www.dhammaransi.com

www.dhammaransi.com

စာပေဝါသနာရှင်လူငယ်များ ပြုစုပျိုးထောင်သော

စပယ်ဦး

စပယ်ဦးစာပေဖြန့်ချိရေး

www.dhammaransi.com

(စာရေးသူ၏မူပိုင်)

ဘာသာရေးစာမူကြိုတင် ခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၁၀၄၆၈) (က)

မျက်နှာဖုံး ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၂၀၈)

ခွင့်ပြုချက်အရ ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်လုံးကျွတ် ဖြန့်ချိရာဌာန

စပယ်ဦး

စပယ်ဦးစာပေဖြန့်ချိရေး

အမှတ် ၁၄၈/၁၅၀၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ဖုန်း-၁၆၈၈၅)

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင်ဖြေကြားခဲ့ရသော

မေးခွန်းနှင့် ပြဿနာများ

(ပေါင်းချုပ်)

ဘဂန်ဦး၊ဝန်း၊ငွေ

ပြုစုသည်

နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်

www.dhammaransi.com

၁၉၇၈-ဇွန်လ၊ ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ (၁၅၀၀)

—

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
တင်ထွန်းကျော်

—

၊ဈေး ၁က်

—

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
သိန်းမြင့်ဝင်း (အောဖ်ဆက်)

—

ပုံနှိပ်သူ
ဦးမြဲသောင်း (မြ-၀၁၇၈၄)၊ ခေတ္တရာပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၂၂၊ ၃၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

—

ထုတ်ဝေသူ
ဦးစောလုံ (၀၁၀၉၇) အညာသားစာပေ၊
အမှတ် ၁၈၊ မခန်မြေပြ ၅-လမ်း၊ ၂ (ခ) ရပ်ကွက်၊ သာကေတ၊
ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေသည်။

www.dhammaransi.com

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
မင်္ဂလာစကားဦး	....	၁၇
နိဒါန်း	....	၂၃
ဗုဒ္ဓ၏ အမည်နာမတော်	....	၂၉
ဘုရား ရဟန္တာနှင့် ငါဟူသော ဝေါဟာရ	....	၃၂
သဗ္ဗညုတ	....	၃၅
သစ္စကနှင့် အတ္တဝါဒ	....	၄၅
မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း	....	၅၅
ဝိညာဉ်စိတ်	....	၆၁
ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု	....	၇၃
ကူးပြောင်းလိုသော်	....	၈၈
ဘုရားလုပ်ချင်သော ဒေဝဒတ်	....	၉၃
ဩဃမှ လွတ်မြောက်ရေး	....	၉၉
ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန်	....	၁၀၂
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ	....	၁၁၅
လယ်သမားဘုရား	....	၁၂၀
အစွဲပျောက်ကင်းနည်း	....	၁၂၇
အမြတ်ဆုံး	....	၁၃၁
နိဗ္ဗာန်ခရီး အနီး၊ အဝေး	....	၁၃၄
လူ့သက်တမ်း တိုခြင်း	....	၁၃၇

www.dhammaransi.com

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ရဟန္တာစုတေလျှင် ပြန်၍ ဖြစ် မဖြစ်	....	၁၄၁
ဓုရနှစ်ပါး	....	၁၅၆
လူမှုဖူလုံရေး	....	၁၅၈
ဘုရားကို သမက်ဖမ်းသူ	....	၁၆၆
ဘုရားကို လုပ်ကျွေးပြုစုရေး	....	၁၇၂
နိဗ္ဗာန်၌ မြေ၊ ရေ၊ နေ၊ လ ရှိမရှိ	....	၁၈၅
လူမှုရေး	....	၁၉၅
သာသနာရေး	....	၂၁၄
လက်ဝဲရံ လက်ျာရံ ရာထူးခန့်ထားခြင်းကိစ္စ	....	၂၁၉
ကဲ့ရဲ့ ၇ ရက်	....	၂၂၈
သလ္လေခ ၄၄ ပါး	....	၂၃၂
ရဟန်းတို့ထားရမည့် စိတ်သဘောထား	....	၂၄၆
ဗုဒ္ဓ၏ ရုပ်အလောင်း သင်္ဂြိုဟ်ရန်ကိစ္စ	....	၂၅၂
ဗကပြဟ္မာ၏ အယူစွဲ	....	၂၅၈
အဆွေး အပေါက်	....	၂၇၀
ပျက်စီးကြောင်း ပုစ္ဆာ ၁၂	....	၂၇၆
ဒေါသထွက်ခြင်း အကြောင်းရင်း	....	၂၈၆
အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ တန်ခိုးတော်	....	၂၉၃
ရဟန္တာစုတေသော်	....	၂၉၈
သတိ	....	၃၀၇
လောကအကြောင်း မကြံစည်အပ်	....	၃၁၇
— မှတဆင့် ဗုဒ္ဓထံတော်သို့	....	၃၂၃

www.dhammaransi.com

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ပရလောကကို သုတေသနပြုသူ မြို့စားကြီးတဦး	....	၃၃၂
အမြတ်ဆုံး မြင်ခြင်း	....	၃၇၉
ဝါဒီ	....	၃၉၄
ခေတ်လေးပါး၏ အကျိုး အပြစ်	....	၄၀၄
ခြေတော်ရာလေးဆူ	.....	၄၀၇
သံယောဇနနှင့် သံယောဇနိယ	....	၄၂၂
သမ္မာဒိဋ္ဌိ	....	၄၂၈
ခေတ်ချင်း တိုးရာ တူရာ	....	၄၃၂
အရှင်အာနန္ဒာ၏ အ လေးလုံး	....	၄၃၆
အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဦးခေါင်းရိုက်ခွဲခံရခြင်း	....	၄၄၀
အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းမိုးနေသောအရာ	....	၄၄၅
သိပ္ပံ	....	၄၅၀
သံယောဇဉ်	....	၄၅၆
သတိနှင့်စား	....	၄၆၂
လောကကို ဘယ်သူ နှိပ်စက်နေသနည်း	....	၄၆၈
ပဋိစ္စသမုပ္ပာဒ် မွမ်းမံသင်တန်း	....	၄၇၀
သင်းချိုင်းစည်ကားအောင် လုပ်နေသူများ	....	၅၀၂
သဟာဓမ္မိက ပဉှာဆယ်ပါး	....	၅၀၇
အနတ္တပုစ္ဆာ	....	၅၁၅
ဗုဒ္ဓ၏ ပညတ်တော်ဇာတ် ၆ မျိုး	....	၅၂၁
ဒု၊ သ၊ န၊ သော	....	၅၂၈
ကြွေး	....	၅၄၀

www.dhammaransi.com

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
ခံတွင်းထဲက ခါးမှုကြီးတချောင်း	....	၃၄၆
အတ္ထိကဝါဒနှင့် နတ္ထိကဝါဒ	....	၃၅၆
ဘာကိုယုံရမည်နည်း	....	၃၆၆
ဗုဒ္ဓအမြင် ကမ္ဘာဦးခေတ်လူသားများအခြေအနေ	....	၃၇၉
လူကို ဒုက္ခပေးနေသူ တရားခံ	....	၆၀၉
ဗုဒ္ဓကို အပုပ်ချလိုက်ပုံက	....	၆၁၆
ဒွယံ ဒွယံ သံဝါသလေးမျိုး	....	၆၃၀
ဥပမာ ရှုစရာ လူသားများ	....	၆၃၆
ဒီဝကပဉှာ	....	၆၅၃
တောမီးပမာ ရှုစရာ	....	၆၆၀
မပြီးပြတ်သေးသော အစွန်းနှစ်ဖက် ဆွေးနွေးပွဲ	....	၆၇၂
ရဟန်းအဖြစ်ကို စူးစမ်းသော မင်းအဇာတသတ်	....	၆၈၀
နွားကျောင်းသားဥပုသ်	....	၆၉၂
ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ဆုံသည့်တိုင်အောင်	....	၆၉၈
လောကအဆုံးသို့ ခြေလျင်လျှောက်လေသူ	....	၇၂၁
ဝါဒစွဲ ပြင်းထန်သော်	....	၇၂၇
မဟာကဿပ၏ မဟာကဿပ	....	၇၃၃
အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်	....	၇၄၅
ပြဿနာပိုက်၍ ဆရာရှာလေသူ	....	၇၅၃
ရတနာမှန်	....	၇၇၉
(၂) သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်၊ မဖြစ် ပြဿနာ	....	၇၈၄
ရာ၊ ဒေါ၊ မော သင်တန်း	....	၇၈၉
ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်က လှေကားတစ် ဥပမာ	....	၇၉၉

www.dhammaransi.com

မင်္ဂလာစကားဦး

အတ္တဝါဒဖြင့် တင်းမာနေသော ဣန္ဒိယပြည်ကြီး၌ အနတ္တဝါဒ ပေါ်ပေါက်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် မီဂါတန် ၅၀ ဗုံး ကျလိုက်သလို တုန်လှုပ်ချောက်ချား ဝက်ဝက်ကွဲသွားပေသည်။ အတ္တဝါဒနှင့် အနတ္တဝါဒကား အဝိုင်းနှင့်လေးဒေါင့်လို ဘယ်နည်းနှင့်မှ အံဝင်ခွင်ကျ စရွေးစွပ်မရသည့် ဝါဒနှစ်ခု ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဒေါင့်တိုင်းဒေါင့်တိုင်းတွင် ပြဿနာများ ပေါ်၍လာရပေသည်။

အတ္တ အစွဲအလမ်း ကြီးမားလှသည့် ဘာသာရေးဒေါင့်၊ လူမှုရေးဒေါင့်၊ စီးပွားရေးဒေါင့်၊ အိမ်ထောင်ရေးဒေါင့် အစရှိသော ဒေါင့်တိုင်းတွင် အနတ္တဝါဒ ဝင်ရောက်လာသောအခါ၌ ပြဿနာများ၊ မခြေလည်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းမှာ စင်စစ်သဘာဝကျလှသည်ဟုပင် ဆိုရမည်။ ထိုပေါ်ပေါက်လာသော ပြဿနာများကို ကြေညက်အောင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်မှု ရှိမရှိသည် ဆိုအခါက အတ္တဝါဒနှင့် အနတ္တဝါဒရှင်တို့၏ တာဝန် ဖြစ်လာသည်။

ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်လာသော ပြဿနာများကို ကြေညက်အောင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်လေလေ ထိုဝါဒရှင့်တို့အဘို့ စည်းရုံးရေးကောင်းလေလေပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ဗုဒ္ဓကြောင့် အနတ္တဝါဒ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓသည် အနတ္တ

www.dhammaransi.com

ဝါဒရှင် ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဒေါင့်တိုင်းဒေါင့်တိုင်းမှ ပေါ်လာသော ပြဿနာများကို ဒိုင်ခံဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်၊ ဗုဒ္ဓ ဖြေရှင်းသည့် အတိုင်းလည်း ကြေလည်သည်။ ကြေလည်သလောက်လည်း စည်းရုံးရေး ကောင်းလာသည်။ စည်းရုံးရေး ကောင်းလာသလောက်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ အနတ္တဝါဒသည် အောင်မြင်မှု ရှိခဲ့ပေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားဖြစ်ပြီးသည့်အချိန်မှ စ၍ ၄၅ နှစ် အတွင်း 'စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ၊ ဒေသေထ ဘိက္ခဝေဓမ္မံ'ဟု ၎င်း၏ တပည့်ရဟန်းများကို ညွှန်ကြားသလို ၎င်း ကိုယ်တော်တိုင်လည်း မနေမနား ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကာ အနတ္တဝါဒကို ဟောပြောတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ပေါ်လာသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းခဲ့သည်။

ရာဇဝင်မျက်စိနှင့်ကြည့်လျှင် ၄၅ နှစ်ဆိုသည်မှာ တိုတောင်းလှသောကာလပင် ဖြစ်သည်။ ထိုမျှ တိုတောင်းလှသော အချိန်ကာလအတွင်း အနတ္တဝါဒကြီး သည်ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်တွင် အောင်ပွဲခံနိုင်အောင် ပျံ့နှံ့သွားရခြင်းမှာ ဗုဒ္ဓ၏ ပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ရာ၌ နူးညံ့မှု၊ ကျင်လည်မှု၊ နည်းပရိယာယ်ကောင်းမွန်မှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က ဇမ္ဗူဒိပ်ပြည်ကြီး၌ အတ္တဝါဒသာ တင်းမာနေသည်မဟုတ်သေး၊ ဝိသာခါ၊ အနာထပိဏ်စသော မြေရှင်ကြီးများ၏ အင်အားကလည်း မသေးလှပေ။ အရက်မူးအောင်သောက်ပြီး ဗုဒ္ဓ ကြွလာသောအခါ၌ ဗုဒ္ဓဘက် ခြေထောက်ထားကာ ဇွတ်တရွတ် အိပ်နေဟတ်သည့် ရှင်သာဂတ ကဲ့သို့သော သူများကလည်း မရှားပေ။

www.dhammaransi.com

သို့သော် ဗုဒ္ဓအနေဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်ရာ၌ အရှင်းရှင်း၊ မြေရှင်ကြီးများဘဲ ဟူ၍ ၎င်းတို့ကိုလည်း ချန်လှပ်ထား၍ မဖြစ်၊ ဇွတ်တရွတ် မိုက်ကန်းကန်း လုပ်သူများဘဲဟူ၍ ၎င်းတို့ကိုလည်း မျက်နှာလွှဲထားခဲ့၍ မဖြစ်။

ဗုဒ္ဓ၏ မဟာကရုဏာတော်ကား ကြီးမား လှပေသည်။ ကြီးမားသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓသည် ဆင်းရဲ ချမ်းသာ၊ လူဖြူလူမဲ၊ လူမိုက် လူလိမ္မာ ခွဲခြားတော်မမူဘဲ ၎င်း၏ အနတ္တဝါဒဖြင့် ဝေနေယျ(=ချွတ်ထိုက်သူ)မှန်သမျှကို တာဝန်အနေဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် ဘုရားမဖြစ်မီ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းအချိန်ကတည်းက ဗုဒ္ဓသည် ရည်ရွယ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရည်ရွယ်ရင်းရှိသည့် အတိုင်းလည်း ပြဿနာရပ်များကို ဖြေကြား၍ အပြီးတွင်—

(က) ထိုထိုပြဿနာရပ်များ ဖြစ်ပွားလာရသော ဆင်းရဲမှုကိုရင်း၊

(ခ) ထိုဆင်းရဲမှုပေါ်ပေါက်ရာ၊မြစ်ဖျားခံရာ အကြောင်းရင်းကိုရင်း၊

(ဂ) ထိုဆင်းရဲမှုမှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရင်း၊

(ဃ) ထိုနိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ လမ်းခရီးကိုရင်း—

လက်ညှိုးထိုးပြရင်း နိဂုံးချုပ်လေ့ ရှိသည်။ ဤသည်လျှင် အနတ္တဝါဒ၏ အနှစ်သာရဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓ၏ လိုလားချက်အကျဆုံးလည်း ဖြစ်သည်။ ဤလေးပါးကို သစ္စာလေးပါးဟူ၍ ခေါ်သည်။

www.dhammaransi.com

မင်္ဂလာစကားဦး

ဗုဒ္ဓသည် ပြဿနာတရပ်ရပ်ကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်၍ ဘယ်လိုဖြေရှင်းကာ ပြဿနာ၏နိဂုံး၌ သစ္စာလေးပါးဖြင့် ဘယ်ကဲ့သို့ ချုပ်လိုက်ကြောင်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အများဆုံး တွေ့မြင်ခဲ့ သူကား အရှင်အာနန္ဒာ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓက ၎င်းပရိနိဗ္ဗာန် ပြုမည့် နေ့ကို ကြေငြာသောနေ့ (=အာယုသင်္ခါရ လွှတ်သောနေ့)၌ အရှင်အာနန္ဒာသည် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးတော်မူသည်။ နောက်ထပ် ပေါ်လာမည့် ပြဿနာများကို ဘယ်သူက ဒိုင်ခံ ဖြေရှင်းပါတော့မည်နည်းဟု အရှင်အာနန္ဒာ အနေဖြင့် အားငယ် ဝမ်းနည်းသွားဟန် တူသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက ယော ဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ဒေသိတော ပညတ္တော၊ သော ဝေါ မမစ္စယေန သတ္ထာ (=အာနန္ဒာ၊ ငါဘုရား မရှိသောအခါ၌ ငါ၏ဓမ္မနှင့် ဝိနယသည် သင်တို့၏ ဆရာ အဖြစ်ဖြင့် ပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းပေးလိမ့်မည်)ဟူ၍ မှာကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓ မှာကြားတော်မူခဲ့သည့် အတိုင်းလည်း ဗုဒ္ဓ မရှိသည့် နောက် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်လာပြီးဖြစ်သည့် ယခုအချိန် တိုင်အောင် ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မနှင့် ဝိနယကပင် ပေါ်လာသည့်ပြဿနာ များကို ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ဒိုင်ခံ ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မနှင့် ဝိနယမှာ ပါဠိဘာသာ ဖြစ်နေသဖြင့်၎င်း၊ အဘယ်၍ မြန်မာပြန်များ ရှိနေသည့်တိုင်အောင်လည်း လူထုနှင့် နီးစပ် သည့် ဝေါဟာရစကားလုံးများ မပါတ်သဖြင့်၎င်း လူများစု လေ့လာဖတ်ရှု နားလည်ရန် မလွယ်ကူလှပေ။

စေပသိဥ္စီးစေ၁မေ

www.dhammaransi.com

မင်္ဂလာစကားဦး

ယခု ဒဂုန်ဦးစန်းငွေ ပြုစုသည့် "ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဖြေကြားခဲ့ရသော မေးခွန်းနှင့် ပြဿနာများ" စာအုပ်မှာ ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မနှင့် ဝိနယ (=နိကာယ်ငါးရပ်)မှ ဗုဒ္ဓဖြေရှင်းပေးခဲ့သည့် ပြဿနာများအနက် လောလောဆယ် သိသင့်သည့် ပြဿနာများကို ထုတ်နုတ်တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ရာ ပါဠိဘာသာကို မကျွမ်းကျင်သူများ၊ခက်ခဲသည့် မြန်မာပြန်များကို မလေ့လာနိုင်သူများအတွက် လက်ကမ်း ကြိုဆိုသင့်သော စာအုပ်ဟုပင် ဆိုရမည်။

ဒဂုန်ဦးစန်းငွေမှာ လူများစုနားလည်အောင် မြန်မာဝေါဟာရများကို ရွေးချယ် ရေးသားမှု၌ ကျွမ်းကျင်သူ အဖြစ်ဖြင့် ကွယ်လွန်သူ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာ ဦးမောင်ကြီး၊ ပုပ္ပါးဦးကျော်ရင် အစရှိသော ပညာရှိကြီးများကပင် ချီးကျူးခဲ့ရသူဖြစ်သည်။

ဤ "ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဖြေကြားခဲ့ရသော မေးခွန်းနှင့်ပြဿနာများ" စာအုပ်ကို လေ့လာရာ၌ ပြဿနာပြေလည် ရုံလောက်တွင် မလေ့လာမူဘဲ ပြဿနာ ပြေလည်သည့် နောက်ဆုံး၌ (က) ဤပြဿနာများ ဖြစ်ပွားလာရသော ဆင်းရဲမှုကိုရင်း၊ (ခ) ဤ ဆင်းရဲမှုများ၏ ဖြစ်ဖွားခံရာ အကြောင်းရင်းကိုရင်း၊ (ဂ) ထိုဆင်းရဲမှုမှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရင်း၊ (ဃ)ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာလမ်းခရီးကိုရင်းသိအောင်၊မြင်အောင် လေ့လာကျင့်ကြံနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင်ကား သာလွန်၍ ဗုဒ္ဓအလိုကျ ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း မင်္ဂလာစကားဦး အဖြစ်ဖြင့် မှာထားလိုပေသည်။

မြင့်ဆွေ
၁၉-၆-၆၈

၁၇၃၃၆

www.dhammaransi.com

နိဒါန်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် ပြိုင်ဘက်ကင်းစွာ ကျွတ်ကျွတ်လွတ်လွတ်၊ အေးအေးလူလူ ပွင့်တော်မူလာခဲ့ရသည် မဟုတ်၊ တောရိုင်း ထွင်ရသည့်ပမာ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ပွင့်တော်မူလာခဲ့ရ၏။

အခါသမယကား ရှေးဟောင်းပြဗ္ဗဟ္မဏကြီးတို့၏"ဥပနိသျှဒ် ကျမ်းများဆိုင်ရာ အယူအစွဲများ လွန်လွန်မင်းမင်း ပြင်းပြင်း ထန်ထန် လွှမ်းမိုးနေချိန်ဖြစ်လေသည်။ လူတို့သည် ထိုအချိန်၌ မိမိတို့စွဲလမ်းရာ အယူအစွဲများအရ နတ်ကို လိုက်လိုက်လဲလဲ ပသလျက် ရှိကြကုန်၏။ သိကြားကို အားကိုးနေကြကုန်၏။ ပြဟ္မာကို အလုပ်အကျွေးပြုလျက် ရှိနေကြကုန်၏။

နတ်ဝါဒ၊ ပြဟ္မာဝါဒများ ထွန်းကားလျက် ရှိနေသော ထိုခေတ်၊ ထိုအချိန်၌ ဘုရားပွင့်လာတော်မူမည့် ဟူသော ဗုဒ္ဓ ကောလာဟလကလည်း ဖြစ်နေလျက် ရှိလေရာ "ရောင်တော် ပြန်နှင့် ရောစ၍လွှတ်" ဆိုသကဲ့သို့ ပူရဏကဿပ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလ၊ အဇိတကေသကမ္ဗလ၊ ပကုဓကစ္စာယန၊ နိဂဏ္ဌ နာဋပုတ္တနှင့် သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခြောက်ဦးတို့ သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို "ဘုရား"ဟု သမုတ်လျက် အထင်အရှား ဘုရားလုပ်နေကြလေသည်။

www.dhammaransi.com

နိဒါန်း

ယင်း ဘုရားကြီးခြောက်ဆူတို့အနက် မက္ခလိဂေါသာလက ဆိုလျှင် အဟေတုကဝါဒကို တွင်တွင်ကြီးဟောလျက် လူတို့ကို သိမ်းသွင်းနေ၏။ ထိုအတူ အဇိတ က ဥစ္ဆေဒ ဝါဒကိုင်း၊ ပကုဓ က အကတ ဝါဒကိုင်း၊ နိဂဏ္ဌ က စတုယာမသံဝရ ဝါဒကိုင်း၊ သဉ္စယက အနိစ္ဆိတဝါဒကိုင်း လက်ကိုင်ပြုကာ မိမိတို့ဝါဒ ပြန့်ပွါးမှုကို ရှေးရှု၍ အပတ်တကုတ် စည်းရုံး လုံးပမ်းလျက် ရှိနေကြကုန်၏။

သူတို့၏နောက်၌ သူတို့ကို ယုံမှတ်ကိုးကွယ်နေသော တပည့် သာဝကများလည်း အထိုက်အလျောက် အသီးသီး သူ့အုပ်စု နှင့်သူ ရှိနေကြသည်ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်က မဇ္ဈိမဒေသတွင် ဘုရား ခြောက်ဆူမှ လွတ်သောနေရာဟူ၍ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်ခဲ့ သဘည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ထိုဘုရားကြီးများ လွှမ်းမိုး ကြီးစိုးနေသောကြားမှ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ထွက်ပြူကာ ပွင့်တော်မူလာခဲ့ရပေသည်။ ပွင့်တော်မူနှင့်ပြီး ဖြစ်သော ထိုဘုရား ကြီးများကို ထောက်လျှင် ဗုဒ္ဓဂေါတမမှာ နောက်မှ ပွင့်တော်မူ လာသော "ဗုဒ္ဓအသစ်"ဖြစ်နေခြင်း၊ ဝါအားဖြင့်လည်း အနုဆုံး ဖြစ်ခြင်း၊ ဘုရားခြောက်ဆူ ဂိုဏ်းဂဏ၏ ဝါဒများမှာလည်း ထိုအချိန်၌ အတော်ပင် အခြေစိုက်မိနေပြီ ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ပါမူကား ထိုဘုရားကြီးများကိုထိုးဖောက် ကျော်လွှားနိုင်ရန်မှာ အလွန်မလွယ်ကူသော ကိစ္စကြီးဖြစ်လေ သည်။

သို့သော် ဝါနုခြင်း၊ ဝါရင့်ခြင်း၊ ရှေးဖြစ်ခြင်း၊ နောက်ဖြစ် ခြင်းသည် အကြောင်းမဟုတ်။ စစ်မှန်၍ အနှစ်သာရပြည့်ဝသော

www.dhammaransi.com

နိဒါန်း

သစ္စမမှုသည်သာ လိုရင်း ပဓာနဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓ ပွင့်တော်မူလာလျှင်ပင် ရှေးဦးစွာ ဓမ္မစက္ကခေါ်သော တရားစက်ရုံကြီး တည်ဆောက်တော်မူကာ ပဝတ္တန — ထိုတရားစက်ရုံကြီးကို လူသိနတ်ကြား သစ္စာလေးပါး သော့ချက်ဖြင့် ဖွင့်၍ ကမ္ဘာထက်ဝန်းကျင်၌ လည်စေတော်မူသောအခါမှစ၍ ဗုဒ္ဓ၏ကျော်စောသတင်းများသည် လေ၏အလား လွင့်ပါးလျက် အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်၍ စွဲတည်လေ၏။

ဘုရားခြောက်ဆူ ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းချုပ် တို့ကား မိမိတို့၏ ဂိုဏ်းဂဏ ပြန့်ပွါးရေးကိုသာ ရှေးရှုလျက် ကိုယ့်ဘက်သို့ ကိုယ်ယက်ကာ သိမ်းသွင်းနေကြကုန်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဂေါတမမူကား ကိုယ့်ဘက်သို့ကိုယ်ယက်ခြင်းမပြု၊ လူတဖက်သားအား ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် အဓမ္မသိမ်းသွင်းခြင်း မရှိ။ မည်သည့် အယူအဆ၊ မည်သည့် သဘောတရားမျိုးကိုမဆို တဆင့်ကြား စကားမျှဖြင့် "ဟုတ်လှပြီ" ဟု ယောင်ဝါးဝါး မယူလေနှင့်၊ လက်မခံနှင့်။ ဤကား ခေတ်အဆက်ဆက်က ဆင်းသက် လက်ခံလာခဲ့သော အယူဝါဒ ဖြစ်သည်ဟူ၍ရင်း၊ ကျမ်းဂန် အဆိုအမိန့်နှင့် ကိုက်ညီသည်ဟူ၍ရင်း၊ကိုယ့်ယူဆထားချက်နှင့် သူ့ဝါဒနီးနှော့မိသည် ဟူ၍ရင်း၊ ဤသည်ကား ငါတို့ လေးစားအပ်၊ မြတ်နိုးအပ်သော ဆရာကြီးများ၏ စကားဟူ၍ရင်း ဤသို့ဤသို့သော အကြောင်းပြချက်မျိုးဖြင့် မည်သည့်အယူဝါဒကိုမျှ လက်မခံသင့်။

အကြင်သဘောတရားတခု၊ အကြင်အယူဝါဒ တခုသည် ကောင်းမြတ်၏။ ယင်းအယူဝါဒကို လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် အကျိုးစီးပွါးဖြစ်ထွန်း၏။ကိုယ့်အတွက်ရင်း၊ အများအတွက်ရင်း

www.dhammaransi.com

နိဒါန်း

ချမ်းသာသုခကို ပွားတိုးစေ၏။ ထိုအယူဝါဒ၊ ထိုသဘော တရားကိုသာ လက်ခံထိုက်ပေသည်ဟု မိမိကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်ခွင့်၊ ယူပိုင်ခွင့်ကို လောကသားတို့အား တံခါးဖွင့်ပေးထားသောဝါဒ ဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ ယင်း ဝါဒကို "ဗုဒ္ဓိဝါဒ" "အသိဉာဏ် ပညာပေးဝါဒ" ဟူ၍ လောကသား များစွာတို့က နှစ်ခြိုက်စွာလက်ခံလာကြလေသည်။

ဤမျှသာမက ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် အဂ္ဂေါ=အမြတ်ဆုံးဆိုပါ ကလား၊ သေဋ္ဌော=ပူဇော်အထူးခံ ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုပါကလား၊ ဇေဋ္ဌော=အကြီးဆုံး ဆိုပါကလား၊ ဗုဒ္ဓော=သူမသိတာ ဘာမျှ မရှိ၊ အရာခပ်သိမ်းကို အကြွင်းမဲ့ အကုန်သိ ဆိုပါကလား။ ဤ ကျော်စောသံများသည် ဘဝဂ်မဆန့် လွှမ်းမိုး ဖြန့်လျက် ပျံ့နှံ့၍ တက်သွားလေရာ ဤသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ လက်ရှိဘုရား ခြောက်ဂိုဏ်းမှ ဘုရားကြီးများနှင့်တကွ ယင်းတို့၏ အသိုင်း အဝိုင်းတို့ကား အလိုအလျောက် ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်အောင် ချောက်ချား ကုန်ရလေ၏။

ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် သူ မသိတာ ဘာမျှမရှိဘူးတဲ့၊ အရာ ခပ်သိမ်းကို သူ သိတော်မူသတဲ့ ဟူသော ကျော်စောလာမှု သည် ဗုဒ္ဓထံမှောက်သို့ ပြဿနာရှင်များစွာတို့ရောက်ရှိလာအောင် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ထိုကြောင့် ဟိုကလာမေး၊ သည်ကလာမေး၊ မရေ မတွက်နိုင်အောင် များပြားစွာသော မေးခွန်းတွေ ဗုဒ္ဓထံ ရောက်လာကုန်လေတော့သည်။

(၁) အချို့က သိချင်လှ၍ ရိုးသားစွာမေးလာ၏။
(၂) အချို့က ပညာစမ်းလို၍ မေးလာ၏။
(၃) အချို့က ကျင့်ကြံအားထုတ်လို၍ မေးလာ၏။

www.dhammaransi.com

(၄) အချို့က ကိုယ့်အတွက်မေးလာ၏။

(၅) အချို့က အများအတွက် မေးလာ၏။

(၆) အချို့က ပစ္စည်းဥစ္စာကို တရားနှင့်အညီ သုံးစွဲနည်း စမ္မအကြောင်းကို မေးလာ၏။

(၇) အချို့က အာရုံခံစားမှု၊ သုံးဆောင်ခြင်း ကာမ အကြောင်းကို မေးလာ၏။

(၈) အချို့က ဥစ္စာကို ထာဝရဇာဂ်မ ထားသိုနည်းဟု ဆိုအပ် သော အတ္တအကြောင်းကို မေးလာ၏

(၉) အချို့က နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သောမောက္ခအကြောင်းကို မေးလာ၏။

(၁၀) အချို့က ရုပ်နာမ်အကြောင်း မေးလာ၏။

ဤသို့လျှင် လူအထပ်ထပ်၊ နတ်အဖြာဖြာ၊ ဗြဟ္မာအခန်းခန်း၊ ရဟန်းအသီးသီးတို့ မေးလာသမျှသော မေးခွန်းပြဿနာရပ်များ ကို ဗုဒ္ဓသည် ပြီးပြေအောင် ဖြေဆိုတော်မူခဲ့လေသည်။

မေးကြသည်။ ဖြေ၏။ မေးသည်။ ဖြေကြ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် လူသားများ၊ ဗုဒ္ဓနှင့် နတ်ဗြဟ္မာများ၊ ဗုဒ္ဓနှင့် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီများ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် မေးဖြေ ပြုချက်များကို တပေါင်းတည်း စုစည်းလိုက်သောအခါ ပိဋကတ်တော်များ ဟူ၍ဖြစ်လာသည်။

ဗုဒ္ဓအမြင်ကို လေ့လာလိုသူ၊ ဗုဒ္ဓစကားတော်ကို လေ့လာ လိုသူ၊ ဗုဒ္ဓ၏ကြံစည်တွေးခေါ်မှုကို လေ့လာလိုသူများသည် ပိဋ ကတ်တော်များကို ကြည့်ရှုရှာဖွေကြရ၏။ ပိဋကတ်တော်များမှ အပ ဗုဒ္ဓကိုရင်း၊ဗုဒ္ဓ၏အမြင်ကိုရင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်သည်မဟုတ်။

www.dhammaransi.com

နိဒါန်း

သိပ္ပံပညာများ ထွန်းကားလျက် ရှိနေသော ယနေ့ခေတ်၌ မည်သည့်အရာမျိုးကိုမဆို သိပ္ပံနည်းကျကျ လေ့လာပြီးမှ လက်ခံသင့်လျှင် လက်ခံ၍ပယ်သင့်လျှင် ပယ်ကြရ၏။ အရမ်းကာရော ယုံကြည်ခြင်း၊ လက်ခံခြင်းမပြုကြချေ။

ယနေ့ခေတ်၌ ဗုဒ္ဓကိုလေ့လာသူများ အဘောပင် များပြား လာသည်ကို တွေ့ရသည်မှာ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ပိဋကတ် တတ်ကျွမ်းသူများ အနေဖြင့် ဗုဒ္ဓကို လေ့လာရန် မခဲယဉ်းသော်လည်း မကျွမ်းကျင်သူများအဘို့ လွယ်ကူစွာ လေ့လာနိုင်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသည် လောကသားတို့ အတွက် အဘယ်မျှ အကျိုးသက်ရောက်စွာ စွမ်းဆောင်တော် မူခဲ့ပုံကို သိရှိကြစေခြင်းငှာလည်းကောင်း ယနေ့ သုတေသီတို့နှင့် အထူးသင့်လျော် မည် ထင်ရသော အချက်အလက်များကို ပိဋကတ်တော်၌ လာရှိသည့် အထွေထွေသော ပြဿနာရပ်များမှ ရွေးထုတ်ပြီးလျှင် “ဗုဒ္ဓကိုယ်တိုင် ဖြေကြားခဲ့ရသောမေးခွန်းနှင့် ပြဿနာများ” ဟူသောအမည်ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားအပ်ပါသည်။ ရေးသားရာ၌ ခေတ်သုံးစကားလုံးဖြင့်ချည်း ဖော်ပြရန် စိတ်ကူး ကြည့်မိ၏။ သို့ရာတွင် အရိုးကို အရှက်မဖုံးစေလိုသဖြင့် အချို့ အချို့တို့ကို မူလသုံး ဝေါဟာရအတိုင်း ထား၍ သုံးသွားပါ သည်။ ဤနေရာတွင် ဝေါဟာရဆန်းသစ်ခြင်းထက် ဗုဒ္ဓအလိုကျ ဆိုလိုရင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်လွယ်မှု၊ သိမှုသည်သာ ပဓာနဟု ယူဆသဖြင့် အလွန်အကျွံချဲ့ကားမှု မပြုပါ။

ဤစာအုပ်ဖြင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာများကိုလည်းကောင်း၊ မိဘများကိုလည်းကောင်း ရိုသေစွာ ပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။

ဒဂုန်ဦးစန်းငွေ

၁၉၆၇ ခု၊ ဇွန်လ ၁၆ရက်။

ရန်ကုန်မြို့။

www.dhammaransi.com

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓ၏ အမည်နာမတော်

ပြဿနာ = တင့်တယ်သော ရူပကာယ။

မေးလျှောက်သူ = ဥပက(တက္ကတွန်း)။

နောက်အချိန်တွင် မဆာဝါနှင့် ညား၍ မုဆိုးကြီး၏ သမက် ဖြစ်လတ့ံသူ ဥပက အမည်ရှိသော ဦးပြည်း ခေါင်းတုံးနှင့် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်ထားသူ တက္ကတွန်းသည် ဂယာသီသအရပ်မှ မဟာဗောဓိဘက်ဘက်သို့ ရှေးရှု၍တခဲယက် တည်း လျှောက်လာနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ လ သား မျှသာ ရှိသေးသော မြတ်စွာဘုရားကလည်း မဟာဗောဓိမှ မိဂဒါဝုန်တောရှိရာ ဗာရာဏသီဘက်သို့ တပါးတည်း ထွက်ကြွတော်မူလာလျက် ရှိနေသည်။

တနေရာ၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာနှင့် ဥပကတို့ ဆုံမိကြလေ၏။ အသွင်တော်တမျိုးဖြင့် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် တလက်လက်ရောင်ချည်တော် ကွန့်မြူးကာ အထူးတင့်တယ် သပ္ပာယ်လှသော ဗုဒ္ဓ၏အသွင်တော်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ ဥပက တက္ကတွန်းသည် ရှန်းရှန်း စားစား ငေးကြည့်နေမိသည်၊ ဤသို့သောအသွင်ထူးကို တခါ

www.dhammaransi.com

ဘူးမျှ မတွေ့ဘူးသဖြင့် အလွန်လည်း အံ့ဩနေမိသည်။ နောက်သူကပင်စတင်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်လေ၏။

မေး။ ငါ့ရှင်ရဟန်းကြီး၊ သင်ကား ဣန္ဒြေရှိစွ။ သင်၏အသွင်သည် လွန်စွာတင့်တယ်၍ ကြည်ညိုဘွယ် ကောင်းလေစွ။ ပလျှမ်းတောက်ပြောင်သော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါလည်း ရှိပေ၏။ အသင်သည် အဘယ်သူကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုဘိသနည်း။ သင်၏ဆရာကား အသူဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပက၊ ငါကား မကြာသေးသော အချိန်က ကိလေသာကို တွန်းလှန်၍ အောင်ပွဲခံလာခဲ့သူတည်း။ တဏှာ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန် ဘုံကို အာရုံပြုပြီးသောငါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ငါ၏ထိုးထွင်းဉာဏ်ဖြင့် အမှန်သိပြီးသော ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်သောကြောင့် ငါက အဘယ်သူကိုဆရာတင်မည်နည်း။ ငါ့မှာ ဆရာမရှိ။ လောကဓာတ်ဝန်းကျင်၌ ငါနှင့်တူသူ တယောက်မျှမရှိ။

အို ဥပက၊ ငါကား လောက သုံးပါး၌ ပူဇော်အထူးခံဘုရားရဟန္တာတည်း။ ရိုင်းပြ ရုန့်ကြမ်းသူတို့အား ယဉ်ပါးလာအောင် ငါဆုံးမနိုင်၏။ နတ်၊ လူ ဦးခိုက်ရာဆရာကား ငါဖြစ်၏။ ငါ့ကို တုဘက်ပြိုင်နိုင်သူမရှိ။ ပြိုင်ဘက်မပူ၊ ငါကား တဆူတည်းသော ဘုရားဖြစ်သည် ဥပက။

(ထိုအခါ ဥပက ခေါင်းညိတ်၍)

မေး။ ဩ ဟုတ်ပေလိမ့်မည်။ အသင်၏ ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို ထောက်သောအားဖြင့် အသင်ဆိုသောစကားသည် မှန်လောက်စရာရှိပါသည်။ ဒါထက် ငါ့အရှင်၊ သင်၏ အမည်နာမကို ပြောမပြနိုင်ပေဘူးလား။ ကျွန်ုပ် သိချင်ပါသည်။ သင့်အမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို ဥပက၊ ဘုရားအဆူဆူ ပွင့်တော်မူသွားကုန်ပြီး။ ငါကဲ့သို့ပင် ဘုရားနှင်နှင်ဖြစ်ကုန်သော ထိုမြတ်ဘုရားတို့၏ အမည်ကော်ကား 'ဇိန' ဟူ၍ တွင်ကုန်၏။ ငါသည် မာရ် ငါးပါးကို အောင်နိုင်သူ ဖြစ်ရကား ရှေးဘုရားတို့၏ အမည် နာမတော်နှင့် အသားတူ ငါ့အမည်သည်လည်း 'ဇိန' မည်ပေ သတည်း။

မေး။ သြ ဦးဇိန၊ ဟုတ်စ။

ဖြေ။ မှန်၏၊ ဥပက။ ငါ့အမည် ဦးဇိန။

မေး။ အရှင်ဦးဇိန၊ ယခု ဘယ်ကြွမည်လို့ပါနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပက၊ ငါ မိဂဒါဝုန်တောသို့ သွားအံ့။ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့အား ငါသွား၍ တရားဟောအံ့။

မေး။ နောင်တနေ့တွင် ငါ့ရှင်နှင့် တွေ့လို ပါသေး၏။

ဖြေ။ ကောင်း၏၊ ဥပက။ သင် တွေ့လိုသောအခါ ငါ့ထံ လာခဲ့လော့။

ဤသို့ မေး ဖြေ ပြုကြပြီး ဗုဒ္ဓနှင့်ဥပက ထိုနေရာက လမ်းခွဲ ကြလေ၏။

(ဝိနယပိဋက။ မဟာဝါပါဠိတော်။ မဟာခန္ဓက)

www.dhammaransi.com

ဘုရားရဟန္တာနှင့် ငါဟူသော ဝေါဟာရ

ပြဿနာ = ဘုရား ရဟန္တာ၌ အတ္တစွဲ ရှိသလော။

မေးလျှောက်သူ = တောစိုး နတ်သားတဦး။

ဘဦးသောနတ်သားသည် တခုသော တောအုပ်ကြီး၌ နေ၏။ သူနေသော တောအုပ်ထည်းသို့ ရဟန္တာကြီးများ လာရောက်နေထိုင်ကြလေရာ ထိုနတ်သားသည် ရဟန္တာကြီးများအချင်းချင်း ပြောကြသော စကားများကို ကြားနေရ၏။

ထိုအခါ ယင်းရဟန္တာကြီးများ ပြောစကားကို အကြောင်းပြု၍ ထိုနတ်သားသည် ရဟန္တာကြီးများအပေါ်တွင် ယုံမှားသံသယ ဖြစ်လာသည်။

ရဟန္တာကြီးများ ဆိုပြောကြသည့် စကားများကား-"ငါစားသည်၊ ငါ သောက်သည်၊ ငါ အိပ်သည်၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့သပိတ်၊ ငါ့သင်္ကန်း" ဤသို့ စသည်ဖြင့် အတ္တစွဲ ငါ၊ ငါဟူသော စကားများ ဖြစ်သတည်း။ ထိုစကားကို အကြောင်းပြု၍ နတ်သားသည် တွေးမိသ၏၊ "အစက ဤကိုယ်တော်ကြီးများကို ရဟန္တာဟု ငါထင်မှတ်ခဲ့သည်။ ရဟန္တာတို့မည်သည် ငါငါဟူ၍ အတ္တစွဲနှင့် စပ်သောစကား၊ အတ္တစွဲ မကင်းသော စကားကို ဆိုကြ ပြောကြရာ သလော၊ မဆို မပြောရာ

www.dhammaransi.com

သလော”ဟု သို့လောသို့လော တွေးတောဒွိဟ သံသယ ဖြစ်လာသည်။

တနေ့သ၌ ထိုနတ်သားသည် မိမိ၏ ယုံမှားသံသယ ကင်းပခြင်းငှာ ဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထိုပြဿနာရပ်ကို တင်ပြလျှောက်ထားကာ မေးမြန်းခြင်း ပြုလေ၏။

မေး။ လူ နတ် ဗြဟ္မာတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ အကြင်ရဟန်းသည် ရဟန္တာဆိုပါက၊ရဟန်းကိစ္စ ပြီးစီးသောပုဂ္ဂိုလ်မှန်ပါက၊ အာသဝေါကုန်ခန်းပြီး ဖြစ်ပါက၊ တဖန် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း မရှိမသော နောက်ဆုံး ခန္ဓာဝန် အတ္တဘောရှိသည် ဆိုပါက ထိုရဟန်းသည် “အဟံဝဒါမိ = ငါပြောသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊အဟံ ပိဝါမိ = ငါသောက်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမစီဝရံ = ငါ့သင်္ကန်း ဟူ၍လည်းကောင်း အတ္တစွဲ ငါဟူသောစကားကို ဆိုရာပါသလော့။

ဖြေ။ အချင်း ဒါယကာနတ်သား၊ မှတ်သား နာယူလော့။ အကြင်ရဟန်းသည် ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရား လေးပါးလည်း ရှိ၏။ ပြီးပြီးသော ရဟန်းကိစ္စ ၁၆ ပါးလည်း ရှိ၏။ နောက်ထပ်တဖန် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသော နောက်ဆုံးခန္ဓာဝန်ကိုလည်း ဆောင်၏။ ထိုရဟန်းသည် အဟံ ဝဒါမိတိပိ = ငါပြောသည်၊ ငါဆိုသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မမံ= ငါ့ကို၊ ပရေ=ဘပါးသောသူတို့က ဝဒန္တိတိပိ=ပြောကုန်သည်၊ ဆိုကုန်သည် ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုပေရာသည်။ ခန္ဓာလောက၌ လိမ္မာသောရဟန်းကား လူ့ ဝေါဟာရ၊ လူ့ အသုံးအနှုန်းကို သိတော်မူ၏။ သိသောကြောင့် လောကဝေါဟာရမျှဖြင့် ဆိုရာသည်။ ဆိုနိုင်ပေသည်။ ဆိုကောင်းသည် မှတ်ရာ၏။

---

www.dhammaransi.com

အချင်းဒါယကာ နတ်သား၊ ငါ ထင်ရှားစွာ ဆိုဦးအံ့။ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် သွားကုန်၏၊ စားကုန်၏၊ ရပ်ကုန်၏၊ နေကုန်၏၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အိပ်ကုန်၏၊ သောက်ကုန်၏ ဆိုခဲ့သော်ငြား၊ ဤသက်န်းကား ခန္ဓာငါးပါး၏ သင်္ကန်းတည်း၊ ဤသပိတ်ကား ခန္ဓာငါးပါး၏ သပိတ်တည်းဟု ဤသို့သော ဝေါဟာရဖြင့် ဆိုခြင်း၊ ပြောခြင်း၊ သုံးနှုန်းခြင်း ပြုခဲ့သည်ရှိ သော်ငြား လောကဝေါဟာရ အစဉ်အလာ၊ ပြောရိုး၊ ဆိုရိုး၊ လူ့ အသုံးအနှုန်း ပျက်လေ၏။

အချင်းဒါယကာနတ်သား၊ယင်းသို့ ခန္ဓာငါးပါး သွားသည်၊ ခန္ဓာငါးပါး စားသည် စသည်ဖြင့် မဆိုမူဘဲ လူ့ဝေါဟာရ၊ လူ့ အသုံးအနှုန်းဖြင့်သာလျှင် (လူ့ ဝေါဟာရနှင့် မဆန့်ကျင် သောစကားဖြင့်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆိုပေရာ၏။ လောက ဝေါဟာရ လူ့အသုံးအနှုန်း မပျက်စေခြင်းငှာ၊ နားလည် စေခြင်းငှာ ငါ သွားသည်၊ ငါ စားသည်၊ငါ့သင်္ကန်းဟူ၍ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း ဆိုကုန်၏။ ရဟန္တာတို့သည်လည်း ဆိုပေကုန်၏။ အတ္တစွဲရှိ၍ ဆိုသည် မဟုတ်။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နှင့် ဋ္ဌကထာ)

www.dhammaransi.com

သဗ္ဗညုတ

ပြဿနာ = ဘုရား၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိ မရှိ။

မေးလျှောက်သူ = ပသေနဒီ ကောသလမင်း။

ကောလာဟလ ငါးပါးရှိ၏။ ငါးပါး ဟူသော်ကား-

(၁) ကပ္ပ ကောလာဟလ၊
(၂) ဗုဒ္ဓ ကောလာဟလ၊
(၃) စက္ကဝတ္တိ ကောလာဟလ၊
(၄) မင်္ဂလာ ကောလာဟလ၊
(၅) မောနေယျ ကောလာဟလ၊

ဤငါးပါးတည်း။

(၁) ကပ္ပ ကောလာဟလ

ထိုငါးပါးတွင် ဤနှစ်မှ အနှစ်တသိန်းထက်၌ ကမ္ဘာ ပျက်လတံ့၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ဟူသော ဗြဟ္မာ့

၁။ ကောလာဟလ = အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် တခဲနက် ကြွေးကြော်ခြင်း။

www.dhammaransi.com

ဝိဟာရတရား လေးပါးကို ပွားစေကြကုန်ဟု လောကဗျူဟာ နတ်တို့ လူတို့ လမ်းဆုံ လမ်းမတို့၌ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ကပ္ပကောလာဟလ မည်၏။

(၂) ဗုဒ္ဓကောလာဟလ

ဤနှစ်မှ အနှစ် တထောင်ထက်၌ သဗ္ဗညုဘုရား ထင်ရှား ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ မေ့ဘနုမွေပဋ္ဌပဒါကို ရှိသေစွာ ကျင့်ကြံကုန်သော သံဃာရတနာအပေါင်း ကောင်းစွာ ခြံရံလျက် ဒေသနာ အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူလို၍ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလတ့ံဟူ၍ ဤသို့ နတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓကောလာဟလ မည်၏။

(၃) စက္ကဝတ္တိကောလာဟလ

ဤနှစ်မှ အနှစ်တရာထက်၌ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော၊ ရတနာခုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တထောင်အလွန်ရှိသော သားရတနာအပေါင်း ခြံရံလျက် စကြာဝတေးမင်း ဖြစ်လတ့ံဟူ၍ ဤသို့ နတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် စက္ကဝတ္တိ ကောလာဟလ မည်၏။

(၄) မင်္ဂလာကောလာဟလ

ဤနှစ်မှ သယ်နှစ်နှစ်အထက်၌ မင်္ဂလာတရား ထွန်းကားလတ့ံဟူ၍ ကြွေးကြော်ခြင်းသည် မင်္ဂလာ ကောလာဟလ မည်၏။

www.dhammaransi.com

(၅) မောနေယျကောလာဟလ

ဤနှစ်မှ ၇ နှစ်အထက်၌ မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သူ ထွန်းကားလတ့် ဟူ၍ကြွေးကြော်ခြင်းသည် မောနေယျ ကောလာဟလမည်၏။

ဤငါးပါးသောကောလာဟလတို့တွင် (၁)ပုရာဏကဿပ။ (၂) မက္ခလိဂေါသာလ။ (၃) နာဋ္ဋမည်သော သူ၏သား နိဂဏ္ဌ။ (၄) ဗေလဋ္ဌ၏သားသဉ္စယ။ (၅)ကစ္စာယန အနွယ် ဖြစ်သောပကုဓ။ (၆) လူတို့၏ ဆံမျှင်ဖြင့်ယက်သော ကမ္ဗလာ ကိုဝတ်သော အဇိတ ဤတိတ္ထိကြီး ခြောက်ယောက်တို့သည် ဗုဒ္ဓကောလာဟလကို ကြားကြကုန်သည်ရှိသော် မိမိတို့ ဆရာ အထံသို့ ကပ်ကြပြီးလျှင် စိန္တာမဏိမန္တာန် စသည်ကို သင်ကြား ကြလေကုန်၏။

ထိုသို့ သင်ယူကြကုန်ပြီးနောက် ငါတို့ကား သဗ္ဗညုဘုရား ဟူ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်ကြကုန်ပြီး လျှင် နောက်လိုက်နောက်ပါ အခြွေအရံဘပည့်များစွာခြံရံလျက် ထိုထို ဇနပုဒ်တို့သို့ လှည့်လည်ကြလေကုန်၏။ ယင်းသို့လှည့်လည် ကြရင်းမှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

ယင်း တိတ္ထိဆရာကြီးများ၏ တပည့်များကတဆင့် လူတွင် ထင်ရှား ဘုရားခြောက်ဆူ ပွင့်တော်မူနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို သာဝတ္ထိပြည်ရှင် ဘုရင်ကောသလ မင်းတရား၏ ရွှေနားတော် ပေါက်ကြားအောင် လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ ကောသလမင်းက သင်တို့ဆရာ ဘုရား များကို ငါ ဖူးမြော်လိုပေသည်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် ငါ၏ နန်းတော်သို့

www.dhammaransi.com

ပင့်ခဲ့ကြပါကုန်ဟု စေလိုက်သောအခါ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ ဆရာ "ဘုရားကြီး" များကို နန်းတော်သို့ ဆွမ်းစားကြွတော်မူပါရန် ပင့်ကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ၌ကား တိတ္ထိဘုရားကြီးများက ငါတို့နန်းတော်ကို မလိုက်သိုကြကုန်ဟု ငြင်းဆိုကြလေ၏။ ငြင်းဆိုလိုက်ခြင်းကား ဘုရင်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဝံ့ မဆိုင်ရဲသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ကို အသဲစွဲကြည်ညို နေကြသူများက ခဏခဏ ထပ်ဘလဲလဲ ပင့်နေကြသောအခါ မသွားပြန်လျှင် ညှိုးရာကျမည်ကာ တကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ပင့်လျှောက်သူတို့၏ စေတနာ သဒ္ဓါတရားကိုငဲ့၍ နန်းတော်သို့ လိုက်လာခဲ့ကြလေ၏။ နန်းတော်ထဲသို့ ရောက်သွားကြလေ၏။

နန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်လာသော အဆိုပါ ဘုရားကြီးများအား ပသေနဒီကောသလမင်းသည် နေရာကို ခင်း၍မပေးလေဘဲ မိမိနှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ နေတော်မူကြကုန်ဟူ၍ ဆိုတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဘုန်းရှိသောမင်း၏ တန်ခိုးအငွေ့သည် ဂုဏ်မရှိသော ဂုဏ်မဲ့သော တိတ္ထိတို့၏ ကိုယ်၌ နှံ့ခတ္တလေရကား မြတ်သော နေရာတွင် မနေရဲ၊ မထိုင်ရဲကြလေကုန်။ ပျဉ်ချပ် ကြမ်းပြင်များပေါ်တွင်၎င်း၊ မြေပေါ်၌၎င်း နေကြလေကုန်၏။

ကောသလမင်းကား အကင်းပါးတော်မူလှ၏။ မြတ်သော နေရာ၌ မနေရဲ၊ မထိုင်ရဲသည်ကိုမြင်သော် ဤသူတို့ထံ၌ အနှစ်သာရဟူ၍မရှိ။ မြတ်သောတရားဟူ၍ မရှိဟု တတ်အပ်သိတော်မူလေ၏။

www.dhammaransi.com

ထိုကြောင့် ကောသလမင်းသည် ယင်း တိတ္ထိဘုရားဆိုသူများအား တစုံတခု ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုမျှ ကျွေးမွေးခြင်း မပြုစေဘဲ ထန်းပင်မှ ကြွေကျသော ထန်းသီးကို ဆောက်ပုတ်(ဝါ) တင်းဘုတ်ကြီးဖြင့် ထုရိုက် ခွဲလိုက်သည့်ပမာ အောက်ပါ ပုစ္ဆာတပုဒ်ကို ထုတ်၍ မေးတော်မူသတည်း။

ကောသလ။ အချင်းတို့၊ သင်တို့ကား ဘုရား ဟုတ်ကြကုန်သလော့၊ မဟုတ်ကြကုန်သလော့။

ထိုသို့ ခရီးရောက်မဆိုက် မေခွန်းထုတ်လိုက်သောအခါ တိတ္ထိတို့သည် အကြပ်ရိုက်ကာ ဤသို့ကြံကြလေကုန်၏။ ငါတို့ကား ဘုရားစစ်စစ် ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဝန်ခံလိုက်ပါချေသော် ဤမင်းသည် ငါတို့အား ဘုရားအရာ၌ထား၍ များစွာသော ပြဿနာများကို မေးမြန်းခြင်းပြုလတံ့။ မေးသည်ရှိသော် ငါတို့မဖြေနိုင် ရှိလတံ့။ မဖြေနိုင် ခဲ့သော် သင်တို့ကား ဘုရား မဟုတ် ပါဘဲလျက် လူ အပေါင်းကို လှည့်စားကာ ဘုရားဟု ပြောဆို ပြီးလျှင် လှည့်လည် သွားလာ စားသောက်ဘိသည်ဟု ငါတို့၏ လျှာကို လှီးဖြတ်ရာ၏။ အကျိုးမဲ့ကိုသော်လည်း ပြုရာ၏ဟု ကြံကြကုန်ပြီးသော်-

တိတ္ထိများ။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ငါတို့ကား ဘုရားမဟုတ်ပါကုန်။

ကောသလမင်းကို မလိမ်ဝံ့ကြလေသဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ အတိုင်း ဖြောင့်ဆို ဝန်ခံကြလေရာ ကောသလမင်းသည် ထိုတိတ္ထိတို့အား နန်းတော်အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်စေလေ၏။ တိတ္ထိဘုရားကြီးများသည်ရင်း၊ ယင်းတို့၏ တပည့်များသည်ရင်း နန်းတော်အပြင်ဖက်သို့ ရောက်သွားကြ လေသောအခါ အရှိုးစွဲအောင်

www.dhammaransi.com

ကြည်ညိုလာခဲ့သော ဒါယကာမျှားက သူတို့ဆရာ ဘုရားကြီး မျှားအား ဤသို့ ဆိုကြကုန်လေသတည်း။

"အရှင်ဘုရားတို့၊ အသို့ပါနည်း။ ကောသလမင်းက မေးခွန်း ပုစ္ဆာမျှား လျှောက်ထားမေးမြန်းပြီးနောက် ပူဇော်သက္ကာရမျှား ပြုလိုက်ပါ၏လား' ဟူ၍ မေးကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ တိတ္ထိဘုရား ကြီးမျှားက-

"ချစ်သားတို့၊ သောသလမင်းက ငါတို့အား ဘုရားလော ဟူ၍မေးပေ၏။ ငါတို့ကား ဘုရားဟူ၍ မင်းထံ၌ ဝန်မခံခဲ့ကြ ကုန်။ အကြောင်းသော်ကား ငါတို့က အကယ်၍ "ဘုရား"ဟု မှန်သောအတိုင်း ဝန်ခံလိုက်ခဲ့သော် ထိုမင်းသည် ငါတို့အား ဘုရားအရာ၌ထား၍ ပြဿနာ မေးတော့အံ့၊ ထိုအခါ ငါတို့က ဖြေဆိုလိုက်သည်ကို ကောသလမင်းသည် မယုံမကြည်ဖြစ်လတံ့။ ယင်းသို့ မယုံကြည်ခြင်းကား ငါတို့အား ပြစ်မှားရာ ကျသော ကြောင့် မင်းကြီး၌ အကုသိုလ်ပွါး၍ အပြစ်မျှားလတံ့သည်ကို ငါတို့မြင်လေသောကြောင့် မင်းကြီးအား သနားသောအားဖြင့် ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ ငါတို့ ဖြေဆိုခဲ့ရကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ် သော် ငါတို့ကားဘုရားဆိုမှ တကယ့်ဘုရားစစ်စစ် ဖြစ်သတည်း။"

တိတ္ထိတို့သည် ဤသို့ပင်လျှင် တပည့်မျှားအား ဘုရားဟူ၍ လှည့်ဖျား ကြပြန်လေကုန်၏။ ကောသလမင်းသည် ပုရာဏ ကဿပ အစရှိသော တိတ္ထိကြီးမျှား ပြန်သွားကြသော်လည်း ဘုရားဟူ၍ လူတို့အား လိမ်လည်လှည့်ဖျား၍ စားသောက်နေ ကြပုံကို တအံ့ခွန်းခွန်း တွေးမိနေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရား သခင်အား လျှောက်ထားလိုသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည်

စပေယျိဒ္ဓိုးခေ၁၀ပေ

www.dhammaransi.com

အခြား ဒေသများသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူဆဲ ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကြွအလာကိုသာ စောင့်မျှော်၍ နေတော်မူ၏။

အခါတပါးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွတော်မူလာပြီးလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောသလမင်းသည် ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အောက်ပါပုစ္ဆာဖြင့် မေးလျှောက် ခြင်း ပြုလေသည်။

မေး။ ဘုန်းတော်သခင် မြတ်ရှင်ပင်ဘုရား၊ အရှင်မြတ် ဘုရားသည် အတုမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို သိတော်မူ ပြီဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပါသလား၊ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပါ သလား၊ သို့မဟုတ် ဝန်မခံနိုင်ဘဲ ရှိပါသလား ဘုရား။

ဖြေ။ ဒကာတော်မင်းကြီး၊ ငါဘုရားအား အတုမရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏ဟူ၍ အကြင် သူသည် ဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသောသူသည် ကောင်းစွာ ဆိုသည် မည်၏။ ငါဘုရားသည် အတုမရှိသော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ကောသလ။ အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ပူရာဏကဿပ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလ၊ နိဂဏ္ဌ၊ သဉ္စယ၊ ပကုဓ၊ အဇိတ ဂိုဏ်းဆရာကြီး များကား များသောအခြံအရံလည်း ရှိကြပါကုန်၏။ အလို နည်းသည်၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဟူ၍လည်း ကျော်စောပါကုန်၏။ အဝတ်မျှပင် မဝတ်ကြ ဟူ၍လည်း ထင်ရှားလှပါကုန်၏။ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီး(ဝါ)အဝတ် မကပ်သော တပည့် လက်သားလည်း အလွန် ပေါများပါကုန်၏။ အန္ဓပုထုဇဉ် လူမိုက်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းချီးပေးခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း

www.dhammaransi.com

ခံကြရပါကုန်၏။ ဤ ဂိုဏ်းဆရာကြီး ခြောက်ယောက်တို့ကား သူတို့ကိုယ်သူတို့ "ဘုရား" ဟူ၍ အပဉ္စ ပြောဆိုဝန်ခံနေကြကုန် သော်လည်း တပည့်တော် မေးမြန်းကြည့်သော အခါ၌ကား ဘုရားမဟုတ်ပါကုန် ဟူ၍ ဆိုကြသည်။

အရှင်ဂေါတမ သည်ကား ဖွားသည်မှ အသက်အရွယ် ငယ်လျလှပါသေးသည်။ ရဟန်းဖြစ်၍လည်း မကြာမြင့်သေး။ ထိုကြောင့် မေးအပ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ဝန်မခံ နိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်အထင်ဖြင့် တပည့်တော် မေးလျှောက်မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

"မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသနာတော်နည်း၌ အလွန် လိမ္မာ တော်မူလှသည့် အားလျော်စွာ ကိုယ်တော်ကို အတွင်းထား၍ သီလဝန္တရဟန်းကို ဖြေကြားတော်မူသတည်း။

မြတ်သောမင်းကြီး၊ လောက၌ မထေမဲ့မြင် မပြုအပ်၊ မပြုသင့်၊ မပြုထိုက်သောအရာ လေးမျိုးရှိ၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ယင်း လေးမျိုးတို့အနက်တွင်-

"(၁) မင်းသားငယ်ဘပါးသည် လာနေ၏။ ထိုသို့လာနေ သည်ကိုမြင်လျက် လှုံလတာ၊ ခင်း လဲ့ရှောင်ပေးခြင်းကို မပြု သော်လည်းကောင်း၊ အပေါ်ရုံကို မဖယ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၊ ရထားထက် စသည်တို့မှ မဆင်းသက်သော်လည်းကောင်း ဤအလုံးစုံသည် မင်းသားကို မထေမဲ့မြင်ပြုသည် မည်၏။

"ဤမင်းသားကား အလွန်ဝမ်းဗိုက်ကြီးလှ၏။ ခိုး သူ ကို မျှ နိုင်ပါမည်လော၊ တိုင်းပြည်ကိုမျှ ဆုံးမနိုင်၊ အုပ်ချုပ်နိုင်ပါမည်

www.dhammaransi.com

လော့ဟု ဆိုခြင်း ပြောခြင်းသည် မင်းသားအား နှိပ်စက်၍ ဆိုခြင်း မည်၏။

"(၂) မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံမြက်စည်းတံ ဗိုင်းဝင်ရိုးမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း အဆိပ်ထန်သောမြွေကို ကိုယ်၌ ပတ်စေသော်လည်းကောင်း၊ လျှာကို ကိုက်စေ သော်လည်းကောင်း မြွေကို မထေမဲ့မြင်ပြုသည်မည်၏။ ဤမြွေကား မြွေကောင်းတကား၊ ရေမြွေတကား၊ မြက်ရှောတကား၊ ကိုက်နိုင်မည်လော၊ အဘယ်သူ၌ အဆိပ်ကို နှံ့စေနိုင်မည်နည်းဟု ဆိုခြင်းသည် မြွေကို နှိပ်စက်၍ ဆိုသည် မည်၏။

"(၃) မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇီးစေ့ခန့်မျှသာဖြစ်သော မီးကိုလည်း ကစားသည်ရှိသော် မီးကို မထေမဲ့မြင်ပြုသည် မည်၏။ ဤမီးကား အနည်းငယ်သာတကား၊ အဘယ်ရာဂုကိုမျှ ကျက်စေနိုင်ပါမည်နည်း စသည်ဖြင့် ဆိုခြင်းသည် မီးကို နှိပ်စက်၍ ဆိုသည် မည်၏။

"(၄) မြတ်သောမင်းကြီး၊ သီလရှိပေသော ရဟန်းငယ်၊ သာမဏေငယ်ကို မြင်၍ ခရီးမလှဲ့။ မရှောင် မတိမ်းသော်လည်းကောင်း၊ အပေါ်ရုံကို မလှမ်းမဖယ်သော်လည်းကောင်း၊ နေရာမှ မထသော်လည်းကောင်း၊ နောက်ဖီကျော့ခိုင်း နေသော်လည်းကောင်း သီလဝန္တ ရဟန်းသာမဏေကို မထေမဲ့မြင်ပြုသည် မည်၏။ ဤရဟန်းငယ်၊ သာမဏေငယ်ကား ဘဏ္ဍာများစွတကား၊ ဝမ်းဗိုက်ကြီးစွတကား၊ တစုံတခုသော ဘုရားစကားကို သင်နိုင်ပါမည်လော၊ တော၌ နေနိုင်ပါမည်လော၊ မထေရ်ဖြစ်သောအခါ ကြည်ညိုဘွယ် နှစ်သက်ဘွယ် ရှိနိုင်ပါ

www.dhammaransi.com

မည်လောဟု ဆိုခြင်းသည် ရဟန်းကို နှိပ်နှိပ်စက်စက် ဆိုသည် မည်၏။

"ယို လေးပါးတို့တွင် မင်းသားကို ရှိသေသော သူကား ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ် စသည်တို့ကို ရ၏။ မြွေကို ဆိုခဲ့ပြီးသော အပြစ်ကိုပယ်၍ ကောင်းစွာပြုသောသူကား မြွေကို ကစား သဖြင့် ရအပ်သော လာဘ်ဟူသမျှကို ရ၏။ မီး၌ ကောင်းစွာ ပြုသောသူကား ယာဂုချက်ခြင်း အစရှိသော အကျိုးကိုရ၏။ သီလဝန္တ ရဟန်းကို ရှိသေသော သူကား မကြားနာရသေး သော တရားကို ကြားနာရခြင်း၊ ကြားနာရပြီးသော တရားကို ယုံမှားပျောက်ရခြင်း စသော အကျိုးတရား ငါးပါးနှင့်တကွ ပါဠိ၌လာသော အပြစ်တို့မှ ပြန်သောအကျိုးကိုရခြင်း၊ နတ်ရွာ မင်္ဂဖိုလ်စသည်ကို ရခြင်း ဤသို့ အစရှိသောအကျိုးကို ရ၏။

ထိုကြောင့် သီလဝန္တရဟန်းကို ငယ်သည်ဟူ၍ မထေမဲ့မြင် မပြုရာ။ ချမ်းသာသုံးပါးကို တောင့်တသောသူသည် ရဟန်း တို့ကို ဆိုခဲ့သော အမှုတို့ကို မပြုမူ၍ ရှိသေစွာ လုပ်ကျွေးသည် ရှိသော် မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောအကျိုး၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးကိုသိ၍ သူကြွယ်ကြီးသုံးပါး ဖြစ်ခြင်း၊ ခြောက်ထပ်သော ကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုးထပ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်း၊အဆုံးအစွန်၌ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်ကြီးသို့ ဝင်ရခြင်းအကျိုးကို ရပေလတ့်။

ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ကောသလမင်းကြီးကား သရဏဂုံ တည်လေ၏။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။ နဥညာတဗ္ဗသုတ်)

ဓပယ်ဒွီးခါလေ

www.dhammaransi.com

သစ္စကနှင့် အတ္တဝါဒ

ပြဿနာ=ရုပ်သည်အတ္တ။

မေးလျှောက်သူ=သစ္စက ပရဗိုဇ်။

ပညာရှိအခေါ်ခံ အတော်အတန်ကျွမ်းကျင်ဒသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဝေသာလီပြည်ကို ကွင်းရှောင်သွားကြသည်က များ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သစ္စကနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝါဒချင်း မပြိုင်ရဲကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

သစ္စကသည် ဝေသာလီ ပြည်သား ပရဗိုဇ်တဦး ဖြစ်၏။ အမိဖက်မှဝါဒငါးရာ၊အဖဖက်မှဝါဒငါးရာ ပေါင်း ဝါဒပေါင်း တထောင် တတ်ကျွမ်းပြီး လိစ္ဆဝီ မင်းသားငါးရာ တို့အား ပညာသင်ကြားပေးနေသော မင်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်၌ သူနှင့် ဖက်ပြိုင်၍ ဝါဒချင်း ပြိုင်ရဲသူ၊ပြိုင်ဝံ့သူ မရှိ။

သို့ကြောင့် သစ္စကသည် ငါလိုလူဇမ္ဗူမှာမရှိဟူ၍ အတိမာန ဖြင့် ထောင်လွှားဝင့်ကြွားနေခြင်းမှာ အဆန်းမဟုတ်ပေ။

သစ္စက၏ လက်ရှိအခြေအနေမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော မြင်းကြီးကို ဇောင်းသွင်းထားသည်နှင့် အလားတူနေပေ၏။ သူ့ကို ဖက်ပြိုင်နိုင်သူ လူ တယောက်မျှ ပေါ်မလာ သောကြောင့် ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ ငြင်းခုံရမှု နေတတ်ထိုင်တတ်သော

www.dhammaransi.com

သစ္စကအဖို့တွင်ယခုလို ပြိုင်သူမရှိသောအခါ ပျင်းချာချာကြီး ဖြစ်သောကြောင့် သူသည် ပြိုင်ဘက်ကိုသာမျှော်ခေါ်တောင့်တ လျက် ရှိနေ၏။

အခါတပါးတွင် ဝေသာလီပြည်သို့ မြတ်စွာဘုရားကြွရောက် တော်မူလာသည်ဟူသော သတင်းစကားကို ကြားရလေသော အခါ သစ္စက "ပရဗိုဇ်"သည် များစွာ ဝမ်းသာသွားလေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သဗ္ဗညုဘုရားသည် လောကသုံးပါး တွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းလွတ် အထွတ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ထင်ရှား ကျော်ကြားနေသူ ဖြစ်ရာ ယင်းအကျော်အမော် ဇော်ဆိုသော ဘုရားကို ဦးကျိုးအောင် ဝါဒနှင့် ချိုးနှိမ် လိုသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

၁။ ပုဆိုးဖြူကို သင်္ကန်းယောင်ဝတ်သော တိတ္ထိကား ပဏ္ဍုရင် (ဖိုးသူတော်)မည်၏။ ဦးခေါင်းပြည်းလျက် ရဟန်း ယောင် သင်္ကန်းဝတ်သည်ကား ပရိဗ္ဗာဇက (ပရဗိုဇ်) မည်၏။ ကိုယ်၌ အဝတ်မကပ် အချည်းစည်းနေသော တိတ္ထိကား အာဇီဝက မည်၏။ ငါတို့၌ ကိလေသာ ဟူသော ထုံးနှောင် ဖွဲ့ခြင်းကား မရှိပြီ။ သံသရာ၌ ကြောင့်ကြခြင်းကိစ္စမရှိ။ လယ်ယာ မယား သိမ်းဆည်း ခြင်း ဟူသော ရာဂစသော ကိလေသာတို့၏ အာရုံကား ငါတို့၌မရှိပြီ။ ငါတို့ကား ရဟန္တာတည်းဟု ဝန်ခံလျက် တပါးသော အမူအရာ ပရိက္ခရာတို့ကိုဆောင်သော တိတ္ထိ တို့ကား နိဂဏ္ဌမည်ကုန်၏။ ။(ဗာဟိရနိဒါန၊ တတိယ သင်္ဂီတိ၊ ပါရာဇိကကဏ်အဋ္ဌကထာနိသျ၊ ရွှေဥမင်မူ-၉၉)

www.dhammaransi.com

သို့ကြောင့်လည်း သစ္စကသည် သူတပည့် လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အား ဤသို့ ဝင့်ဝင့်ဝါဝါ ကြုံးဝါးပြောဆိုခြင်း ပြုလေ၏။

“အို မင်းသားတို့၊ မင်းသားတို့၊ သင်တို့ဆရာဖြစ်သော ငါ အဘယ်မျှ ပညာစွမ်းထက်ကြောင်းကို သင်တို့ ကောင်းစွာအသိဖြစ်ပေသည်။ အသီးသီး ပညာကြီး ပညာကျယ် အသွယ်သွယ် ရောက်လာသမျှ ဆရာများကား ငါ့စကားတခွန်း အမေးကိုမျှ မခံနိုင်လေကုန်။ ငါ၏ဝါဒအတင်ကို ပြေလည်အောင် ချေဆိုနိုင်သူကား ရှာမှရှား။ တယောက်မျှ ငါရှာ၍ မတွေ့ခဲ့။ လူတွင်ထင်ရှား ဘုရားဆိုသော သူများပင်လည်း ငါနှင့်ကြုံ တုန်လှုပ်ရမည်။ ငါမေးရက ဇောချွေးများပြန်ရမည်။ လူကိုမဆိုထားဘိ ငါနှင့်ဆိုင်ငြားက သစ်ပင်များသော်မှ တုန်လှုပ်ရသေးသည် မင်းသားတို့”

“အို မင်းသားတို့၊ယခုမျက်မှောက်လောကတွင် ရှင်ဂေါတမသည် သူကိုယ်သူ ဘုရားဟုသမုတ်လျက် လူတို့၏ဆရာ သူလုပ်နေချေသည်။ ယခု ငါတို့ဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်နေပြီ ကြားရ၏။ ထိုဘုရားဆိုသော ဂေါတမကား ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးကောင်းကြီးပေမည်။ အယူဝါဒ၌ ငါ့လောက်ကျနမည်ဟု ငါမထင်။ ထိုရှင်ဂေါတမကို ဝါဒဖြင့် ရယ်ချင်ဖွယ် ရှက်ဖွယ်လိလိဖြစ်သွားအောင် ပရိသတ် အလယ်၌ ငါမေး၍ပြမည်။ နှလုံးမသာ၊ မျက်နှာမလှအောင် ဝါဒဖြင့် သူကို ကျီစယ်ပြမည်။ သင်တို့တတွေ အားလုံး ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ကြကုန်။ ဂေါတမ ဘုရားထံ ငါသွားအံ့”

ယင်းသို့ ကြွားကြွားဝါးဝါး ခေါ်လေသောအခါ လိစ္ဆဝီမင်းသားလောက တဝိုက်ဝယ် အတော်ကလေး ဂယက်ရိုက်

www.dhammaransi.com

သွားလေ၏။ ဆရာသစ္စက ကပင် ဂေါတမဘုရားကို ဝါဒချင်း ပြိုင်နိုင်လေမည်လော၊ သို့မဟုတ် ရှုံးလေမည်လောဟူ၍ တွေးသူ ကတွေး၊ အချို့ကလည်း ဘုရားဂေါတမကို ပြိုင်၍ နိုင်ရိုးမရှိချေ။ ဆရာသစ္စကဝယ် ဘယ်ပြဿနာ၊ ဘယ်သိကြား၊ ဘယ်နတ်များက ခွဲကပ်၍ နိုင်အောင်ဇာတ်နိုင်ချေအံ့နည်း ဟူ၍ ပြောသူက ပြော။ သို့နှင့်ပင် ဂေါတမဘုရားအထံသို့ သစ္စကနှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့ ကြလေ၏။

ဆရာသစ္စကသည် မင်းပရိသတ် ခြံရံလျက် ဆွမ်းစားပြီးချိန် တွင် ဘုရားသီတင်းသုံးတော်မူရာ ကူဋာဂါရစရပ်သို့ ရောက်သွား၏။ ဘုရားသခင်ကိုမတွေ့၍ သံဃာတော်များကို မေးလျှောက် ကြည့်လျှင် ဂေါတမဘုရားသည် နေ့သန့်ရာသစ်ပင်ရင်း၌သီတင်း သုံးနေတော်မူကြောင်း သိရလျှင် ထိုနေရာမှ ဘုရားရှိရာဘက်သို့ လှည့်ထွက်သွားသည်။

ရောက်လျှင် ဗုဒ္ဓဘုရားသည် သစ္စကနှင့် အေးချမ်းသာယာစွာ အာလာပသလ္လာပစကားများ လက်ခံ ပြောဆိုတော် မူသည်။ သင့်သို့ပြောဆိုပြီးမှ သစ္စကသည် ဗုဒ္ဓထံ ခွင့်ပန်လေ၏။

“အရှင်ဂေါတမ၊ အကျွန်ုပ်အား အခွင့်သနားတော်မူပါလျှင် ပြဿနာတခုကို အကျွန်ုပ်မေးလိုပါသည်။ ထိုပြဿနာကို ဖြေတော် မူပါအံ့လော”

အချင်းသစ္စက၊ ပြဿနာဖြေသောအရာဝယ် ငါ၌ ဝန်လေး သောအရာသည်မရှိ။ သင်အလိုရှိရာကို မေးလော့။ သင့်အား ငါ ခွင့်သနားပေ၏”

ထိုသို့ ခွင့်ပြုလိုက်သောအခါ သစ္စက၏ဘပည့် လိစ္ဆဝီမင်း ပရိသတ်များမှာ အထူးလှုပ်ရှားကာ အာရုံစိုက် လာကြကုန်ပြီး

www.dhammaransi.com

မြတ်စွာဘုရားကိုရင်း၊ သူတို့ဆရာကိုရင်း စူးစိုက်စွာ ကြည့်နေစဉ် မှာပင် သစ္စက က ပြဿနာကို စတင်၍ မေးလေတော့၏။

မေး။ အို-အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်သည် မိမိ၏ တပည့် တပန်း ရဟန်းများ၊ သာဝကများကို အဘယ်သို့ ဆုံးမတော်မူပါသနည်း။ တပည့်အပေါင်းတို့ ကောင်းစွာ သိမြင်ခြင်းငှာ အဘယ်ဒေသနာဖြင့် အနုသာသနီ[၁] ပြုတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ၊ အချင်းသစ္စက၊ တပည့်တို့အား ငါဆုံးမလေ့ရှိသော အနုသာသနီကား "ရူပံဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ၊ ဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ သညာအနိစ္စာ၊ သင်္ခါရာအနိစ္စာ၊ ဝိညာဏံအနိစ္စံ၊ ရူပံဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ သညာအနတ္တာ၊ သင်္ခါရာအနတ္တာ၊ ဝိညာဏံအနတ္တာ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာ" ဟူ၍ ဖြစ်ပေ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

အို-ချစ်သားတို့၊ ရူပံအနိစ္စံ=ရုပ်ဝတ္ထုဟူဟူသမျှ အရှည်စွဲ၍ တည်မြဲသော သဘောမရှိ။ အနိစ္စ ချည်းသာတည်း။ ဝေဒနာ အနိစ္စာ = အာရုံကိုခံစားမှု နာမ်ဝတ္ထု ဟူဟူသမျှ တည်မြဲသော သဘောမရှိ။အနိစ္စ ချည်းသာတည်း။ သညာအနိစ္စာ = အာရုံကို မှတ်သားမှု နာမ်ဝတ္ထု ဟူဟူသမျှ တည်မြဲသော သဘောမရှိ။ အနိစ္စချည်းသာတည်း။ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ = အသစ်အသစ် ပြုပြင် ဖြစ်ပေါ်မှုဟူဟူသမျှ အရှည်စွဲ၍ တည်မြဲလေ့ မရှိ။ အနိစ္စချည်း သာတည်း။ဝိညာဏံ အနိစ္စံ = အာရုံကို သိမှု ဟူဟူသမျှ အရှည် စွဲ၍ တည်မြဲလေ့မရှိ။ အနိစ္စချည်းသာတည်း။

၁။ အနုသာသနီ-အကျိုးအပြစ်ကို ဖော်ပြ၍ အဖန် တလဲလဲ ဆုံးမခြင်း။

www.dhammaransi.com

အို-ချစ်သားတို့၊ ရူပံအနတ္တာ = ရုပ်ဝတ္ထု ဟူဟူသမျှ မိမိ ဩဇာမခံ၊ မိမိစီမံရာ၊ မိမိ ဆွဲဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါလေ့ မရှိ။ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဝေဒနာ အနတ္တာ = အာရုံကို ခံစားမှုဟူဟူသမျှ ကိုယ့်အလိုသို့မပါ၊ ကိုယ့်ဩဇာကို မခံ၊ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင်မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်။သညာအနတ္တာ = အာရုံကို မှတ်သားမှု ဟူဟူသမျှ ကိုယ့်အလိုသို့မပါ၊ကိုယ့်ဩဇာကို မခံ၊ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင်မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်။သင်္ခါရာအနတ္တာ = အသစ်အသစ် ပြုပြင် ဖြစ်ပေါ်မှု ဟူဟူသမျှ ကိုယ့်အလိုသို့မပါ၊ ကိုယ့်ဩဇာကို မနာခံ၊ ကိုယ်စီမံရာကို မလိုက်၊ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဝိညာဏံအနတ္တာ = အာရုံကို သိမှု ဟူဟူ သမျှ ကိုယ့်အလိုသို့ မပါ၊ ကိုယ့်ဩဇာကို မနာခံ၊ ကိုယ်စီမံရာ မလိုက်၊ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ = ကံ၊စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့ ပြုပြင်စီရင်ထားအပ်သော သင်္ခါရတရား ဟူဟူသမျှ ဖြစ်လျှင် ပျက်မြဲအရှည်စွဲ၍ မြဲလေ့မရှိသောကြောင့် အနိစ္စတို့ ချည်းသာတည်း။ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာ=ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မဟူဟူ သမျှ ကိုယ့်အလိုသို့မပါ၊ ကိုယ့်ဩဇာကို မနာခံ၊ ကိုယ်စီမံရာ မလိုက်၊ ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင်မဟုတ်၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ ထို့ကြောင့် ဤခန္ဓာ ဤကိုယ်၌ အာသာငမ်းငမ်း၊ စွဲလမ်း တပ်မက်ခြင်းကို မဖြစ်စေကြကုန်လင့်။ ဤသို့ စသောနည်းဖြင့် တပည့်တို့အား ငါ့ဘုရား ဆုံးမတော်မူလေ့ရှိပေ၏ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။

ထိုအခါ သစ္စကသည် သဘောမကျ၊ လက်မခံနိုင်သော အမူအရာကိုပြလျက် ဆန့်ကျင်ပြု၍ ဤသို့ ဆိုလေ၏။

www.dhammaransi.com

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အသင်ကား တတ်နိုင်ပေစွ။ အရှင်ကဲ့သို့ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကြံဖန်၍ ဆုံးမခဲ့သော် ဤလောက၌ ဝိပဿနာနှင့် ကင်းသောအရာဟူ၍ မရှိပြီ။ ဝိပဿနာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်ရာသည်တကား။ ဥပမာ–မြေမှုန့် ကြွကြွရွရွ ထ၍ပေါက်သော သစ်ပင်တပင်သည် မြေကြီးသာလျှင် တည်ရာ မှီရာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ သတ္တဝါတို့သည်လည်း ခန္ဓာငါးပါး၌ တည်၍သာလျှင် ချမ်းသာခြင်းသုခနှင့် ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခကို ခံစားကြရကုန်သည်။ ကုသိုလ်တရား၊ အကုသိုလ်တရားကို ပွားများ အားထုတ်ကြရကုန်သည်။ မင်္ဂ ဖိုလ် ချမ်းသာ သုခကို ဖွေရှာကြရကုန်သည် မဟုတ်ပါလော။

အို အရှင်ဂေါတမ၊ အရာခပ်သိမ်းတို့ကား မပျက်စီးသေးသောကာလ (ဝါ) ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး "အတ္တ"ဟု အထင်အရှား ရှိနေပါလျက် သဗ္ဗေဓမ္မာ အနတ္တာဟု ဟောပြောနေသော အသင်၏ ဓမ္မဒေသနာတော်ကား အဘယ်သို့လျှင် သင့်ပါချေမည်နည်း။ မသင့်နိုးယောင်ပါတကား အရှင်ဂေါတမ။

(ထိုအခါ ဗုဒ္ဓက ပြန်၍ မေးလိုက်သည်။)

မေး။ အချင်းသစ္စက၊ သင့်အား ငါမေးပေအံ့။ ဤငါးပါးသော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာအစုအဝေးကို "ငါ၏ကိုယ်" ဟူ၍ပင် အသင် အယူရှိလေသလော။

ဖြေ။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအစုအဝေးကို ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တဦးတည်းကသာ အယူရှိသည်မဟုတ်။ ဤပရိသတ်လေးပါးကလည်း "ငါ၏ကိုယ်" ဟူ၍ပင် မှတ်ထင်ကြကုန်သည် အရှင်ဂေါတမ။

www.dhammaransi.com

မေး။ အချင်းသစ္စက၊ သင့်ကို ငါမေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူတပါးအပေါ်သို့ လွှဲပုံ၍ မချလေလင့်။ သင်၏ အယူအဆကိုသာ ငါ့အား ထင်စွာပြ၍ ဖြေလော့။

(သစ္စကသည် အတန်ကြာ တွေဝေနေပြီးမှ)

ဖြေ။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဤရုပ်၊ ဤနာမ်၊ ဤခန္ဓာကောင်ကို "ငါ၏ကိုယ်"ဟူ၍ပင် အယူရှိပါ၏။

မေး။ အချင်းသစ္စက၊ ယင်းသို့တပြီးကား ဤခန္ဓာငါးပါး အစုအဝေးကို "ငါ၏ကိုယ်" ပင်ဟု အသင်ဝန်ခံခဲ့သော် တဖန် သင့်ကို ငါ မေးရဦးအံ့။ ဖြေလော့ သစ္စက။ တိုင်းပြည်တခု၌ အကြင်ပြည့်ရှင်မင်းသည် ရှိလေရာ၏။ ထိုပြည့်ရှင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံတွင်း ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းနေသူတို့ကို အပြစ်အားလျော်စွာ တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်း ဆုံးမခြင်းငှာ၎င်း၊ ချီးမြှောက်ထိုက်သူ လူကောင်းသူကောင်းတို့အား အထိုက်အလျောက် သူကောင်းပြု ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ၎င်း အချုပ်အခြာ အာဏာကို အစိုးတရ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ မှန်၏၊ အရှင်ဂေါတမ။

မေး။ အချင်းသစ္စက၊ သင့်ကိုယ်ကို သင်ပိုင်သည်ဟုဆိုခဲ့သော် သင့်ဝိညာဉ်ကို နာခံ၍ သင်စီမံရာကို လိုက်နာရပေမည်ဖြစ်ရာ သင့်ကိုယ်သည် သင့်အလိုသို့ ပါ မပါ၊ သင်၏ဝိညာဉ်ကို နာခံ၏ မနာခံ၏ကို သင် ခိုင်းစေ၍ ကြည့်ပါဘိ။ ငါ့ရုပ် ငါ့ကိုယ်သည် မတင့်တယ်သောအားဖြင့် ငါ မဖြစ်လို၊ ကြည်ညိုနှစ်သက်ဖွယ် တင့်တယ်လှပ ရှုကြည့်၍မဝသည်သာ ဖြစ်စေဟူ၍၎င်း၊ ဆံဖြူ၊ သွားကြွေ၊ အသားအရေ တွန့်လိပ်သည်ကို ငါ မလိုလား။

www.dhammaransi.com

ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားအရွယ် တင့်တယ်သည် ဖြစ်စေသောဟူ၍၎င်း၊ သင့်ရုပ် သင့်ကိုယ်သည် သင့်အလိုသို့ ပါ၍ သင်စေခိုင်းတိုင်း ရပါမည်လော။ သင် အစိုးရပါသလော။

ဤသို့ ဗုဒ္ဓက ပုစ္ဆာထုတ်လိုက်သောအခါ သစ္စကမှာ မဖြေတတ်အောင် အကြပ်ရိုက်သွား၏။ အကယ်၍ ငါ၏ကိုယ်သည် ငါ့အလိုသို့ လိုက်၏။ ငါ အစိုးရ၏ဟု ဖြေလိုက်ခဲ့သော် ဝေသာလီမင်းသားတို့က ထ၍ "ဆရာ့ရုပ်သည် ငါတို့ကဲ့သို့ လှပအောင်၊ တင့်တယ်အောင် ဖြစ်ပါစေလော့။"ဟု ငါ့ကို ဝိုင်း၍ ခိုင်းကြလျှင် ခက်ချိမ့်မည်။ "ငါ့အလိုသို့မပါ၊ ငါခိုင်းရာကိုမနာခံ၊ ငါစီမံသလို မဖြစ်ပါ"ဟူ၍ ဖြေလိုက်ခဲ့သော် အရှင်ဂေါတမ၏ အနတ္တဟူသော စကားသည် ဆိုပိုင်၍ ငါ့ကို အရှင်ဂေါတမက နိုင်ဘိလေရာသည်ဟု စဉ်းစားကာ ရှေ့တိုးထမ်းပိုး၊ နောက်ဆုတ် လှည်းတုတ် ဆိုသကဲ့သို့ မလှုပ်သာမလှည့်သာ ဖြစ်နေ၏။

သို့ကြောင့်ပင် သစ္စကသည် လူပုံအလယ်၌ ဝန်ခံခြင်းလည်း မပြု၊ ငြင်းဆန်ခြင်းလည်း မပြုလေဘဲ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက် မှိုင်တွေတွေနှင့်သာ နေလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

မေး။ အချင်းသစ္စက၊ ဤဝါဒကို သင် ချေလိုလော့။ ငါမေးအပ်သည်ကို သင်ဖြေလော့ဟု နှင်ကြိမ်ခြောက် တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း သစ္စကမှာ မိမိအမှားကို ဝန်မခံလိုသဖြင့် ငေးမြဲသာ ငေးငိုင်၍နေ၏။ ထိုအခါ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘီလူးကြီးတစ်ဦးသည် သစ္စက၏ အနားသို့ ဘွားကနဲပေါ်လာပြီး သစ္စကဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲရန် သံဘင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကာ—

www.dhammaransi.com

"ဟယ် သစ္စက၊ မေးတော်မူသည်ကို မဖြေလေတဲ့ ဗုဒ္ဓအား အဘယ့်ကြောင့် မထေမဲ့ပြု၍ နေဘိသနည်း။ သင် ဖြေဆိုခြင်း မပြုလေက သင့်ဦးခေါင်းကို အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာကွဲအောင် ငါ ရိုက်ခွဲလိုက်အံ့။"

သစ္စကကား လှေခွက်ချည်းကျန်စေ၊ အလံမလှဲ့ ဆိုဘိသကဲ့သို့ မာန်မာနကို မချလို၊ အရှုံးမပေးလို။ လက်မြှောက် အရှုံးပေး လိုက်ရသည်ဟူသော စကားသည် သူ့ဘဝ အဘိဓာန်ရှုကွက်၌ အမဲစက် အစွန်းအထင်း မခံလိုသောကြောင့် တုဏှိဘာဝ ဆိတ်ဆိတ် နေလိုက်ခြင်းဖြင့် ကြံ့ကြံ့ခံနေသော်လည်းမရတော့ချေ။ ဖြေဆိုခြင်း မပြုချေက၊ မိမိခေါင်းပေါ်သို့ မိုးထားသော တင်းပုတ်ကြီးက မိမိခေါင်းကို ရိုက်ခွဲပစ်မည့်အရေး သေချာမည့်ဘေးကိုကြောက်ရကား လက်မြှောက်၍ ဗုဒ္ဓအား ရှိခိုးကာ–

ဖြေ။ အရှင်ဂေါတမ၊ အကျွန်ုပ် မှားခြင်းကြီးမှားမိပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်မပိုင်ပါ၊ ကျွန်ုပ်အလိုသို့မပါ၊ ကျွန်ုပ်စေရာကို မလိုက်နာပါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရုပ်တွေ၊ နာမ် အစုစုတို့ကား အနိစ္စနှင့် အနတ္တချည်းသာလျှင် ဖြစ်ပါကုန်သည်။ အရှင်ဂေါတမ၏ ဝါဒသည်သာ မှန်ကန်သော ဝါဒ ဖြစ်ပါ၍ ယင်းဝါဒကို ကျွန်ုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်လျက် အရှင်ဂေါတမအား ကျွန်ုပ် အသက်ထက်ဆုံး ဆရာအဖြစ် ကိုးကွယ်ပါတော့အံ့၊ ဆည်းကပ်ပါတော့အံ့ ဟူ၍ ဗုဒ္ဓထံ ဝန်ခံပြီးလျှင် မိမိ၏ ဝါဒများကိုစွန့်ကာ ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်း ပြုလေ၏။

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မဟာသစ္စက၊ စူဠသစ္စကသုတ်မှ)

---

www.dhammaransi.com

မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်း

ပြဿနာ=ယုတ်၊ လတ်၊ မြတ်။

မေးလျှောက်သူ=အနာထပိဏ်သူဌေး။

အကယ်၍ ဗုဒ္ဓဝင်ကို အပြည့်အစုံ ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူး၍ ပြခဲ့သော် အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ကဏ္ဍတခုတွင် ဗုဒ္ဓနှင့်ပူးတွဲ၍ ပါလာရမည်မှာ သေချာ၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်တော်၌ အကျော်ဒေးယျ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအနက်–

(၁) ရဟန်းပိုင်းမှဆိုလျှင်– အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင် သီဝလီ၊ အရှင်ဉပါလိ တို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

(၂) မင်းပိုင်းမှဆိုလျှင်– ပသေနဒီ ကောသလ မင်း၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ သာကီဝင်မင်း တို့ သည် အထူး ထင်ပေါ် ကုန်၏။

(၃) သူဌေးပိုင်းမှဆိုလျှင်– အနာထပိဏ်သူဌေး၊ ဇောတိက၊ စဋိလ၊ မေဏ္ဍက တို့သည်အကျော်အမော် သူဌေးကြီးများ ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်က ထိုသူဌေးကြီးများတွင်လည်း အနာထပိဏ်သူဌေးကား ဟိုးလေး တကျော် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ကျော်ခြင်းကား အခြား သူဌေးများ ကျော်နည်းကားနှင့်မတူ။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားနှင့် ဆရာရင်း ဒကာရင်း လက်ပွန်းတတီး ရင်းနှီးသောကြောင့် တကြောင်း၊ ငှင်းပြင် အသပြာငွေပေါင်း ၅၄-ကုဋေ အကုန် အကျ ခံ၍ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လျက် လှူဒါန်းလေသဖြင့် ကျောင်းဒကာကြီး တဦးအနေဖြင့် တကြောင်း အထူး ကျော်ကြားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုထက်ထင်ရှားသော အကြောင်း တခု ရှိသေး၏။ ယင်းအကြောင်းသည်ကား သူလို ငါလို သူဌေးကြီးတဦးအဖို့ အဆမတန် ထူးခြား စေသော အပေါင်း အသင်း ကောင်းခြင်း အကြောင်းရင်းတရပ် ဖြစ်သတည်း။

အနာထပိဏ်၊ ဤမည်သော သူ၏ အမည် နာမကပင် သူ့ဘဝကို ဖော်ပြနေပေ၏။ ဖြူ၍ မိဖြူ၊ လှ၍ မိလှ၊ ကောင်း၍ ဖိုးကောင်း အမည်နာမ မှည့်ခေါ်ကြသကဲ့သို့တည်း။

သူ့အမည်နာမနှင့် သူ့ဘဝ အဘယ်သို့ ငပ်ဟပ်လေသနည်းဆိုသော် သူ၏ အနာထပိဏ်ဟူသော အမည်နာမကို သရုပ် ခွဲခြမ်းလိုက်သောအခါ=အ+နာထ+ပိဏ္ဍိက + ဖြစ်သော ဟူ၏။

အ=မ၊ မရှိ၊ မဟုတ်၊ မမှန် စသည်၊

နာထ=ကိုးကွယ်ရာ၊ အားထားမှီခိုရာ၊

ပိဏ္ဍိက=ထမင်းခဲ၊ ရွှေငွေ၊ အသုံး အခဲ။

နာထ=ကိုးကွယ်အားထားရာဟူသော အနက်ကို အသဒ္ဒါနှင့် ပေါင်းလိုက်သောအခါ အနာထ ဖြစ်လာသည်။ယင်း၏ အနက်ကား အားထားရာမဲ့၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့၊ စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်နေသောသူများဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်၏။

ပိဏ္ဍိကမှ ပိဏ်ဟူ၍ ဖြစ်လာ၏။ ယင်း၏အနက်ကား အစိုင်အခဲဖြစ်သော ထမင်းခဲ၊ ရွှေခဲ ငွေခဲ စသည်တို့ကို ကောက်ယူနိုင်ပေသည်။ယင်း အ၊ နာထ၊ ပိဏ္ဍိကဟူသော စကားသုံးလုံးကို စုရုံး တွဲစပ်ရာမှ အနာထပိဏ် ဖြစ်လာသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကိုးကွယ် အားထားရာ မဲ့နေသော မရှိနွမ်းပါး ဆင်းရဲသားများအား ထမင်းခဲ၊ ရွှေခဲ ငွေခဲ စသည်ကို ပေးကမ်း စွန့်ကြဲလေ့ရှိသော သူဌေးဟု ဆိုလိုသည်။

အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ဆိုခဲ့သောအတိုင်း သူ၏ အမည် နာမနှင့်လိုက်အောင် ဆင်းရဲသား များအား သနား တတ်သူ ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အမြဲတစေ ရွှေတန်လျှင်ရွှေ၊ငွေတန်လျှင် ငွေ၊ စပါးဆန်ရေ အစားအစာတန်လျှင် အစားအစာ၊အဝတ် တန်လျှင် အဝတ်အထည် ပေးကမ်းလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့အား ဆင်းရဲသား များက ဝိုင်း၍ ချစ်ခင်ကြ၊ မြတ်နိုးကြ၊ ရိုသေ လေးစားကြသည်။

ဤသို့အားဖြင့် အနာထပိဏ်ကား ငါသူဌေးဟူသော မာန် မာန ငင့်ဝါခြင်းမရှိ။ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး၊ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ မရွေး ရောနှော ပေါင်းသင်းလေ့ ရှိ၏။ ဆင်းရဲသား များနှင့် ချစ်ကျွမ်းတဝင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံနေထိုင်မှု များသောကြောင့် ဆင်းရဲသားနှင့် သူဌေး ရွေးမရအောင်ပင် ဖြစ် သည်။

www.dhammaransi.com

အနာထပိဏ် သူဌေးသည် ဘဝကို ပုံစံမှန်မှန်၊ သဘာဝ ကျကျ တွက်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝတွင် လူတန်းစား ခွဲခြားမှုမရှိ။ အဆင့်အတန်းချင်းမတူ ဟူ၍ လူတန်းစား ခွဲခြား မှုကို မလိုလား။ များစွာ စက်ဆုပ်ရွံမုန်းသူ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အနာထပိဏ်သည် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ရေး၌ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး အားလုံးနှင့် သင့်တင့် ရောနှော ဆက်ဆံမှုဖြင့် ဘဝ သာယာမှုကို ရှာကြံ၍ နေသူ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး အားပေါင်းအသင်းဝင်ဆံ့သည်ကို အခြားသူဌေးများနှင့် သူ၏ ဆွေမျိုး လူဂုဏ်ထံ အထက်လွှာ အသိုင်းအဝိုင်းက ဆင်းရဲသားများနှင့် ဖက်လဲတကင်း ရောရော နှောနှော ဆက်ဆံမှု ပြုခြင်းသည် မိမိတို့၏ ဂုဏ် သိက္ခာကိုပါ ထိခိုက်စေပါသည်ဟူ၍ အနာထပိဏ်အား ထိုသို့ ဆက်ဆံခြင်း မပြုရန် ဟန့်တားပိတ်ပင်ကြလေသည်။

သို့သော် အနာထပိဏ် သူဌေးက တွက်ဆ သည်ကား ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများ ရှိသောကြောင့်သာ အလုပ် တွင်ကျယ်သည်။ အလုပ် တွင်ကျယ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒို့မှာ စီးပွား ဥစ္စာ တိုးတက်သည်။ တဖန် ဒို့က အလုပ်ပေး နိုင်သောကြောင့် ဆင်းရဲသားများ အလုပ်အကိုင် ရှိပြီး ထိုက် သင့်သော လုပ်ခကို ရကြသည်။ ရသောကြောင့်လည်း သူတို့ ဘဝ စားဝတ်နေမှု ဖူလုံကြသည်။ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား သည် စင်စစ်ကျေးဇူးခံ ကျေးဇူးစား၊ တအိတ်ထဲရွှေ၊ တလှေထဲစီး၊ တခရီးထဲသွား၊ ခွဲခြားခြင်း မပြုထိုက်ဟု ယူဆကာ တားမြစ်

www.dhammaransi.com

ကာန်ကွက်သူတို့၏ စကားကို ပယ်လျက် ဆင်းရဲသားများနှင့် ပေါင်းမြဲပင် ပေါင်းသင်းနေလေ၏။

သို့သော် အနာထပိဏ် သူဌေးသည် ထိုပြဿနာ အတွက် မတင်မကျ ဘဝင်မရှင်းဘဲ ဖြစ်နေ၏။ သူဌေးဖြစ်သောကြောင့် ဆင်းရဲသား လူတန်းစားနှင့် အပေါင်းအသင်း မပြုရတော့ပြီ လော့။ ဤအတွေးက သူ့ဦးနှောက်ကို အချိန်ရသရွေ့ ဖောက် ဖောက် နေသောကြောင့် တနေ့သော အခါတွင် သူသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွားလေသည်။ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထား မေးမြန်းခြင်း ပြုလေတော့သည်။

မေး။ ဘုန်းတော် ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့် တော်သည် ဆင်းရဲ ချမ်းသာမရွေး အညီအမျှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းပြုသည်ကို အချို့တို့က မလိုလားကြပါ၊ မနှစ်သက် ကြပါ။ အဆင့်အတန်းချင်း မတူသူနှင့် ပေါင်းသင်းရမည်လား ဟူ၍ အပြစ်တင်လာကြရုံမက ထိုသို့ သူဌေးနှင့် ဆင်းရဲသား တန်းတူထား၍ ပေါင်းသင်းခြင်း မပြုရန်ကိုပင် ပိတ်ပင်တားမြစ် ကြပါကုန်သည်။သူဌေးဖြစ်သဖြင့် လူကို အဆင့်အတန်း ခွဲခြား၍ ပေါင်းအပ်ပါသလား၊ သို့မဟုတ် အဆင့်အတန်း မခွဲခြားဘဲ ပေါင်းသင်းအပ်ပါသလား ဘုရား။

ဖြေ။ အို-အနာထပိဏ်၊ အပေါင်းအသင်း ဘဲဆွေခင်ပွန်း မည်သည် ယုတ်၏မဟူ၊ နိမ့်ကျ၏မဟူ ဖွဲ့အပ်၏။ ပေါင်းသင်း ထိုက်၏။ အဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ကြရာ၌ မိတ်ဝတ်ဆွေဝတ် မပျက် ရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်သည်သာ လျှင် ပမာဏဖြစ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်ကို ကိုယ်နှင့် တန်းတူ

www.dhammaransi.com

ဖြစ်စေ၊ကိုယ့်အောက် ယုတ်နိမ့်သည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ထက်မြတ်သည် ဖြစ်စေ ဖွဲ့အပ်၏။

အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည်လည်း မိက်ဆွေကောင်းတို့ပြုကျင့်ရာသော ကျင့်ဝတ်ကို မချွတ်မယွင်းအောင် စောင့်ရှောက်ပေးကြကုန်သည်သာတည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ယုတ်၊ လတ်၊ မြတ် မရွေး မိတ်ဖွဲ့သင့်ပုံကို ထင်ရှားစေခြင်းငှာ ကုသနာဠိဇာတ်ကို ဆက်၍ ဟောတော်မူသည်။ ထိုဇာတ်၌ မိတ်ဖွဲ့သင့်ပုံကို ရုက္ခစိုးနတ်က ဤသို့ ဆိုပေသည်။

"အို-နတ်မင်းအပေါင်းတို့၊ကိုယ်နှင့်တန်းတူဖြစ်သောသူသည်လည်း အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားကို ပြုရာ၏။ ကိုယ့်ထက် မြတ်သော သူသည် ၎င်း၊ ကိုယ့် အောက် ယုတ် သော သူသည်၎င်း အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားကို ပြုရာ၏။ အယုတ်၊အလတ်၊အမြတ် မရွေး ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည် မိမိ အဆွေခင်ပွန်းအား ဘေးတွေ့လတ်သော် မြတ်သောအကျိုးကို ပြုကုန်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ရစာမည်သော၊ မင်္ဂလာ သစ်ပင်၌ ဖြစ်သော၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသော ငါ ရုက္ခစိုးနတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး သေးသိမ်သော သမန်းဖုတ်ကျရှိ၌ ဖြစ်သော နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦး သည် အဆင့်အတန်း မခွဲခြား ပေါင်းသင်း မိတ်ဖွဲ့ခြင်း ပြုသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဆင်းရဲဘေးမှ လွတ်မြောက်လိုသူ တို့သည်လည်း ကိုယ်နှင့် တန်းတူကိုဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်အောက်ကျသူကို ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ထက် မြတ်သူကိုဖြစ်စေ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းကို ပြုအပ်၏။

(ဧကနိပါတ်၊ ကုသနာဠိဇာတ်)

www.dhammaransi.com

ဝိညာဉ်စိုင်

ပြဿနာ = သာတိရဟန်း။

မေးလျှောက်သူ = ရဟန်းအများ။

ဝါဒစွဲကား ဘိန်းစွဲသည်ထက် ဆိုး၏။ ဘိန်းစွဲကို အစွဲကျွတ်အောင်ချွတ်၍ ရချင်ရပေမည်။ ဝါဒစွဲကိုကား ချွတ်ဖို့မလွယ်လှ။ မိမိဝါဒစွဲကို လက်မလွှတ်ဘဲ "နွားကုပ်လက်ကိုင်" ဆုပ်ကိုင်ထားတတ်သည်။ ကျားပိန်တွယ် တွယ်ကပ်ထားတတ်သည်။

ဘုရားသခင် လက်ထက်တော်က ဖြစ်၏။ တံငါသည်သားသာတိ အမည်ရှိသော ရဟန်းတပါးသည် တယူသန် ဝါဒစွဲစွဲနေသူဖြစ်၏။

"ဘုံဘဝတခွင်၌ ကျင်လည်နေသည်မှာ ဤစိတ်၊ ဤဝိညာဉ်သာ ဖြစ်သည်။ ဤဝိညာဉ်၊ ဤစိတ်မှတပါး အခြားမရှိ။ဤသို့ဘုရားဟောချက်ကို ငါသိ၏"

သာတိရဟန်းသည် အထက်ပါ စကားကို ဘုရားမဟောပါဘဲလျက် ဘုရားဟောလေဟန်ဖြင့် တယူသန် ကိုယ်ထင်ရာစွဲနေရုံသာမက အခြားသူများအားလည်း ဝါဒဖြန့်နေ၏။

မှားယွင်းနေသော ထိုအစွဲကို ကျွတ်အောင် ရဟန်းတို့က ဆိုပြောနားချ၍ ချွတ်ကုန်သော်လည်း မရ။ သူ့အစွဲကို မစွန့်

www.dhammaransi.com

လေ။ ချွတ်ရှဲမရသည့် အဆုံး၌ သံဃာတော်များမှ တဆင့် ထိုပြဿနာသည် ဘုရားသခင် ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်သွားလေသည်။ ထိုအခါ သာတိရဟန်းကိုခေါ်၍ ဗုဒ္ဓက စစ်မေးတော်မူလေ၏။

မေး။ အို-သာတိ၊ ဤစိတ်၊ဤဝိညာဉ်သည်သာ ဘုံဘဝ၌ ပြေးသွားကျင်လည်လေ၏။ အခြားမရှိ။ဤသို့ ငါဟောသည်ကို သင်သိရသော ဟူသည် မှန်သလော။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ ဤစိတ်၊ ဤဝိညာဉ်သည်ပင် ထိုထို ဘုံဘဝသို့ ပြေးသွားကျင်လည်၏။ အခြားတပါးမဟုတ်။ ဤသို့ပင် ဘုရားဟောသည်ကို တပည့်တော် သိမှတ်ရပါသည်။

ဘုရားက မေးသည်ကိုပင် သာတိရဟန်းကား မိမိဝါဒစွဲကို လက်မလွှတ်ဘဲ သည်အတိုင်းပင် ဝံ့ခဲ့စွာ ပြန်လျှောက်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓက သာတိအား ထပ်ဆင့်၍ ပုစ္ဆာထုတ်တော်မူရပြန်ပြီ။

မေး။ အို-မဂ်ဖိုလ်ကင်းကွာ၊ ဘာဝနာမမှီး အချည်းနှီးသောရဟန်း၊အဘယ်အရာကို စိတ်၊ဝိညာဉ်ဟု သင်ဆိုလိုသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ စွဲယူတတ်၊ စွဲယူအပ်၍ သို့မဟုတ် ခံစားတတ်၊ ခံစားအပ်၍ ထိုထိုဘုံဘဝ၌ ကောင်းမှု၊ ဆိုးမှု၊ အကျိုးစုကို ခံစားသောစိတ်သည် ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အို-အချည်းနှီးသောရဟန်း၊မည်သူ့အား ငါဤသို့ ဟောညွှန်သည်ကို သင် ကြားသိရသနည်း။အို-အချည်းနှီးသော ရဟန်း၊ "စိတ်၊ ဝိညာဉ်သည် အကြောင်းပေါင်းမြောက်မြားစွာဖြင့် စွဲမှီ၍ ဖြစ်သည်။အကြောင်းမဲ့ဝိညာဉ် ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်" ဟုသာ ငါ ဟောညွှန်သည် မဟုတ်ပါလော။

www.dhammaransi.com

အို အချည်းနှီးရဟန်း၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက် သင်သည် မိမိကိုယ်တိုင် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး စွဲမှားယူမှား၊ အထင်မှား အမြင်မှား ဖြစ်၍ ငါတို့ကို စွပ်စွဲဘိချေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သံသရာချောက်တွင်း၌ ကျဆင်းရန် တူးဘိချေသည်။ အများသူပေါင်း လူအသောင်းတို့၏ မကောင်းဆိုးဝါးမှု များစွာကိုလည်း ဆည်းပူး ပွားများစေဘိချေသည်။

အိုအချည်းနှီးသောရဟန်း၊ သင်၏ ထိုအယူအစွဲကား သင့်ကိုယ်တိုင် ရှည်မြင့်စွာ အကျိုးနဲရန်၊ ဆင်းရဲရန် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့အား မေးတော်မူသည်မှာ—

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ ဤသာတိသည် ဤအဆုံးအမတရား၌ ပူခွေးအောင် အားထုတ်သူ၊ လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပါ၏လော။

ဖြေ။ အဘယ်မှာ အားထုတ်ပါမည်နည်းဘုရား။ သူသည် ပူခွေးအောင်မျှပင် ဤသြဝါဒ၌ အားထုတ်သူမဟုတ်ပါဘုရား။

ဤသို့ ရဟန်းများက ဝိုင်း၍ လျှောက်ထားကြကုန်လေသော် ဘိက္ခုသာတိသည် မည်သို့မျှ မလှုပ်တော့ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ မှိုင်ကျသွားလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

မေး။ အိုအချည်းနှီးသောရဟန်း၊ သင်သည် မိမိ၏ဆိုးဝါးလှစွာသော အယူအစွဲဖြင့် ထင်ရှားလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူကာ တဖန် ရဟန်းတို့အား မေးတော်မူပြန်လေ၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ သင်တို့သည်လည်း ဤသာတိကဲ့သို့သော အယူအစွဲ ရှိကြကုန်သလော"

ဖြေ။ မရှိပါကုန်ဘုရားဟု ဖြေကြသဖြင့် ဘုရားမြတ်စွာသည် ဝိညာဉ်အကြောင်းကိုရဟန်းတို့အား ဟောညွှန်တော်မူလေသည်ကား–

www.dhammaransi.com

"အို ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဉ်သည် အကြောင်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိလေဘဲ ဝိညာဉ်သည် မဖြစ်။

"အို ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဉ်သည် မည်သည့်အရာကိုပင် စွဲ၍ ဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဝိညာဉ်ဟူ၍ပင် ခေါ်ပေ၏။

(၁) မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် မျက်စိအသိစိတ်၊မျက်စိဝိညာဉ်ခေါ်၏။
(၂) နားဖြင့် အသံကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် နားအသိစိတ်၊နားဝိညာဉ်ခေါ်၏။
(၃) နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် နှာခေါင်းအသိစိတ်၊နှာခေါင်းဝိညာဉ်ခေါ်၏။
(၄) လျှာဖြင့် အရသာကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် လျှာအသိစိတ်၊ လျှာဝိညာဉ်ခေါ်၏။
(၅) ကိုယ်ဖြင့် အထိအတွေ့ကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်အသိစိတ်၊ကိုယ်ဝိညာဉ်ခေါ်၏။
(၆) စိတ်ဖြင့် အာရုံကိုစွဲ၍ ဝိညာဉ်စိတ် ဖြစ်ခဲ့သော် စိတ်အသိစိတ်၊ စိတ်ဝိညာဉ်ခေါ်၏။

အို ရဟန်းတို့၊ ဤဥပမာအားဖြင့် ထိုထိုအကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောမီးကို မီးဟူပင် ခေါ်၏။ ထင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ခဲ့သော် ထင်းမီး၊ ဝါးခြမ်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ခဲ့သော် ဝါးခြမ်းမီး၊ ဖွဲကိုစွဲ၍ ဖြစ်ခဲ့သော်ဖွဲမီး၊ အမှိုက်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ခဲ့သော် အမှိုက်မီး စသည် ခေါ်ဝေါ်ရသကဲ့သို့တည်း။

မေး။ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဉ်၏ ထင်ရှားစွာဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို သင်တို့ မြင်ကြကုန်၏လော။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ မြင်ပါကုန်၏ဘုရား။

မေး။ ယင်း၏ဖြစ်ကြောင်းကို မြင်ကြကုန်၏လော။

ဖြေ။ မြင်ပါကုန်၏ဘုရား။

မေး။ ဝိညာဉ်၏အကြောင်း ချုပ်ခဲ့သော် အကျိုးဝိညာဉ် ချုပ်ခြင်းသဘောကို မြင်ကြကုန်၏လော။

ဖြေ။ မြင်ကြပါကုန်၏ဘုရား။

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ "ဝိညာဉ်ထင်ရှား ဖြစ်လေသလော" ဟု အလိုလိုရှိသူမှာ ယုံမှားဖြစ်သည် မဟုတ်လော။

ဖြေ။ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဝိညာဉ်သည်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လေသလောဟု အလိုလိုရှိသူမှာ ယုံမှားဖြစ်သည်မဟုတ်လော။

ဖြေ။ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အကြောင်းချုပ်သော် အကျိုးဝိညာဉ်ချုပ်သလော ဟု အလိုလိုရှိသူမှာ ယုံမှားသံသယဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရဟန်းတို့၊ ဝိညာဉ်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်သည်ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်စွာသောဉာဏ်အမြင်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍ကြည့်သူမှာ ယုံမှားကင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ ကင်းပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဝိညာဉ်သည် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသောဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်သူမှာ ယုံမှားကင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ ကင်းပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဝိညာဉ်၏ အကြောင်းချုပ်သော် အကျိုးဝိညာဉ်ချုပ်၏ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်စွာသော ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်သူမှာ ယုံမှားကင်းသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ ကင်းပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရဟန်းတို့၊ ဤဝိညာဉ်ထင်ရှား ဖြစ်သည်ကိုရင်း၊ ၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း၊ ၎င်း၏ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကိုရင်း သင်တို့ ယုံမှားကင်းကြကုန်၏လော့။

ဖြေ။ ကင်းပါကုန်၏ဘုရား။

မေး။ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်စွာသောဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြ၊ ထင်မြင်ကြကုန်၏လော့။

ဖြေ။ ထင်မြင်ကြပါကုန်၏ဘုရား။

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ဤသို့အားဖြင့် သန့်ရှင်းဖြူစင်လှသော ဤအယူအစွဲကို ကပ်ငြိတွယ်တာကြကုန်၊ ခင်မင်ကြကုန်လေအံ့။ ရဟန်းတို့ ယင်းသို့ကပ်ငြိတွယ်တာကုန်၊ ခင်မင်ကုန်သည် ရှိသော် "ဤတရားသည် ထွက်မြောက်ရန်သာ စွဲယူရန်မဟုတ်" ဟု ဟောညွှန်ချက် ဖောင်ဥပမာတရားတော်ကို နားလည်ကြပါကုန်အံ့လော။

ဖြေ။ နားလည်သူ မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား။

မေး။ ထိုကဲ့သို့ ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်း၊ ခင်မင်မြတ်နိုးခြင်း မရှိခဲ့အံ့၊ သို့ဖြစ်ခဲ့သော် သာဥပမာတရားတော်ကို နားလည်သူ ဖြစ်ကုန်အံ့လော။

ဖြေ။ မှန်ပါသည်ဘုရား။

www.dhammaransi.com

မေး။ ရဟန်းတို့၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး သတ္တဝါတို့တည်တန့်နေနိုင်ရန်ဝမ်းတွင်း၌ ကိန်းနေသော သတ္တဝါတို့အား ထောက်ပံ့တိုးပွားရန် အစာတို့ကား လေးမျိုးတည်း။ အဘယ်တို့နည်း။

(၁) ကြမ်းသည် ဖြစ်စေ၊ နုသည်ဖြစ်စေ အစိုင်အခဲဖြစ်သော ထမင်း၊ မုံ့ပဲ အစာ။

(၂) ဒုတိယမြောက်—တည်မှီရာ၊အာရုံ ဝိညာဉ် သုံးမျိုးစုံတွေ့ဆုံခြင်း။

(၃) တတိယ-စိတ်၏စေ့ဆော် လုံးပမ်းခြင်း။

(၄) စတုတ္ထ-စိတ်ဝိညာဉ်။

ဤလေးပါးတို့ ဖြစ်သတည်း။

အို ရဟန်းတို့၊ ဤအစာ အာဟာရတို့သည် အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ တပ်မက်ခြင်းတဏှာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်၏။ တပ်မက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ တပ်မက်ခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ခံစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ခံစားခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ အတွေ့ တွေ့ဆုံခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။တွေ့ဆုံခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ တည်မှီရာခြောက်မျိုးကြောင့်ဖြစ်၏။ တည်မှီရာခြောက်မျိုးသည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ နာမ်နှင့် ရုပ်ကြောင့်ဖြစ်၏။ နာမ်နှင့်ရုပ်သည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ဝိညာဉ်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်သည် အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ပြု စီမံရေးကြောင့်ဖြစ်၏။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ပြုစီမံရေး အဘယ့်ကြောင့်ဖြစ်သနည်း။ မသိ တွေဝေခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

အို ရဟန်းတို့၊ ဤသို့အားဖြင့် မသိ တွေဝေခြင်းကြောင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံပြု စီမံခြင်းဖြစ်၏။ ကံကြောင့် ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် တည်မှီရာ ခြောက်မျိုးဖြစ်၏။ တည်မှီရာ ခြောက်မျိုးကြောင့် တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်၏။ တွေ့ဆုံမှုကြောင့် ခံစားခြင်း ဖြစ်၏။ ခံစားမှုကြောင့် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။ တပ်မက်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်း ဖြစ်၏။ စွဲလမ်းခြင်းကြောင့် ကံပြုလုပ်ရေး ဖြစ်၏။ ကံပြုလုပ်ရေးကြောင့် ဘဝသစ် ဖြစ်၏။ ဘဝသစ် ဖြစ်ရသောကြောင့် အိုရ၊ နာရ၊ သေရခြင်း ဖြစ်၏။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်စိတ် မချမ်းသာခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းရခြင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ယင်းသို့ ကုန်အောင် စုံသော ဤသည့် ဆင်းရဲမှုများ ဖြစ်ပွား၏။

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ ဘဝသစ်ဖြစ်ရရေးကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရာ၌ ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်း ဖြစ်သလော။ သို့မဟုတ် ဤအရာ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဝ ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်း ဖြစ်သည်ဟုပင် အယူရှိကြသည်။ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် တည်မှီရာခြောက်မျိုး ဖြစ်၏။ တည်မှီရာ ခြောက်မျိုးကြောင့် တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်၏။ တွေ့ဆုံမှုကြောင့် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။ တပ်မက်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်းဖြစ်၏။ စွဲလမ်းခြင်းကြောင့် ကံပြုရေး ဖြစ်၏။ ကံပြုရေးကြောင့် ဘဝသစ် ဖြစ်၏။ ဘဝသစ် ဖြစ်ရသောကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်း ဖြစ်၏။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်မချမ်း

www.dhammaransi.com

သာခြင်း၊ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ယင်းသို့ ကုန်အောင် စုံသော ဤသည့် ဆင်းရဲစုများ ဖြစ်ပွား၏။

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ မသိတွေဝေခြင်းကြောင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံပြု စီမံခြင်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုရာ၌ မသိ တွေဝေခြင်း ကြောင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံပြု စီမံခြင်း ဖြစ်သလော၊သို့မဟုတ် ဤအရာ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ မသိတွေဝေခြင်းကြောင့် ကံပြု စီမံရေးဖြစ်သည်ဟု အယူရှိကြပါသည် ဘုရား။

"ကောင်းလှပြီ ရဟန်းတို့။ ဤသို့အားဖြင့် ဤအကြောင်း ရှိသော် ဤအကျိုး ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤအကျိုး ဖြစ်၏။ မသိ တွေဝေခြင်းကြောင့် ကံပြု စီမံခြင်း ဖြစ်၏။ ကံပြုစီမံခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် တည်မှီရာခြောက်မျိုး ဖြစ်၏။ မှီရာခြောက်မျိုးကြောင့် တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်၏။ တွေ့ဆုံခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း ဖြစ်၏။ ခံစားခြင်းကြောင့် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။ တပ်မက်ခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းခြင်းဖြစ်၏။ စွဲလမ်းခြင်းကြောင့် ကံပြုလုပ်ရေးဖြစ်၏။ ကံပြုလုပ်ရေးကြောင့် ဘဝသစ် ဖြစ်၏။ ဘဝသစ် ဖြစ်ရသောကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်း ဖြစ်၏။ စိုးရိမ် ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်း၊ ကိုယ်စိတ် မချမ်းသာရခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပူပန်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင် ကုန်အောင် စုံသော ဆင်းရဲစုများ ဖြစ်ပွား၏ဟု သင်တို့လည်း ဆိုကုန်၏။ ငါလည်း ဆို၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ မသိ တွေဝေခြင်းတရား၏သာ အကြွင်း မရှိ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ကံပြုစီမံရေး ချုပ်ငြိမ်း၏။ ကံပြုစီမံရေး

www.dhammaransi.com

ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ဝိညာဉ် ချုပ်ငြိမ်း၏။ ဝိညာဉ် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် ချုပ်ငြိမ်း၏။ နာမ်ရုပ် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် တည်မှီရာခြောက်မျိုး ချုပ်ငြိမ်း၏။ တည်မှီရာခြောက်မျိုး ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် တွေ့ဆုံခြင်း ချုပ်ငြိမ်း၏။ တွေ့ဆုံခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ခံစားခြင်း ချုပ်ငြိမ်း၏။ ခံစားမှုချုပ်ငြိမ်းသောကြောင့် တပ်မက်ခြင်း ချုပ်ငြိမ်း၏။ တပ်မက်ခြင်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် စွဲလမ်းမှု ချုပ်ငြိမ်း၏။ စွဲလမ်းမှု ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ကံပြုလုပ်ရေးချုပ်ငြိမ်း၏။ ကံပြုလုပ်ရေး ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့် ဘဝသစ်မဖြစ်ရ။ ဘဝသစ် မဖြစ်ရသောကြောင့် အိုရ၊ သေရခြင်း မဖြစ်၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်း၊ ကိုယ်စိတ် မချမ်းသာရခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းရခြင်း စသည်တို့မဖြစ်။ ဤသို့ ကုန်အောင်စုံသော ဆင်းရဲအစု၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း ဖြစ်၏။

"အိုရဟန်းတို့၊ သင်တို့ ထိုသို့ သိကုန်သော် ရှေးအခါက ငါတို့ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီလော၊ မဖြစ်ဘူးကုန်ပြီလော။ မည်သို့ ဖြစ်ကုန်ပြီနည်း။ အသို့ ဖြစ်ကုန်ပြီနည်း။ ဘယ်သို့ဖြစ်၍ ဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်လေပြီနည်းဟု ရှေ့အစွန်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ချေ၏။

နောင်အခါ ငါတို့ ဖြစ်ကုန်ဦးမည်လော၊ မဖြစ်ကုန်အံ့လော။ မည်သို့ ဖြစ်ကုန်မည်နည်း။ အဘယ်သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်မည်နည်းဟု နောက်အစွန်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ချေ၏။

ယခုအခါ ငါတို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ မည်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အသို့ ဖြစ်လေကုန်သနည်း။ ဤသည့် သတ္တဝါတို့သည် ဘယ်မှလာ၍ ဘယ်သို့ သွားကြမည်နည်းဟု မျက်မှောက်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ချေ၏။

www.dhammaransi.com

မေး။ ယင်းသို့သော ရှေးနောက် မျက်မှောက် အစွန်းတို့သို့ ပြေးသွားကုန်ဦးအံ့လော့။

ဖြေ။ မသွားကုန်ပါ ဘုရား။

မေး။ ယင်းကဲ့သို့ သိခဲ့၊ မြင်ခဲ့ကုန်သော် ဘုရားကို ရိုသေ ခန့်ညားရှိသော ငါတို့ ပြောဆိုကုန်၏ဟု ဖြစ်ကုန်ဦးအံ့လော့။

ဖြေ။ မဖြစ်ပါကုန် ဘုရား။

မေး။ ဤသို့ သိခဲ့၊ မြင်ခဲ့ကုန်သော် အခြားတပါးသူတို့ ဆရာဟု ညွှန်ကြားကုန်ဦးမည်လော့။

ဖြေ။ မညွှန်ပါကုန် ဘုရား။

မေး။ ဤသို့ သိခဲ့၊ မြင်ခဲ့ကုန်သော် အခြားတပါးသော ရဟန်း သူတော်သူမြတ်တို့၏ အလေ့အကျင့်နှင့် အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် မင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာ အတိတ်နိမိတ်ကို အနှစ်သာရ အားဖြင့် စွဲယူကုန်ဦးအံ့လော့။

ဖြေ။ မစွဲယူကုန်ပါ ဘုရား။

မေး။ အို ရဟန်းတို့၊ ယခု သင်တို့သည် ကိုယ်သိ၊ ကိုယ်မြင် ကိုသာ ဆိုကြ၊ ပြောကြသည် မဟုတ်ကုန်လော။

ဖြေ။ မှန်ပါကုန်သည် ဘုရား။

"ကောင်းလှပြီရဟန်းတို့။ ငါဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤသည့် သင်ရှားသော မျက်မှောက် ကိုယ်သိတရား၊ အခါမဲ့ ကာလ မခြား ကောင်းကျိုးရတရား၊ လာလှည့် ကြည့်လှည့် ညွှန်ပြနိုင် သည့်တရား၊ အနီးကပ်၍ ရှုအပ်မြင်အပ်သော တရား၊ အစဉ် စောင့်ကြပ် အနီးကပ်၍ ကောင်းကျိုးကို ဆောင်နိုင်သောတရား၊ ဝေဖန်သိမြင် ကျင့်ဆောင် လိုက်နာသူတို့ အသီးသီး မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရတရား ဤသည့်တရားဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ။

---

www.dhammaransi.com

"ထို့ကြောင့် ရဟန်းတို့၊ ဤသည့် ငါဘုရား ကောင်းစွာ ညွှန်ကြားအပ်သော တရားတော်သည် ကျင့်ဆောင် လိုက်နာသူတို့ မျက်မှောက် ကောင်းကျိုးရဖြစ်သည့် ထင်ရှားသော ကောင်းကျိုးကို ရစေနိုင်သည်။ ကိုယ်သိလက်တွေ့ ကောင်းကျိုး ရစေနိုင်သည်။ အခါမဲ့ ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေသည်။ ကာလ မခြား ကောင်းကျိုးပေးနိုင်သည်။ ခေတ်အခါကာလ မရှိသော ကောင်းကျိုးကို ရရောက်နိုင်သည်။ လာလှည့် ကြည့်ရှုလှည့်ဟု ညွှန်ပြနိုင်အောင် ကောင်းကျိုးကို ထင်ရှားစေသည်။ အနီးကပ်၍ ရှုမြင်နိုင်လျက် မကွယ်မဝှက် ပေါ်လွင်သော ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။အနီးကပ်တွင် အစဉ်အမြဲစောင့်၍ကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သည်။ ဝေဖန်သိမြင်နိုင်သူ၊ လိုက်နာကျင့်ဆောင်နိုင်သူသို့ အသီးသီးသော ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။

"ဤသို့ ငါဘုရား ဝန်ခံဟောညွှန်ထားချက် စကားသည်ကား ဤသို့သော အကျိုးကို စွဲ၍ပင် ဝန်ခံ ညွှန် ကြား ထား ချက် ဖြစ်သဘည်း။"

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု

ပြဿနာ = ဒုစဉ်အလာဖျက်ရာ ကျ မကျ။

မေးလျှောက်သူ = ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား။

ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားသည် ၁၁ ဝါ အလွန် ၁၂ ဝါမြောက်တွင် ဝေရဉ္စာပြည်သို့ ရောက်တော်မူသွား၏။ ထိုဝေရဉ္စာပြည်တခုသော ကျူတောကြီးအတွင်း လေနုသဖြင့် တနွဲ့နွဲ့ ယိမ်းနေသော ကျူပင်များအကြား၌ ထီးထီးမားမား တမာပင်ကြီး တပင် ပေါက်လျက် ရှိ၏။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် တမာပင်လျှင် အမှတ်အသားရှိသော ထိုကျူတော၌ တပည့်တပန်း ရဟန်းများနှင့် အတူတကွ တမာပင်ရှိရာ ထိုကျူတောသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ထိုသတင်းစကားကို ဗြာဟ္မဏလူမျိုး ဝေရဉ္စ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားကြီးက ကြားလေသောအခါ တကြိမ်တခါမျှ တွေ့ရဘူးခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် အခွင့်ဆိုက်၍ ကြုံကြိုက်လာခဲ့တွင် သူ့စိတ်၌ ဗုဒ္ဓကို တွေ့လို မြင်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပွားလာသည်။

www.dhammaransi.com

တကြောင်းအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မမြင်ဘူးသော်လည်း သူ ကြားသိထားရသော အချက်အလက်များနှင့် ကိုက်မကိုက် ချိန်တိုက် ကြည့်လိုလာသည်။ ကျော်သလောက်တော် မတော်၊ ဗုဒ္ဓ အပေါ်၌ အကဲခတ်ကြည့်ချင်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဗုဒ္ဓနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားက ဤသို့ တဆင့်စကား ကြားဘူးထား၏။

ရှင်ကြီးဂေါတမသည် မိမိထက် အသက်အရွယ်အားဖြင့်ရင်း၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ရင်း ကြီးကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ရှိမခိုးဘူးတဲ့။ အရိုအသေပေးကာ အလေးမပြုဘူးတဲ့။ နေရာမှထမပေးဘူးတဲ့။ ဒီနေရာမှာ ထိုင်ပါဟူ၍ နေရာဖြင့် ပင့်ဖိတ်ခြင်း မရှိဘူးတဲ့။ ဤသို့ သတင်းစကား ကြားဘူးထားပေ၏။

ဤသို့ကြားသိထားသော လူပြောသူပြောသတင်းစကားများ မှန် မမှန်၊ ဟုတ် မဟုတ်ကို ကိုယ်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်လိုသောကြောင့် သူသည် ဗုဒ္ဓသီတင်းသုံးတော်မူရာ ကျူတောသို့ ရှေးရှု၍ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ရာတွင် ဗုဒ္ဓအား သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း ပြင်းထန်လှ၍ မဟုတ်ဘဲ လူကဲခတ်သက်သက် ထွက်လာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ရောက်သွားလေပြီ။ ရောက်လျှင်ပင် မျက်နှာ မသာ အမူအရာများ ပျက်စ ပြုလာ၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အသက်သည် ဗုဒ္ဓထက်ကြီး၏။ ဗုဒ္ဓထက် အသက်ကြီးသော မိမိ(ဝေရဉ္ဇ) ရောက်ရှိသွားလေသောအခါ၌ ကြီးသူကို ငယ်သူက ပြုရသော လောကကျင့်ဝတ်များမှ ဗုဒ္ဓသည် ချို့ယွင်းနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူ ရောက်

www.dhammaransi.com

သွားသောအခါ သူ့ကို ဗုဒ္ဓက ရှိမခိုး၊ နေရာက ထမပေး၊ ဖယ်မပေး၊ ဒီမှာ ထိုင်ပါဟူ၍ပင် ဖိတ်မန္တက ပြုဘော် မရ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့နေရလေသော်. မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့နှင့် ကြားရသော သတင်းစကားမှာ တသားတည်းကိုက်ညီနေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓအား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တင်လိုသော ဆန္ဒဖြင့် ဤစကားကို စ၍ဆိုလေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမသည် အိုမင်းကုန်၊ အရွယ်ရင့်ကုန်၊ အမျိုးဇာတ် အားဖြင့် ကြီးကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ရှိမခိုး၊နေရာမှမထ၊ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း မရှိ။နေရာဖြင့် ဖိတ်မန္တက မပြုဟု ကျွန်ုပ်ကြားဘူး၏။ထိုစကားသည် ကြားတိုင်းမသေ့ ဟုတ်မှန်၍ နေပါပကော။ ကြားရချက်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ လက်တွေ့သည် ညီမျှနေပါပကော။ အရှင်ဂေါတမသည် မိမိထက် အသက်ကြီးရင့်သူ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိလာပါသည်ကို သိလည်း ရှိမခိုးခဲ့၊ နေရာမှလည်း ထမပေးခဲ့၊ ဒီမှာ ထိုင်ပါဟူ၍လည်း မဆိုခဲ့။ လောကကျင့်ဝတ် ပြုသင့်သည်ကို မပြုဘဲနေခြင်းကား လားလားမျှ မသင့်နိုးယောင်ပါတကား ရှင်ဂေါတမ။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် "အဖြစ်မှန်ကို မသိ၍သာ ပြောခြင်းဖြစ်သည်" ဟူ၍ မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ချမ်းမြေ့သောနှလုံးဖြင့် မသိသော ပုဏ္ဏားအား သိအောင် ပြခြင်းငှာ လေ့ခမျော လေ့ချင်းလိုက် ဆိုသကဲ့သို့ သူ့စကားအတိုင်းလိုက်၍ ဖြေဆို မြွက်ကြားတော်မူလေ၏။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တည်းဟူသော စကျွဲသည် အရာခပ်သိမ်းကို အကြွင်းမဲ့ထိုးဖောက်၍ မြင်နိုင်စွမ်းပေသည်။ ငါ့မှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စကျွဲသည် ရှိ၏။ ထိုသဗ္ဗညုတ

www.dhammaransi.com

စက္ခုဖြင့် ငါကြည့်လိုက်သည်ရှိသော် လူ့လောကဥ္စရင်း၊ နတ်သောကဥ္စရင်း၊ ဗြဟ္မာလောကဥ္စရင်း ငါ့ရှိခိုးထိုက်သူ၊ ငါ နေရာမှ ထပေးရမည့်သူ၊ ငါ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း ပြုထိုက်သူ၊ နေရာဖြင့် ငါဖိတ်မန္တက ပြုထိုက်သူဆို၍ တယောက်မျှ ငါမမြင်။ ထိုသို့ မမြင်ခြင်းကား အံ့သြဘွယ်မဟုတ်ပြီ။

စင်စစ်အားဖြင့် အကြင်အခါ၌ ငါသည် မွေးဖွားကာစ ဖြစ်လျက် မြောက်အရပ်သို့ တူရူ (၇) ဖဝါး လှမ်းသွားပြီး လောကဓာတ်တခုလုံးကို ကြည့်ခဲ့ပြီ။ ထိုသို့ ကြည့်သောအခါ၌ လည်း ငါ ရှိခိုးထိုက်သူ၊ နေရာက ထပေးထိုက်သူ၊ နေရာဖြင့် ဖိတ်မန္တကပြုထိုက်သူကို တယောက်မျှ ငါမမြင်ခဲ့ရ။ ကမ္ဘာပေါင်း တသောင်းခြောက်ထောင် အသက်ရှည်သော ရဟန္တာကြီးသည် ပင် ငါ့ကို "အသင်ကား လောကဓာတ်တခုလုံး၏ အထွတ် လည်း အထွတ်ဆုံး၊ အကြီးလည်း အကြီးဆုံး၊ ကျေးဇူးဖြင့်လည်း အထူးချီးမွမ်းအပ်ဆုံးသော သူပါတည်း။ သင့်ထက် လွန်သူမရှိ" ဟူ၍ ဝမ်းပန်းတသာ ငါ့အား ပူဇော်ခြင်း ပြုလာပေသည်။

ထိုဖွားကာစ အခါ၌သော်လည်း ငါ့ထက် သာလွန်သူကို ငါ မမြင်လေသောကြောင့် "အဂ္ဂေါဟ မသ္မိ လောကဿ၊ ဇေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ၊ သေဋ္ဌောဟ မသ္မိ လောကဿ" ဟူ၍ မရွံ့မကြောက် မြွတ်သောစကားကို ငါ မြွက်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ မွေးကင်းစ အရွယ် ဖြစ်လျက်လည်း ငါ၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူ ထိုက်သူ မရှိခဲ့။ ယခု ငါကား သဗ္ဗညုတ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ပေပြီ။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါရှိခိုးထိုက်အံ့နည်း၊ နေရာမှထ၍ ခရီးဦး ကြိုဆိုထိုက်အံ့နည်း၊ နေရာဖြင့် ဖိတ်ထိုက်အံ့နည်း။

ဓပေသိန္ဒြီးဓာဝေ

www.dhammaransi.com

အို ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား၊ သင်ကား ငါ့ထံမှ အရိုအသေပြုခြင်းကို ဘယ်အခါမှ မတောင့်တလေနှင့်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် အို ပုဏ္ဏား၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ငါ ရှိခိုးလိုက်အံ့၊ ခရီးဦးကြိုဆို လိုက်အံ့၊ နေရာဖြင့် ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်အံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းသည် သစ်သီး ကြွေဘိသကဲ့သို့ လည်မှပြတ်၍ ရုတ်တရက်ပင် မြေသို့ကျကြွေ သွားလေရာ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့ထံမှ အရိုအသေပြုမှုမျိုးကို သင် ဘယ်တော့မှ မမျှော်ကိုးပါလေနှင့်။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်လည်း ဝေရဉ္စ ပုဏ္ဏားကား အသိဉာဏ်ပညာ ခေါင်းပါးသူဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ လောကအဂ္ဂ၊ ဇေဋ္ဌ၊ သေဋ္ဌ ဖြစ်ကြောင်းကိုမသိ။ မသိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ စကားကို နားခါးလာသည်။ သည်းမခံနိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်။

ယင်းသို့ သည်းမခံနိုင်အောင် ဖြစ်လာသည့် အလျောက် ဆတ်ဆတ်ထိ မခံဘဲ စွပ်စွဲခြင်း အထပ်ထပ်၊ ဆဲရေးခြင်း အကြောင်း အကြောသဝတ္ထု ရှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓအား စတင် တိုက်ခိုက်လေသတည်း။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ လောက၌ အကြင် ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း အမှုကို သာမဂ္ဂိရသ=ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း အရသာဟု ဆိုအပ်၏။ ထိုအကျင့်သည် အရှင်ဂေါတမ၌ မရှိခဲ့။ ယင်းသို့မရှိခြင်းကြောင့် အသင် ရှင်ကြီးဂေါတမကား ကြီးသော သူတို့အား ပြုရသော ဝတ်နှင့် ညီမျှသောအကျင့်ရှိသူ မဟုတ်ပါတကား။ သာမဂ္ဂိရသမှ ဆိတ်သုဉ်းနေသူပါတကား။

ဖြေ။ အို ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကို အရသရုပ=သာယာတတ်သော သဘောရှိသူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုလေအံ့။

www.dhammaransi.com

ထိုသူသည် မှန်သောစကားကိုဆိုသည် မည်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်-

အို ပုဏ္ဏား၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ အကြင်သာယာခြင်း ရသတို့သည် ရှိလေကုန်၏။ ထိုထိုသော သာယာခြင်း ရသတို့ကို ငါ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ အမျိုးဇာတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်ထင် ဖြစ်သော (နုတ်)၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊ လူမြတ်၊ နတ်မြတ် ဟူ၍ သမုတ်အပ်ကုန်သော်လည်း ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ကို သာယာတတ်ကုန်သော၊ အလွန်နှစ်လိုတတ်ကုန်သော ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား အကြင်သာယာခြင်း ရသတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ထိုအရသာ ဟူဟူသမျှတို့ကို အကြွင်းမဲ့အားဖြင့် ငါ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ အရင်းအမြစ် မကျန် ပြတ်အောင် ငါ ဖြတ်အပ်ပြီးကုန်ပြီ။ နောက်ထပ်တဖန် ရှင်သန်ခြင်း ဖြစ်မလာ နိုင်အောင် ထန်းငုတ်တိုကဲ့သို့ ငါ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ထိုသာယာခြင်း ရသတို့ကား မည်သည့်အခါမျှ နောက်ထပ်တဖန် ဖြစ်ပေါ်၍ လာပြန်လေ့ မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ဒ႔ရသရူပေါ ဟူသော စကားဖြင့် သင်ရည်ရွယ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ငါ့အား မဆိုထိုက်။ သင်ရည်ရွယ်၍ဆိုသော သာမဂ္ဂီရသ သဘောမျိုးကား ငါ့မှာ မရှိ။ (ဂုဏဝုဍ္ဎိ၊ ဝယဝုဍ္ဎိ ဖြစ်သူတို့အား ရှိခိုးခြင်းစသော အကျင့်ကို ပြုဆိုက်လျက် မပြုသူတို့ကိုသာလျှင် "အရသရူပေါ"ဟု ဆိုရာသည်။ မြတ်စွာဘုရားမူကား ရှိခိုခြင်းစသည်ကို ပြုအံ့သောငှာ မထိုက်။ မထိုက်ကြောင်းကို ပြလို၍ ဤစကားကို ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။)

---

www.dhammaransi.com

ဝေရဉ္စပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓအား အလျှော့ပေးခြင်းမပြု။ ပြန်၍မက ဗုဒ္ဓ မိန့်ကြားလိုက်သော စကားများကို အကြောင်းပြု၍ ပို၍ပင် ခက်ထန်သယောင် ဖြစ်လာသည်။ အရသရှုခပါ ဟူသော စကားလုံးပေါ်၌ ဖိနင်းလျက် ဗုဒ္ဓအား ဝါဒရေးရာအားဖြင့် ထပ်ဆင့်၍ စွပ်စွဲပုတ်ခတ် ဆိုပြောလိုက်ပြန်လေပြီ။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အသင်ကား လောကအရသာကို ခံစားရမှန်း သိတတ်သူ မဟုတ်ပါတကား။ သက်ကြီး ဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးခြင်း စသည်ပြုခြင်းကို လောက၌ "သာမဂ္ဂိပရိဘောဂ"=အညီအညွတ်ခံစားသည်ဟု ဆိုပေသည်။ အသင့်မှာ ထိုအပြုအမူမျိုး မရှိသောကြောင့် နိဗ္ဘောဂ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါတကား။ လူမှုဆက်ဆံရေး သာမဂ္ဂိရသ၏ သဘာဝကို အနှစ်ကျကျ မခံစားတတ်သူ၊ (ဝါ) ခံစားရကောင်းမှန်း မသိတတ်သူပါတကား။

ဤသို့ ဗုဒ္ဓအား စွပ်စွဲလိုက်ပြန်၏။ ဗုဒ္ဓကမူ ပုဏ္ဏားအား ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်မှုစကားမျိုးကို ရှောင်လျက် ပုဏ္ဏား၏ စိတ်ခေတ် နူးညံ့ပျောင်းပျော့လာမှုကိုသာ ရှေးရှုတော်မူသည်၊ နိဗ္ဘောဂ=ဟူသော စကားလုံးချင်း တူသော်လည်း ပုဏ္ဏားကောက်ယူ ဆိုပြော စွပ်စွဲနေသောအဓိပ္ပာယ်မှ တမျိုးတခြားထွက်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလိုသဖြင့် ပုဏ္ဏား စကားအတိုင်းလိုက်၍ ဖြေကြားတော်မူသည်။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ငါကား သင်ဆိုသောအတိုင်း နိဗ္ဘောဂပုဂ္ဂိုလ်မှန်ပေ၏။ သို့သော် သင်ဆိုလိုသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးကား မဟုတ်။ ရူပါရုံ စသည်တို့၌ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့် သတ္တဝါ

www.dhammaransi.com

တို့၏အကြင်ခံစားခြင်းသည် ရှိ၏။ ထိုခံစားခြင်းမျိုးသည် ငါ့မှာ မရှိ။ မရှိသောကြောင့်ငါ့အားနိဗ္ဗာဂပုဂ္ဂိုလ်=လောကီရသကို ခံစားတတ်သူ မဟုတ်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ လောကကြီး၌ ကြီးသောသူတို့အား ငယ်ရွယ်သူတို့က ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်း စသည်ကို လူမျိုး၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဟု ဆိုကုန်၏။ ဆိုသည့်အတိုင်းလည်း ယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုးသူတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်လျက် ရှိနေကြပါကုန်၏။ အသင့်မှာကား ထိုရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အပြုအမူမျိုးကို မတွေ့ရ။ ပြုထိုက်သောအမူကို သင်မပြုခဲ့။ သို့ကြောင့် အသင်ကား "အကိရိယဝါဒသမားကြီး" ပါတကား၊ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု၊ လူ့စည်းကမ်းကို ဖောက်ဖျက်နေသူပါတကား။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ငါ့အား အကိရိယဝါဒဖြင့် သင်စွပ်စွဲ၍ ဆိုခြင်းကား ဆိုထိုက်လှသည်။ ငါကား အကိရိယဝါဒသမား အစစ်တည်း။ ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မျိုးကို မပြုအပ်ဟု ငါဆို၏။ ဒုစရိုက်မှုကို နှုတ်ဖြင့် မပြုအပ်ဟု ငါ ဟော၏။ စိတ်ဖြင့် မတွေးအပ်၊ မကြံအပ်၊ မကြံကောင်းဟူ၍ ငါ ပညတ်၏။ ဒုစရိုက်ကို ကြဉ်ဖယ်၍ သုစရိုက်ကို ခင်တွယ်ရန်ဟူသော ဝါဒတရားကို ငါ အမြဲ လက်ကိုင်ထားပေသည်။ သို့ကြောင့် ငါ့အား အကိရိယဝါဒီ ဟူ၍ ဆိုမည်ဆိုက ဆိုနိုင်ပေသည်။ သို့သော် သင်ယူဆထားသော အကိရိယဝါဒမျိုးကား မဟုတ်ပေ။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ရှေးဟောင်းရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာဟူသည် ရှိ၏။ ကြီးသူကို ငယ်ရွယ်သူတို့က အရိုအသေပြုခြင်း စသည်တို့ကား ရှေးဟောင်း ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာများ ဖြစ်ကုန်၏။ သို့ပါလျက် အဆက်ဆက်က

www.dhammaransi.com

စီးဆင်းလာခဲ့သော ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာကို အသင်ကား လိုက်နာခြင်း မရှိရုံမက ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပေသည်။ ရိုးရာ အစဉ်အလာကို ပျက်အောင် အသင်သည် ဖျက်ပစ်လိုက်သူ ဖြစ်၏။ သို့ကြောင့် အသင်ကား ဥစ္ဆေဒဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါတကားဟု စွပ်စွဲလိုက်ပြန်၏။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ငါကား ဥစ္ဆေဒဝါဒီရှိသူ မှန်၏။ သို့သော် သင်ယူဆထားသော ဥစ္ဆေဒမျိုးကား မဟုတ်ပေ။ ရာဂနှင့် ဒေါသကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်ရှင်း၊ မောဟကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ရှင်း ပြတ်သည်ကို ငါ ဟောပေ၏။ ထိုမှ ကြွင်းသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ မဂ်လေးပါးဖြင့် ဖြတ်သည်ကို ငါ ဆိုပေ၏။ ဤသည်ပင် ငါယူဆသော ဥစ္ဆေဒ ဝါဒ ဖြစ်သတည်း။ ဤသည်ကို ထောက်၍ ငါ့အား ဥစ္ဆေဒ ဝါဒီဟု ဆိုက ထိုသို့ဆိုခြင်းသည် သင့်လျော်သော ဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အသင်၏ အမူအကျင့်ကို ဆောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် အသင်ကား ရှေးဟောင်း ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုများကို စက်ဆုပ်ယောင်ပါတကား။ စက်ဆုပ်သော အသင်သည် သင့်ကိုယ်၌ စွဲနေသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်၏။ ငါကား အမျိုးမြတ်သူတည်း၊ အဆင်း လှသူတည်း၊ ပညာ ရှိသူတည်း။ အဘယ့်ကြောင့် သူတထူးအား ငါ အရိုအသေပြုနိုင်မည်နည်း ဟူသော မာန်မာနဖြင့် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုခလေ့ကို သင် စက်ဆုပ် နေဟန် တူပေသည်။ သို့ကြောင့် အသင်ကား "ဇေဂုစ္ဆိဝါဒ" သမားအစစ်တည်း။ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို စက်ဆုပ် ရွံမုန်းသူ၊ နှလုံးနာကျည်းသူသာ ဖြစ်သတည်းဟု စွပ်စွဲလိုက်ပြန်၏။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ငါ့ကို ဇေဂုစ္ဆိဝါဒီဟူ၍ သင် ယိုးစွပ် လိုက်ပြန်သည်ကို မဟုတ်ဟူ၍ ငါ မငြင်းလို။ ငါသည် ဇေဂုစ္ဆိ ဝါဒရှိသူ ဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် ငါ၏ ဇေဂုစ္ဆိ သဘော ငါစက်ဆုပ်သော အမူအကျင့်များကား မကောင်းမှု ဒုစရိုက် များသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဒုစရိုက် ဟူသမျှကို ငါသည် စက်ဆုပ် ရွံမုန်း နှလုံးနာ၏။ မစင်ဘင်ပုပ်အလားကဲ့သို့ စက်ဆုပ်လှ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကို ဇေဂုစ္ဆိဝါဒီဟု ဆိုကလည်း ဆိုနိုင်ပေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အသင်ကား ကြီးလေးသော ပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်ထားသဖြင့် ဆုံးမထိုက်၊ အပြစ်ဒဏ် ခတ်ထိုက်သူ ဖြစ်၏။ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရှိသေ လေးစားလာ ခဲ့သော ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သော ပြစ်မှုကြီး သင့်မှာ ရှိနေ၏။ ယဉ်ကျေးမှု ဖြတ် နိုး သူတိုင်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်ထားသူ ဖြစ်သော ကြောင့် လောက၏ ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံထိုက်သူ “**ဝေနယိက**” ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ငါ့ကို ဝေနယိက = အပြစ် ရှိနေသူ၊ **အ**ပြစ်အလျောက် ထိုက်သင့်သောဒဏ်ကို ခံထိုက်သူဟု သင် ဆိုပြန်၏၊ သင့်စကားကို မှားသည်ဟု ငါ မဆို။ သို့သော် ငါကား လောကယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို မဖျက် ဆီးပေ။ ငါ ဖျက်ဆီးသည်ကား ရာဂ အစရှိသော ကိလေသာ အုပ်စု ဖြစ်ပေ၏။ ငါသည် ကိလေသာအုပ်စုကြီးကို ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲအောင် ဖျက်ဆီးပေ၏။ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ငါ့ကို ဝေနယိက ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ (လောဝကကို ဖျက်ဆီးသော မှုပြစ်

www.dhammaransi.com

ငါ့မှာ မရှိ။ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော မှုပြစ်သာ ငါ့မှာ ရှိသည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

မေး။ အိုအရှင်ဂေါတမ၊ရှိသေထိုက်သူတို့အား ရှိသေခြင်း၊ ပူဇော်ထိုက်သူတို့အားပူဇော်ခြင်းသည် အပူဇော်ခံ သက်ကြီးဝါကြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နှစ်သက်စေရာ ရောက်ပေသည်။ ရှင်လန်းမှုကိုပေးရာ ရောက်ပေသည်။ ပြုထိုက်သောအမှုကို မပြုခဲ့သော် သက်ကြီးဝါရင့်တို့အား နှလုံးမသာ ပူပန်စေရာရောက်၏။ နှိပ်စက်ရာကျ၏။ ဤအပြုအမူမျိုးသည် အသင်၌ထင်၏။ ထို့ကြောင့် အသင်ကား "တပဿီ" ပုဂ္ဂိုလ်စားပေတည်း။ သက်ကြီးယွင်းယို၊ အိုမင်းမစွမ်းရှိသူများအား နှလုံးပူလောင်အောင် လုပ်နေသူ၊ အပူတိုက်သူပေတည်း။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ လောကကို ပူအောင်လုပ်တတ်၊ အပူမြိုက်တတ်သော အုပ်စုတစုရှိ၏။ ယင်းအုပ်စုကား အကုသိုလ်တရားများပေတည်း။ ပူပန်စေတတ်သော ဗျပ္ပတ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်း အကုသိုလ်အုပ်စုကို တပဟူ၍ ခေါ်ဆိုပေသည်။ ငါသည် ယင်းအကုသိုလ် (အပူတိုက်အုပ်စု) ကို မပျက်ပျက်အောင် ဖျက်ဆီးနေသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တပဿီဟူသောအမည်နာမသည် ငါနှင့်ဆီလျော်၏။ တပဿီ=အပူတိုက်တတ်သော ကိလေသာအုပ်စုကို ဖျက်ဆီးတိုက်ခိုက်သူသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ သင်ယူဆသလို လူကြီးများကို ပူအောင်လုပ်နေသူ၊ အပူတိုက်နေသူကား မဟုတ်ပါပေ။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်းစသော လူ့ကျင့်ဝတ်၊ လူ့ယဉ်ကျေးမှုများကား အတိုင်းမသိ အကျိုးကျေးဇူးများလှ၏။ နတ်၌ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေကိုပင် ရနိုင်

www.dhammaransi.com

ပေ၏။အသင်ကား ဤသို့သော လူ့ယဉ်ကျေးမှု၊ လောကကျင့်ဝတ်များကို ပြုသူမဟုတ်သောကြောင့် အပဂဗ္ဘ နတ်ပြည် ပဋိသန္ဓေမှ ကင်းသောသူပေတကားဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချလိုက်ပြန် လေ၏။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ အပဂဗ္ဘပုဂ္ဂိုလ်ဟု ငါ့ကို သင်ဆိုလိုက်ပေ၏။ စွပ်စွဲရှုတ်ချခြင်း ပြုလိုက်ပေ၏၊ ငါကား သင်ဆိုအပ်သကဲ့သို့ တခုဘည်းသော နတ်ပဋိသန္ဓေမှသာ ကင်းသူမဟုတ်ပေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအားလုံးမှဆိတ်သုဉ်းကင်းကွာပြီးသူ၊ပဋိသန္ဓေကို ပ ထားပြီးသူ ဖြစ်ပေ၏။ထိုကြောင့် အပဂဗ္ဘ ဆိုသောစကားသည် ငါနှင့် ဆီလျော်နေ၏။ နောင်သောအခါ ဇလာဗုဇယောနိ အဖြစ်ဖြင့် အမိဝမ်းတွင်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကယောနိ အဖြစ်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ဖြစ်ခြင်း၊ သံသေဒဇယောနိ အဖြစ်ဖြင့်အညှိစသည်၌စွဲ၍ဖြစ်ခြင်း၊အဏ္ဍဇယောနိအဖြစ်ဖြင့် အဥဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမျိုးကိုရင်း ငါသည် ပယ်အပ်ပြီးပေပြီ။ တဖန် ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်း၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကား ငါ့မှာ မရှိ။ ထို့ကြောင့် အပဂဗ္ဘဟူ၍ ငါ့ကို သင်ဆိုသောစကားသည် သင့်လျော်ပေ၏။

ဝေရဥ္စပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှေ့တော်မှောက်သို့ရောက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ ဆဲရေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အထက်ပါ အက္ကောသဝတ္ထုရှစ်မျိုးတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓအားယိုးစွပ်ဆိုပြောဆဲရေးခြင်း ပြုနေ၏။ ယင်းသို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အမနာပစကားဖြင့် အပြစ်တင် ဆိုပြောစေကာမူ မြတ်စွာဘုရားသည် မြေနှင့်တူသော စိတ်ရှိသော အမှတ်အသားကိုရင်း၊အမျက်ထွက်ခြင်းသဘောမရှိသော အဖြစ်ကိုရင်း ပြတော်မူလျက်—

www.dhammaransi.com

မိုးတိမ်ကင်းစင်သော ကောင်းကင်ပြင်၌ ငွေဝန်းသီတဂူ လမင်းကြီး ထွက်ပြူလာသကဲ့သို့ရင်း၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ ပေါ်ထွန်းလာသော နေဝန်းကြီးကဲ့သို့ရင်း ဝေဒ္ဒပုဏ္ဏား၏နှလုံးထဲ၌ စွဲထင်နေသောအမိုက်မှောင်ထုကြီးကို ဖောက်တော်မူ၍—

ဤပုဏ္ဏားကား ခေါင်းဖြူကာမျှ၊ သွားကျိုးကာမျှ၊ အရေတွန့်လိပ်ကာမျှ စသည်တို့ဖြင့် ကြီးသောအပြစ်ကိုသာ သိရှာပေသည်။ မိမိနောက်သို့ ဇာတိဝ.ရားက တကောက်ကောက်လိုက်နေသည်ကိုကား မသိရှာလေ။ မိမိအား ဇရာတရားကအမြဲရစ်ပတ်နေသည်ကိုရင်း၊ ဗျာဓိက နှိပ်စက်နေသည်ကိုရင်း၊မရဏက ညှဉ်းဆဲနေသည်ကိုရင်း မသိရှာလေ။ မိမိကိုယ်ကို ဝဋ္ဋခါကျုခေါ်သော သံသရာဝဋ်၏ သစ်ငုတ်တိုကြီးဖြစ်နေသည်ကိုရင်း၊ ယနေ့သေပြီး နက်ဖြန်ခါ ပိုးလိုပက်လက် ယက်ကန် ယက်ကန်နှင့် ခလေးသူငယ် ဖြစ်ရမည်ကိုရင်း မသိရှာလေ။

စင်စစ်သော် ဤပုဏ္ဏားကား ကြီးစွာသော လှံလဉဿဟာဖြင့် ငါ့ထံမှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။ သူ၏လာခြင်းသည် ကောင်းသောလာခြင်းသာ ဖြစ်ပါစေဟု ကြံတော်မူပြီးလျှင်—

"အိုပုဏ္ဏား၊သင့်အား ငါ ဥပမာဖြင့် ဆိုဦးအံ့။ ကြက်မကြီးတကောင်ရှိလေ၏။ ၈-လုံး၊ ၉-လုံး၊ ၁၀-လုံး၊ ၁၁-လုံးသော ကြက်ဥများကိုဥလေ၏။ ဝပ်ကျင်းထဲ၌ဝပ်လျက် ထိုကြက်မသည် ကြက်ဥများကို အပူငွေ့ပေး၏။ မိခင်၏ ရင်ငွေ့အပူခာတ်ကြောင့် ကြက်ဥတွင်းရှိ အရည်များ တဖြည်းဖြည်း ခြောက်ခန်းကာ အခွံများ ပါးပါးလာပေသည်။

www.dhammaransi.com

"ထိုအခါ ကြက်ဥတွင်းရှိကြက်ငယ်ကလေးများသည်ထက်လှစွာသော နှုတ်သီးဖျားဖြင့်ရင်း၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ရင်း ဥခွံကိုပေါက်ပြီး ဖောက်ထွက်လာကြကုန်၏။ ထွက်လာသော ယင်းကြက်ကလေးများအနက် အကြင်ကြက်ငယ်သည် ရှေးဦးစွာထွက်လာ၏။ ထိုကြက်ငယ်ကို အသို့ ခေါ်ဆိုပါမည်နည်း။ ကြီးသောကြက် (ကြက်ကြီး) ဟူ၍ ခေါ်မည်လော။ ငယ်သောကြက် (ကြက်ငယ်) ဟူ၍ခေါ်မည်လော" ဟု မေးတော်မူ၏။

"ကြက်ဥအတွင်းမှ အရင်ဆုံးထွက်သောကြက်ကို ကြီးသောကြက် (ကြက်ကြီး) ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။"

ဤသို့ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားက ဖြေလိုက်သည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက အဝိဇ္ဇာသည် ဥခွံနှင့်တူပုံ၊ ကြက်ကလေးများသည် သတ္တဝါနှင့် တူပုံကို ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူလေ၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ သတ္တဝါတို့အား အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခွံက ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သောကြောင့် အပြင်သို့ မထွက်နိုင်ဘဲ အဝိဇ္ဇာလှောင်အိမ်တွင်း၌ဆင်းရဲ ကျဉ်းကျပ်စွာ နေထိုင်ကြရကုန်၏။ ယင်းသို့ အဝိဇ္ဇာလှောင်အိမ်ထဲ၌ ဆင်းရဲကျဉ်းကျပ်စွာ နေကြရရှာသောသတ္တဝါများအနက် ငါဘုရားသည် တပါးတခြားသော သတ္တဝါတို့၏ ရှေးဦးစွာဥခွံကို အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် တည်းဟူသော နှုတ်သီးဖျား၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ပေါက်၍ ဖောက်ထွက်လာခဲ့သူဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် လောကဓာတ်တခုလုံးတွင်ငါသာလျှင် အကြီးဆုံးဖြစ်၏။ သူတကာတို့ရယူခြင်းငှာ မထိုက်၊ ရခြင်းငှာ မလွယ်ကူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတရားမျိုး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတရားမျိုးကို ငါသည် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပိုင်နိုင်စွာရရှိပြီး ဖြစ်ပေ၏။"

---

www.dhammaransi.com

ဤသို့ စသောအားဖြင့် အကျယ်ပွား၍ ချွဲကို သုံးခြင်းသည်ကို ကြားနာရသော ဝေရဉ္စပုဏ္ဏားသည် ဗြာ ၀ံချွဲသမှ အား အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဟုကောင်း၊ ဟူ၍ ချီးကျူး လျှောက်ထားပြီးလျှင် ဘုရားသခင် ထံ၌သာ၍ တေဝါစိက သရဏဂုံ [၁] ကို ခံယူလေသတည်း။

(ဝိနယပိဋက၊ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၊ ဝေရဉ္စကဏ္ဍမှ)

၁။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူ၍ ဆောက်တည်သည်ကို တေဝါစိက သရဏဂုံဟု ခေါ်၏။

www.dhammaransi.com

ကူးမြောက်လိုသော်

ပြဿနာ=ဒုက္ခအထွေထွေ။
မေးလျှောက်သူ=အာဠဝကဘီလူး။

အာဠဝကဘီလူးသည် မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန် သွားလေသော အခါ မိဘများရှိစဉ်က သင်ကြားပေးထားသော ပြဿနာရပ်များကို အဖြေနှင့်တကွ ပညာ အမွေအနှစ် အဖြစ် ရယူထားလိုက်၏။

သို့သော် ကာလ ကြာမြင့်လေသော အခါတွင် မေးခွန်းပုစ္ဆာများကိုသာ မှတ်မိဘော့သည်။ အဖြေကား မေ့ပျောက်ကုန်လေသောကြောင့် ဘာကို ဆိုမှန်းပင် သူ မသိတော့ချေ။ ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ တရားတော်ကို ကြားနာရလေသောအခါ အမေး ပုစ္ဆာသာရှိ၍ အဖြေ မသိဘဲ ဖြစ်နေသော ပြဿနာများကို ဖြေကြား ပေးတော်မူပါရန် တောင်းပန်၍ မေးမြန်း လျှောက်ထားလေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ သံသရာ ဩဃသည် အပြောကျယ်၍ ရှည်လျားလှပါ၏။ ယင်း သံသရာဩဃကြီးကို လွန်မြောက်အောင် အဘယ် သို့သော အခြင်း အရာ အား ဖြင့် ကောင်းစွာ ကူးနိုင်ပါမည်နည်း။ လွန်မြောက်အောင် ကူးနည်းနိသျည်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါလော့။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို အချင်းအာဝုသောက၊ သံသရာခြေသကို သဒ္ဓါတရားဖြင့် လွန်မြောက်အောင် ကူးနိုင်၏။ သံသရာ ဝဲခြေသမှ လွတ်မြောက်အောင် ကူးလိုသူသည် လှေကို လည်းကောင်း၊ ဖောင်၊ သင်္ဘော စသည်ကိုလည်းကောင်း ရှာရန်မလို၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံရန်သာ လိုပေ၏။

မေး။ အို အရှင် ဂေါတမ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ဟူသည်ကား သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့် တူပေစွ။ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကြီးကို အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာ၊ အဘယ်သို့သော နည်းအားဖြင့် လွတ်အောင် ကူးနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို အာဝုသောက၊ ဆင်းရဲပြင်ကျယ် ရေပင်လယ်ကြီးကို မမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် လွတ်အောင်ကူးနိုင်၏။ ကုသိုလ် ပြုပြု၊ ကောင်းမှုပျော်မွေ့ခြင်းသည် မမေ့လျော့သည် မည်၏။ ယင်းသို့ မေ့လျော့ခြင်းမရှိ။ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို တတ်နိုင်သလောက် ပြုခြင်းသည် ဆင်းရဲဝဋ်က လွတ်မြောက်အောင် ကူးသည်ပင် မည်၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းဖြင့် ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဆင်းရဲခြင်း ခရီးတာကား ဆုံးစ မရှိ၊ ရှည်လျားလွန်းလှ ပါဘိသည်။ လွတ်နိုင်မည့်နည်းလမ်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါလော့။

ဖြေ။ အို အာဝုသောက၊ ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယသည် ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း ပေတည်း။ ဝီရိယဆောင်က မအောင်မြင်သော အရာဟူ၍ မရှိသည်ကို သင် သိလော့။

www.dhammaransi.com

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို စင်ကြယ်အောင် အဘယ်ရေဖြင့် ဆေးရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို ဝိပဿနာ ပညာဆယ်ပါး ဉာဏ်တရားဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးနိုင်၏။ ဝိပဿနာ ပညာသည် ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောသည့် ရေစင်ပင် ဖြစ်သတည်း။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ပညာဟူသည် လိုအပ်သော အရာ၊ သင်ကြားအပ်သော အရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပညာကို အဘယ်သို့သော နည်းအားဖြင့် ရရပါသနည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ ပူဇော်ထိုက်သူ အဆူဆူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးမအပ်သော စကား၊ အပူ ခပ်သိမ်း၊ ကြောင့်ကြ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးကြောင်း ကောင်းမြတ်သောတရားကို နှစ်နှစ်ကာကာ ယုံယုံကြည်ကြည်လိုက်နာမှတ်သားခြင်း၊ မမေ့မလျော့၊ ပေါ့ဆ မရှိ၊ သတိ ရှိခြင်း၊ မသိသည်ကို သိအောင် စူးစမ်းလေ့လာလေ့ရှိခြင်း၊ ဤအကြောင်း သုံးပါးအားဖြင့် ထူးခြားသော ပညာများကို ရနိုင်ပေရာ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော စီးပွားဥစ္စာကို ရရပါသနည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ အခါအခွင့်ကို ချင့်၍ လုပ်သင့်သော အချိန်၌ လုပ်ထိုက်သော အလုပ်ကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ အပေါင်းအသင်း ဝင်ဆံ့ခြင်း၊ နိုးနိုးကြားကြား၊ ထထကြွကြွ ရှိခြင်း၊ ဤလက္ခဏာ သုံးပါးသည် လောကီ လေးကုဋ္ဋာရ ဥစ္စာ ချကြောင်း ကောင်းသောနည်းလမ်းများ ဖြစ်ပေ၏။

---

www.dhammaransi.com

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ကျော်စောခြင်း၊ ထင်ပေါ်ခြင်း ဟူသည် ရှိပါ၏။ ယင်းသို့ ထင်ပေါ် ကျော်စောခြင်း အဖြစ်သို့ အဘယ်သဘောဖြင့် ရောက်ရှိနိုင်သပါနည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ ရှေ့သို့ နောက်ပျက် ယှင်းကွက် မရှိ ပကတိ ဟုတ်မှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းသည် ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း၊ ထင်ပေါ်ခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်ပေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ လောကဌ် မိတ်ဆွေ ဟူသည် ရှိရပါ၏။ ရှိကြပါ၏။ မိတ်ဆွေကောင်းများရရှိအောင် ပြုအပ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ မိမိစီးပွား၊ သူစီးပွား၌ လိုလားမျှတ ဝေငှပေးကမ်းခြင်းသည် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ပေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အဘယ်အရာမျိုးဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝ၌ သောက ကင်းဝေးရာ ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို အာဠဝက၊ အကြွင်သူအားမှန်သောစကားကို ဆိုခြင်း၊ မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်၍ ကောင်းမှုတို့၌ ယှဉ်ခြင်း၊ မဆုတ် မနစ် ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း၊ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်း၊ ဤတရားလေးပါးကို ပွားစေသည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုသူသည် အိုးအိမ် ထည်၍ သား မယားနှင့်ပင် နေသည် ဖြစ်လင့်ကစား၊ စင်စစ် တမလွန်ဘဝအတွက်လည်း စိုးရိမ်စရာ မရှိပြီ။ ယုတ်ညံ့သော ဂတိလွတ်ကွာ၍ လူ့ရွာနတ်ဘုံ၌ ကောင်း ဖြစ်ရလတ့်။

ပေယျာလိုးစာပေ

www.dhammaransi.com

အို အချင်းအာဠဝက၊ ငါမှတပါး "ဘုရား"ဟူ၍ ဝန်ခံ ကုန်သော ပုရာဏကဿပ အစရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့ထံ သွား၍လည်း ထိုအကြောင်းကို သင် လျှောက်ထား မေးမြန်း စုံစမ်းကြည့်လေဦး။

မြတ်စွာဘုရားက ဤသို့ တိုက်တွန်းတော် မူသောအခါ အာဠဝကမှာ ယုံမှားသံသယ ဒွိဟ ဖြစ်စေတတ်သော ဝိစိ ကိစ္ဆာကို ပယ်ပြီး ဖြစ်လေ၍ ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

"အို အရှင်ဂေါတမ၊ အကျွန်ုပ်ကား သူတပါးအားမေးမြန်း လျှောက်ထားဘွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပါပြီ။ တသက်ပတ်လုံး ယူကျုံး မှတ်ပိုက် အောက်မေ့ထိုက်သော သဒ္ဒရသ၊ အတ္ထရသ ရှိလှပေ သော ဓမ္မရတနာကို ကောင်းစွာ ရပါပြီ။ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား အကျိုးစီးပွား များစေခြင်းငှာ ဖြစ်တော်မူလာ ပါပေသည်။ အကျွန်ုပ်၏ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေသည်။ သံသရာတည်းဟူသော တောအုပ်ကြီး၌ ခရီးမှား၍ ပျက်ပြားရ လတ္တံ့သော အကျွန်ုပ်တို့အား ဟုတ်မှန်သောလမ်းကို ညွှန်ပြ၍ ကယ်ဘင်တော်မူပေသည်။ အရှင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို တဗိမာန်မှသည် တဗိမာန်၊ တနိုင်ငံမှသည် တနိုင်ငံ၊ နတ်ကွဲစံရာ တဘုံမှသည် တဘုံသို့ ဆောင်ကာ ပျံ့နှံ့အောင် အကျွန်ုပ် ဖော်ထုတ် ချီးကျူးပါအံ့"ဟု လျှောက်ထားလေသတည်း။

(သုတ္တနိပါတ်၊ အာဠဝကသုတ်)

www.dhammaransi.com

ဘုရားလုပ်ချင်သော ဒေဝဒတ်

ပြဿနာ=ရမွက်။

မေးလျှောက်သူ=ဒေဝဒတ်။

ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားဖြစ်ချင်လွန်း၍ "ဘုရားရူး ရူးနေသူ"ဟု ဆိုသင့်၏။ အချိန်ရှိသရွေ့၊ နေ့ရှိသရွေ့ ဘုရားဖြစ်မြောက်ရေးကိုသာ အားထုတ်နေသည်။ ကြိုးစားနေသည်။

တပည့်လက်သားများလျှင်၊ အာဏာ ထက်မြက်လှသော၊ ဘုန်းရှိသောမင်းကို ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် သိမ်းသွင်းနိုင်လျှင် ဘုရားဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူက ထင်လေသည်။

ထင်သည့်အလျောက်လည်း နောက်ပါ တပည့်လက်သား အခြံအရံများအောင် စည်းရုံးသည်။ လာဘ်လာဘကို မျှော်ကိုးသော ရဟန်းများအား လာဘ်လာဘ ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် မိမိလက်အောက် ရောက်အောင် သိမ်းသွင်း ယူလိုက်သည်။

မလိမ်မိုး မလိမ္မာ ငယ်ရွယ်၍ စိတ်ဓာတ် ကျွတ်ဆတ်ဆတ်နိုင်လှသော အဇာတသတ်မင်းသားအား တန်ခိုးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍ မိမိကို အထင်ကြီးအောင်၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်

www.dhammaransi.com

လာအောင် ဖျားယောင်းကာ ဒကာရင်းအဖြစ် ခါးပိုက်ဆောင် လုပ်သွားလိုက်သည်။

ဤသို့ အစရှိသည့် မသမာသော သိမ်းသွင်းနည်းအားဖြင့် ရဟန်းများကိုရင်း၊ အာဏာပိုင် မင်းသားများကိုရင်း ဆွဲဆောင် သိမ်းသွင်း စည်းရုံးခြင်းအားဖြင့် သူ့နောက်တွင် သံဃာ ပရိသတ် တပည့်ငယ်အင်အား အတော်အသင့် တောင့်တင်း လာသည်နှင့်အမျှ မင်းစိုးရာဇာပိုင်းဆိုင်ရာမှာလည်း နေလို လလို လျှမ်းလျှမ်းတောက် တန်ခိုးထင်လင်းနေသည့် အဇာတသတ် ကဲ့သို့သော မင်းပျိုမင်းလွင်ကိုပင် လက်အောက်သို့ရောက်အောင် သိမ်းသွင်းမိထားပြီ ဖြစ်ရကား ငါ ဘုရားဖြစ်ဖို့ နီးပြီဟူ၍ သူ့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးကြီးလာလေ၏။ အဇာတသတ်မင်းသားက နေ့စဉ်ရထားပေါင်းငါးရာတွင် ဆွမ်းအုပ်ပေါင်းငါးရာတင်လျက် အရှင်ဆရာတော် ဒေဝဒတ်အား လှူဒါန်းခြင်း ပြုနေပြီဖြစ်ရာ ဒေဝဒတ်ကဲ့သို့သော လာဘသက္ကာရ အားကြီးသူအဘို့ အဘယ် မှာလျှင် စိတ်ကြီးမဝင်၊ ဘဝင်မမြင့်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း။

ထိုကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဗုဒ္ဓဂေါတမကို ကိုးကွယ်သော ဂိုဏ်းနှင့် ဒေဝဒတ်ကို ကိုးကွယ်သောဂိုဏ်းဟူ၍ ဂိုဏ်းကြီး နှစ်ဂိုဏ်း အပြိုင်အဆိုင်သဘောမျိုးလို ဖြစ်လာလေတော့သည်။ ဗုဒ္ဓဂေါတမကို ကိုးကွယ်သော ဂိုဏ်း၌ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ဦးစီး၍ ဒေဝဒတ်ကို ကိုးကွယ်သော ဂိုဏ်းတွင်မူ သားတော် အဇာတသတ်မင်းသားက ကြီးမှူး ကြိုးကိုင်လေသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီ လှည့်လည်၍ တရား ဟောထွက်တော်မူနေချိန်တွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော

www.dhammaransi.com

ဒေဝဒတ်သည် မနူးမနပ် အဇာတသတ်မင်းသားအား အမျိုးမျိုး သွေးထိုး လှုံ့ဆော်၍ ဂေါတမအပေါ် သံဃာဇာ်ပြတ်အောင် တတ်နိုင်သမျှ ဟောပြောလျက်ရှိနေ၏။ "ဒီအခါ ဂေါတမ ပြန် ရောက်လာစေ။ဘုရားရာထူးကို ဂေါတမထံမှ လွှဲပြောင်းယူမည်" ဟူ၍လည်း တကိုယ်တည်းကြိတ်၍ စိတ်ကူးထားလေသည်။

ထိုအချိန်၌ ဂေါတမ ရှင်တော်ဘုရားမှာ ကောသမ္ဗီပြည် သို့ ရောက်ရှိ နေတော်မူ၏။ ကျွတ်ထိုက်သ သူတို့အား တရား ရေအေး တိုက်ကျွေးလျက် နေတော်မူ၏။ ထိုကောသမ္ဗီပြည်မှ ထွက်ခဲ့၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘက်သို့ ခြေစကြာ ကြွချီခြင်းအားဖြင့် ရောက်တော်မူလျှင် သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားကား ဒေဝဒတ်၏ သတင်းစကားများကို ရဟန်းတော်များထံမှတဆင့် ကြားသိတော်မူရလေ၏။

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ယခုအခါ ဆရာ ဒေဝဒတ်နှင့် အဇာတသတ်မင်းသားတို့၏ အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်နေ မှုမှာ အံ့ဘွယ်လိလိပါ ဘုရား။ အဇာတသတ် မင်းသားက ဒေဝဒတ်ကို ဆရာအမှတ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပြီး နေ့စဉ် ရထားငါးရာဖြင့် ည-နံနက်မပြတ် ဆည်းကပ်လျက်ရှိနေပါသည်။ နေ့စဉ် ဆွမ်းအုပ်ပေါင်းငါးရာငါးရာ ပို့လှူခြင်းအားဖြင့် ဒေဝဒတ် ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာများအတွက် ဆွမ်းကွမ်း ချမ်းသာမှု များပင် ဖြစ်ရပါသည်။"

ခရီးဆောက်မဆိုက်ပင် ရဟန်းများက ဒေဝဒတ်အကြောင်းကို ဆီး၍ လျှောက်လိုက်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားက ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား-

www.dhammaransi.com

"အို ချစ်သားတို့၊ သို့စင်မျှလောက်ဒေဝဒတ်အား လာဘ်သပ်ပကာများပေါများထွန်းကားလာခြင်းကား ဒေဝဒတ်အတွက် အကျိုးစီးပွားများစေခြင်းငှာ ဖြစ်လာသည်မဟုတ်။ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ငှာသာလျှင် ဖြစ်သာသတည်း။ အို ချစ်သားတို့ ဥပမာကို ငါဆိုအံ့။ ကြမ်းကြုတ်လှစွာသော ခွေး၏နှာဝ၊လျှာစသို ခါးလှသော သည်းခြေအိတ်ကို ခွဲသည်ရှိသော် လွန်ကဲ၍ ကြမ်းကြုတ်ပြန်သကဲ့သို့ ဉာဏ်အမြင်နည်းပါးသူ၏ ထံမှောက်သို့ ရောက်သွားသော လာဘ်သာဘာ အခြံအရံသည် အကျင့်သီလ ပျက်ခြင်းငှာရင်း၊ တရားဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာရင်း၊ အကုသိုလ် ပွားခြင်းငှာရင်း စင်စစ်ဖြစ်ပေ၏။

"အို ချစ်သားတို့ ဥပမာတနည်းသော်ကား ဝါးပင်၊ကျူပင်၊ ပေပင်တို့သည် ရှိကုန်၏။ သီးလာသောအသီးများသည် ထိုဝါးပင်၊ ကျူပင်၊ ပေပင်တို့ကို သတ်သကဲ့သို့ရင်း၊ အာဇာနည်မြင်းမသည် မိမိသေစိမ့်သောငှာ သားဘွားသကဲ့သို့ရင်း ပညာနည်းသော ဒေဝဒတ်အား လာဘ်သပ်ပကာ ပူဇော်သက္ကာရတို့ ပြန့်ပွား ပေါများလာခြင်းသည် မိမိကို ညှဉ်းဆဲခြင်း အကျိုးငှာရင်၊ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရောက်ခြင်းငှာရင်း ဖြစ်ပွားလာခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏။"

ယင်းသို့ သံဃာများနှင့် စကားပြောရှိမှ လက်စမသတ်သေးမီ ဒေဝဒတ်သည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ် လာလေ၏။ သူ၏လာခြင်းကား သူ့ဘက်မှနေ၍ သူ့ရှုဒေါင့်က ကြည့်ပါမူ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယနေ့ ငါ ဘုရားဖြစ်တော့မည် ဟူသောဆန္ဒဖြင့် လာခြင်း ဖြစ်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။

---

www.dhammaransi.com

ဒေဝဒတ်သည် များစွာသော အခြံအရံဖြင့် ဘုရားသခင်ထံ ဝင်လာပြီး ကြီးမားသော၊ တောင့်တင်းသော မိမိ၏ တပည့် ငယ်သား အင်အားကို ပြကာ "ဘုရားရာထူး"ကို မိမိအား လွှဲပြောင်းပေးရန် အတင်းပင် တောင်းခံလေတော့သည်။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ရှင်ပင် ကိုယ်တော်မြတ်ကား အသက်ကြီးပါပြီ။ အိုလှပါပြီ။ မျက်မှောက် ချမ်းသာ ခံစားကာဖြင့် အေးချမ်းစွာ စံနေတော်မူပါ။ ကြောင့်ကြမဲ့ နေတော်မူပါ။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ ဖြစ်သော ရဟန်းသာဝက၊ လူသာဝကတို့ကို အကျွန်ုပ်အား လွှဲအပ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားအဖြစ်ဖြင့် တပည့် သာဝကတို့အား အုပ်ချုပ်သွားပါအံ့။

ဖြေ။ ချစ်သား ဒေဝဒတ်၊ ဤအခွင့်ကား မသင့်ပေသေး။ သင်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုသာ အားထုတ်ဦးလော့။ သံဃာ တို့ကို အုပ်ချုပ်ခြင်း၊ ဦးစီးခြင်း၊ ရွှေဆောင်ခြင်းငှာ သင် အလို မရှိလေလင့်ဟု ပယ်လိုက်လေသည်။ ဒေဝဒတ်သည် လက် မလျှော့ဘဲ သုံးကြိမ်လျှောက်၍ တောင်းသည်။ ဗုဒ္ဓကလည်း သုံးကြိမ်စလုံးပင် လက်မခံဘဲ ပယ်တော်မူလိုက်ပြီးနောက်-

"အို ချစ်သားဒေဝဒတ်၊ သံဃာ့ပရိသတ်ထည်း၌ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစားပါဝင်ပေ၏။ ယင်းပရိသတ် အားလုံးက ငါဘုရားကို ရည်မှန်း၍ရဟန်းပြုလာကြသူချည်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ငါရှိလျက်နှင့် ငါ့ကို မှီခိုအားထား လာသူများကို သူတပါးအား လွှဲထားခြင်းငှာ မထိုက်လေ၊ မလျော်လေ။ စင်စစ်အားဖြင့် ဆိုသော်ကား သာဝကတို့၏

www.dhammaransi.com

အထွတ်သို့ ရောက်နေသော သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုမျှ သာဝက သံဃာကို မအပ်ရက်ဘဲလျက် သူတထူး ထွေးအန်ပြီးသော တံထွေးကိုကောက်၍ မျိုသေးသော သင့်အား (ဝါ) သင်၏ လက်ဝယ်သို့ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့တပည့်သာဝကများကို နှင်းအပ်ရက်ပါမည်နည်း။"

ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သောအခါ ဒေဝဒတ်မှာ များစွာ ရှက်သွားလေ၏။ ရှင်ဂေါတမကား ပရိသတ်အလယ်၌ ငါ့ကို အရှက်ခွဲသည်။ ဆွေမတော် မျိုးမစပ် ဆင်းရဲသားမျိုးမှ ပေါက်ဖွားလာသူ သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ကို အရေး ပေးနေသည်။ သွေးရင်းသားရင်းဖြစ်သော ငါ့ကိုကား အသေးအမွှားကဲ့သို့ သဘောထားသည်။ ယနေ့ကစ၍ ဂေါတမနှင့် ငါ လမ်းခွဲတော့အံ့။ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ထ၍ ပြန်သွားလေ၏။

ဒေဝဒတ်သည် ထိုအခါကစ၍ ဘုရားအပေါ်၌ ရန်ငြိုးကြီး ဖွဲ့ကာ အဇာတသတ်မင်းသားနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဘုရားကိုသတ်ရန် အမျိုးမျိုး ကြံစည်အားထုတ်ခြင်း ပြုသတည်း။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ)

www.dhammaransi.com

ဩဃမှ လွတ်မြောက်ရေး

ပြဿနာ=ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ကူးသနည်း။

မေးလျှောက်သူ=ဗြဟ္မာတဦး။

အခါတပါး၌ ဗြဟ္မာတဦးသည် ဘဝမှ ရုန်းကန် လွတ်မြောက်ရေးကို တွေးမိနေ၏။ "ဘယ်ပုံ၊ ဘယ်နည်း လွတ်မြောက်သနည်း" ဤသို့တွေးသော်လည်း အဖြေရှာမရ ဖြစ်နေသောကြောင့် ထိုအကြောင်းကို ဘုရားထံချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထားမေးမြန်းခြင်း ပြုလေသည်။

မေး။ ဒုက္ခမရှိသော ရှင်ပင်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် ဘယ်နည်း၊ ဘယ်ပုံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဩဃ[၁] ကို လွန်မြောက်အောင် ကူးခတ်တော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ၊ ငါကား စင်စင်လျှင် နားလည်း မနား အားလည်းမထုတ် လေဘဲ ဩဃကို ကူးတော်မူ၏။

မေး။ ဒုက္ခမရှိသော အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် ဘယ်ပုံ၊ ဘယ်ပုံ နားလည်းမနား အားလည်းမထုတ်ဘဲလျက် ကူးတော်မူဘိသနည်း။

၁။ ကာမ၊ ဘဝ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော ဩဃလေးပါး။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ ငါ့ရှင်ပြဟ္မာ၊အကြင်အခါ၌ လုံ့လမပြုဘဲ ငါနေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် နစ်လေ၏။အကြင်အခါ၌ ငါလုံ့လအားထုတ်မှုပြု၏။ ထိုအခါ ငါသည် မျောလေ၏။ငါ့ရှင်ပြဟ္မာ၊ငါသည်ဤသို့ နားလည်းမနား အားလည်းမထုတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကူးတော်မူ၏။

အိုအချင်းပြဟ္မာ၊ ကိလေသာနှင့်ဆက်စပ် ပတ်သက်သော အားဖြင့် နေခြင်းသည် နစ် သည်မည်၏။ ဝဋ္ဋနိဿိတဖြစ်သော လောကီကုသိုလ်တို့နှင့် ဆက်စပ် ပတ်သက်သောအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းကား မျော သည်မည်၏။ထို့ကြောင့် ငါသည် ကိလေသာနှင့် ပတ်သက် ဆက်စပ်သောအားဖြင့် နားနေခြင်းလည်း မပြု၊ဝဋ္ဋနိဿိတဖြစ်သော လောကီကုသိုလ်တို့နှင့်ဆက်စပ်ပတ်သက်သောအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းလည်းမပြုဘဲ ကူးတော် မူ၏။ ကိလေသာတို့၌ ငါတန့်နားနေလျှင် ဩဃထဲ၌ ငါ နစ်လေအံ့။ လောကီကုသိုလ်မှုတို့ကို အားထုတ်နေလျှင် ငါ မျောလေအံ့၊ ထိုကြောင့် နစ်လည်းမနစ်၊မျောလည်းမမျောအောင်ငါကူးတော်မူ၏။

အိုအချင်းပြဟ္မာ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းဟူသော တဏှာ၊ စွဲလမ်းခြင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ကြပ်ကြပ်နေခြင်းသည် နစ်သည်မည်၏။ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့မှ အကြွင်းအကျန်ကို ကိလေသာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်အသစ်ကို ပြုပြင်တတ်ကုန်သော အဘိသင်္ခါရ တရားတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း လှုပ်ရှားရုန်းကန်မှု၊ အားထုတ်မှုကို ပြုခြင်းသည် မျောသည်မည်၏။

www.dhammaransi.com

ထို့ကြောင့်ငါသည် ငါ့ကိုယ်ငါ အနှစ်လည်းမခံ၊ အမျှောလည်း မခံဘဲ ကူးတော်မူ၏။

အို အချင်းပြဟ္မာ၊ ဩဃလေးပါးတို့၌ နစ်၍နစ်၍ မျှောခဲ့သည် ဖြစ်လျှင်၊ မျှော၍မျှော၍ နစ်ခဲ့သည်ဖြစ်လျှင် သံသရာဝဲဩဃမှ ထွက်နိုင်၊ တက်နိုင်၊ ပေါ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်လေပြီ။ ဤသို့ အကြံဖြစ်တော်မူ၍ ငါသည် ဆန်ကူးဆန်ကူး မဂ္ဂင်ဖောင်ဖြင့် ဩဃလေးပါးကို ကူးကာ ကူးကာ ဆန်တော်မူ၍လည်းကောင်း၊ ဆန်ကာ ဆန်ကာ ကူးတော်မူ၍လည်းကောင်း မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်သည်သော ခေမာကမ်းထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

(မှတ်ချက်။ ။သဂါထာဝဂ္ဂ၊ ဒေဝတာသံယုတ်။ အပတိဋ္ဌ-အနာယူဟသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန်

ပြဿနာ=လိုလားသူ၊ မလိုလားသူ။

မေးလျှောက်သူ=မာရ်နတ်နှင့် အရှင်အာနန္ဒာ။

ဗုဒ္ဓဖြစ်ထွန်းမှု၊ ဗုဒ္ဓရှိနေမှုကို ရှေးဦးစွာ မလိုလားဆုံး၊ မရှုနိုင်ဆုံး၊ မနာလိုဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒေဝဒတ် မဟုတ်ပေ။ ဒေဝဒတ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ စိတ်သဘောထား ဆိုးဝါးစွာဖြင့် ဗုဒ္ဓကို မလိုလားဆုံးသောသူကား မာရ်နတ်ဖြစ်၏။

မှန်သည်။ မာရ်နတ်သည် အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူစဉ်အခါကလည်း "ဘုရားဖြစ်မှုကို မလိုလားသောကြောင့်" ဟန့်တားထားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ နောက် ဘုရားဖြစ်တော်မူလာသော ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်ကို လုကာ ဗုဒ္ဓကို အကြီးအကျယ် တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓကို တိုက်ခိုက်၍ မအောင်မြင်သည့်အဆုံး၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ များစွာ မကြာသေးမီကာလအတွင်း အဇပါလ ညောင်ပင်၌ နေတော်မူစဉ် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလော့ ဟူ၍ အတင်းဝင်ရောက် လျှောက်ထားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခု၊ ကုန်ရာသီ တပို့တွဲလ၌ ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ ဝေသာလီပြည်

www.dhammaransi.com

တွင်း၌ဆွမ်းခံ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးနောက် ယင်းဝေသာလီပြည်၏ အရှေ့ဘက်ရှိ စာပါလ အမည်ရှိသော စေတီအရပ်၌ နေသန့်၍ နေတော်မူစဉ် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် မကြာခင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူရတော့မည့် အရေးကို မြင်တော်မူသည်။ ထိုအကြောင်းကို တိုက်ရိုက်ဆိုပြောရန် မသင့်သောကြောင့် "ရိပ်မိလို ရိပ်မိငြား" အရိပ်အမြွက်အားဖြင့် အရှင် အာနန္ဒာအား (မမိန့်ဘူးသော စကားကို)မိန့်ကြားကာ သတိပေးတော်မူသည်။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသာသနာ၌ အကြင်သူသည် အာသဝေါကင်းကွာ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လာ၏။ ထိုသူသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွါးစေ၍ အဖန်တလဲလဲ အလေ့အလာ ပြု၍နေမည်ဆိုက ထိုသူသည် "နေလိုခဲ့သော်" အာယုကပ် ပတ်လုံးလည်း တည်နေနိုင်ရာ၏။

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ငါဟောကြားအပ်သော ဗောဇ္ဈင် တရား(၇)ပါးကို ပွါးစေ၍ရင်း၊ အဖန်တလဲလဲ အလေ့အလာ ပြု၍ရင်း နေမည်ဆိုက ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် "အလိုရှိခဲ့သော်" အာယုကပ် ပတ်လုံးသော်ရင်း၊ အသက်တရာကျော် တိုင်ရှိရင်း တည်နိုင်ရာ၏။"

ဤသို့ ရိပ်ဖမ်း သံဖမ်း မြွက်ကြား၍ စကားခင်းသော်ငြား လည်း အရှင် အာနန္ဒာကား လုံးဝ ရိပ်မိခြင်း မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို ဥပမာထား၍ ရိပ်မိလိုရိပ်မိငြား ထပ်၍ မြွက်ကြားသော်မူပြန်လေ၏။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသည်လည်း အလိုဆန္ဒရှိ၍ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ အဓိပတိလေးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါးကို ပွါး စေ၍ အဖန်တလဲလဲအလေ့အလာပြုငြားအံ့ အာယုကပ် ပတ်လုံး

www.dhammaransi.com

တည်တော်မမူနိုင်၏။ ထိုထက် အလွန် တကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း တည်တော်မမူနိုင်၏။"

ယင်းသို့ အမြွက်အရိပ် နိမိတ်ပြဘာစကား မိန့်ကြားတော်မူသော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာကား လုံးဝသတိမရ။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် လူ၊ နတ် တို့၏အကျိုးငှာ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါဟု မတောင်းပန်မိလေ။ ရှိခိုးလျက် ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။

ယင်းသို့ ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်း စကားဦးသန်း၍ မြွက်ကြားသော်လည်း လုံးဝရိပ်စားမိခြင်း မရှိလေသဖြင့် ဆက်၍မြွက်ကြားတော်မမူတော့ဘဲ နေရာမှ ထတော်မူပြီး ထိုစာပါလစေတီနှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိသော သစ်ပင်ကြီးတပင်အောက်သို့ သွား၍နေတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာလည်း ရေကြည်တော်ဆောင်ယူရန်အတွက် ဘုရားသခင်၏အပါးတော်မှ ထွက်ခွါသွားလေပြီ။

ထိုအခါ ဝသဝတ္တိဘုံမှ ချောင်းနေသော မာရ်နတ်သည် အရှင်အာနန္ဒာမရှိခိုက် အလစ်တွင်ဝင်၍ ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့လေ၏။မာရ်နတ်သည် ဤတကြိမ်သာမဟုတ်၊ဘုရားနှင့်နှစ်ဦးချင်း တွေ့ဆုံမှု အတွက် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ကြံစည်ခဲ့လှပြီ၊ အာထုတ်ခဲ့ဘူးလှပြီ။ တပည့်တပန်း ရဟန်းများ မလစ်သဖြင့် နှစ်ယောက်ချင်း မတွေ့ဖြစ်ခဲ့။

ယခုတွင်မူ အရှင်အာနန္ဒာအလစ်တွင် ရေးကြီးသုတ်ပြာနှင့် ဘုရားသခင်ထံ ဝင်လာပြီးနောက် လက်နှစ်ဖက်ကို စုံမြှောက်၍ တောင်းပန်ခြင်း ပြုလေသတည်း။

မေး။ ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော သုံးလောကထိပ်တင် မြတ်ရှင်ပင် ဘုရား၊ အရှင်မြတ်သည်

www.dhammaransi.com

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်တန်ပါပြီ။ ယခုပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပါလော့။

အို အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ရှေးအခါက အရှင်ဘုရားလည်း အကျွန်ုပ်အား မြွက်ကြားထားတော် မူခဲ့ဘူးပါသည်။ အချင်းမာရ်နတ်၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါ၏ တပည့်သား ရဟန်းသံဃာတို့သည် ထူးမြတ်သော တရားအရာ၌ မလိမ္မာကုန်သေး၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ဤသုံးပါးကိုလည်း မဆုံးမနိုင်ကြသေး၊ သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ္တိသည်လည်း မများကုန်သေး။ လောကုတ္တရာ တရားတော်အား လျော်သောအကျင့်ကိုလည်းမကျင့်ကုန်သေး။ သူတပါးအားဟောကြားသင်ကြားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သေး။ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်မစံလိုသေးဟု ဆိုဘူးပြောဘူးခဲ့ပါသည်။

အို အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ယခု အခါတွင်မူကား အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သံဃာတို့သည် လိမ္မာရေးခြား ရှိလာကြကုန်ပါပြီ။ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးကို ဆုံးမနိုင်ကုန်ပါပြီ။ အသင်အကြားများ၍ ရဲရင့်တည်ကြည်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပါပြီ။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှုတ်တံငုံဆောင်နိုင်ကုန်ပါပြီ။ လောကုတ္တရာအား လျော်သောအကျင့်ကို မိမိတို့လည်း ကျင့်နိုင် ကုန်ပါပြီ။ သူတပါးတို့အားလည်း သင်ကြားပြသ နိုင်ကုန်ပါပြီ။

အို ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုမှ တပါးလည်း အချင်းမာရ်နတ်၊ ငါဘုရား၏အဆုံးအမကို ခံကုန်သော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဥပါသကာ ယောကျ်ား၊ ဥပါသိကာ မိန်းမတို့သည် အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ကိုယ်၊

နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးကို မဆုံးမနိုင်ကုန်သေး။ လောကုတ္တရာအား လျော်သော အကျင့်တို့ကို မကျင့်နိုင်ကုန်သေး။ သူတပါးအား ဟောကြားပြသ ဆုံးမခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် ကုန်သေး။ ထိုမျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မစံလိုသေး ဟူ၍လည်း ဆိုဘူးပြောဘူးပါသည်။ ယခုမူကား ထိုသုံးပါးသော ပရိသတ်တို့ပင် လိုအပ်သောအကျိုး ပြည့်စုံကြပါပြီ။

ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုမှ တပါးလည်း အချင်းမာရ်နတ်၊ ငါဘုရား၏ ဆုံးမသြဝါဒ သာသနာသည် အကြင်မျှသောကာလပတ်လုံး လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၌ များစွာ မပြန့်နှံ့သေး၊ များစွာ မသိသေး၊ မပြည့်စုံလေသေး။ ထိုမျှလောက်သော အခါပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မစံလို သေးဟု ဆိုဘူး ပြောဘူးပါသည်။ ယခုမှာ အရှင်ဘုရား၏ သာသနာသည် စကြာဝဠာအပြည့်ပင် ပြန့်နှံ့၍ ရှိနေပါပြီ။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အားလုံး သိကုန်ကြပါပြီ။ ပြည့်စုံပါပြီ။

အို ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဤသို့ အရှင်ဆိုအပ် ဘူးသည့်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါတွင် အားလုံး ပြည့်စုံစွတကား။ အရှင်ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုချိန်တန်ပါပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့။

ဤသို့ ရဲဝံ့စွာ ဝင်ရောက်၍ လျှောက်ထား တောင်းပန်ခြင်း ပြုလေသော် ဘုရားသခင်လည်း ပွင့်တော် မူကြကုန်ပြီးသော ဘုရားသခင်တို့၏ အာယုသင်္ခါရသည် အဘယ်မျှ တည်ကုန် သနည်းဟု ရှုတော်မူ၏။ ထိုအခါ ရှေးနောင်တော် ဘုရားတို့ ပွင့်တော်မူသောကာလ လူတို့သက်တမ်းကို ငါးပုံပုံ၍လေးပုံသာ

www.dhammaransi.com

တည်တော်မူသည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် ရှေးဘုရားတို့၏ အစဉ်အလာကို ငါလည်းမလွန်ဆန်သော နှလုံးပြုတော်မူလျက်-

ဖြေ။ ဟယ် မာရ်နတ်ယုတ်၊ သင် အဘယ်ကို စိုးရိမ်သနည်း။ မကြောင့်ကြလင့်။ မကြာမြင့်မီပင် ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူအံ့။ ဤလမှ သုံးလ လွန်မြောက်သောအခါ ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူအံ့ဟူ၍ ဝန်ခံတော်လျှင် မာရ်နတ်သည်း မိမိအကြံအောင်ပြီဟူ၍ ဘုရားအထံမှ ပြန်သွားလေ၏။

ဘုရားကိုယ်တော်သခင်လည်း ထိုနေရာ၊ ထိုခဏ၌ပင် အာယုသင်္ခါရ လွှတ်ခြင်းငှာ အာရုံရှိသော သမာပတ် ဝင်တော်မူ၏။ သမာပတ်၏ တန်ခိုးကြောင့် အိုးထိန်းစက်ပမာ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကြီးစွာတုန်လှုပ်လေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရားကား ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသတည်း။

မုနိ = မောနေယျ ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊

သမ္ဘဝံ = ဘဝသစ် ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်ထသော၊

ဘဝသင်္ခါရံ = ဘဝတဖန် ပြုပြင် လတ့်သော၊

တုလဉ္စ = ကာမကုသိုလ်၊ ရူပကုသိုလ်ကံကိုရင်း၊

အတုလဉ္စ = အရူပကံကိုရင်း၊

အဇ္ဈတ္တာရတော = မိမိသန္တာန်၌ အဖန်ဖန် မွေ့လျော်စေပြီး၍၊

သမာဟိတော = တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်၊

အဝဿဇိ = စွန့်ပစ်ထွေးအန်၊ ပယ်လှန်အောင် မြင်အပ်ပြီ၊

www.dhammaransi.com

အတ္တသမ္ဘဝံ = မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော မာရ်အပေါင်းကို၊
မဟာယောဓော = စစ်သူရဲကြီးသည်၊
သင်္ဂါမေ = စစ်မြေပြင်အရပ်၌၊
ကဝစံ = လွှားကာကို၊
အဘိန္ဒိက္ကဝ = ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊
အဘိန္ဒိ = အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားသခင်အတွက် ရေကြည်တော် ဆက်သရန် ယူ၍ ပြန်လာစဉ် လျှောင်ကြီးစွာ လှုပ်လိုက်သော ကြောင့် ရေကြည်တော်များ ဖိတ်ကုန်သေ၏။ ဤသို့ ဖိတ်ကုန် ခြင်းမှာ မကောင်းနိမိတ်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မညပါဒ်မိ။ ဘာကြောင့် များ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လျှောင်လှုပ်ပါလိမ့်မလဲ။ ဤမျှလောက် ကိုသာ အတွေးရောက်တော်မူသည်။ မာရ်နတ်က ဝင်ရောက်၍ မွှေနှောက်သွားသည်ကိုလည်း သူမရိပ်မိ။ မာရ်နတ် လာလိမ့်မည် ဟူ၍ သူ့စိတ်၌ မညပါဒ်မိ။

သို့ကြောင့်ပင် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားသခင်ထံသို့ ပြန်ရောက် သွားလေသောအခါ သူ တွေးတောလာခဲ့သော "လျှောင်" အကြောင်းကိုသာ မြတ်ဘုရားအား လျှောက်ထား မေးမြန်းခြင်း ပြုရှာ၏။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ မကြုံစဘူး ထူးကဲစွာ ယခုမြေလျှောင်ကြီး လှုပ်လိုက်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့် လှုပ်ပါသနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ မြေလျှောင်လှုပ်ခြင်း အကြောင်း ကား ရှစ်ပါး ရှိပေသည်။ ယင်း ရှစ်ပါးကား—

www.dhammaransi.com

(၁) ယုဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် အထုရှိသော မဟာပထဝီ မြေကြီးကား ရေထု၏ အထက်၌တည်၏။ ထိုရေသည် လေထု၏ အထက်၌ တည်၏။ ထိုလေသည် ကောင်းကင်ပြင်၌ တည်၏။

ထိုသို့တည်ရာ၌ အောက် ဝါယောဓာတ်(လေ)သည် အလွန်မှုတ်လေက အထက်ရေ လှုပ်သည်။ ရေလှုပ်သဖြင့် မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့လှုပ်ခြင်းသည်း အကြောင်းတပါး။

(၂) ဤလောက၌ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ စျာန်အဘိညာဏ်၌ လေ့လာကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီး၍ အလိုအတိုင်း ပြီးကုန်သော နတ်တို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား နတ်သားတို့သည် မိမိတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် လှုပ်စေကုန်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး၊

(၃) ဘုရားအလောင်းတော်တို့သည် နတ်ပြည်မှ စုတေလာ၍ မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ မဟာပထဝီ မြေကြီးသည် ကောင်းချီးပေးသောအားဖြင့် လှုပ်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး။

(၄) ဘုရားအလောင်းတို့ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်သော် သတ္တဝါတို့ကို သိစေသောအားဖြင့် လှုပ်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး။

(၅) ဘုရားသခင်တို့ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရလေသောအခါ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဘိသကဲ့သို့ အံ့ဩချီးမြှောက်ခြင်းငှာ လှုပ်၏။ ဤသည်လည်းအကြောင်းတပါး။

(၆) ထိုဘုရားတို့ တရားဓမ္မစကြာ ဟောသောအခါ၌ မင်္ဂလာအထူးဖြစ်စိမ့်သောငှာလှုပ်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး။

(၇) ဘုရားသခင်တို့ နိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့သောငှာ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသည်ကို ထိုထိုလူနတ်တို့ ဤပွတ်သိကြ၊ သံဝေဂကို ရစိမ့်သောငှာ လှုပ်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး။

(၈) ဘုရားသဗ္ဗညုတို့သည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ ထိတ်လန့်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် လှုပ်၏။ ဤသည်လည်း အကြောင်းတပါး။ ဤရှစ်ပါးတို့ ပေတည်း။

အို ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသည် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ရဦးအစ၊ သတ္တသတ္တာဟတို့တွင် အဇပါလ၌ နေတော်မူသောအခါကပင် မာရ်နတ်သည် ငါ့ထံကပ်၍ "အရှင်သည် နိဗ္ဗာန်ဝင်ပါ"ဟု လျှောက်ထားဘူး၏။ လက်မခံဘဲ ငါပယ်ခဲ့သည်။ မာရ်နတ်သည် ယခု ငါ့ထံ လျှောက်လာပြန်သည်။ ဤတကြိမ်တွင်မူ "ယနေ့မှ နောက်သုံးလလွန်မြောက်သောအခါ ပရိနိဗ္ဗာန် ငါပြုမည်"ဟု ဝန်ခံလိုက်ပြီ။ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်လိုက်ပြီ၊ ထိုကြောင့် ငလျင်ကြီးစွာတုန်လှုပ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။

အရှင်အာနန္ဒာသည် မမျှော်လင့်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ နှလုံးသည်းပွတ် ကျွတ်ကြွေ ပျက်ပြုန်းမတတ်

www.dhammaransi.com

ဤတွင်မှ ယူကျုံးမရ ဖြစ်လာ၍ ရတ်ချင်းပင်ရှိခိုးလျက် တိုးလျှိုး တောင်းပန်ရှာ၏။

မေး။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အနုတ္တရမြတ်စွာ၊ စေသတ္တာဘုရား၊ မြတ်ဘုရားကိုယ်တော်သည် သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့အား အကျိုးစီးပွါးများ စိမ့်သောငှာ ကမ္ဘာများစွာ ပါရမီတော်ကို ဖြည့်ကျင့်တော် မူလာခဲ့ပါသည်။ သို့ပါလျက်ကို လျင်လျားစွာ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရန် မသင့်ပါဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မမူပါနှင့် ဘုရား၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ သင်၏ တောင်းပန်ခြင်းကား ကောင်းသော်လည်း နှောင်းလေစွ၊ အခွင့်မဟုတ်တော့ပြီ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ပယ်တော်မူလေ၏။ အရှင် အာနန္ဒာကမူ မလျှော့သေး။ ထပ်ဆင့်၍တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။ ပယ်ချပြန်၏။ တဖန် ကပ်၍လျှောက်၏။ မရချေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏တောင်းပန်ချက်ကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ပယ်တော်မူပြီးလျှင်-

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ မင်ညာဏ်လေးပါးတရားကို ငါ ဟောခဲ့ပြီ။ ထိုတရားကို နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားဟူ၍ သင် စွဲမြဲယုံကြည်၏လော။

ဖြေ။ ယုံကြည်ပါသည်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်လည်း စိုးစဉ်းမျှ မြင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ။ အကြင်သူသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါးကို ပွါးစေ၍ အာယုကပ်ပတ်လုံးသော်၎င်း၊ ထိုထက်လွန်သော်၎င်းတည်လိုသော် တည်ရာ၏။ ထိုနည်းလည်းကောင်း ငါသည်လည်း တည်နိုင်ပေသည်ဟူ၍ ငါမိန့်သောစကားကို သင် ယုံကြည်၏လော။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ လိုက်လှဲစွာ ယုံကြည်ကြောင်းပါဘုရား။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ယင်းသို့ ယုံကြည်ပါလျက်နှင့် ထိုအကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်စကား ငါမိန့်ကြားတော်မူခဲ့သော အခါတုန်းကသင်ငါ့ကို တောင်းပန်ခြင်းမပြုခဲ့။ယင်းသို့မတောင်းပန်ခြင်းကား သင်၏ချို့ယွင်းချက်၊ သင်၏တာဝန်သာ ဖြစ်သတည်း။ အကယ်၍သာ ထိုစဉ်အခါက သင်တောင်းပန်သမှု ပြုခဲ့ပါချေသော် ငါသည် သင့်စကားကို နှစ်ကြိမ်အထိ ပယ်သော် ပယ်မိရာ၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လျှောက်ဘိမူကား မပယ်လေရာ၊ လိုက်နာ၍ သင့်ဆန္ဒအတိုင်း အာယုကပ်ပတ်လုံး ငါ တည်နေသည် ဖြစ်ရာ၏။

အို ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ယခုမှ နောင်တတဖန် ပူပန်ခြင်း ဖြစ်မနေလင့်တော့။ ဟို ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ယံ၌ စံနေတုန်းကလည်း တကြိမ် သင့်ကိုငါ အရိပ်အမြွက် ပြောခဲ့ဘူးပေ၏၊ သင်စဉ်းစားလျှင် ယခုကြားရဘိ သကဲ့သို့ ရှိချိမ့်မည်။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် နှစ်လိုဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ဤဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သည်လည်း သူတော်ကောင်းတို့ ထာဝစဉ် ကိန်းအောင်းခြင်းငှာ လျော်ကန်လျောက်ပတ်လှ၏။ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူပြည်သားတို့လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ များသေး၏ စသောအားဖြင့် အမြွက်စကား သင့်ကိုငါပြောခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖြေ။ မှန်လှပါဘုရား။

မေး။ ချစ်သား၊ ထိုစဉ်တုန်းကဘည်းက ငါ့အား သင် တောင်းပန်ခဲ့မူကား တကြိမ် နှစ်ကြိမ်သာ ငါပယ်မိရာ၏။သုံးကြိမ်မြောက်လျှောက်ခဲ့သော် ငါပယ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်။ သင့်ဆန္ဒ

www.dhammaransi.com

အတိုင်းသာ ဖြစ်ရလတံ့။ ထိုစဉ်အခါက သင်မတောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ ချို့ယွင်းမှုသာတည်း။

အို ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်လည်း စဉ်းစားပါဘိ။ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်(ဝါ) သက်ဇိုးရှည်ကြာစွာ နေလိုမှုကို အကြောင်းပြု ဦးတည်လျက် "မာရ်နတ်အား ပြောခဲ့ပြီးသော ငါ့စကားကို တဖန်ပြန်၍ ပယ်ခြင်း၊ ပြင်ခြင်းကား လားလားမျှ မသင့်၊ အခွင့်မဟုတ်လေပြီ။

(ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာ၌ ပြင်းစွာသော သံဝေဂသည် ဖြစ်လာ၏။)

အို ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ငါတို့ မဟာဝန ကူဋာဂါရသို့သွားကြကုန်အံ့ဟု ခေါ်၍ မြတ်ဘုရားက ရှေ့ကကြွ၍ အရှင် အာနန္ဒာက နောက်တော်မှ ညှိုးငယ်စွာ လိုက်သွား၏။ ရောက်လျှင် သံဃာ့အစည်းအဝေးကို အလျင်အမြန် ခေါ်စေပြီးနောက် ယင်းသံဃာ့အစည်းအဝေး၌ ရဟန်းတို့အား ဩဝါဒ မိန့်ခွန်းစကား မြွက်ကြားတော် မူလေသည်ကား–

"အို ချစ်သားတို့၊ သင်တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ သုတ်အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သောတရားမြတ်တို့ကို ငါဟောအပ်ကုန်ပြီ။ ထိုတရားတို့ကို သင်တို့ မြဲမြံစွာ သင်ကြားကြကုန်။ အဖန်တလဲလဲ ပွားများ အားထုတ်ကြလေကုန်။ ဤသို့လေ့လာ သင်ကြား ပွားများအားထုတ်မှု ပြုကြသည်ရှိသော် သာသနာသည် အစွန့်ရှည်ကြာ ထွန်းပလျက် သိဿနုသိဿ အဆက်မပြတ် လူ နတ်တို့အဘို့ အကျိုးစီးပွားထွန်းကားခြင်းငှာ ဖြစ်ပေရာ၏။

အို ချစ်သားတို့၊ အမိန့်ရှည်ကြာစွာ သာသနာ တည်ထွန်းခြင်း၏ အကြောင်းကား သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါး၊ ဣန္ဒြေ ငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါး၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး၊ ဤတရားအစုပင် တည်း။ ၎င်းတရား အစုတို့ကိုလည်း အထူးထူးသော ပရိယာယ်စကားတို့ဖြင့် သင်တို့အား ငါ ဟောကြား အပ်ပြီးပင် ဖြစ်ကုန်၏။ ငါ ဟောကြား အပ်ခဲ့သမျှသော တရားတို့ကို နှလုံးသွင်းကာ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပျက်မှုကို ထင်မြင်အောင် ရှုရစ်ကြကုန်လော့။ ငါ တမူကား ဤလမှ နောက်သုံးလ လွန်မြောက်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော့အံ့။”

(မှတ်ချက်။ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ

ပြဿနာ=ငါ-ငါဟူသော အတ္တစွဲများ။

မေးလျှောက်သူ=အညတရဘိက္ခု။

သာသနာတွင်း၌ ဝိသာခါသည် အလွန် နာမည်ကြီးသော ကျောင်းအမကြီး ဖြစ်လေသည်။ ဝိသာခါကိုယ်တိုင် မိမိပိုင် ပန်းဥယျာဉ်ခြံမြေကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပြီး ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ 'ပုဗ္ဗာရုံ' ဟူ၍ အမည်တွင်သော ကျောင်းတော်ကြီးသည်လည်း ဗုဒ္ဓ လက်ထက်တော်၌ ဝိသာခါကဲ့သို့ပင် အထူးထင်ပေါ် ကျော်စောခဲ့သော ကျောင်းတော်ဝိဟာ ဖြစ်လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် အခါဘပါးတွင် ထိုပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အမျိုးအမည် အားဖြင့် ထင်ရှားခြင်းမရှိလှသော အညတရ ရဟန်းတပါးသည် ဘုရားသခင်၏ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် မိမိစိတ်၌ မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိပြဿနာတခုကိုမေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေ၏။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ဤလောက၌ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟူ၍ရှင်း၊ သူ့ကိုယ်၊ သူ့ဟာ၊ သူ့ဥစ္စာ

www.dhammaransi.com

ဟူ၍ရှင်း ဤသို့အစရှိသောအားဖြင့် ငါ-ငါဟူသော သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိအစွဲအလမ်းများသည် ဖြစ်ရှိနေပါ၏။ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိကား အဘယ်ကဲ့သို့သော စွဲယူခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရ ပါသနည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။

ဖြေ။ နာခလော့ချစ်တပည့်၊ ဤခလောက၌ တရားဓမ္မကို ကြားဘူးနားဝမရှိ၊ အကြားအမြင်ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးလှသော အကြင်ပုထုဇဉ် သတ္တဝါသည်—

(၁) အရိယာနံ အဒဿာဝီ = ဘုရားအစရှိသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပညာစက္ခုဖြင့် မရှု၊မမြင်။

(၂) အရိယဓမ္မဿ အကောဝိဒေါ = အရိယာ အဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သော အရိယာ ဖြစ်ကြောင်းတရား၌ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်ခြင်း မရှိ။

(၃) အရိယဓမ္မေ အဝိနီတော = အရိယာ ဖြစ်ကြောင်း တရား၌ ငါးပါးသော သံဝရဝိနည်း၊ ငါးပါးသော ပဟာန ဝိနည်းတို့ဖြင့် ပယ်အပ်သည်ကိုလည်း မပယ်နိုင်၊ စွန့်ထိုက်သည် ကိုလည်း မစွန့်နိုင်၊ ဖျောက် သင့် သည်ကို လည်း မဖျောက် နိုင်လေ။

(၄) သပ္ပုရိသာနံ အဒဿာဝီ = သူတော်ကောင်းတို့ကို ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် မြင်အောင် မရှု၊ မမြင်။

(၅) သပ္ပုရိသဓမ္မဿ အကောဝိဒေါ = သူတော်ကောင်း အဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သော ယထာဘူတဉာဏ် အစရှိသည့် တရားဓမ္မ၌ လိမ္မာမှု မရှိ။

www.dhammaransi.com

(၆) သပ္ပုရိသဓမ္မေ အဝိနီတော = သူတော်ကောင်းဖြစ်ကြောင်း တရားခမ်း၌ ပယ်အပ်၊ ပယ်သင့်၊ ပယ်ထိုက်၊ စွန့်အပ်၊ စွန့်သင့်၊ စွန့်ထိုက်သည်တို့ကို မပယ်နိုင်၊ မစွန့်နိုင်၊ မခပျောက်နိုင်လေ။

ထိုပုထုဇဉ်ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်—

(၁) ရုပ်တရားအစုကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တအားဖြင့် စွဲလမ်းစွာ ရှု၏။ (၂) ရုပ် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ သညာ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်းဟူသော မိမိကိုယ်ကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တအားဖြင့် စွဲလမ်းစွာရှု၏။ (၃) နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်းဟူသော မိမိကိုယ်၌လည်း ရုပ်ဝတ္ထုအစုကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၄) ရုပ်ဝတ္ထု၌လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။

(၁) ဝေဒနက္ခန္ဓာကို "ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲဖြင့် ရှု၏။ (၂) ဝေဒနာခံစားမှု ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရုပ်၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးတည်းဟူသော ကိုယ်ကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၃) နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်းဟူသော ကိုယ်၌လည်း ဝေဒနာကို "ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၄) ဝေဒနာ၌လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါ တည်းဟူသော ကိုယ်ကို "ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။

(၁) သညာစေတသိက်=သညက္ခန္ဓာကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။ (၂) သညာ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရုပ်၊

www.dhammaransi.com

ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်ခန္ဓာလေးပါး တည်းဟူသော ကိုယ်ကို"ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၃)နာမ်ခန္ဓာလေးပါး တည်းဟူသော ကိုယ်၌လည်း သညာကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၄) သညာ၌လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို "ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။

(၁) ဝေဒနာ၊ သညာမှတပါးကုန်သော စေတသိက် ငါးဆယ်ဟူကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့ကို"ငါ-ငါဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။ (၂)သင်္ခါရရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော (ခန္ဓာလေးပါး တည်းဟူသော)ကိုယ်ကို"ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။ (၃)နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်းဟူသော အတ္တ၌လည်း သင်္ခါရကို သင်္ခါရတို့ကို"ငါ-ငါဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၄) သင်္ခါရ၌လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါး တည်းဟူသော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ ဝိညာဏ်ကို "ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။

(၁) စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဏ်= ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို "ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၂)ဝိညာဏ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော နာမ်ခန္ဓာလေးပါး၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရတည်းဟူသောအတ္တကို"ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့်ရှု၏။ (၃) နာမ်ခန္ဓာလေးပါး တည်းဟူသော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၌လည်း ဝိညာဏ်ကို"ငါ-ငါ" ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။ (၄) ဝိညာဏ်၌လည်း နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတည်းဟူသော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရကို"ငါ-ငါ"ဟူ၍ အတ္တစွဲအားဖြင့် ရှု၏။

---

www.dhammaransi.com

အို ချစ်တပည့်၊ စင်စစ်သော်ကား ဤသို့ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ် ဟူသော ပရမတ္ထတရား ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို''ငါ-ငါ''၏ကိုယ် ဟူ၍ စွဲမှတ်ထင်သော အခြင်းအရာသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မည်သတည်း။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်ဟူသော ပရမတ္ထတရား သုံးပါးကို ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါးဟူ၍ စွဲလမ်းခြင်းကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သတည်း။

www.dhammaransi.com

လယ်သမားဘုရား

ပြဿနာ=တောင်း၍ စားသောက်မှု။

မေးလျှောက်သူ=ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား။

ရဟန်း သံဃာတော်များအား အရေးမစိုက်သူ၊ မထေမဲ့မြင် ပြုသူ၊ ဆန်ကုန်မြေလေး ပိတ်ဖြုန်းသူ၊အလုပ်မလုပ်ဘဲ သူများ၏ လုပ်စာကို အမြိန့်သား ထိုင်စားနေသူဟူ၍ အထင်ရှိနေသူများ သည် ယနေ့ခေတ်၌သာ ရှိသည် မဟုတ်။ ဘုရားလက်ထက်တော် ကပင် အထင်အရှား ရှိခဲ့သည်။

အလုပ်လုပ်ရမှာ ပျင်းသောကြောင့်၊ သို့မဟုတ်ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်ရမှာ ကြောက်သောကြောင့် ဘာအလုပ်မှ မလုပ်သူ၊ လူညွန့်ခူးစားသူဟု ရဟန်းသံဃာတို့ကို စွပ်စွဲရဲသူများ ရှေးကတည်းက ပေါ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ သံဃာ့ဂုဏ်ကို ပုတ်ခတ် စွပ်စွဲသူကား လယ်သမား တယောက် ဖြစ်၏။ လယ်သမားဆိုသော်လည်း လယ်ပေါင်း များစွာကို ပိုင်သော လယ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်လေသည်။ လယ်ကို ကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်သည်။ စာရင်းငှားလည်း ချသည်။ ထိုသူ၏ အမည်ကား ဘာရဒွါဇ တွင်သတည်း။

www.dhammaransi.com

ဘာရဒွါဇသည် ပုဏ္ဏားလူမျိုး ဖြစ်၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏ တောင်ဘက် သုံးဂါဝုတ် (ကိုးမိုင် သာသာ)ဝေးသော 'နာဠ' ရွာသားတည်း။ မြို့၏တောင်မျက်နှာ၌တည်ရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒက္ခိဏဂိရိဟူ၍ အမည်တွင်သော ကျောင်းကြီးတကျောင်း ထိုရွာ၌ ရှိ၏။

အဆိုပါ နာဠရွာ၌ နေထိုင်ကြသူ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပုဏ္ဏားများ၏ ပင့်လျှောက်တောင်းပန်ချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုနာဠရွာ ဒက္ခိဏဂိရိကျောင်းသို့ ကြွလာတော်မူသော နှစ်ကဖြစ်၏။

လယ်သမားကြီး ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားသည် မိမိပိုင်လယ်ကွင်း၌ ထွန်တုံးပေါင်းငါးရာ၊ နွားကောင်ရေပေါင်း သုံးထောင်တို့ဖြင့် အကြီးအကျယ် လယ်ထွန် မင်္ဂလာပွဲကြီး ပြုလုပ် ကျင်းပနေ၏။

ထိုပွဲကား အဘယ်မျှ ကြီးကျယ်သနည်းဆိုသော် လယ်ထွန်ယောကျ်ား ထွန်းတုံးပေါက လူများကို မဆိုထားဘိ နွား သုံးထောင်တို့၏ ကိုယ်၌ အဆန်းတကြယ် ခြယ်လှယ် ဆင်သထား၏။အချို့နွားများ၏ ကိုယ်တွင် ဝတ်လုံအညိုကြီးကို ခြုံလွှမ်းသည်။ အချို့ကိုအနီ၊ အချို့ကိုအပြာရောင်၊ အချို့ကိုအစိမ်းရောင် ကတ္တီပါ ဖဲပြောင်ဝတ်လုံကြီးများ ခြုံပေးထားသည်။နွားချိုတို့၌ ရွှေကတော့စွပ်သည်။ ရွှေကြယ် ငွေကြယ်စီသော ကတ္တီပါကြိုးများဖြင့် ပါးသိုင်း နားသိုင်း ထည့်သည်။ နွားတို့၏ ခွါလေးဘက်၌ ငွေပြားခတ်၍ ဝတ်ပေးထားသည်။ နွားတိုင်း နွားတိုင်း၌ အရောင်ငါးပါး၊ ပန်းငါးမျိုးပါသော ပန်းကုံးကြီးများစွပ်ပြီး ခြူကုံးကြီးများကိုလည်း နွားကိုယ်စီ ဆွဲပေးထားသည်။

www.dhammaransi.com

အိုးစည်ဝိုင်း၊ ဒိုးပတ်ဝိုင်း၊ အတီးအမှုတ် အကအခုန် မျိုးစုံလည်း ပါသောကြောင့် လယ်ကွင်းယံတခို ပွဲခြိမ့်ခြိမ့်နှင့် အလွန်စိုပြေနေ၏။

လယ်ထွန်မင်္ဂလာအဖွင့် အစီအစဉ်ကား ဤသို့တည်း။ နွား ချစ်ကောင်ကသော ထွန်ကြီးကို ဆယ်ရှဉ်းတသုတ် ရှေ့ကထွက်စေ သည်။ သည့်နောက်မှ နွားလေးကောင်၊ နွား နှစ်ကောင်ကသော ထွန်ငယ်များကို ခြံရံ၍ လိုက်စေသည်။

လယ်ပိုင်ရှင် ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား၏ ဆင်ယင် ထုံးဖွဲ့မှုကလည်း ဝင့်ကြွား လှပါဘိသည်။ တီးသံ မှုတ်သံများ အကြားတွင် ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားကား အသပြာငါးရာတန် ပုဆိုးကို ဝတ်ပြီး လျှင် တထောင်တန် စုလျားတဘက်ကို စလွယ် သိုင်းထား သည်။ နား၌ ကျောက်နီပတ္တမြား နားကပ်ပန်၍ ဦးခေါင်း၌ မကိုဋ် ဆောင်းထားသည်။ ကျောက်စီလက်ကျပ်၊ လက်စွပ် ဒွါဒရာ၊ ရတနာခါးကြိုးဖြင့်ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် ဆင်မြန်းကာလက်ဝဲ လက်ျာ ပုဏ္ဏား လုလင်ပျိုများ ခြံရံလျက် လယ်ကန်သင်းထက်မှ ရှုစားနေ၏။

ချစ်မငြီးသော သူ၏ဇနီး ပုဏ္ဏားမကား လက်အောက် ငယ်သား အခြွေအရံများနှင့် ပရိသတ်ကို ကျွေးမွေးညှော်ခံလျက် ရှိနေသည်။ နို့ထမင်း၊ ပျားတင်လဲ၊ ထောပတ်၊ ကြိုက်တတ်သော အစာကို စားသုံးတော်မူပါဟု ချိုသာသောနှုတ်ခွန်းဖြင့် ရွှန်းရွှန်း ဝေလျက် ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား၏ အသိ ဉာဏ် ရင့်ကျက်ခွင့်ကိုမြင်တော်မူသဖြင့် နောက်ပါရဟန်းတပါးမျှ မခေါ်ဘဲ ကိုယ်တော်တပါးတည်း သပိတ်ပိုက်ကာ ထိုလယ်ထွန်

www.dhammaransi.com

မင်္ဂလာ ပြုရာသို့ ကြွတော်မူပြီး ဘာရဒွါဇအိမ်း၌ ရပ်တော်မူလေ၏။

ထိုအခါ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ၌ အာရုံစိုက်နေသော ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓရပ်လှာသည်ကို မြင်သော် မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။ အလိုက်ကန်းဆိုးမသိတတ်သူ၊ အလုပ်ကို လာရောက်နှောင့်ယှက်သူ "ကမ္ဘန္တရာယ်"ဟု ယူဆကာ ဗုဒ္ဓ၏ လာခြင်းကို မကျေနပ်သွားရုံမက စိတ်ထဲက ရှုတ်ချ မိလေသည်မှာ-

"ဤသူမြတ်သည် လူ့ရပ်လူ့ရွာ၌နေ၍ လယ်လုပ်ကုန်သွယ် ရောင်ဝယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ငါကဲ့သို့လုပ်ကိုင်ဘိမူကား ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်ဝယ် ဘယ်သူမျှ မယှဉ်နိုင်သော လူတို့ ဥသျှောင်အခေါင်အဖျား ဖြစ်နိုင်၏။ သို့ပါလျက် ဤသူကား လူပျက်လူပျင်း၊ မစွမ်းမသန်သူတို့၏ ဓလေ့ဖြင့် ရသေ့ရဟန်း ပြုလေ၍ ဘုန်းကြက်သရေ ခြွေရွှေစည်းစိမ် ကင်းလျက် စားရန် ထမင်းကိုမျှ တောင်းလာရသည် တကား။ လူဖြစ် ရှုံးလေစွ"ဤသို့ အမြင်တိုသော အမြင်ဖြင့် ဘုရားကို မြင်လေသည်။ အလုပ်လုပ်ရမှာကိုပျင်း၍ တောင်းစားနေသည်ဟု ထင်လေသည့် အလျောက် ခပ်စွာစွာပင် ဘာရဒွါဇက ဗုဒ္ဓကို ပုတ်ခတ်၍ ခပ်နှိပ်နှိပ် ဆိုလေ၏။

မေး။ ပျိုထွားသက်ရွယ်နှင့် ရှုချင့်ဘွယ် ကောင်းလှသော အို ရဟန်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကား အရှင်ကဲ့သို့ နှစ်မြို့စလောက် လုခေါင် ရောက်သော၊ ခြောက်သွယ် ရောင်ဝါ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်၊ အံ့ချီးဘွယ်တို့နှင့် တင့်တယ်ပြည့်စုံသည်ကား မဟုတ်ပါလေကုန်။ သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့ကား လူယောကျ်ား ပြီးသကြကုန်၏။ လူတို့ ကမ္ဘာစရိတ္တ၌လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်လုပ်

www.dhammaransi.com

ကိုင်မှု ရှိကြသဖြင့် စည်းစိမ်ဘဝဖြင့် လှလှပပ နေထိုင်နိုင်ကြပါ တုံသေး၏။ အရှင်ကဲ့သို့သော သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ယောကျ်ားပြီသစွာ အားထုတ်လုပ်ကိုင်ဘိမူကား အဘယ်မှာလျှင် မကြီးပွားဘဲ ရှိပါမည်နည်း။လူဆိုစလောက် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကြီးပွားနိုင်သူပါပေ။

အို ရဟန်း၊ ယင်းသို့ မပေါ့မပျင်း၊ လူချင်း တူအောင်၊ ကြံဆောင်ကြိုးကုတ်၊ စွမ်းအားထုတ် လုပ်ကိုင် ကောင်းပါလျက် အရှင်ကား သူတောင်းစားတို့၏အလေ့ တောင်းရမ်းစားသောက် ခြင်း၌ အဘယ့်ကြောင့် ပျော်မွေ့နေပါသနည်း။ သနားဘွယ် ကောင်းလေစွ။ ယောကျ်ားရင့်မကြီး ဖြစ်လျက်နှင့် ခွက်လက် စွဲ၍ တောင်းစားနေသည်မှာ ရှက်ဘွယ် ကောင်းလေစွ။

ဖြေ။ အို ဘာရဒွါဇ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကိစ္စကို သင်သာ လျှင် ပြုရသည် မဟုတ်ပါ၊ငါလည်း ပြုလျက်ပင်ရှိပေ၏။ ဝိမုတ္တိဖလ = ဝဋ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို ရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ကောင်းသောလယ်ကွက်ကို ငါသည်လည်း လုပ်ကိုင် နေလျက်ပါ ပုဏ္ဏား။

မေး။ အို ရဟန်းဂေါတမ၊ ငါသည်လည်း လယ်လုပ် လျက်ပင်ဟု အသင်ဆိုကား ဆိုပေ၏။သို့သော် အသင့် လယ်ကို လည်း ကျွန်ုပ်မမြင်ရ၊ မတွေ့ရ။ လယ်သမားတို့၏ ပစ္စည်း ကိရိယာ တန်ဆာပလာဖြစ်သော ထွန်သံ၊ ထွန်သွား၊ ကျဲ၊ နွား၊ လူသူ၊ ကူပံ့သမှု ပြုကြသည်ကိုလည်း မမြင်ပါတကား သို့ပါလျက်နှင့် ဘယ့်အတွက် အသင် မုသား ဆိုဘိသနည်း။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို ဘာရဒွါဇ၊ ငါသည် ပါတိမောက္ခသံဝရ [၁] တည်းဟူသော လယ်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ [၂] တည်းဟူသော လယ်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ [၃] တည်းဟူသော လယ်၊ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ [၄] တည်းဟူသောလယ်ပြင်ကို တီထွင်ထွန်ယက်၍ ယက်၍ ထက်သန်သော သဒ္ဓါမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးကြဲချသဖြင့် သမထ ဝိပဿနာ ဟူသောရသကို ငါ နေ့ညပွါးလျက် နေ၏။ အရိယာမဂ်ဖိုလ် တည်းဟူသောအသီးကို ပြီးစီးရင့်မာစေသတည်း။

အို ဘာရဒွါဇ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိသည် ထွန်တုံး၊ ထွန်သွားနှင့် အလားတူ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါယမသည် နွားများနှင့် အလားတူပေ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်တို့သည် နှင်တံနှင့် တူကုန်၏။

အို ဘာရဒွါဇ၊ ငါသည် သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိထွန်တုံး၊ ထွန်သွားဝယ် သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊သမ္မာဝါယမ တည်းဟူသောနွားကို ကလျက် သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော နှင်တံများဖြင့် အဖန်ဖန် ထွန်ယက်နေသူ ဖြစ်ရကား ငါသည်လည်း တရားလယ်သမားကြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါ့ကိုယ်ငါ လယ်သမားဟုဆိုခြင်းဖြစ်သတည်း။

၁။ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ် စေတတ်သော သီလ တရားစု အာပတ် ၇ ပုံ။

၂။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို စောင့်စည်းလုံခြုံစေမှု။

၃။ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းမှု။

၄။ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သဖြင့် မှီယူသုံးဆောင်မှု။

www.dhammaransi.com

မြတ်စွာဘုရား၏အဖြေကိုကြားရလေသော် ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားသည် ပါရမီဉာဏ်ရင့်သန်သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် တထွာပြတတောင် မြင်လာသည်။ သစ္စာ လေးပါးကို မြင်တတ်သောသောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သွား၏။

အသိဉာဏ် ရင့်သန်သော ပုဏ္ဏားသည် ဤမျှသောတရားကိုဟောကာမျှဖြင့်ပင်လျှင်မြတ်စွာဘုရား၏ အပေါ်၌"ခွက်လက်စွဲ၍တောင်းစားနေသူ" ဟူသောအမြင် ကွယ်ပသွားကာ အမှားကိုဝန်ခံလျက် ဘုရားထံ၌ သရဏဂုံယူပြီးလျှင် ပစ္စည်းလေးပါးဒါယကာခံ၍ ဗုဒ္ဓကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လေ၏။ ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား၏ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် ၁၁-ဝါမြောက်ဝါကို အဆိုပါနာဠဂ္ဂရွာ၊ ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်း၌ဝါကပ်တော်မူသတည်း။

www.dhammaransi.com

အစွဲပျောက်ကင်းနည်း

ပြဿနာ= တပ်မက်ခြင်း။

မေးလျှောက်သူ=ရဟန်းတပါး။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား အတ္တစွဲမထားကြဘို့ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်းတရားကို ဖောင်ကိုဥပမာတင်စား၍ ဟောကြားတော်မူ၏။

လူတယောက်သည် ခရီးသွားလေ၏။ လမ်း၌ မြစ်ကြီးတခု ခံနေ၍ ခက်နေသည်။ ထိုအခါ ထိုသူသည် တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် ဖောင်တခုကိုဖွဲ့၍ ကူး၏။ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်သွားလေပြီ။

တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားလေသောအခါ ‘ဤဖောင်သည် ငါ့အား ကျေးဇူးများလှပေသည်’ဟူ၍ ထိုသူသည် ဖောင်ကို ခေါင်းပေါ်တင်၍ ရွက်ထားခဲ့သော် ဖောင်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို ပြုသည် မမည်။ ထိုဖောင်ကို ကုန်းပေါ်၌ ဆယ်တင်ထားခဲ့ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရေ၌ မျှောခြင်း ပြုလုပ်သော်သာ ပြုသင့်သောကိစ္စကို ပြုသည် မည်၏ဟု ဟောတော်မူပြီးလျှင်-

အို ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် ငါသည် ဖောင်ဥပမာကို ဟောတော်မူ၏။ ထွက်မြောက်ဘို့သာ ဖြစ်သည်။ စွဲယူဘို့ မဟုတ်။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတို့၊ ဖောင်ဥပမာတရားကို သိရသော သင်တို့သည် တရားတို့ကိုပင် စွန့်ပယ်ကြရကုန်မည်၊ မတရားကိုကား ဆိုဘွယ် မရှိကုန်။

အို ရဟန်းတို့၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌ ဆုံးမယဉ်ကျေး ပြီးသော ငါ၏ တပည့်သားတော်သည်ကား ရုပ်၊ နာမ်၊ ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို "ငါ့ဟာ၊ ငါ၊ ငါ့ကိုယ်ဟု အတ္တစွဲများဖြင့်မကြည့်ရှု၊ ငါ၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့မဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်မဟုတ်" ဤသို့ ရှုကြည့် ဆင်ခြင်လျက် တစုံတရာကိုမျှ မတပ်မက်ချေ၊ မစွဲလမ်းချေ။

ဤသို့ ဟောဘောင်မူလေရာ တရားနာနေသော ရဟန်း တပါးက ဤသို့ မေးလျှောက်လေ၏။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ အပြင်ပ၌ တစုံတရာ မရှိခဲ့ပါသော် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်ရာပါသလော။

ဖြေ။ ဖြစ်ရာ၏ရဟန်း။ အို ရဟန်း၊ ဤလောက၌ အချို့ သူက "ငါ့မှာ ဖြစ်ပြီးသောအရာသည် မရှိခဲ့၊ ငါ့မှာ ဖြစ်ပေါ် မည့်အရာကို မရှိခဲ့"ဟု တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ၎င်းအတွက် ထိုသူသည် စိုးရိမ်၏၊ ပူပန်၏၊ ငိုကြွေး၏၊ ရင်ခတ်လက်တီး မြည်တမ်း၏။ တွေဝေမိန်းမော၏။ ဤသို့အားဖြင့် အပြင်ပန်း တစုံတရာမရှိဘဲ တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ အပြင်ပ၌ တစုံတရာ မရှိခဲ့ပါသော် မတပ် မမက် ဖြစ်ရာပါသလော။

ဖြေ။ ဖြစ်ရာ၏ရဟန်း။ အို ရဟန်း၊ အချို့က ငါ့မှာဖြစ်ပြီး အရာသည် မရှိခဲ့၊ ဖြစ်ရမည့်အရာကို မရခဲ့ဟုတပ်မက်ခြင်းမဖြစ်ခဲ့ ပါချေ။ ၎င်းသည် မစိုးရိမ်၊ မပူပန်၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ခတ်လက်တီး

www.dhammaransi.com

မမြည်တမ်း မတွေ့ဝေ၊ မမိန်းမောချေ။ ဤသို့ မတပ်မမက်ခြင်း ဖြစ်ရာ၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ အတွင်း၌ တစုံတရာ မရှိခဲ့သော် မတပ်မက်ခြင်း ဖြစ်ရာပါသလော။

ဖြေ။ ဖြစ်ရာ၏ ရဟန်း။ အိုရဟန်း၊ အချို့က ဤသည်ပင် လောက၊ ဤသည်ပင် ကိုယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊သူ၊ငါ၊မိန်းမ၊ယောကျ်ား၊ ၎င်းသည် ဆွမ်းခံ စားအပ်ရာတည်း။ မြဲစွဲ၏။ ပြောင်းလဲမရှိ၊ တည်တန့်၏၊ မပျက်စီး၊မြဲသကဲ့သို့ တည်း နေ၏။ဤသို့ အယူအစွဲ ရှိ၏။ ၎င်းသည် အားလုံးသော အယူအစွဲ၏ ဖြစ်ပွားရာ တည်ရာ ထကြွခြင်း၊ စွဲယူခြင်း၊ ကိန်းနေခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ကြရန် အလို့ငှာ၎င်း၊ အားလုံးသော ကိုယ်အစုကို ခွင့်လွှတ်ရန် အလို့ငှာ၎င်း၊ တပ်မက်ခြင်း ကုန်ခန်းရေး အလို့ငှာ၎င်း၊ တပ်စွန်း ကင်းရန် အလို့ငှာ၎င်း၊ လက်စသတ် ချုပ်ငြိမ်းရန် အလို့ငှာ၎င်း၊ သောကမီးအေးရန် အလို့ငှာ၎င်း ဘုရားကဖြစ်စေ၊ ဘုရား၏ တပည့်က ဖြစ်စေ ဟောညွှန်သည်ကို ကြားသိရသော်—

အို ပြတ်ရအံ့မည် တကား၊ ပျက်ရအံ့မည် တကား၊ မဖြစ် ပွားရတော့အံ့ တကားဟု စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်သေသည်။ ၎င်းသည် စိုးရိမ် ပူဆွေး ငိုကြွေး မြည်တမ်း၏။ တွေဝေ မိန်းမော၏။ ဤသို့ အတွင်း၌ တစုံတရာမရှိသော် မရှိဘဲလျက်ပင် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ အတွင်း၌ တစုံတရာ မရှိခဲ့သော် မတပ် မမက် ဖြစ်ရာပါသလော။

ဖြေ။ ဖြစ်ရာ၏ ရဟန်း။ အို ရဟန်း၊ အချို့က ဤသည် သား လောက၊ ဤသည်သား ကိုယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူ၊ ငါ၊ မိန်းမ၊

www.dhammaransi.com

ယောကျ်ားဟု မစွဲ၊ ခံစားအပ်ရာ ဖြစ်၏၊ မြဲစွဲ၏ စသည် မစွဲ။ ဘုရားဖြစ်စေ၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်စေ ဤလောက ဆင်းရဲ ကုန်ဆုံးရေး၊ သောကမီး ငြိမ်းရေး တရားဟောကြားသည်ကို ကြားသိရသော် ပြတ်ရတော့မည်၊ ပျက်ရတော့မည် စသည်စသည်အယူအစွဲ မရှိ။ ၎င်းသည် စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်း တွေဝေမိန်းမောခြင်း မဖြစ်။

ဤသို့ အတွင်း၌တစုံတရာမရှိသော် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်ရာ၏ဟု ဟောတော်မူသည်ကို ထိုထိုရဟန်းသည် နှစ်သိမ့်လေ၏။

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ ကလ္လူပမသုတ္တန်မှ)

www.dhammaransi.com

အမြတ်ဆုံး

ပြဿနာ=ဥစ္စာ၊ ကျင့်ဆောင်မှု၊ အရသာ၊အသက်ရှင်မှု။

မေးလျှောက်သူ=အာဠဝကဘီလူး။

အာဠဝက၊ သူစိလောမ၊ ခရလောမ တို့သည် ဘီလူးကြီးများ၏ အမည်နာမတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ယင်းသုံးမျိုးတို့အနက် အာဠဝက ဟူသောအမည်နာမပိုင်ရှင် ဘီလူးကား ထူးခြားစွာထင်ရှားသော ဘီလူးကြီး ဖြစ်လေသည်။

အာဠဝီပြည်အနီး ညောင်ပင်ကြီးတပင်၌ နေ၏။ တနေ့သော အခါ ထိုညောင်ပင်သို့ ဘုရားသခင် ရောက်သွားရာမှအစ နိပါတ်တော်များ၌ အာဠဝကချွတ်ခန်း ဟူသော တခမ်းတနား ကဏ္ဍသစ်တခု ဖွင့်လှစ်ရသည့်အထိ ဖြစ်လာသော အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးသမိုင်းဝင် ဘီလူးကြီးဖြစ်၏။

ခက်ထန်လှစွာသော ထိုအာဠဝကသည် ဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမ၊ ဗုဒ္ဓ၏ ဩဝါဒကို ခံယူပြီးနောက် အခါတပါးတွင် ဘုရားသခင် ထံသို့ ချဉ်းကပ်လျက် သင့်အပ် လျောက်ပတ်စွာသော နေရာ၌ နေ၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မိမိဝမ်းတွင်း၌ မရှင်းမလင်း ဖြစ်နေသော အောက်ပါပြဿနာကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားမေးမြန်း ခြင်း ပြုလေ၏။

www.dhammaransi.com

မေး။ အတိုင်းမသိသော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သခင် အရှင်ဘုရား၊ ဤလောက၌ စိန်ကျောက် ပုလဲ၊ မျက်ရွဲသန္တာ အစရှိသော လူသုံးပစ္စည်းရတနာတွေ များစွာပင် ရှိခဲ့ပါသည်။ မိန်းမယောကျ်ားမဟူ တဦးတယောက်သော လူသားအတွက် အဘယ်မည်သော ရတနာ၊ အဘယ်မည်သော ဥစ္စာမျိုးသည် အဘိုးတန်၍ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း။ အဘယ်ဥစ္စာကို အမြတ်ဆုံးဥစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသနည်း။(ကိံသူဓဝိတ္တံ ပုရိသဿသေဋ္ဌံ [၁])

ဖြေ။ ကောင်းစွာ မှတ်သား နာယူလော့ အာဠဝက၊ ဤလောက၌ ဟူးဟူးငြားငြားသော လူသား၏ အမြတ်ဆုံးဥစ္စာ၊ အဘိုးအတန်ဆုံးသောဥစ္စာကား ၊စိန်ကျောက်ပုလဲလည်းမဟုတ်၊ မျက်ရွဲသန္တာ၊ နီလာစသည်တို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ "သဒ္ဓါသည် သာလျှင်"အမြတ်ဆုံးဥစ္စာ ဖြစ်သတည်း။ ဘုရား၊တရား၊ သံဃာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်၊ သုံးပါးနတ်ကို၊ ဆည်းကပ်ခိုကိုး၊ မြတ်နိုးတနာ၊ ယုံကြည်ခြင်း "သဒ္ဓါ"ကို အမြတ်ဆုံးဥစ္စာဟူ၍ ငါဆိုပေ၏။(သဒ္ဓီဓဝိတ္တံ ပုရိသဿသေဋ္ဌံ)

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ နေ့မခြား၊ ရက်မခြား အမြဲတစေအားဖြင့် ပွားများအပ်၊ကျင့်ကြံအပ်၊ဆည်းပူးအပ်သည်ရှိသော် အဘယ်မည်သော ကျင့်ဆောင်မှု မျိုးသည် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင် ပါသနည်း။ (ကိံသု သုစိဏ္ဏံသုခမာဝဟတိ)|

၁။ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို အာဝုသောဝက၊သူတော်ကောင်းတရားကို နေ့ရက် မခြား လက်စွဲထား၍ ပွားများခြင်း၊ ကျင့်ကြံခြင်း၊ ဆည်းပူး ခြင်းသည် ကောင်းသော ကျင့်ဆောင်မှု မည်၏။ယင်း သူတော် ကောင်းတရား ပွားများ၊ ကျင့်ကြံ၊ ဆည်းပူးအပ်သည် ရှိသော် ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်၏။ (ဓမ္မော သုစိဏ္ဏော သုခမာဝဟာတိ)

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်ဘုရား၊ ချို၊စပ်၊ချဉ်၊ ဖန်၊ခါး၊အငန်ဟု ခြောက်တန်သောဩဇာ အရသာခြောက်မျိုး ရှိပါ၏။ ယင်းခြောက်မျိုးအနက်တွင် အဘယ်အရသာ၊ အဘယ် ဩဇာသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း။ (ကိံသု ဟဝေ သာဓုတရံ ရသာနံ)

ဖြေ။ အို အာဝုသောဝက၊ နာလော့။ အရသာအပေါင်းတို့ တွင် မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းတည်းဟူသော "သစ္စာ အရ သာ"သည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပေ၏။ (သစ္စံဟဝေ သာဓုတရံ ရသာနံ)

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ အသက် ရှည်မှု အစုစုဝယ် အဘယ်မည်သော အသက်ရှည်မှုကို အမြတ် ဆုံးသော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍ ဆိုကြပါကုန်သနည်း။ (ကထံ ဇီဝိ ဇီဝိတ မာဟု သေဋ္ဌံ)

ဖြေ။ အို အာဝုသောဝက၊ နာလော့။ အသိအလိမ္မာ၊ဉာဏ် ပညာဖြင့် ခန္ဓာအစဉ် အသက်ရှင်ရခြင်းကို အမြတ်ဆုံး အသက် ရှင်ခြင်းဟူ၍ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုကုန်၏။ (ပညာဇီဝိ ဇီဝိတ မာဟု သေဋ္ဌံ)

---

www.dhammaransi.com

နိဗ္ဗာန်ခရီး အနီးအဝေး

ပြဿနာ=ဝေးသလော၊ နီးသလော။

မေးလျှောက်သူ=ရေဝတနတ်သား၊

ရေဝတမည်သော နတ်သားသည် ဘုရားထံ၌ တရားနာရဘူး၏။ နိဗ္ဗာန်သည် သန္တိသုခ စင်စစ်အေးချမ်း သာယာလှသည်ဟူသော စကားကို မကြာခဏဆိုသလိုပင် ကြားရသူဖြစ်၏။

တနေ့သ၌ ထိုနတ်သားသည် နိဗ္ဗာန်ကို တွေးကြည့်လေ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် အေးချမ်းသာယာလှသည်ဟု ဗုဒ္ဓက ဟောတော်မူ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်သို့ သာယာလေသနည်း၊ အဘယ်မျှ အေးချမ်း လေသနည်း ထိုနိဗ္ဗာန်၌ ဘာတွေ ရှိလေသနည်း၊ ဘာတွေပေါ်လေသနည်း၊ အဘယ်မျှ ပျော်စရာ ကောင်းလေသနည်း။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင် အဘယ်လမ်းက သွားလေသနည်း၊ အဘယ်မျှ ခရီးဝေးလေသနည်းဟု တွေးကြည့်သည်။ အဖြေကား ရေးရေးမျှပင် မထင်လေ၊

ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ခရီး အနီးအဝေးနှင့် အဘယ်လမ်းက သွားရသည်ကို သိလိုလှသော ရေဝတနတ်သားသည် တနေ့သောအခါတွင် ဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဤသို့ မေးမြန်း လျှောက်ထားလေ၏။

---

www.dhammaransi.com

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်မျှ ခရီးဝေး ပါသနည်း။ ထိုနိဗ္ဗာန်၌ မည်သည့်အရာတွေ ရှိပါသနည်း။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သွားလိုသော် အဘယ်လမ်းက သွားရပါသနည်း။

ဖြေ။ ချစ်သားရေဝတ၊ မှတ်သားနာယူလော့။ သင့် အမေးကို ငါဖြေကြားအံ့။

ချစ်သားရေဝတ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သည် ရှိ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန် အရပ်၌လည်းမဖြစ်။ အိုလည်းမအို၊ သေလည်းမသေ၊ ရွေ့လည်းမရွေ့၊ တဖန်လည်း ပဋိသန္ဓေမနေ၊ လောက လမ်းဆုံး အရပ်တည်း။ ထိုအရပ်သို့ ခြေလျင်၊ကုန်းကြောင်း၊လှည်း၊ရထား တို့ဖြင့်သွားခြင်းဖြင့် သိအပ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြင်အပ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရောက်အပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း ငါမဆို၊ ငါမပြော၊ ငါမဟော။

အို ချစ်သားရေဝတ၊ လောကလမ်းဆုံး၊ ခရီးဆုံးဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်လေဘဲလည်း ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပြီး၊ ဆင်းရဲခြင်းကင်းအောင် ပြုတတ်သည်ဟူ၍ ငါ မဆို၊ ငါ မပြော၊ ငါ မဟော။

အို ချစ်သားရေဝတ၊ စင်စစ်သော်ကား အရပ်အမောင်း အားဖြင့် တလံမျှလောက်သာရှိသော အမှတ်သညာ၊ စိတ်နှင့် တကွသော ဤကိုယ်ကောင်၌သာလျှင် သင်္ခါရဒုက္ခတည်းဟူသော ပြုပြင် ဖန်တီးမှု ဆင်းရဲလောကကို လည်းကောင်း၊ ယင်းသင်္ခါရ လောက၏ ဖြစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ယင်း သင်္ခါရ လောက၏ ချုပ်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ ယင်းနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို လည်းကောင်း ငါ ပညတ်တော် မူ၏၊ သိစေတော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

အို ချစ်သားရောဟိတ၊ လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်၊ သို့မဟုတ် ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ လှည်း၊ လှေစသော ယာဉ်ကိုစီး၍ သွားခြင်းဖြင့် တရံတဆစ်ယောင်၍မျှ မရောက်အပ်၊ မရောက်ကောင်း။

အို ရောဟိတနတ်သား၊ လောကအဆုံးဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဘဲလျက်လည်း ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည် မရှိ။

အို ရောဟိတနတ်သား၊ စင်စစ်သော် နိဗ္ဗာန် ဟူသည်ကား လူတို့ မိတင်းနေထိုင်ရာ မြို့ပြ ပြည်ရွာ စသည်တို့ကဲ့သို့ တည်ရာ ဒေသ မရှိလေ။ မရှိသောကြောင့် ရထား၊ မြင်း၊ ဆင်စသော ယာဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လှည်းယာဉ်၊ လှေယာဉ်၊ ခြေလျင် သွားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း သွား၍ ရောက်အပ်သည်၊ ရောက် ကောင်းသည် မဟုတ်။ စင်ကြယ်သော "ဝိသုဒ္ဓိ" ပဋိပတ်၊ မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်သာ ရောက်အပ်၏။ ရောက်ကောင်း သည်။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သာ ကြည့်၍မြင်နိုင်သည်။ ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းရာဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်ကား ကောန် ရှိသည်သာ တည်း။ ဤနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲ ဒုက္ခမှကင်းသည် မရှိ။

(သဂါထာဝဂ္ဂ၊ ဒေဝတာသံယုတ်မှ)

ခပသိန္ဒြီးဒဒသပ

www.dhammaransi.com

လူ့သက်တမ်းတိုခြင်း

ပြဿနာ=ရှေးနှင့် ယခု နှိုင်းယှဉ်ချက်။

မေးလျှောက်သူ=ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တဦး။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဠဝီပြည် နွားသွားလမ်းကြောင်းအနီး သဇင်မြိုင်၌ သစ်ရွက် အခင်းပေါ်ဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တယောက်သည် မြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီးလျှင် လျှောက်ပတ်သောနေရာ၌ ထိုင်၍ ဖူးမြော်ကန်တော့လေ၏။ ပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ သူ့စိတ်တွင်း၌ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေသောပြဿနာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်ခြင်းပြုလေ၏။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ကမ္ဘာဦးကာလ၌ ယူဇနာပေါင်း တသောင်း ကျယ်ပြန့်သော ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း လောကသည် အဝီစိကဲ့သို့ လူတို့ဖြင့် ပြည့်ကြပ်၊ပြွတ်သိပ်လျက်ရှိပါသတဲ့။ ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့သည် ကြက်ပျံမကျ အလွန်စည်ကားလှပါကုန်သတဲ့။ ဤသို့ ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောစကားကို ကြားဘူးပါသည်။

www.dhammaransi.com

အို အရှင်ဂေါတမ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့ မျက်မှောက်ကာလ၌ မူကား လူတွေ ကုန်နေပါ၏။ လူဦးရေပါးသော အသွင်သာ ထင်ပါ၏။ ရွာများသည်လည်း တောဖြစ်ကုန်၏။ နိဂုံးများသည်လည်း နိဂုံးမဟုတ်၊ မြို့များသည်လည်း မြို့မဟုတ်ဘဲ တောဖြစ်ကုန်ပါပြီ။ အဘယ့်ကြောင့်ပါနည်းဘုရား။

ဖြေ။ အို ပုဏ္ဏား၊ ယနေ့လူတို့သည် ရှေးကမ္ဘာဦးခေတ်က လူများနှင့် မတူတော့ကုန်။ အဓမ္မရာဂရတ္တာ = မသင့်သော အရာကို အာသာငမ်းငမ်း စွဲလမ်းမှု ပြင်းစွာဖြင့် တပ်ခြင်းဖြစ်လာကုန်၏။ ဝိသမလောဘာဘိဘူတာ=လိုသည်ထက်ပို၍ အလွန်အကျွံ လောဘရမ္မက် ကြီးလာကုန်၏။ မိစ္ဆာဓမ္မ ပရေတာ=မှားသော သဘော၊ မမှန်သောအယူအဆ၊ ဖောက်ပြန်သော သုံးသပ်ချက်တို့ဖြင့် တကိုယ်လုံး ဖုံးလာကုန်၏။ ထိုလူတို့သည် ဇီဝိန်ကိုခြွေ၊ သေစေတတ်သော၊ ထက်လှစွာသော လက်နက်တို့ကို ကိုင်ကြကုန်ပြီးသော် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်နေကြကုန်၏။ ယင်းသို့ သတ်ခြင်းကြောင့် လူပေါင်းများစွာတို့ သေကြေ ပျက်စီးကုန်ကြရ၏။ အို ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့အချင်းချင်းသတ်၍ သတ္တန္တရကပ်ကြီး ဆိုက်ခြင်းသည် လူဦးရေ နည်းပါးခြင်း၊ အသက် တိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတရပ်ပေတည်း။

အို ပုဏ္ဏား၊ တပါးသောအကြောင်းကို ငါ ဆိုပေဦးအံ့။ အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မ တည်းဟူသော တရားကို အကျင့်ဆိုး၊ ညာဉ်ဆိုး၊ ဝသီဆိုးတို့ လွှမ်းမိုးလျက်နေသော ယခုနေ့ ခေတ်၊ ယနေ့အခါ၌ လူတို့လုပ်ကိုင်စားသောက်မှု ဖြစ်ထွန်းမြောက်ရန် အတွက် မိုးသည် ကောင်းစွာမရွာ။ မရွာသောကြောင့် ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေးသည် ဖြစ်လာ၏။ စိုက်ပျိုးအပ်သောသီးနှံစပါးများ

www.dhammaransi.com

ညှို့ဖျင်းခြင်း၊ ပိုးကျခြင်း၊ ဖလံဖြူနာစွဲခြင်း၊ စိုက်ပျိုးသမျှ ပင်တံချည်းသာကျန်ခြင်း စသော မလိုလားအပ်သော အရာတို့သည် ဖြစ်လာကုန်၏။ ယင်းသို့ မိုးခေါင်ရေရှား၊ ဝတ်မှုန် ခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် လူတို့သည် သေကြေပျက်စီး ကုန်ကြရလေ၏။ အိုပုဏ္ဏား၊ ဤ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် အငတ်ဘေးဆိုးကြီး ဆိုက်၍ သေကြေပျက်စီးရခြင်းသည်လည်း လူဦးရေ လျော့နည်းခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်း တရပ်ပေတည်း။

အို ပုဏ္ဏား၊ တဖန် တပါးသောအကြောင်း ဖြစ်ရပ်ကို ငါ ဆိုဦးအံ့။ ယခုအခါ၌ လူတို့ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်လေသောကြောင့် နတ်ဘီလူးတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်ရာ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်လှစွာကုန်သော လက်ပါးစေ ဘီလူးများကိုလူ့ရွာသို့ စေလွှတ်ကြကုန်၏။ ထင်သလို မျိုဝါးဖမ်းစား စေကြကုန်၏။ မကောင်းဆိုးယုတ်၊ ဘုတ်ပြိတ္တာမှုး ယင်း ဘီလူးတို့၏ ဖမ်းစားခြင်းကြောင့် လူပေါင်း များစွာတို့ သေကြေ ပျက်စီးကြရလေ၏။ အို ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့ ဘီလူးများ ဖမ်းစား၍ ရောဂန္တရကပ်ဆိုက်သဖြင့် သေကြေ ပျက်စီးရခြင်းသည်လည်း လူဦးရေ လျော့နည်းခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း၊မြို့ရွာနိဂုံး ဇနပုဒ်တို့ တောအတိ ဖြစ်ကုန်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတရပ်ပေတည်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် လူဦးရေ လျော့နည်းရခြင်း၊ အသက်တိုရခြင်း အကြောင်းသုံးပါးကို ပုဏ္ဏားအား ဟောကြားတော်မူပြီးသည့် အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားသည် နှလုံးရွှင်ပျ အလွန်ဝမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် ဤသို့ လျှောက်ထားလေပြီ။

အို အရှင်ဂေါတမ၊အရှင်၏ဖြေဆိုချက်ကား အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ကောင်းပေစွ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ကောင်းပေစွ။

www.dhammaransi.com

မှောက်၍ ထားအပ်သောအိုးကို လှန်ပြလိုက်သည်နှင့် တူလှပါသည်။ ဖုံးထားသော အရာဝတ္ထုကို ဖွင့်ပြလိုက်သည်နှင့် တူလှပါသည်။ မျက်စိလည်လမ်းမှားနေသူအား လမ်းမှန်ရောက်အောင် ဆောင်ပို့ ပေးလိုက်သည်နှင့် တူလှပါသည်။ မဲမှောင်နေသော အခန်းကြီးအတွင်း၌ ဆီမီးတန်ဆောင် အလင်းရောင် ထွန်းညှိ ပေးလိုက်သည်နှင့်တူလှပါသည်။

အို အရှင်ဂေါတမ၊ များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့်အဓမ္မ ရာဂတရား၊ ဝိသမလောဘတရား၊ မိစ္ဆာဓမ္မတရားကို အရှင်ဘုရား ဟောကြားအပ်ပြီး။ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားကိုရင်း၊ အရှင်ဘုရား၏ တရားတော်ကိုရင်း၊ တပည့်သံဃာ အပေါင်းကိုရင်း ကိုးကွယ်ပါ၏၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ အရှင်ဂေါတမသည် အကျွန်ုပ်အား ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါဘုရား။

(မှတ်ချက်။ တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်။ ခြောက်ခု မြောက် အဓမ္မရာဂသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

ရဟန္တာစုတေလျှင်ပြန်၍ဖြစ် မဖြစ်

ပြဿနာ =

မေးလျှောက်သူ = ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်။

အကျင့်သီလ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းသူ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုသူများ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ကောင်းရာသုဂတိဘဝသို့ လားရသည်။ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာ့ဘဝသို့ ရောက်ကြရသည်ဟု ဆိုကုန်၏။

သို့ဖြစ်ခဲ့သော် ဘုရား၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များထက် အကျင့်သီလ ကောင်းသူ၊ အကျင့်သိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံသူမရှိ၊ သို့ မရှိသောကြောင့် ထိုဘုရား၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ အဘယ် ဘဝသို့ လားရောက် ကြပါသနည်း။ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့၌ ဖြစ်သလော။သတ္တဝါတဦးတယောက် အဖြစ်ဖြင့် ပြန်၍ ဖြစ်ကြသေးသလော၊ မဖြစ်တော့ဘူးလော။ ဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့်၊ မဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့်ဟု ကြောင့်အမျိုးမျိုးဖြင့် မေး ခွန်း ထုတ်၍သုတေသန လုပ်လေ့ရှိတတ်၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

မိမိ မပိုင်နိုင်သောအရာကို ပိုင်နိုင်အောင်၊ မိမိ မသိသော အရာကို သိအောင် စူးစမ်းခြင်း၊ လေ့လာခြင်း ပြုသည်မှာ ကောင်းသောအမှုဟူ၍ပင် ဆိုထိုက်ပေ၏။ မှားယွင်းသော အစွဲအလမ်းတခုကို "နွားကုပ်လက်ကိုင်" မလွှတ်နိုင်ဘဲ ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းထက် သုတေသန ပြုခြင်းက မိမိအဘို့ အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေသည်။ ရင့်သန်စေသည်။ အကျိုး သက်ရောက်စေသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူနေဆဲ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဖြစ်၏။

ရဟန္တာများ စုတေသွားလျှင် ဘာဖြစ်သနည်း။

ထိုပြဿနာကို ဝစ္ဆမည်သော ပရိဗိုဇ် ၁ တဦးသည်တွေးခေါ် ကြည့်မိလေသည်။ အဖြေ ရရှိရေးအတွက် အဖန်ဖန် ကြံ၏။ တွေး၏၊ စဉ်းစား၏။ အဖြေကား မထွက်လာ။

သို့ကြောင့် ဝစ္ဆသည် ထိုပြဿနာအတွက် ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲ ခိုးလိုခုလု တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ဖြစ်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ ပုရာဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ စသော ဘုရားအမည်ခံ ဒဿနိကဆရာကြီးများ ဗုဒ္ဓဂေါတမနှင့် ခေတ်ပြိုင် ထွန်းကားလျက် ရှိနေလေရာ ဘဝင်မကျဖြစ်နေသော ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်သည် ဘုရာကြီးများထံ ချဉ်းကပ်၍ ထိုပြဿနာကို တင်ပြဆွေးနွေး ကြည့်သည်။ ကျေနပ်လောက်သော အဖြေကို မရသဖြင့် ဘဝမကျ ဖြစ်မြဲပင် ဖြစ်နေသည်။

၁။ ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ ဦးပြည်း ခေါင်းတုံး၊ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်ကို ဝတ်ထားသူကို ပရိဗိုဇ်ဟု ခေါ်သည်။

www.dhammaransi.com

တခါသော် ဝစ္ဆသည် ဤသို့ အကြံဖြစ်ရှာပါလာ၏။ ဂေါတမ သည် ကျော်ကြားလှသည်။ အရာခပ်သိမ်း သူမသိသောအရာ မရှိဟူ၍လည်း သတင်းထွက်လျက် ရှိနေသည်။ ငါ့ပြဿနာကို ထိုဘုရားဂေါတမထံ တင်ပြ၍ သူနှင့် ဆွေးနွေးကြည့်ရသော် ကောင်းလေစွ။

ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်သည် ဤသို့ အကြံဖြစ်လာပြီးနောက် ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ဆုံရန် အခွင့်ကောင်းကို မျှော်လင့်တောင့်တနေရာက အခါ တပါး၌ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်တွေ့ဆုံခွင့်ကို ကံအားလျော်စွာ ရရှိသဖြင့် သူ၏ဆန္ဒမှာ ပြည့်ဝသွားလေသည်။ အယူဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ မရှင်းလင်းသော အချက်အလက်များကို ဘုရား သခင်အား လျှောက်ထား မေးမြန်းခြင်း ပြုလာ သည်ကို မြတ်ဘုရားကလည်း ဝမ်းမြောက်စွာပင် ဖြေကြားတော်မူသည်။

ယင်းသို့ အာလာပ သလ္လာပ စကားများ မြတ်ဘုရားနှင့် ဆိုပြောပြီးနောက် ဝစ္ဆသည် မိမိဝမ်းတွင်း၌ ဘဝင်မကျ၊ အောင့်အည်း မျိုသိပ်ထားခဲ့ရသော ရဟန္တာ စုတေသွားလျှင် ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို မြတ်စွာဘုရားအား မေးမြန်းလျှောက်ထား လေတော့သည်။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ကား အရာခပ်သိမ်း မသိသောအရာ မရှိဟု ထင်ရှား ကျော်ကြားတော် မူပေ၏။ ကျွန်ုပ် တခု အရှင့်အား မေးလျှောက်စမ်းပါရစေ။ ကျွန်ုပ်မေးလို၊ ကျွန်ုပ်သိလိုသည်ကား အခြားမဟုတ်ပါ။ အာသဝေါ ကုန်ခန်း ပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေပြီးသည်မှ နောက် အဘယ်၌ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤသည်ကို အကျွန်ုပ်အား ဖြေကြားတော် မူပါ လော့။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်၊ စင်စစ်အားဖြင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သေးသည်ဟု ငါမဟော။ ထိုသို့ဟောခြင်းသည်လည်း ငါနှင့် မသင့်တော်၊ မလျော်ကန်လေ။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့ဘိမူကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် စုတေပြီးသည့်နောက်၌ အဘယ်သို့မှ မရောက်ပါသလော၊ မဖြစ်ပါသလော့။

ဖြေ။ အို ဝစ္ဆ၊ စင်စစ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် အဘယ်သို့မှမရောက်၊ မဖြစ်၊ ဤသို့ ငါဟောသော်လည်း မသင့်၊ မတော်၊ မလျော်နိုင်။

မေး၊ အို အရှင်ဂေါတမ၊ သို့ဖြစ်ခဲ့သော် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်မှနောက် ဖြစ်သူလည်းဖြစ်၏၊ မဖြစ်သူလည်း မဖြစ် မှတ်ရပါမည်လော့။

ဖြေ။ အို ဝစ္ဆ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် ဖြစ်သူလည်း ဖြစ်၏၊ မဖြစ်သူလည်း မဖြစ်။ ဤသို့ ငါမဆို၊ မပြော၊ မဟော။ ထိုသို့ဆိုခြင်း ပြောဟောခြင်းသည်လည်း ငါနှင့်မတန်၊ ငါနှင့်မဆီလျော်၊ မလျောက်ပတ်။

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့လျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မှတ်ရပါမည်လော့။

ဖြေ။ အို ဝစ္ဆ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်စုတေပြီးနောက် ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟု ဤသို့ ငါမဆို၊ မပြော မဟော။ ဤသို့ ဆိုခြင်း ပြောဟောခြင်း သည်လည်း ငါနှင့်မလျော်ကန်၊ ငါ့အားမလျောက်ပတ်၊ မသင့်တန်။

www.dhammaransi.com

မေး။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင် ဖြေကြားလိုက်သော ဤစကားလေးချက်၌ ကျွန်ုပ်ဘာမျှမသိ၊ နားမလည်၊ မတွေးတတ်၊ မကြံစည်တတ်၊ မစဉ်းစားတတ်အောင် တွေဝေသွားပါလေပြီ။ အဘယ်ကိုရည်စူး၍ အဘယ်ကို ဦးတည်လျက် မိန့်မြွက်ဖြေကြားသွားသည်မသိ။ ဆိုလိုချက်အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်ုပ်နားလည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ အရှင်၏ အဖြေလေးရပ် စကားနက်များသည်လည်း ယခု ကျွန်ုပ်အား ဝိုးဝါးဝါး ဖြစ်အောင် အကွယ်ကြီး ကွယ်ထားပါပြီ။ စိတ်နှင့်မတွေ့၊ ဉာဏ်မထွေသဖြင့် အကျွန်ုပ် အမေ့ကြီး မေ့လျော့ခဲ့ပါပြီ၊ ဘာတခုကိုမျှ မယ်မယ်ရရ ကျွန်ုပ်နားမလည်ပါ၊ မသိပါ။

ဖြေ။ အို ဝစ္ဆ၊ သင် တွေဝေမည် ဆိုကလည်း တွေဝေထိုက်လှ၏။ မသိခြင်းသည် သင်နှင့်ထိုက်တန် လျော်ကန်လှ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်–

အချင်း ဝစ္ဆ၊

အယံဓမ္မော = ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ စုတေ ပြီးသည့်နောက် ဖြစ်သေး၊ မဖြစ်သေးနှင့်စပ်သော ဤတရားကား၊

ဂမ္ဘီရော=အလွန် နက်နဲလှ၏၊

ဒုရနုဗောဓော=အလွန်သိနိုင်ခဲသည့် အရာတည်း၊

သန္တော=ငြိမ်သက်လှသော အရာတည်း၊

ပဏီတော=မွတ်လှသော အရာဘည်း၊

နိပုဏော=သိမ်မွေ့နူးညံ့လှသော အရာတည်း၊

အတက္ကာဝစရော=ဝေနေယျတို့ အလွန် ကြံနိုင်ခဲသောအရာ တည်း။

www.dhammaransi.com

ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော=တကယ့်ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်သော အရာတည်း။

အချင်းဝစ္ဆ၊ ထိုတကယ့် ပညာရှင်တို့သာ သက်ဝင်နိုင်ရာ နက်နဲသိမ်မွေ့လှစွာသော တရားတော်အရာကို ငါဘုရားသာသနာတော်မှ တပါးသောအယူရှိသော၊ ငါ့သာသနာမှ တပါးသော အယူကို နှစ်ခြိုက်လျက်ရှိသော၊ ငါ့သာသနာမှ တပါးသော အယူကို ကြိုက်နှစ်သက်လေ့ ရှိသော သင်သည် ငါဘုရား သာသနာဝယ် ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာနှင့် စပ်သော ဝိပဿနာတရား များစွာကို ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းကို ကြဉ်၍ (ဝါ)ကြိုးစား အားထုတ်မှု မပါလေဘဲ ကောင်းစွာ ညွှန်ပြအပ်သော ဆရာကောင်းတို့၏ နည်းကောင်းနည်းမြတ်တို့ကို ကြဉ်၍(ဝါ)ဆရာ ကောင်းထံ နိသျှည်းခံခြင်းမပြုလေဘဲ သင် မသိနိုင်၊ သိရန် လွန်စွာခဲယဉ်း၏။

အို ဝစ္ဆ၊ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား ဤငါ့ကို သင်မေးအပ်သော အရာ၌ သင့်ကိုပင် ငါပြန်၍ မေးဦးအံ့။ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်သင်အားနှစ်သက်ခြင်းဖြစ်ရာ၏။ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် ငါ့အမေးကို သင်ဖြေဆိုပါလေ။

မေး။ အို ဝစ္ဆ၊ ငါမေးမည့်စကားကို သင်မည်သို့ ထင် သနည်း။ သင့်ရှေ့မှောက်၌ မီးလျှံတခု အကယ်၍ တောက်လာအံ့၊ ဤမီးသည် ငါ့ရှေ့မှောက်၌ တောက်နေ၏ဟု ဤသို့ သင် သိရာ သည် မဟုတ်လော့။

ဖြေ။ အရှင်ဂေါတမ၊ သည်အတိုင်းအမှန်ပင် အကျွန်ုပ် သိရာပါသည်။

www.dhammaransi.com

မေး။ အချင်းဝစ္ဆ၊ သင့်ရှေ့မှောက်မှ တောက်နေသော ထိုမီးသည် အဘယ်ကိုစွဲ၍ တောက်သနည်းဟု ဤသို့ တပါးသူများက သင့်ကိုမေးခဲ့ငြားအံ့၊ သင်အဘယ်သို့ဖြေကြားမည်နည်း။

ဖြေ။ ။ အို အရှင်ဂေါတမ၊အကယ်၍ အကျွန်ုပ်ကို ထိုသို့ မေးလာကုန်သည်ရှိသော် ကျွန်ုပ် ဤသို့ ဖြေကြားပါမည်။ ငါ့ရှေ့မှမီးတောက်သည် မြက် ထင်း လောင်စာများကို အစွဲပြု၍ တောက်၏။ ဤသို့ ဖြေကြားပါအံ့။

မေး။ အချင်း ဝစ္ဆ၊ အကယ်၍ သင့်ရှေ့မှ ထိုမီးတောက်သည် ငြိမ်းသွားလေအံ့။ ထိုမီးသည် ငါ့ရှေ့မှ ငြိမ်းသွားပြီဟု ဤသို့ သင်သိရာသည် မဟုတ်လော့။

ဖြေ။ မှန်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အချင်း ဝစ္ဆ၊ သင့်ရှေ့မှ ငြိမ်းခဲ့လေပြီးသော ထိုမီးသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားလေသနည်း။ အရှေ့အရပ်သို့ သွားလေသလော၊ သို့မဟုတ် အနောက်အရပ်သို့ သွားလေသလော၊ သို့မဟုတ် တောင်အရပ်သို့ သွားလေသလော၊ သို့မဟုတ် မြောက်အရပ်သို့ သွားလေသလောဟု ဤသို့ တပါးသော သူများက မေးခဲ့သော် သင် မည်သို့ ဖြေကြားမည်နည်း။

ဖြေ။ အို အရှင်ဂေါတမ၊ ယင်းသည့်စကားကို ပြန်ကြား ဖြေဆိုခြင်းငှာ မသင့်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုမီးသည် မြက်၊ ထင်း၊ လောင်စာကိုစွဲ၍ တောက်လောင်နေသည်ကား မှန်၏။ ထို မြက်၊ ထင်း လောင်စာကုန်သွားခြင်း၊ ဤမှ တပါးသော အခြားလောင်စာများ၏ အထောက်အကူကို မရခြင်းကြောင့် လောင်စာပြတ်၍ ငြိမ်းသွားသည်ဟူ၍သာ ဆိုရပါမည် ဘုရား။

www.dhammaransi.com

အို ဝစ္ဆ၊ ဤအတူသာလျှင် အကြင် ရုပ်ဝတ္ထု အမှာခံဒြပ်ဖြင့် သတ္တဝါ တဦးတယောက်ကို လူပု၊ လူရှည်၊ လူဝ၊ လူပိန်ဟူ၍ ပညတ်လိုသူသည် ပညတ်ရာ၏။ သမုတ် ပညတ် ထားအပ်သော ရုပ်ဝတ္ထုကို အကြောင်းသမုဒယကို ပယ်သဖြင့် ငါ ပယ်အပ်ပြီးပြီ။ အဝိဇ္ဇာတဏှာ ရင်းမြစ်ကို ငါ အမြစ်ဖြတ်ပြီးပြီ။ လည်ဆစ်ပြုတ်ပြီးသော ထန်းငုတ်တိုပမာ ငါ ပြုပြီးပြီ။ တဖန် အသစ်လူဟူ၍ ဖြစ်မလာအောင် ငါလုပ်ပြီးပြီ။ နောင်ဘဝ မဖြစ်နိုင်သော သဘောရှိအောင် ငါ ဆောင်ရွက်ပြီးပြီ။

အို ဝစ္ဆ၊ ရုပ်ဝတ္ထုနှင့်စပ်သော လူပညတ်၊ နတ်ပညတ်၊ တိရစ္ဆာန်ပညတ် စသည်မှ အလွတ်ကြီး လွတ်၍နေသော နိဗ္ဗာန်စံ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကား—

ဂမ္ဘီရော = မိမိစံနေရာနိဗ္ဗာန်၌ ရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မရှိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဇ္ဈာသယ¹ ပြုနိုင်စရာ မရှိသည်ဖြစ်၍ အဇ္ဈာသယ = အားဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ အဘယ်မျှလောက် သီလ သမာဓိဂုဏ်ရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်အောင် ဂုဏ်အားဖြင့် နက်နဲခြင်း ရှိ၏။

အပ္ပမေယျော = တစုံတယောက်နှင့် နှိုင်းထောက်စာနာစရာ ဥပမာမရှိ ဖြစ်နေ၏။

ဒုပ္ပရိယောဂါဟော = အလွန်ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ကြီးကို ထိုးဝါးကြိုးတာတို့ဖြင့် မထောက်လှမ်းနိုင် သကဲ့သို့ ဝေနေယျဉာဏ်တို့ဖြင့် လွန်စွာ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၊ ထောက်မှန်းနိုင်ခဲ၏။

၁။ မျက်မြင် နှလုံးသွင်း ရှုစားစရာ။

www.dhammaransi.com

အချင်း ဝစ္ဆ၊ အကြင် နာမ်ဝတ္ထု ခံစားချက်ဖြင့် သတ္တဝါ တဦးတယောက်ကို "ကြမ်းသည်၊ နူးညံ့သည်၊ ပူသည်၊ အေးသည်" ဟူ၍ ပညတ်လို သမုတ်လိုသူက သမုတ် ပညတ်ပေရာ၏။ အကြင် နာမ်ဝတ္ထု အမှတ်သညာဖြင့် သတ္တဝါ တဦးတယောက်ကို လိမ္မာသည်၊ မိုက်သည်၊ ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည်ဟူ၍ မှတ်လိုက မှတ်ပေရာ၏။ အကြင် နာမ်ဝတ္ထု သင်္ခါရတို့ဖြင့် သတ္တဝါ တဦး တယောက်ကို သစ်လွင်သည်၊ နွမ်းလျသည်၊ တောက်ပသည်၊ ညှိုးမှိန်သည်ဟူ၍ ပညတ်လို၊ သမုတ်လိုက ပညတ်သမုတ်ပေရာ၏။ အကြင် နာမ်ဝတ္ထု အသိစိတ်ဖြင့် သတ္တဝါ တဦးတယောက်ကို စိတ်ထက်သူ၊ စိတ်ပျော့သူ၊ စိတ်ကောင်းရှိသူဟူ၍ ပညတ်လို၊ သမုတ်လိုသူက သမုတ် ပညတ်ပေရာ၏။ ထိုဝိညာဉ်စိတ် ကို၊ အကြောင်းသမုဒယကို ပယ်သဖြင့် ငါ ပယ်အပ်ပြီးပြီ။

အို ဝစ္ဆ၊ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော စိတ်မြတ်၊ စိတ်ကောင်း၊ စိတ်ညံ့၊ စိတ်ထက်စသော ပညတ်မျိုးဟူဟူသမျှမှ လွတ်၍နေသော ထိုသတ္တဝါသည် အလွန် နက်နဲနေ၏။ တစုံ တယောက်နှင့် နှိုင်းထောက် စာနာစရာ ဥပမာမရှိ ဖြစ်နေ၏။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးကို ထီးဝါး ကြိုးတာတို့ဖြင့် မထောက်လှမ်း နိုင်သကဲ့သို့ ဝေနေယျတို့၏ ဉာဏ်ဖြင့် လွန်စွာ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏၊ ထောက်မှီနိုင်ခဲ၏။ ယင်း ဝိညာဏ သင်္ခါ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်နေပုံ အခြင်းအရာကို ဝေနေယျတို့ဉာဏ်ဖြင့် မတိုင်းထွာ၊ မထောက်လှမ်း နိုင်စရာ ဖြစ်၍နေ၏။

အို ဝစ္ဆ၊ ထို့ကြောင့် ငါဘုရားအားလည်း၊ သတ္တာသညာ ဟူသော တထာဂတ သညာကို ပယ်တော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်၊

www.dhammaransi.com

ဝိညာဏသခ်ါ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း လွန်စွာနက်နဲ၍ နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဝိညာဏ သခ်ါ ဝိမုတ္တ (ဝိညာဉ်ဖန်စီရင်မှု)မှ လွတ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိဘည်တံ့နေရာ နိဗ္ဗာန်၌ဖြစ်၍ နေ၏ဟု ဤသို့ ငါ ဟောသော်လည်း သဿတဒိဋ္ဌိအယူ သူထင်ခွင့် ရှိလေသောကြောင့် မသင့်နိုးနိုင်။

ထိုသို့ ငါဘုရားအားလည်း ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သခ်ါရ၊ ဝိညာဏ်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော တထာဂတဟူသော သတ္တသညာ (သတ္တဝါဟူသောအမှတ်အသား)ကို ပယ်တော်မူသည်၏အဖြစ်၊ ရူပါဒိသခ်ါ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်လည်း အလွန်နက်နဲ၍ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကိလေသာတို့မှ ကျွတ်လွတ်ပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် "နောင်ဘဝ အဘယ်၌ ဖြစ်လတံ့"ဟူ၍ ဤသို့ ငါဟောသော်လည်း မသင့်။ နောင်အခါ ဘယ်မှာမှ မဖြစ်လတံ့ဟူ၍ ဤသို့ငါဟောသော်လည်း မလျော်ကန်။ "နောင်အခါ ဖြစ်လတံ့သူလည်းအချို့၊ မဖြစ်လတံ့သူသည်း အချို့"ဟူ၍ ဤသို့ ငါဟောသော်လည်း မလျောက်ပတ်။ "နောင်အခါ ဖြစ်လေဦးမည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်လေဦးမည်လည်း မဟုတ်"ဟူ၍ ဤသို့ ငါဟောသော်လည်း မသင့်နိုးနိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား ဝိမုတ္တစိတ္တသဓိဝ[၁]၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် ဖြစ်လိမ့်ဦးမည် မဖြစ်လိမ့်မည် အကြောင်းနှင့် စပ်၍ ဝစ္ဆပရိဗိုဇ် လျှောက်ထားရာဝယ် ဤသို့ ထိုဝိမုတ္တစိတ္တရဟန္တာသည် "နောင်ဖြစ်လိမ့်ဦးမည်"ဟု ငါဟောသော်လည်း မသင့်။ "မဖြစ်လတံ့"ဟု ငါဟောသော်လည်း မသင့်။

၁။ ကိလေသာမှ ကျွတ်လွတ်ပြီး အသက်ထင်ရှားရှိနေသူ။

www.dhammaransi.com

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူလေသည့်အခါ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူပါလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်သို့ ဖြစ်လေမသိဟု ထိုဝစ္ဆပရိဗိုဇ် တွေဝေခြင်းသို့ ရောက်လေသဖြင့် မိမိ နားမလည်နိုင်၊ မသိနိုင်ကြောင်း တွေဝေကြောင်းကို ဘုရား သခင်အား လျှောက်ထားပြန်သည့်အခါ—

အို ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်၊ ဤအရာ၌ သင် တွေဝေခြင်းငှာ သင့်လှတော့၏။ ဤသို့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် ဖြစ် မဖြစ် စသည်နှင့် စပ်၍ သိရမည့်အရာကား လွန်စွာ ခက်ခဲ၏။ လွန်စွာ သိနိုင်ခဲသော အရာဖြစ်၏။ အသင်ကဲ့သို့ အညဒိဋ္ဌိက[1] ငါ ဘုရားသာသနာမှအပ အယူရှိသူကို မဆိုထားဘိ၊ ဤသာသနာဝင် ဖြစ်သူတို့သော်မှလည်း ဤအရာဝယ် လွန်စွာ ကြံနိုင်ခဲ၊ သိနိုင်ခဲစွ။ ပညာကြီးလှ သူတို့ အရာသာ ဖြစ်၏။ သမထဝိပဿနာတရားများကို ကြိုးစား အားထုတ် အာစရိယမုဋ္ဌိ[2] နည်းကောင်းရသူတို့မှတပါး သိနိုင်၊ မြင်နိုင်ခဲလှတော့၏။

အို ဝစ္ဆ၊ အသင်၏ရှေ့မှ တောက်၍နေသောမီးကို သင်မြင်သည့်အခါ "ဤမီးသည် ငါ၏ရှေ့၌ တောက်နေ၏"ဟု သင် သိမည် မဟုတ်ပါလော့ဟူ၍ မေးတော်မူသည့်အခါ "မှန်ပါသည် ဘုရား"ဟူ၍ နားတော်လျှောက်ရာတွင်—

အို ဝစ္ဆ၊ အသင်၏ရှေ့၌ ငြိမ်းသွားသော ထိုမီးကို အဘယ်အရပ်သို့ ဤမီးသွားသနည်းဟု သူတပါးက သင့်ကို မေးခဲ့

၁။ သာသနာမှအပ တပါးသောအယူ ရှိနေသူ။

၂။ ဆရာ့နည်းကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်ရရှိထားသူ။

www.dhammaransi.com

ပြန်လျှင် အသင် ဘယ်ကဲ့သို့ ဖြေမည်နည်းဟု ဘုရားရှင်က မေးတော်မူပြန်သည့်အခါ "ဤသို့ မေးခြင်းသည် မသင့်ပါ။ ဤမီးသည် လောင်စာမရှိသဖြင့် ငြိမ်းလေတော့သည်ဘုရား"ဟု လျှောက်ထားပြန်သည်ရှိသော်—

ဤနည်းအတူပင် ဝစ္ဆ၊ ဤဘဝ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် အဘယ်ဘဝသို့ရောက်၊ မရောက် စသည် ဆိုရာ ရုပ်၊ နာမ်၊ ဒြပ် မရှိ၊ အမာခံ မရှိ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာမီး ငြိမ်းကြီး ငြိမ်းလေပြီးသည့်နောက် ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာနှင့် စပ်၍ ခေါ်ဝေါ် ပညတ်အပ်သော လူ၊နတ် စသော ပညတ်မျိုးမှ လွတ်လျက် ရူပါဒိသင်္ခါဝိမုတ္တ အဖြစ်သို့ ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်၌ လွတ်နေသော ရဟန္တာ၏ အလွန်နက်နဲခြင်း ဂမ္ဘီရ၊ အပ္ပမေယျ၊ ဒုပ္ပရိယောဂါဟ ဖြစ်၍နေသဖြင့် ထိုနိဗ္ဗ (သက်မဲ့) ရဟန္တာအား မိမိလွတ်၍နေရာ နိဗ္ဗာန်၌ "ရှိ၏၊ မရှိ"စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်းငှာ မသင့်သောကြောင့် နောင် ဖြစ်လေဦးမည်၊ မဖြစ်မည် စသည်ဖြင့် ငါ ဟောတော်မူ၍ မသင့်ဟု မှတ်လေဟု ဆိုလိုသည်။

အို ဝစ္ဆ၊ ဤသို့ ငါဘုရားအားလည်း သတ္တသညာဟူသော တထာဂတသညာကို ပယ်ပြီး သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရူပါဒိသင်္ခါဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ထိုမိမိရောက်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိ၏၊ မရှိ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူရန် မသင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယင်းသို့သော အကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် ဤရဟန္တာသည် နောင်အဘယ်၌ ဖြစ်လိမ့်ဦးမည်၊ မဖြစ်လိမ့် စသည်ဖြင့် ငါ ဟောတော်မူ၍ မသင့်ဟု သင် မှတ်လေဟုဆိုလိုသည်။

---

www.dhammaransi.com

အကယ်၍ ရူပါဒိသင်္ခါဝိမုတ္တဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်၌ တည်နေသော နိဗ္ဗာနဝ ရဟန္တာအား ထိုမိမိလွတ်၍နေရာ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိ၏ ဟူ၍ ဆိုသင့်သည် ဖြစ်အံ့။ ဤဘဝ ဝိမုတ္တစိတ္တ၊ သဗ္ဗဝ ရဟန္တာ စုတေပြီးနောက် ဖြစ်ဦး လတ့်ဟူ၍ ငါ ဟောတော်မူသော် သင့်လျော်ပါ၏။ အကယ်၍ ရူပါဒိသင်္ခါဝိမုတ္တဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်၌ တည်နေသော ထို နိဗ္ဗာနဝ ရဟန္တာအား ထို မိမိတည်၍ နေရာ နိဗ္ဗာန်၌"မရှိ"ဟု ငါဟောတော်မူခြင်းငှာ သင့်လျော်ခဲ့လျှင် ဤဘဝဝိမုတ္တစိတ္တ၊ သဗ္ဗဝရဟန္တာ စုတေပြီးနောက် "အဘယ်၌ မှာမှ မဖြစ်။ အဘာဝ ဖြစ်လေတော့သည်"ဟု ငါဟောတော် မူသော် သင့်လျော်ပါ၏။ ယနေ့မူကား ယင်းသို့ ရှေ့စကား နှစ်ပါးစလုံး စသည်ကိုပင် ငါဘုရား ဟောကြားတော်မူခြင်းငှာ မသင့်လေသောကြောင့် နောက်စကား နှစ်ပါးစလုံး စသည် ကိုလည်း ငါဘုရား ဟောကြားတော် မမူဟု သင် မှတ်လေဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော် မူသည် ရှိသော် ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြင်းစွာဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရား အား ဤသို့ နားတော်လျှောက်လေသတည်း။

အို အရှင်ဂေါတမ၊ ဥပမာတခုဖြင့် တပည့်တော် လျှောက် ထားပါရစေ။ ရွာ၏အနီး၊ နိဂုံး၏အနီး၌ ကြီးစွာသော အင်ကြင်းပင်ကြီးတပင် ရှိလေရာ၏။ ထို အင်ကြင်းပင်ကြီး၏ နိစ္စ မဟုတ်နိုင်သောကြောင့် အကိုင်းအခက်အရွက်များကို လူတို့ ခုတ်ထွင် ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏။အခွံအခေါက် အပွေးတို့ကို ခွာကုန် ရာ၏။ အကာကို ခုတ်ခွာ ဖျက်ဆီးကြကုန်ရာ၏။

www.dhammaransi.com

ထို အင်ကြင်းပင်ကြီးသည် အခါတပါးတွင်လူတို့၏ ခုတ်ခြာ ဖျက်ဆီးမှုများကြောင့် အကိုင်း အခက် အရွက်လည်း မရှိ၊ အခွံ အခေါက် အပွေးများလည်း မရှိ၊ ကောင်းသော အပေါ်လွှာ အကာလည်း မရှိလေတော့ဘဲ အနှစ် သက်သက် ချည်းသာ တည်ပါလေ၏။

ဤအတူသာလျှင် အရှင်ဂေါတမ၏ စကားတော်များသည် အကိုင်း၊ အခက်၊ အရွက်၊ အပို အမို မရှိ၊ အပွေး အခေါက် အမြှောက်အပင့်မပါ၊ အကာအလျှမ်း စကားသွမ်းမျှ ကင်းလှ ပေ၏။ လိုရင်းတရား အနှစ် သက်သက်၌ တည်တော်မူပါပေ သည်။

အို အရှင်ဂေါတမ၊ အကာမဖက်၊ အနှစ်သက်သက်မိန့်တော် မြွက်သဖြင့် တကယ် နှစ်သက်ဘွယ် ရှိလှပေ၏။ အံ့သြ ထိုက်ပါ ပေ၏။ ယနေ့မှ အစပြု၍ တပည့်တော်အား ရတနာ သုံးရပ် ဆည်းကပ်တတ်သူ၊ ဥပါသကာ လူတယောက်ဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါဘုရား ဟူ၍ လျှောက်ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓ ဝါဒကို ခံယူလေ သတည်း။

မှတ်ချက်။ ။လေ တိုက်ခတ် အပ်သောမီးလျှံသည် အချင်း ခပ်သိမ်း ငြိမ်းပျောက်၍ သွားသကဲ့သို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်နာမ်သည် အသစ်တဖန် ပြန်၍ မဖြစ်။ အချင်းခပ်သိမ်း ငြိမ်းပျောက်၍ သွားသည်ဟူသော အနက်ကို သာ ပြတော်မူလိုသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုရဟန္တာသည် အလုံးစုံ ပြတ်တောက် ပျောက်၍ သွားလေတော့၏ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူသည် မဟုတ်ဟု မှတ်အပ်၏။

ပေယျာလ ဤနေရာမှ

www.dhammaransi.com

အကယ်၍ ယင်းသို့ ပြတော်မမူခဲ့လျှင် ယင်းရူပါဒိသခါဝိမုတ္တာ၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မမူလေရာ သောကြောင့်တည်း။ ရုပ်နာမ်လည်း ငြိမ်းပျောက်၊ အလုံးစုံလည်း မပျောက်ဖြစ်ခဲ့သော် အဘယ်သို့ အခြင်းအရာဖြစ်၍ နေပါသနည်းဟူငြားအံ့၊ ဂမ္ဘီရော၊ အပ္ပမေယျော၊ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော၊ သေယထာပိ မဟာ သမုဒ္ဒေါဟူသော ပါဠိတော်အတိုင်း မဟာသမုဒ္ဒရာရေကို စလယ်တောင်းဖြင့်ခြင်၍ မရေမတွက်နိုင်၊ ထိုးဝါးတို့ဖြင့် မထောက်လှမ်းနိုင်သကဲ့သို့ ဝေနေယျတို့ ဉာဏ်ဖြင့် မချင့်တွက်နိုင်၊ဉာဏ်မမှီနိုင်၊အလွန်နက်နဲသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ နေသည်ဟူ၍သာ မှတ်အပ်၏။

(မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ၡင်းအဋ္ဌကထာ)

www.dhammaransi.com

ဓုရနှစ်ပါး

ပြဿနာ=ထမ်းဆောင်လိုမှု။

မေးလျှောက်သူ=စက္ခုပါလမထေရ်။

သာဝတ္ထိပြည်၌ သူကြွယ်မျိုး မဟာပါလ၊ စူဠပါလ ဟူ၍ ညီနောင်နှစ်ယောက် ရှိ၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူ မဟာပါလသည် ရှိပစ္စည်းအားလုံးကို ညီဖြစ်သူ စူဠပါလအား လွှဲအပ်၍ ရဟန်း ပြုသွား၏။ ငါးဝါတိုင်တိုင် ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ လုပ်ကျွေး ပြုစုနေ၏။

သီတင်းကျွတ် မဟာပဝါရဏာနေ့ ဖြစ်၏။ ငါးဝါရ မဟာ ပါလရဟန်းသည် အခြား ရဟန်းများ မလျှောက်ဘူးသော စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား မေးမြန်းလေ၏။

မေး။ ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်ဘုရား၊ ဤသာသနာ၌ ဓုရ[၁] အဘယ်နှစ်ပါး ရှိပါသနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား မဟာပါလ၊ ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရဟူ၍ ဓုရတို့သည် နှစ်ပါး ရှိကုန်၏။

၁။ ဓုရ = မလုပ်မနေရ၊ ကြေန်မချွတ် ရဟန်းတို့ ဆောင်ရွက် ရမည့်အလုပ်တာဝန်ကို ဓုရဟူ၍ ခေါ်၏။

---

www.dhammaransi.com

မေး။ မှန်လှပါဘုရား။အဘယ်ကိုဂန္ထဓုရခေါ်၍ အဘယ်ကို ဝိပဿနာဓုရ ခေါ်ကြောင်း ခွဲခြား၍ မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားမဟာပါလ၊ မိမိ၏ဉာဏ်ပညာ အနုအရင့်ကို လိုက်၍တခုသော နိကာယ်ကိုရင်း၊ နှစ်ခုသော နိကာယ်ကိုရင်း၊ အလုံးစုံသော ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ငါဘုရား စကားတော်ကိုရင်း သင်ယူ၍ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံကိုဆောင်ခြင်း၊ အံခြင်း၊ ပို့ချခြင်းသည် ဂန္ထဓုရမည်၏။ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ မွေ့လျော်သော ရဟန်း၏ မိမိကိုယ်၌ ကုန်ခြင်း၊ပျက်ခြင်း"ခယဝယ"ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဖြစ်စေ၍ အမြဲမပြတ် အထပ်ထပ်လှုံ့လပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဝိပဿနာ ပွားစေလျက် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်းသည် ဝိပဿနာဓုရမည်၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာ အ၁ သက် အ၈ ရွယ် ကြီးရင့်လေမှ ရဟန်းပြုလာရသူ ဖြစ်ပါသောကြောင့် စာပေ သင်ကြားပို့ချမှု 'ဂန္ထဓုရ' တာဝန်ကို မထမ်းဆောင်နိုင်တော့ပါ။ ဝိပဿနာဓုရကိုသာ ဖြည့်ကျင့်ပါအံ့။ တပည့်တော်အား တပည့် တော်နှင့် သင့်လျော်မည့် တခုသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို သနား ချီးမြှင့်တော်မူပါ။

မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာပါလရဟန်းအား အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ဟောကြား၍ ပေးတော် မူလိုက်လျှင် မဟာပါလသည် ဘုရားအပါးတော်မှ ဖဲခွါပြီး ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်သို့သွားကာကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုပွားများအားထုတ် လေ၏။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ယမကဝဂ်၊ စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထုမှ)

---

www.dhammaransi.com

လူ့အဖူလုံရေး

ပြဿနာ=လောကီရေး၊ လောကုတ္တရာရေး။

မေးလျှောက်သူ=ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ။

ဗျဂ္ဃသဇ္ဇဟူသော စကားလုံးသည် တဦးသောသူ၏ အမည်နာမ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား အံ့သဲစွဲ ကြည်ညိုသူ၊ ဗုဒ္ဓဝါဒကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သက်ဝင် လက်ခံသူ၊ 'ဗုဒ္ဓဝါဒီ' လည်းဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် အရာခပ်သိမ်းကို အကြွင်းမဲ့ အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော "သဗ္ဗညုတ" ရွှေဉာဏ်တော်သခင် ဖြစ်တော် မူကြောင်းကိုလည်း ဗျဂ္ဃသဇ္ဇသည် ကောင်းစွာ နားလည်ထားသူလည်း ဖြစ်၏။

ဗျဂ္ဃသဇ္ဇသည် ဒီဃဇာဏုအမည်ရှိသော ကောလိယမင်း၏ သားဖြစ်၍ ကောလိယပြည်၌ နေထိုင်ကြီးပွားသူ ဖြစ်၏။ အခါ တပါးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကောလိယပြည်သို့ ကြွတော် မူလာပြီး "ကက္ကရပတ္တ"မည်သော နိဂုံး၌ သီတင်းသုံးနေတော် မူလေသည်။

ထိုသတင်းကို ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ ကြားလေသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ကက္ကရပတ္တနိဂုံးသို့ သွားလေသည်။ လမ်းခရီး အကြား၌ တွေးလာသည်ကား ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား အခါ

www.dhammaransi.com

ခပ်သိမ်း ဖူးမြင်ခွင့်ရသည် မဟုတ်၊ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ဖူးခွင့်ရသည့် အခိုက်တွင် သူခပ်သိမ်းအတွက် အကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်းများကို လျှောက်ထားရသော် ကောင်းလေစွ။

ဤသို့ စိတ်ကူးလာခဲ့ပြီး ထိုနိဂုံးသို့ ရောက်လေသောအခါ ဗုဒ္ဓဘုရား အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီး ဘုရားသခင်ကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် အောက်ပါပြဿနာကို လျှောက်ထား မေးမြန်းခြင်း ပြုလေ၏။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်များသည် အိမ်ယာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌ နေကြသည့် လူဝတ်ကြောင်များ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ကာမသုခကို ခံစားခြင်းနှင့် မကင်းကြပါဘုရား။ သားတွဲလဲ၊ သမီးတွဲလဲ တည်းဟူသော အမျိုးမျိုးသော အနှောင်အဖွဲ့၊ အသွယ်သွယ်သော အကြောင်း ကြောင်းတို့ကြောင့် နေကြရ၊ ထိုင်ကြရသည်မှာ ကျဉ်းကျပ်လှပါကုန်၏။ အမွှေးအထုံ၊ ပန်းနံ့သာ၊ နံ့သာပျောင်း စသော ကောင်းနိုးရာရာ ဟူဟူ သမျှတွေကိုလည်း ဆင်ယင်လိမ်းသ ဆောင်ကြရပါကုန်၏။ ကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်သော အဖိုးတန် စန္ဒကူးပုဆိုးကိုလည်း ဝတ်ကြရပါကုန်၏။ ရွှေငွေများကိုလည်း ရတနာအဖြစ်ဖြင့် သိုမှီးသိမ်းဆည်းကာ သာယာကြရပါကုန်၏။

ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်ကုန်သော တပည့်တော်များနှင့် သင့်လျော်မည့်တရားကို ဟောကြားတော် မူပါဘုရား။ အကြင်တရားသည် တပည့်တော်တို့အဘို မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်း

www.dhammaransi.com

ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ ထိုက်၏။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း အကျိုးစီးပွါးဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ချမ်းသာခြင်းငှာထိုက်၏။ ထိုသို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုးကို ဖြစ်စေမည့် တရားမျိုးကို ဟောကြားတော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ ဗျဂ္ဃပဇ္ဇ၊ နာခဲ့သော့။ ဤ ငါဟောအပ်လတံ့သော တရားတို့ကား မျက်မှောက်ဖြစ်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ရှင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ရှင်း အကျိုးစီးပွါးဖြစ်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် လေးပါး ရှိကုန်သည်။ လေးပါးဟူသော်ကား—

(၁) နိုးကြားထကြွ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံခြင်း တပါး။ (ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါ)

(၂) အစောင့်အရှောက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း တပါး။ (အာရက္ခသမ္ပဒါ)

(၃) ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိခြင်း တပါး။ (ကလျာဏမိတ္တတာသမ္ပဒါ)

(၄) ညီညွတ်စွာအသက်မွေးခြင်း တပါး။ (သမဇီဝိတာသမ္ပဒါ)

ဤလေးပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

(၁) ဗျဂ္ဃပဇ္ဇ၊ နာဦးလော့။ နိုးကြားထကြွ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဟူသည်ကား ဤလောက၌ အမျိုးကောင်းသားသည် ကုန်သွယ်ခြင်း၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ နွားမွေးခြင်း၊ လက်မှုအတတ်၊

---

www.dhammaransi.com

အဋ္ဌာရသအတတ်၊ မင်းထံခစားခြင်း အစရှိသော အမှတ်မထင်သော အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းငှာ အကြောင်းအမှုကို ပြုပေ၏။ ထိုထို မိမိအသက်မွေးသောအမှု၌ ကျွမ်းကျင်သည်၊ လိမ္မာသည်၊ တတ်မြောက်သည် ဖြစ်၏။ ပျင်းရိခြင်းလည်းမရှိ။ မိမိလည်း ပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ သူတပါးကိုလည်း စီရင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်၏။ ဤသည်ကို နိုးကြားထကြွ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော သူဟု ဆိုအပ်၏။

(၂) အို ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊ အစောင့်အရှောက်ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား ဤလောက၌ အမျိုးကောင်းသားသည် ထကြွ လုံ့လ လှုပ်ရှားမှုကိုစွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ချွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော၊ တရားသဖြင့်ရကုန်သော စည်းစိမ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို မပျောက်မပျက်ရအောင် စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေသဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏။

အဘယ်သို့လျှင် စောင့်ရှောက် လုံခြုံစေရာသနည်း ဟူမူကား "ငါ၏ ဖြစ်ပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို မင်းစသော ရန်သူမျိုး ငါးပါးတို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်စေသတည်း"ဟု နှလုံးပိုက်၍ သိမ်းဆည်းလုံခြုံစေခြင်းပင်တည်း။ဤသည်ကို အစောင့်အရှောက်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုအပ်၏။

(၃) အို ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊အဘယ်သည်လျှင် ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံသနည်းဟူမူကား ဤလောက၌ အမျိုးကောင်းသားသည် အကြင်မြို့ရွာ နိဂုံး၌နေ၏။ မိမိနေသောထိုမြို့၊ ထိုရွာ၊ ထိုနိဂုံး၌ အကြင်လူတို့သည် ပွားသော သီလရှိကုန်၏။သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။

www.dhammaransi.com

ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကောင်းစွာမဆန့်ကျင်စေဘဲ ပေါင်းသင်း၍ ပြောဟောခြင်း၊ နှီးနှောခြင်းကို ပြုအပ်၏။ အကြင်သို့ သဘော ရှိကုန်သော သီလစသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့သို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်အပ်ကုန်၏။ ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊ ဤသည်လျှင် ကောင်းသောအဆွေ ခင်ပွန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်၏ဟု ဆိုအပ်၏။

(၄) အိုဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊ ညီညွတ်စွာအသက်မွေးခြင်း ရှိသော သူ၏အဖြစ်သည် အဘယ်နည်းဟူမူကား စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့၏ ရလတံ့၊ ကုန်လတံ့သည်ကိုသိ၍ ညီညွတ်စွာ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုရာ၏။ ရသည်ထက် အလွန်လည်းမသုံးဆောင်အပ်၊ အလွန် ယုတ်ညံ့၊ နည်းစွာလည်း မသုံးဆောင်အပ်။ ဤသို့ရလတံ့၊ ကုန် လတံ့သောစည်းစိမ်ကို သိမ်းကြုံးမျှတ၍ တည်ရာ၏။

ငါ၏ ရလတံ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကုန်လတံ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုယူ၍ မတည်လတံ့ဟုသိ၍ ညီညွတ်စွာ အသက် မွေးရာ၏။ ဥပမာသည်ကား—

ချိန် ဆရာ၊ ချိန်ဆရာ၏တပည့်သည် ချိန်ကို ချိန်၍ သိ၏၊ ဤမျှထည့်သဖြင့် ချိန်သည် ဤမှာဘက်သို့ညွတ်၏။ ဤမျှထည့် သဖြင့် ချိန်သည် ထိုမှာဘက်သို့မြင့်၏ဟု သိသကဲ့သို့ အမျိုး ကောင်းသားသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ ဖြစ်လတံ့၊ ကုန်လတံ့ကို သိ၍ ညီညွတ်စွာအသက်မွေးရာ၏။ ဖြစ်လတံ့သည်ထက် အလွန် များစွာလည်း မသုံးဆောင်အပ်၊ အလွန်ယုတ်ညံ့၊ နည်းစွာ လည်း မသုံးဆောင်အပ်။ ဤသို့ဖြစ်လတံ့သောစည်းစိမ်၊ ကုန် လတံ့သောစည်းစိမ်ကို ယူ၍တည်၏။ကုန်ခြင်းသည် ပွားခြင်းကို ယူ၍ မတည်လတံ့ဟုသိ၍ ညီညွတ်စွာ အသက်မွေးရာ၏။

www.dhammaransi.com

ဗျဂ္ဃသစ္စ၊ အမျိုးကောင်းသားသည် နည်းသောဥစ္စာရှိသည် ဖြစ်ပါလျက်နှင့် လွန်စွာ သုံးဆောင်၍ အသက်မွေးခြင်းကို ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသို့ပြုသောသူအား ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည် ဆိုကုန်ရာ၏။ နည်းသောဥစ္စာ ရှိသည် ဖြစ်ပါလျက်နှင့် အလွန်များသော ရေသဖန်းသီးကို ဆွတ်၍ စားရဘိသကဲ့သို့ ဤအမျိုးသားသည် ဥစ္စာတို့ကို သုံးစားဘိ၏ဟု ဆိုကုန်၏။

ဗျဂ္ဃသစ္စ၊ အမျိုးသားသည် များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည် ဖြစ်လျက်နှင့် ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ ယုတ်ညံ့စွာသုံးဆောင်၍ အသက်မွေးအံ့။ ထိုသို့မွေးသောသူကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့ ဆိုကုန်ရာ၏။ များစွာသောစည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိပါလျက်နှင့် မိမိလည်းမသုံးဆောင်ရက်၊ သူတပါးအားလည်း ပေးကမ်း စွန့်ကြဲခြင်းအမှုကို မပြုရက်၊ ဤသူသည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ သေခြင်းဖြင့် သေရလတ္တံ့ဟု ဆိုကုန်ရာ၏။

ဗျဂ္ဃသစ္စ၊ အကြင့်ကြောင့် အမျိုးသားသည် စည်းစိမ်တို့၏ ရခြင်း၊ ကုန်ခြင်းကိုသိ၍ ညီညွတ်စွာအသက်မွေးရာ၏။ ဤသည်ကို ညီညွတ်စွာအသက်မွေးသည်ဟုဆိုအပ်၏။

အို ဗျဂ္ဃသစ္စ၊ နာလော့။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ ပျက်စီးခြင်း လေးပါးတို့သည် ရှိကုန်၏။ လေးပါးဟူသော်ကား–

(၁) မိန်းမကြူးခြင်း တပါး။ (ဣတ္ထိဓုတ္တ)

(၂) သူရာကြူးခြင်း တပါး။ (သုရာဓုတ္တ)

(၃) ကြွေအန်စသည် ကစားကြူးခြင်း။ (အက္ခဓုတ္တ)

(၄) မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းယုတ်ကို ကိုယ်စိတ်အတူ ပေါင်းဖော်ညီညွတ်ခြင်း တပါး။

ဤသည်လျှင်လေးပါးတို့ ဖြစ်ကုန်သတည်း။

www.dhammaransi.com

အို ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊ နှာလေ။ လေးပါးကုန်သော တရားတို့သည် တမလွန်ဘဝ၌ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအလို့ငှာ ဖြစ်ကုန်၏။ လေးပါးဟူသော်ကား--

(၁) သဒ္ဓါ

(၂) သီလ

(၃) စာဂ

(၄) ပညာ နှင့် ပြည့်စုံခြင်းပင်တည်း။

(၁) အို ဗျဂ္ဃသဇ္ဇ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဟူသည်ကား ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အရဟံအစရှိသော ဂုဏ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ ဤသည်လျှင် သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်၏။

(၂) သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဟူသည်ကား ငါးပါးသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ ဤသည်လျှင် သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟု ဆိုအပ်၏။

(၃) စာဂနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား နောက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကင်းသောဝန်တိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ပေးကမ်းလှူဒါန်း စွန့်ကြဲခြင်းပင်တည်း။ ဤသည်လျှင် စာဂနှင့် ပြည့်စုံသောသူ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

www.dhammaransi.com

(၄) ပညာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား ကံ ကံ၏အကျိုးကို သိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ရှုပ်ထွေးလှသော၊ တမလွန်နှင့် စပ်သော ခရီးခဲကို အမြဲသုတ်သင်ခြင်းပင်တည်း။ ဤသည်လျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျဂ္ဃသစ္စက မေးလျှောက်သော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော ကောင်းကျိုးကို ပြီးစေနိုင်သော ကြီးပွားကြောင်း တရားကို အထက်ပါအတိုင်း ဖြေကြားတော်မူလိုက်၏။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ ဒီဃဇာဏုသုတ်)

www.dhammaransi.com

ဘုရားကို သမက်ဖမ်းသူ

ပြဿနာ=သမီးကညာ၊ ရှယ်ရောက်လာ၍။

မေးလျှောက်သူ=မာဂဏ္ဍီယပုဏ္ဏား။

ကိုယ့်သမီးချောကလေးကို ဘုန်းကြီးရဟန်းနှင့်မှ ထိမ်းမြားလို၊ လက်ထပ်ပေးလိုသူများ ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့ကား နာမည်တူ မာဂဏ္ဍီယ ပုဏ္ဏားလင်မယား ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် မရိုဗိုဇ်အနွယ်အဆက်မှ ဆင်းသက်လာသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတော်များကို မြတ်နိုးလေ့ ရှိကြ၏။ တန်ခိုးရှိသူဟူ၍လည်း ယူဆကြ၏။ သူတို့တွင် မာဂဏ္ဍီဆိုသော သမီးတယောက်ရှိရာ အပျိုပေါက်အရွယ် ရောက်လာသောအခါ သမီးအား တော်ရုံတန်ရုံလူနှင့် မပေးစားလိုကြချေ။

သို့ကြောင့် လူရည်သန့်၊ ရုပ်ချောချော သမက်လောင်းရရှိရေးအတွက် လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး လုံးပမ်းကြသည်။ ရှာဖွေကြသည်။ သမက်လောင်း ရွေးဘို့ လူရည် သန့်ကလေး တွေကို တွေ့ကား တွေ့၏။ သို့သော် ရဟန်းမဟုတ်၍ မပေးစား ကြကုန်။ သူတို့လိုသားသော သမက်လောင်း၏ အင်္ဂါ လက္ခဏာ တို့ကား—

(၁) =အမျိုးမြတ်သူ ဖြစ်ရမည်။

www.dhammaransi.com

(၂) =လူရည်သန့်၍ ရုပ်ချောရမည်။

(၃) =ထိုသူသည် ရဟန်းလည်း ဖြစ်ရမည်။

ဤအင်္ဂါသုံးချက်ကို မူသား၍ သမက်လောင်း ရှာဖွေနေကြ၏။

သူတို့ကား ကျေးလက် နိဂုံးဇနပုဒ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကုရုရာဇ်တိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံး၌ နေထိုင်ကြ၏။ တောတွင်းသူဆိုသော်လည်း သူတို့သမီးကလေး မာဂဏ္ဍီမှာ ငါးလီကောင်းခြင်း၊ ခြောက်ပြစ်ကင်း၍၊ ကြော့ရှင်းယဉ်စ ရူပဝကလေးတည်း။

သူတို့အတွက်တွင် ယခုအချိန်၌ သမက်လောင်းကောင်းကောင်း ရရှိရေးသည် အဓိက ဖြစ်နေသည့်အလျောက် မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားသည် တနေ့သောအခါ ရွာပြင်ဘက်၌ ညလုံးပေါက်မီးပူဇော်ခြင်း ပြု၍ သမက်ကောင်းနှင့် တွေ့ရှိရလိုကြောင်း ဆုတောင်းပြီးလျှင် နံနက်စောစော အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ရွာအဝင် တံခါးဝ၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တွေ့လေသော် "ကော်ပြီ၊ ငါတို့ လိုလားနေသော သမက်လောင်းကို တွေ့ပြီ" ဟူ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာအိမ်သို့လျှင်မြန်စွာသွား၍ မယားအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလေ၏။

"သမက်လောင်း တွေ့ခဲ့ပြီ ရှင်မ၊ မြန်မြန်လုပ်ပါ၊ သမီးကော ဘယ်မှာလဲ၊ မြန်မြန်ခေါ်ပြီး ဖီးလိမ်း ပြင်ဆင်ပေးပါ၊ သမီးကို ဒီကနေ့ လင်ပေးစားရတော့မည်။"

အခရေးတကြီး ပြောဆိုချက်ကြောင့် ပုဏ္ဏားမမှာ ပထမခဏ အံ့အားသင့်နေ၏။ လင်ဖြစ်သူက အတန်တန် ပြောနေသဖြင့်

www.dhammaransi.com

သမီးကို အစွမ်းကုန် ကြော့နေအောင် ဆင်ယင်လျက် သားအမိ သားအဖသုံးယောက် ခပ်သွက်သွက် အိမ်က ထွက်ခဲ့ကြသည်။

တံခါးဝသို့ ရောက်လေသောအခါ ဘုရားကို မတွေ့လေတော့သဖြင့် "ညည်းတို့ နှေးကွေးသည့်အတွက် သမက်ကောင်းနှင့် လွဲရသည်"ဟူ၍ မယားအား ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း ပြုလေတော့ရာ မယားခမျာမှာ ဘာမျှ မပြောသာတော့ဘဲ ခေါင်းငုံ့၍သာ ခံနေရရှာလေ၏။

"ဟောဒီမှာ သူ့ခြေရာ။"

မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားသည် မယားကို ဆူရက်က မြေထက်တွင် ထင်နေသော မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရာ[၁]ကို မြင်သဖြင့် မယားအား လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောပြလေ၏။

"ဒီခြေရာဟာ ခုနက ငါတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဗြာဟ္မဏနွယ်ဘွား သူကောင်းသားရဟန်းရဲ့ ခြေရာ ရှင်မရဲ့၊သေသေချာချာရှုပါစမ်း၊ ညည်း သမက်လောင်း ရဟန်းရဲ့ ခြေရာဟာ ဘယ့်ကလောက် ယဉ်ကျေးမြတ် ပြီသသလဲ။"

ပုဏ္ဏေးမသည် ခြေရာကို မြင်လိုက်သောအခါ မျက်နှာ ပျက်သွားပြီး ပုဏ္ဏားကို အခိပ္ပာယ်ရှိရှိဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏားက–

"ဘာကြည့်တာလဲရှင်မ၊ ဝမ်းနည်း မနေနဲ့တော့။"

၁။ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရာမှာ ထင်လေ့မရှိ။ မာဂဏ္ဍီလင်မယား ကျွတ်လွတ်ရေးကိုမြင်တော်မူသဖြင့် ခြေတော်ရာကို တန်ခိုးတော်ဖြင့် ချထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

www.dhammaransi.com

"ကျုပ်က ဝမ်းနည်းလို့မှုတ်ဘူး၊ ဗေဒင်ပညာတွေ ရှင်သင်ထားပြီးတော့ ခြေရာတွေ့လို့မှ လူကဲ မခတ်တတ်ဘူး၊ ရှင်ဟာ နုံ နုံလွန်းတယ်။"

"အံမာ၊ ညည်းကဘဲ ငါ့ကို အပြစ်တင်ရတယ် ရှိသေး။"

"တင်ရပါသေ်ကောတော်၊ ဒါလောက်ကလေးမှ ရှင်မသိတတ်တာ အံ့ပါရဲ့၊ သေသေချာချာ ကြည့်စမ်းပါ၊ဒါ ရှင့်သမီးကို ယူမဲ့လူစားမျိုး မှုတ်သလား။"

"ငါ့သမီးကိုသာ မြင်လိုက်ယင် မကြိုက်ခံနိုင်ရိုးလား ရှင်မ၊ ယူရာက ပိုသေးတယ်။"

"ရှင့် သမီးကို ဒါလောက် အထင်ကြီးမနေနဲ့၊ဒီခြေ့ရှင်က လူတမျိုး၊ ဒီမှာ မြင်ရဲ့လား၊ ရာဂအားကြီးသူရဲ့ ခြေရာဟာ အလယ်လောက်က ကောက်နေတတ်တယ်လို့ ဗေဒင်ကျမ်းက ဆိုတယ်၊ ဒီခြေရာမှာ မကောက်ဘူး၊ ညီနေတာ တချက်၊ပီးတော့ ဒေါသအားကြီးသူရဲ့ ခြေရာဟာ ဖနောင့်ကိုနိန်နဲ့ဆွဲတယ်၊ ဒီခြေရာဟာ မဆွဲဘူး၊ ညီနေတာတချက်၊ နောက်တချက်က မောဟအားကြီးသူရဲ့ ခြေရာဟာ နောက်ပိုင်းက ခွက်နေတတ်တယ်၊ ဒီခြေရာက မခွက်ဘူး၊ အားလုံးတပြေးတည်း ညီမျှလျက် လက္ခဏာတွေ အပြည့်ပါရှိနေတယ်၊ ဒီခြေရာရဲ့ ပိုင်ရှင်ဟာ ဘုရားသာလျှင် ဖြစ်ရမယ်၊ ရှင့်သမီးကိုနှစ်သက်မဲ့ လူစားမျိုးမဟုတ်ပေဘူး။"

ယင်းသို့ ခြေရာကိုကြည့်ပြီး ပုဏ္ဏားလင်မယား အချေအတင် စကားပြောနေစဉ်မှာပင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရွာတွင်းမှ ပြန်၍ ထွက်ကြွတော်မူလာရာ "ရှင်မ၊ ငါပြောတဲ့ ရဟန်းဆိုတာဒါဘဲ" ဟု အားရဝမ်းသာ ပြလေ၏။

www.dhammaransi.com

မာဂဏ္ဍီသားအမိလည်း အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေကို ငေးမော၍ ရှုစားနေစဉ်မှာပင် မာဂဏ္ဍီ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် သမီးကိုထိုး၍ အပ်လေသတည်း။

မေး။ အရှင်ရဟန်း၊ အကျွန်ုပ်သည် နံနက်ကပင် အရှင့်ကို မြင်လိုက်ပါသည်။ မြင်လိုက်ကတည်းက အရှင့်အား မေတ္တာ သက်ဝင် ခင်မင်မိပါသဖြင့် တွေ့လိုသောဆန္ဒဖြင့် မျှော်တ၍ နေပါ၏။ (သမီးကို ပြလျက်) ဤသတို့သမီးကား အကျွန်ုပ်၏ ချစ်မငြီးသော သမီးကညာဖြစ်ပါသည်။ကျွန်းတွင် ဇမ္ဗူ သူမတူ အောင် လှပသော အဆင်းကိုလည်း ဆောင်ပါ၏။ မိန်းမ ဉက္ကဋ္ဌ အမျိုးမြတ်သူလည်း မှန်ပါ၏။ ဤသမီးကို အရှင့်အား ပေးမြား ဆောင်နှင်းပါအံ့။ အလိုရှိပါမူ ယူတော်မူလော့ အရှင် ရဟန်း။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက မာဂဏ္ဍီသတို့သမီးအား လှည့်၍မျှ ရှုစားခြင်း ပြုတော်မမူလေဘဲ သတိသံဝေဂ ရစိမ့်သောငှာ—

ဖြေ။ မာဂဏ္ဍီယ နာမထင်ရှား၊ အို ပုဏ္ဏား။ ငါ ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူစအခါက မာရ်နတ်၏ သမီးများဖြစ်ကုန် သော တဏှာ၊ အရတီ၊ ရာဂါ အမည်ရှိ သမီးသုံးယောက်တို့ ငါ့ထံသို့ လာကြကုန်၏။ မာရ်နတ်မင်း၏ သမီးများ ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း အချော အလှတွင် ပြောစရာ မရှိ၊ အလှထွတ်ဖူး လှခေါင်းမှူး ကလေးချည်းသာတည်း။

ဤနတ်သမီးသုံးဦးတို့က ဒူးတုပ်၍ ငါ့ထံ ပန်ကြားလေသည် မှာ အရှင့်အပါးတွင် ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးပြု၍ နေပါရစေ၊

www.dhammaransi.com

ရပူရချမ်းကမ်းလှမ်းပါရစေ၊ ခြေဆုပ်လက်နယ် အသွယ်သွယ် ပြုစုပါရစေ၊ အလိုဆန္ဒတူညီမျှလျက် ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားတော်မူပါဟု ငါ့အား ဆိုလှာကုန်သော်လည်း ငါကား ခွင့်မပြု လက်ခံခြင်းမပြုခဲ့ပေ။

အို ပုဏ္ဏား၊ ယင်းသို့ လှစက်စက်ယို၊ သုံးဦးပျိုတို့ကိုပင်လျှင် ငါမလိုလားခဲ့ပါဘဲလျက် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အပြည့်နှင့် ရွံစလိလိ ဖြစ်သော သင်၏သမီးကို အဘယ်မှာလျှင် ငါ အလိုရှိတော်မူပါမည်နည်း။ သင့်သမီးကို ငါယူဘို့မဆိုထားဘိ၊ ခြေဖျားနှင့် သော်မှ ငါ ထိပါးခြင်းပြုတော်မမူလို။

ဤသို့ဆို၍ ပယ်ရှားလိုက်ပြီးလျှင် ကာမာဒိနဝ ခေါ်သော "ကာမအမိုက်မှောင်"အပြစ်တရားကိုဆက်၍ ဟောကြားလိုက်ရာ ပုဏ္ဏားလင်မယားမှာ အကျွတ်တရားရကြ၍ သမီးကို ညီဖြစ်သူ ထံတွင်အပ်နှံထားခဲ့ပြီး ဘုရားထံတွင် ရဟန်းပြုကြလေသတည်း။

သမီး မာဂဏ္ဍီမူကား ဘုရားအား ထိုအခါမှစ၍ရန်ငြိုးထားလေ၏။ ငါ့ကိုမလိုချင်လျှင် မလိုချင်ကြောင်းကိုသာ ပြောသင့်ပါလျက် မစင်ဘင်ပုပ်နှင့် ငါ့ကို နှိုင်းလိုက်ရုံမက ခြေဖျားနှင့် သော်မှ မထိလိုဟု သူဆိုစရာတဲ့လား၊ ပြောစရာတဲ့လား ဟူ၍ ဘုရားအပေါ်တွင် အမျက်မပြေ ရှိနေသောဟူ၏။

(ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ၊ သမာဝတီ ဝတ္ထုမှ)

---

www.dhammaransi.com

ဘုရားကို လုပ်ကျွေးပြုစုရေး

ပြဿနာ=ဘုရားကိုလုပ်ကျွေးသူ မှန်မှန်မရှိခြင်း။

မေးလျှောက်သူ=အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် သံဃာအများ။

သုံးလောက နယ်ခရိုင်၊ ပြိုင်ဘက်မပြူ၊ တဆူတည်းသော ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်မူပါလျက် ကိုယ့်ပရိက္ခရာကို ကိုယ်တော်တိုင် လွယ်၍ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ကြွတော်မူရသည်ဆိုလျှင် "ယုံတမ်းစကား" ဟု ထင်ကောင်းထင်ကြပေမည်။ ထင်လည်း ထင်ထိုက်ပေသည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားမှာ ပြုစုမည့်သူ ကင်းမဲ့သဖြင့် (၀၊)လုပ်ကျွေးပြုစုသူတို့၏ ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုမှု၊ ပေါ့ဆမှုများကြောင့် အကယ်ပင် ကိုယ့်ပရိက္ခရာ ကိုယ်တိုင် လွယ်လျက်မြိုင်နက်ခရီးကြမ်းကို ကြွလှမ်းတော် မူခဲ့ရဘူးသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။

ထိုစကားသင့်စွ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ၀ါတော် နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်(သက်တော် ၅၅နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး) ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်းမည့်သူ အမြဲတမ်းအလုပ်အကျွေးဟူ၍ မရှိခဲ့၊မထားခဲ့

www.dhammaransi.com

သေးပေ။ရဟန်းများက သင့်သလိုသာ လုပ်ကျွေးသွားကြသည်။ အများအားဖြင့်ကားမြတ်စွာဘုရား၏ထံတော်ပါး၌ လုပ်ကျွေးသူဆို၍ အရှင်အာနန္ဒာကိုသာတွေ့ရသည်။သို့သော် အရှင်အာနန္ဒာသည်ပင် မြဲသောအလုပ်အကျွေး မဟုတ်သေးပေ။ ဘုရားထံတော်ပါး၌ အလုပ်အကျွေးသံဃာ စာရင်းတွင်–

(၁) ရှံခါ-နာဂသမာလ ရဟန်းကိုရင်း၊
(၂) ရှံခါ-ဥပဝါဏ ရဟန်းကိုရင်း၊
(၃) ရှံခါ-စုန္ဒ သာမဏေကိုရင်း၊
(၄) ရှံခါ-သာဂေတ ရဟန်းကိုရင်း၊
(၅) ရှံခါ-ရာဓ ရဟန်းကိုရင်း၊
(၆) ရှံခါ-မေဃိယ ရဟန်းကိုရင်း တွေ့ရသည်။

သူတို့သည် ဘုရားသခင်အားအဆင်သင့်သလို လုပ်ကျွေးပြုစုသော ဥပဋ္ဌာက ရဟန်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုရဟန်းများ လစ်လပ်သောအခါတွင် အရှင်အာနန္ဒာက ဒိုင်ခံ၍ ဘုရားသခင်အား လုပ်ကျွေးပြုစုလေသည်။

ဤ၌ လူနှင့်ရဟန်း ကွာခြားချက်မှာ ဘုရင့်ထံပါးတွင် အနီးကပ် သက်တော်စောင့်အဖြစ် အမှုထမ်းကြသူများမှာ ဘုရင့်ထံမှ လခရိက္ခာများကိုယူ၍ တာဝန်အရအမှုထမ်းကြသူများဖြစ်သည်။ တာဝန် မကျေပြွန်ခဲ့သော် မင်းဒဏ်သင့်သည်အထိ အပြစ်များ ကျရောက် နိုင်သောကြောင့် တာဝန်မလပ်အောင် အမြဲတစေ စောင့်ကြပ်ကြရသည်။

www.dhammaransi.com

ဘုရား ထံတော်ပါး၌ အနီးကပ် ခစားကြသူများမှာကား စေတနာသာလျှင် အဓိက ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ အရ မြတ်စွာဘုရားအား သဒ္ဓါကြည်ညို၍ လုပ်ကျွေးပြုစုသူများ ဖြစ်သောကြောင့် အကယ်၍ တာဝန်မကျေပြွန်၊ လစ်ဟင်းမှု ရှိခဲ့သော်ငြားလည်း မင်းအမှုထမ်းများကဲ့သို့ ဒဏ်သားခံရခြင်း မရှိချေ။ ဤသို့လစ်လပ်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်မှာသာ ကသီလင်တ ဒုက္ခများတော်မူရသည်။ ပြုစုသူ၌ အပြစ်မရှိလေ။

သို့ကြောင့် တာဝန်အရမဟုတ်ဘဲ လုပ်နိုင်သည့်အခါ၊စေတနာရှိသည့်အခါတွင် လုပ်ကျွေး၍ မလုပ်နိုင်သည့်အခါ ဘုရားအပါးမှခွါသွား ရှောင်သွားသော အဖြစ်မျိုးနှင့်ဘုရားသခင်မှာ မကြာခဏဆိုသလိုပင် တိုးမိတော်မူခဲ့ရသည်၊ ကြုံခဲ့ရသည်။

အခါတပါးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသွားစဉ် အလုပ်အကျွေးအဖြစ် နောက်တော်ပါးမှ နာဂသမာလထေရ် ပါသွားလေသည်။ နောက်တော်ပါးမှ ပါလာသူ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည် ဘုရားသခင်၏ ပရိက္ခရာများကို သယ်ဆောင်မြဲ ဖြစ်လေသည်။

နာဂသမာလထေရ်သည် ပရိက္ခရာများကို လွယ်ပိုးလျက် ဘုရားသခင်နောက်က လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ တနေရာတွင် ခရီးလမ်းဆုံဘခုသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ဤတွင် ဆရာနှင့်တပည့်၊ မြတ်ဘုရားနှင့် အရှင်နာဂသမာလတို့ သဘော ကွဲလွဲမှုတခု ဖြစ်လာ၏။

၎င်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ မြတ်ဘုရားသခင်က လက်ျာလမ်းဖြင့် ကြွတော်မူလိုသည်။ အလုပ်အကျွေးရဟန်း အရှင်နာဂသ

www.dhammaransi.com

မာလက လက်ဝဲလမ်းအတိုင်း သွားလိုသည်။ သို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ထံ ပန်ကြားခြင်း ပြုလေ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် လက်ဝဲလမ်းအတိုင်း သွားလိုပါသည် ဘုရား။"

"ချစ်တပည့်၊ ဤသင်ဆိုသောလမ်းသို့ သွားရန် မသင့်။ မသွားလင့်။"

မြတ်စွာဘုရားက တားမြစ်၏။ မရလေ။ထိုရဟန်းသည် မိမိယူဆောင်လာခဲ့သော ဘုရား၏ ပရိက္ခရာများကို မြေပေါ်ချထားခဲ့ပြီး သွားမည်ပြုသောအခါ–

"ချစ်တပည့်၊ မြေမှာမချလင့်။ ငါ့ပရိက္ခရာများကို ငါ့ဆီယူခဲ့လော့။"

ဤသို့တောင်းယူပြီးလျှင် ကိုယ့်ပရိက္ခရာ ကိုယ်တိုင်လွယ်လျက် ခရီးဆက်တော်မူခဲ့ရဘူးသည်။

အခါတပါး၌လည်း မေဃိယမထေရ်က ပစ္ဆာသမဏ=အလုပ်အကျွေးအဖြစ် လိုက်ပါသွား၏။ ဇန္တုမည်သော ရွာသို့ရောက်လျှင် ရွာ၌ဆွမ်းခံပြီးသော် ရွာမှဖဲ့ခွဲ၍သရက်တောတခုသို့ ရောက်လျှင် ပြဿနာတခုပေါ်လာလေ၏။ မေဃိယရဟန်းသည် ဤသရက်တော၌ တရားအားထုတ်၍ နေလိုသည်။ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်လိုတော့ပေ။ သို့ကြောင့်လည်း–

"အရှင်ဘုရား၊ ဤပရိက္ခရာများကို ယူတော်မူပါ။ တပည့်တော် ဤသရက်တောမှာပင် တရားအားထုတ်၍ နေရစ်ပါတော့မည်။"

ဤသို့ခွင့်ပန်ကာ ဘုရားသခင်၏ ပရိက္ခရာများကို ဘုရားထံပြန်အပ်သည်။ ဘုရားက သုံးကြိမ်တိုင် တားတော်မူသေး၏။

www.dhammaransi.com

မရချေ။ မေဃိယ ရဟန်းသည် သပိတ်သင်္ကန်းများကို ဘုရားသခင်လက်တော်သို့ အပ်ပြီး သရက်တောထဲသို့ ဝင်သွားလေသတည်း။

မြတ်ဘုရားမှာ ကိုယ့်ပရိက္ခရာ၊ ကိုယ့်သပိတ်သင်္ကန်းများကို ကိုယ်တော်တိုင်သည်ပိုးကာ သာဝတ္ထိပြည်ဘက်သို့ ထွက်ခွါလာခဲ့ရသည်။ သက်ရွယ်တော်ကလည်း ကြီးရင့်၊ ခရီးကလည်းရှည်လျားကြမ်းတမ်းလေရကား မြတ်ဘုရားမှာ လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းဖြစ်တော်မူလာ၍ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ချက်ချင်းပင် အလျင်စလို သံဃာ့ အစည်းအဝေးကို ဆင့်ခေါ် ကျင်းပခြင်းပြုလေ၏။ ကိုယ်တိုင် လွယ်ဆောင်လာခဲ့ရသော သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာများ ကို သံဃာရှေ့မှောက်တွင် ချတော်မူကာ ဤသို့ မိန့်တော်မူလေ၏။

"အို ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ဆရာဖြစ်သော ငါဘုရားကား ယခုအခါ အသက်အရွယ်တော်လည်း ကြီးရင့်လာပြီ။ ငါ့ထံပါးတွင် ငါနှင့်ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်၍ငါ့ကို အမြဲ ပြုစုလုပ်ကျွေးမည့်သူ ရှိမှ သင့်ချေတော့မည်။ ငါ၏ သာသနာ တွင်းဝယ် သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇိတ ဟု ဝန်ခံလျက် ရဟန်း ပြုသော်ငြားလည်း မကျိုးနွံသော ရဟန်းများလည်း ရှိချေသည်။

"အချို့သူများသည် ငါနှင့်အတူ၊ သွားအံ့ဟူလျက်၊ အယူပြား၍ ခရီးတပါးသို့ သွားလိုသောအခါ ငါ၏ ပရိက္ခရာများကို မြေမှာချထား၍ သွားလိုရာသို့သွားကြသည်။ အချို့ကလည်း ငါ့ကို ဂရုမမူ၊ မယူငင်ဘဲ လိုရာ

www.dhammaransi.com

သို့သာ ဖဲသွားဘိသည်။ အချို့ကလည်း ငါ့ဘုရားကို ထောက်ထားမည့်သာ ထင်သလိုပင် နေကြသည်။"

"အို ချစ်သားတို့၊ အသိန်းအသန်းမကသော တပည့် တပ်န်း၊ရဟန်းသံဃာများရှိပါလျက် ငါ့သက်န်း၊သပိတ်၊ ပရိက္ခရာများကို ငါကိုယ်တိုင် လွယ်နေရချေလျှင် သင်တို့ အပေါင်း၌ သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ရာ ဖြစ်ချေ မည်။ထို့ကြောင့် အမြဲလုပ်ကျွေးသောသံဃာတပါးပါးကို ငါလိုလားတော်မူသည်။"

ထိုအမိန့်ကို ကြားကြရကုန်သောအခါ တပည့်သာဝကတို့ မှာ ဓမ္မသံဝေဂများစွာ ဖြစ်ကြကုန်လျက် ကြက်သီးမွေးညှင်း များပင် တဖြင်းဖြင်း ထကုန်လေ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက ရှေးဦးစွာ နေရာမှထ၍–

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား ကဲ့သို့သော ပုရိသုတ္တမ၊ အနုတ္တရပုဂ္ဂိုလ်ကို အမြဲ ထာဝစဉ် လုပ်ကျွေးသမှု ပြုစုလိုပါသောကြောင့်သာ ကမ္ဘာ တသိန်းအလွန်ရှိသော တသင်္ချေကာလပတ်လုံး ပါရမီကို ဖြည့် ကျင့်လာခဲ့ပါသည်။ အရှင်မြတ်၏ သာသနာဝယ် အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့သော ပညာကြီးသူ၊ အရာကြီးသူ မရှိပါ။ အကျွန်ုပ် ကဲ့သို့သော တပည့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးထိုက် ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်လုပ်ကျွေးပါအံ့။

ဖြေ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊သင်သည် အကြောင်းသုံးရပ်ဖြင့် အကြွင်နေရာ၌ နေ၏။ထိုအရပ်၊ ထိုနေရာသည် လေးဖြာသော ပရိသတ်တို့ဖြင့် မဆိတ်ညံ။ သင်၏ဆုံးမ ဩဝါဒသည် ငါဘုရား

www.dhammaransi.com

ဆိုးမသည့်နှင့် တူ၏။ သင်ဟောကြားအပ်သော တရားသည် ငါဘုရားဟောကြားသည်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်ကဲ့သို့ အဂ္ဂသာဝကသည် ငါ့အားလုပ်ကျွေးဘွယ်ကိစ္စ မရှိလေ။

ဤသို့ဆို၍ ပယ်တော်မူသည်။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်က လျှောက်ထားသောအခါ၌လည်း ထိုနည်းရင်းပင် ပယ်တော်မူသည်။ ထို့နောက် အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယစသော အသီတိမဟာသာဝကတို့ကလည်း လုပ်ကျွေးပါရမည့်အကြောင်းကို အသီးသီးလျှောက်ထားကြကုန်သော်လည်း ခွင့်ပြုတော်မမူဘဲ ရှေးနည်းအတူ ပယ်တော်မူသည်သာ။

ယင်းသို့ သူတမျိုးငါတဖုံ၊ မျိုးစုံအောင် လျှောက်ထားကြသော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာမူကား မည်သို့မျှ လျှောက်ထားခြင်း မပြုလေဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေ၏။ သံဃာတော်တို့ကလည်း "လျှောက်ထားပါသား" ဟူ၍ အရှင်အာနန္ဒာအား ဝိုင်း၍ တိုက်တွန်းကြသည်။

အရှင်အာနန္ဒာကား အများနှင့်မတူ၊ တမူထူးသော အရှင်သူမြတ်ပေတည်း။ သူ့ကိုဝိုင်း၍ တိုက်တွန်းနေသော သံဃာတော်များကို သူက ဤသို့ ဆိုပြောပေ၏။

"အို အရှင်ဘုရားတို့၊ တောင်းရမ်း၍ ရသောအရာမည်သည်ကား သူရင်းငှား ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ချေသည်။ အကျွန်ုပ်ကား တောင်းရမ်ခြင်း မပြုလိုပါ။ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့တွင်နေပါသော အကျွန်ုပ်ကို မမြင်ရှိအံ့လော။ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်၏ လုပ်ကျွေးမှုကို နှစ်သက်တော်မူပါက "ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်ငါ့အား လုပ်ကျွေးလော့" ဟု မိန့်တော်မူလတ့ံဟု ဆိုကာသာ

www.dhammaransi.com

နေလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတို့ကို ဤသို့ ဆိုပြောတော်မူလေ၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ အာနန္ဒာသည် ငါဘုရားကိုလည်း အလွန်ချစ်ခင်သူ ဖြစ်ပေ၏။ သူတပါးတို့ထက်လည်း အားထုတ်ခြင်း လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ ဤအနန္ဒာသည်ပင် ကောင်းစွာ အခွင့်သိ၍ ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးလတ့်" ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်ကြားလတ်သော် အရှင်အာနန္ဒာ ဆောလျင်စွာ ထလော့။ ဘုရားရှင်၌ အလုပ်အကျွေးအရာကို တောင်းပန်ပါလော့ဟု ရဟန်းတို့က ဆိုကုန်၏။ ထိုအခါ အရှင်အနန္ဒာသည် နေရာမှထ၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်ထားလေ၏။

"ရှွေဘုန်းတော်ရှင် သခင်မြတ်ဘုရား၊အကျွန်ုပ်အား လေးပါးသောဆုကို ပယ်၍၊ လေးသွယ်သောဆုကို သနားတော် မူပါမူ အကျွန်ုပ် လုပ်ကျွေးပါအံ့"ဟုလျှောက်၏။

မေး။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊သင် ပယ်လိုသောဆု လေးပါးကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ရွှေဘုန်းတော်သခင် မြတ်ရှင်ပင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ပယ်လိုသော ဆုလေးပါးမှာ—

(၁) ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရအပ်သော မွန်မြတ်သော ဆွမ်း၊ ကွမ်း ပစ္စည်းဖြင့် အကျွန်ုပ်အား မချီးမြှောက်ခြင်း တပါးပါ ဘုရား။

(၂) မွန်မြတ်သော သင်္ကန်းပစ္စည်းဖြင့် အကျွန်ုပ်အား မချီးမြှောက်ခြင်း တပါးပါ ဘုရား။

(၃) ကိုယ်တော်မြတ် ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဂန္ဓကုဋိသို့ဝင်၍ အကျွန်ုပ် မအိပ်ရခြင်း တပါးပါဘုရား။

(၄) ဆွမ်းဘိတ်သော ဒါယကာတို့အိမ်သို့ အမြဲ ခေါ်၍ ကြွတော်မမူခြင်း တပါးပါဘုရား။

ဤလေးပါးသောဆုကို အကျွန်ုပ် ပယ်လိုပါသည်။

မေး။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ အဘယ်အပြစ်ကို မြင်လေ၍ သင်သည် ဤအရာများကို ပယ်လိုသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ အများအားဖြင့် ရဟန်း ရှင် လူတို့ မည်သည်ကား သူတပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုတတ်၊ ပြောတတ်ကြပါသည်။ အရှင်အာနန္ဒာကား ဘုရားသခင်က ချီးမြှောက်တော်မူသော ဆွမ်း သင်္ကန်းကို ရသောကြောင့်ရှင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်အတူ တခန်းတည်း၊ တနေရာတည်း၌ အိပ်ရသောကြောင့်ရှင်း၊ လုပ်ကျွေးပြုစုနေသည်။ ငါတို့ကို ဤကဲ့သို့ မချီးမြှောက်လေ၍ လုပ်ကျွေးဘွယ်မရှိဟု ဆိုဘိရာ၏။

ထိုကြောင့် ဤဆုလေးမျိုးကို ပယ်လိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင် ယူလိုသော ဆုလေးပါးဟူသည်ကား အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ယူလိုသော ဆုလေးပါးကို လျှောက်တင်ပါအံ့၊ နာတော်မူပါဘုရား။

(၁) ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ဝန်ခံ၍ ဘိတ်အပ်သော ဆွမ်းကိုခံတော်မူခြင်း တပါးပါ ဘုရား။

(၂) မြတ်ဘုရားကို ဖူးမြော်လိုသူများ အကျွန်ုပ်ထံ ကပ်ရောက်လာကြလျှင် အကျွန်ုပ်က ဖူးမြော်ခွင့် ပြုပါဟု လျှောက်ထားသော် အဖူးမြော်ခံခြင်း တပါးပါ ဘုရား။

www.dhammaransi.com

(၃) အကျွန်ုပ် မြတ်ဘုရားထံ ဆည်းကပ်လိုသောအခါ အချိန်မရွေး၊ အခါမရွေး ဆည်းကပ်ခွင့် ရလိုခြင်း တပါးပါဘုရား။

(၄) မည်သည့်ဒေသ၌မဆို ဟောတော်မူသမျှသော တရားကို အကျွန်ုပ်အား သင်ကြားပေးတော် မူခြင်း တပါးပါဘုရား။

ဤလေးပါးသောဆုကို အကျွန်ုပ် ရယူလိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို မြင်လေ၍ ဤဆုလေးမျိုးကို သင် ရယူလိုဘိသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူများသည် မြတ်ဘုရားကိုပင့်၍ အခွင့်မရလေသောအခါ အကျွန်ုပ်ထံလာကြပြီး အရှင်အာနန္ဒာ၊ မနက်ဖြန်တွင် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့အိမ်ကြွ၍ ဆွမ်းသက်န်း အလှူခံတော်မူပါဟု လျှောက်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်၍ အခွင့်မရခဲ့သော်ငြား၊ အဝေးမှ ရောက်လာကြသော ပရိသတ်တို့သည် မြတ်ဘုရားကို ဖူးမြင်လို၍ အကျွန်ုပ်ကို ကပ်လာကြသော ကာလ ဖူးမြင့်ခွင့်ရအောင် မပြုနိုင်ခဲ့ပါသော်ငြား လူ အပေါင်းတို့က ဤသို့ ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါသည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား အလွန် လုပ်ကျွေးခယတော်မူပါလျက် ဤမျှသော အခွင့်ကိုမျှ မြတ်စွာဘုရားက မစတော်မမူလေ၊ ဝင့်တုံ့ရှိ၍သာ ပြုစုရှာသည်ဟု ဆိုကြပါလတံ့။

www.dhammaransi.com

အကျွန်ုပ်သည် ခက်ခဲသောအရာ၌ သံသယရှိ၍ ထိုသံသယကို ကင်းစိမ့်သောငှာ အထံတော်သို့ ကပ်လိုသောအခါ၌ ကပ်ခွင့် မရသော်ငြား၊ တပါးသောရပ်ရွာ၌ တပါးသော သတ္တဝါအား ဟောခဲ့သောတရားကို အကျွန်ုပ်အား သင်ကြားတော်မမူသည် ဖြစ်အံ့၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကွယ်ရာ၌ အကျွန်ုပ်ထံလာ၍ အရှင် အာနန္ဒာ၊ ဤဒေသနာကား သုတ်လော့၊ ဝိနည်းလော့၊ အဘိ ဓမ္မာလော့၊ အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်ဇာတ်၊ အဘယ်တရားကို ဟောကြားပါသနည်း စသည်ဖြင့် မေးလျှောက်ကြသော ကာလ အကျွန်ုပ် မသိ၍ မဖြေဆိုနိုင် ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ သွားလေရာရာ ပါသော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖဝါးခြေထက် ထက်ချပ်ပါသူ ဖြစ်ပါလျက် ဘုရား ဒေသနာကို သေချာစွာ မမှတ်ဘိ၊ သိသင့်လျက်နှင့် မသိ ရှာလေဟု သူတထူးတို့ ကဲ့ရဲ့လေရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆု လေးမျိုးကို အကျွန်ုပ်ရယူလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု လျှောက် သည်။

ဘုရားသခင်လည်း "သင် လိုသောဆုများကို ငါ ပေးတော် မူအံ့"ဟု ဆုများကို ပေးပြီးလျှင် အလုပ်အကျွေး၏ အရာ၌ "ဥာနန္တရ"ဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာအား ထားတော်မူ၏။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့ ဥပဋ္ဌာက[၁] အရာဝိသေသကို ရသည့်အချိန်မှစ၍ နံနက်ကာလတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား စက်ရာမှ ထတော်မမူမီ ထ၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ဝယ် ဘုရားနေရာကို စင်ကြယ်စွာ တံမြက်လှည်းလျက် အထူ၊ အလတ်၊ အပါးအားဖြင့်

၁။ ဥပဋ္ဌာက=အလုပ်အကျွေးပြုသူ။

www.dhammaransi.com

သုံးပါးသောဒန်ပူကိုရင်း၊ ရေအေး၊ ရေကျက်အားဖြင့် နှစ်ပါးသော မျက်နှာသစ်ရေကိုရင်း တည်ထား၍ မိမိကား မျက်နှာသုတ်ပုဆိုး(ပုဝါ)ဖြင့် နေလင့်၏။ မျက်နှာသုတ်ပြီးမှ ဘုရားနေရာ၌ စမ္ပာယ်တော်မူလာသော် ကောင်းစွာ တောင်းသုတ်ခြင်းကို ပြု၏။ထ၍ စင်္ကြံကြွသောအခါ မိမိနေရာသို့ လာ၍ ယာဂုကိုစီရင်ပြီးမှ ကပ်၏။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလိုသော် ရှာဝတ်သင်းပိုင်ကိုပေးခြင်း၊ ကျောင်းဝတ်သင်းပိုင်ကို ခေါက်ထားခြင်း၊ နေရာတော်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း စသော ကိစ္စကိုပြုပြီးမှ သပိတ်တော်ကိုလွယ်၍ လိုက်၏။

ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်လတ်သောအခါ နေရာကို ခင်းလင့်ခြင်း၊ သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း၊ ယပ်ခပ်ခြင်း၊ ဆွမ်း အဖျော်ကပ်ခြင်း စသော ကိစ္စကို ပြု၏။ ပစ္ဆာပတ္တ=ဆွမ်းစားပြီးလျှင် အစဉ်ကျိန်းတော် မူမြဲဖြစ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို ခါလျက်တင့်တယ်စွာ နေရာခင်းထား၏။ ဘုရား လျောင်းတော်မူသော် ယပ်ခပ်ခြင်း၊ ခြေဆုပ်ခြင်းကို ပြု၏။ ဂန္ဓကုဋီမှ ထတော်မူသော် သုံးတော်ရေ၊ သောက်တော်ရေ တည်ခြင်း၊ တရာဟောပလ္လင်တည်ခြင်း၊ သံဃာတို့ စည်းဝေးနေရာ သုတ်သင်ခြင်း စသည်ကို ပြု၏။

ညချမ်းကာလ ဒေသစာရီ ကြွချီရာမှ ပြန်ကြွလာသော် ခြေဆေးတော်မူရန်၊ သုံးတော်မူရန်၊ ချိုးတော်မူရန် ရေပူရေချမ်းကိုရင်း၊ ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၊ ရေသနုပ် သင်္ကန်းတို့ကိုရင်း ထားလင့်၏။ ရေသပ္ပာယ်တော်မူလျှင် ချေးတွန်းခြင်း စသော ပရိကံကို ပြု၏။ ညဉ့်မိုက်သောအခါ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၊

www.dhammaransi.com

လျှောင်းတော်မူသော် ထူသောအရှုံ၊ ပါးလွှာသော အရှုံဖြင့် လွှမ်းခြင်း၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ယပ်ခပ်ခြင်း စသည်ကို ပြု၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အရာမကသော ဝတ်တို့ကို တနေ့မပြတ် ပြုသော အရှင်အာနန္ဒာအား "လုပ်ကျွေးရာ၌ အတော်ဆုံးဆု" ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ပေးတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာမှာ ဤဆု အပါအဝင် 'ဧတဒဂ်'[၁] ဘွဲ့ ငါးမျိုးကို ရရှိသော "ဧတဒဂ်ငါးထပ်ကွမ်း" အရှင်ဖြစ်၏။ အရှင်အာနန္ဒာရရှိသော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ငါးမျိုးမှာ—

(၁) ဗဟုသုတအရာ၌ အတော်ဆုံး။
(၂) သတိရှိသောအရပ်၌ အတော်ဆုံး။
(၃) ပညာလျှင်သောအရာ၌ အတော်ဆုံး။
(၄) သမာဓိအရာ၌ အတော်ဆုံး။
(၅) အလုပ်အကျွေးအရာ၌ အတော်ဆုံး။

ဤသို့အားဖြင့် ဧတဒဂ်ငါးတန်၊ အကောင်းဆုံးဘွဲ့ ငါးထပ် ကွမ်း ဖြစ်သတည်း။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာမှ)

၁။ ဧတဒဂ္ဂ။ ဧတံ+အဂ္ဂ၊ ဧတဒဂ်။ ဧတံသော=ဤသူ။ အဂ္ဂအဂ္ဂေါ=အတော်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး။ ဧတဒဂ်= အတော်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်သူ။

www.dhammaransi.com

နိဗ္ဗာန်၌ မြေရေ နေလ ရှိမရှိ

ပြဿနာ=ရဟန်းများ ယုံမှားသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း။

ဖြေရှင်းတော်မူ=ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုတခုခု ပြုကြသောအခါ ဣဒံမေပုညံ နိဗ္ဗာနဿ ပစ္စယော ဟောတု ဟူ၍ ဆုတောင်းပြီးလျှင် လှူလေ့ ရှိကြ၏။ ဤကောင်းမှုသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်လွယ်၊ ရလွယ်သော အကြောင်း အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါစေသတည်းဟူ၍ ရေစက်သွန်းလေ့ ရှိကြ၏။

ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်နည်း၊ အဘယ်သို့ ရှိလေသနည်း။ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ တို့ကဲ့သို့ တည်ရာဘုံ အထင်အရှား ရှိသလော၊ မရှိသလောဟူ၍ စောကြောကြ၊ စူးစမ်းကြသည်။

အချို့တို့က ထိုထက်ပင်လွန်ကဲစွာ နိဗ္ဗာန်၌ဘာတွေရှိသနည်း။ လူတို့ပြည်မှာကဲ့သို့ နေထိုင်စရာ တိုက်တာနေအိမ် အဆောက်အဦများ ရှိသလော၊ မရှိသလော၊ စားစရာ အစားအစာများ ရှိသလော၊ မရှိသလော။ ဝတ်စရာ အဝတ်အစား အဆင်တန်ဆာများ၊ သွားလာစရာ ယာဉ်ရထားများ၊ အပျော်ရှုစရာ ပွဲလမ်းသဘင်များ၊ အလင်းရောင်၊ နေ၊ လ၊ နက္ခတ် တာရာများ ရှိသလော၊ မရှိသလော။

www.dhammaransi.com

ထိုနိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သည် အဘယ်မျှ သာယာသနည်း၊ စည်ပင်သနည်း။ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့သော ဘုံနန်းပြာသာဒ်တွေနှင့် နေရသလော့ နိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးသားများသည် ဘာတွေကို စား၍ ဘယ်လိုအဝတ်မျိုးတွေ ဝတ်ရုံခြုံလွှမ်း ဆင်မြန်းကြလေသနည်း စသောအားဖြင့် နည်းပေါင်းများစွာ လောပေါင်းများစွာ တို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျှော်ခေါ်၍ တွေးကြ မေးကြသည်။

နိဗ္ဗာန်နှင့် ပတ်သက်သော ဤပြဿနာမျိုးမှာ ယနေ့ မျက်မှောက်မှာသာ ပေါ်ပေါက်နေသည်မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓလက်ထက်၌ ဗုဒ္ဓ၏ တပည့်သား သံဃာ လောကအတွင်း၌ပင် နိဗ္ဗာန်နှင့် ပတ်သက်၍ မရှင်းမရှင်းပြဿနာရပ်များ၊ တွေးခေါ် ကြံဆမှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ဘူး၏။

အခါတပါး၌ ရဟန်းတော်များ တွေးခေါ်နေကြသည်ကား နိဗ္ဗာန်သည် နာမ်တရားသာ ဖြစ်သည်။ နာမ်တရားဖြစ်က ထိုနိဗ္ဗာန်သည် လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့ကဲ့သို့ အခိုင်အမာ တည်ရာဘုံ မရှိနိုင်တန်လေရာ ဟူ၏ရင်း၊ အချို့တို့က နိဗ္ဗာန်၌ တည်ရာဘုံ အထင်အရှားရှိသည်ဟု ဆိုလေသောအခါ အဘယ်သို့ တည်နေသနည်းဟု ထပ်ဆင့်၍ မေးလိုက်သောအခါတွင် အဖြေကို ရှာမရဘဲ ဖြစ်နေကြပုံများကိုရင်း သံဃာ့လောက၌ နိဗ္ဗာန်နှင့် ပတ်သက်၍ 'သို့လော၊ သို့လော' ပြဿနာများ တနေ့တခြား ပြန့်ပွား ကူးစက်လာ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကိုသာ သံဃာတော်များ၌ ယုံမှားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော အခြင်းအရာကို သိတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ နိဗ္ဗာန်တရား၊ နိဗ္ဗာန်၏သမိုင်း ကဏ္ဍသစ်ကို ဖွင့်လှစ်ပြတော် မူခဲ့ရပေသည်။

ပေယျာလ

www.dhammaransi.com

နိဗ္ဗာန်အကြောင်း ရှင်းပြသော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်များကား ပါဠိဘာသာ အတွင်း၌သာ ရှိလေ၍ နိဗ္ဗာန်သမိုင်းကို သိရှိလိုကြသော်လည်း ပါဠိမကျွမ်းကျင်သူတို့အဘို့တွင် မလွယ်ကူသော ခက်ခဲသောပြဿနာတခု ဖြစ်သောကြောင့် လူအများ နားလည်လွယ်၊ သိလွယ်သော မြန်မာစကားသက်သက်ဖြင့် ဖော်ပြရန် သင့်လှ၏။

သို့သော် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက် စကားမပါလျှင် ဆားမပါသော ဟင်းလျာကဲ့သို့ ပေါ့ပျက်ပျက် ရှိနေမည်လား ဟူ၍လည်း တွေးမိလာသည်။ ထိုမှတပါး မြတ်ဘုရားမိန့်ကြားတော်မူသော မူလစကားများကို လွှတ်ထားရန်၊ ချန်ထားရန် မသင့်။ရင်းမြစ်ကို မှတ်သားလိုသူများအတွက် ဘုရားစကားတော် အထိအကျ ဖော်ပြပါရှိသင့်သည်ဟူ၍လည်း တဖန် တွေးမိလာပြန်၏။

နောက်ဆုံးတွင် တခုသောဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်၏။ လူအများလည်း သိနားလည်လွယ်စေခြင်းငှာရင်း၊ ဗုဒ္ဓစကားတော် အတိအကျကိုလည်း သိရှိကြရစေခြင်းငှာရင်း၊ပါဠိတချက်၊ဒိနက်တတန်၊ နိဿျပြန်နည်းမျိုးအတိုင်း ရေးသား ဖော်ပြရန်လမ်းကို ရွေးချယ်ကာ ဥဒါန်းပါဠိတော်ကို အောက်ပါဘာသာပြန်ဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး စသည်ထင်ရှား ရှိသဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာအာယတနဘုံ ဖြစ်မှုသာ ထင်ရှားရှိနိုင်ရာသည်။ နိဗ္ဗာန်ဟူက ယင်းသို့ မြေ၊ရေ၊လေ၊မီး စသည်မရှိသဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာ၊ ပုန်းအောင်းရာအားဖြင့် ထင်ရှားရှိမည်

www.dhammaransi.com

မဟုတ်နိုင်ရာဟု သက်ာယုံမှားတွေးတောခြင်းများဖြစ်နေကြကုန်သော ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းများတို့၊ ယတ္ထ=အကြင်ဘုံတည်ရာ အာယတန၌၊ နေဝပထဝီ=အခြားတည်ရာ ဘုံဌာနများကဲ့သို့ မြေလည်း မရှိ။ န အာပေါ=နဂါးပြည် စသည်များကဲ့သို့ ရေလည်းမရှိ။ န တေဇော=ငရဲပြည်စသည်များကဲ့သို့ မီးလည်း မရှိ။ န ဝါယော=လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်များ ကဲ့သို့ လေလည်းမရှိ။ တဒါယတနံ=ထိုမြေ၊ရေ၊လေ၊မီး မရှိပါပဲလျက်ပင် အခြားဘုံများကဲ့သို့တည်နေရာအာယတနမျိုးသည် အတ္ထိ=မြေ၊ရေ၊လေ၊မီး ရှိရာ ဘုံဌာနကဲ့သို့ ထင်ရှားရှိသည်ပင် ဖြစ်၏။

တံ=ထို မြေ၊ရေ၊ လေ၊ မီး မရှိပါပဲလျက် အခြား ဘုံများကဲ့သို့တည်နေရာဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော အာယတနဟူသည်လည်း န အာကာသာနဉ္စာယတနံ=ပဌမ အရူပဗြဟ္မာတို့၏ တည်နေရာ အာကာသနဉ္စာယတန ဘုံလည်းမဟုတ်သေး။ န ဝိညာနဉ္စာယတနံ=ဒုတိယ အရူပ ဗြဟ္မာတို့၏ တည်နေရာ ဝိညာနဉ္စာယတန ဘုံလည်းမဟုတ်သေး။ န အာကိဉ္စညာယတနံ=တတိယ အရူပ ဗြဟ္မာတို့၏တည်နေရာ အာကာသနဉ္စာယတန ဘုံလည်း မဟုတ်သေး။ န နေဝသညာ နာသညာ ယတနံ=စတုတ္ထအရူပ ဗြဟ္မာတို့၏ တည်နေရာ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံလည်း မဟုတ်သေး။ နာယံလောကော=အခြားသောလူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ စသည်တို့ကဲ့သို့ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝဟူသည်လည်း မရှိ။န ပရလောကော=အခြားသော လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံစသည်များကဲ့သို့ တမလွန်လောကဟူသည်လည်း မရှိ။ န ဥဘတော စန္ဒိမသူရိယာ=နှစ်ပါးကုန်သော လ၊နေများတို့သည်လည်းမရှိကုန်။(ဝါ)လူ့ရွာ နတ်ဘုံ

www.dhammaransi.com

များကဲ့သို့ နေ၊လ၊ နက္ခတ်အရောင် မထွန်းပြောင်ပါဖဲလျက်ပင် ဝင်းဝင်းတောက်၍နေ၏။

ဘိက္ခဝေ=ငါ၏ချစ်သား ရဟန်းများတို့ တတြာပိ=ထိုမြေ၊ ရေ၊လေ၊မီး မရှိပဲလျက်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံလည်း မဟုတ်ပဲလျက်၊ အခြားဘုံများကဲ့သို့တည်ရာ အာယတနဖြစ်၍ ထင်ရှား ရှိသောလရောင်၊ နေရောင်မရှိပဲလျက် ဝင်းဝင်းပြောင်၍လည်း နေသောဘုံ၊တည်ရာအာယတန၌လည်း။ အဂတိံ=အခြားသော ဘုံဘည်ရာ၊ရွာနိဂုံးများကဲ့သို့ တပြည်တရွာမှရောက်လာကြသူရှိ၏ ဟူ၍လည်း နဝဒါမိ=ငါဟောတော်မမူ။ ဌိတိံ=တည်တည်တံ့တံ့ နေသော လူသူရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ နဝဒါမိ=ငါ ဟောတော်မမူ။ စုတိံ=ဤဘုံသို့ ရောက်လာပြီးနောက် စုတေမနေ သေလွန် ခြင်းသို့ ရောက်ရသူရှိ၏ ဟူ၍လည်း၊ နဝဒါမိ=ငါဟောတော်မမူ။ ဥပပတ္တိံ=အခြားတည်ရာ ဘုံများကဲ့သို့ ဘုံဘပါးမှ လာ၍ပဋိ သန္ဓေတည်နေလာသူရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ နဝဒါမိ=ငါဟောတော် မမူ။

တံအာယတနံ=ထိုစဉ်မျှလောက် ထူးထူး ဆန်းဆန်း အံ့မခန်းအောင် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာသော ဘုံဌာနတခန်း၊ အောင်မြေနန်း အရပ်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ=အခြားဘုံ ဌာနများ ကဲ့သို့ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် တရွာတည်နေရာလည်း မဟုတ်။ အပဝတ္တံ= အခြားဘုံဌာနများကဲ့သို့ ကိုယ်ခန္ဓာပါ ဖြစ်ကြရာလည်း မဟုတ်။ အနာရမ္မဏံ=အခြားတည်ရာ ဘုံများကဲ့သို့ စွဲလမ်းထောက်တည် ရာလည်းမရှိ။

www.dhammaransi.com

ဝေဿဝ ဒေဿာ ဝေ=ဤမျှလောက် ပွေလီ ထူးဆန်း၊ အံ့မခန်းသည့်၊ ရွှေနန်းမျိုးသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခသာ=တထောင့် ငါးရာ၊ ရန်များစွာတို့၏ အခါခါညှဥ်းဆဲ နှိပ်စက်အပ်သော ဘေးဒုက္ခဟူသမျှ၏။ အန္တော=အဆုံးတည်း။

ပထမဥဒါန်း ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ=အခြားတည်ရာဘုံများကဲ့သို့ ယင်းနိဗ္ဗာန်ဟူသော ဘုံတည်ရာဟူသည် ထင်ရှားမရှိနိုင်ရာဟု တွေးတောခြင်း မကောင်း နိုင်ကြကုန်သော ငါ၏ချစ်သား ရဟန်းများတို့၊ အနတံနာမ= မျက်စိဖြင့် မြင်ရသည်ကို မဆိုဘားဘိ၊စိတ်ကူး၊စိတ်အကြံ တွေး ခေါ်မှုဖြင့်သော်လည်းမညွတ်၊မရောက်နိုင်ရာအရပ်မည်သည်ကား (ဝါ)တဏှာမသိ၊ မလာနိုင်ရာအရပ် မည်သည်ကား၊ ဒုဒ္ဒသံ= ပုထုဇဉ်တို့ ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်မည့်အရေး လွန်စွာ ကွာဝေးခဲ့၏။ ဟိ=ငါဘုရား မိန့်ကြားတော် မူသင့်လှတော့၏။ သစ္စံ= အခြားတရားများကဲ့သို ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ပကတိမြဲမြံ၊ မှန်ကန်စွာတည်နေသော တရားမြတ်မည်သည်။ သု ဒဿနံ= မြင်လွယ်သော သဘောတရားမျိုးသည်။ န=မဟုတ်နိုင်။ ယံ= ယင်းသို့သိနိုင်၊မြင်နိုင်ခဲသော နိရောဓသစ္စာ၊ နိဗ္ဗုတာဘုံနန်းကို (ထည့်) ဇာနတော=ဖြောင့်တန်းမှန်စွာ၊ နေရာတကျ သိနိုင် ကြသော၊ ပဿတော=ဟုတ်တိုင်း ထင်ထင်၊ မြင်နိုင်ကြသော သူအပေါင်းအား၊ လောကေ=သုံးဘုံဘဝ၊ ဤလောကဌ်၊ တဏှာ=တွယ်တာမက်မော၊ ဒုက္ခဘောင်မှာ ပျော်အောင်မျှော တတ်သည့် လောဘတဏှာ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ=ပယ်

www.dhammaransi.com

ခွါပိုင်းခြား၊ ပွါးသောအားဖြင့်၊ များများကြီးကောင်းကောင်း ကြီး သိလေ၏။

တဿ=ထိုသိမြင်နိုင်ခဲ့သော နိရောသစ္စာ၊ နိဗ္ဗုတာနန်းမကို ရှုလှကြီး ပိုင်သည့်အရေးဖြင့် သစ္စာလေးပါးလုံးကိုပင် မြင်နိုင်၊ သိနိုင်လေပြီးသော ငါ၏သားတော်၊ ငါ့ရဲကျော်အပေါင်းအား၊ (ထည့်) ကိဥ္စနံ=မာရ်နတ်မင်း၏ ရဲကျော်၊ ခြောက်ဖော်တဏှာ တို့၏ အတွက် ကြောင့်ကြဖက်စရာလည်း၊ နတ္ထိ=တစိုးတစိ ဘယ်ဟာတခုရှိတော့သည် မဟုတ်။

ဒုတိယဥဒါန်း ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ=နိဗ္ဗာန်ဟူက၊ စကားမျှသာ၊ အသားထင်ရှားမရှိ၊ ယုံမှားမိကြကုန်သော ငါ၏ ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ အသဉ်တံ= အကြောင်းများစွာတို့ အခါခါ ညီညွတ် ပြုပြင်အပ်သော်လည်း ယင်းအကြောင်းများစွာတို့ ပြုစီရင်အပ်သည့် အသွင် သဉ်တ လက္ခဏာ မထင်ထသော၊ အကတဿ=အကြောင်းများစွာတို့ ပြုစီရင်အပ်ပုံ မပေါ်သော်လည်း တခုသောအကြောင်းသည်မျှ ပြုအပ်သည့်ပုံလည်း မပေါ်ထသော၊ အဘူတံ=အကြောင်းများ၊ အကြောင်းနည်းတို့ ပြုပြင်အပ်ပုံ လက္ခဏာ မထင်သော်လည်း ယင်းအကြောင်းတို့နှင့်ကင်း၍ လျောက်လျားဘာသာ ဖြစ်လာ သည်လည်း မဟုတ်ထသော၊ အဇာတံ=အချင်းခပ်သိမ်း မဖြစ် လာ၊ ခွင့်ကြီးသာမှ တခါသာဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ထသော၊ တံပဒံ= ထိုလက္ခဏာလေးရပ်၊ ဂုဏ်သကပ်ရှိသော နိဗ္ဗုတာအောင်ခန်း၊ ဘေးမသန်းသည့်၊ ရွှေမြို့နန်း(နိဗ္ဗာန်)သည်၊ အတ္ထိ=ဘေးကို

www.dhammaransi.com

ကြောက်သူ၊ ပရိနိဗ္ဗုတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားမှလွတ်ကြောင်း ပုန်းအောင်းခိုနေရာ တာဏလေဏ ပရာယန ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ထင်ရှားရှိသည်ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ=အို ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အဇာတံ=ဥပါဒ်အားဖြင့် ဒြဒ်ပေါ်အောင် မဖြစ်သော၊ အဘူတံ=ဥပါဒ်အားဖြင့် အထည်ဒြပ်မထင်သော၊ အကတံ=အကြောင်းတရားတို့ ပြုအပ်ပေါ်လျက် ပြုအပ်ပုံလက္ခဏာ မပေါ်ထင်သော၊ အသင်္ခတံ= အကြောင်းဝေး အကြောင်းနီးတို့သည် ပြုပြင် စီရင်အပ်သော်လည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်ပုံ သင်္ခတလက္ခဏာမှကင်းသော၊ ဧတံ= ထိုနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ နောစေအဘဝိဿ=အကယ်၍ ထင်ရှားမဖြစ်ပေါ်လာငြားအံ့။ဣဓ=ဤသို့ နိဗ္ဗာန်တရား ထင်ရှားမပေါ်လာခဲ့သော်၊ ဇာတဿ=ဥပါဒ် ဒြပ်ပေါ်အောင် ဖြစ်သော၊ ဘူတဿ=ဥပါဒ်အားဖြင့် ထင်သော၊ ကတဿ=အကြောင်းတရားတို့ ပြုလုပ်အပ်တိုင်း၊ ပြုလုပ်အပ်ပုံအခြင်းအရာ လက္ခဏာ ပေါ်သော၊ သင်္ခတဿ=အကြောင်းတရားတို့ ပြုစီရင်အပ်တိုင်း ပြုစီရင်အပ်ပုံ လက္ခဏာပေါ်သော၊ သင်္ခတဿ=ဘေဘူမက၊ သင်္ခါရတရားထဲမှ (သိလေသနည်း) ဣဓနိဿရဏံ=ဤဆွက် မြောက်ခြင်းဟူသည်၊ န ပညာယေထ=မထင်ခဲ့ရာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယသ္မာစ=အကြင်ကြောင့်ကား၊ ခေါ=စင်စစ်၊ အဇာတံ=ဥပါဒ်ဒြပ်အားဖြင့်ကား မဖြစ်၊ ငြိမ်အေးခြင်းသဘောဖြင့်သာ ဖြစ်လာသော၊ အဘူတံ=ဥပါဒ် ဒြပ်အားဖြင့်ကား မထင်၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘောဖြင့်သာ ထင်လာသော၊ အကတံ=အကြောင်းတရားတို့ ပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်သည် မမည်သော၊ အသင်္ခတံ=အကြောင်း တရားတို့

www.dhammaransi.com

ပြုစီရင်အပ်သော်လည်း ပြုစီရင်အပ်ပုံ သင်္ခတလက္ခဏာ မထင်သော၊ဌတံ=ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္တ=ဥပါဒ်အားဖြင့် ရှုန့်ရင်းစွာဖြစ်သော အခြားသော ပရမတ္ထ တရားများကဲ့သို့ ထင်ရှားရှိလာ ပေါ်လာသည်ပင် ဖြစ်၏။

တသ္မာ=ထိုသို့ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟူသည် ထင်ရှားရှိသောကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာတဿ=ဥပါဒ်အားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော၊ ဘူတဿ=ဥပါဒ်အားဖြင့်ထင်ရှားသော၊ ကတဿ=အကြောင်းတို့သည် ပြုအပ်သော၊ သင်္ခတဿ=အကြောင်းတရားတို့ ပြုစီရင်အပ်သော၊သင်္ခတဿ=တေဘူမက သင်္ခါရတရားထဲမှ (သိလေသနည်း) နိဿရဏံ=ထွက်မြောက် ကြခြင်းသည်၊ ပညာယတိ=နိဗ္ဗာန် ရောက်သွားကြသူ အရှင်တို့အား ထင်ရှားခဲ့၏။

တတိယဥဒါန်း ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဣဓ=ဤလောက၌၊ နိဿိတဿ=အမှီတကဲ သဟဲရှိသော သူအား (တဏှာအမှီကို ဆိုလိုသည်)၊ စလိတံ=တုန်လှုပ်ယိမ်းယိုင် မခိုင်ပျက်ပြားရခြင်းသည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။အနိဿိတဿ=အမှီဘကဲ သဟဲမရှိသူများအား (တဏှာမှကင်းသူဆိုလိုသည်)၊ စလိတံ=လှုပ်ရှား ယိမ်းယိုင် မခိုင်ပျက်ပြားရခြင်းသည်၊နတ္ထိ မရှိနိုင်။

စလိတေ=လှုပ်ရှားခြင်းသည်၊အသတိ=မရှိခဲ့သော်၊ ပဿဒ္ဓိ=ငြိမ်သက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိဿ=ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိယာ=ငြိမ်သက်ခြင်းသည်၊ အသတိယာ=မရှိခဲ့သော်၊ နတိ=ငါးပါးကာမဂုဏ်၊

ယ်ဦး-၁၃

www.dhammaransi.com

အာရုံမှောက်မှား၊ တိမ်းပါးညွတ်သွားခြင်းသည်၊ နိတ္ထိ=မရှိနိုင်။ နတိယာ=တိမ်းပါးမှောက်မှားလဲသွားခြင်းသည်၊ အသတိယာ= မရှိခဲ့သော်၊ အာဂတိဂတိ=လားရခြင်း၊ သွားရခြင်းသည်။ န ဟောတိ=မဖြစ်နိုင်။ (ပဋိသန္ဓေ မနေရ၊ မသေရဟု ဆိုလိုသည်။)

အာဂတိဂတိ=လားရခြင်း၊ သွားရခြင်းသည်၊ အသတိ= မရှိခဲ့သော်၊ စုတူပပါတော=အဖန်တလဲ သေရ၊ အဖန်တလဲ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်၊ န ဟောတိ=ဖြစ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်။ စုတူပပါတေ=အဖန်တလဲသေရခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်၊ အသတိ=မရှိခဲ့သော် ဣဓ=ဤကာမဘုံထဲ၌၊ နေဝ=မဖြစ်နိုင် တော့သည်သာတည်းဟု၊ ရုံ=ထိုရူပဘုံထဲ၌လည်း၊ န=ဖြစ်နိုင် တော့သည်မဟုတ်။ ဥဘယံ=တာမဘုံ၊ရူပဘုံနှစ်ရပ်ကို၊အန္တရေန= ကြည့်၍လည်း၊န=ဘယ်ဘုံမှာမှမဖြစ်နိုင်၊ ဧသေဝ=ဤဘုံသုံးပါးမှ လွတ်သွားရာ နိဗ္ဗူတာ အရပ်သည်ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခ ဟူသမျှ၏၊ အန္တော=အဆုံးသတ် ဖြစ်သတည်း။

(ဥဒါန်း ပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာအဖွင့်ကိုမှီ၍ အနက်ဖွင့် ဖော်ခြင်း)

စပယ်ဒွီး၁၁ပေ

www.dhammaransi.com

လူမှုရေး

ပြဿနာ=အရပ်ခြောက်မျက်နှာ။

မေးလျှောက်သူ=သိင်္ဂါလ သူဌေးသား။

အဖသိင်္ဂါလ၊ သား သိင်္ဂါလဟူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နာမည်တူ သိင်္ဂါလ သားအဖနှစ်ယောက် ရှိသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာမှာ ကျိုကျိ တက် အလွန်ချမ်းသာ၏၊ ကြွယ်ဝ၏။ သူတို့ ဘေးဘိုး အဆက် ဆက်သည် သူဌေးမျိုးချည်းသာ ဖြစ်ရာ ခု သူတို့သားအဖ လက်ထက်တိုင်အောင် သူဌေးမျိုးရိုးမပျက် ဆက်၍ တည်ဆဲ ဖြစ်၏။

ဘာသာရေးသည် လူကို သွေးကွဲအောင် မှိုင်းတိုက်တတ်၏။ သားအဖမှန်းလည်းမသိ၊ ညီအကိုမှန်းလည်း မသိအောင် ဖြစ်စေ တတ်လေသည်။ ထိုမျှသာမက ဘာသာရေးသည် အလိုက် မှားလျှင် လူတို့အား အပင်းအဆိပ် ဖြစ်စေ၏။ အလိုက် မှန်ခဲ့သော် သံသရာဝဋ်ချွတ်ဆေး၊ လောကဝဋ် ချွတ်ဆေးလည်း မည်ပေ၏။

နှစ်ယောက်သော ထိုသိင်္ဂါလ သားအဖသည် ဘာသာရေး လမ်းကြောင်းနှင့် အမြင်ချင်း မတူကြလေဘဲ ကျော်ခိုင်း၍ လျှောက်သွားနေကြ၏။ အဖဖြစ်သူက ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်

www.dhammaransi.com

ဘုရား၏ အယူဝါဒကို လက်ခံ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်၏။ သား သိင်္ဂါလက အဖခြေရာကို မနင်းလေးဘဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ကိုးကွယ်လေသည်။

အဖ သူဌေးသည် တဦးတည်းသောသားဖြစ်သူ သိင်္ဂါလအား လွန်စွာချစ်ခင်၏၊ မြတ်နိုး၏။ အလွန်ကြုံကြိုက် ခဲလှစွာသော "ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ဒုလ္လဘခေတ်ကြီး"နှင့် ကြုံကြိုက်ဆဲမှာ ငါကဲ့သို့သော ဖခင်ကောင်း တယောက်၏ သားဖြစ်ပါလျက် ဘုရားကို ကျောခိုင်း၍ ရိုင်းစိုင်းသောဘဝ၌ ကျင်လည်နေမည် ဆိုပါက ငါ့သားအဖို့ အဘယ်မှာလျှင် လူဖြစ်ကျိုး နပ်လေမည်နည်း။ ငါ့သားကို အမြင်မှန်၊ ဘာသာမှန်သို့ ရောက်စေအံ့၊ လူဖြစ်ကျိုး နပ်စေအံ့ဟူ၍ သားဖြစ်သူအား မိစ္ဆာဝါဒ မှားယွင်းသော အယူကို စွန့်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လက်ခံကိုးကွယ်ရန် ကြိမ်ဖန် များစွာပင် တိုက်တွန်းခြင်း ပြုရှာ၏။

ဘုရားကျောင်းတော်သို့သွား၍ ဘုရားသခင်အား အဖူးမျှော် ခိုင်းသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင် အာနန္ဒာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များထံ ချဉ်းကပ်ရန် ညွှန်ကြားသည်။ သို့သော် ထိုအခါမျိုးတွင် သားဖြစ်သူက ဖခင်၏ တိုက်တွန်း ချက်၊ ညွှန်ကြားချက်ကို လက်မခံဘဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ၍ ကန့်ကွက် ငြင်းဆန်လေ၏။

"ကျွန်တော် ဘုရားထံကိုလဲ မသွားလို၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆိုသော ကိုယ်တော်ကြီးတွေ ထံကိုလည်း မဆည်းကပ်လို။ ဗုဒ္ဓအသိုင်းအဝိုင်းထဲက ဆိုလျှင် အဘယ်သူထံ ကိုမျှမသွားလို။ ဘာကြောင့် မသွားလိုသလဲဟု ကျွန်တော့်ကို

www.dhammaransi.com

မေးချင်မည်၊ မေးကြမည်။ ကျွန်တော် ဖြေကြားဘို့ အသင့်ရှိပါ၏။ ဖြေပါမည်။

"ဘုရားဆီဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူတပည့်ကြီးတွေဆီဘဲ ဖြစ်ဖြစ် သွားမိတယ်ဆိုရင် သူတို့ကို ကျွန်တော် ရှိခိုးရတော့မည်၊ ဦးချရ၊ အရိုအသေ ပေးရတော့မည်။ အဲဒါ ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ရှိမခိုးနိုင်၊ သူတို့ကို အရိုအသေ မပေးနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ သူဌေးသား။ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှိခိုးဘို့၊ အရိုအသေ ပေးဘို့မလိုဘူး။

"ဒါတင်မျှ မက သူတို့ဆီ၊သူတို့ရှေ့မှောက် ရောက်သွားတယ်ဆိုရင် အကြာကြီးလဲ ထိုင်နေရမည်။ ထိုင်နေယင် အညောင်းမိလာမည်။ ကျွန်တော် အညောင်းလဲ မခံနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့ရှေ့မှာ မြေကြီးပေါ် ထိုင်ချင် ထိုင်ရမည်။ ထိုင်ရယင် ကျွန်တော့် အဝတ်အစားတွေ ဖုံလူးကုန်မည်။ ပေကျံကုန်မည်။ ညစ်ထေးကုန်မည်။ အဲဒါလဲ ကျွန်တော်မခံနိုင်ဘူး။

"ပြီးတော့ သူတို့နဲ့ တွေ့ဆုံတဲ့အခါ ချက်ချင်းထလို့လဲ မဖြစ်ဘူး။ စကားစမြည်တွေ ပြောရမည်၊ ဆိုရမည်။ အဲဒါကို အကြောင်းပြုပြီး သူတို့နဲ့ လက်ပွန်းတတီး ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်လာမည်။ ဖြစ်လာယင် ဘာတွေတက်လာမလဲ။ သူတို့အမြဲနီ့ သား စားသောက်ဘို့အတွက် အစားအစာ ပေးရမည်။ ဝတ်ဘို့ အတွက် အဝတ်အစား သင်္ကန်းဆိုလား၊ အဲဒါတွေ ပေးရ၊ ကမ်းရတော့မည်။ အဲဒီလို သူတို့ကို ကျွေးရမွေးရ၊ ပေးရ၊ ကမ်းရတယ် ဆိုကထဲက လက်ငင်း ထိခိုက်မှာက ပစ္စည်းကုန်ခြင်းဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းထဲက သူတို့ အတွက်နဲ့ တပြား

www.dhammaransi.com

တချပ်မျှ အကုန်အကျ မခံနိုင်ဘူး။အဲဒါတွေကြောင့် ကျွန်တော် သူတို့ဆီ မသွားလို၊ မချဉ်းကပ်လို။"

ဤသို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ၍ ပြောင်မြောက် ငြင်းဆန်ခြင်းပြုနေသော သား သိင်္ဂါလအား အဖ သူဌေးကြီးသည် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်။ လက်မှိုင်ချငေး အရှုံးပေးထား ရလေ၏။

သား အတွက် စိတ်လက် မချမ်းမသာ နှင့်ပင် ထိုသိင်္ဂါလ သူဌေးကြီး တနေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားလေသော အခါ သား အတွက် ရေးသားခဲ့သော သေတမ်းစာတခုကို သိင်္ဂါလသည် ဖခင်၏ အိပ်ရာအောက်က တွေ့ရှိရလေ၏။

ချစ်စွာသော သား

အဖမှာစကားကို ငါ့သား နားထောင်ရစ်ပါဘိ။ အရပ်ခြောက်ပါးကို ငါ့သား မမေ့ရစ်လေနှင့်။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း မနက်စောစော ထ၍ ရှိခိုးရစ်ပါလေ။ ဤသို့ ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ငါ့သားအား အကျိုး များပေလတ့်။

ဤစာကို တွေ့သောအခါမှ သားသိင်္ဂါလသည် မျက်ရည် များ ကျလာ၏။ အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်က အဖစကားကို နားမထောင်မိခဲ့သည်များကို နောင်တကြီးစွာရလာသည်။

ရှေးက အဖစကား ငါနားမထောင်ခဲ့သော်လည်း ယခု လေးစားတော့အံ့။ ဖခင်ကြီး မှာထားခဲ့သောအတိုင်း အရပ် ခြောက်ပါးကို နေ့စဉ်မပြတ် ကျင့်ဝတ်တခုအနေဖြင့် ငါ ရှိခိုး တော့အံ့။

www.dhammaransi.com

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် သိင်္ဂါလသည် ဖခင်ကြီး မျက်နှာလွှဲသော အချိန်မှစ၍ နေ့စဉ် နံနက်စောစော ထပြီးလျှင် တကိုယ်လုံး ရွှဲရွှဲစိုအောင် ရေဆွတ်၍ ဆံပင်များကို ဖားလျားချကာ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းရှိ မင်းလမ်းမကြီးပေါ်မှနေ၍ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အထက်၊ အောက်ဟု ဆိုအပ်သော အရပ် ခြောက်ပါးကို ရှိခိုးခြင်း ပြုလေသတည်း။

တနေ့သော နံနက်တွင် ထွက်လာသော နေဝန်းသည် ဘုရားသခင်အား ဖူးမြော်နေဟန်တူ၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်လာသော မြတ်စွာဘုရားအား နေမင်းသည်ဝပ်စင်းကော်ရော်ကောင်းကင်ပေါ်က ပူဇော်နေသကဲ့သို့ ထင်ရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လူယဉ်ပါး၊ မိဘစကားကို နားထောင်၍ သားလိမ္မာ ဖြစ်လာသော သိင်္ဂါလသည်လည်း သူ၏ ကျင့်မြဲဝတ်ကို မချွတ်စေဘဲ မြို့လမ်းမကြီး တခု ပေါ်မှ ရပ်၍ အရပ် ခြောက်ပါးကို ရှိခိုးခြင်းပြုနေစဉ် ဘုရားသခင်သည် သပိတ်တော်ကို ပိုက်၍ သူ၏ ရှေ့တူရူမှ ကြွလာတော်မူနေ၏။ သို့သော် သိင်္ဂါလသည် (ကုလားဘုရားရှိခိုးသကဲ့သို့) မျက်စိစုံမှိတ်၊ လက်နှစ်ဖက်ကို မိုးပေါ်မြှောက်လျက် ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားပြီးလျှင် ဆုံလှည့်သလိုလှည့်၍ ရှိခိုးနေခိုက်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓ လာနေသည်ကို သူ မတွေ့ရလေ။ ဗုဒ္ဓဘုရားသည် သူ့အနားသို့ ရောက်သွားတော်မူလေ၏။

မေး။ ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ အသင် စောစောစီးစီး ဘာလုပ်နေသနည်း။

www.dhammaransi.com

ဤသို့ မေးလိုက်မှ သိင်္ဂါလသည် သူ့အနားသို့ မြတ်စွာဘုရား ရောက်နေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရလေသည်။ သို့သော် သူကား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြိုပြီ ဘုရားသခင်အား ရှိခိုးခြင်း၊ အရိုအသေပေးခြင်း မပြုလေဘဲ မေးသောစကားကို ရပ်လျက်ပင် အဖြေပေးလိုက်၏။

ဖြေ။ အရှင်၊ ကျွန်ုပ်၏ အဖ မှာစကားအရ အရပ်ခြောက်ပါးကို ရှိခိုးခြင်း ပြုနေပေ၏။

မေး။ သင့်အဖက မည်သို့ မှာထားခဲ့ပေသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်၊ ကျွန်ုပ် အဖက ဤသို့ မှာခဲ့ပေ၏။ ငါ့သား နေ့စဉ်မပြတ် နံနက်စောစော ထ၍ အရပ် ခြောက်မျက်နှာကို ရှိခိုးရစ်လော့။ ဤသို့ ရှိခိုးခြင်းဖြင့် သင့်အား ကောင်းကျိုးဖြစ်လတံ့ဟူ၍ မှာထားခဲ့ပါသည်။

မေး။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ မိဘစကား နားထောင်ခြင်းကား ကောင်းလေစွ။ သို့သော် သင့်အဖ မှာကြားခဲ့သော အရပ်ခြောက်ပါးကား သင်ယခု ရှိခိုးနေသော အရှေ့၊အနောက် တောင်၊ မြောက်၊ အထက်၊ အောက် အရပ်များ ဟုတ်မည် မထင်။ သင့်ဖခင်ကား ငါဘုရား၏ တပည့်သာဝကတဦး ဖြစ်၏။ ငါသည် ငါ့တပည့် သာဝကတို့အား ဤသို့ဤသို့သော အရပ်ခြောက်မျိုးကို ရှိခိုးရမည်ဟူ၍ မည်သည့်အခါကမျှ ဟောပြောခြင်း၊ ညွှန်ကြားခြင်း မပြုခဲ့ပေ။

ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်ရာ သိင်္ဂါလသည် ထိုဧကမှာပင် ငိုင်ကျသွားလေသည်။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုများ သူ့အာရုံတွင် ရုတ်ချည်း ထင်လာသည်။ ငါ့အဖ မှာထားခဲ့တဲ့ အရပ် ခြောက်

www.dhammaransi.com

ပါးဟာ ဒါ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ်။ ငါ့အဖေဟာ သူ(ဘုရား) ပြောသလို သူ(ဘုရား) တပည့်ဆိုတာလဲ မှန်တယ်။ ငါ့အဖဟာ ဒီ အရပ် ခြောက်ပါးကို ရည်ညွှန်းပြီး ငါ့ကို မှာထားခဲ့တာမှ ဟုတ်ပါလေစ။ ဒါမှ တပါး အရပ်ခြောက်ပါး ဆိုတာများ ရှိသေးရော့လား။ ရှိခဲ့ရင် အဲဒါကိုများ ရည်ညွှန်းပြီး မှာထား ခဲ့ရော့လား ဟူသော အတွေးများ ဖြစ်လာသည်။ ထိုတွေးမှု၏ လှုံ့ဆော် ချက်ကြောင့် သိင်္ဂါလသည် မြတ်စွာဘုရား အား မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေတော့သည်။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်ခြောက်ပါးမှတပါး၊ အခြား တပါးသော အရပ်ခြောက်ပါးမှ တပါး၊ အခြား တပါးသော အရပ် ခြောက်မျက်နှာများ ရှိပါသေး သလော့။ ရှိခဲ့သော် အဘယ်သည်တို့ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။

ဖြေ။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ ငါ၏ သာသနာတွင်း၌ အရပ် ခြောက်ပါးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ၎င်းတို့ကား ငါဘုရားသာသနာ၌ မိဘကို အရှေ့အရပ်၊ ဆရာကို တောင်အရပ်၊ သားမယားကို အနောက်အရပ်၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းကို မြောက်အရပ်၊ လက်အောက် ငယ်သား ကျေးကျွန် များကို အောက်အရပ်၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကို အထက်အရပ် ဤသို့အားဖြင့် အရပ် ခြောက်ပါး ရှိကုန်သတည်း။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ သာသနာတွင်းရှိ အရပ်ခြောက်ပါး ကို အကျွန်ုပ် မှတ်သားရပါပြီ။ ၎င်းတို့ကို အဘယ်သို့လျှင် ရှိခိုး အပ်ပါသနည်း။ လက်အုပ်ချီမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ဆိုပါသလော။ သို့မဟုတ် အခြားအခြားသော ရှိခိုးနည်း ဟူ၍ ရှိပါသေး သလော။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ နာလော့။ လောက၌ အကြင် သားသမီးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသားသမီးတို့က မိဘ တို့အား ပြုစုလုပ်ကျွေးရသော ကျင့်ဝတ် ငါးမျိုး ရှိပေသည်။ထိုသို့သော သားသမီးဝတ်ကို မချွတ်စေရအောင် လုပ်ကျွေး ပြုစုခြင်းသည် မိဘတို့အား အမြဲတစေ ရှိခိုးနေသည် မည်၏။ သင့်ဖခင်သည် ယင်းသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ် ၍စောင်း၊ အကြောင်းပြု၍ အရှေ့အရပ်ကို ငါ့သား မမေ့လေနှင့်၊ အမြဲတစေ ရှိခိုး ပါလေ ဟူ၍ မှာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ သားသမီးတို့က မိဘတို့အား ပြုရာ သော ကျင့်ဝတ်ငါးသွယ်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ။ (၁) မိဘတို့သည် သားသမီး တို့အား ရှေးဦးစွာ ကျေးဇူး ပြုတတ်သောကြောင့် ပုရတ္ထိ မဒိသာ=အရှေ့အရပ် မည်ပေကုန်၏။ ထိုမိဘ တို့သည် သား သမီးတို့အား ငယ်စဉ်ကာလမှ စ၍ နို့ရည်တိုက်ခြင်း၊ အစား အစာ ကျွေးမွေးခြင်း၊ နပ်၊ တံတွေး၊ ကျင်ကြီး၊ကျင်ငယ်စသော အညစ် အကြေး များကို ရွံရှာခြင်း မရှိ၊ အမွေးနံ့သာကဲ့သို့ သဘောထားကာ သုတ်သင်ပေးခြင်း၊ အရွယ်အလျောက် ထိုက် တန်သော အဝတ်အစား၊ အခါင် တန်ဆာများ ဆင်ယင်ပေး ခြင်း စသည်တို့ကို ပြု၍ ယုယစွာ ကျွေးမွေး လာခဲ့ကြသည်။ သားသမီးများ အရွယ်ရောက် လာသောအခါ အတုံ့ အပြန် သဘောအားဖြင့် သားသမီးများက တဖန် ပြန်၍ မိဘ တို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ပြုစုခြင်းသည် ကျင့်ဝတ် တပါး။

www.dhammaransi.com

(၂) မိဘတို့၌ ဆောင်ရွက်စရာ တစုံတခုသော ကိစ္စ ကြီးငယ် ပေါ်ပေါက်လာသောအခါများတွင် သားကောင်း၊ သမီးကောင်း ပြီသစွာ မိဘ ကိုယ်စား ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခြင်း ကျင့်ဝတ်တပါး။

(၃) မိဘ လက်ထက်က ဆင်းသက်လာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ယဉ်ကျေးသော အပြုအမူ များကို အစဉ် အလာ မပျက် ဆက်လက်တည်ထွန်းအောင် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသွားခြင်း ကျင့်ဝတ်တပါး။

(၄) သားသမီးပင် ဖြစ်သော်လည်း မိဘ ဆိုဆုံးမသော စကားကို နားထောင်မှသာ မိဘအမွေကို ခံထိုက်၏။ မိဘစကားကို နားမထောင်ဘဲ မိဘကို အမြဲ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုနေချေက မိဘအမွေကို မခံထိုက်။ ထို့ကြောင့် အမွေကိုခံစားထိုက်သော သားကောင်း၊သမီးကောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှာ မိဘစကားကို နားထောင်ခြင်း၊လေးစားခြင်း ကျင့်ဝတ်တပါး။

(၅) မိဘနှစ်ပါး ဆုံးပါး ကွယ်လွန်သွားလေသောအခါ၊ သားကောင်း သမီးကောင်းပြီပြီ"ကောင်းရာသုဂတိ လားရောက်စေကြောင်း"ရည်ရွယ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြု၊အမျှပေးဝေခြင်း ကျင့်ဝတ်တပါး။ ဤငါးပါးပေတည်း။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ ဤအကြောင်းတရား ငါးပါးတို့ဖြင့် လိမ္မာသောသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်ဟု သမုတ်အပ်သော မိဘတို့ကို အဖန်တလဲလဲ အမြဲလုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ မွေးမြူအပ်ကုန်၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် အရှေ့အရပ်ကို အမြဲတစေ ရှိခိုးနေသည် မည်သောကြောင့် သင့်ဖခင်သည် ဤသည်ကိုရည်ရွယ်၍

www.dhammaransi.com

အရွှေအရပ်ကို ရှိခိုးရစ်၊ မလစ်ဟင်းစေနှင့်ဟု မှာထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊နာဦးလော့။ သားသမီးတို့က မိဘတို့အား ပြုစုရသော ကျင့်ဝတ်ငါးမျိုး ¹ရှိသကဲ့သို့ပင် မိဘတို့ကသားသမီး တို့အား ပြုရသောကျင့်ဝတ်သည်လည်း ထိုနည်းရင်း၊ငါးမျိုးပင် ရှိပေ၏။ငါးမျိုးဟူသော်ကား–

(၁) မကောင်းမှုကို မပြုမှားမိအောင် တားမြစ်ခြင်းတပါး။ (၂) ကောင်းသော အမှုမျိုးကို ပြုလုပ်အောင် ညွှန်ကြား တိုက်တွန်းခြင်း တပါး။(၃) အတတ်ပညာတတ်မြောက်အောင် သင်ကြား ပေးခြင်း တပါး။ (၄) လုပ်ကိုင် စားသောက်ရန် အတွက် တတ်နိုင်သလောက် အရင်းအနှီး စိုက်ထုတ်ပေးခြင်း တပါး။ (၅) အချိန်အရွယ် ရောက်လျှင် သင့်လျော်သူနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးခြင်း တပါး၊ဤငါးပါးပေတည်း။

ဤသို့ ငါးသွယ်ကျင့်ဝတ်၊ မချွတ်စေခြင်းအားဖြင့် မိဘတို့ သည် ကောင်းသော အရှေ့အရပ်ဟူသော အရာ၌ တည်ပေ ကုန်သည်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ အရှေ့အရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိဘတို့ ဘက်မှရင်း၊သားသမီးတို့ဘက်မှရင်း တစုံတခုသောချို့ယွင်းခြင်း မရှိသဖြင့် ဘေးရန်ဥပဒ် လုံခြုံသည်မည်ပေ၏။

၁။ မိဘဝတ်၊ ဆရာသမားဝတ်၊ မယားဝတ်၊ လက်အောက် ငယ်သားဝတ်တို့ကို သိင်္ဂါလ သူဌေးသားက မမေးသော် လည်း အပြန်အလှန်သဘောအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက ထည့်၍ ဟောသွားတော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

မေး အရှင်ဘုရား၊ အရှေ့အရပ်ကိုကား ထင်ရှားစွာ သိရပါပြီ။ တောင်အရပ်ဟူသည်ကိုဆက်၍ မှတ်သားလိုပါသေးသည် ဘုရား။ဟောတော်မူပါဦးဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ငါ့ဘုရားသာသနာ၌ ဆရာသမားတို့သည် တပည့်တို့ပြုစုသော ကျင့်ဝတ်ကို အလှူခံထိုက်ပေသောကြောင့် ဒက္ခိဏဒိသာ=တောင်အရပ်မည်ကုန်၏။တောင်အရပ်နှင့်တူသည်ဟု ငါဟောတော်မူ၏။ ထိုတောင်အရပ်နှင့်တူသော ဆရာသမားတို့အား တပည့် ဖြစ်သူတို့က ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း မချွတ်လျှင်ငါးပါးပင်တည်း။ငါးပါးဟူသော်ကား-

(၁) ဆရာသမားလာသည်ကိုမြင်လျှင် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ နေရာဖယ်ပေးခြင်း၊ အလေးပြုခြင်း၊ ညောင်းညာသောအခါ နင်းနှိပ်၍ ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုခြင်း တပါး။ (၂) ဆရာ့ထံပါး တနေ့သုံးကြိမ် ဆည်းကပ်ခြင်း တပါး။ (၃) ဆရာ့စကားကို အလေးအနက်ပြု၍ မှတ်သားနာယူခြင်း တပါး။ (၄) ဤမှကြွင်းသော ချိုးရေ၊သောက်ရေ၊ မျက်နှာသစ်ရေတည်ထားခြင်း၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို လျှော်ဖွပ်ပေးခြင်း၊ အစားအစာကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းတပါး။ (၅) ဆရာသင်ကြားပေးသည်ကို မှတ်သားမိနေအောင် အထပ်ထပ်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း တပါး။ဤငါးပါးပင်တည်း။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ဆရာသမားတို့သည် တပည့်တို့ပြုစုသော ကျင့်ဝတ်ငါးမျိုးအလှူကို ခံထိုက်သောကြောင့် ဒက္ခိဏဒိသာ= တောင်အရပ် မည်ပေကုန်၏။ ဆိုခဲ့သော ကျင့်ဝတ်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်ခြင်းသည် တောင်အရပ်နှင့် တူသော ဆရာသမား

www.dhammaransi.com

တို့အား ရှိခိုးသည်လည်းမည်၏၊ ပူဇော်သည်လည်းမည်၏၊ ထိုသို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် "ဤသူကား ဆရာမှန်းသမားမှန်း မသိတတ်" ဟူ၍ တပါးသူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကင်း၏။ ဘေးရန်ဥသုံ လုံခြုံ၍ ငြိမ်း၏။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊နာဦးလော့ တပည့်ဝတ်ငါးပါး ရှိလေသည့်နည်းတူ တပည့်အပေါ်၌ ဆရာသမားတို့က ထားရှိသောဝတ်သည်လည်း ငါးပါးပင်တည်း။ယင်းငါးပါး ဟူသော်ကား–

(၁) သင်သည် ဤသို့ထိုင်၊ဤသို့ရပ်၊ဤသို့စား၊ဤသို့သွား၊ ဤသူနှင့်ပေါင်း ဤသူနှင့် မပေါင်းနှင့် ဟူ၍ ကောင်းရာရှေးရှုလျက် ဆိုဆုံးမခြင်း တပါး။ (၂) တပည့်တို့အား ရှင်းလင်းပြတ်သားအောင် သင်ကြားပေးခြင်း တပါး။ (၃) သင်ကြားရာ၌ ချီးသာသောစကားဖြင့် သင်ကြားခြင်း တပါး။(၄) ပညာအခြေခံ ရသည်အထိ စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ သင်ကြားပေးခြင်း တပါး။ (၅) အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ အပိတ်အပင်အတားအဆီးမရှိ။ မည်သည့်အရပ်၌မဆို ဘဝရပ်တည်မှုရအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း တပါး။ (ပညာတတ်မြောက်ထားလျှင် မည်သည့်အရပ်၌မဆို ရပ်တည်နိုင်ခြင်းကို ဆိုခြင်းဖြစ်၏) ဤငါးပါးပေတည်း။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျင့်ဝတ်တို့နှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဆရာအားဖြင့်၊ တပည့်အားဖြင့်၊ တောင်အရပ် မျက်နှာမှ ဘေးငြိမ်း၏။ တပါးသူတို့ ဆိုပြောရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့စရာမရှိ ဖြစ်၏။ ဤသည်ကိုရည်၍ သင့်ဖခင်က သင့်အား "တောင်အရပ်ကို မမေ့လင့် အမြဲတစေ ရှိခိုးရစ်ပါလေ"ဟု မှာကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

---

www.dhammaransi.com

မေး။ ကောင်းပါပြီ ဘုရား။ နားလည်ပါပြီ ဘုရား။ အနောက်အရပ်မည်ပုံကို ဆက်၍ ကြားနာမှတ်သားလို၍ ဟောတော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ မယားဟူသည် လင်၏နောက်သို့သာအစဉ်တစိုက်လိုက်ရ ထုံးစံရှိလေသောကြောင့် ပစ္ဆိမဒိသာ= အနောက်အရပ်မည်ပေ၏။ လင်ယောကျ်ားဖြစ်သူသည် အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော မယားတို့အား ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါးပင် ရှိပေ၏။ ယင်းငါးပါးကား—

(၁) မခထေမဲ့မြင်၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၊ နားမခံသာသော စကားမျိုးကို မဆိုလေဘဲ ချိုသာစကားဖြင့် ဆိုပြော ဆက်ဆံခြင်း။ (၂) လုပ်ကိုင်၍ ရရှိသမျှဥစ္စာကို မယားထံ အပ်နှံခြင်း။ (၃) မိမိမယားကိုလွန်၍ အခြားတပါး မိန်းမကို မသွားလာခြင်း။ (၄) မိမိ အခြေအနေကိုလိုက်သော ထိုက်တန်သော အဝတ်အစားများ ဆင်ယင်ပေးခြင်း။ (၅) နိုင်လိုမင်းထက် နှိပ်စက်ကလူ မပြုခြင်း။ ဤငါးပါးပေတည်း။ ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် လင်ဖြစ်သူသည် မယားအား လုပ်ကျွေးအပ်၏။ ဤသို့ လုပ်ကျွေးခြင်းသည် အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ငြိမ်း၍ အနောက်ကို ရှိခိုးသည်လည်း မည်ပေ၏။ ပူဇော်သည်လည်း မည်ပေ၏။ ထိုအနောက်မှ ဖြစ်သော အန္တရာယ်သည် မရောက်နိုင်ဖြစ်သတည်း။ ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သင့်ဖခင်က သင့်အား "ငါ့သား အနောက်အရပ်ကိုမမေ့လေနှင့် အမြဲတစေ ရှိခိုးပါလေ" ဟူ၍ မှာထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

---

www.dhammaransi.com

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ နာဦးလော့။ လင့်ဝတ်ငါးပါး ရှိသည့်နည်းတူပင်လျှင် မယားဝတ်လည်း ငါးပါးပင် ရှိသည် ဖြစ်၏။ ယင်းငါးပါး ဟူသော်ကား—

(၁) အိမ်တွင်းမှုဆိုင်ရာတို့ကို မလစ်ဟင်းရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း။ (၂) လင်ဖြစ်သူ ရှာဖွေ၍ မိမိထံ အပ်နှံသော ပစ္စည်းများကို မယိုမဖိတ်ရအောင် သိမ်းဆည်းခြင်း။ (၃) လင်မှတပါး အခြားယောကျ်ားနှင့် လွန်ကျူး၍ မကျင့်မှားခြင်း။ (၄) ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်းခြင်း။ (၅) လင့်ဆွေမျိုး၊ မိမိဆွေမျိုး မခွဲခြားဘဲ သင့်လျော်အောင် ပေးကမ်း ချီးမြှင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်း။ ဤငါးပါးတည်း။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် မယားဖြစ်သူသည် လင်ကို လုပ်ကျွေး ပြုစုအပ်၏။ ဤသို့ ပြုစုခြင်းအားဖြင့် အနောက်အရပ်က လုံခြုံအောင် ဆိုပိတ်သည်မည်၏။ ဘေး ကင်း ၏။ ဘေး ဥပ ဒ် သိမ်း မ ရှိ သ ည် ဖြစ် ၏။ အ မြဲ လင်ယောကျ်ားကို ရှိခို ပူဇော်နေသည် မည်၏။ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ အနောက်အရပ်ကို မမေ့လင့် အမြဲတစေ ရှိခိုးရစ်ပါလေဟူ၍ သင့် အား သင့် ဖ ခင် က မှာ ကြား ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

မေး။ ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။ နားလည်ပါပြီ။ မြောက်အရပ်ဟူသည်ကို ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားတော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ နာလော့ ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့သည် ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက် စေတတ်သောကြောင့် ဥတ္တရဒိသာ=မြောက်အရပ် မည်ပေ့ကုန်၏။ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော

www.dhammaransi.com

အမျိုးသားသည် ယင်းမိတ်ဆွေများအား ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါးရှိပေ၏။ ငါးပါးဟူသော်ကား—

(၁) ဘကြီးတန်သူကို ဘကြီး၊ ဦးရီးတန်သူကို ဦးရီးစသော အားဖြင့် ရိုသေစွာ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုဆက်ဆံခြင်း။ (၂) ပေးကမ်း ချီးမြှင့်ခြင်း။ (၃) ဆင်းရဲရောက်သော် ကယ်တင်ခြင်း။ မိတ်ဆွေအကျိုးကို သည်ပိုးဆောင်ရွက်ခြင်း။ (၄) မျက်မှောက် မျက်ကွယ်မရွေး ရိုသေလေးစားခြင်း။ (၅) အလိုရှိသော အရာများရှိက ယူပါ ခွင့်ပြုထားခြင်း။ ဤငါးပါးပေတည်း။ ဤငါးပါးသောဝတ်ကို မချွတ်ခစခြင်းအားဖြင့် ခမြောက်အရပ်ကို လုံခြုံအောင် ဆီးပိတ်ထားသည် မည်ပေသဖြင့် ထိုအရပ်မှ တစုံတခုသော ဘေးအန္တရာယ်သည် ရောက်နိုင်တော့မည် မဟုတ်။ ဤသည်ကိုရည်၍ သင့်ဖခင်သည် သင့်အား "မြောက်အရပ်ကို ရှိခိုးရစ်ပါလေ"ဟူ၍ မှာထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ မိမိက တုံ့ပြန်၍ မိတ်ဆွေအပေါ်၌ ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါး ရှိပေသည်။ ယင်း ငါးပါးကား—

(၁) တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ သတိမေ့လျော့၍ နေခဲ့သော် စောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်း။ (၂) မေ့လျော့နေသူ မိတ်ဆွေ၏ ပစ္စည်းများကို မပျောက် မပျက်ရအောင် စောင့်ရှောက် သိမ်းဆည်းထားခြင်း။ (၃) ရွံ့ကြောက်တတ်သော မိတ်ဆွေအား "ငါရှိပြီ" ဟူ၍ မကြောက်အောင် အားပေးခြင်း။ (၄) ဘေးအန္တရာယ်တခုခု တွေ့ကြုံလေသောအခါ စွန့်လွှတ်၍ မပြေးခြင်း။ (၅) မိမိ၏

www.dhammaransi.com

မိတ်ဆွေပင် မရှိတော့သော်လည်း ၎င်း၏ သားသမီးများအား ဆက်လက်၍ တတ်နိုင်သလောက် စောင့်ရှောက်ခြင်း။ ဤငါးပါး ပေတည်း။ ဤငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော် မြောက်အရပ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည် မည်ပေ၏။ ယင်းသို့ပြုခြင်းဖြင့် မြောက်အရပ်မှ ဘေးအန္တရာယ်များ မရောက်လာနိုင်။ ဘေးခပ်သိမ်း ငြိမ်း၏။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ ဤသည်ကို ရည်၍ သင့်ဖခင်သည် မြောက် အရပ်ကို ရှိခိုးရစ်ပါလေဟူ၍ သင့်အား မှာကြားသွားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

မေး။ ကောင်းပါပြီ။ နားလည်ပါပြီဘုရား။ အောက်အရပ် ဟူသည်ကို သိလိုပါသေး၏။ ဆက်လက်၍ ဟောတော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ၊ ကျေးကျွန် အလုပ်သမားတို့ သည် မိမိအောက် ယုတ်နိမ့်သူများဖြစ်သော ပစ္ဆိမဒိသာ= အောက်အရပ် မည်ပေကုန်၏။ ယင်းသူတို့အား အကြီးအကဲ ဖြစ်သူက ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါးပင်ရှိပေ၏။ ငါးပါးဟူသည်ကား—

(၁) အားအင်နှင့်မျှတရုံ အလုပ်ကို ခိုင်းခြင်း။ (၂) နာ မကျန်း ရှိသောအခါ အလုပ်မခိုင်းဘဲ အနာပျောက် ရေး ဆေးဝါးများ ကုသပေးခြင်း။ (၃) လုပ်၍ရသမျှကို မိမိချည်း မယူလေဘဲ လုပ်သူနှင့် မျှမျှတတခွဲဝေ၍ ယူခြင်း။ (၄) ထိုက် သင့်သော ရိက္ခာ လုပ်ခများကို ပေးခြင်း။ (၅) အလုပ်ကို အားလပ်ခွင့်၊ ရပ်နား အပန်းဖြေခွင့်ပေး၍ နားနားနေနေ လုပ်ကိုင်စေခြင်း။ ဤငါးပါးပေတည်း။ ဤကျင့်ဝတ်နှင့်

www.dhammaransi.com

ပြည့်စုံလျှင် အောက်အရပ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည် မည်ပေ၏၊ အောက်အရပ်မှ ဘေးခပ်သိမ်းငြိမ်း၍ အမြဲတစေ ရှိခိုးနေသည် မည်ပေ၏။ ချစ်သား သိင်္ဂါလ။ သင့်ဖခင်သည် ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ သင့်အား အောက်အရပ်ကို ရှိခိုးရစ်ပါလေဟူ၍ မှာကြားသွားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

အို ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ ထိုနည်းလည်းကောင်း လက်အောက်ငယ်သားများက အကြီးအကဲအရှင်သခင်များအား ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါး ရှိပေ၏။ ငါးပါးဟူသော်ကား—

(၁) အရှင်သခင် အိပ်ရာက မထခင် အရှင်ထခြင်း။ (၂) အိပ်သောအခါ နောက်မှအိပ်ခြင်း။ (၃) အရှင်သခင်၏ ဥစ္စာကို မခိုးဘဲ ပေးမှသာ ယူခြင်း။ (၄) အလုပ်ကို ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း လုပ်ကိုင်ခြင်း။ (၅) အရှင်သခင်ကို အမြဲအားဖြင့် ထုတ်ဖော် ချီးကျူး၍ ပြောဆိုခြင်း။ ဤငါးပါးပေတည်း။ ဤငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော် အောက်အရပ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည် မည်ပေ၏။ ဘေးခပ်သိမ်းငြိမ်း၍ အောက်အရပ်မှ မည်သည့် အန္တရာယ်မှ မရောက်လာနိုင်တော့။ ထို့ကြောင့် ဤသည်ကိုရည်၍ သင့်အား "အောက်အရပ်ကို မမေ့လေနှင့်"ဟူ၍ သင့် ဖခင်က မှာကြားသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား၊ နားလည်ပါပြီ ဘုရား။ အထက်အရပ်ဟူသည်ကို သိလိုပါ၍ ဆက်လက်ဟောကြားတော်မူပါရန် တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ ရဟန်း ရဟန်းတို့မည်သည် လူတို့ထက်မြင့်မြတ်သောအကျင့် ရှိပေကုန်သောကြောင့် ဥပရိမဒိသာ=

www.dhammaransi.com

အထက်အရပ်တို့မည်ကုန်၏။ ထို အထက်အရပ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား လူတို့က ပြုရသော ကျင့်ဝတ်သည်လည်း ငါးပါး ရှိပေ၏။ ငါးပါးဟူသော်ကား—

(၁) မေတ္တာဖြင့် ကာယကံမြောက် ကိုယ်တိုင် သွား၍ ပင့်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် သောက်ရေ သုံးရေ မျက်နှာသစ်ရေများ တည်ထားခြင်း၊ ခြေ၊ ကျောက်ကုန်း စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင် ချေးတွန်းပေးခြင်း၊ အဝတ် သင်္ကန်းကို ကိုယ်တိုင် လျှော်ဖွပ်ပေးခြင်း။ (၂) မေတ္တာဖြင့် ဝစီကံမြောက် ရဟန်းတော်များအား "လှူကြပါ"ဟူ၍ နှိုးဆော်ခြင်း၊ကောင်းချီးပေးခြင်း၊ ချိုသာသော စကားဖြင့် ရိုသေစွာဆက်ဆံခြင်း။ (၃) မေတ္တာဖြင့် မနောကံမြောက် ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေဟု မေတ္တာ ပို့ခြင်း။ (၄) အလှူတံခါးကို အမြဲဖွင့်၍ထားခြင်း။ (၅) ဆွမ်း ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို လှူဒါန်းခြင်း။ ဤငါးပါးတည်း။ ဤငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံခဲ့သော် အထက်အရပ်လုံသည် မည်ပေ၏။

ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ အထက်အရပ် မည်ပေသော ရဟန်းတို့က လူဒါယကာတို့အား ပြုရသော ကျင့်ဝတ်တို့ကား ခြောက်ပါး ရှိပေ၏။ခြောက်ပါးဟူသည်ကား—

(၁) မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်း။ (၂) ကောင်းမှုကို တိုက်တွန်းခြင်း။ (၃) မေတ္တာဖြင့် ကောင်းကျိုးကို ရွှေရှု၍ ချီးမြှောက်ခြင်း။ (၄) မကြားဘူးသော တရားစကားကို ဟောကြားခြင်း။ (၅) ကြားပြီး နာပြီး တရားတို့ကို လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်စေခြင်း။ (၆) ဒါန၊ သီလစသော သုဂတိသို့ သွားရောက်ကြောင်း ကောင်းသောခရီးကို ညွှန်ကြားခြင်း

www.dhammaransi.com

ဤသို့အားဖြင့် ခြောက်ပါးတည်း။ ဤကျင့်ဝတ်နှင့် မချွတ်ပြည့်စုံခဲ့သော် အထက်အရပ်ကို ပိတ်ဆို့သည် မည်၏။ အထက်အရပ်မှ ဘေးမရှိ၊ ငြိမ်း၏။ချစ်သားသိင်္ဂါလ။ ဤသည်ကို ရည်၍ သင့်ဖခင်က သင့်အား "အထက်အရပ်ကို မမေ့လေနှင့်။ အမြဲ တစေ ငါ့သား ရှိခိုးရစ်ပါလေ"ဟူ၍ မှာကြားသွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အို ချစ်သားသိင်္ဂါလ၊ သင်သည် သင့်အဖ မှာကြားခဲ့သော စကားကို အကယ်၍ လိုက်နာ နားထောင်လိုသည် ဖြစ်အံ့။ ဤ ငါ ဟောကြားအပ်ပြီးသော အရပ်ခြောက်ပါးတို့ကို ရှိခိုးလေလော့။

အရှင်ဘုရား၊ တရားတော်ကား အလွန် နှစ်သက်ဘွယ်ကောင်းပါပေစွ။ ယနေ့မှစ၍ အသက် ရှည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး တပည့်တော်အား ရတနာသုံးရပ်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဒါယကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါဘုရားဟူ၍ လျှောက်ပြီးလျှင် သိင်္ဂါလသူဌေးသားသည် သရဏဂုံ တည်လေ၏။

(သိင်္ဂါလော ဝါဒသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

သာသနာရေး

ပြဿနာ=အဓွန့်ရှည်စွာတည်မှု၊မတည်မှု။
မေးလျှောက်သူ=အရှင်သာရိပုတ္တရာ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား၏ လက်ျာရံ အဂ္ဂသာဝက [1] ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလေရာရာသို့ နောက်တော်မှ ခစားမကွာ လိုက်ပါရသည်က များလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ၁၁ ဝါစေ့ရောက် ၁၂ ဝါမြောက်၌ ဝေရဥ္စပြည်သို့ ကြွသွားတော်မူလေရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း အရှင်အာနန္ဒာတို့နှင့်အတူ နောက်တော် ပါးမှ ပါသွား၏။

ဝေရဥ္စပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူသောအခါ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားနှင့် နောက်ပါရဟန်း ပရိသတ်အားလုံး အစား ဆင်းရဲတော်မူကြ သည်သာမက အနေလည်း ဆင်းရဲတော်မူ၏။ အခြား မြို့ရွာ

၁။ အဂ္ဂသာဝက၊အဂ္ဂ+သာဝက။အဂ္ဂ=အထွတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံးသော၊ သာဝက=တပည့်။ အဂ္ဂသာဝက=အထွတ်အမြတ်ဆုံး တပည့်ကြီး။

www.dhammaransi.com

များ၌ ရွှေကျောင်းတော်ကြီး၊ မိုးပါးနီးမျှသော အဆောက် အဦးများ၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော်လည်း ဝေရဥ္စပြည်၌ကား ကြမ်းထော်သော မုယောဆွမ်းကြီးကို မဝတဝ မျှတ၍စားကြရ ကုန်၏။ နေရာထိုင်ခင်းမှာလည်း တမာပင် ပေါမျာသော ကျူတောကြီးအတွင်း၌ ဆင်းရဲစွာ နေတော်မူကြရကုန်၏။

အခါတပါးတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သစ်တပင်ရင်း၊ ဝါးတပင်အောက် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ နေစဉ် သာသနာတော်အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ဆင်ခြင် စဉ်းစား မိလေသတတ်။

ဂင်္ဂါဝါဠု၊ သံစုမကာ၊ ဗုဒ္ဓအဆူဆူ၊ ပွင့်တော်မူသွားကြလေ ကုန်ပြီ။ထိုအဆူဆူပွင့်တော်မူလေပြီးသော ဘုရားသခင် များစွာ တို့အနက် အဘယ်မည်သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာသည် ကြာမြင့်စွာ တည်လေသနည်း။ အဘယ်မည်သော မြတ်ဘုရား၏ သာသနာသည် ကြာမြင့်စွာ မတည်သနည်း။ အရှည်တည်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် တည်သနည်း။မတည်လျှင် အဘယ့်အကြောင်း ကြောင့် မတည်လေသနည်း။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုအကြောင်းကို ပြဿနာတရပ် အနေဖြင့် အဖန်ဖန်၊အထပ်ထပ် သုံးသပ် ဆင်ခြင်သော်လည်း အဖြေမှာ ထွက်မလာဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင် သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားထံချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထားမေးမြန်းခြင်းပြုလေ၏။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ အဆူဆူ ပွင့်တော်မူသွားသောဘုရားသခင်တို့အနက်တွင် အဘယ်ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ သာသနာသည် အခွန့်ရှည်ကြာစွာ တည်ပါ

www.dhammaransi.com

သနည်း။ အဘယ်မြတ်ဘုရား၏ သာသနာသည် ကြာမြင့်စွာ မတည်ပါသနည်းဘုရား။

ဖြေ။ အို ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်ထွန်းတော်မူသွားသော ဝိပဿီပုမြတ်စွာဘုရား၊ ၎င်းနောက် ပွင့်တော်မူသွားသော သိခီဘုရား။ ဝေဿဘူဘုရားသခင်တို့၏ သာသနာကား ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းမရှိ။ သာဝက နှစ်ဆက် လွန်က ကွယ်ပသွားလေကုန်၏။

အို ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော် မူသွားကြသော ကကုသန်၊ကောဏာဂုံ၊ကဿပဘုရားသခင်တို့၏ သာသနာကား ကြာမြင့်စွာ တည်ပေသည် ချစ်တပည့်။

မေး။ အရှင်ဘုရား ဝိပဿီ၊သိခီ၊ဝေဿဘူ ထိုဘုရားသုံးဆူ တို့၏သာသနာမှာ အဘယ့်ကြောင့် ကြာရှည်စွာ မတည်ပါ သနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်တပည့် သာရိပုတ္တရာ၊ ထိုသုံးဆူသော ဘုရား သခင်တို့ကား တပည့်တို့အား များစွာ တရားဟောခြင်းလည်း မပြုကြ။ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း များစွာ ပညတ်ခြင်း မရှိကြ။ ပါတိမောက်¹ကိုလည်း မပြကြ။ သုတ္တ၊ ဂေယျ၊ ဂါထာ စသော ဒေသနာတို့လည်း အနည်းငယ်မျှသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ တပည့် ရဟန်းတို့သည်လည်း ဆရာဖြစ်သော ဘုရားအထံ မှောက်သို့ ခြောက်နှစ်တကြိမ်သာလျှင် လာရောက်၍ ဩဝါဒ

၁။ သိမ်တွင်း၌ သံဃာများစုဝေး၍ ပရိသတ်ရှေ့တွင် ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ် ကျင့်စဉ်များ ရွတ်ဆိုခြင်း။

www.dhammaransi.com

ပါတိမောက်ဖြင့် ဥပုသ်ပြုကြကုန်၏။ ဥပုသ် ပြုအံ့သောအခါ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကျောင်းတိုက်တို့၌ နေထိုင်ကြကုန်သော သံဃာတော်တို့ကို ဥပုသ်ဆောင်သော နတ်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ နီးကပ်လာသောအခါ–

"အရှင်မြတ်တို့ဘုရား၊မနက်ဖြန် ဥပုသ်နေ့ကြိမ်ပါပြီ၊ သိမ်သို့ ကြွတော်မူကြရန် ပြင်ဆင်တော်မူကြပါကုန် ဘုရား" ဤသို့ နှိုးဆော်ပြီးလျှင် နတ်တို့၏အာနုဘော်ဖြင့် ဘုရားသခင် ရှေ့တော်မှောက်သို့ရောက်အောင် ဆောင်ပို့ပေးကြကုန်သည်။ရောက်သောအခါ သံဃာ့အစည်းအဝေး၌ ရှေးဘုရားတို့ ပြုမြဲ ဖြစ်သော ဩဝါဒပါတိမောက်ကို ပြုကြကုန်သည်။

ဤသို့လျှင် ဆုံးမဟောကြားအပ်သော တရားဒေသနာတော်သည် အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ရကား ထိုဘုရားတို့၏ သာသနာသည် အဓွန့်ရှည်ကြာစွာ မတည်၊သာဝကတဆက်၊နှစ်ဆက်သာ တည်၍ ကွယ်ပ လေသတည်း။

အို ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ ဟူသော ဘုရားသုံးဆူတို့ကား တပည့်သာဝကတို့အား တရားကို များစွာလည်း ဟောတော်မူကြသည်။ သံဃာများအား လခွဲ တကြိမ် ဥပုသ်ပြုတော်မူစေသည်။ ဟောကြားအပ်သော တရားများသည်လည်း သီတံဖြင့် သီကုံးအပ်သော ပန်းကဲ့သို့ ပရမ်းပတာ မရှိဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားတို့၏သာသနာကား အဓွန့်ရှည်ကြာစွာတည်သည် ဖြစ်သတည်း။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှပါသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တဆူပွင့်တော်မူရန်မှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းလှစွာသော ဒုလ္လဘ

www.dhammaransi.com

တရားကြီး ဖြစ်ပါ၏။ သာသနာတော် အရှည်သဖြစ် တည်နေမှသာ သတ္တဝါအများ စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ထွန်းမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ်၏ သာသနာသည် ရှည်စွာ ထွန်းပရစ်စေခြင်းငှာ သာဝကတို့အား ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပါ။တရားကို များစွာ ဟောပေးတော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ အို ချစ်တပည့်၊ငါ့ဦးလော့၊ဆိုင်းဦးလော့၊သိက္ခာပုဒ် ပညတ်သင့်သော အချိန်အခါကို ငါဘုရား သိတော် မူ၏။ ယခုအခါ သံဃာပရိသတ်သည် ထွတ်မြတ် စင်ကြယ်လျက်ပင် ရှိပေသေးသည်။ သာသနာညစ်နွမ်း၊ စွန်းထင်း၊ ခေပကျံ့အောင် အညစ်အကြေးပြုသူ မရှိ။ ပစ္ဆိမဘဝိက ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သောတာပန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ချစ်တပည့်၊ နောင်အနာဂတ်အခါတွင် လူမျိုးအသီးသီးမှ အသီးသီးသော သူများသည် သာသနာကို သက်ဝင်ကြည်ညိုကြသဖြင့် ရဟန်းပြုလာကြရာ၌ အာသဝေတို့၏တည်ရာ ဖြစ်သော ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့သည် ပွားစီးကြကုန်လတ့်။ လာဘ်ကို မျှော်ကိုး တောင့်တကြ၍ရှင်း၊ အခြံအရံကို လိုလားကြ၍ရှင်း အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း မကောင်းမှုတရားကို ပွားများစေလတ့်၊ ထိုအခါ ထိုအဖြစ်တို့ကို ဖျောက်ခြင်းငှာ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရလတ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(ဝိနယပိဋက ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၊ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍမှ)

---

www.dhammaransi.com

လက်ဝဲရုံ လက်ျာရုံ ရာထူးခန့်ထားခြင်းကိစ္စ

ပြဿနာ=မျက်နှာလိုက်မှု။

မေးလျှောက်သူ=ရဟန်းများ။

လူတွေကို မက်လုံးပေးနေသော နေရာတွင် ရာထူးသည် ထိပ်ဆုံးနေရာက ပါဝင်နေ၏။ သို့ကြောင့်ပင် လူတို့သည် ရာထူးကို မက်လုံးထားကြသည်။ ငမ်းကြသည်။ မျှော်မှန်းကြ၏။

ရာထူးသည် လူကို ယစ်မူးစေတတ်၏။ ရူးချာသွားအောင် လုပ်တတ်၏။ ကမ္ဘာ၌ လူမျိုး အသီးသီး၊ ဘာသာ အသီးသီး၊ နိုင်ငံ အသီးသီး ရှိကြသည့်အနက် ရာထူးကို မမက်မောသော လူမျိုး၊ ရာထူးကို မခင်တွယ်သော၊ ရာထူးမလိုချင်သော နိုင်ငံ ဟူ၍ မရှိ။

ကမ္ဘာသည်လူနှင့်မကင်းနိုင်သကဲ့သို့ လူသည်လည်း ရာထူးနှင့် မကင်းနိုင်ချေ။ ရာထူးကိုမက်မောကြ၏။ တောင့်တကြ၏။ လိုချင်ကြ၏။ ရသောသူတို့အဘို့ ပြုံးနိုင်သော်လည်း မရသောသူတို့ကား ရာထူးကို အကြောင်းပြု၍ မခံကျေနပ်မှုများပင် ဖြစ်ပွားကြကုန်လေ၏။

သို့ကြောင့် သတ္တုချလိုသော် ရာထူးကြောင့် ချစ်သော သူငယ်ချင်း မုန်းသွားခြင်း၊မုန်းရာမှ ဆက်စပ်မရအောင် ကွဲသွား

www.dhammaransi.com

ခြင်း၊ ကွဲရာမှ တယောက်မျက်နှာကိုတယောက် မကြည့်နိုင်သည် အထိဖြစ်ရခြင်းစသည့် မလိုလားအပ်သော အဖြေများ ထွက်လာ သည်ကို တွေ့နိုင်၏။

ရာထူးသည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါး တို့ကို ပိုင်၏။ ထင်သလို ချယ်လှယ်နိုင်၏။ ရာထူးကို လက်မခံဘဲ တော်လှန်နိုင်သောခေတ်ဟူ၍ မရှိ။ ရာထူးကသာ လူတွေကို ခေတ်အမျိုးမျိုး၌ စိုးမိုးခဲ့သည်။ ချယ်လှယ်ခဲ့သည်။ ယစ်မူး စေခဲ့သည်။

သာမန် လူသားလောကကို မဆိုထားဘိ ရဟန်းလောက တွင်းကိုပင်လျှင် ရာထူးသည် ဝင်ရောက် ထိုးနှက်နိုင်စွမ်း ရှိလေ သည်။ ရာထူးကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတော်များ ဖြစ်လျက် နှင့်ပင် မတွေးထိုက်သည်ကို တွေးခေါ်ကုန်ခဲ့ပြီ၊ မထင်အပ်၊ မထင်သင့်၊ မထင်ထိုက်သည်ကိုပင် ထင်မှား ကုန်ခဲ့ဘူးပြီ။

မှန်၏။ အချိန်ကား ဂေါတမ ရှင်တော်ဘုရား ပွင့်လာ၍ မကြာသေးသော နှစ်ပတ်လည်ကာလ၏ ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်းက ဖြစ်ပေ၏။

ထိုအချိန်က ဘုရားသက်တမ်းအားဖြင့် တ နှစ် သား မျှသာ ရှိသေးသော၊ မြတ်ဘုရားသည်လည်းမြို့ရွာအနှံ့အပြားတို့သို့မရောက် လေသေး။ တရားတော်ကိုလည်း များများစားစား ဟောကြား ရခြင်း မရှိလေသေး။ သို့ကြောင့် သာသနာ့ သန်ကောင် စာရင်း၌—

(၁) ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်း ၅-ပါး။
(၂) အရှင်ယသနှင့် ၅၅-ပါး။
(၃) ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီရဟန်းများ ၃၀-ပါး။

ပေယျာလ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၄) ဥရုဝေဠနှင့် ၁၀၀၀-ပါး။

ပေါင်း- ၁၀၉၀-ပါး။

ထိုအချိန်၌သံဃာ့ဦးရေမှာ(၁၀၉၀)မျှသာရှိပေသေးသည်။ ရာထူးသည် လူကိုလည်းမရှောင်၊ ရဟန်းကိုလည်း ချမ်းသာမပေး၊ဖမ်းစားတတ်၏၊ယစ်မူးစေတတ်၏။အဆိုပါ သံဃာပေါင်းတထောင်ကျော်ထဲတွင် ပုထုဇဉ်ရဟန်းများလည်း ပါဝင်နေသည်ဖြစ်ရာ ရာထူးသည် ပုထုဇဉ်ရဟန်းလောကတွင်းသို့ ထွင်းဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး ထိုးနှက်ခြင်းပြုလေ၏။ အကြောင်းကား လက်ျာတော်ရံ၊လက်ဝဲတော်ရံ ရာထူးခန့်ထားခြင်းမှ မြစ်ဖျားခံသတည်း။ ဖြစ်ပုံကား—

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလှူဒါန်းသော ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံပြီး၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့ဖြစ်၏။

နောက်လိုက် တပည့် ၂၅၀စီ ခြံရံလျက် ဥပတိဿနှင့် ကောလိတမည်သော ပရိဗိုဇ်နှစ်ဦး ဘုရားသခင်ထံဝင်လာသည်။ ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဟု တောင်းခံကြသည်။ ဧဟိဘိက္ခု၊ ရဟန်းပြုပေး၍ တရားဟောလျှင် ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်ဘုရားက သံဃာ့အစည်းအဝေး ခေါ်စေပြီး ယင်း သံဃာ့ အစည်းအဝေး၌ ဥပတိဿအား သာရိပုတ္တရာဘွဲ့မည်နှင့်"လက်ျာတော်ရံ"အဖြစ် ရာထူးခန့်တော်မူလိုက်သည်။ ကောလိတအား မောဂ္ဂလာန်ဟူသောဘွဲ့မည်နှင့်"လက်ဝဲတော်ရံ" အဖြစ် ရာထူးခန့်တော်မူလိုက်သည်။

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ သံဃာ့ပရိသတ်၌ မကျေမနပ် ကြွက်စီကြွက်စီ ဖြစ်ကုန်လေ၏။ အချို့တို့က အရင်လူအရင်၊ နောက်လူနောက် ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်သာ ခန့်ထားထိုက်သည်ဟု ဆိုကုန်၏။

ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့ထက် ရှေးကျသော (၀၁) အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ထက် ဦးဦးဖျားဖျား ရဟန်းဖြစ်နှင့် နေကြသော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းများထဲက အရှင်ကောဏ္ဍညသော်၎င်း၊ သို့မဟုတ် အရှင်ဝပ္ပသော်၎င်း တဦးဦးကို ခန့်ထားထိုက်သည်။

သို့မဟုတ် အရှင်ယသ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီညီနောင် သုံးကျိပ်နှင့် တထောင်မျှသော ဥရုဝေဠရဟန်းများထဲက တဦးဦးကိုဖြစ်စေ "အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက"ဖြစ်သော လက်ျာရံ၊ လက်ဝဲရံ ရာထူးကို ပေးသင့်သည်ဟု ယူဆကာ ပထမသော် တိုးတိုး တိတ်တိတ်ကြိတ်၍ မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြသည်။ နောက်မအောင့်နိုင်သည့်အဆုံးတွင်—

"ရာထူးပေးရာ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားမျှတခြင်းမရှိ။ မျက်နှာလိုက်၍ ပေးတော်မူသည်။ လက်ရင်းတပည့်ကြီးများကို ကျော်လွန်ကာ နောက်မှပေါ်လာသော ရှေ့ကြော်ပင်များကို အရေးပေး၍ မြှောက်စားသည်။"

ဤသို့လျှင် မြတ်ဘုရားကိုပင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ကုန်ကြလေ၏။ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာကုန်လေ၏။ အချင်းချင်း တီးတိုးစကားဖြင့် အတင်းပြောကြကုန်၏။

www.dhammaransi.com

မေး။ ငါ့ရှင်၊ အရှင်ကောဏ္ဍညလို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို ဘေးချိတ်ပြီး နောက်မှပေါ်လာတဲ့ ဥပတိဿနဲ့ ကောလိတကို လက်ဝဲ လက်ျာရာထူး ခန့်လိုက်ခြင်းဟာ တရားတယ် ဆိုနိုင်မလား။

ဖြေ။ တရားသည်ဖြစ်စေ၊ မတရားသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့ရှင်ကော ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ ဘုရားသခင်က ခန့်ထိုက်လို့သာ ခန့်တော်မလိုက်တာ ဖြစ်မှာပ။

ဤဂယက်သည် သံဃာ့လောကဌ် လှိုင်းပွက်သလို ပွက်လာသည်။ ဒီရေတက်သည့်ပမာ တက်၍ တက်၍သာ လာလျက်ရှိနေသည်။

ထိုအကြောင်းကို (ဝါ) သံဃာများသန္တာန်၌ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပုံကို မြတ်စွာဘုရားက သိတော်မူလေသော် ရှတ်ချင်းပင် သံဃာ့အစည်းအဝေးခေါ်ပြီးလျှင် ထိုပြဿနာကိုသံဃာများ သံသယကင်းရှင်းသွားအောင် ရှင်းပေးတော်မူရလေ၏။

"အို ချစ်သားတို့၊ ငါကား သင်တို့ထင်ကုန်သကဲ့သို့မျက်နှာလိုက်၍ အရာပေးသည်မဟုတ်။ ရှေးရှေးသော အတိတ်ဘဝက သူတို့တောင့်တကြသောဆု၊ ပြုကြသော ပါရမီအတိုင်းသာလျှင် ငါပေးတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေ၏။"

ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သော် သံဃာတော်များက ရှိခိုး၍ တောင်းပန်ကြလေကုန်၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ထိုအရှင်များ၏ ရှေးဆုတောင်း၊ သူတို့၏ပါရမီဆန္ဒကို သိလိုကြပါကုန်၏။ ဟောတော်မူပါဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို ချစ်သားတို့၊ လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရမည်သော မြတ်ဘုရားသည် လောကသုံးပါး၌ ထင်ရှား ပွင့်ခဲ့၏။ ကောဏ္ဍညသည် ထိုစဉ်အခါ ထိုဘုရားသခင် လက်ထက်၌ လယ်များစွာကို ပိုင်သော လယ်ပိုင်ရှင် သူကြွယ် တဦး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုသူကြွယ်သည် ရဟန်းတပါးအား "တေဒင်ဘွဲ့" ချီးမြှင့် သည်ကို ဖူးတွေ့ရသော် ယင်းရဟန်းတော်ကို အားကျ၍ မိမိ လယ်မှထွက်သော စပါးများအနက်မှ—

(၁) ဦးဦးဖျားဖျား စပါးဖုံးအလှူကိုရင်း၊
(၂) မုန့်ဆန်းဦး အလှူကိုရင်း၊
(၃) ရိတ်သောအခါ ရိတ်ဦးအလှူကိုရင်း၊
(၄) အဆုပ်ပြုသောအခါ ဆုပ်ဦးအလှူကိုရင်း၊
(၅) လှိုင်းသောအခါ လှိုင်းဦးအလှူကိုရင်း၊
(၆) နင်းနယ်သောအခါ နယ်ဦးအလှူကိုရင်း၊
(၇) ခြင်သောအခါ ခြင်ဦးအလှူကိုရင်း၊
(၈) ရောင်းသောအခါ ရောင်းဦးအလှူကိုရင်း၊
(၉) စားသောအခါ စားဦးအလှူကိုရင်း၊

ဤသို့ တနှစ်တည်းလုပ်သောလယ်၌ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် အဦး သောအလှူကိုပေး၍ "နောင်ပွင့်တော်မူလတံ့သောဘုရားရှင်တို့၏ အထံဝယ် သူတပါးတို့၏ ရှေးဦးစွာ တရားအရသာကို သောက် ရသည် ဖြစ်ပါစေသော" ဟူ၍ ဆုပန်ခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။ လက်ဝဲရံ၊ လက်ျာရံဆုကို တောင်းခဲ့သူ မဟုတ်ပေ။ (ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ အကျယ်ဆို၏။)

www.dhammaransi.com

အို ချစ်သားတို့၊ နာကြကုန်လော့။ သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ရှေးဆုတောင်းကို ငါ ဆိုပေဦးအံ့။ ချစ်သားတို့ လွန်ခဲ့သော တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌ သာရိပုတ္တရာသည် ပြဟ္မဏမဟာသာလမျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့၍ ဒ•မည်မှာ သရဒ ဟုတွင်၏။ မောဂ္ဂလာန်ကား အသည်မျိုး၌ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အမည်မှာ သိရိဝဍ္ဎနဟု တွင်၏။

သရဒနှင့် သိရိဝဍ္ဎနသည် အလွန် ချစ်သော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်၏။ သူတို့ချင်း အလွန်ရင်းနှီးကြ၏။နောက်တွင်သရဒ သည် သံဝေဂရ၍ တောထွက်ကာ ရသေ့ ပြုသွား သော်လည်း သိရိဝဍ္ဎနကား လူ့ဘောင်မှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်၌ အနောမဒဿီမည်သော ဘုရား ပွင့်ထွန်းလျက် ရှိ၏။ ထိုဘုရားသခင်၏ လက်ျာရံမှာ အရှင် နိသဘဖြစ်၍ လက်ဝဲရံမှာ အရှင်အနောမ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ သရဒ ရသေ့သည် လက်ျာရံ အရှင် နိသဘကို အားကျ၍ မြတ်စွာ ဘုရားအား ပန်းထီးဖြင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် ဤသို့ ဆုတောင်းခဲ့ သတည်း။

“အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤပန်းထီးကို ပူဇော်ရသော ကောင်းမှု၊ သဗ္ဗညုတ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ရသော ကောင်းမှု၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို ရှိသေ မြတ်လေး၊ လုပ်ကျွေးရသော ကောင်းမှု အစုစု တို့ကြောင့် အရှင် ဘုရား၏ လက်ျာရံဖြစ်သော နိသဘထေရ်ကဲ့သို့ နောင်ပွင့်တော် မူသော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်ဝယ် ‘လက်ျာရံ အဂ္ဂ သာဝက’ ဖြစ်ရပါလို၏”ဟု ဆုတောင်းလေ၏။

www.dhammaransi.com

"အို ချစ်သားတို့၊ ထိုရောအခါ အနောမဒဿီ ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်မြွက်ကြားတော်မူသည်ကား "အချင်းသရဒ၊ ဤကမ္ဘာမှ စ၍ ရေသော် တသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း လွန်သောကာလ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားသုံးဆူတို့နောက်၌ "ဂေါတမ"အမည်ရှိသော ဘုရား ပွင့်လတ္တံ့။ ထိုအခါ သင်သည် သာဝကပါရမီ တို့၏ အထွတ်အထိပ်ရောက်၍ "ဓမ္မသေနာပတိ၊သာရိပုတ္တရာ"ဟူသော အမည်ဖြင့် ကျော်ကြားလျက် "လက်ျာရံ" အဂ္ဂသာဝကဖြစ်လတ္တံ့။ ယင်း၏ ဉာဏ်သည် ပံသုပထဝီ၊ မဟာပြုနှင့် မတုနိုင်သည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်ရခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

အို ချစ်သားတို့၊ ထိုအခါ၊ သရဒရသေ့သည် မိမိဗျာဒိတ်ရရှိသောအကြောင်းကို မိတ်ဆွေဖြစ်သူ သိရိဝဍ္ဍနထံ သွားရောက်၍ ပြောကြား ပြီးလျှင် လက်ဝဲရံ ဆုကို တောင်းရန် အကြံပေး တိုက်တွန်းခြင်း ပြုလေရာ သိရိဝဍ္ဍနသည် အလွန် ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်များအား တိစီဝရိက် သင်္ကန်းများဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပြီးလျှင်-

"အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေဖြစ်ပါသော သရဒရသေ့ သည် နောင် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဂေါတမ ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ဝယ် လက်ျာရံ အဂ္ဂသာဝကအဖြစ်ကို ရလိုသော ဆုတောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်လည်း ယခုပြုရသော ဤပုညကောင်းမှု ကြောင့် ထိုဂေါတမဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ "လက်ဝဲရံ" အဂ္ဂသာဝက အဖြစ်ကို ရလိုပါသောဟု ဆုတောင်း လေသော် "ချစ်သား သိရိဝဍ္ဍန၊ သင့်ဆုတောင်း အတိုင်း ထိုဂေါတမ ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါသင်သည်လည်း"မဟာမောဂ္ဂလာန်"

www.dhammaransi.com

အမည်ရသော "လက်ဝဲရံ" အဂ္ဂသာဝကကြီး ဖြစ်ပေလတ့်" ဟူ၍ ဗျာဒိတ်ရရှိလာခဲ့သူ ဖြစ်ပေ၏။

အို ချစ်သားတို့၊ ငါကား ဤသူတို့အား မျက်နှာလိုက်၍ ရာထူးပေးခြင်းမဟုတ်။ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း သူတို့၏ ရှေးဆုတောင်းများ အရသာလျှင် ပေးခြင်းဖြစ်သည်ကို သင်တို့ နားလည်ကြကုန်လော့။

ဤတွင်မှ ရဟန်းတို့၌ ဖြစ်ရှိနေသော သံသယများ ကင်းစင် သွားသတည်း။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဆို၏။)

www.dhammaransi.com

ကဲ့ရဲ့ ၇ ရက်

ပြဿနာ=ဘုရားကို ဆဲရေးခြင်း။

မေးလျှောက်သူ=အရှင်အာနန္ဒာ။

ရမည်ဆိုက ဘနပ့်ဖူးကိုပင် ရိုက်ခွဲ၍ သိုက်တူးရဲသော မိုက်ခဲတစုကို ရွှေတောင်ခေါ်၍ မာဂဏ္ဍီမိဖုရားက တစိုးလက်ဆောင်မျှား ပေး ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို အရှက်ကွဲအောင် နောက်ကလိုက်၍ အဆဲခိုင်းလေသည်။

လူမိုက်တစုသည် ရှင်ပျမှု အပြည့်ဖြင့် မာဂဏ္ဍီမိဖုရားထံမှ ရွှေထုပ်ပိုက်၍ ထွက်လာခဲ့ကြပြီးနောက် နောက် တနေ့တွင် ကောသမ္ဗီမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံ ကြွဝင်တော်မူလာသော မြတ်စွာ ဘုရားအား နောက်ကလိုက်၍ မကြားဝံ့မနာသာ ဆဲဆို ကြလေ ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ရဲတင်းစွာ "သူခိုး၊ သူခိုး" ဟု စွပ်စွဲ သူက စွဲ၊ မိုက်မဲသော လူယုတ်မာကြီးဟူ၍ ဆိုသူကဆို၊ တွေဝေသူ၊ ထိုင်းမှိုင်းသူ ဟူ၍ရင်း၊ နွားကြီး၊ ကျွဲကြီး၊ ကုလားအုပ်ကြီး၊ မြင်းကြီးဟူ၍ရင်း၊ အဝိစိလားမယ့်ငရဲသားကြီး ဟူ၍ရင်း၊ ကောင်း သော လားရာသုဂတိ မရှိ၊ အပါယ်လေးပါး၊ တလမ်းသွား ပုဂ္ဂိုလ်

www.dhammaransi.com

ဟူ၍ဝှင်း ဤသို့ စသောအားဖြင့် နောက်တော်ပါးက တည်ည့် လိုက်၍ ဆဲရေးနေသည်ကို အရှင်အာနန္ဒာကကြား၍ ဤသို့ လျှောထားလေ၏။

အရှင်ဘုရား၊ များစွာသော ကောသမ္ဗီ ပြည်သားတို့သည် တပည့်တော်တို့နောက်က လိုက်၍ မကြားဝံ့မနာသာ ဆဲရေး နေကြပါကုန်သည်။ ဤမြို့မှ ထွက်ခွါလျှင် ကောင်းပါလိမ့်မည် ဘုရား။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဆဲရေးသံများကို ငါလည်း ကြားပေ၏။ ဤမြို့မှခွါ၍ အဘယ်ကို သင်သွားလိုသနည်း။

ဖြေ။ ဤမြို့မှ လွတ်ရာ ကျွတ်ရာ အခြားတနေရာသို့ သွား လိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ သင်သွားလိုခြင်းမှာ ဟုတ်ဟန် စေ၊ ထိုအရပ်၌လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ငါတို့အား ဆဲရေး ကြပြန်ကုန်သော် သင် အဘယ်သို့ သွားမည်နည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား ထိုအရပ်၌ ဆဲရေးကြပြန်သော် အခြား တနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းပါမည် ဘုရား။

မေး။ ထိုအရပ်၌လည်း ဆဲရေးခြင်းဘေးနှင့် ကြုံနေဦးမည် ဆိုပါက သင် ဘယ်ကို သွားမည်နည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ အခြား ကျွတ်လွတ်ရာ တနေရာကို ရွှေ့ပြောင်းပါမည် ဘုရား။

မေး။ အို ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဤသို့ မပြုအပ်၊ မပြုသင့်၊ မပြုထိုက်ပေ။ အကြင်အရပ်၌ ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းစသော အဓိ

www.dhammaransi.com

ကရဏ်းသည် ဖြစ်ပွါးနေ၏။ ထိုအဓိကရဏ်း မပြီးမချင်း ထို အရပ်မှ မခွါသင့်။ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းအောင်ပြုပြီးမှသာ ဖဲခွါ သင့်ပေသည် အာနန္ဒာ။ ဆဲရေးသူတို့ကား အဘယ်သူတို့ဖြစ်ကုန် သနည်း။

ဖြေ။ မည်သူ မည်ဝါဟူ၍ ခွဲခြား၍ မသိနိုင်၊ များစွာသော လူအုပ်ကြီးက ဆဲရေးကြောင်းပါဘုရား။

မေး။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ရှိစေတော့။ ငါဘုရားကား စစ်မြေသို့ထွက်သော ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် အလားတူပေ၏။ အရပ် ရှစ်မျက်နှာတို့မှ ပစ်လွှတ်သော မြှားတို့သည် ဆင်ပြောင်ကြီး ပေါ်သို့ချည်း ကျလေသဖြင့် ဆင်ပြောင်ကြီးကား ကျသမျှ မြှားဒဏ်ကို သည်းခံရသူ ဖြစ်ပေ၏။ ထို နည်း လည်း ကောင်း ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုအပ်လေသမျှ စကား အရပ်ရပ်ကို သည်းခံခြင်းမည်သည် ငါ့ တာဝန်သာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။

အို ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ နာလော့။ လူထူထပ်ပေါများရာ သဘင်အရပ်သို့ သွားသောသူသည် မိမိစီးသော လှည်းယာဉ်ကို ယဉ်ကျေးပြီးသားနွား၊ မြင်းတို့ကို ယှဉ်က၍ သွားကြကုန်၏။ ပြည့်ပိုင်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း ယဉ်ကျေး လိမ္မာပြီးသော ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်များကိုသာ စီး၍ထွက်တော်မူ၏။ အကြင် သူသည် လွန်ကျူးပြစ်မှား၊စော်ကား၊မော်ကား၊ဆဲရေးတိုင်းထွာ ခြင်းကို သည်းခံ၏။ ထိုသို့ သည်းခံခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ထိုသူသည်သာ ယဉ်ကျေးသူမည်၍ လူတို့တွင် ထိုလူမျိုးကား ချီးမွမ်းအပ်၍ မြတ်သောသူဟု ဆိုအပ်၏။

အို ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ အဿတိုရ်မြင်းမှ ဖွားမြင်သော သားငယ်သည် လည်းကောင်း၊ အာဇာနည်မြင်းကောင်းတို့သည်

www.dhammaransi.com

လည်းကောင်း၊ သိန္ဓောမြင်း တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း ကောင်းစွာ သွန်သင် ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေး ပြီးမှသာလျှင် မြတ်ကုန်၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးပြီးသော သူကား ထိုအားဇာနည် ဆင်ကောင်း၊ မြင်းကောင်းတို့ထက် အထူးသဖြင့် မြတ်၏။

ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ စနိုးစနောင့် သင် မဖြစ်လေလင့်။ မစိုးရိမ်လေလင့်။ ဤသူတို့ကား (၇)ရက်မျှသာ ဆဲရေး၊ ကဲ့ရဲ့နိုင်ကြလတံ့။ ရှစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌ ပျောက်ပြယ်ကာ ဘိတ်ဆိတ်သွားလတံ့။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ အပ္ပမာဒဝဂ်။ သမာဝတီဝတ္ထုမှ)

www.dhammaransi.com

သလ္လေခ ၄၄ ပါး

ပြဿနာ=အကုသိုလ်ကို ပါးအောင် ခြစ်ပစ်ခြင်း။

မေးလျှောက်သူ=ဘိက္ခု မဟာစုန္ဒ။

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့ကား အကုသလ၊ ပါပ ညစ်ကျု မကောင်းမှု အညစ်အကြေးများဖြင့် အမြဲ လူးလဲ ပေကျံ နေသူများ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုစရိုက် တောရှုပ်၊ တောအုပ်ကြီးကြီးကို အိမ်သဖွယ် ပြုလုပ်၍ မှီတင်းနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်သောကြောင့် လူ့ပတ်ဝန်းကျင်၊ နတ်ပတ်ဝန်းကျင်၊ ဗြဟ္မာပတ်ဝန်းကျင်တလျှောက်၌ရင်း၊လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာဟု ဆိုအပ်သော သတ္တဝါ၏ သန္တာန်၌ရင်း အကုသိုလ်မှု ဒုစရိုက်များသည်ဒုနှင့်ဒေး ဖြစ်ရှိနေ၏။

လူသည်ရင်း၊ နတ်သည်ရင်း၊ ဗြဟ္မာသည်ရင်း မည်သူ မဆို သန့်ရှင်းသည်ကိုသာ ကြိုက်ကြသူချည်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဒုစရိုက်မှု အကုသိုလ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို စင်ကြယ်အောင် မဆေးနိုင်ကြသည့်အတွက် လူပေ၊ နတ်ပေ၊ ဗြဟ္မာပေ တွေ ဖြင်နေကြရ၏။

သူ့ပစ္စည်း သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့အဘင်း လူ့အတင်းပြောခြင်း စသည်တို့သည် လူတို့ အဘို့

www.dhammaransi.com

တွင် အလွန်အရုပ်ဆိုး၊ အကျည်းတန် သွားစေသော အညစ်အကြေးများ ဖြစ်လေသည်။

ယင်း အညစ်အကြေးများကို လုံးဝဖြူစင်အောင် မလုပ်နိုင်သည့်တိုင်အောင် "လုံးပါးပါး" ဆိုသကဲ့သို့ တနေ့ တခြားပါးပါးသွားအောင် လုပ်ခြင်း၊ အုန်းခြစ်နှင့် ခြစ်သကဲ့သို့ ခြစ်ပစ်ခြင်းကို သလ္လေခဟု ခေါ်၏။ အကုသိုလ် ပါးအောင် လုပ်နည်းဟု ဆိုလိုသည်။

ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စုန္ဒဟူ၍ ဘွဲ့မည်ရသော ရဟန်းတပါးသည် ဘုရားသခင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက်ခဲ့ဘူးပေသည်။

မေး။ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်၊ ကေန်တိတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပါသော တရားသခင်မြတ်ရှင်ပင် ဘုရား၊ ခန္ဓာငါးပါး၌ ဖြစ်သော အတ္တဝါဒစွဲသက္ကာယဒိဋ္ဌိနှစ်ဆယ်၊ သဿတ အသဿတ အစ ရှိသော လောကဝါဒစွဲ ဒိဋ္ဌိရှစ်ပါး၊ ယင်းဒိဋ္ဌိများကို သောတာပတ္တိမဂ်သို့မရောက်သေးပဲ ဝိပဿနာမိဿက အာဒိမနသိကာရဖြင့် ပယ်ချ စွန့်ပစ်နိုင်ပါသလား ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်တပည့် စုန္ဒ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဟူသော ပပဉ္စတရား သုံးပါး၊ ယင်းသုံးပါးတို့ ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို "နေတံမမ=ဤခန္ဓာငါးပါးသည် ငါ့ဉစ္စာ မဟုတ်။ နေသော မဟာသ္မိ=ဤခန္ဓာငါးပါးသည် ငါ မဟုတ်။ န မေသော အတ္တာ=ဤခန္ဓာ ငါ့ပါးသည် ငါ့ကိုယ် မဟုတ်ဟု ဝိပဿနာ အဆက်ဆက်ဖြင့် တက်၍ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ရောက်မှ အထူးထူးသော ဝါဒစွဲ၊ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖန်တီး

www.dhammaransi.com

ထားသော မိစ္ဆာအယူတို့ကို စွန့်ပစ်နိုင်သည်။ ဝိပဿနာ၏ အခြေအမြစ်ဖြစ်သော သမာပတ်ရှစ်ပါးသည် ကိလေသာကို ပါးရှားကုန်ခန်းအောင် ခြစ်၍ပစ်တတ်သော "သလ္လေခတရား မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ၄၄ ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ သလ္လေခဝတ္ထု၊ သလ္လေခတရားတို့ကို ဟောကြားတော်မူလေ၏။

အို ချစ်တပည့် စုန္ဒ၊ ကောင်းစွာ မှတ်ယူလေလော့။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း စသော ဝိဟိံသဝတ္ထု၌ အကုသိုလ် ပါးသည်ထက် ပါးအောင် လုပ်ခြင်း၊ ကုန်အောင် ခြစ်ပစ်ခြင်း အမှုကို စင်စစ်လျှင် သင်တို့ပြုအပ်၏။ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်လှပေသည်။ အဘယ်သို့ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သနည်းဆိုသော်—

အိုချစ်တပည့် စုန္ဒ၊ တပါးကုန်သော မိုက်မဲလှစွာကုန်သော သူတို့သည်—

(၁) သူတပါးအား နိုင်လိုမင်းထက်၊ နှိပ်စက်ကလူ ပြုမူကြကုန်ဘိ၏။ ဤဝိဟိံသအမှု၌ ငါတို့ကား နိုင်လိုမင်းထက်၊ နှိပ်စက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြကုန်အံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

(၂) သူ့အသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်လေ့ရှိကုန်ဘိ၏။ ဤပါဏာတိပါတအမှု၌ ငါတို့ကား သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင် ကြဉ် ကြ ကုန် အံ့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊

(၃) ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူက ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာ၊ သူ့ပစ္စည်းကို ခိုးယူလေ့ ရှိကြကုန်ဘိ၏။

www.dhammaransi.com

ဤအဒိန္နာဒါန အမှု၌ ငါတို့ကား သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ကုန်အံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၄) မမြတ်သော မေထုန် မှီဝဲမှုကို ပြုလေ့ ရှိကြကုန်ဘိ၏။ ဤအဗြဟ္မစရိယ အမှု၌ ငါတို့ကား မေထုန်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၅) တပါးသော လူမိုက်တို့သည် လိမ်လည် လှည့်ဖျား၍ စကား ဆိုတတ်ကုန်ဘိ၏။ ဤမုသာဝါဒ အမှု၌ ငါတို့ကား မုသား ဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ကုန် အံ့ ဟူ ၍ လည်းကောင်း၊

(၆) တပါးသော လူမိုက်တို့သည် ချစ်သူနှစ်ဦးကို မုန်းတီးသွားအောင် ချောပစ် ကုန်းတိုက်လေ့ ရှိကြကုန် ဘိ၏။ ဤပိသုဏဝါစာ အမှု၌ ငါတို့ကား ကုန်းတိုက် ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၇) တပါးသော လူမိုက်တို့သည် ကြမ်းတမ်းသော စကားကို ဆိုလေ့ ရှိကြကုန်ဘိ၏။ ဤ ဖရုသဝါစာ အမှု၌ ငါတို့ကား အပြောအဆို ရုန့်ကြမ်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၈) တပါးသော လူမိုက် များသည် အနက် အဓိပ္ပာယ်ကင်းသည့် ပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ ရှိကြကုန်ဘိ၏။ ဤသမ္ဖပ္ပလာပ အမှု၌ ငါတို့ကား ပြိန်ဖျင်းသော စကားမျိုးကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၉) တပါးသော လူမိုက်တို့သည် သူတပါး ကောင်းစားသည်ကို မနာလို၊ သူ့ဥစ္စာကို လိုချင်မှုဖြင့် ရှေ့ရှုကြံစည်

www.dhammaransi.com

ခြင်း များလှ ဘိကုန်၏။ ဤ အဘိဇ္ဈာမှ ငါတို့ကား မနာလိုခြင်းမှ ရှောင်ကြကုန်အံ့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

(၁၀) တပါးသောသူတို့သည် သူတပါးကို ပျက်စီးစေလိုသော သဘောဆိုး ထားရှိကြ ကုန်၏။ ဤဗျာပါဒ အမှု၌ ငါတို့ကား သူတပါး အပေါ် မကောင်းသော စိတ် သဘောဆိုး ထားခြင်းမှ ရှောင်ကြ ကုန်အံ့။ ဤသို့ ခေါင်းပါးအောင် ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်၏။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊

(၁၁) သူတကာတွေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူ ယူကြသလို ငါတို့ မယူကြကုန်။

(၁၂) သူတကာတွေ မှားသော အတွေး အခေါ် ရှိကြသော် လည်း ငါတို့ကား အမှန်ကိုသာ တွေးခေါ်ကြကုန်အံ့။

(၁၃) သူတကာတွေ မုသားစကားကို ဆိုကြကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား အမှန်ကိုသာ ဆိုကြကုန်အံ့။

(၁၄) သူတကာတွေ မကောင်းသော အမှုကို ပြုကြသော် လည်း ငါတို့ကား မပြု၊ မှန်သည်ကိုသာပြုကြကုန်အံ့။

(၁၅) သူတကာတွေ မိစ္ဆာဇီဝဖြင့် အသက် မွေးကြသော် လည်း ငါတို့ကား မမွေး။ သမ္မာအာဇီဝ ဖြင့်သာ အသက်မွေးကြကုန်အံ့။

(၁၆) သူတကာတွေ အမှားမှား အယွင်းယွင်း အားထုတ် ခြင်း ပြုသော်လည်း ငါတို့ကား မပြု၊ မှန်သော အားထုတ်မှုကိုသာ ပြုကြကုန်အံ့။

(၁၇) သူတကာတွေ သတိမှားကြသော်လည်း ငါတို့ကား မမှား၊ ကောင်းသတိ ထားရှိကြကုန်အံ့။

---

www.dhammaransi.com

(၁၈) သူတကာတွေ မှားသော သမာဓိ ရှိကြသော်လည်း ငါတို့ကား သမာဓိ မမှား၊ ကောင်းသော သမာဓိ ရှိကြကုန်အံ့။

(၁၉) သူတကာတွေ အသိအမြင် မှားကြသော်လည်း ငါတို့ကား မမှား၊ မှန်သော အသိ၊ မှန်သော အမြင် ရှိကြကုန်အံ့။

(၂၀) သူတကာတွေ မလွတ်ပဲကို လွတ်သည်ဟု အယူ ရှိကြသော်လည်း ငါတို့ကား မှန်ကန်သော လွတ်မြောက်ခြင်း ရှိကြကုန်အံ့။ ဤသို့ ပါးအောင် လုပ်အပ်၊ လုပ်သင့်၊ လုပ်ထိုက်၏။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊

(၂၁) သူတကာတွေ ထိနမိဒ္ဓ အားကြီး၍ ကသိုလ်မှု တို့၌ တွေဝေ ထိုင်းမှိုင်း ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေကြသော်လည်း ငါတို့ကား တွေဝေ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း မရှိ၊ တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်ကြကုန်အံ့။

(၂၂) သူတကာတွေ တုန်လှုပ် ပြန့်လွင့် ကြကုန် သော်လည်း ငါတို့ကား ပြန့်လွင့်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ ဖြစ်ကုန်အံ့။

(၂၃) သူတကာတွေ သို့လော သို့လော တွေးတော ယုံမှား ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား မဖြစ်ကြကုန်အံ့။

(၂၄) သူတကာတွေ အမျက်ဒေါသာန် ကြီးကြသော်လည်း ငါတို့ကား ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းမှ ကင်းကုန်အံ့။

www.dhammaransi.com

(၂၅) သူတကာတွေ ရန်ငြိုး ဖွဲ့တတ်ကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား မဖွဲ့ကုန်။

(၂၆) သူတကာတွေ သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက် ကြကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား သူ့ကျေးဇူးကို မဖျက်၊ ကျေးဇူး မကန်းကြကုန်။

(၂၇) သူတကာတွေ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင် အနိုင် လုကာ လုကာ ပြုကြသော်လည်း ငါတို့ကား ပြိုင်ဆိုင်မှုကို မပြုကြကုန်။

(၂၈) သူတကာတွေ ငြူစူ စောင်းမြောင်း ကြကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား မစောင်းမြောင်းကုန်။

(၂၉) သူတကာတွေ သဝန်တိုတတ် ကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား သဝန် မတိုကုန်။

(၃၀) သူတကာတွေ ဂုဏ်မရှိ ပါပဲ ဂုဏ်ပုဒ်တွေ ထုတ်၍ ကြွားဝါကြသော်လည်း ငါတို့ကား မကြွားဝါကြကုန်။ ဤသို့ ပါးသည်ထက် ပါးအောင် ခြစ်၍ခြစ်၍ ပစ်အပ်၏။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊

(၃၁) သူတကာတွေ ရှိသောအပြစ်ကို ရှိမှန်း မသိအောင် ဖုံးဖိ လှည့်ပတ်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား သူတို့လို မလှည့်စား ကြကုန်။

(၃၂) သူတကာတွေ ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား နူးညံ့ကြကုန်အံ့။

ဝပဿနာ်းဓာပေ

www.dhammaransi.com

(၃၃) သူတကာတွေ ထောင်လွှား တက်ကြွ မာန်မာန ကြီးကြသော်လည်း ငါတို့ကား မာန မကြီးကုန်။
(၃၄) သူတကာတွေ ပြောရ ဆိုရ ဆိုဆုံးမ၍ ခက်ကြသော်လည်း ငါးတို့ကား ပြောလွယ်ဆိုလွယ်သူ ဖြစ်ကုန်အံ့။
(၃၅) သူတကာတွေ လူဆိုး သူဆိုးတွေနှင့် အပေါင်းအသင်း လုပ်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား ထိုသို့ မလုပ်ဘဲ သူတော်ကောင်းများနှင့်သာ ပေါင်းသင်း ကြကုန်အံ့။
(၃၆) သူတကာတွေ မေ့လျော့ ပေါ့ဖျင်းကြကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား မမေ့မလျော့ သတိတရား အမြဲလက်ကိုင် ထားကြကုန်အံ့။
(၃၇) သူတကာတွေ ရတနာသုံးရပ်ကို မဆည်းကပ်၊ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ သဒ္ဓါတရား ခေါင်းပါး ကြသော်လည်း ငါတို့ကား ရတနာသုံးစုံ၊ ထိပ်ဝယ် ပုံလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါစေတ်ဖြင့် ဆည်းကပ် ကြကုန်အံ့၊ ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။
(၃၈) သူတကာတွေ မကောင်းမှုပြုရမှာကို မရှက် ကြသော် လည်း ငါတို့ကား ရှက်ကြကုန်အံ့။
(၃၉) သူတကာတွေ အကုသိုလ်ကို မကြောက်ကြသော်လည်း ငါတို့ကား ကြောက်ကြကုန်အံ့။
(၄၀) သူတကာတွေ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ မရှိကြသော် လည်း ငါတို့ကား ကြားဘူးနားဝ၊ ဗဟုသုတများကြ ကုန်အံ့။
(၄၁) သူတကာတွေ ပျင်းရိကြကုန်သော်လည်း ငါတို့ကား မပျင်းရိ ကြကုန်အံ့။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၄၂) သူတကာတွေ သတိကင်းလွတ် ချွတ်ချော် တိမ်းစောင်းကြသော်လည်း ငါတို့ကား သတိမလွတ် ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲကြကုန်အံ့။

(၄၃) သူတကာတွေ သတိသမ္ပဇဉ် ဉာဏ်အမြင် မရှိကြသော်လည်း ငါတို့ကား ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ကြကုန်အံ့။

(၄၄) သူတကာတွေ ငါ့အယူသာ မှန်သည်ဟု မိမိအယူကို သုံးသပ်ကုန်၊ မိကျောင်းခဲသကဲ့သို့ စွဲမြဲစွာ စွဲလမ်းကုန်၊ ပြော၍နားမဝင် (ကိုယ်အင်္ဂါကို လိပ်ခွံတွင်း သွင်းသော လိပ်နှင့်အတူ) မိမိအယူကို စွန့်နိုင် ခဲကြသော်လည်း ငါးတို့ကား မိမိအယူကို မသုံးသပ်ကုန်၊ မြဲစွာ မစွဲလမ်းကုန်၊ စွန့်လွယ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ပါးအောင်၊ ကုန်အောင် ခြစ်ပစ်ခြင်း၊ ဖြတ်တောက်ခြင်းကို ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်လှ၏။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ အပြစ်မရှိ ကောင်းသောကုသိုလ်မှု တရားတို့၌ ငါ ပြုရသော်ကောင်းလေစွဟူ၍ စိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကိုပင်လျှင် ကျေးဇူးများလှပေ၏ဟု ငါဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။ စိတ်၌ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြံအစည်များ အတိုင်း လိုက်၍ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် အကောင်အထည်ပေါ်အောင် လုပ်လျှင်မူကား အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ ယင်းသို့ ဖြစ်ဘိရကား တပါးသော၊ မိုက်မဲစွာသော သူတို့သည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းအမှုကို ပြုကုန်ဘိ၏။ ငါတို့သည် ဤဝိဟိံသအမှု၌ သူတပါးတို့အား နိုင်လိုမင်းထက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသော အမှုကို မပြုကြကုန်အံ့။

www.dhammaransi.com

ဤသို့သော စိတ်ဓာတ်မျိုးကို ဖြစ်စေအပ်၊ မွေးမြူအပ်ပေသည် ချစ်သား။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ ဥပမာ– သွားလာ မကောင်း၊ ခလောင်း သစ်ငုတ်၊ ခလုတ်ကန်သင်း၊ တွင်းကျင်းချိုင့်ဝှမ်းသော လမ်းသည် ရှိလေရာ၏။ ခလုတ်ကန်သင်း၊ ကျင်းမြောင်းထူထပ်၊ အသွား အလာ ကတ်သော ထိုလမ်းဆိုးကို ဖယ်ရှား၍ သွားရန်အလို့ငှာ သာယာကောင်းမွန်သော လမ်းတခုသည် ရှိမြဲ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ဥပမာတမျိုးကို ငါ ဆိုဦးအံ့။ တံစုန်းသစ်ငုတ်၊ ကျောက်ရှပ် ကမ်းစောင်း၊ မိကျောင်း မကန်း စသည်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းနေသော ရေဆိပ်တခုသည် ရှိလေရာ၏။ ထို မကောင်းသော ရေဆိပ်ကိုရှောင်ရှား၍ သွားလာရန် အလို့ငှာ အလွန်သာယာသော ဆိပ်ကမ်းတခုသည် ရှိမြဲ ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ဤနည်းတူသာလျှင် သူတပါး အားနိုင်လိုမင်းထက်၊ နှိပ်စက်ကလူ ပြုမူလေ့ ရှိသောသူအား ထိုအပြုအမူ၊ ထိုအကျင့်စာရိတ္တမျိုးမှ ရှောင်လွှဲခြင်းငှာ (ဝါ) ရှောင်လွှဲရန်အတွက် အဝိဟိံသတရားသည် ဖြစ်လျက် ရှိပေ၏။ ထို့အတူ သတ်လေ့ရှိသူအား မသတ်မိအောင် ထိုပါဏာတိပါတမှ ရှောင်လွှဲသောတရား၊သူ့ပစ္စည်းကို ခိုးလေ့ရှိသူအား မခိုးမိအောင် ထိုအဒိန္နာဒါနမှ ရှောင်လွှဲသော တရားစသည်တို့သည် ဖြစ်လျက် ရှိပေကုန်၏။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ ဥပမာအားဖြင့် မကောင်းမှု အကုသိုလ် တရားသည် ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ထိုအကုသိုလ် တရားကား အောက်သို့ လားရောက် စေတတ်သောကြောင့် ရေစုန်တရား မည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကောင်းသောအမှု

www.dhammaransi.com

ကုသိုလ်တရားအစုတို့သည် ထင်းရှားရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည် အထက်အထက်သို့ လားရောက်စေတတ်သောကြောင့် ရေဆန်တရား မည်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အိုချစ်သားစုန္ဒ၊ ဤဥပမာနှင့် အလားတူစွာသာလျှင် နိုင်လိုမင်းထက်၊ နှိပ်စက်ကလူ၊ မပြုမူတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဝိဟိံသတရားတို့ကား လူ့ရွာနတ်ထံ၊ နိဗ္ဗာန်မချို၊ အထက်အထက်သို့ လားရောက် ခြင်းငှာ ဖြစ်ပေါ် လာပေ၏။ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အထက်အထက်သို့ လားရောက်ခြင်းငှား သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ခြင်း တရားသည် ဖြစ်ပေါ် လာပေ၏။ ဤသို့ စသောအားဖြင့် အထက်အထက်သို့ လားရောက်စေရန်အတွက် လွှဲရှောင်နည်း တရားများသည် ဖြစ်ရှိလျက်သာတည်း။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ အကြင် ပုထုဇဉ်လူသားတယောက်သည် မိမိကိုယ်တိုင် နက်ရှိုင်းသော ညွန်ပျောင်း၌ နှာခေါင်းဖျားအထိ ကျွံနစ်နေသူကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ညွန်ဗွက်ကြီးထဲ၌ ဂျွံလျက်နစ်နေ၏။ ထိုသူသည် စင်စစ် ကာမဗွက်ကြီးထဲ၌ နစ်နေသော အခြားသူတဦးကို ကယ်တင်နိုင်အံ့သော အကြောင်းမည်သည် မရှိ။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ အကြင် ဘုရား၊ ရဟန္တာ အစရှိသော သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်မူကား ကိုယ်တိုင်လည်း ကာမငါးချက် ညွန်အိုင်ဗွက်ကြီးထဲ၌ နစ်မြုပ်မနေ။ ဘုရားရဟန္တာ အစရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာမသမုတ်၊ ဝဋ္ဋလုတ်ကြီးထဲ၌ နှာခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် နစ်မြုပ်နေသော အခြားသူတဦးကို ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်နိုင်သော အကြောင်းမည်သည် ရှိပေ၏။

---

www.dhammaransi.com

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ အကြင် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိကိုယ်တိုင် မယဉ်ကျေးသေး၊ မဆုံးမအပ်သေး၊ ကိလေသာဟူ၊ အပူ မအေးသေး၊ ထိုသူသည် စစ်စစ်အားဖြင့် သူတပါးကို ယဉ်ကျေးစေနိုင်လိမ့်မည်၊ ဆုံးမနိုင်လိမ့်မည်၊ ကိလေသာဟူ၊ အပူ အေးအောင် တတ်နိုင်လိမ့်မည်ဆိုသော အကြောင်းမည်သည်မရှိ။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ အကြင်ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ကိုယ်တိုင် ကိလေသာ အဆိပ် ကင်းဝေး ယဉ်ကျေး၏။ သိက္ခာသုံးဝ ဆုံးမပြီးဖြစ်၏။ ဝန်းကျင်ပတ်ချာ၊ ကိလေသာဟူ၊ အပူငြိမ်းအေး၏။ ထိုသူသည် စင်စစ်အားဖြင့် သူတပါးကို ယဉ်ကျေးအောင် တတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ ကိလေသာ အပူငြိမ်းအောင် တတ်နိုင်လတ္တံ့ဆိုသော အကြောင်း မည်သည် ရှိပေ၏။

အို ချစ်သားစုန္ဒ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင် သူတပါးအား နိုင်ထက်ကလူ၊ နှိပ်စက်မှုလေ့ရှိသောသူအား ဝန်းကျင်ပတ်ချာ၊ ကိလေသာအပူငြိမ်းအေးရန်အလို့ငှာ နိုင်ထက်ကလူ နှိပ်စက်မမှုသော အဝိဟိံသတရားသည် ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာပေ၏။ သူ့အသက်သတ်လေ့ရှိသူအား သတ်ဖြတ်မှုငြိမ်းအေးရန်အတွက် သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီ တရားသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။ (ရှေးနည်းကိုမှီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန =ငြိမ်းအေးခြင်း ပရိတ် လေးဆယ့်လေးပုဒ်ကို ပြည့်စုံအောင် ထုတ်ရာ၏။)

အို ချစ်တပည့် စုန္ဒ၊ ဤသို့လျှင် သလ္လေခ=ပါးအောင်၊ ကုန်အောင် ခြစ်ပစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတရားကောင်းကိုလည်း ငါဟောကြားအပ်ပြီ။ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတရားကိုလည်း

www.dhammaransi.com

ငါ ဟောကြားအပ်ပြီ။ ဝိဟိံသ စသည်ကို ရှောင်လွှဲခြင်း အကြောင်းတရားကိုလည်း ငါဟောကြားအပ်ပြီ။ အထက်သို့ လားရောက်ကြောင်း တရားကောင်းကိုလည်း ငါဟောကြားအပ် ပြီ။ ဝိဟိံသစသည် အပူငြိမ်းအေးကြောင်း တရားကောင်းကို လည်း ငါ ဟောကြားအပ်ပြီ။

အို ချစ်သားစုန္ဒ၊ ငါ၏တပည့် ဖြစ်ကုန်သော သင်တို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို လိုလားစွာ ရှာမှီးတော်မူလေ့ရှိသော၊ သင်တို့ အပေါ်၌ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်ဓာတ်၊ ထာဝစဉ်ကိန်းဝပ် လျက် တည်ရှိနေပေသော ငါဘုရားသည် သင်တို့အား သနား ခြင်းကို အစွဲပြု၍ အကျိုးရှိသော အကြင်အမှုကို သင်တို့သည် ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်၏။ ထိုအမှုကို သင်တို့အကျိုးငှာ ငါ ပြုအပ်ပေပြီ။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ဤသည် ဤသည်တို့ကား ဝိဟိံသစသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပါးအောင်၊ ကုန်စင်အောင် ခြစ်ပစ်ဘို့ရာ ကောင်းသော၊ ပယ်ဖျောက်မည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်များဖြစ်ပွား စေဘို့ရာ ကောင်းသော၊ လွှဲရှောင်ဘို့ရာကောင်းသော၊ အထက် အထက်သို့ တက်ရောက်ဘို့ရာကောင်းသော၊ကိလေသာ အပူဘေး ကို ငြိမ်းအေးစေဘို့ရာ ကောင်းသော သစ်တပင်ရင်း၊ ဝါးတပင် အောက် ကျောင်းသခ်မ်းတို့ပေတည်း။

အို ချစ်သား စုန္ဒ၊ဤသည်ဤသည်တို့ကား ဝိဟိံသစသော လေးဆယ့်လေးပါးသော အကုသိုလ်တရားကို ပါးအောင်၊ ကုန် စင်အောင် ခြစ်ပစ်စရာကောင်းသော၊ ပယ်ဖျောက်ရေးစိတ်ဓာတ် မွေ့ဘို့ကောင်းသော၊ တိမ်းရှောင် ဖယ်လွှဲစရာ ကောင်းသော၊ အထက်စခန်းသို့ တက်လှမ်းဘို့၊ အပူအေးအောင် ငြိမ်းသတ်ဘို့

www.dhammaransi.com

ကောင်းလှသော သုညာဂါရခေါ်သော ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကျောင်းဝိဟာများပေတည်း။

ချစ်သား အို စုန္ဒ၊ မကောင်းမှု ဟူသမျှတို့ကို ဖုတ်ကြည်းသင့်ဖွယ်ပစ်ကြလေကုန်။ သမထဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာဒွန်စပ်ပါးကို သင်တို့ ပွားများ အားထုတ်ကြလေကုန်။ ဘယ်သောအခါမှ မမေ့လျော့ကြလေကုန်လင့်။ ငါမရှိတော့သည့် နောက်ကာလ ကျမှ နှောင်တပူရှိန်၊ စိုးရိမ်စိတ်ပျက်ခြင်း မဖြစ်ကြလေကုန်လင့်။ ဤငါ့စကားသည်ကား သင်တို့အတွက် ငါဘုရား၏ ဆုံးမချက် ဩဝါဒစကား ဖြစ်သတည်း။ (ပြီး၏)

ဤသလ္လေခသုတ်အဆုံး၌ ဆိဒ္ဒဝိခဲနနီကျမ်းတွင် ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မှတ်ချက်ချ ဩဝါဒ ပေးသွားခဲ့တော်မူသည်ကား "ဤသလ္လေခသုတ်ကို တွေ့မြင်၍ မပြတ်ရွတ်ဖတ်ဆင်ခြင်ရကုန်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အမျိုးကောင်းသား သမီးတို့သည် အလွန်အားရှိဘွယ်ကောင်းလှ၏။ မဂ်ဖိုလ်ကို ရမည့်အရေးသည် ဝန်လေးခဲယဉ်းရန်မရှိဟု ထင်မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူမရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများကို သနားဘွယ် ကောင်းလေ၏" ဖြစ်သောဟူသတတ်။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတို့ ထားရမည့် စိတ်သဘော

ပြဿနာ=မာတုဂါမနှင့် ကင်းနိုင်၊ မကင်းနိုင်။

မေးလျှောက်သူ=အရှင်အာနန္ဒာ။

အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး အားအင်ကုန်ခန်း၊ နွမ်းပါးနေသော ဂိလာန ရဟန်းကြီးတပါးကို အခြား ရဟန်းတပါးက တွဲကာ တောကြီး မျက်မဲထဲအတိုင်း ဒရီးဒယိုင်နှင့် ခေါ်လာသည်။ ရဟန်းနှစ်ပါး၏ လှုပ်ရှားမှု သွင်ပြင်ကြောင့် လောကဓာတ်ကြီး သည်ပင် မရှင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည် ထင်ရ၏။နွေရာသီ၏ရှုကွက် သည် မရှုရက်ရက်မျက်ရည်များပင် ကျရှာသည့်ပုံ ပတ်ဝန်းကျင် အားလုံးသည် မှုန်ရီရီကြီး ဖြစ်နေပေသည်။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဤနေရာတွင် မသင့်သေး၊ ဟိရညဝတီ မြစ်၏ ထိုမှာဘက်သို့ ငါတို့ ကြွကုန်အံ့။ ကုသိနာရုံပြည်၊ မလ္လာ မင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်ကြကုန်အံ့။"

အားအင်ချိနဲ့စွာ မိန့်တော်မူသည်ကား မြတ်စွာဘုရား။အမိန့် ကို နာခံသူကား အရှင်အာနန္ဒာတည်း။ ဝမ်းတော်လားသဖြင့် အားအင်ကုန်ခန်း နေထိပန်းသို့ နွမ်းလျပြီ ဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရား၏ကိုယ်ကို အရှင်အာနန္ဒာက တွဲ၍ အင်ကြင်းတောသို့ ခေါ်လာနေသည်။

www.dhammaransi.com

မလ္လာမင်းတို့ မြူးပျော်ကစားရာ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းသို့ရောက်ကြလေပြီ။ အင်ကြင်းပင် နှစ်ပင်သည် တပင်က မြောက်ဖက်၊ တပင်က တောင်ဖက် အခက်ချင်း ယှက်လျက်တည်နေသည်။ အင်ကြင်းဖူး၊ အင်ကြင်းပန်းကလေးတွေလည်း ဝေနေသည်။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ အားတော်ကုန်ခန်း၍ ငါပန်းတော်မူလှပြီ။ဤညောင်စောင်းကိုယူ၍ ဟိုအင်ကြင်းပင် နှစ်ပင်ကြားမှာ မြောက်သို့ ခေါင်းပြုပြီး ရွှေပြောင်းခင်းပါဘိ။"

မလ္လာမင်းတို့ ဥယျာဉ်ထွက်တော်မူလာသောအခါနေထိုင်သည့် ညောင်စောင်းအနီးတွင် တန့်နားလျက် မြတ်ဘုရားက အရှင်အာနန္ဒာအား ညောင်စောင်းကို ရွှေပြောင်း၍ အင်ကြင်းနှင်ပင်ကြား၌ ခင်းထားရန်စေခိုင်း၍ အရှင်အာနန္ဒာက ညောင်စောင်းကို အမိန့်တော်အတိုင်း မြောက်ဖက်သို့ဦးခေါင်းပြု၍ ခင်းထားပေးသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုညောင်စောင်း ထက်၌ မြောက်သို့ဦးခေါင်းပြု၍ လျောင်းတော်မူနေသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခု၊ ရတုဂိမှန္တ၊ ကဆုန် လပြည့်နေ့ဖြစ်လေသည်။

ဤနေ့တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား နိဗ္ဗာန်လားတော့မည်ဟု သိကြသောကြောင့် နောက်ဆုံး ဖူးမြော်ခြင်းဖြင့် လာရောက်ဖူးမြော်ပူဇော်ကြကုန်သောရဟန်းပရိတ်သတ်၊လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ ပရိတ်သတ်များမှာ ဖိုတလှိုက်လှိုက်၊ ရှိုက်ငို၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် ရဟန်းတော်များနှင့် မာတုဂါမတို့ ဆက်ဆံရမည့် နောင်ရေးကို တွေးမိ

www.dhammaransi.com

လာသည်။ရဟန်းတော်များမှာ“ပရပဋိဗဒ္ဓဂုလ်”သူတပါးကိုမှီ၍ အသက်မွေးကြရသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနှင့် မာတုဂါမများနှင့် ကင်း၍လည်း မဖြစ်နိုင်။ ဆက်ဆံရမည်သာ ဖြစ်လေရာ ထိုမာတုဂါမများနှင့် ဆက်ဆံသောအခါ၌ ရဟန်းတော်များအနေဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ ကျင့်ကြံရမည်၊နေထိုင်ရမည်ဟူသော အချက်ကို မြတ်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိခိုက် လျှောက်ထားထိုက်သည်ဟု တွေးတောမိသဖြင့် နိဗ္ဗာန် စံပျော်တော် မူခါနီးကာလတွင် အရှင်အာနန္ဒာက ကပ်၍လျှောက်ထားလေ၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့မည်သည် သူတပါး(ဒကာဒကာမများ)ကို မှီ၍ အသက်မွေးကြရသူများ ဖြစ်ပါသောကြောင့် မာတုဂါမ[၁] များသည် ရဟန်းတော်များထံသို့ လာရောက် ဆည်းကပ်ကြ၊ လှူဒါန်းကြပါလိမ့်မည်။ ထိုရောအခါ ရဟန်းတော်များအနေဖြင့် မည်သို့ကျင့်ကြံဆက်ဆံရပါမည်နည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွာလိုသော ရဟန်းသည် စည်းစောင်းရန်း လုံခြုံရာ၌နေသော နွားကဲ့သို့ တံခါးလုံခြုံသောကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း၍ နေရာ၏။ မာတုဂါမတို့ ရောက်လာသော်သည်း အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး မာတုဂါမတို့၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်ကို မမြင်ရသေး၊

၁။ မာတုဂါမ=အမိသည် ဣတ္ထိဇာတ်နွယ် မိန်းမသားဖြစ်သကဲ့သို့ မိခင်နှင့်အလားတူ ဣတ္ထိယနွယ်ဘွားမိန်းမသား။

www.dhammaransi.com

ထိုမျှလောက် မာတုဂါမတို့၏ရုပ်အဆင်းကို မမြင်မချင်း ရှန့်ရင်းတပ်မက်သော ရာဂသည် ရဟန်း၌ မဖြစ်လာနိုင်။ မြင်ရသော်သာလျှင် ပြင်းစွာသော ရာဂသည် ဖြစ်လွယ်၏။ ထို့ကြောင့် မာတုဂါမကို မမြင်ရရာ၌ နေခြင်းသည်သာလျှင် ပဋိပတ် ကျင့်စဉ် ဖြစ်သတည်း။ မာတုဂါမတို့နှင့် မတွေ့မမြင်အောင် နေကြကုန်လော့။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်၍ ဆွမ်းခံလေသောအခါမျိုး၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို လှူလာသောအခါမျိုးတို့၌ မြင်ချေမူကား အဘယ်သို့ ကျင့်အပ်ပါသနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ အကယ်၍ မာတုဂါမတို့ကို မြင်တုံငြားအံ့၊ စကားမပြောဘဲ နေခြင်းသည်ပင် မြတ်သော ပဋိပတ်၊ မြတ်သော ဆက်ဆံရေးကျင့်စဉ် ဖြစ်၏။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ယောကျ်ားတယောက်သည် ထက်စွာသော သံလျက်ကို ကိုင်လျက် "ငါနှင့် စကားဆိုခဲ့သော်၊ ပြောခဲ့သော် သင့်ခေါင်းကိုဖြတ်ပစ်မည်"ဟူ၍ ဆိုလေအံ့။ ဦးခေါင်းကို အဖြတ်ခံ၍ ထိုယောကျ်ားနှင့် စကားဆိုခြင်း၊ ပြောခြင်းက မြတ်သေး၏။ မာတုဂါမတို့အား စကားပြောခြင်းသည် မမြတ်လေ။ တဖန် ငါ့ကို ခေါ်ပြောခြင်းမပြုမူကား သင်၏ အသားကို ဖောက်ထွင်း၍ စားပစ်မည် ဆို၍ ဒုနှားတွင် ရပ်လာသော ဘီလူးမအား စကားပြောခြင်းသည် မြတ်သေး၏။ ချစ်ဘွယ်ရှိသော မာတုဂါမတို့အား စကားပြောခြင်းသည် မမြတ်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မာတုဂါမတို့နှင့် စကားပြောဟောရသည်ရှိသော် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ချစ်ကျွမ်းတဝင် ရာဂဖြစ်လာသည် ရှိသော် အထူးထူး

www.dhammaransi.com

သောကိစ္စကို ကြံခြင်းဟူသော သံကပ္ပရာဂသည် ဖြစ်၏။ ယင်း သံကပ္ပရာဂ ဖြစ်သည်ရှိသော် တဏှာ၊ ဥပါဒါန်တို့သည် ဖြစ်လာကုန်၏။ ထိုတဏှာ၊ဥပါဒါန်တို့ ဖြစ်လာကုန်သည်ရှိသော် သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၊ ညစ်နွမ်းခြင်းရောက်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ လားခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မာတုဂါမတို့အား စကား ပြောခြင်းသည် မမြတ်ဟု ငါဆိုတော်မူသတည်း။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ မာတုဂါမများသည် သူတို့သိလိုသော ပြဿနာအထွေထွေကို မေးလျှောက်ရန် ကျောင်းသို့လာကြပါ ကုန်လိမ့်မည်။ ကျောင်းကမပြန်ဘဲ တနေကုန် တနေခန်း မေးမြန်းခြင်း ပြုချင် ပြုကြပါကုန်လိမ့်မည်။ ဥပုသ်သီတင်း စောင့်သုံး ဆောက်တည်လို၍ သီလတောင်းချင်လည်း တောင်း ကြပါလိမ့်မည်။ တရားဟောပါရန် တောင်းပန် ချင် လည်း တောင်းပန်ကြပါလိမ့်မည်။ ရဟန်းတို့၏ ပြုဘွယ်ကိစ္စ အဝဝ ကိုလည်း ကူညီ၍ လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း ပြုချင်လည်း ပြုကြ ပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် စကားမပြော၊ တုဏှိဘော နှုတ် ဆိတ်၍နေပါက "ရဟန်းတို့သည် ဆွံ့အကုန်၏၊ နားပင်းကုန်၏။ လောကရေးရာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို ဘာမှ နားမလည်ကြ ကုန်"ဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည် ဘုရား။ သို့ပါသောကြောင့် မလွဲ သာ၍ မာတုဂါမများနှင့် စကားပြောရချေသော် အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်းရပါမည်နည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြ သော မာတုဂါမများအား စကားပြောလိုသည်ရှိသော် အမိ အရွယ်ရှိသော၊ အမိလောက်ရှိသူများကို ငါ့အမိ၊ ငါ့မိခင်ဟု

www.dhammaransi.com

နှလုံးသွင်းကြကုန်။ စိတ်ကို ဖြစ်စေကြလေကုန်။ နှမအရွယ်ရှိသူများအား "ငါ့နှမ၊ ငါ့ညီမ"ဟူ၍ သဘောထားကြကုန်။ သမီးမျှလောက်ရှိသူများအား "ငါ့သမီး"ဟူ၍ အမှတ်ထား၍ဆက်ဆံကြလေကုန်။ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ မာတုဂါမတို့ နှင့် စကားဆိုပြောရသောအခါမျိုး၌ အထူးသဖြင့် သတိကြီးစွာထား၍ ဆက်ဆံကြကုန်လော့။

ဤကား ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး ဩဝါဒ၊ မာတုဂါမတို့နှင့်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနည်း နိသျှည်း ဖြစ်၏။

(မှတ်ချက်။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့် ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများမှ)

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ၏ရုပ်အလောင်း သင်္ဂြိုဟ်ရန်ကိစ္စ

ပြဿနာ=မြေမြှုပ်၊ မီးရှို့၊ ရေမျှော။

မေးလျှောက်သူ=အရှင်အာနန္ဒာ။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့သည်ဖြစ်၏။ မိုးပြင်ပေါ်မှ သော်တာလသည် အသုဘအိမ်၌ ထွန်းညှိထားသော ခေတ်မီးအလား လင်းထိန်နေ၏။

သရောင်အောက် ဥယျာဉ်တွင်းရှိ အင်ကြင်းပင်ကြီးများ အောက်၌ ဟိုအနားစုစု၊ သည်အနားစုစု တရှုတ်ရှုတ် ငိုရှိုက်နေသံများမှာ မျောက်မင်းအူသံတီးလုံးနှင့် တူလှသည်။ ရဟန်းသံဃာတော်များကလည်း သက်န်းကြီး ခေါင်းမြီးခြုံ၍ ငိုတော်မူနေကြသည်။ ပြည်ပိုင် ရှင်ဘုရင်ကြီးများ၊ မိဖုရားကြီးများနှင့် မှူးမတ်စသူတို့မှာလည်း မျက်ရည်မဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ဘာ့ကြောင့် ဤသို့ သူတို့ ငိုနေကြရသည်ကို သူတို့အကြောင်း သူတို့သာသိကြသည်။ သူတို့သာ နားလည်ကြသည်။ ရဟန်းတန်မဲ့၊ ရှင်ဘုရင်တန်မဲ့၊ အကြောင်းမဲ့သက်သက် သူတို့ ငိုချင်းချနေကြသည် မဟုတ်ကုန်။

ဥယျာဉ်သည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ် ဖြစ်၏။ ဥယျာဉ်၏အလယ်ဗဟိုလောက်၌ တောင်ဖက်က တပင်၊ မြောက်ဖက်က တပင် အင်ကြင်းနှစ်ပင် ယှဉ်၍ ပေါက်နေသည်။ ပင်စောက်ဖြစ်၍ အကိုင်းအခက်တို့သည် အပေါ်၌ ပြန့်ကား လျက်ရှိရာ ထီးနှစ်လက်ကိုဖွင့်၍ မြေမှာ စိုက်ထားသည်နှင့် တူ၏။ အင်ကြင်းပန်းခိုင်တို့လည်း အခိုင်လိုက် အခိုင်လိုက် အပြိုင်ပွင့်လျက် ရှိနေကြကုန်၏။

ထိုအင်ကြင်းနှစ်ပင်ကြား၌ တောင်ဖက်ကိုခြေရင်း၊ မြောက်ဖက်ကို ခေါင်းရင်းပြု၍ ခင်းထားသော မင်းသုံးညောင်စောင်း တခုပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် လျောင်းတော်မူလျက်ရှိနေ၏။ အားအင်ကုန်ခန်း! ပန်းလျတော်မူသည့် အသွင်ဖြင့် မျက်လုံးတော်ကို မှိတ်၍ မှေးနေတော်မူရာက တရှုတ်ရှုတ် ငိုသံများကို ကြားတော်မူနေရ၏။

မြတ်ဘုရားသည် မျက်လုံးတော်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြုစုနေသူများအကြား၌ တွေ့လိုသူကို မျက်လုံးဖြင့် ရှာတော်မူသည်။ မတွေ့သည့်အဆုံး၌ အာနန္ဒာ ဘယ်သွားသလဲဟု မေးတော်မူ၏။

ခေါ်တော်မူချိန်၌ အရှင်အာနန္ဒာကား ဘုရား၏ အပါးတော်၌ မရှိ။ ဤနေ့ည နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် မြတ်ဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော့မည် ဖြစ်သောကြောင့် အင်ကြင်းပင်ကြီး တပင်အောက်သွား၍ တပါးတည်း ထိုင်၍ ငိုနေလေသည်။

မကြာခင်အတွင်းမှာပင် အရှင်အာနန္ဒာသည် မျက်ရေကို သက်န်းဖြင့် သုတ်ရင်း ဘုရား ရှေ့တော်သို့ ဝင်လာပြီး မြတ်ဘုရားကို ရိုသေစွာ ဖူးမြော်လျက်မှ မျက်ရည်များကကျလာ

www.dhammaransi.com

ပြန်လေသည်၊ ဤတွင် ပုထုဇဉ်နှင့် ရဟန္တာတို့၏ ခြားနားချက်ကို ယှဉ်၍ပြသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ကိလေသာ အာသဝေါ ကုန်ခန်းပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကား အားအင်ကုန်ခန်း၍ ပန်းလျရှိမှုတပါး၊ မျက်နှာတော်အမူအရာမှာ တစုံတရာ ညှိုးနွမ်းခြင်းအသွင် မထင်။ အရှင်အာနန္ဒာမှာကား စိုးရိမ်မျက်ရေ တတွေတွေနှင့် ဖြစ်နေရှာ၏။ ပရိဒေဝဒဏ်ကို မတော်လှန်နိုင်သေး။

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ သင်သိုသောသူကား အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် စီးဆင်းနေသည့် မျက်ရေစမ်းချောင်းအသွင် မဖြစ်ထိုက်။ ယင်း မျက်ရေစမ်းပေါက်ကို ပိတ်ဆို့ ဟန့်တားသောတာတမံသော်၎င်း၊ ကန်သင်းဘောင်သော်၎င်း ဖြစ်ထိုက်ပေသည်။

"ချစ်သားအာနန္ဒာ၊အကြင်ကိုယ်ခန္ဓာသည် တဏှာဟူသောအကြောင်းတရားကြောင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်၏၊ ထိုဖြစ်သမျှသောကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်မြဲဓမ္မတာသာတည်း။ တစုံတယောက်သောဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ ဘုရားတို့မှလည်း မပျက်စီးရအောင်တောင့်တ၍ မဖြစ်နိုင်သည်သာ။ ငါဟောတော်မူသည် မဟုတ်လော။ စိုးရိမ်ခြင်းကို ဖျောက်လော့။"

ဤသို့ နှစ်သိမ့်စေသော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာကား ဗုဒ္ဓ၏စကားကို ကြားရခါမှပင် ပို၍ ယူကြုံးမရ ဖြစ်လာလေ၏။ "ငါ မနက်ဖြန်တွင် ဗုဒ္ဓ၏အသံမျိုး ကြားရတော့မှာ မဟုတ်ပါကလား"ဟူ၍ သည်းစွာ ငိုကြွေးပြန်လေ၏။

သို့သော် အရှင်အာနန္ဒာသည် သတိရှိသောအရာတွင် ဧတဒဂ်ရသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ဗုဒ္ဓနှင့် ခွဲခွာရတော့မည် ဖြစ်သည့်

အတွက် အပူမီးတောက်နေသည့်ကြားက သတိကား အမြဲရှိပေ၏။ ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွားလေသောအခါ အလောင်းတော်ကို မြေမြှုပ်ရမည်လော့၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရမည်လော့၊ ရေမျှောရမည်လော့။ မည်သို့ မည်ပုံ သင်္ဂြိုဟ်ရေးကို ပြေး၍ တွေးခေါ်လာမိသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်အတိုင်းသာလျှင် သင်္ဂြိုဟ်ချန်သင့်ပေသည်ဟူ၍ စဉ်းစားမိလာသည်။

သို့ကြောင့်လည်း အရှင်အာနန္ဒာသည် သက်တော်ထင်ရှားရှိခိုက် အလောင်းတော်ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရေးကိုပါ မျက်ရေစက်လက်နှင့် လျှောက်ထားလေ၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်မြတ် နိဗ္ဗာန်လားခဲ့သော် အလောင်းတော်၌ ဆောင်ရွက်ဘွယ်ကိစ္စကို အဘယ်သို့ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြရပါမည်နည်း ဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို မီးပူဇော်မှုစသည်၌ သင့်တို့ မကြောင့်ကြကုန်လင့်။ ကိုယ့်စီးပွား၊ ကိုယ့်ကိစ္စ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရရေးကိုသာ အားထုတ်ကြကုန်၊ ကြိုးစားကြကုန်၊ လုံ့လပြုကြကုန်။ ကိုယ့်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ သတိသမ္ပဇဉ်ဖြင့်သာ ငါ၏ သာသနာကို ရွက်ဆောင် ကြလေကုန်။ ငါ၏ အလောင်း တော်ကိုကား ရဘနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ သူကြွယ်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိ ဒါယကာတို့က မီးပူဇော်ကြကုန်လတံ့။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ထိုအမျိုးလေးပါး ဒါယကာတို့သည် တသည့်တော်ထံလာ၍ မေးမြန်းကြပါလိမ့်မည်။ အရှင်.အာနန္ဒာ၊ မြတ်ဘုရား၏အလောင်းတော်ကို မည်သို့ သင်္ဂြိုဟ်ရပါမည်နည်းဟု

www.dhammaransi.com

မေးလျှောက်လာကြလျှင် တပည့်တော် မဖြေတတ်အောင် ရှိပါ လိမ့်မည်။ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရမည့် အစီအစဉ်ကို အမိန့် ရှိတော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊စကြာဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်သည့်နည်းတူ ငါ့ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်စေကုန် လော့။ စကြာဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော ထုံးဟောင်းကား ရှေးဦးစွာ အလောင်းကို ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးတို့ဖြင့် ထုပ်ပိုးရစ်ပတ်သည်။ ထိုအပေါ်တွင် နှူးညံ့သော ဂွမ်းများဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီး အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်တထပ်ရစ်ပတ်သည်။ ဤသို့ အဖန်များစွာ ငါးရာသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးသော် လျှော်ပြီးသော သိင်္ဂနိက်ရွှေဇလားသို့ သွတ်သွင်း၍ နံ့သာ ထင်းပုံထက် တင်ပြီးမှ မီးတိုက်သည်။ အရိုးကို ယူပြီးသော် ခရီးလေးကြောင်းဆုံရာ၌ ကောင်းစွာ စေတီတည် လုပ်ကုန်သည်။ ဤသို့ စကြာဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို ကောင်းစွာ သင်္ဂြိုဟ် သကဲ့သို့ ငါ၏ အလောင်းတော်ကို ကောင်းစွာ သင်္ဂြိုဟ် ကြကုန်လော့။

ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ကြွင်းသော ဓာတ်တော်တို့ကိုလည်း ခရီးဆုံ၌ ကောင်းစွာ စေတီတည်အပ်၏။ ထိုစေတီကို ပူဇော် ချီးမြှောက်ရသော လူနတ်များတို့သည် စီးပွားချမ်းသာ လွန်စွာ ဖြစ်ကုန်လတ့်။

ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ စေတီတည်ခြင်းငှာ အားထုတ်ထိုက် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ငါဘုရားလည်း တပါး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လည်းတပါး၊ ရဟန္တာလည်း တပါး၊ စကြာဝတေးမင်းလည်း တပါး၊ ဤလေးပါးတည်း။ အဘယ်အကျိုးထူးကိုစွဲ၍ စေတီ

www.dhammaransi.com

တည်ခြင်းငှာ ထိုက်သနည်းဟူမူကား "အကြင် ဒါယကာတို့သည် သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို အလိုလို သိမြင်တော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော် တည်ရာပေ တကား"ဟု စေတီ၌ ကြည်ညိုခြင်း။ လေးမြတ် ခြင်းကို ဖြစ်စေ ကုန်လတ့်။ အထူးထူးသော ပန်းနံ့သာ ပူဇော်ရာ ဝတ္ထု တို့ဖြင့် ငါဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ပူပြင် ချီးမြှောက်ကုန် လတ့်။ ထိုဒါယကာတို့သည် ဤကြည်ညိုသော စေတနာကြောင့် ခန္ဓာ ပျက်ကြွေသောအခါ နတ်ရွာ သုဂတိ ဘဝသို့လည်း တက်ရကုန်လတ့်။ သူဌေး သူကြွယ် ပဒေသရာဇ်စသော လူကောင်း လူမြတ် တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း ရလတ့်။ ထိုသို့ အကျိုးထူး ရှိသည်ကို စွဲ၍ စေတီတည်ခြင်းငှာ ထိုက်သတည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ၊ စကြာဝတေးမင်းတို့၏ စေတီ၌လည်း ဤနည်းတူပင် လူတို့ အကျိုးစီးပွား များရာသတည်းဟု အလောင်းတော် သင်္ဂြိုဟ်ရန် အစီအမံနှင့် စေတီလေးမျိုးကိုပါ ဟောကြားတော်မူပြီး သော် ဖလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေတော်မူ၏။

(သုတ္တန္တ ပိဋက၊ မဟာဝါပါဠိ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်မှ)

www.dhammaransi.com

ဗကဗြဟ္မာ၏ အယူစွဲ

ပြဿနာ=သဿတဝါဒ။

မေးလျှောက်သူ=ဗကဗြဟ္မာ။

အာရုံတခုကို အမြဲ မြင်နေရလျှင်သော်၎င်း၊ အမြဲ ကြားနေရလျှင်သော်၎င်း လူတို့အနေအားဖြင့် ထိုသည့်အာရုံကို "မြဲသည်၊ မပျက်စီး၊ မပြောင်းလဲ၊ မရွေ့ရှား"ဟူ၍ ထင်မြင်လေ့ရှိကြသည်။

အာရုံတခုကို မြင်ရဖန်၊ တွေ့ရဖန် များလာသော အခါ ယင်း အမြင်အာရုံ အတွေ့အာရုံမှ မြဲ၏ ဟူသော အယူအစွဲ သဿတဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်လာတတ်လေ၏။ ထိုအယူအစွဲသည်ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ပြင်းထန်လာတတ်လေ၏။

မြဲ၏ဟူသော အယူဝါဒစွဲ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် ပတ်သက်၍ ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာကြီး တဦးသည် အထွတ်အထိပ် ရောက် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အယူသည်းလှသော ဗြဟ္မာကြီး ဖြစ်လေသည်။

ထိုဗက ဗြဟ္မာကြီး၏ ဘာမိုင်းစဉ်ကား ထွေပြား ဆန်းကြယ်လှ၏။ သူ၏ဘဝကပင်လျှင် ဤသို့မြဲ၏ဟုအယူရှိသော ဒိဋ္ဌိကြီးဘဝ ရောက်အောင် ပို့ဆောင် ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပုံကား—

www.dhammaransi.com

သူသည် ဗြဟ္မာထည်းတွင် အလွန်အသက် အရှည်ဆုံးသော ဗြဟ္မာကြီးဖြစ်လေသည်။ ရှေးဦးစွာ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ သွား၍ ဗြဟ္မာဖြစ်လေ၏။ ထိုဘုံ၏သက်တမ်းကား မဟာကပ်ခေါ်သော ကပ်ပေါင်းငါးရာတိုင်တိုင် တည်သော ဟူ၏။ထိုဘုံမှစုတေခဲ့သော် သုဘကိဏှမည်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ ထိုပြည်၏ သက်တမ်းကား ကမ္ဘာပေါင်း ခြောက်ဆယ့်လေးကမ္ဘာ ဖြစ်၏။ ထိုမှစုတေခဲ့ပြန်သော် ရှစ်ကမ္ဘာအသက်ရှည်သော အာဘဿရ ဘုံ၌ ဖြစ်ပြန်၏။

ယင်းသို့ ဘုံအဆင့်ဆင့် ဘုံစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း သူသည် စုတေရသော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကိုလည်း မမှတ်မိ။ပဋိသန္ဓေ လည်းမထင်။ သို့မထင်သောကြောင့် ပကတိဖြစ်မြဲတိုင်းသော ကိုယ်အတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်နေ၏။

သို့ကြောင့် ငါတို့ဗြဟ္မာဇာတ်ကား မြတ်သော၊မြဲသော နိစ္စ ဓုဝ ချမ်းသာပင်တကား။ ဤအဖြစ်ထက် လွန်၍ရှာရန် နိဗ္ဗာန် မည်သည် မရှိတော့ပြီ၊ ဤ ဗြဟ္မာ့ကိုယ်သည်လည်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊သေခြင်း စသော ဆင်းရဲမရှိ။ အတိသုခဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ပင်တည်းဟု စွဲလမ်းစွာ အယူသည်းခြင်း ဖြစ်သတည်း။

သူသာလျှင် ဤအယူဝါဒသဿတဒိဋ္ဌိကို စွဲယူနေသည်မဟုတ်။ သူ၏မိတ်ဆွေရောင်းရင်းအပေါင်းအသင်းဖြစ်သော ဗြဟ္မာပေါင်း ခုနစ်ဆယ်တို့သည်လည်း ဤနည်းနှင်နှင်ပင်မြဲ၏ဟူ၍ သဿတဒိဋ္ဌိ အယူကို စွဲမြဲစွာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြုထားကြကုန်၏။

အခါတပါးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဗက ဗြဟ္မာကြီး၏ အယူအစွဲကို ခြေချွတ်တော်မူရန်အတွက် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ကြွသွား တော်မူလေ၏။

www.dhammaransi.com

ကောင်းသောသာခြင်းပါ အရှင်ဂေါတမဟု ဖော်ရွေစွာ ခရီးဦးကြိုဆိုမှုပြု၍ ဗကဗြဟ္မာကြီးက မြတ်စွာဘုရားအား ဧည့်ခံရှာပေသည်။ "ဗြဟ္မာ့ရွာသို့ အကြာကြီးကြာမှ တခေါက်လောက် ကိုယ်တော်ကြွရောက်တော်မူလာပေသည်" ဟူ၍ အားမလို အားမရ စကားဖြင့် အလ္လာပ သလ္လာပ စကားများ ဆို၏။

ထိုသို့ ဘုရားနှင့် စကားဆိုပြောရင်းမှ သူ၏စေတနာရိပ်ဘွင်း၌ မြတ်ဘုရားအား အသက်ရှည်ရှည် နေစေချင်လှသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် အသက်ရှည်ရှည်နေရသော ဤဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်လာအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပါရန် ဘုရားသခင်အား သူကဘိုက်တွန်းလေသည်။

အို အရှင်ဂေါတမ၊ သလျှင် ဤဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရောက်ရှိလာအောင်လုံ့လပြုပါလော့၊ အားထုတ်တော်မူပါလော့။ ဤဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်လျှင် စင်စစ် သင်းရဲခြင်းမှ ကင်းပါလေတော့သည်။ မအိုမသေ၊အမြဲနေရသော ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် မှန်ပါတော့သည်ဟု လျှောက်ထားတိုက်တွန်းခြင်း ပြုလေ၏။ သဿတဝါဒီ အယူရှိသော ဗြဟ္မာများ၏အလယ်တွင် မြတ်ဘုရားအား ဆွယ်စကားကို ဆိုပေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဗကဗြဟ္မာအား သနားဘွယ်ကောင်းလေစွ။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်တွင်းသို့ ချဉ်းကပ်တိုးဝင်နေဘိသည်တကား။မြူးတွင်းရှိသောငှက်က လွတ်ထွက်ပြီး သတ္တဝါကို "ချမ်းသာလိုကြလျှင် ငါ့ထံသို့ လာလှည့်ကုန်" ဟု ခေါ်နေ ဘိသကဲ့သို့ ချွတ်ချော်သော မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့သဏ္ဍာန်ကို နိဗ္ဗာန်ဟု ထင်မှားနေဘိသည်တကား။ မိမိကား ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘေးကိုသော်မှ မမြင်။ အနိစ္စကိုပင် နိစ္စ၊

ဧပယ်ဉ္ဆီးဧဆငပေ

အသုံးကိုပင် သုခဟု ပြောပရှာဘိသည် တကား။ ဝဋ်တရား၏ ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်အမှန်ရှိပါလျက်မသိရှာလေတကား။

ထိုသို့ မဦးမချွတ် ဆိုလိုက်လေသော် ဗာဟာ ဗြဟ္မာသည် ပရိသတ်အလယ်တွင် လွန်စွာ ရှက်စနိုးသွားပြီးလျှင် ဘုရား၏ အနုတ္တဝါဒကို တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်သောပွဲ၌ မိမိ၏ ရဲဘက် အဖြစ် ပါဝင်ရန် "သူခိုး သေဖော်ညှိ"ဆိုသကဲ့သို့ ကြွင်းသော ဗြဟ္မာများအား သွေးညှိရလည်းကျ၊ တုံ့ပြန် ချေပမှုလည်း ဖြစ်စေသော အောက်ပါစကားဖြင့် ရှေးဦးစွာ ဆိုလေ၏။

"အို လူသားသာ ဖြစ်သော ဂေါတမ၊ ဤသဿတဝါဒကို ကျွန်ုပ်တယောက်တည်းသာ စွဲယူနေသည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်၏ သွေးသောက်ရောင်းရင်း ခုနစ်ကျိပ်ကုန်သော ဤဗြဟ္မာမင်းကြီး တို့သည်လည်း သဿတဝါဒကို လက်ခံကြပါကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ကင်းလွတ်သောကြောင့် နိစ္စ၊ ထာဝရ တည်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ပင် ထင်မှတ်ပေကုန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အား များစွာသော ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့က လွန်စွာ ကောင်းချီး ပေး ပူဇော်ခြင်းပြုကြကုန်သည်။နိစ္စ ထာဝရ အမြဲတစေ တည် နေပါသော အရှင်ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လိုပါသောဟူ၍ ဆုတောင်းပတ္ထနာခြင်း ပြုကြပေကုန်သည်။

"အို ဘုရားဂေါတမ၊ ထို့ကြောင့် ဤဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို စင်စစ် နိဗ္ဗာန်ဟု ကျွန်ုပ် ဆိုခြင်းဖြစ်သတည်း။"

"အချင်း ဗက၊ ဤဗြဟ္မာ့ရွာ၌ သင် ကြာမြင့်သောကာလ ကား အန္တရကပ် အရေအတွက်အားဖြင့် တသိန်း သုံးသောင်း ခြောက်ထောင့်သုံးရာ လေးဆယ့်ငါး (၁၃၆၃၄၅) ကပ်သာ ဖြစ်သည်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏကိုလည်း မလွန်ဆန်နိုင်သေးချေ။

www.dhammaransi.com

စုတေရမည်မချွတ်ဟု ငါမြင်တော်မူ၏။ သင်သည် ပညာ ကင်းသောကြောင့် အသက်ကြွင်းကိုမျှ သင် မမြင်လေ။”

မြဲသည်ဟု အယူသည်းနေသူအား မမြဲဟု ဆိုလိုက်ရာ ဗကာ ဗြဟ္မာကြီးမှာ အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားရာက မြတ်စွာဘုရားအား ပုစ္ဆာထုတ်လေတော့၏။

မေး။ အို လူသားဘုရား အရှင်ဂေါတမ၊ ငါကဲ့သို့သော ထာဝရ တည်နေသူအား “စုတေရမည်မချွတ်၊ ငါမြင်သည်” ဟု အသင် ဆိုဝံ့ပလေသည်။ အကယ်၍ သင်ဆိုသောအတိုင်း မှန်ခဲ့သော် “ငါ အတိတ်က မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်၊ မည်သို့ မည်သို့သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုမျိုးကို ငါပြုခဲ့သည်။ ငါ၏ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် မည်မျှကြီးမားသည်”ဟူသော ငါ၏ ဘဝဖြစ်ရပ်ကို ငါ့အား တတ်အပ်သချာ ပြောပြစေချင်ပါ၏။ ဤသို့ ပြောပြနိုင်စွမ်း ရှိဘိမူကား သင်သည် ငါ့ထက် သာလွန် မြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ပေ၍ သင့်အား ငါဒူးထောက်ပါအံ့၊ ကိုးကွယ်ပါအံ့၊ ဆည်းကပ်ပါအံ့။ ငါ၏ အတိတ်ဘဝ ဖြစ်ရပ်များကို သင် ဆိုပါလေ။

ဖြေ။ အို ဗကာဗြဟ္မာ၊ အမှန်အားဖြင့် ငါသည် သင်၏ လာရာကိုရင်း၊ သင်၏ ဆိုက်ရောက်ရာကိုရင်း၊ သင်၏တန်ခိုးစွမ်းပကားကိုရင်း၊ ဗကာဗြဟ္မာသည် ဤဘဝမှ လာ၏၊ ဤသို့ ထိုဘဝသို့ ဆိုက်ရောက်၏၊ ဤမျှ တန်ခိုး စွမ်းပကားရှိ၏ဟု အားလုံးကို ငါ သိ၏။

အို ဗကာဗြဟ္မာ၊ သင်သည် ဤမည်သော ကမ္ဘာ၌ ဗာရာဏသီပြည်တွင် ကေသဝ ဟူသောအမည်ဖြင့် ပုဏ္ဏားသူကြွယ် ဖြစ်ခဲ့၏။ နောက် လူ့ဘောင် မပျော်မွေ့၍ တောထွက်ကာ ရသေ့ ပြုလုပ်

www.dhammaransi.com

ခဲ့ပြီး လွန်စွာသိမ်မွေ့သော၊ နူးညံ့သော သူတော်စင်ရသေ့ပါပေ။ မရကန္တာရမည်သော သဲကန္တာရကြီး အနီး ဘောအုပ်ကြီး တခုကို အမှီပြု၍ သင်နေခဲ့ပေသည်။

အို ဗကပြဟ္မာ၊ တခါသ၌ ထိုသဲကန္တာရသို့ ရောက်လာကြကုန်သော လှည်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည် မျက်စိလည် လမ်းမှာလေသဖြင့် ထိုသဲကန္တာရမှ မထွက်နိုင်ဘဲ တချာလည်လည်နှင့် ဖြစ်နေကုန်၏။ ပါလာသမျှသော စားနပ်ရိက္ခာများ ကုန်လတ်၍ နေ့ သေရာအခွံလော့၊ ည သေရာအခွံလောဟူ၍ မွတ်သိပ် ပင်ပန်း လှကုန်ရကား လှည်းအောက်၌ အခွေခွေ အိပ်နေကြကုန် လေ၏။

အို ဗကပြဟ္မာ၊ ထိုအခါက သင်သည် လောကီဈာန် အဘိညာဏ်ရ ရသေ့ဖြစ်သည့်အလျောက် ဒုက္ခ ရောက်နေကြသော လှည်းသား ငါးရာတို့ကို မြင်လေသောအခါ "ငါကဲ့သို့သော သူရှိပါလျက် ဤ သတ္တဝါများ အသက်မဆုံးရှုံး စေသင့်"ဟူ၍ သောက်ချိုး မကုန်နိုင်ကုန်သော ရေများကိုရင်း၊ အရိပ် အာဝါသနှင့် ပြည့်စုံသော တောအုပ်ကြီးကိုရင်း၊ အသီးနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်များကိုရင်း ဖန်ဆင်း၍ ပေးခြင်းအားဖြင့် လူသား၊ ကျွဲ၊ နွားတို့၏ အသက်ပေါင်း များစွာတို့ကို သင် ကယ်တင်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဤကား ရှေးဦးစွာသော သင်၏ ကုသိုလ် ပေတည်း။

အို ဗကပြဟ္မာ၊ တခါသ၌လည်း ကေသဝရသေ့ဖြစ်ခဲ့သော သင်သည် တခုသော ကျေးလက်ဇနပုဒ်ကိုမှီ၍ ဏေဗ်ညည်သော မြစ်ကမ်းအနီးတွင် နေခဲ့၏။ တနေ့သောအခါ ထိုကျေးလက် ဇနပုဒ်ကို သောင်းကျန်းသူ လူဆိုးဓားမြများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်

www.dhammaransi.com

ကြလေရာ ပစ္စည်းကိုယူရုံမက လူအချို့တို့ကိုလည်း ဖမ်းဆီးသွားကြကုန်၏။

အို ဗာကပြဟ္မာ၊ ထိုလူဆိုး ဓားမြများသည် သင် နေသော ကျောင်းသင်္ခမ်း အနီး၌ စခန်းချနား၍ ထမင်းချက်နေကြစဉ် ဖမ်းဆီး ယူဆောင်လာသော ကလေးသူငယ်တို့သည်၎င်း၊ မိန်းမယောကျ်ား လူကြီးတို့သည်၎င်း သေဘေးမှ ကြောက်ကုန်ရကား သည်းစွာ ငိုကြွေးကြလေကုန်၏။ ထိုအသံကို သင်ကြားရလေသော် "ငါကဲ့သို့သော သူရှိလျက် သတ္တဝါအပေါင်းသည် အကျိုးမဲ့ မပျက်စီးစကောင်း"ဟူ၍ ကြံပြီးလျှင် ကြီးစွာသော စစ်တပ်ကြီးတတပ် ချီတက်လာပုံကို သင်ဖန်ဆင်း၍ လူဆိုးဓားမြများရှိရာသို့ သွားခဲ့ပေသည်။

အို ဗာကပြဟ္မာ၊ ထိုရောအခါ အစောင့် ချထားသော ကင်းတပ်က မြင်လေသော် ပြည့်ရှင်မင်းတရားသည် ငါတို့ကို နှိမ်နင်းရန် လိုက်လာချေပြီ ဟူ၍ အကြီးအကဲ ဖြစ်သူများထံ ပြေး၍ အကြောင်းကြားလျှင် ဓားမြက ဘုရင်ကိုပြိုင်၍ နိုင်ရိုးမရှိဟူ၍ ကိုယ်လွတ် ပြေးကြလေရကား သင်သည် ထိုဒုက္ခသယ်များအား ကယ်တင် ယူဆောင်လျက် ချမ်းသာစွာ စောင့်ရှောက်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဤကား နှစ်ကြိမ်မြောက် သင်၏ ကုသိုလ်ပေတည်း။

အို ဗာကပြဟ္မာ၊ တခါသ၌လည်း ဗာရာဏသီပြည်မှ ဆင်ဖမ်းအတတ်၊ မြင်းဖမ်းအတတ်၌ ကျွမ်းကျင် လှကုန်သော ဆင်ဖမ်းသမား ငါးရာတို့သည် ဆင်ကောင်း၊ မြင်းကောင်းများ ဖမ်းရန် အလို့ငှာ များစွာသော လှေတို့ကိုဖောင်ဖွဲ့၍ မြစ်ညာမှအောက်သို့ စုန်မျောလာကြခဲ့ပြီး သင်နေသော ကျောင်းသင်္ခမ်း အနီး၌

www.dhammaransi.com

ခေတ္တမျှ စခန်းချကာ ထမင်းစားကြကုန်၏။ စားကြွင်းစားကျန်များကိုရင်း၊ ဆေးရေ အညစ်အကြေးများကိုရင်း မြစ်တွင်းသို့ စွန့်ချ ကြလေကုန်၏။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ ထိုမြစ်တွင်း၌ ဂင်္ဂေယျမည်သောနဂါးသည် နေ၏။ ထိုနဂါးသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လာလေ၏။ ချင်းတို့ စားဖတ် ဝါးဖတ် အညစ်အကြေးကို ငါ့ခေါင်းပေါ် ပစ်ချရာ သလောဟူ၍ ဖောင်ပေါ်ရှိ သူအားလုံးကို သတ်ခြင်းငှာ ကြီးစွာသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ပါးပျဉ်းကြီး ထောင်ကာ ဖောင်ဆီသို့ ရွေ့ရှုလာသေသော် လူတို့ မြင်လေကုန်၍ ကြောက်လန့်ရကား သည်းစွာဟစ်ကြွေး ငိုယိုခြင်း ပြုကြလေကုန်၏။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ ထိုအခါ၌ ထိုသူတို့၏ သေဘေးကို သင်မြင်လေသော် ငါ၏ အပါးတွင် ဤလူများ မပျက်စီးပါစေလင့်ဟူ၍ ဂဠုန်အသွင် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် နဂါးကို သတ်ဟန်ပြု၍ သင် ခြိမ်းချောက်မောင်းထုတ်ခဲ့၏။ နဂါးလည်း ကြောက်၍ ထွက်ပြေးခြင်းအားဖြင့် သတ္တဝါ များစွာ တို့ ကို ချမ်းသာရာ ရစေခဲ့ဘူးပြီ။ ဤကား သင်၏ တတိယမြောက် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပေတည်း။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ သင်သည် ကေသဝရသေ့ ဖြစ်ခဲ့စဉ်အခါ၌ ငါကား သင်၏ အန္တေဝါသိက "ကပ္ပမည်သော ရသေ့" ဖြစ်ခဲ့၏။ တရံရောအခါ ဟိမဝန္တာအနီး တောအုပ်ကြီး၌ ငါနေစဉ် သင့်အား ဗာရာဏသီမင်းက ပင့်ဆောင်၍ ပူဇော်ပါသော်လည်း သင် ငြင်းပယ်လိုက်၏။ မြို့ရွာအနီး၌ ငါ မနေလိုဟု ဆို၍ တောသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး ငါနှင့်အတူ နေလေရာ သင့်ကို

www.dhammaransi.com

ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ မင်း၏ အမိန့်ဖြင့် နာရဒအမတ် လိုက်လာပြီး သင့်ကို ပင့်ပြန်လေသည်။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ ထိုသို့ ပင့်လာသောအခါတွင် သင်က ဤသို့ ဆိုလေပြီ။ အခမောင်နာရဒ၊ ရဟန်းဟူသမျှကား တောအရပ်၌သာ ထူးမြတ်သော ဈာန်သမာပတ် စည်းစိမ်မြတ်ကို ရအပ်သတည်း။ တောရပ် သမီး၊ ဇနီးအဝင်၊ သစ်ပင်တို့က လုပ်ကျွေးကြ၊ ပြုစုကြသော အာဟာရသည်သာ ပြစ်ဆာကင်းဘိ၊ ဘေးမရှိ၍၊ အဘိဓမ္မ၊ အလွန်တရာ မွေ့လျော်ဘွယ်ဖြစ်သတည်း။ မိန်းမ ယောကျ်ား၊ ရွာသူ ရွာတို့၏ လှည့်ဖြားကာမဂုဏ် အာရုံခြောက်ဖြာမှ ဝေးကွာလှဘိ၍ ဝိတက်သုံးပါး[၁] ယင်ရဲမျှားတို့သည် ငါ့အား မခံနိုင်သတည်း။ ထူးသော အကျင့်၊ အခွင့်သင့်ငြား၊ ငါ့အားကြည်ညို၊ ငါ့အလိုလိုက်မှ၊ ပီယဝါစာ၊ ဆိုတတ်စွာ၍၊လိမ္မာလှသော၊ ကပ္ပိယမည်ရှောင်း၊ တပည့်ကောင်းနှင့် ပေါင်းရခြင်းကြောင့် လည်း တောတွင်း၌သာ ငါမွေ့လျော်သတည်းဟုဆိုသော် ထိုနာရဒအမတ်လည်း အရှင်မြတ်၏ တရားသည် ဖြောင့်သား ဟုတ်မှန်ပေစွဟု ချီးပ ပူဇော်ပြန်လေ၏။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊သင်သည် လူ့ပြည်ကကြီးကျယ်လှသောဇီဝိတဒါန အမျှားချမ်းသာကို အခါခါ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံထူးပုညကြောင့် ဤဗြဟ္မာ့ပြည်၌ မြင့်ရှည်စွာ သင်နေရသတည်း။ ထိုမျှ

၁။ ကာမဂုဏ် တွေးကြံမှု=ကာမဝိတက်၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဘွယ်တွေးကြံမှု=ဗျာပါဒဝိတက်၊ ငါ့ကို နှိပ်စက်ကလူပြုလေမလား တွေးကြံမှု=ဝိဟိံသဝိတက်၊ ဝိတက်သုံးပါ။

www.dhammaransi.com

ကောင်းမှု ပြုသောအခါ ငါဘုရားသည် သင်၏တပည့်ဖြစ်၍ နှစ်သက်စွာ ညီညာယိုင်းပင်းခဲ့သတည်း။ သင် အောက်မေ့လေလော့။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ ဤမှတပါး ဤသည် သင်သိစွမ်းနိုင်းရာမှတပါး အခြားသော အပေါင်းစု မြောက်မြားစွာသည် ဗြဟ္မာ့ အပေါင်းစုတွေရှိသေး၏။ ၎င်းတို့ကို သင် မသိ၊ မမြင်။ ငါကား သိ၏၊မြင်၏။ အို ဗကဗြဟ္မာ၊ အာဘဿရမည်သော ဗြဟ္မာ အပေါင်းသည် ထင်ရှားစွာရှိ၏။ သင်ကား ထိုမှ သေလွန်ခဲ့၍ ဤဘုံမှာဖြစ်လာခဲ့၏။ သင်သည်ကား ဤသည့် ယခုလက်ရှိဘုံ၌ ရှည်လျားကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ရပေသဖြင့် ၎င်းကို သင်မေ့လျော့ခဲ့လေပြီ။သတိမရတော့ပြီ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကို သင် မသိ၊ မမြင်။ ငါကား သိ၏။မြင်၏။ အို ဗကဗြဟ္မာ၊ ဤသို့အားဖြင့်လည်း ငါသည် အသိဉာဏ်အားဖြင့် သင်နှင့်မတူချေ။ အဘယ်မှာ ငါ သင့်အောက် နိမ့်ကျမည်နည်း။ စင်စစ်ကား ငါသာ သင့်ထက် လွန်ကဲ၏။

အို ဗကဗြဟ္မာ၊ သုဘကိဏှာ မည်သော ဗြဟ္မာ့အပေါင်း မည်သည်လည်းရှိသေး၏။ ဝေဟပ္ဖလာ၊အတိဘူမည်သော ဗြဟ္မာ များသည်လည်း ရှိသေး၏။၎င်းတို့ကို သင် မသိ၊မမြင်။ ငါကား သိ၏၊မြင်၏။ဤသို့အားဖြင့်လည်း ငါသည် အသိဉာဏ်အားဖြင့် သင်နှင့်မညီမမျှချေ။အဘယ်မှာလျှင် ငါ သင့်အောက် ယုတ်နိမ့်အံ့နည်း။ စင်စစ်ကား ငါသာ သင့်ထက် လွန်ကဲ၏၊

ဖြေ။ အို အရှင်ရဟန်းဂေါတမ၊ အားလုံးကို အားလုံး အဖြစ် အကယ်၍ မတပ်မက်အံ့၊မစွဲလေအံ့၊ ၎င်းကို သိမြင်ခြင်း အားဖြင့် သင့်မှာအချည်းနှီးမဖြစ်ပါစေလင့်၊ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်ပါ စေလင့်။ဝိညာဉ်သည် မမြင်အပ်၊အပိုင်းအခြားမရှိ။ထက်ဝန်းကျင်

www.dhammaransi.com

လင်းထိန်၏၊ တောက်ပ၏။ ထိုဝိညာဉ်သည် မြေကို မြေအားဖြင့် မတပ်မက် မစွဲလမ်းအံ့၊ ရေကို၊ မီးကို၊ လေကို၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နတ်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာတို့ကို၊ အားလုံးကို အားလုံးအဖြစ်ဖြင့် အကယ်၍ မတပ်မက်အံ့။ အို အရှင်၊ ယခုသင့် မျက်စိအောက်မှ ငါပျောက်ကွယ်ပြမည်။ ကြည့်လော့၊ ပျောက်ကွယ်တော့အံ့။

မေး။ အို ဗကဗြဟ္မာ၊ မည်သို့ပင် သင် ဆိုစေကာမူ ငါ့ မျက်စိအောက်က သင် မပျောက်ကွယ်နိုင်လတံ့။

သင့်မျက်စိအောက်မှ ငါပျောက်ကွယ်မည်။ ငါပျောက်ကွယ်မည်ဆို၍ ဗကဗြဟ္မာသည် ဗုဒ္ဓမျက်စိအောက်က ပျောက်သွားရန်၊ ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ရန် အားထုတ်လေရာ မတတ်နိုင်။ ကိုယ်ရောင်မဖျောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေ၏။

မေး။ အို ဗကဗြဟ္မာ၊ သင်ကား သင့်ကိုယ်သင် ပျောက်အောင် မတတ်နိုင်ခဲ့။ သင်၏ မျက်စိအောက်မှ ငါ ကွယ်ပျောက်ပြမည်။

ဖြေ။ အို ရဟန်းဂေါတမ၊ သင် စွမ်းနိုင်ခဲ့သော် ယခုပင် ငါ့မျက်စိအောက်က ကွယ်ပျောက်ပြစမ်းလော့။

ထိုအခါ မြတ်ဘုရားသည် အသံသာကြား၍ ရုပ်ကို မမြင်နိုင်အောင် ဖန်ဆင်း ကွယ်ပျောက် ပြလေ၏။ ထိုအခါကျမှ ဗကဗြဟ္မာကြီးသည်လည်းကောင်း၊ များစွာသော ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း အံ့ဘွယ်ဘနန်း အဆန်းအထူး သိမှတ် အံ့သြကုန်ပြီး တခဲနက်ကောင်းချီးပေးကြလေကုန်သတည်း။ ဗကဗြဟ္မာက ဤသို့ချီးကျူးလိုက်လေ၏။

"အို အချင်းတို့၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ တန်ခိုးစွမ်းပကားကား အာနုဘော်ကြီးမားခြင်းမှာ အံ့သြစရာ၊ ချီးကျူးစရာ ဖြစ်ပါ

ပေးသည်။ဤသို့သော တန်ခိုးစွမ်းပကားကြောင့်ပင် သာကီဝင်နွယ်ဘွား၊ သာကီမင်းသား ရဟန်းဂေါတမသည် ဘုံဘဝ၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်သော ဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့် ဘုံဘဝကို ပွားစီးရန် အားကြီးကြောင့်ကြနေသောဗြဟ္မာအပေါင်း၏ တပ်မက်ခြင်းတဏှာ အမြစ်ရင်းနှင့်တကွသော ဘုံအယူအစွဲကြီးကို နုတ်ပယ်တော်မူလေပြီ။ ဘဝအများ လွှမ်းထားဘိသော ငါ၏ခန္ဓာ၊ ရုပ်နာမ်ကိုလည်း ကေန်တိတိ သင် မြင်တော်မူပါပေသည်။ ကြာမြင့်စွာသော ငါ၏အသက်ကိုလည်း အမှန်ရေတွက်၍ မျက်မှောက်ဆိုနိုင်ပါပေသည်။ထိုသို့ပညာရှိလှစွာသောကြောင့်ပင် ခန္ဓာကိုယ်မှဖြစ်သော ရောင်ခြည်သည် ကွန့်လည်တောက်ပသတည်း။ဤသို့သော ပညာရှင်တဦး၏ တပည့်ဖြစ်ရခြင်းသည် ရက်ချင်းကောင်းမြတ် သည်သာတည်း။”

ဤသို့ချီးကျူးပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ထံ တပည့်ခံလေ၏။

“အို အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ယနေ့မှ၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ အယူအစွဲကို ပယ်ပါတော့အံ့။အရှင်ဟောကြားအပ်သောတရားကို အလေးအမြတ်ပြု၍ အားထုတ်ပါတော့အံ့။”

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊မူလပဏ္ဏာသက၊ ဗြဟ္မနိမန္တိယ သုတ္တန်။ သတ္တနိပါတ်၊ဇာတ်အဋ္ဌကထာမှ)

www.dhammaransi.com

အဆွေး အပေါက်

ပြဿနာ=လောကကို သုံးသပ်ချက်။

မေးလျှောက်သူ=နတ်သားတဦး။

အခါတပါးတွင် ဗုဒ္ဓရှင်တော် ဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ နတ်သား တဦးသည် ဘုရားသခင့် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ် လာပြီးလျှင် အောက်ပါ ပြဿနာရှစ်ချက်ကို မေးလျှောက်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း ထိုပြဿနာများအတွက် ဒေဝဆိုသူနှင့် အမေးအဖြေ ပြုတော်မူလေ၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ လောက၌ ဆွေးမြေ့တတ်သော သဘော၊မဆွေးမြေ့တတ်သော သဘောတွေရှိပါ၏။ယင်းနှစ်မျိုး အနက် ဆွေးမြေ့တတ်သော သဘောကား အဘယ်အရာ များပါ နည်း။မဆွေးမြေ့တတ်သောသဘောကား အဘယ်အရာများပါ နည်း။တပည့်တော်များ မည်သို့ မှတ်သားရပါမည်နည်း ဘုရား။ ဖြေကြားတော်မူပါ။

ဖြေ။ အို ဥပါသကာ နတ်သား၊ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာ ငါးပါး အစုအဝေးဖြစ်သော ရုပ်ဝတ္ထုဟူသမျှကား ဆွေးမြေ့ ယိုယွင်း ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိပေသည်။ နာမံ=အမည် နာမ

---

www.dhammaransi.com

ဖြစ်သော နာမ်ဝတ္ထုသည်၎င်း၊ ဂေါတ္တံ=အမျိုးအနွယ်သည်၎င်း၊ နဇီရတိ=ဆွေးမြေ့ခြင်းသဘော မရှိလေ။ အို ဥပါသကာ၊ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဝတ္ထုဟူဟူသမျှကို ဆွေးမြေ့တတ်သော သဘော ရှိသည်ဟူ၍၎င်း၊ နာမ်ဝတ္ထု ဟူဟူသမျှကို ဆွေးမြေ့တတ်သော သဘောမရှိဟူ၍၎င်း သင်မှတ်လေလော့။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်မည်သော သဘောတရားကို လမ်းမှား၊လမ်းကောက်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပါသကာနတ်သား၊ရာဂဟူသည်ရှိ၏။ ယင်း ရာဂသည် ဆိုးရည်နှင့် အလားတူ၏။ အာရုံငါးပါးသည် အဝတ် များနှင့်တူ၏။ ဆိုးရည်တို့ သဘောကား အဝတ်ကို ဆိုးသော် ချွတ်၍ မရအောင် စွဲလေ၏။ အနီရောင်ဆိုးလျှင် နီရဲနေ၏။ အပြာရောင်ဆိုးလျှင် ပြာနေ၏။အစိမ်းရောင်ဆိုးလျှင် စိမ်းနေ၏။ ထိုနည်း၎င်း ရာဂသည်လည်း အာရုံ၌ တပ်စွဲလာသောအခါ ချွတ်မရအောင် စွဲဘတ်လေ၏။ ရာဂအစွဲအလမ်းရှိနေသမျှ(ဝါ) ရာဂကိုလက်ကိုင်ထားရှိနေသူအား ဆိုးရည်ဖြင့်စွဲနေသောအဝတ် သည် အဖြူဖြစ်မလာနိုင်သကဲ့သို့ ယင်း ရာဂသည် လမ်းကောင်း လမ်းမှန်သို့ရောက်အောင် မပို့ဆောင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ဥပါသကာ၊ ရာဂကို လမ်းကောက် လမ်းမှားဟူ၍ သင်မှတ်ပါလေ။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော သူတော် ကောင်း တရားများကို ဟန့်တား တတ်သော အန္တရာယ်၊ သူတော်ကောင်းတရားများကို ဖွဲ့ချည်ရစ်ပတ်တားမြစ်တတ်သော အန္တရာယ်ဟူသည် အဘယ်တရား ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပါသကာနတ်သား၊ လောဘဟူသည် ရှိ၏။ ယင်းလောဘသည် မျှောက်နွဲ့စေးနှင့် အလားတူပေ၏။ငါးပါး

www.dhammaransi.com

အာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို ခံမင်ရစ်ပတ်၊ လိုချင်တတ်သောသဘော ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အို ဥပါသကာ၊သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော သူတော်ကောင်း တရားကို ဟန့်တား ရစ်ပတ် အန္တရာယ် ပြုတတ်သော တရားကား လောဘတည်း။ ထိုလောဘကို မမွန္တရာယ်ဟူ၍ သင် မှတ်သားလေလော့။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ညဥ့်၊ နေ့တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ယင်း ညဥ့်၊ နေ့တို့ကို ကုန်စေတတ်သောတရားကား အဘယ် ပါနည်း။ အဘယ်တရားသည် ညဥ့်၊ နေ့တို့ကို ကုန်စေပါ သနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပါသကာ၊ပထမ၊ဒုတိယ၊တတိယဟူ၍ အရွယ် သုံးပါးသည် ရှိလေ၏။ ယင်း အရွယ် သုံးပါးသည် တစတစ ကြီးပြင်း၍ လာခြင်းအားဖြင့် ညဥ့်၊ နေ့တို့ကို ကုန်စေရာ ရောက် ပေ၏။ ထို့ကြောင့် အို ဥပါသကာ ညဥ့်၊ နေ့တို့ကို ကုန်စေတတ် သော တရားကား အခြားမဟုတ်၊ ဝယ ခေါ်သော အရွယ်ဟူ၍ သင် မှတ်ပါလေ။

မေး။ အရှင် ဘုရား၊ သာသနာတော် တည်းဟူသော အကျင့်မြတ်၏ အညစ်အကြေးကား အဘယ်ပါနည်း။ အဘယ် တရားသည် ဗြဟ္မစရိယခေါ်သော မြတ်သောအကျင့်၏ အညစ် အကြေး ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ အို ဥပါသကာ၊ဣတ္ထိခေါ်သော မာတုဂါမဟူသည် ရှိ၏။ ယင်း မာတုဂါမသည် ခုန်အုပ်ရှုံစားတတ်သော ကျားရဲနှင့် အလားတူ၏။ မာတုဂါမသည် ဗြဟ္မစရိယတည်း ဟူသော အကျင့်မြတ် ညစ်နွမ်း စွန်းထင်းအောင် ပြုတတ်၏။ ထို့ကြောင့်

www.dhammaransi.com

အို ဥပါသကာ၊ သင်သိလိုသော ဗြဟ္မစရိယအကျင့်၏ အညစ်အကြေးကား မာတုဂါမဟူ၍ မှတ်လေလော့။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်ဘုရား၊ ရေ စင်စစ်ကား မဟုတ်ပါပေ။ သို့ရာတွင် ကိလေသာတည်း ဟူသော အညစ်အကြေး ချေးညှော်များကို ဆေးကြောရာ၌ အသုံးဝင်သော ရေစင်တမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုရေစင်ကား အဘယ်ပါနည်း။

ဖြေ။ သိလိုရေးနှင့်မေးလျှောက်ထားလာ အို ဥပါသကာ၊ သင် မှတ်သားသွားပါလေ။ ရာဂနယ်တွင်းမှ မလွတ်ကင်းကြသေးသော သတ္တဝါဟူဟူသမျှတို့ကား မာတုဂါမတို့၏ငါးဖြာ အာရုံကာမဂုဏ်၌ မျောက်နှဲခေးမှာ မျောက်ပမာကဲ့သို့ တွယ်တာငြိရှက် မခွာရက်အောင် ရှိနေကြကုန်၏။ အခြား တဖက်၌ တပခေါ်သော ခြိုးခြံ ခြိုးခြံ ကျင့်ကြသည့် မူဘင် စသော အကျင့်များ၊ဗြဟ္မစရိယခေါ်သော ငါးပါးသီလ၊ဆယ်ပါးသီလ စသော အကျင့်များသည် ရှိပေ၏။ ထို တပ အကျင့်၊ ဗြဟ္မစရိယအကျင့်များသည် အကျင့်သာဖြစ်၏၊ရေစင်စစ် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ကိလေသာဆိုး အညစ်မျိုးကို ဆေးကြောရာ၌ အသုံးဝင်လေ၏။ ထို့ကြောင့် အို ဥပါသကာ၊ ရေမဟုတ်ဘဲလျက်ကို ကိလေသာကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြော နိုင်စွမ်းသော အရာကား တပအကျင့်၊ ဗြဟ္မစရိယ အကျင့်များဟူ၍ သင် မှတ်သားပါဘိ။

မေး။ ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ လောက၌ ဆိဒ္ဓခေါ်သော အပေါက်ကြီးများ ထင်ရှားရှိနေပါကုန်၏။

www.dhammaransi.com

စုဆောင်း ရရှိ ထားအပ်သော လာဘ်သပ်ပကာ၊ ဥစ္စာ စီးပွား အခြားခြားတို့သည်ရင်း၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ် ထားအပ်သော သူတော်ကောင်း တရား များသည်ရင်း ထိုအပေါက်ကြီးများမှ ယိုဖိတ်၍ ထွက်ကုန်လေ သောကြောင့် အိတ်ပေါက်နှင့် ဖား ကောက်သကဲ့သို့ အဖတ်တင်သည်ဟူ၍မရှိ ပျောက်ပျက် ကုန်ပါ လေ၏။ လောက၌ ထိုကဲ့သို့ အိတ်ပေါက်နှင့်တူသော ယိုပေါက်၊ ထွက်ပေါက်ကြီးများ ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိပါသနည်းဘုရား။

ဖြေ။ သဘာဝ ဖြစ်ရပ်ကို မေးတတ် ရှာသော အို ဉပါ သကာ၊ အကြင် ထွက်ပေါက်၊ ယိုပေါက်တို့၌ (၀၁) အကြင် ထွက်ပေါက်၊ ယိုပေါက်ကြီးများ ရှိနေခြင်းကြောင့် ရှာဖွေ စုဆောင်းထားအပ်သော ဥစ္စာ စီးပွားများ သည်ရင်း၊ အား ထုတ်အပ်သော သူတော်ကောင်း တရားသည်ရင်း အရှည်စွဲ၍ တည်မြဲမနေမူဘဲ ပျောက်ပျက် ယိုထွက်ကုန်လေ၏။ထိုယိုပေါက်၊ ထွက်ပေါက်ကြီးများကား အချိုးအစားအားဖြင့် ခြောက်မျိုး ရှိပေသည်။ ယင်းခြောက်မျိုးကား—

(၁) အာလသျဆိဒ္ဒ=ပျင်းရိသော အ ပေါက် ကြီး က တပေါက်။

(၂) ပမာဒဆိဒ္ဒ=ကိလေသာ ပွား၊ အိပ်ခြင်း များ၍၊ တရားမရှိ၊ သတိလွတ်ကင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း ယိုပေါက်ကြီးက တပေါက်။

(၃) အနုဋ္ဌာနဆိဒ္ဒ=လုပ်ကိုင်စရာ၊ ရှိပါ လျက်သား၊ လှုပ်ရှားထကြွ၊လုံ့လ ဇွဲမရှိခြင်း ထွက်ပေါက်ကြီးက တပေါက်။

www.dhammaransi.com

(၄) အသံယမဆိဒ္ဒ=ကိုယ်ကြမ်း နှုတ်ကြမ်း၊ လူ စည်းကမ်းကို၊ ဖြတ်သန်း နင်းကျော်၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီ၊ မတည်ကြည် မစောင့်စည်းသော ယိုပေါက်ကြီးက တပေါက်။

(၅) နိဒ္ဒာဆိဒ္ဒ=သွားရာ၊ ရပ်ရာ၊ ထိုင်နေရာ ၌ပင် မျက်လွှာကျမှိန်း၊ တဖိန်းဖိန်း ငိုက်မျည်းလျက် အိပ်ချင်ခြင်း တည်း ဟူသော ထွက်ပေါက်ကြီးက တပေါက်။

(၆) တန္ဒီဆိဒ္ဒ=ချမ်းသေးသည်၊ ပူသေးသည်၊ စောသေး သည်ဟူ၍ စိတ်ကောင်း မဝင်၊ ဆန့်ငင်လိမ်တွန့်၊ တလွန့်လွန့် နေခြင်းဟူသော ယိုပေါက်ကြီးက တပေါက်။

ဤသို့အားဖြင့် ယိုပေါက် ထွက်ပေါက်ကြီးတို့သည် ခြောက် မျိုး ရှိပေကုန်၏။ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော ထွက်ပေါက်၊ ယိုပေါက် ကြီး ခြောက်မျိုးစလုံးသော်၎င်း၊ တမျိုးမျိုးသော်၎င်း အကြွင် သူ၌ ရှိနေ၊ ထင်နေသည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုသူ ရှာမှီးသမျှ ပစ္စည်း၊ ထိုသူ အားထုတ်သမျှ အကျင့်တရား များသည် ထိုအပေါက်မှ ထွက်၍ပျောက်ပျက် ယိုကျမည်သာ ဖြစ်၏။ အဖတ်တင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုကြောင့် အို ဥပါသကာ၊ ရှာမှီး စုဆောင်းထား သမျှ ပစ္စည်းများ အဖတ်မတင်၊ အကျင့်တရားများ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးတတ်၊ ယိုထွက်ကုန် တတ်သော အပေါက် ကြီးများ လောက၌ ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း ခြောက်မျိုး ရှိကြောင်းကို သင် မှတ်သွားပါလေ။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ ဒေဝတာသံယုတ်)

www.dhammaransi.com

ပျက်စီးကြောင်း ပုစ္ဆာ ၁၂

ပြဿနာ=ကြီးပွားမှုရှိလျှင် ပျက်စီးမှု ရှိမည်။

မေးလျှောက်သူ=နတ်သားတပါး။

ယမန်နေ့က ကိုယ်စားလှယ် စေလွှတ်လိုက်သော နတ်သားသည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ပြန်ရောက်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် နတ်ပရိသတ်ကြီးသည် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အချို့ရောက်နေပြီး အချို့ လာနေဆဲ ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ်စားလှယ် စေလွှတ် လိုက်ခြင်းမှာ မင်္ဂလာ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ အဘယ်ကို မင်္ဂလာ ခေါ်သည်၊ မင်္ဂလာ သမုတ် အပ်သည် ဆိုချက်ကို နတ်တို့သည် အလေးအနက် ပြု၍ ကြံဆ လာခဲ့ကုန်သည်။ မရ။ သို့နှင့် တနှစ်မှသည် နှစ်နှစ်။ နှစ်နှစ်မှ သည် သုံးနှစ်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် နှစ်နှင့် ချီ၍ မင်္ဂလာကို တွေးခေါ် ကြံဆလာခဲ့ရာ ဆယ့်နှစ်နှစ် တိုင်တိုင် အချိန်ကာလ ကြာညောင်းလာပြီ ဖြစ်သော်လည်း မင်္ဂလာ၏ အဓိပ္ပာယ်၊ မင်္ဂလာ၏ အနက်မှာ အရိပ်အမြွက် မျှပင် မထွက်လာသော ကြောင့် နတ်သဘင် အစည်းအဝေး ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုအစည်း အဝေးမှ နတ်သား တယောက်ကို ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေး ကောက် တင်မြှောက်ကြပြီး မင်္ဂလာအကြောင်းကို မေးလျှောက်

www.dhammaransi.com

ချေရန် ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ စေလွှတ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို ကိုယ်စားလှယ် နတ်သားက ဘုရားသခင့်ထံမှ ကြားနာမှတ်သားခဲ့ရသော မင်္ဂလာတရား ၃၈ပါးကို စည်းဝေး ရောက်လာကုန်သော နတ် ပရိသတ်များအား တဆင့် ဖောက်သယ်ချကာ ပြောပြလျှင် နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် များစွာနှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောကြားတော် မူလိုက်သော မင်္ဂလာ တရား ၃၈ ပါးသည် ယဉ်ကျေးမှု အခြေခံ ကြီးပွားကြောင်း တရားများဖြစ်၍ အနှစ်သာရ ပြည့်ဝ လှပါပေသည်။ ဤမင်္ဂလာတရားစုတို့ကား စင်စစ် ပြုလုပ်အပ်၊ ဆောင်ရွက်အပ်သောအရာများသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆောင်အပ်သောအရာ ရှိခဲ့သော် ရှောင်အပ်သောအရာလည်း ရှိပေရာသည်။ ကြီးပွားကြောင်း ရှိခဲ့သော် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ပျက်စီးကြောင်း တရားများလည်း ရှိပေရာသည်။ ယင်းပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားများကိုလည်း သိနားလည် ထိုက်ပေသည်။ ယင်းသည့် ရှောင်ကြဉ်ရန် အချက်အလက်များကို သိနားလည် ထားလျှင်လည်း လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာတို့အတွက် များစွာ အကျိုး သက်ရောက်လာနိုင်စရာ အကြောင်းရှိသဖြင့် ထို အချက် အလက် များကိုလည်း ဘုရား သခင့်ထံမေးမြန်း လျှောက်ထား သင့်ပါသည်။

နတ်ပရိသတ်ထည်းမှ နတ်သားတယောက်ကထ၍ အကြံပေးတိုက်တွန်း လိုက်၏။ အဆိုပြု လိုက်၏။ ထို အဆို ပြုချက်ကို နတ်သဘင် အစည်းအဝေးကြီးက ချွင်းချက်မရှိ လက်ခံလိုက်

ကြကုန်ပြီးနောက် ဘုရားသခင့်ထံ ဧလ္လတ်ရန်အတွက် ကိုယ်စားလှယ်တဦးကို ရွေးကြပြန်လေသည်။

မင်္ဂလာတရားကို ကြားနာခပြီး၍ (၂)ရက် မြောက်သော နေ့၌ ဖြစ်၏။ နတ်သဘင် အစည်းအဝေးကရွေး၍ မေးလျှောက်ရန် ကိုယ်စားလှယ် တင်မြောက်လိုက်သော နတ်သားမှာ ယခင်နတ်သားပင် ဖြစ်ခနေသည်။ ဘုရားသခင့်ထံ ရောက်ဘူးခြင်း၊ ဘုရားသခင်အား လိုအပ်ချက်များကို ကျေကျေ လည်လည် လိပ်ပတ်လည်အောင် လျှောက်ထား မေးမြန်း နိုင်စွမ်း ရှိခြင်း တို့ကို ထောက်၍ ထိုနတ်သားကိုပင် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ထပ်မံ အဘည်ပြု ရွေးချယ် လိုက်ကြပြီးလျှင် ထိုနတ်သားကို ရှေ့တန်းမှ တင်၍ နတ်ဗြဟ္မာ အများတို့သည် ဘုရားသခင်ထံသို့ ချဉ်းကပ် လာကြပြန်ကုန်၏။

ထိုအခါ်နှ်၌ အစိန္တေယျ၊ သုံးလောက ထွတ်ထား၊ ဘုရားမြတ်စွာသည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ပင် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလျက်ပင် ရှိနေ ပေသေး သောကြောင့် များစွာသော နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် ကိုယ်စားလှယ် နတ်သားကို ရှေ့မှ ထား၍ အကာလ ညအခါတွင် တိတ်တဆိတ် ဘုရားသခင့်ထံ ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ကြကုန်ပြီးသော် ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးကြောင်း တရားများကို အဆိုပါ ကိုယ်စားလှယ်နတ်သားက အောက်ပါအတိုင်း မေးမြန်း လျှောက်ထားလေ၏။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ ကြီးပွားကြောင်း မင်္ဂလာ တရားတော်ကို အရှင်ဘုရားထံမှ ကြားနာမှတ်သား ရပါသဖြင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ များစွာ နှစ်ခြောင်း အားရခြင်း ဖြစ်ကြရပါကုန်သည်ဘုရား။ ယခုဘဖန် တပည့်တော်များ ရောက်လာ

www.dhammaransi.com

ကြရ ပြန်ခြင်းမှာ နတ် ဗြဟ္မာ တို့၏ ဆန္ဒအရ ဖြစ်ပါသည်။ ကြီးပွားကြောင်း မင်္ဂလာတရားကို သိကြရသည့် နည်းတူ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရား ကိုလည်း နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့က များစွာ မြှော်လင့်တောင့်တလျက် ရှိနေကြပါသည်။ အို ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား၊ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း သဘောတရား များကား အဘယ်အရာပါနည်း ဘုရား။ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏ကိုယ်စား လျှောက်ထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဟောကြားတော်မူပါဘုရား။

ဖြေ။ အို ဒါယကာနတ်သား၊ အကြင်သူသည် ဝမ်းတွင်းဓါတ်ခံ၊ ပဋိသန္ဓေဉာဏ် ရင့်သန်၍ သိလွယ်၊ မြင်လွယ်၊ အမြင်ကျယ်၏။ ထိုသူသည် ကြီးပွားတတ်သည်၊ ချမ်းသာတတ်သည်။ အို ဒါယကာနတ်သား၊ အကြင်သူ၌ ပင်ကိုယ်ဓါတ်ခံ ရင့်သန်သောပဋိသန္ဓေ မရှိ။ အသိကျဉ်း၊ အမြင်ကျဉ်း၏။ ထိုသူသည် ဆုတ်ယုတ်တတ်၊ ပျက်စီးတတ်ပေသည်။

အို နတ်သား၊ နာဦးလော့။ အကြင်သူသည် အမှန်တရားကို လိုလား၏။ နှစ်ခြိုက်၏။ ထိုသူသည် ကြီးပွားတတ်သည်၊ ချမ်းသာတတ်သည်။ အကြင်သူကား အမှန်တရားကို မလိုလား၊ သဘောမှန် အကြောင်းမှန်ကို နှစ်ခြိုက်ခြင်း မရှိ ဖြစ်ဘိ၏။ ထိုသူသည် ပျက်စီးတတ်၊ ဆုတ်ယုတ်တတ်ပေသည်။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘစ်အချက် အနေအထားဖြင့် ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးကြောင်း တရားကို ကြားနာ မှတ်သားကြရပါပြီ။ ဒုတိယမြောက် ပျက်စီးကြောင်း တရားကို ကြားနာ မှတ်သားလိုပါ ကုန်သေးသည်။ ဟောကြားတော်မူပါရန် နတ်ဗြဟ္မာများကိုယ်စား တပည့်တော် ဘောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ နာလော့၊ ငါ ဟောကြားပေအံ့။ အကြင်သူသည် သူတော် မဟုတ်၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ဆိုး၊ ညာဉ်ဆိုးရှိသူအား နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်ခင်တတ်၏။ စိတ်နေသဘော ဒုစရိုက် ဘူပြောသူအား အထင်ကြီးတတ်၊ မြတ်နိုး၊ ကိုးစားတတ်၏။ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌ ချစ်ခင်မှု၊ မြတ်နိုးမှုကို သူ မပြု၊ ဒုစရိုက် တရားကို လိုလားစွာ နှစ်ခြိုက်နေ၏။ ထိုသို့သော သဘောဆိုး၊ ညာဉ်ဆိုး၊ ဝသီဆိုး၊ အကျင့်ဆိုး ရှိနေသူသည် ပျက်စီးတတ်၊ ဆုတ်ယုတ်တတ်ပေသည်။

မေး။ အို မြတ်စွာ ဘုရား၊ ကြားနာရသော ဓမ္မသည် အနှစ်သာရ ပြည့်ဝလှပါသဖြင့် များစွာ ရှင်ပျခြင်း ဖြစ်ရပါကုန်၏။ တတိယမြောက် ပျက်စီးကြောင်း တရားကား အဘယ်ပါနည်း။ ၎င်းကို ဆက်လက် ဟောကြားတော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ အို ဒါယကာနတ်သား၊ ငါ ဟောပေအံ့၊ နာဦးလော့။ အကြင်သူသည် အအိပ်အနေများ၏။ ပွဲလမ်းသဘင်လိုက်စား၍ အပျော် အားကြီး၏။ နိုးကြားထကြွမှု မရှိ၊ ပျင်းရိ၏၊ ဒေါသခက်ထန်၏။ ထိုသူ၏ ထိုအပြုအမူမျိုးကား ပျက်စီးကြောင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ ဖြစ်ပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။နတ်သားက ပျက်စီးကြောင်းတရားကိုသာ မေးမြန်းလျှောက် ထားသည်။ သို့သော် ပျက်စီးကြောင်းရှိက ၎င်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကြီးပွားကြောင်းလည်း ရှိကြောင်းကို ပြလို၍ မြတ်စွာဘုရားက ကြီးပွားကြောင်းကိုပါ ထည့်၍ ဟောတော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

မေး။ အို မြတ်စွာဘုရား၊နှစ်ထောင်းအားရ ဝမ်းမြောက်လှပါကုန်၏။ ဆက်လက်၍ စတုတ္ထ ပျက်စီးကြောင်းကို ဟောတော်မူပါဦး ဘုရား။ ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊အကြင်သူသည် စွမ်းအားရှိပါလျက် အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေသော မိအို ဖအို များကို လုပ်ကျွေးခြင်းမရှိ၊ အလေး မပြု၊ ဂရု မစိုက်၊ ရိုသေကိုင်းရှိုင်းမှု မပြု။ထိုသူ၏ ထိုသည့်အပြုအမူမျိုးကား ပျက်စီးကြောင်း စင်စစ် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ နှစ်ထောင်းအားရ အလွန်ဝမ်းမြောက်လှကြောင်းပါ ဘုရား။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ပဉ္စမမြောက် ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတရားကို ဆက်၍ ကြားနာ မှတ်သားလိုပါ၏။ ဟောတော်မူရန် တောင်းပန် ပါသည်။ ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် ပုဏ္ဏားများကိုရင်း၊ ရဟန်းသံဃာတော်များကိုရင်း၊ အထီးကျန် ထောင်းရမ်းစားသောက်သူများကိုရင်း လှူဒါန်းပါမည်၊ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲပါမည် ဟူ၍ ဝန်ခံပြီးမှ ရောက်လာသောအခါ၌ လှူဒါန်းခြင်း မပြု၊ ပေးကမ်းခြင်း မပြုဘဲနေခြင်းဖြင့် လှည့်စား၏။ လှူယောင်ယောင် ပေးကမ်းယောင်ယောင်ဆို၍ မလှူ။ မပေးလေဘဲ ပြက်ရယ်ပြု၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့သော အပြုအမူမျိုးသည် ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ ဝမ်းမြောက် ဘွယ်ရာ မှတ်သား နာယူကြ ရပါပြီ ဘုရား။ အို မြတ်စွာ ဘုရား၊ ဆဋ္ဌမမြောက် ပျက်စီးကြောင်း တရား ကိုလည်း ကြားနာ မှတ်သား လိုပါသေးသည်။ ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူပါဦး ဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် ကျိုကျို တက်မျှ ချမ်းသာပါလျက်၊ သုံးစွဲစရာ ရတနာ့ရွှေငွေ ကြွယ်ဝပါလျက်၊ အစားအစာ ပေါများပါလျက် သူတပါးအား ဝေမျှ ပေးကမ်းခြင်း မပြု။ တကိုယ်ကောင်း ဆန်ဆန် ကိုယ်ချည်းသာ ကြိတ်၍ စားသောက်၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့ တကိုယ်ကောင်း ဆန်သော အပြုအမူများကား ပျက်စီးကြောင်းတရား ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ ကြားနာ မှတ်သားရပါပြီ။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ သတ္တမမြောက် ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း တရားကို မှတ်သားနာယူလိုပါ သေး၏။ ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူပါဦး ဘုရား။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် အခြား သူများ အပေါ်၌ "ငါနှင့် မတူမတန်" ဟူ၍ ဇာတိမာန်တက်၍ ခက်ထန်၏။ "ငါ့လောက် ပစ္စည်းမရှိ" ဟူ၍ ဓနဂုဏ် မောက်၏။ ငါ့အမျိုး၊ ငါ့အနွယ်သာ မြတ်သည်ဟူ၍ အမျိုးမာန် ဝင့်၏။ ယုတ်စွအဆုံး ကိုယ့်မွေးချင်းဖော်၊ ကိုယ်နှင့် သွေးသား တော်စပ်သူများကိုပင်လျှင် အထင်သေး၏။ မထီမဲ့မြင် ပြုမူဆက်ဆံ၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့သော မာန ထောင်လွှားမှု၊ သူတပါးအား အထင်သေးမှုများသည် ပျက်စီးကြောင်း တရားများပင် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ ကြားနာ မှတ်သားကြရသဖြင့် အထူး နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်လှပါကုန်သည် ဘုရား။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ရှစ်ခုမြောက် ပျက်စီးကြောင်း တရားကား အဘယ်ပါနည်း။ နာခံမှတ်သား လိုပါသေးသည်။ ဆက်၍ ဟောတော်မူပါဦးဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် အလှူ အကျွံ မိန်းမ လိုက်စား၏၊ အလှူအကျွံ အရက်သေစာ သောက်စား ယစ်မူး၏၊ အလောင်းအစား၊ အပျော်အပါး အားကြီး၏၊ ရသမျှပစ္စည်းကို တနည်းနည်းဖြင့် ဖြုန်းတီး နေ၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့သော အလှူအကျွံ အပြုအမူမျိုးသည် ပျက်စီးကြောင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ များစွာ မှတ်သားဘွယ်ပါ ဘုရား။ အို မြတ်စွာ ဘုရား၊ ထပ်မံလျှောက်လိုပါသေး၏။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ကိုးခု မြောက် ပျက်စီးကြောင်းတရားများ ရှိပါသေးသလော။ရှိလျှင် ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဆက်လက် ကြားနာပါရစေပါ ဘုရား။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင် သူသည် မိမိ မယားနှင့် ရောင့်ရဲခြင်း မရှိလေဘဲ ပြည့်တန်ဆာမများနှင့် ပျော်ပါး၏။ သူတပါး၏ မယားကို သွားလာ လွန်ကျူး၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့ ဖောက်ပြန် ကျူးလွန်၍ ကျင့်သော အမူအကျင့် များသည် ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ကြားနာ မှတ်သား ကြရပါ ကုန်ပြီ။ ထပ်မံလျှောက်ထား ပါရစေ။ ဆယ်ခုမြောက် ပျက်စီး ခြင်း၏ အကြောင်းကားအဘယ်ပါနည်း။ ဆက်လက်ဟောကြား တော် မူပါဦး။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် ဇရာဒုဗ္ဗလ၊ အိုမင်း မစွမ်းရှိလျက်နှင့် နုပျိုသော သတို့သမီးကို လက်ထပ်၍ ယူ၏။ ယင်းသို့ ဇရာအို ဖြစ်လျက် ကညာဗျိုနှင့် လက်ထပ်ခြင်းသည်

www.dhammaransi.com

မိမိ၏ ဇနီးအား သူတပါးနှင့် စိတ်မချခြင်းသည်တို့က နှိပ်စက်အပ်လာရကား ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်း တရားပင် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ကြားနာမှတ်သားကြရပါကုန်ပြီ။ ထပ်မံ လျှောက်ထားလိုပါသေး၏။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ ဆယ့်တခုမြောက် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတရားကား အဘယ်ပါနည်း။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် အဝတ်အစား၌ လော်လီသော မိန်းမ၊ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှု၊ အုပ်ချုပ်မှုကို နားမလည် မကျွမ်းကျင်သော မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ထို့နှင့် အလားတူ အုပ်ချုပ်မှု မကျွမ်းကျင်သော ယောကျ်ားမျိုးကို လည်းကောင်း အကြီးအကဲ "ဘဏ္ဍာစိုး"အဖြစ် လွှဲအပ်ထား၏။ ထိုသူ၏ ထိုကဲ့သို့သော လော်မာသူ၊ အုပ်ချုပ်မှု မကျွမ်းကျင်သူများအား တာဝန်ပေး လွှဲအပ်ထားခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

မေး။ အို မြတ်စွာဘုရား၊ ဝမ်းမြောက်စွာ နာခံမှတ်သားကြရပါပြီ။ တောင်းပန်ပါရစေ၊ ဆယ့်နှစ်ခုမြောက် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူပါဦး။ ၎င်းကား အဘယ်ပါနည်း ဘုရား။

ဖြေ။ အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိ။ ကျောမွဲလူတန်းစားဖြစ်လျက်တဏှာကြီး၏။ မင်းမျိုး၌ဖြစ်လို၏၊ ဘုရင့်အဖြစ်ကို မျှော်မှန်း တောင့်တခြင်းသည် ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ ကိုယ်စားလှယ် နတ်သားက စဉ်းစား၏။ ငါ ဆက်၍ မေးလျှောက်ခြင်း ပြုချေက မြတ်ဘုရားသည် ဖြေဆိုတော်မူလေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ဖြေဆိုဟောကြားလေသမျှသည် ပျက်စီးကြောင်းသာထင်ပြီး ကြီးပွားကြောင်း မထင်။ မေးလျှောက်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပန်းလျအောင် လုပ်ရာ ကျပေမည်။ ငါ ဆက်၍ မေးလျှောက်ရန် မသင့်တော့ဟူ၍ စဉ်းစားကာ မည်သို့မျှ နောက်ထပ် မလျှောက်တော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက သိ၍ နိဂုံးချုပ် မိန့်တော်မူသည်ကား-

အို နတ်သား၊ အကြင်သူသည် ငါ ဟောကြားအပ်ပြီးသော ပျက်စီးကြောင်း "ပရာဘဝတရား" တို့ကို ဆင်ခြင် သုံးသပ်၍ လိုက်နာ ကျင့်သုံးမှုကို ပြု၏။ ထိုသူသည် အသိဉာဏ် ရင့်သန် ဖွံ့ဖြိုးသူ မည်၏။ မှန်မြတ်သူ ဖြစ်၏။ အမှန်တရားကို မြင်တတ်သော အသိရှင်၊ ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်၏။ မိမိ၏ ဘဝလောကကို ချမ်းသာရာသို့ ပို့ဆောင် ချဉ်းကပ်စေ၏။ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မည်သည် မဖြစ်။ ကြီးပွားခြင်းသာလျှင် စင်စစ် ဖြစ်သတည်း။

(သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်)

www.dhammaransi.com

ဒေါသထွက်ခြင်း အကြောင်းရင်း

ပြဿနာ=စွဲလမ်း၊စိတ်ဆိုး၊ကြွက်သီးထ။

မေးလျှောက်သူ=သုစိလောမဘီလူး။

မြတ်စွာဘုရားသည် တဏှာချောက်လျှင်ကြောက်တော်မူသလော၊ သရဲ၊သဘက်၊ ရက္ခိုက်ဘီလူးတို့ ချောက်လျှင် ကြောက်တော်မူသလော့၊ထိုတဏှာ၊သရဲ၊သဘက် စသော နာနာဘာဝအကောင်မျိုးတို့သည် မြတ်ဘုရားအား ချောက်နိုင်ကြ ကုန်သလော့ဟု မေးဘွယ် ရှိပေသည်။

အဖြေမှာ မြတ်စွာဘုရားအား သရဲ၊တဏှာ စသည်တို့သည် ချောက်နိုင်ကုန်၏။ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင် ဘီလူး၏ ချောက်လှန့်ခြင်းကို ခံခဲ့ရဘူးလေသည်။

ထိုစကားမှန်ပါသည်။ မဇ္ဈိမဒေသ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မဟာဗောဓိပင်ပင်အနီး၌ ဂယာအမည်ရှိသော ရွာကြီးတရွာ ရှိ၏။ ရွာဆိုသော်လည်း မြို့တမျှပင် စည်ကားဝေဆာ အလွန်သာယာသော ရွာကြီးဖြစ်လေသည်။

ရွာတံခါးအထွက် ရွာပြင်ဘက်၌ တရွာလုံးက စွန့်ပစ်ထားသော အမှိုက်ပုံကြီးရှိ၏။ ခွေးသေကောင်ပုပ်စသော ရွံစဘွယ် အနိဋ္ဌာရုံတို့ စုပုံရာ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်တလှောင်းလှောင်း၊

www.dhammaransi.com

အပွင့်ပွင့်နှင့်တွေ တထောင်းထောင်း နံ့စော်လှိုင်းရကား ထိုအမှိုက်ပုံ နားသို့ရောက်သောအခါ လူတို့သည် နှာခေါင်းကိုပိတ်၍ သွားကြရကုန်၏။

ထိုအမှိုက်ပုံကြီး၌ ကြီးစွာသော သစ်ပင်ကြီးတပင်ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်ကိုဗိမာန်ပြု၍ သုစိလောမ၊ ခရလောမ အမည်ရသော ဘီလူးနှစ်ယောက်နေထိုင်ကြလေသည်။ထိုဘီလူးနှစ်ယောက်ကား ချစ်စွာသောသူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြ၏။အပ်သွားကဲ့သို့ ချွန်ထက်သောအမွေးများ တကိုယ်လုံးပေါက်ရောက်နေသည်ကို အစွဲပြု၍ တယောက်သော ဘီလူး၏ အမည်မှာ သုစိလောမဟု တွင်၏။ တယောက်မှုကား ဖွတ်ကျောကုန်း၊မိကျောင်းကျောကုန်းအလား ကြမ်းခက်ထရော်သောအမွေးရှိသောကြောင့် ခရလောမဟု တွင်သတည်း။

တခါသ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘီလူးများ နေထိုင်ရာ အမှိုက်ပုံသို့ကြွ၍ ယင်တလှောင်းလှောင်း မြင်မကောင်းသော အမှိုက်ပုံထက်၌ ထိုင်တော်မူလာသည်ကို ခရလောမ ဘီလူးက မြင်၍ သူငယ်ချင်း သုစိလောမ ဘီလူးကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြောပြ၏။

“သူငယ်ချင်း၊ဟိုမှာ ရဟန်းတပါး လှကလှပါဘိသနဲ့။ သင့်ဗိမာန်ပေါ်မှာ လာထိုင်နေချေသည်၊သင် မမြင်သလော့။”

“ဩ ဟုတ်ပေစွ သူငယ်ချင်း၊ ဤရဟန်းကား ရဟန်းတုရဟန်းယောင်တကား။ငါတို့၏တန်ခိုးစွမ်းအားကို မသိရှာ၍သာဝင်လာခြင်း ဖြစ်ဘိ၏။ သိအောင် ငါ အစွမ်းပြလိုက်အံ့။”

ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက် သုစိလောမဘီလူးသည် ဘုရားကို ကြောက်အောင် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ချောက်ပြ လေ၏။ သစ်

www.dhammaransi.com

ပင်တမျှ ကြီးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်သည်။ စားဝါးတော့မယောင် ပါးစပ်ကြီးကို တဟဟာလုပ်ပြသည်။ သပိတ်လုံးခန့်ရှိသော မျက်လုံးကြီးဖြင့် ပြူးပြဲပြဲလုပ်ပြ၍ လှန့်သည်။ လျှာကြီးကို အလိပ်လိုက် အောက်သို့ ထုတ်ချ၍ တရွရွ လှုပ်ပြသည်။ အစူးထက်စွာ အမွေးရှိသော ကိုယ်လုံးကြီးဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပစ်တိုက်လိုက်ဟန် ပြုသည်။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ကြောက်လောက်အောင် အမျိုးမျိုး ခြောက်ပြသော်လည်း အနည်းငယ်မျှ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်အဆုံး၌ ဘုရားအနားသို့ ချဉ်းကပ်၍ မေးလေ၏။

မေး။ အို ရဟန်း၊ သင် ငါ့ကို မကြောက်သလော့။

ဖြေ။ ‘ အချင်း သုစိလောမ၊ ငါကား သင့်ကိုမကြောက်။ သင်၏ ကိုယ်အင်္ဂါတွေသည် အလွန်လျှင် ကြမ်းတမ်း ယုတ်မာလှစွာ၏။ စက်ဆုပ်ဘွယ် စွာသော မစင်ပုပ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ထက်စွာသော သံဆူးကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၍ ငါ၏ နူးညံ့လှစွာသောကိုယ်ဖြင့် တွေ့ထိခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်သောကြောင့် ငါ ရှားတော်မူသည်။

ယင်းသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သောအခါ ငါ့အား ဤသို့ဆိုရာသလော့ဟူ၍ ဘီလူးသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်လာပြီး ဆွဲဆွဲဖြူသော မျက်နှာ၊ နက်ကြုတ်စွာသော ကိုယ်၊ စိမ်းညိုသော ခြေလက်၊ ပြူးပြူးထွက်သော မျက်လုံး၊ မီးတုံးကြီး ကဲ့သို့သော သွား၊ ရှည်လျားလှစွာသော လျှာတို့ဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ရာသော ကိုယ်ကြီးကို ဖန်ဆင်းလျက် တဖန် ခြောက်ပြန်၏။ စားဝါးတော့မယောင်၊ ကိုယ်ဘစောင်းဖြင့် ပစ်တိုက်လိုက်တော့မယောင် လုပ်ပြ၏။ မြတ်ဘုရားကား မတုန်လှုပ်။ ဘီလူး

www.dhammaransi.com

လုပ်ပြလေသမျှ၊ ချောက်ပြလေသမျှကို ပြုံး၍သာ ကြည့်တော်မူနေ၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ချောက်၍ မရလေသောအခါ ဘီလူးသည် မိမိ၏ တန်ခိုးအရှိန်ကို ပြန်၍ ရုပ်သိမ်းလိုက်ရပြီးလျှင် ဘုရားအပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍ စကားဆိုလှာပြန်၏။

"အို ရှင်ရဟန်း၊ သင်ကား တည်တံ့ပေစွ၊ ရင့်ကျက်သော ဣန္ဒြေတော်လည်း ရှိပေစွ။ ထို့ကြောင့် ငါ ထင်၏။ သင်၏ သန္တာန်၌ သတိပညာများစွာတို့သည် အစိုင်အခဲဖြစ်၍ တည်နေ ကိန်းဝပ်လျက် ရှိနေလိမ့်မည်ဟု ငါတွေးမိ၏။ ငါ၏ အထင်နှင့် အမြင် မှန် မမှန်၊ ကိုက်၏ မကိုက်၏ ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ သင့်ကို ပုစ္ဆာတခု ထုတ်မေး၍ ငါစူးစမ်းလိုပေသည်။ အကယ်၍ ငါမေးသည်ကို သင် မဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သော် သင့်စိတ်ကို လက်ဝါးထည်းထည့်၍ ဖျစ်ညှစ်ချေမှုန်ပစ်အံ့။ သင့်နှလုံးသားကိုလည်း ငါခွဲပစ်အံ့။ သို့မဟုတ် သင့်ခြေနှစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ သမုဒ္ဒရာထည်းကိုသော်လည်း ငါပစ်ချလိုက်အံ့"။

"အို သုစိလောမ၊ သင့်လို ဘီလူးမျှကို မဆိုထားဘိ၊ သုံးဆယ့်တဘုံအတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြသော နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂုမ္ဘဏ် ရက္ခိုက်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ၊ အသူရာတို့တွင် ငါ့စိတ်နှလုံးကို ချေမှုန်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သသူ တလူ တယောက်ကိုမျှ ငါမမြင်။ သို့ရာတွင် အို သုစိလောမ၊ သင်မေးလိုသော ပြဿနာကို မေးနိုင်ပေသည်။ ငါ ဖြေဆိုရန်အသင့် ရှိ၏။"

မြတ်စွာဘုရားသည် သုစိလောမဘီလူး၏မေးခွန်းကို လက်ခံတော်မူလိုက်၏။ ထိုအခါ ဘီလူးက ချတ်ချင်းပင် ဘုရားအား မေးခွန်းထုတ်လိုက်လေပြီ။

www.dhammaransi.com

မေး။ အို ရဟန်း၊ ငါ့ ကိုယ်ခန္ဓာအစဉ်၌ရာဂသည်ရင်း၊ ဒေါသ သည်ရင်း ဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းကား အဘယ် အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။

ဖြေ။ အို သုစိလောမ ဘီလူး၊ သင်တို့ သန္တာန်၌ ရာဂ၊ ဒေါသတို့ ဖြစ်နေခြင်းကား အခြားသော အကြောင်းကြောင့် မဟုတ်။ ဤခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောတည်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်၏။ အတ္တဘော မရှိက ရာဂလည်း မဖြစ်။ ဒေါသလည်း မဖြစ်လေ။

မေး။ အို ရဟန်း၊ ငါတို့ ခန္ဓာအစဉ်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း သည်ရင်း၊ မွေ့လျော်ခြင်းသဘောသည်ရင်း ဖြစ်ရ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ အဘယ် မည် သော အကြောင်းကြောင့် မွေ့လျော်ခြင်း၊ မမွေ့လျော်ခြင်းတို့ ဖြစ်ရပါကုန်သနည်း။

ဖြေ။ အို သုစိလောမ ဘီလူး၊ ဤသို့ မွေ့လျော်ခြင်း၊ မမွေ့လျော်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြရသည်မှာလည်း အခြားကြောင့် မဟုတ်ကုန်။ သင်တို့၌ ဤခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘော မရှိမူကား အဘယ်မည်သော မွေ့လျော်ခြင်း၊ မမွေ့လျော်ခြင်းမှ ဖြစ်လာ မည် မဟုတ်။

မေး။ အို ရဟန်း၊ ကြောက်ဘွယ်အာရုံနှင့် ကြုံကြိုက်လာ သောအခါ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းတို့သည် ဖြစ်လာကုန်၏။ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းများ ဖြစ်လာပါကုန်သနည်း။

ဖြေ။ အို ဘီလူး၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်း အတ္တဘောမှတပါး အခြားအကြောင်းမရှိ။ အတ္တဘောရှိသော

ကြောင့်သာ အတ္တဘောကို မှီတွယ်၍ ကြက်သီး ထခြင်းတို့ ဖြစ်ကုန်သတည်း။

မေး။ အို ရဟန်း၊ ကလေး သူငယ် တို့သည် ကျီးငှက် တကောင်ကို ဖမ်းယူကြပြီး ကြိုး ရှည်ရှည်ဖြင့် ချည်နှောင်၍ စွန့်ထားကြကုန်၏။ ဤအတူ ထွေထူးဆန်းပြားစွာသော ဝိတက် တရားတို့သည် အဘယ်တရားမှ အကြောင်း ရှိသောကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်ကို စွန့်ခွာကုန်ဘိသနည်း။

ဖြေ။ အို ဘိလူး၊ ကာမဂုဏ်၌ စိတ်ကူးယဉ်ပါးမှု=ကာမ ဝိတက်၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဘွယ်ကို တွေးခေါ်မှု=ဗျာပါဒဝိတက်၊ ညှဉ်းဆဲ သတ်ပုတ်ရန် ကြံစည်မှု=ဝိဟိံသဝိတက် တည်းဟူ သော ဝိတက်တရား သုံးပါး တို့သည်လည်း ဤ ခန္ဓာကိုယ် တည်းဟူသော အတ္တဘော ရှိနေခြင်းကြောင့် သာလျှင် ကုသိုလ် စိတ်ကို စွန့်လွှတ်ကြကုန်၏။

အို သုစိလောမဘီလူး၊ နားလော့။ သင်နားလည်စေခြင်းငှာ အကျယ် ပွား၍ ငါ ဟောကြား ပေဦးအံ့။ အို ဘီလူး၊ ဤစွဲလမ်းခြင်းဟူသော ရာဂ၊ အမျက်ထွက် စိတ်ဆိုးခြင်း ဟူ သော ဒေါသ၊ မွေ့လျော်ခြင်းဟူသောရတိ၊ မပျော်ခြင်းဟူသော အရတိ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်း ဟူသော လောမဟံသန၊ တွေးကြံခြင်းတည်း ဟူသော ဝိတက် တရား တို့ကား တဏှာ ဟူသော အစေးအညှိ ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ပမာ ဆိုသော် သစ်မြစ်တို့သည် ညောင်ပင်ကြီးကို ပွားစီး စေကြကုန်ဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ အတ္တဘောကို စွဲ၍ သာလျှင် ထိုရာဂ စသည်တို့ သည် ပွားစီးခြင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ပင်စည် အခက်၊ အောက် ထက် လွှမ်းအုပ်၊ မြေးယှက်ချုပ်သော မာလောနွယ် ကဲ့သို့ ကိလေ

[illegible]

www.dhammaransi.com

သာတို့သည် ကာမဝတ္ထုတို့၌ အရှုပ်ရှုပ်အထွေးထွေး၊ မြေးယှက် လွှမ်းမိုးကုန်၏။

အို ဘိက္ခုလူး၊ သင် နားထောင်လေဦး။ အကြင် ပညာရှိသော သူတို့သည် အတ္တဘောတည်းဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသော ထိုရာဂ ဒရစရှိသော ဒုက္ခသစ္စာကို သိကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကား ထို ဒုက္ခဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ရေသောက်မြစ် ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို ဖျောက်ပယ်ကြကုန်၏။ သမုဒယကို ပယ်ပြီးသော ထိုသူတို့သည် ကူးရန် အလွန်ခက်ခဲလှစွာသော၊ တခါ တခေါက်မျှ မကူးမြောက်ဘူးသေးသော သံသရာ ဩဃကို ကူးမြောက်ကြရကုန်၏။ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း မည်သည် မရှိတော့ချေ။

သုစိလောမ၊ ခရလောမ ဘီလူး နှစ်ယောက် တို့သည် ဤတရားကို ကြားနာရပြီးသည့် အဆုံး၌ မာန်ချ၍ ဗုဒ္ဓ၏ ဩဝါဒကို ခံယူကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ အစွယ်တွေကျွတ်၍ ကြမ်းတမ်းသောအမွေးတို့ ပျောက်ကွယ်ကာ ဘုမ္မစိုးနတ်များ အလား၊ လှပသော နတ်သားကြီးများ ဖြစ်လာကြလေ သတည်း။

(သုတ္တနိပါတ်။ သဂါထာဝဂ်သံယုတ်ပါဠိတော်။
ယက္ခသုတ်)

www.dhammaransi.com

အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ တန်ခိုးတော်

ပြဿနာ=အင်္ဂတေပြဿနာ ဖြေရှင်းရေး။

မေးလျှောက်သူ=အရှင်မောဂ္ဂလာန်။

ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ သံဃာတော်များသည် ပရူပဇီဝိ သူတပါးကို မှီ၍ အသက်မွေးကြရသူများဖြစ်သောကြောင့် ဆွမ်းဒါယကာတို့ ငတ်လျှင် သံဃာတော်များလည်း ငတ်လေတော့သည်။

သုံးလူထွတ်ထား၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်သည် ပင်လျှင် ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်၊ အင်္ဂတေပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်တော်မူခဲ့ရဘူး၏။

ဝေရဥ္စာပြည်၌ ဖြစ်၏။ သံဃာတော် ငါးရာနှင့် ဝါကပ်လာတော်မူသောနှစ်တွင်မှ ဝေရဥ္စာပြည်၌ မကြုံစဘူး ထူးထူးခြားခြား မိုးခေါင်ရေရှားကာ အင်္ဂတေပြဿနာ ကပ်ဆိုးကြီး ဆိုက်ရောက်လာသောကြောင့် လူတို့သည် အတိဒုက္ခရောက်ကုန်လေ၏။ သံဃာတော်များလည်း ဆွမ်းခံ၍ မရ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

ကံအားလျော်စွာ၊ ဘုရားသခင် နှင့် သံဃာတော်များ ဝါကပ်တော်မူသော ကျောင်းတိုက်ကြီးအနီးသို့ မြင်းကုန်သည် ငါးရာတို့ ရောက်လာကြသည်။ သစ်ခက်တဲထိုး၍ စတဲချလာ

www.dhammaransi.com

ကြလေရာ သံဃာတော်များသည် ဝေရဉ္စာမြို့တွင်း၌ ဆွမ်းခံ၍ မရကြသဖြင့် အဆိုပါ မြင်းတဲသို့ဝင်၍ ဆွမ်းခံကြသောအခါ မြင်းကုန်သည်တို့သည် လှူစရာ အထူးမရှိသဖြင့် မြင်းစာအလို့ငှာ ယူဆောင်ခဲ့ကြကုန်သော မုယော ဆန်ကြမ်းများကို သံဃာ တပါးလျှင် တစလယ်စီ လှူဒါန်းလိုက်ကြကုန်၏။

သံဃာတို့သည် ထိုဆန်ကြမ်းကို ဆုံငယ်တွင် ထည့်ကာ ထောင်း၍ စားနေကြရရှာသည်။ အရှင် အာနန္ဒာသည် ဘုရားသခင့်အတွက် ဝေပုံကျရရှိသော ဆန်ကြမ်း တစလယ်ကို ကျောက်ပြင်တွင် ကြိတ်၍ ချက်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ် လှူဒါန်းရှာသည်။

ထိုသံဃာ ပရိသတ်ထည်း၌ တန်ခိုးကြီးသော အရာတွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းပ "ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကြီး"ကို ရရှိထားသော အရှင် မောဂ္ဂလာန်ကိုယ်တော်ကြီးလည်း ပါလာသည်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားသခင်နှင့်တကွ သံဃာတော် အားလုံး ဆွမ်းအတွက် အခက်အခဲကြုံပြီး ငတ်ပြတ်နေတော်မူ ရှာပုံကို မြင်ရသောအခါ များစွာ စိတ်နှလုံး ထိခိုက်တော်မူ လာဟန်တူပေ၏။ "ငါသို့သော တပည့်ကောင်းတယောက် ရှိပါလျက်နှင့် မြတ်ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များ အစား အတွက် သို့စင်မျှလောက် ဒုက္ခရောက်ခြင်းငှာ မသင့်။ ငါ့တန်ခိုး ဖြင့် ငါရှာကျွေးအံ့" ဤသို့ကြံပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ ခွင့်ပန်လျှောက်ထားလေသည်။

"ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဤ ဝေရဉ္စာ ပြည်သားတို့ကား ရှားပါး ငတ်မွတ်ခြင်း ပြင်းပြ လှပါကုန် သည်၊ သေရအံ့လော၊ ရှင်အံ့လောဟု တွေးတောခြင်း နှလုံး

www.dhammaransi.com

ဖြင့် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေကြပါသည်။ အရိုးဖွေးဖွေးမျှ သေကြေပျက်စီးလျက် ရှိနေကြပါကုန်သည်။ သံဃာတော် တို့လည်း ဆွမ်းအတွက် လွန်စွာ ပင်ပန်းလျက် ရှိနေကြပါကုန်သည်။ဤသို့ မရှုမလှ အတိဒုက္ခရောက်နေကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ တပည့်တော်၌ အကြံတခု ဖြစ်ပေါ်လာပါ၏။ ထိုအကြံမှာ ဤမဟာပထဝီမြေကြီးအောက်၊ ကျောက်မြေ၏အထက်၌ ပျားလသို့ ပမာ ဩဇာစိုင်အသွင် သန့်ရှင်းကောင်းမြတ်စွာ အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော မြေဆီမြေလွှာ မြေသြဇာများ ရှိပါ၏။ ထိုမြေလွှာ ကို ယူ၍ လူ၊ ရဟန်းတို့အား ကျွေးမွေးရပါမူ ချမ်းသာကြရာ ပါသည်။ အကယ်၍ တပည့်တော်အား ခွင့်ပြုတော်မူပါက မဟာပထဝီအောက်မှ မြေဆီမြေလွှာကို ခွာယူ၍ သံဃာတော် များအား တပည့်တော် ကျွေးမွေးပါရစေ။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ ဘုရား။"

မေး။ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည် ဤမဟာပထဝီမြေကြီးကို မှီတွယ်၍ နေကြကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့ကို သင် အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ဤအရေးကား မခက်ခဲပါ။ အကျွန်ုပ်၏ လက်ဝါးဘဖက်ကို ဤကျွန်းမြေထက်ကျယ်သော မြေအပြင် ဖန်ဆင်း၍ သတ္တဝါတို့ကို ထိုလက်ဝါးထဲထည့်ပါမည်။ တဖက် သောလက်ဖြင့် မြေကြီးကိုလှန်၍ မြေဆီမြေလွှာ မြေသြဇာ များကို ယူပါအံ့ဘုရား။

"အို ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၊ သင့်အကြံအတိုင်း မြေကြီးကို လှန်၍ ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်ကို ငါ ယုံကြည်တော်မူ၏။ သို့သော် ဤအမှုကို သင်မပြုလေနှင့်၊ အလိုမရှိလေနှင့် ချစ်သား။

www.dhammaransi.com

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေးမည်သည်ကား ဤခေတ် ဤအခါ၌သာ ဖြစ်မည် မဟုတ်။ နောက်နောင်သောကာလတို့၌လည်း ဖြစ်ပေလတ့်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာသောအခါ ငါ၏ သာသနာတော်၌ ဘုန်းသမ္ဘာနုကန်သော ရဟန်းတို့သည် မြေလွှာကို မယူစွမ်းနိုင်သဖြင့် ပန်းလျကြလေကုန်သော် ထိုထိုလူအပေါင်းတို့သည် "ရှေးသူတော်ကောင်းဖြစ်သော ရဟန်းမြတ်တို့ရှိသောအခါ ဤသို့ ငတ်မွတ်သောအရာ၌ မြေလွှာကိုယူ၍ သုံးဆောင်ကြကုန်သည်။ ယခုမူကား သူတော်ကောင်းရဟန်းစစ်တို့ မရှိလေ၍ မိမိတို့တွင် မွတ်သိပ်ခြင်းဒုက္ခကို ခံကြရကုန်သည်"ဟု ကြည်ညိုခြင်းပျက်စီးဘိရာ၏။ ထို့ကြောင့် မြေကိုလှန်၍ မြေဆီမြေလွှာယူခြင်းကို သင် အလိုမရှိလေနှင့်။"

"အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ မြေလှန်၍ မြေဆီမြေလွှာကိုယူ၍ကျွေးမွေးခြင်းခွင့်ပြုတော်မမူပါလျှင် သံဃာတော်များအား မြောက်ကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံကြရန် ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား။"

မေး။ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၊ မြောက်ကျွန်းသို့သံဃာတော်များ အဘယ်သို့ သွားကြမည်နည်း။

ဖြေ။ အရှင်ဘုရား၊ သီတာခုနစ်တန်၊ သတ္တရတန် ခုနစ်ထပ်၊ ရံချပ်ကာတည်သော မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို ဖောက်၍ သမုဒ္ဒရာယုတ်ချောက်ဖြင့် တလျှောက်တည်း တပည့်တော် တံတားသွယ်ပါမည်။ သံဃာတော် များသည် ထိုတံတားမှ သွားကြပါလတ့်။ ဤအမှုကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား။

www.dhammaransi.com

အို ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၊ သင့်စွမ်းအင်ကို ငါယုံကြည်တော်မူပေ၏။ သို့သော် ဤအကြံအစည်ကိုလည်း သင်အလိုမရှိလေလင့်။ ထိုထိုသတ္တဝါသန္တာန်၌ ဤကား ငါတို့နေရာ ဟုတ်လေသလော၊ မဟုတ်လေသလော ဟူ၍ ဖောက်ပြန် သောဝိပလ္လာသတရားများ ဖြစ်ပွားလာကုန်လတံ့။ ဤမျှသောဆင်းရဲကိုလည်း ခံကြလေဟု တားမြစ်တော်မူသဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်မှာ တန်ခိုးပြခွင့်မရဘဲ ရှိလေ၏။

(ဝိနယပိဋက၊ ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိတော်၊ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ)

www.dhammaransi.com

ရဟန္တာစုတေသော်

ပြဿနာ=ခေမာဘိက္ခုနီမ စကားနှင့် ညီ မညီ။

မေးလျှောက်သူ=ကောသလမင်း။

ဘုရား၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ စုတေလျှင် နိဗ္ဗာန် ရောက်သည်ဟု ပြောလေ့၊ ဆိုလေ့ ရှိကြသည်။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကား အဘယ်သို့နည်း။ ပျော်စရာကောင်းသလော။ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာဘုံများနှင့် တူသလော။ ထိုနိဗ္ဗာန်၌ မည်သည့်အရာတွေရှိသနည်းဟု မေးမြန်းတတ်ကြ၏။

မေးစရာဖြစ်၍ မေးထိုက်သော၊ သိစရာဖြစ်၍ သိထိုက်သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်သောကြောင့် မေးသူအား အပြစ် မဆိုသာချေ။ သိလျှင် သိလျှောက်၊ မသိလျှင် မသိလျှောက် ပြေပြေ လည်လည် ပြောဘို့သာ ရှိပေ၏။

ထိုပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားသခင်အား မေးလျှောက်ခဲ့ဘူးပေသည်။ ထိုအမေးကို ဘုရားသခင်ကလည်း ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ယင်း အမေး အဖြေမှာ ဘာသာစွဲ၊ အယူဝါဒစွဲနှင့် ပတ်သက်၍ များစွာ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

www.dhammaransi.com

တခါသ၌ ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ နားတော်လျှောက်လေ၏။

မေး။ အရှင်ဘုရား၊ ရဟန္တာဖြစ်သောသူသည် သေသည်မှ နောက်၌ စင်စစ် ဖြစ်ပါသေးသလော့။

ဖြေ။ မင်းကြီး၊ "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်သေး၏။" ဟူသော စကားကို ငါ ဟောကြားတော် မမူ။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုသို့ ဟောကြားတော်မမူပါလျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်၏ နောက်၌ မဖြစ်ပါဘဲ အမြဲ ပျောက်၍ သွားပါသလား ဘုရား။

ဖြေ။ မင်းကြီး၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သေပြီးသည့်နောက်၌ ပျောက်၍ သွားလေပြီ၊ မဖြစ်ဟူသော စကားကိုလည်း ငါ ဟောကြားတော်မမူ။

မေး။ ရွှေဘုန်းတော်သခင် ထိပ်ခေါင်တင်ဘုရား၊ ယင်းသို့ မဟုတ်ပြန်ခဲ့ပါလျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်မှ နောက်၌ အချို့လည်း ဖြစ်သေး၏။ အချို့လည်း မဖြစ်ဟူ၍ မှတ်ရပါမည်လော့။

ဖြေ။ ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သေပြီးသည့်နောက် အချို့လည်း ဖြစ်၏။ အချို့လည်း မဖြစ်ဟူသော စကားကိုလည်း ငါ ဟောကြားတော်မမူ။

မေး။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုသို့ ဟောကြားတော် မမူခဲ့ပါလျှင် ရဟန္တာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ဖြစ်သေးသည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း မဟုတ်ဟု မှတ်ရပါမည်လော့။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သေပြီးသည့် နောက် ဖြစ်သေးသည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း မဟုတ်ဟူသောစကားကိုလည်း ငါ ဟောကြားတော်မမူ။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်ပါသေးသလောဟူ၍ တပည့် တော် မေးလျှောက်ပါသည် ရှိသော် ငါ ထိုသို့ မဟောဟူ၍ မိန့်တော်မူပါသည်။

တဖန် တပည့်တော်က ထိုသို့ဟောကြားတော် မမူပါလျှင် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်မှနောက်၌ မဖြစ်ပါဘဲ အမြဲ ပျောက်သွားပါသလော့ဟု မေးမလျှောက်ပြန်သောအခါ၌လည်း ငါ ထိုသို့မဟောဟူ၍ မိန့်တော်မူပြန်ပါသည်။

တဖန် ထိုသို့မဟုတ်လျှင် သေပြီးသည့်နောက် အချို့လည်း ဖြစ်သေး၏။အချို့လည်း မဖြစ်တော့ဟု မှတ်ရပါမည်လော့ဟူ၍ တပည့်တော် မေးလျှောက်ရာတွင်လည်း ငါ ထိုသို့ မဟောဟု မိန့်တော်မူပြန်ပါသည်။

တဖန် တပည့်တော်က “ထိုသို့မဟောပါလျှင် ထိုရဟန္တာသည် သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်”ဟု မှတ်ရပါမည်လော့ဟူ၍ မေးလျှောက်သောအခါ၌ လည်း ငါ ထိုသို့မဟောဟူ၍ပင် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဘုန်းတော်သခင် အရှင် မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော် မေးလျှောက်သော ထိုပြဿနာလေးရပ်ကို အကြင့်အကြောင်း ကြောင့် ဖြေကြားတော်မမူအပ်၊ ထိုအကြောင်းကား အဘယ် ပါနည်း ဘုရား။အကြောင်းတခုခုရှိတန်ရာပါသည်။ထိုအကြောင်း ကို မြွက်ကြားတော်မူပါဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ထိုသို့ သင်ဆိုခဲ့သော် ငါ မဖြေကြားမီ သင့်ကိုပင် ငါပြန်မေးဦးအံ့။ သင့်စိတ်၌ နှစ်ခြိုက် သလိုသာ သင်ဖြေပါလေ။ မင်းကြီး၊ငါမေးမည့်စကားကို သင် ဘယ်လို ထင်သနည်း။ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ အသင် မင်းကြီးအားတစုံတယောက်သော ဟူးရေးကိုးကြောင်း အပေါင်း ဂဏန်းတတ်သသူ၊လက်ချိုး၍ ရေတွက်သသူရှိသည် မဟုတ်ပါ လော။ဂဏန်းအတတ်၌ ၊တဖက်ကမ်းခပ်တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင် လှသော ထိုလူများသည် ဂင်္ဂါမြစ်ထဲတွင်ရှိသော သဲလုံးများကို မည်၍မည်မျှရှိသည်ဟူ၍ ရေတွက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော။

ဖြေ။ မစွမ်းနိုင်ပါဘုရား။

မေး။ မင်းကြီး၊သင်မင်းကြီးအား ဂဏန်းအတတ် ကျွမ်း ကျင်သူ၊ လက်ချိုးရေတွက်သသူ၊ သင်္ချာတတ်မြောက်သူများ ရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသူများသည် သဒ္ဒရာရေများကို စလယ်၊ ခွက်၊ ပြည်၊ တင်းအားဖြင့် မည်၍မည်မျှ ရှိသည်ဟူ၍ ရေတွက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော။

ဖြေ။ မစွမ်းနိုင်ပါဘုရား။ ဤသမုဒ္ဒရာရေအစုကို ရေတွက် ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်မည့်အရာသည် မသင့်ပါဘုရား။

မေး။ မင်းကြီး၊ထိုမသင့်ခြင်းကား အဘယ့်ကြောင့်နည်း။

မေး။ မြတ်စွာဘုရား၊ သမုဒ္ဒရာသည် အလွန်ကြီးကျယ်လှ ပါ၏။ အလွန်နက်ရှိုင်းလှပါ၏။ ကြိုး၊ ချည်မျှင် စသည်တို့ဖြင့် မနိုင်းယှဉ်စကောင်းပါ ဘုရား။တာဝါးစသည်တို့ဖြင့် မထောက် လှမ်းနိုင်စကောင်းပါဘုရား။

www.dhammaransi.com

အို ဒကာတော်မင်းတရား၊ ဤနည်းအတူသာလျှင် အကြင် ရုပ်ဝတ္ထုအနေအားဖြင့် ရဟန္တာကို အဖြူ၊ အမဲ၊ အနီမှိုး၊ အမြင့် စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပညတ်မှုကားပညတ်ရာ၏။ သတ္တဝါဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ကြောင်း ထိုသည့်ရုပ်တရား အပေါင်းကို (ဝါ) ရုပ်၌ သတ္တဝါဟု ထင်မှားတတ်သော သညာ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိအပေါင်းကို ပယ်တော်မူအပ်ပြီးပြီ။ နောက်ထပ်ဘဖန် ရှင်သန်လာခြင်းမရှိအောင် လည်ဆစ်ပြတ်ပြုတ် ထန်းပင်ငုတ် ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးပြီ။ တဖန်အသစ်လူဟူ၍ မဖြစ်နိုင်အောင် ပြုအပ် ပြီးပြီ။ နောက်ဘဝတခု၌ ဖြစ်လာနိုင်ဘွယ်သဘော မရှိရအောင် ပြုအပ်ပြီးပြီ။

ဒကာတော်မင်းတရား၊ စင်စစ် ရုပ်ဟူသော ပညတ်မှလွတ်၍ နေသော၊ (ဝါ) ရုပ်နှင့်စပ်သော လူ၊ နတ်၊ သတ္တဝါ ဟူသော ပညတ်မှ လွတ်၍ နေသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂမ္ဘီရော= မိမိ လွတ်၍နေရာ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိ၏၊ မရှိ၏ ဟူ၍ မဆိုနိုင်၊ မယူ နိုင်အောင် ဒိဋ္ဌဇာလသယ အရာအားဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ ဤမျှ လောက်သော ဂုဏ်ရှိ၏ဟူ၍ မဆိုနိုင်စရာ ဂုဏ်၏အရာအားဖြင့် နက်နဲခြင်းတို့ဖြင့် နက်နဲ၍ နေ၏။ အပ္ပမေယျော=အမျိုးအမည် အားဖြင့် "ဤသူကိုတည်း" ဟု နှိုင်းယှဉ်စရာ မရှိဖြစ်၍ နေ၏။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟော=ဤသည့်ခြင်းရာ၊ ဤလိုဟာဟု ဝေနေယျ တို့ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။မဟာသမုဒ္ဒရာရေအစုကဲ့သို့ ဖြစ်၍ နေ၏။

ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ထို့ကြောင့် "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သေး၏" ဟူ၍ ငါဘုရားဟောကြား သော်လည်း မသင့်နိုးနိုး။ (ဝါ) ရုပသဉ်ါ ဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၌

www.dhammaransi.com

သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ရုပ်မရှိသဖြင့် သတ္တဝါဟူသော ပညတ်မရှိ ဖြစ်၍နေသည်ကို မြင်တော်မူသော ငါဘုရားနှင့် တော်တန် လျော်ကန်သောစကားပင် မဟုတ်။

ဒကာတော်မင်းတရား၊ ရဟန္တာသည် သေသည်မှ နောက်၌ မဖြစ်ဟူ၍ ငါဘုရား ဟောကြားသော်လည်း မသင့်နိုင်။ (ဝါ) သတ္တသညာ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်ပြီးသော သဗ္ဗညု သခင် ငါဘုရားနှင့် တော်တန် လျော်ကန်သော စကားပင် မဟုတ်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေသည်မှနောက်၌ "ဖြစ်သူ လည်း ဖြစ်၏၊ မဖြစ်သူလည်း မဖြစ်"ဟု ငါဘုရား ဟောကြား သော်လည်း မသင့်လျော်၊ ငါဘုရားနှင့် မတော်။ (ငါသိလျက် နှင့် မတော်သည့်စကားကို ငါမိန့်မြွက်၍ မတော်နိုင်ဟု ဆိုလို သည်။)

ဒကာတော်မင်းတရား၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေပြီးသည့် နောက် ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟု ငါဘုရား ဟောကြားသော်လည်း မသင့်မလျော်၊ ငါဘုရားနှင့် မတော်၊ (ဝါ) ရုပ်ပညတ်မှ လွတ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သတ္တဝါ ခေါ်ကြောင်း ရုပ်မရှိသဖြင့် သတ္တဝါဟူသော ပညတ်မရှိ။ ပညတ် အရာကို လွန်၍နေသည်ကို ငါ သိတော်မူလျက်ဖြစ်၍ မသင့်နိုင်။ ငါနှင့် မသင့်လျော်၊ မတော်ဟု မြွက်ကြားတော် မူလေသော်-

ဘုန်းကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ အရှင် ဘုရား၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ၊ ထူးကဲစွာ ဖြစ်စွ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုပါ သော် အရှင်ဘုရား ဟောကြားအပ်သော စကားတော်နှင့် ခေမာမည်သော ဘိက္ခုနီသခင်မ ဟောကြားအပ်သော စကား နှစ်ရပ်သည် အနက် အနက်ချင်း၊ သဒ္ဒါ သဒ္ဒါချင်း တပြေး

www.dhammaransi.com

တည်း တူညီနေပါသည်။ နှိုးနှောမိပါသည်။ မဆန့်ကျင်ပါ ဘုရား။

ရှေ့ဘုန်းတော်သခင် အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အခါတပါး၌ ခေမာမည်သော ဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးသည့်နောက်၌ ဖြစ်မဖြစ် စသည်နှင့် စပ်လျဉ်းသော အကြောင်း အခြင်းအရာကို မေးလျှောက်မိခဲ့ဘူးပါသည်။ ထိုအရှင်မကလည်း အရှင်ဘုရား ယခု မြွက်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်းပင် တပည့်တော်အား ဖြေကြားလိုက်ပါ၏။ ဟောကြားပုံ နှစ်ရပ်စလုံးသည် အနက်အားဖြင့် ၎င်း၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်၎င်း တသားတည်းစပ်၊ တထပ်တည်း နှိုးနှောတိုက်ဆိုင် တူညီနေပါသဖြင့် အံ့ဩချီးမွမ်း မကုန်ခန်းနိုင် ပါဘုရား။

ကောသလမင်းသည် ရဟန္တာများစုတေလျှင် တဖန်ပြန်၍ ဖြစ် မဖြစ်နှင့် ပတ်သက်၍ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အမေးအဖြေပြုပြီး နောက် ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်သွားလေသည်။

မှတ်ချက်

(၁) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ နိဗ္ဗာန်သို့တည်ရောက်နေသည့်အခါ သတ္တဝါဟူသော ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ရုပ်နာမ်အပေါင်းမရှိသည် ဖြစ်၍ သတ္တဝါဟူသော ပညတ်ကို လွန်၍ တည်နေသည်ဟု မြတ်ဘုရားက သိမြင်တော်မူသည်။ ယင်းသို့ သိမြင်တော်မူလျက် နှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် စုတေသည့်မှ နောက်၌ ဖြစ်သေး၏ဟု ဆိုခဲ့သော် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် နိဗ္ဗာန်၌ သတ္တဝါ၏အဖြစ်ဖြင့် ရုပ် နာမ်နှင့်တကွ တည်နေ၊ ဖြစ်နေ၊ အမြဲနေသည်ဟုဆိုရာရောက် သဖြင့် ယင်းသို့သော သဿတ အယူစကားကို ငါဘုရားဆိုတော်

www.dhammaransi.com

မူရန် မသင့်ဟု ကောသလမင်းအား မြွက်ကြားတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

(၂) ဤနည်းတူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်၌ တည်ရောက်၍နေသည့်အခါ သတ္တဝါဟု ခေါ်ဝေါ် ကြောင်း၊ ရုပ်၊ နာမ် အပေါင်းမရှိသဖြင့် သတ္တဝါဟူသော ပညတ်မျှသာ မရှိ၊ ထိုသူ လုံးလုံးပြတ်သွားသည် မဟုတ်သည်ကို မြတ်ဘုရား သိတော်မူ၏။ ယင်းသို့ သိတော်မူလျက်နှင့်ပင် "ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် စုတေသည်မှနောက် ပျောက်လေပြီ။ လုံးလုံးကြီး မဖြစ်တော့ပြီ"ဟူ၍ ဥစ္ဆေဒ အယူဝါဒ အရာကို ငါ ဟောတော်မူရန် မသင့်ဟု မြွက်ကြားတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

(၃) ဤနည်းတူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးသည့်နောက် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်၌တည်နေသောအခါ သတ္တဝါခေါ်ဝေါ် ကြောင်း ရုပ်၊ နာမ် အပေါင်းမရှိသဖြင့် လူ၊ နတ်၊ သတ္တဝါ ဟူသော ပညတ်မျိုးမရှိ။ ပညတ်ဟူသမျှကို လွန်၍ နေသည့် အခါ ထိုသူသည် ထိုနိဗ္ဗာန်၌လည်း ရှိ၏၊ရှိလည်း မရှိ။ ဤသို့မျှ လည်း မဆိုပိုင်၊ မဆိုနိုင်အောင် လွန်စွာ နက်နဲ၍နေသည်ကို မြတ်ဘုရား သိတော်မူ၏။ ယင်းသို့ သိတော်မူလျက်နှင့် "ဤဘဝ က ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် ဖြစ်သူလည်း ဖြစ်၏၊ မဖြစ် သူလည်းမဖြစ်ဟု ဆိုခဲ့သော် ထိုရဟန္တာသည် ထိုနိဗ္ဗာန်၌လည်း ရှိ၏၊ ရှိလည်း မရှိဟု ဆိုရာ ရောက်သောကြောင့် ယင်းသို့ ဧကစ္စသဿတဝါဒအဖြစ် ရောက်မည့်စကားကိုလည်း ငါမြွက် ကြားရန် မသင့်ဟု ဆိုတော်မူလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

---

www.dhammaransi.com

(၄) ဤနည်းတူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် စုတေပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်၌ တည်ရောက်၍နေသောအခါ လူ၊ နတ် စသည်၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စသည် ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ကြောင်း ရုပ်၊ နာမ် အပေါင်း မရှိသဖြင့် ယင်းသို့သော သတ္တပညတ်ကို လွန်၍ ရူပါဒိသင်္ခါ ဝိမုတ္တ (ရုပ် စသည်မှလွတ်) ဖြစ်၍ နေသည့်အခါ ထိုရဟန္တာသည် ထိုနိဗ္ဗာန်၌ ရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု မဆိုသင့်အောင် လွန်စွာ နက်နဲ၍နေသည်ကို မြတ်ဘုရားသိမြင်တော်မူ၏။ ယင်းသို့ သိမြင်တော်မူလျက်နှင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်စုတေပြီးသည့်နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟု ဆိုခဲ့လျှင် ထိုရဟန္တာသည် နိဗ္ဗာန်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု ဆိုရာရောက်သောကြောင့် ယင်းသို့သော အမရာဝိက္ခေပ ဝါဒအရာကိုလည်း ငါဘုရား မိန့်ကြားတော်မူရန် မသင့်ဟု ကောသလမင်းအား ဟောကြားတော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

(သဠာယတနသံယုတ်ပါဠိတော်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ)

www.dhammaransi.com

သတိ

ပြဿနာ=ရဟန်းတို့၏ ဇလန္ဒြေ။

မေးလျှောက်သူ=ပက္ကူသ မင်းသား။

သတိမမူ ဂူမမြင်၊ သတိမူသော်ကား မြူကိုသော်မှပင် မြင်နိုင်၏။ သတိ၏ တန်ခိုးစွမ်းအားကို ပြဆိုသော စကားပုံ ဖြစ်၏။

လူတို့သည် နား၊ မျက်စိ ပါကြကုန်သော်လည်း အာရုံတခု၌ စူးစိုက်စွာ စိတ်ဝင်စားနေသော အခါ ဘာကိုမျှ မမြင်ဘဲ၊ မကြားဘဲ ဖြစ်နေတတ်ကုန်၏။ သတိတရားကို အခြားသို့ လွင့်ပါမသွားအောင် တနေရာ၌ ချုပ်ကိုင်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

စိတ်ကူးယဉ်ယဉ်နှင့် လမ်းလျှောက်သွားသူသည် ကားကိုလည်း မမြင်လေ၊ ကားသံကိုလည်း မကြားလေ။ သူ့ အာရုံသည် တနေရာ၌ စူးစိုက်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ နီးနားခြင်း၊ နား၊ မျက်စိပါးခြင်းသည် ကြားခြင်းနှင့်မဆိုင်၊ သတိ ဦးစီးပါမှ၊ သတိထားပါမှ မြင်နိုင်ကြားနိုင်သည်ဟူသော သဘောပင် ဖြစ်၏။

အနားတွင်ကပ်၍ မိုးကြိုးပစ်လိုက်သည်ကို နား၊ မျက်စိ ပါပါလျက် မမြင်လိုက် မကြားလိုက်ဟု ဆိုခဲ့သော် အံ့ဘွယ်

www.dhammaransi.com

မဟုတ်ပါလော့၊ ယုံနိုင်စရာ ရှိပါမည်လော့။ သို့သော် ဤအဖြစ် အပျက်မျိုးကား အံ့ဘွယ်ဘနန်း တကယ်ပင်ထူးဆန်းစွာဖြစ်ခဲ့ဘူး ချေ၏။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ ရက် နေ့က ဖြစ်၏။ ပက္ကုသ မည်သော မင်းသားသည် လှည်းငါးရာ ခြံရံလျက် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးလေသောကြောင့် မြစ်ရေတို့သည် ကြည်လင်ခြင်း မရှိ၊ နွံနှစ်မှုန်မှုန်တို့သည် ထလျက် ရှိနေကုန်၏။

ထိုနေ့ထိုရက်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံ ပြည်သို့ ကြွလာတော်မူလေရာ ဂင်္ဂါမြစ်အနီးသို့ အရောက်တွင် ခရီးပန်းတော်မူသောကြောင့်-

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ အင်အားကုန်ခန်း ငါ ခရီးပန်းတော်မူ လှပြီ။ ခေတ္တ ငါ နားဦးအံ့။ သစ်ပင်အောက်၌ ဒုကုဋ်သင်္ကန်း ကြီး လေးထပ်ခေါက်၍ ငါ့ကို ခင်းပေးလော့"

ဤသို့ မိန့်တော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာလည်း ဆောလျင်စွာ ပင်လျှင် အမိန့်တော်အတိုင်း သင်္ကန်းကြီးကို လေးထပ်ခေါက်၍ ခင်းပေးတော် မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ခင်ထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်၍ အပန်းဖြေတော်မူရင်း ရေမွတ်သိပ်တော်မူလာ လေသည်။ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာကိုပင် ခေါ်လိုက်ပြီးစေတော် မူလေ၏။

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ငါ ရေမွတ်တော်မူလှသည်။ရေကြည် တော်များ ရှာ၍ ငါ့အား ဆက်ကပ်ပါတိ"

ဤသို့ စေတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာလည်း အနီးရှိဂင်္ဂါ မြစ်သို့ အဆောတလျင်ပြေး၍ ရေခပ်လေသော်မြစ်ရေမှာ လှည်း များ ဖြတ်ကူးထားသောဒဏ်ကြောင့် အနယ်အမှုန်များ ထကာ

www.dhammaransi.com

သောက်သုံးရန်မသင့်ဖြစ်နေသည်ကို ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဘုရားအထံပြန်၍ အကျိုးအကြောင်းကို လျှောက်ထားလေ၏။

"ဂင်္ဂါမြစ်ရေများ အလွန်နောက်ကျိနေပါသည်။ သောက်သုံးရန် မသင့်ပါဘုရား။ ရွှေစခန်းမှာ မဝေးလှတော့ပါ။ ထိုစခန်း၌ အေးမြကြည်လင်သောရေနှင့် ကကုမြစ် ရှိပါသည်။ ထိုမြစ်ရောက်မှ သောက်တော်မူပါဘုရား"

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ နောက် ခြင်း၊ ကြည် ခြင်း သည် အကြောင်းမဟုတ်။ ငါ ရေကိုသာ အလိုရှိတော်မူသည်။ သင်သွား၍ ဆောင်ခဲ့လော့။"

အရှင်အာနန္ဒာက မသင့်ကြောင်း သုံးကြိမ်လျှောက်သော်လည်း မရဘဲ မြတ်ဘုရားက ထပ်ပြန်တလဲလဲ စေခိုင်းတော်မူနေသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာသည် မနေသာတော့ဘဲ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ တဖန်ပြန်သွားရလေသည်။ ရောက်သော အခါ အရှင်အာနန္ဒာမှာ များစွာ အံ့အားသင့်သွားလေ၏။ မိမိ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ဂင်္ဂါမြစ်မှာ အနယ်အမှုန်များ ထနေသော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ သန့်ရှင်းကြည်လင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသောကြောင့်-

ဩ ဘုရားသခင်၏ အာနုဘော်ကား ကြီးမားလှပါပေစွ၊ အံ့ဘွယ် ကောင်းလေစွ။ အသက်မရှိသော ရေစင်လျက် ကိုယ်တော်၏ အလိုအတိုင်း ကြည်လင်ရပါတကား။

ဤသို့ တအံ့တဩ သပိတ်ဖြင့် ရေကို ခပ်ခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်အား ဆက်သလေ၏။ ဘုရားမြတ်စွာသည် ရေကြည်တော်ကို သောက်၍ အပန်းဖြေတော်မူနေခိုက်တွင် ပက္ကုသမင်းသားသည်

www.dhammaransi.com

မနီးမဝေး၌ လှည်းသား ငါးရာနှင့်အတူ စခန်းချလျက် ရှိနေသဖြင့် ဘုရားသခင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ စခန်းချ အပန်းဖြေနေတော်မူသည်ကို သိရလေသောအခါ ဖူးမြော်ရန် ဘုရားသခင့်ထံသို့ လာလေ၏။

ပက္ကုသမင်းသားသည် သစ်ပင်အောက်၌ သီတင်းသုံးနေသော မြတ်ဘုရားအား မလှမ်းမကမ်းမှပင် မြင်ရလေရာ မြတ်စွာဘုရား၏ တည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေတော်ကို ဖူးမြော်ရလေသောအခါ များစွာကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်လာသည့် အလျောက် အပါးတော်သို့ ချဉ်းကပ် ရှိခိုးပြီးလျှင် ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

"ရွှေဘုန်းတော်သခင် မြတ်ရှင်ပင်ဘုရား၊ ရဟန်းတော်အရှင်သူမြတ်တို့၏ ငြိမ်သက်တင့်တယ်စွာ ဈာန်သမာပတ်ဖြင့် နေတော်မူခြင်းကား အလွန် ကြည်ညိုဘွယ် ရှိလှ၏ တကား။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ တပည့်တော်၏ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် အာဠာရရသေ့၏အကြောင်း အလျင်လျှောက်ပါရစေဦး။"

ဆရာတော်အာဠာရရသေ့သူမြတ်သည် အခါတပါးက ခရီးထွက်သွားတော်မူပါသည်။ ခရီးပန်းသဖြင့် လမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်ကြီးတပင်အောက်မှာ ကွန်းထောက်ချ၍ ခေတ္တဝင်ရောက်အပန်းဖြေနေပါသည်။

ထိုအခါ လှည်းကုန်သည် ငါးရာ တို့သည် ဆရာတော်၏ အနီးမှ ဖြတ်၍ လှည်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း မောင်းသွားကြပါကုန်သည်။ လှည်းသမား တယောက်မှာ လှည်းများ၏ နောက်တွင် တယောက်တည်း ကျန်နေရစ်ခဲ့ရာမှ ထိုနေရာသို့ ရောက်လေသောအခါ သစ်ပင်အောက်၌ အပန်းဖြေနေသော

www.dhammaransi.com

ဆရာတော်ကိုမြင်၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်း ကြည့်ပါလေသည်။

လှည်းသမား။ အရှင်ဘုရား၊ လှည်းငါးရာ ရှေ့ကသွားနှင့်သည်ကို မြင်လိုက်ပါသလား ဘုရား။

ရသေ့။ ဒကာ၊ ငါမမြင်မိပေ။

လှည်းသမား။ အရှင်ရသေ့၊ လှည်းငါးရာကို မမြင်လိုက်သည်မှာ ရှိပါစေတော့၊ အသံကိုကော မကြားလိုက် ဘူးလား ဘုရား။

ရသေ့။ ငါ မကြားလိုက်ဘူး ဒကာ။

လှည်းသမား။ ဒါဖြင့် အရှင်ဘုရား၊ အိပ်များပျော်နေပါသလား။

ရသေ့။ ဒကာ၊ ငါအိပ်နေသည်လည်း မဟုတ်။

လှည်းသမား။ ဘယ်လိုပါလဲ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားမှာ သညာနှင့်ပြည့်စုံပါ၏လား ဘုရား။

ရသေ့။ ဒကာ၊ ငါ့မှာ သညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံပေ၏။

လှည်းသမား။ အရှင်ဘုရားဟာ နိုးလဲနိုးတော်မူပါလျက်၊ သညာလည်း ရှိပါလျက် လှည်းပေါင်းငါးရာ မောင်းသွားသည်ကိုမျှ မမြင်၊ မကြားဖြစ်ခြင်းသည်အကြောင်း အံ့သြပါနည်း ဘုရား။

ရသေ့။ ဒကာ၊ ငါ၏ သင်္ကန်းမှာမြူမှုန်တွေအလိမ်းအလိမ်း ကပ်နေသည် မှန်၏။

ဤသို့ မိန့်တော်မူလိုက်သောအခါကျမှ ထိုယောကျ်ားဟာ များစွာ အံ့သြသွားပါလေသည်။ "ရဟန်းတို့မည်သည် အလွန်

www.dhammaransi.com

အံ့သြဘွယ် ရှိစွတကား။ မိမိတို့ ဈာန် သမာပတ်တရားကိုသာ ပွားစီးကာ နေနိုင်ပေ၏တကား''ဟု ကြံစည် အောက်မေ့လျက် ဆရာရသေ့ကို များစွာ ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်သွားပါသတည်းဟု ပက္ကုသမင်းသားက အားရဝမ်းသာစွာ ချီးကျူးလျှောက်ထား လိုက်သည်။ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက မင်းသားအားမေးတော် မူလိုက်သည်မှာ—

ဗုဒ္ဓ။ ပက္ကုသ သင့်ကိုငါမေးဦးအံ့။

ပက္ကုသ။ မေးတော်မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ အကြင်သူသည် သတိပညာပြည့်စုံစွာလျက် မအိပ် စက်ဘဲ လှည်းငါးရာတို့နှင့် လာသည်ကို မမြင်၊ မကြားလိုက်။ အကြင်သူတယောက်သည်လည်း ထိုနည်းရင်း၊သတိပညာရှိလျက် မအိပ်စက်ဘဲ ထိုင်နေလျက်၊ လျှပ်စစ်ပြက်၍ သုံးချက် မိုးကြိုး ကျလတ်သည်ကိုမျှ မမြင်၊ မကြားလိုက်။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့တွင် အဘယ်သူ သာ၍ခဲယဉ်းစွာ ဖြစ်သနည်း။

ပက္ကုသ။ အရှင်ဘုရား၊ကြီးစွာသောမိုး ရွာသွန်းဖြိုးလျက်၊ မိုးကြိုးထစ်သည်ကို မကြားသောသူသာလျှင် အဆအရာ သာ၍ ခဲယဉ်းမည် ထင်ပါသည်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ အချင်းပက္ကုသ၊ တရံသောအခါ ငါသည်လည်း အာတုမံမည်သော ပြည်ဝယ် ကောက်နယ်တလင်းခန့်မျှသော တဲအုံ၌ သမာပတ်အာရုံဖြင့် နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ သည်းစွာ သော မိုးသည် ရွာသွန်း၍ လျှပ်စစ်တိမ်မီး လေကြီး မုန်တိုင်းသံ တို့နှင့်တကွ သုံးချက်သော မိုးကြိုးတို့သည်ကျ၍ ငါနေသော

www.dhammaransi.com

ဌာန၏အပါး၌ ယောကျ်ားညီနောင် နှစ်ယောက်တို့ လေးကောင်သောနွားတို့ဖြင့် လယ်ထွန်၍နေရာ၌ နွားသတ္တဝါတို့ သေလေကုန်၏။

ထိုနေရာသို့ အာတုမ်ပြည်သား လူအများတို့သည် အုန်းအင်းတက်မျ လာလတ်ကုန်သည်။ မိုးစဲသောအခါ ငါဘုရားသည် တဲ၏အပါး၌ စင်္ကြံသွား၍နေတော်မူစဉ် တဦးသော ယောကျ်ားသည် ငါ့ထံပါးသို့ကပ်၍ တုန့်ဝပ် ရှိခိုးကာနေ၏။ထိုယောကျ်ားကို ငါဘုရားသည် ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဒါယကာ၊ ဤများစွာသော လူတို့သည့် အဘယ့်ကြောင့် စည်းဝေးလာကြကုန်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ ယခုမိုးကြီးအရွာတွင် မိုးကြိုးကျလာ၍ နွားလေးကောင်သေရွာသောကြောင့် ကြည့်ရှုခြင်းငှာ စည်းဝေးလာကြပါသည်။ အရှင်ဘုရား ဘယ်မှာရှိ၍ မသိသနည်းဟု မေး၏။

ဒါယကာ၊ငါသည် ဤတဲအုံမှာပင် နေ၏ဟု ဆိုလျှင် အရှင်ဘုရားသည် လျှပ်စစ်တိမ်မီးဖြင့် မိုးကြီးရွာသည်ကို မမြင်သောဟု မေး၏။ဒါယကာ၊ ငါမမြင်ဟုဆိုလျှင်။အရှင်ဘုရား၊မိုးကြိုးသံကို မကြားသလောဟု မေးပြန်၏။ ဒါယကာ၊ ငါမကြားလိုက်ဟု ဆိုလျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အသို့တုံနည်း။ သညာရှိပါ၏လောဟု လျှောက်ပြန်၏။ ဒါယကာ သညာလည်းရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူပြန်လျှင်—

အရှင်ဘုရား၊ နိုးလည်းနိုးကြားပါလျက်၊ သညာလည်းရှိပါလျက် လျှပ်ပြက်မိုးရွာသည်ကိုရင်း၊မိုးကြိုးထစ်သည်ကိုရင်း မမြင်၊

www.dhammaransi.com

မကြားလိုက်ခြင်းသည် အံ့ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ မဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲလေစွ တကား။အရှင်မြတ်တို့သည် တည်ကြည် ငြိမ်သက်လှစွာ သမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် နေနိုင်ကုန်စွတကားဟု ငါဘုရားအား အတိုင်းထက် အလွန် ချီးကျူး၍ ခယပူဇော်ကာ လက်ျာရစ် သုံးပတ်လှည့်၍သွားလေ၏။

ဤသို့သော အကြောင်းစကားကို မိန့်တော်မူလေသော် ပက္ကုသမင်းသားသည် အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေးသော အခါက အာဠာရ ရသေ့၏ သိမ်မွေ့ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပင် အလွန် ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ယခု အရှင်ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ကြားရသော် ရှေးကထက် အဆတရာသာလွန်၍ ကြည်ညိုစုံမက်ပါသည်။ ယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြား၍ သုံးပါးသော သရဏဂုံ၌တည်လေ၏။

ထိုနောက် ပက္ကုသမင်းသားသည် ယောကျ်ားတယောက်ကို ခေါ်၍ အချင်းယောကျ်ား၊ သင် ငါ့အိမ်သို့ သွားတည့်ချေ။ သိင်္ဂီရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြေပြစ်လှသော ပုဆိုးအစုံကို သွားယူခဲ့ချေဟုစေခိုင်းလိုက်ပြီး ထိုယောကျ်ားသည် သွား၍ ပုဆိုးအစုံကို ယူလာသောအခါ ပက္ကုသမင်းသားသည် ထိုပုဆိုးအစုံကိုယူ၍ ဘုရားသခင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်—

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါသဖြင့် ဤပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်တော်မူပါဟု ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလေ၏။

---

www.dhammaransi.com

ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း အချင်းပက္ကုသ၊ ပုဆိုးတထည်ကို ငါ့အားလှူ၍ တထည်ကို အာနန္ဒာအား ¹ လှူလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပက္ကုသလည်း ဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်းလှူပေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပက္ကုသမင်းသားအား တရားဒေသနာကို များစွာ ဟောလိုက်လေ၏။ ပက္ကုသမင်းသားသွား၍ မကြာမြင့်မီ သိင်္ဂီရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ချောမွေ့ပြေပြစ်လှသောပုဆိုးကို အရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း တထည်ကိုဝတ်၍ တထည်ကို ရုံတော်မူ၏။

ယင်းသို့ဝတ်ရုံတော်မူပြီးလျှင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏အဆင်းသည် ဝင်းဝင်းညီးညီးတောက်လောင်ပြီးသော မီးကျီး၏ အလျှံကဲ့သို့၎င်း၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ဦးမှ ကွန့်မြူးထွက်ပူလာသော သူရိယစက်ဝန်းကဲ့သို့၎င်း၊ အသောင်းအသိန်းသော နတ်ပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌ တင့်တယ်စွာစံပယ်သော အာဘဿရ ဗြဟ္မာမင်းကြီးကဲ့သို့၎င်း၊ ချီးမွမ်းတွက်ကျူး၍ မဆုံးနိုင်ကုန်အောင် ရောင်ခြည်

၁။ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားချီးမြှောက်အပ်သော လာဘ်ကိုပယ်၍လုပ်ကျွေးသူဖြစ်လျက် ထိုပုဆိုးကိုခံလတ်သည်ကား ဥပဋ္ဌာကကိစ္စအပြီးသို့ရောက်သောကြောင့်၎င်း၊ အရှင်အာနန္ဒာလုပ်ကျွေး ပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားထံမှ တခုသောလာဘ်ကိုမျှ မရရှာစဖူး၊သူတထူးကဲ့ရဲ့ခြင်းကင်းစိမ့်သော၄ာရင်း ခံတော်မူသည်။

(ကျီးသဲဆရာတော်၏ ဇိနတ္တပကာသနီ-၆၃၂ အမှာ)

---

www.dhammaransi.com

တော် ခြောက်ဆိုင်တပြိုင်တည်းပွင့်၍ တင့်တယ်ခြင်း အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်တော်မူ၏။

ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အရှင်မြတ်၏ကိုယ်တော်သည် အံ့ဘွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲ တင့်တယ်လှ၏ တကား။ ကိုယ်တော်ရောင်တို့သည် ပြောင်ပြောင် ညီးညီး ယိုစီးဘနန်းဖြစ်သည် တကား"ဟု နားတော်လျှောက် တင်လေသော် ဘုရားသခင်ကလည်း-

"ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ထွန်းခါစဖြစ်သော တန်ဆောင် ဆီမီးသည်ရှင်း၊ ငြိမ်းခါနီးသော ဆီးမီးသည်ရှင်း ကြီးစွာသော အလျှံဖြင့် အလွန် ထွန်းပခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ငါဘုရား ကိုယ်တော် သည်လည်း ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကိုရ၍ ဘုရားဖြစ်ဦးစအခါ ၌ရှင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရအံ့သောနေ့၌ရှင်း ဤကာလ နှစ်ပါး၌ ထူးခြားတင့်တယ်ခြင်း အသရေကို ဆောင်လေသတည်း။

"အာနန္ဒာ၊ ယနေ့ကုန်မြောက်၍ မိုးသောက်ယံ အခါ၌ ကုသိနာရုံပြည်ဝယ် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းပင်စုံကြား၌ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ္တံ့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြီး၍ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ နေရာကိုသိမ်းလော့၊ သွားကြကုန်ဦးအံ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကြွတော်မူလေသဖြင့် ရေခတက်ပင်ပေါက်ရောက် သော် ကကုဓမြစ်သို့ရောက်လေသော် ရေလည်းသောက်တော်မူ လိုသည်၊ သပ်လည်း သပ္ပာယ်တော် မူလိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကိုယ်တိုင်ဆင်းလျက် မြစ်တွင်း ရေသပ္ပာယ်တော်မူလေ၏။

(သုတ္တန္တပိဋက၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်)

www.dhammaransi.com

လောကအကြောင်း မကြံစည်အပ်

ပြဿနာ=လောက မြဲ၊ မမြဲ။

ဟောတော်မူ=ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား။

လူအမျိုးမျိုး၊ နတ်အမျိုးမျိုးဆိုသကဲ့သို့ သံဃာလောက၌လည်း ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုး၊ အတွေးအခေါ်အမျိုးမျိုး ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ အသီးသီး ရှိကြကုန်၏။

အချို့သော ရဟန်းတော်များက လောကသည် မြဲလေသလော၊ မမြဲလေသလော။ အခြား တနေရာ၌လည်း ဤလောကကဲ့သို့သော လောကတမျိုးရှိပါသေး သလော့၊ မရှိသလော့။ လောက တမျိုးမျိုး၏ အကျယ် အဝန်း၊ အပိုင်းအခြားသည် မည်ရွေ့မည်မျှ ရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟူ၍ လောကအကြောင်းကို တွေးခေါ် ကြံစည်ကြကုန်၏။

အချို့သော ရဟန်းများကမူ သတ္တဝါတို့ အကြောင်းကို တွေးခေါ် ကြံစည်ကြလေ၏။ သည် သတ္တဝါသည် မြဲလေသလော၊ မမြဲလေသလော၊ သတ္တဝါအဆုံး ရှိသလော၊ မရှိသလော။ အသက်သည် ကိုယ် မည်လေသလော၊ ကိုယ်နှင့် အသက်သည် တူလေသလော၊ တခြားစီလော့ စသောအားဖြင့် တွေးခေါ် ကြံစည်၍နေကြကုန်၏။

www.dhammaransi.com

ထိုအချိန်၌ အစိန္တေယျ၊ လောကထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရားသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပွားနေသော အကြံ အစည်များကို သိရှိတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတို့အား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းငှာ သံဃာ့အစည်းအဝေး ခေါ်စေတော်မူ၏။ သံဃာတော်များ ရောက်ရှိလာကြသောအခါတွင် လောကအကြောင်း၊ သတ္တဝါတို့အကြောင်းကို မကြံစည်ထိုက်ကြောင်း၊ ကြံစည်ခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိသည့်ပြင် မဂ်ဖို၏ အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း အောက်ပါ အတိုင်း ဟောကြားဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူလေ၏။

ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အတိတ်ဖြစ်ရပ် ဇာတ်ကြောင်းတခုကို သင်တို့အား ငါပြောပြအံ့၊ နာကြကုန်လော့။

ဤ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တဦးသော ယောကျ်ားသည် လောကစိန္တာမည်သော အကြံကို ကြံစည်လို၍ မြို့မှထွက်ကာ သုမာဂဓမည်သော ရေကန်သို့သွားလေသည်။ ထို ယောကျ်ားသည် ရေကန်သို့ ရောက်သွားလေသောအခါ ကမ်းနဖူး၌ ရပ်လျက် လောကစိန္တာ အကြံကို ကြံစည်လေ၏။ ဤ လောကသည် မြဲသလော၊ မမြဲသလော၊ အဘယ်မျှ ကျယ်ဝန်းလေသနည်း စသည်ဖြင့် လောကအကြောင်းကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ကြံစည် တွေးတော၍ နေ၏။

ချစ်သားတို့၊ ထိုယောကျ်ားသည် ယင်းသို့ လောကအကြောင်းကို စိတ်ကူးယဉ်နေခိုက် စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်ဘပ်ကြီးတတပ်သည် ထိုရေကန်သို့ရောက်လာပြီးလျှင် ရေကန်တွင်းသို့ဆင်းကာ ကြာရိုးများအတွင်းသို့ တတပ်လုံး ဝင်

www.dhammaransi.com

သွားသည်ကို အံ့ဩစွာ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ ထိုယောကျ်ား စဉ်းစားမိသည်မှာ-

ငါ ရူးများ ရူးသွားလေပြီလော့၊ ငါ စိတ်မှ နှံ့ပါ၏လော၊ ငါ့စိတ်တွေ ပြန့်လွင့်ကုန်ပြီလော့၊ ကြာရိုးတွင်းသို့ စစ်တပ်ကြီး တဘပ်လုံး ဝင်သွားခြင်းမှာ ဖြစ်နိုင်သောအရာပင် မဟုတ်ပါ တကား။ ဤသို့စဉ်းစားပြီးလျှင် မြို့သို့ ပြန်သွားကာ ကျုပ် ရူးပြီလား၊ ရူးပြီလားဟူ၍ လူအပေါင်းကို မိမိ မြင်တွေ့လိုက်ရ သော၊ အလွန် ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြလေသောအခါ လောကဖြစ်စဉ် ဓမ္မတာနှင့် ဆန့်ကျင်လေသောစကားကို ကြားရ လေသောကြောင့် လူအပေါင်းတို့ကလည်း ထိုယောကျ်ားအား ရူးသွားပြီဟူ၍ ထင်ကြသည့်အတိုင်း-

အချင်းယောကျ်ား၊ သင်ကား အကယ်ပင် ရူးသွားပါ ချေပြီ။ သင့်စိတ်နှလုံးသည် ကောင်းကောင်းမနှံ့ ဖြစ်ဘိ၏။ သင့်စိတ်များသည် ပကတိ သဘောကို စွန့်၍ ပြန့်လွင့်ကုန်လေပြီ တကား။ လောက၌ သင်မြင်လိုက်ရသည်ဆိုသော စစ်တပ်ကြီး ကြာရိုးတွင်းသို့တပ်လုံးကျွတ် ဝင်သွားသည်ဆိုခြင်းမှာယုံဘွယ်ရာ မရှိပြီ။ အမောင်ယောကျ်ား၊ သင်ကား အမှန်ပင် ရူးချေပြီ တကား။

ချစ်သားတို့၊ ထိုယောကျ်ား မြင်အပ်သော အရာသည် ဟုတ်မှန်သည်ကိုပင် မြင်ခြင်းဖြစ်ပေ၏။ မဟုတ် မမှန်သည်ကို မြင်ခြင်း မဟုတ်။

ချစ်သားတို့၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ တာဝတိံသာ နတ်တို့နှင့် အသူရာတို့သည် စစ်ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ထိုစစ်ပွဲ၌

www.dhammaransi.com

တာဝတိံသာနတ်တို့က စစ်ရေးသာ၍ အနိုင်ရကြပြီး အသူရာတို့က ရှုံးလေကုန်၏။ စစ်ရှုံးအသူရာတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းဖြစ်ရကား တာဝတိံသာနတ်တို့ မေ့လျော့နေခိုက် ထွက်ပြေးခဲ့ကြ၍ ထိုသုမာဂဓ ရေကန်တွင်းဆင်းကာ ကြာရိုးများအတွင်းဝင်ကြပြီး ၎င်းမှတဆင့် အသူရာပြည်သို့ ဝင်ကြကုန်၏။

ချစ်သားတို့၊ ထိုသို့ အကျိုးမရှိ ရှုးသွပ်ခြင်းသို့ ရောက်ရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လောကစိန္တာမည်သော ဤအကြံမျိုးကိုသင်တို့ မကြံစည်ကြကုန်လင့်။ သတ္တဝါသည် မြဲ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါသည် မမြဲဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါသည် အဆုံးရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊အဆုံးမရှိဟူ၍လည်းကောင်း အသက်သည် ကိုယ်မည်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အသက်သည် ကိုယ်မှတခြား ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သေး၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဖြစ်ပြီ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါသည်သေသည်မှ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါသည်သေသည်မှ အခြားမဲ့၌ မဖြစ်သည် မဟုတ် ဟူ၍ လည်းကောင်းမကြံစည်ကြကုန်လင့်။

ချစ်သားတို့၊ ထိုသို့ကြံစည်ခြင်းကား အကျိုးစီးပွားနှင့်လည်း မစပ်၊ ရှေးဦးစွာ ရအပ်သော မြတ်သော အရိယာမဂ်ဟူသော အကျင့်နှင့်လည်း မစပ်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာမဖြစ်၊ရာဂ၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ၊ ကိလေသာ၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ မဖြစ်။

---

www.dhammaransi.com

ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ ကြုံလိုက်ရမှုကား ဤတရားကား ဒုက္ခ သစ္စာတည်းဟု ဤသို့ သင်တို့ ကြုံကြလေကုန်။ ဤတရားကား ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ သစ္စာတည်း။ ဤတရားကား ဒုက္ခ သစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိရောဓ သစ္စာတည်း။ ဤတရားကား ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်းဟု သင်တို့ဤသို့ ကြုံကြလေကုန်။

ချစ်သားတို့၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသစ္စာလေးပါးကို ကြံစည် တွေးခေါ်ခြင်းသည် ရှေးဦးစွာ ရအပ်သော မြတ်သော အရိယာမဂ်နှင့် စပ်၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ၊ ရာဂ ကင်းခြင်းငှာ၊ ရာဂ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်း၊အနိစ္စကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာဖြစ်၏။

ချစ်သားတို့၊ အတိတ်ဘဝ၊ အနာဂတ်ဘဝ အဆက်ဆက် တို့၌ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာ ငါးပါး တို့သည် အမြဲမရှိကုန်။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး တို့၏ မမြဲသောအဖြစ်သည်ကား အဘယ်ဆိုဘွယ်အံ့နည်း။ စင်စစ် မမြဲ သည်သာလျှင် ဖြစ်သတည်း။

ချစ်သားတို့၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး တို့၏မမြဲသောအဖြစ်ကို မြင်ပြီးသော၊ပရိယတ္တိအာဂမ၌ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာ၏တပည့်သည် အတိတ်ဘဝ အဆက်ဆက် တို့၌ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိပြီ။ အနာဂတ်ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာငါးပါး

www.dhammaransi.com

တို့ကိုလည်း ငြိုးငွေ့စေခြင်းငှာ၊ တပ်စွန်းခြင်း ကင်းစေခြင်းငှာ၊ ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှာ ကျင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုအလုံးစုံသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် အမြဲမရှိသည်သာ မဟုတ်သေး၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတရားအစုတို့သည် ဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခလည်း မည်ကုန်၏။ အစိုးမရသည်ဖြစ်၍ အနတ္တလည်း မည်၏ဟု ဟောတော်မူ၏။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်)

www.dhammaransi.com

(၁)

....မှတဆင့် ဗုဒ္ဓထံတော်သို့

အချိန်မှာ ညဥ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်ဖြစ်၏။ အန္ဓဝန မည်သော တောအုပ်ကြီးသည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်၊ အိပ်မောကျလျက်ရှိနေ၏၊ တောကြက်တွန်သံများသာ တခါတခါ တောအုပ်ကြီးထဲမှ ဆွဲဆွဲငင်ငင် ဖောက်ထွက်လာ၏။

ညဥ့်လွှာရုံအောက်တွင် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်သော ထိုတောအုပ်သည် လျှပ်စည်းပြက်လိုက်သည့်ပမာ ရုတ်တရက် လင်းထိန်လာပြီး ထိုအလင်းရောင် အောက်တွင် နတ်သား တပါးကို တောက်ပသောကိုယ်ရောင်ဖြင့် တွေ့ရ၏။

ထိုနတ်သားသည် ကျောင်းသခ်မ်းတခု၏ ရှေ့မျက်နှာစာ အရပ်တွင် ရပ်လျက် စဉ်းစားနေဟန် ရှိ၏။ ခဏမျှ ကြာလျှင် ကျောင်းတော်ပေါ်သို့ တချက်မျှမော့ကြည့်ပြီး တက်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အရှင်ကုမာရကဿပသည် မကြုံစဘူး အကာလ ညအခါတွင် တောအုပ်ကြီးတခုလုံး လင်းထိန်လာပုံ ထူးသောကြောင့် တအံ့တဩဖြစ်နေခိုက်တွင် ထိုနတ်သားသည် "အို ရဟန်း

ဧပယ်ဒွီး ၁၁၄၆

www.dhammaransi.com

အို ရဟန်း”ဟု အာမေဍိတ်သံဖြင့် ခေါ်ရင်း သူ့ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ပြဿနာတခုကို အရှင်ကုမာရကဿပအား မေးမြန်းပြီးနောက် ရုတ်ချင်းပင် ပြန်သွားလေ၏။

အရှင်ကုမာရကဿပသည် စကားတတ်၊စာတတ်၊ အကျော်အမော်ဖြစ်သော်လည်း နတ်သားကလျှောက်ထားသောပြဿနာအတွက် အဖြေမထွက်နိုင်ဘဲဖြစ်နေ၏။ထိုပြဿနာမှာ လျှောက်သူအတွက်သာမဟုတ်၊လျှောက်ထားခြင်းခံရသူအတွက်ဟု ဆိုသွားသောကြောင့် အရှင်ကုမာရကဿပမှာ ထိုပြဿနာကို စိတ်မဝင်စားဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။

အရှင်ကုမာရကဿပသည် ပြဿနာကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဝေဖန်သုံးသပ်ရင်း“မိုးလင်းပါစေ”ဟု ဆုတောင်းနေ၏။မိုးလင်းသောအခါ ပျာရီးပျာယာ မျက်နှာသစ်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ရှိရာ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်ပြေးကာ နတ်သားလျှောက်ထားသွားသောအတိုင်း မြတ်ဘုရားအားပြန်၍လျှောက်ထားခြင်းပြုလေ၏။

“အရှင်မြတ်ဘုရား၊ညက နတ်သားတပါး တပည့်တော်ထံသို့ အချိန်မတော် ရောက်လာပြီး ပြဿနာတရပ် ပေးအပ်သွားပါသည်။သူ့ပြဿနာမှာ ဤသို့ပါဘုရား။

“အို ရဟန်း၊ အို ရဟန်း”ဟု တပည့်တော်ကို ခေါ်၍ ကျောင်းပေါ် တက်လာပြီး သူက ဤသို့ လျှောက်ထားသွားပါသည်။ ဤတောင်ပို့သည် ညအခါများတွင် အခိုးအလျှံများ ထွက်၍ နေ့အခါတွင် အရောင်တလက်လက်နှင့် ရှိနေသည်။ ပုဏ္ဏားတယောက်က ပညာရှင်တဦးအား ထိုတောင်ပို့ကြီးကို

www.dhammaransi.com

အတူးခိုင်း၏။ ပညာရှင်က တူးသောအခါ တံခါးကျည်(တံခါးမင်းတုတ်)ကို တွေ့လေသည်။ "ဒီမှာ တွေ့ပြီ"ဟု ပညာရှင်က ပုဏ္ဏားကို ပြောသည်။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားက "အို ပညာရှင် ဤတံခါးကျည်ကိုအသာထား။ဆက်၍ တူးဘိဦး"ဟု စေခိုင်းသဖြင့် တူးပြန်သောအခါ ဖားတကောင်ကို တွေ့ပြန်လေ၏။ထိုအခါ "သည်မှာတွေ့ပြီ"ဟု ပညာရှင်က ပုဏ္ဏားကို ပြောလေသည်။

ပုဏ္ဏားက ဖားကောင်ကိုကြည့်ကာ "အို ပညာရှင်၊ ဤဖားကို အသာထား။ ဆက်၍တူးလေဦး"ဆိုချက်အရ ဆက်၍ တူးပြန်လေသောအခါ တောင်ပို့တွင်း၌ အောက်သို့စိုက်၍ လိုက်သွားသော လမ်းနှစ်သွယ်ကို တွေ့ရပြန်လေသောအခါ "တွေ့ပြီ"ဟု ပုဏ္ဏားအား ပြော၏။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားက ဆိုပေသည်ကား "အို အချင်းပညာရှင်၊ ဤလမ်းနှစ်သွယ်ကိုလည်း ထားလိုက်ဘိဦး။ ဆက်၍သာ တူးပါလေ"ဟု ခိုင်းပြန်သောကြောင့် တူးပြန်လေရာ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို တွေ့သဖြင့်"တွေ့ပြီ"ဟု ပညာရှင်က ပုဏ္ဏားအား ပြောပြ၏။

ထိုအခါ"အို ပညာရှင်၊ဤဆပ်ပြာရေစစ်ကိုလည်း ထားလိုက်ဘိဦး။ဆက်၍သာ သင်တူးပါဘိ" ဟူ၍ ပုဏ္ဏား၏စေစားချက်အရ ဆက်၍ တူးပြန်သောအခါ လိပ်တကောင်ကို တွေ့လေ၏။ "တွေ့ပြီ"ဟု ပုဏ္ဏားအား လိပ်ကိုပြ၍ ဆိုပေ၏။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏားက"အို ပညာရှင်၊ဤလိပ်ကိုလည်းထားလိုက်ဘိဦး။ဆက်၍သာ တူးပါလေဘိ"ဟူ၍ ခိုင်းပြန်သဖြင့် တူးလေသောအခါ သားလှီးခုံနှင့် စဉ်းတီတုံးကိုတွေ့လေ၏။ "တွေ့ပြီ" ဟု ပုဏ္ဏားအား ပြ၏။

www.dhammaransi.com

ထိုအခါတွင်လည်း ပုဏ္ဏာက ဆက်၍တူးခိုင်း၏။ ပညာရှင်လည်း ခိုင်းတိုင်းတူးလေရာ သားတစ်တခုကိုတွေ့၍ ပုဏ္ဏားအား ပြလေ၏။ ပုဏ္ဏားလည်း ရှေးနည်းတူ ဆက်၍ တူးစေသောအခါ မြွေနဂါးကြီးတကောင်ကိုတွေ့လေ၏။ ပုဏ္ဏားကို ပြသောအခါ "ဤနဂါးကို ရိုက်ပုတ်ခြင်း မပြုလေနှင့်။ထိုနဂါးကြီးအားအမြဲတစေ ရိုသေစွာ သင်ရှိခိုးပါလေ။"

"အို ရဟန်း၊အကျွန်ုပ်တင်လျှောက်သောဤပြဿနာများကို ဘုရားသခင်အား တဆင့်လျှောက်ထား လိုက်ပါလေ။ မြတ်စွာဘုရားက သင်အားဖြေကြားတော်မူသောအတိုင်း ထိုပြဿနာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ မှတ်လည်း မှတ်သားပါလေ။

"အို ရဟန်း၊ အကျွန်ုပ်ဝံ့ရဲစွာဆိုပါအံ့၊ မြတ်ဘုရားကိုရှင်း၊ မြတ်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကကိုရှင်း၊ ကျွန်ုပ်ထံမှတဆင့် ကြားစကားကိုရှင်း၊ဖယ်၍ အကြင်သူသည်အကျွန်ုပ်အား မေးလျှောက်အပ်သောပြဿနာတို့ကို ပြေလည်အောင် ဖြေဆိုခြင်းအားဖြင့် သူခပ်သိမ်းတို့အား နှစ်သက်မှုဖြစ်စေရာ၏။ထိုဂုဏ်မျိုးကို လူပြည် နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ အကျွန်ုပ်မမြင်။ ဤပြဿနာများကို အရှင်ဘုရားမှတဆင့် ဘုရားသခင်အား ဆက်ဆက် မေးလျှောက်တော် မူပါဘိ"ဟူ၍ တပည့်တော်ကို ပန်ကြားပြီး ထိုနတ်သားသည် ရတ်ချင်းပင် ပြန်သွားပါသည်ဘုရား။

''အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ထိုနတ်သား မေးလျှောက်သွားသည့် ပြဿနာများအနက်မှ–

၁။ တောင်ပို့ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။

၂။ ညဉ့်၌ အခိုးလုံ့ထွက်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။

---

www.dhammaransi.com

၃။ နေ့အခါ၌ အရောင်တောက်ပဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၄။ ပုဏ္ဏားဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၅။ ပညာရှင်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၆။ လက်နက်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၇။ တူးဆွခြင်းဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၈။ တံခါးကျည်(မင်းတုတ်)ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၉။ ဖားပြုတ်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၀။ လမ်းနှစ်သွယ်ဟူအည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၁။ ဆပ်ပြာရေစစ်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၂။ လိပ်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၃။ သားလှီးခုံနှင့် စဉ်းတီတုံးဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၄။ သားတစ်ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။
၁၅။ နဂါးဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။

အရှင် ကုမာရကဿပသည် မြတ်ဘုရားအား ဤသို့ မေးလျှောက် လေသောအခါ မြတ်ဘုရားက ဤသို့ ဖြေကြားတော်မူလိုက်၏။

"အို ချစ်သား ကုမာရကဿပ၊

၁။ တောင်ပို့ ဟူသည်ကား အခြားကို ဆိုသည်မဟုတ်။ မဟာဘုတ်လေးပါး၏အစုအဝေးဖြစ်သော၊ မိဘတို့၏

www.dhammaransi.com

သက်သေးကြောင့် ဖြစ်ရသော၊ ထမင်းစသော အာဟာရတို့ကြောင့်ကြီးပွားရသော၊ မမြဲခြင်း၊ လိမ်းကျံခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၊ ဖရိုဖရဲကျခြင်း သဘောရှိသော ဤခန္ဓာကိုယ်ကောင်ပင် ဖြစ်၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကို တောင်ပို့နှင့်တင်စား၍ဆိုခြင်းဖြစ်ပေ၏။

၂။ ချစ်သားရဟန်း၊ လူတို့သည် နေ့အခါ၌ တကုတ်ကုတ် အလုပ်လုပ်ကြရပြီး ညရောက်သောအခါ လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက် အဖန်ဖန်ကြံကြ၊ စည်ကြ၊ တွေးတောစိတ်ကူးကြ၏။ အကြိမ်ကြိမ်အတပ်ထပ်သုံးသပ်ကြ၏။ ဤသို့ ကြံစည်တွေးခေါ် စိတ်ကူး သုံးသပ်ခြင်းသည် ညအခါ အခိုးလျှံထွက်သည်မည်၏။

၃။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ လူတို့သည်ညအခါ တွေးတောကြံစည်ကာ အကြံဉာဏ်များ ထုတ်ကြပြီးလျှင် နေ့အခါ၌ တလုပ်ရှားရှား မနားမနေ အလုပ်လုပ်ကြကုန်၏။ ဤသို့ အလုပ်လုပ်ကြရသည်ကို နေ့အခါတွင် အရောင်တောက်ပသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

၄။ အိုချစ်သားရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား ဟူသည်ကား ငါဘုရားကို ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။

၅။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ ပညာရှင်ဟူသည်ကား သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သည့် ရဟန်းကို ဆိုပေ၏။

၆။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ လက်နက် ဟူသည်ကား ပညာတည်း။ ပညာကို လက်နက်ဟု ဆိုသတည်း။

•မယ်ဒွီးစာပေ

www.dhammaransi.com

၇။ ချစ်သားရဟန်း၊ တူးဆွခြင်းဟူသည်ကား အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် အားထုတ် လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဆိုပေ၏။

၈။ ချစ်သားရဟန်း၊ တံခါးကျည် ဟူသည်ကား မသိနားမလည်မှု အဝိဇ္ဇာပင်တည်း။ 'အို ပညာရှင်၊ တံခါးကျည်နှင့်တူသော အဝိဇ္ဇာကို ဖယ်ရှားပစ်လော့။ ပညာတည်းဟူသော လက်နက်ကို ယူ၍ တူးဆွခြင်းတည်းဟူသော ကြိုးစားအားထုတ်မှုကို ပြုလော့'ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၉။ ချစ်သားရဟန်း၊ ဖားပြုတ်ကောင် ဟူသည်ကား အမျက်ဒေါသကို ဆိုသတည်း၊ 'အို ပညာရှင်၊ သူကို ထိ တို့လျှင် ဖောင်းပွ၍ ထလာတတ်သော ဖားပြုတ်ကောင်နှင့် တူသည့် ထိုအမျက်ဒေါသကို ဖယ်ရှားဖစ်လော့'ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၁၀။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ လမ်းနှစ်သွယ် ဆိုသည်ကား အဖြူအမဲ မခွဲခြားနိုင်၊ အကောင်းအဆိုး မပိုင်၊ သို့လောသို့လော တွေးတောယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာကို ဆိုသတည်း။ 'အို ပညာရှင်၊ လမ်းနှစ်သွယ်နှင့် အသားတူသော ဝိစိကိစ္ဆာကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖျောက်လော့။ ပညာလက်နက်စွဲကိုင်၍ ဖြိုင်ဖြိုင်တူးလော့'ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

၁၁။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ ဆပ်ပြာရေစစ် ဟူသည်ကား နီဝရဏတရား[၁] ငါးပါးကို ဆိုသတည်း။ ၎င်းတို့ကို ဖယ်ရှားလော့။ ပညာလက်နက်ကို စွဲကိုင်၍ တူးလော့ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၁၂။ အိုချစ်သားရဟန်း၊လိပ်ဟူသည်ကားဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးကို ဆိုသည်။ အို ပညာရှင်၊ လိပ်သတ္တဝါနှင့် အလားတူကုန်သော ၁၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၂၊ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၃၊ သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၄၊ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၅၊ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖယ်လော့။ ပညာလက်နက်ကို စွဲကိုင်၍ တူးဖို့လော့ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၁၃။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ သားလှီးခုံးနှင့် စဉ်းတီတုံး ဟူသည်ကား ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ဆိုသတည်း။ 'အို ပညာရှင်၊ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်၊ မြတ်နိုးအပ်၊နှစ်သက်အပ်၊တတ်စွမ်းကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သားလှီးခုံး၊စဉ်းတီတုံးနှင့်အလားတူသည့် ငါးပါး အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ဖယ်ရှားလော့။ပညာ လက်နက် စွဲကိုင်လျက် တူးဖို့လော' ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၁၄။ အို ချစ်သားရဟန်း၊ သားတစ်ဟူသည်ကား ရာဂကို ဆိုသတည်း။ 'အို ပညာရှင်၊ သားတစ်နှင့် အလား

၁။ ၁-ကာမစ္ဆန္ဒ နီဝရဏ၊ ၂-ဗျာပါဒ နီဝရဏ၊ ၃-ထိနမိဒ္ဓ နီဝရဏ၊ ၄-ဥဒ္ဓစ္စနီဝရဏ၊ ၅-ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏ။

www.dhammaransi.com

တူသော ရာဂကို အမြစ်ပြုတ်အောင် သုတ်သင်လော့။ ပညာလက်နက်ကိုင်၍ ဖြိုင်ဖြိုင်ဖြိုခွင်းလော့’ ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

၁၅။ အို ချစ်သားရဟန်း မြွေနဂါးဟူသည်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုသတည်း။ ထိုမြွေနဂါးတည်းဟူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ဦးထိပ်ထက်၌ တည်ထားလော့။ ညှဥ်းပန်းခြင်း မပြုအပ်။ အမြဲတစေ ရိုသေစွာ ရှိခိုးလော့။ ပူဇော်လော့ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

အို ချစ်သားရဟန်း၊ နတ်သား မေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာတို့၏ အဖြေကား ဤသည်တို့ပင် ဖြစ်သတည်း”ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဆုံးတွင် အရှင်ကုမာရကဿပသည် ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေ၏။[၁]

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဩပမ္မဝဂ်၊ ဝမ္မိကသုတ်၊ ၁၉၅၊ ဆဋ္ဌမူ)

၁။ ပဉ္စဝိသဇ္ဇနာဝသာနေအရဟတ္တံ ပါပုဏိ။ ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၊ ပယာသိရာဇညသုတ်၊ ၃၉၇၊ ဆဋ္ဌမူ။

---

www.dhammaransi.com

(၂)

ပရလောကကို သုတေသနပြုသူ မြို့စားကြီးတဦး

ကျောက်ခဲချင်း ခတ်မိလျှင် မီးပွင့်၏။
ဒေါသချင်း ခတ်မိလျှင် ရန်မီးပွင့်၏။
ပညာရှိချင်း ခတ်မိလျှင် ဉာဏ်မီးပွင့်၏။

ပညာရှိ စာတတ်ပေတတ်၊ စကားတတ် ရဟန်းတော်တပါးနှင့် မိစ္ဆာဝါဒကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးထားသူ လူစကားတတ် လူကတ် လူကလန့်မြို့စားတဦး။ ထိုဗုဒ္ဓဝါဒီနှင့် မိစ္ဆာဝါဒီနှစ်ဦးတို့ ယှဉ်ပြိုင် ရင်ဆိုင်မိလေသောအခါ ပွဲကြီးပွဲကောင်းသဖွယ် "ဝါဒတိုက်ပွဲ" ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

တမလွန်လောက "ရှိ၊မရှိ"ကိုရင်း၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ "ဖြစ်၊မဖြစ်"ကိုရင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလျှင် အကျိုး "ရ၊ မရ"၊ အကုသိုလ်ပြုလျှင် "အပြစ်ဖြစ်၊ မဖြစ်" ကိုရင်း၊ အချင်းချင်း အပြန်ပြန်အလှန်လှန် တင်ပြချက်၊ ဆွေးနွေးချက်၊ ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များမှာ နောင်သောအခါတွင် ရာဇဝင်တွင် ရစ်စေမည့် "အဖိုးတန်မှတ်တမ်းကြီး"တခု ဖြစ်လာသည်။ ဖြစ်ပုံ ကား ဤသို့တည်း။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ထိုသမိုင်းမှတ်တမ်းကြီး၏ နိဒါန်းအစတွင် မြို့စား တဦးက ပလ္လင်ခံ၏။ အမည်မှာ "ပါယာသိ"ဟု တွင်၏။ ပါယာသိသည် ကောသလမင်းကြီးက သေတဗျအမည်ရှိသော မြို့ကို အပိုင်စား ပေးထားသောကြောင့် မြို့ကို အစွဲပြု၍ "သေတဗျမြို့စား"ဟု တွင်ဘွယ်ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ပြောင်မြောက်မှုကြောင့် မြို့၏ အမည်ကို လူ့အမည်က လွှမ်းကာ "ပါယာသိမြို့စား"ဟူ၍သာ တွင်နေ၏။

ပါယာသိမြို့စားသည် သတ္တိရှိ၏။ တစုံတခုကို လုပ်မိလျှင် ဝံ့ဝံ့ရဲရဲ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ဘတ်၏။ ထိုသို့ ဝံ့ဝံ့ရဲရဲ သတ္တိဗျတ္တိရှိစွာဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ဘတ် သောကြောင့် သူသည် မိစ္ဆာဝါဒ သရဖူဆောင်းကာ မိစ္ဆာဝါဒီတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်လာသည်။ အုပ်ချုပ် ရေးသက် ဝါဒ ရေးကြောင့် (ပါယာသိရာဇည) ပါယာသိမြို့စားကြီး ဆိုသော အမည်ဂုဏ် သတင်းမှာ ပျံ့နှံ့ကြီးမြင့်လျက် ရှိလေသည်။

ပါယာသိမြို့စားသည် ယခုအချိန်တွင် မိစ္ဆာဝါဒကို အမြဲဘက် ဘနိုး ရင်ဝယ် ပိုက်ထွေးထားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထိုမိစ္ဆာဝါဒကို သူသည် အရမ်းကာရော ယုံကြည်လက်ခံခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူပြော လူပြော ကိုလည်း မယုံကြည်တတ်၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ကျေနပ်လောက်အောင် သုတေသနပြုလျက် စိတ်ချ ရလောက်သည့် အခြေဆိုက်မှ နှစ်ခြိုက်လေ့ ရှိ၏။ ထိုခေတ်တွင် ဤအချက်သည် ပါယာသိ မြို့စားကြီး၏ ထူးခြားသော ဂုဏ် ဖြစ်လေသည်။

သူ ယခု သိမ်းပိုက်ခံယူထားသော မိစ္ဆာဝါဒကို လက်မခံ မီက အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဂွမ်းဖတ်သကဲ့သို့ ကျေညက်နေ

www.dhammaransi.com

အောင် နှစ်နှင့်ချီ၍ လေ့လာစူးစမ်းကာ လက်တွေ့ သုတေသန ပြုလာခဲ့ရသည်။ နှစ်နှစ်ကာကာ အထူထဲ အသဲထဲက လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ မကျေမနပ်မချင်း ထိုဝါဒလို လက်ခံခြင်း သူ မပြုသေး။

ထိုဝါဒကို သုတေသနပြုခဲ့စဉ်က ပါယာသိ မြို့စားသည် သူ ဉာဏ်မှီသလောက် မှုတမှုကို "စောက်ချ"ခဲ့၏။ ထိုမှုအရ သူ သုတေသန ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သူ့မှုကား မှုထူ မှုဆန်း ဖြစ်၏။

အကြင်သူသည် ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် စောင့်စည်းပြီး လျှင် ဒါန သီလစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို တတ်နိုင်သမျှ ပြု၏။ ထိုသူ ကွယ်လွန် လေသောအခါ နတ်ရွာ သုဂတိသို့ လားရောက်ရလေ၏။

အကြင်သူ တဦးကား ကံငါးပါး ကိုလည်း ကျူးလွန်၏။ ဒါန သီလစသော ကောင်းမှု တို့ကိုလည်း ပြုခြင်းမရှိ။ ထိုသူ ကွယ်လွန်သွား လေသောအခါ အပါယ် လေးပါးသို့ လား ရောက်ရလေ၏ဟု သမဏ ဗြာဟ္မဏကြီးတို့ ဆိုပြောဆုံးမလေ့ ရှိသည့် "ရှေးဟောင်းဩဝါဒများ"အပေါ်၌ သူ့မှုကို အခြေခံ ပနက် စွဲလိုက်ပြီ့နောက် ဒုစရိုက် မိုက်တိုးတာ များကိုရင်း၊ သုစရိုက် ကုသိုလ်ရှင်များကိုရင်း သူ၏ သုတေသနဓာတ်လမ်း အတွက် လက်တွေ့အစမ်းသပ်ခံ ဓာတ်ကောင်အဖြစ် ရွေးလိုက် လေသည်။

ဆန္ဒပြင်းစွာဖြင့် ပါယာသိမြို့စား လေ့လာ လိုက်စားနေ သော အရာကား "တမလွန်လောက ရှိမရှိ၊ သေလျှင် ဘဝသစ် တခု၌ ပြန်၍ ဖြစ်၊ မဖြစ်၊ ကုသိုလ်ပြုလျှင် ကုသိုလ်၏အကျိုးကို စံရမည်၊ မစံရမည်၊ အကုသိုလ်ပြုလျှင် အကုသိုလ်၏ အပြစ်ကို

www.dhammaransi.com

ခံရမည်၊ မခံရမည်”ကို အတိအကျ သိရအောင် ကိုယ်တွေ့သုတေသန ပြုခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ပါယာသိမင်းကြီးစား တွက်ဆမိလေသည့်ကား အကယ်၍ သမဏ ဗြာဟ္မဏကြီးတို့ ဆိုလေတိုင်း အကုသိုလ်မှုကို ပြုလုပ်ကြသော ဒုစရိုက် မိုက်တုံးတာကောင်များ သေခဲ့သော် အပါယ်လေးပါး အစာဖြစ်မည်။ ငရဲကျမည်။ ငရဲရောက်လျှင် ငရဲအကြောင်းကို ထိုသူတို့ ကောင်းကောင်းသိကြမည်။ သုစရိုက်မှု ကုသိုလ်ပြုကြသော အလှူရှင်၊ ဒါနရှင်များ ကွယ်လွန်၍ နတ်ရွာသုဂတိ လားခဲ့သော် ထိုသူ ဤသူတို့သည် နတ်ပြည်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိကြမည်။

သူ၏ သုတေသနအတွက် ထိုသူ ဤသူတို့ထံမှ၊ ဝါ၊ နတ်ပြည် ရောက်သူ၊ ငရဲလားသူတို့ထံမှ၊ ဝါ၊ အထက်လူ၊ အောက်လူတို့ထံမှ အထောက်အကူများစွာ ရနိုင်သည်ဟု တွက်ဆထားသည့် အလျောက် သူ၏ သုတေသနမှုတွင် ထိုကုသိုလ်ရှင်၊ အကုသိုလ်ရှင် ဝါ၊ ထိုလူလိမ္မာနှင့် လူမိုက်တို့အား ကျကျနန အသုံးချလေတော့သည်။

သူ၏ အသုံးချပုံမှာ ယဉ်ယဉ်ကလေးနှင့် ဆွဲဆောင်မှု ရှိလှ၏။ လူဘဖက်သားတို့အား စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်စေ၏။ ထိုသူ ထိုသူများ သေခါနီးကာလတွင် သူတို့ထံမှောက်သို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီး ထိုသူတို့နားသို့ စကားသွင်းလိုက်သည်။

ဥပမာ၊ ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် ထိန်းစောင့်ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြသော လူသူတော်ကောင်းများအား “သင်တို့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော် ဆရာသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏတို့၏ အဆိုအမိန့် အရဆိုလျှင် နတ်ရွာသုဂတိသို့ လားရောက်ရမှာ သေချာသည်။

www.dhammaransi.com

နတ်ပြည်ရောက်လေသောအခါ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မဖြင့် မည်သည့် နတ်ဘုံမှာ၊ မည်သည့်နတ်သမီး၊ နတ်သား ဖြစ်နေပါသည်” ဟူ၍ရင်း၊ ကံငါးပါးကို အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် ကျူးလွန်ထားကြသော ဒုစရိုက် မိုက်ခဲများအားလည်း “သင်တို့ ကွယ်လွန်သောအခါ အပါယ်လေးပါး အစာဖြစ်၍ ငရဲသို့ လားမှာသေချာသည်။ အကယ်၍ ငရဲသို့ ကျရောက်ခဲ့သော် မည်သည့် ငရဲမှာ မည်သို့ ခံနေရပါသည်” ဟူ၍ရင်း၊ မိမိ၏ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်း မိသင်္ဂဟများအားလည်း သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ရောက်ရာဘဝကလာပြီး “ဘယ်နေရာမှာ ဘာဖြစ်နေသည်”ဟူ၍ရင်း သူ့ထံလာ၍ အကြောင်းပြန်ကြားလှည့်ပါရန် တင်ကြို၍ မှာလိုက်လေသည်။

ထိုသူ ၏သူများကလည်း “ကောင်းပါပြီ၊ လာရောက်အကြောင်းပြန်ပါမည်။ သတင်းပို့ပါမည်” ဟူ၍ အသီးသီး လေးလေးစားစား အာမခံသွားကြကုန်သဖြင့် ထိုသူတို့ ကွယ်လွန်သွားလေသောအခါတွင် ပါယာသိမြို့စားသည် ဟိုက သည်က သတင်းစကားများ ကြားရနိုးနိုးဖြင့် အမျှော်ကြီး မျှော်ကိုးနေခဲ့သော်ငြားလည်း ကာလကြာညောင်း အချိန်သာဟောင်းဟောင်း လာခဲ့သည်။ မည်သူ တဦးတယောက်မျှ သူ့ထံ အကြောင်းပြန်ကြားလာသူ မရှိ။ နတ်ပြည်ကလည်း သတင်းမရောက်၊ အောက် ငရဲပြည်ကလည်း သတင်း မရ။ ဘာမျှ မသိရသည့် အဆုံးတွင် သူ၏ သုတေသနလုပ်ငန်းကို နိဂုံးချုပ်လိုက်သတည်း။

“တမလွန်လောက ဆိုသည်မှာ တကယ်ရှိသည် မဟုတ်။ လံကြုဘ်၊ လုပ်ကြံစကားမျှသာပါတကား။ အကယ်၍ ရှိခဲ့သော်

www.dhammaransi.com

တယောက်မဟုတ်လျှင် တယောက်ယောက်တော့ ကေန် ငါ့ထံသို့ အကြောင်းပြန်ကြားလာလေတန်ရာသည်။ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်ကာလ၌ ဘာမျှမဖြစ်ရှိသာ မလာခြင်း ဖြစ်မည်။ စင်စစ် ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဖလဆိုသည် မှာလည်း အပြောသာရှိသည်။ လက်တွေ့အားဖြင့်ကား ဘာမှ မဟုတ်။ ကောင်းတာကိုဘဲလုပ်လုပ်၊ မကောင်းတာကိုဘဲလုပ်လုပ် လုပ်သောကြောင့် အကျိုးလည်း မဖြစ်၊ အပြစ်လည်း မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကျိုးကို မျှော်ကိုး၍လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုစရာမလို။ အပါယ်လားမည် စိုး၍လည်း အကုသိုလ် ဒုစရိုက် အလုပ်မျိုးအတွက်လည်း ရှိုးတိုးရှန့်တန့် ဖြစ်ဘွယ်မရှိဟု စွဲမြဲစွာ သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်ပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း "ဝါဒ လမ်းစဉ်" သတ်မှတ်လေသတည်း။

"ထိုထို အကြောင်းကြောင်း[၁] တို့ကို ထောက်၍ တမလွန်လောကဟူသည် မရှိ။ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက် ပြန်၍ မဖြစ်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ဆိုသည်မှာလည်း စကားတွင်သာရှိသည်။ လက်တွေ့ အကောင်အထည်အားဖြင့် ဘာမျှ မထင်၊ ဘာမျှ မရှိ။"

၁။ ဣတိပိနတ္ထိတိ တံတံကာရဏံ အပဒိသိတွာ ပေမ္မိနတ္ထိတိ ဝဒတိ။

(ဒီဃနိကာယ်၊ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၊ ပါယာသိ ရာဇညသုတ်၊ ၃၉၇၊ ဆဋ္ဌမူ)း

www.dhammaransi.com

ဤသည်ကား ပါယာသိမြို့စား၏ သုတေသန ပြုချက်မှ ထွက်လာသည့် ကောက်ချက် ဖြစ်ချေ၏။ ဤကောက်ချက်အရ ကိုယ်တိုင်လည်း ခံယူကျင့်သုံး၏။ သူတပါးတို့အားလည်း ကျင့်သုံး စေ၏။

ပါယာသိမြို့စား၏ မိစ္ဆာကောက်ချက်ကို အကယ်ပင် လိုက်လိုက်လဲလဲ စွဲမြဲစွာ လက်ခံ ယုံကြည်ကြသူများလည်း ရှိသည်။ အချို့ကမူ ယင်း မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ယုံကြည်ခြင်း မရှိသော်လည်း ပါယာသိမြို့စား၏ အကြိုက်ကိုလိုက်ကာ မိစ္ဆာအယူ ကပ်မြှောင် အယောင်ဆောင်ကြသည်။ အချို့မူကား ပါယာသိ မြို့စား၏ အယူအစွဲကို ကြိုက်သည်လည်း မဟုတ်။ မကြိုက် သည်လည်း မဟုတ် ဖာသိဖာသာပင် နေကြသည်။

ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားမှာ တမလွန်လောကနှင့် ပတ်သက်၍ လက်တွေ့ကျကျ သုတေသနပြု၍ တီထွင်လိုက်သော "ဝါဒကီထွင် ရှင်မြို့စား" ဖြစ်လာသည်။ နဂိုက မြို့စား အရှိန်အဝါဖြင့် အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ ထင်ရှားကျော်ကြားလျက် ရှိနေသည့် အထဲတွင် ဝါဒသစ်တမျိုးကို အောင်မြင်စွာ ပျိုးထောင်လိုက် နိုင်ပေသည့်အတွက် သေတဗျမြို့နယ်တွင်သာမက ကောသလ မင်းကြီး စိုးစံတော်မူရာ နေပြည်တော်ကြီးအထိ ပါယာသိ မြို့စား၏ သတင်းမှာ တောမီးလောင်သည့်အလား ကူးစက် ပြန့်ပွားသွားလေရာ ကောသလမင်းကြီးမှာလည်း ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ လွတ်လပ်စွာ ခံယူကျင့်သုံးခွင့်ပေးသည့် သဘောဖြင့် မိစ္ဆာဝါဒ တီထွင်ရှင်ပါယာသိမြို့စားအား ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လျစ်လျူရှုကာသာ နေတော်မူသောကြောင့် ပါယာသိမြို့စား၏ မိစ္ဆာအယူမှာ အညွန့်တလူလူ ရှိနေလေတော့သည်။

www.dhammaransi.com

သို့သော် သို့သော်-

တနေ့သ၌ ပါယာသိမြို့စားအဖို့ မနှစ်မြို့ဘွယ်၊ စိတ်နှလုံး နောက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ အကြောင်းတခု ပေါ်လာ လေ၏။ အယူမှားနေသော ပါယာသိမြို့စား၏ နယ်ထည်းသို့ စာတတ်၊ စကားတတ်၊ ဉာဏ်ပဋိဘာဏ် လျင်မြန်လှသည်ဟု ကျော်ကြားသော ရဟန်းတော် တပါး ကြွရောက်လာသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပါယာသိမြို့စားစိုးပိုင်သော သေတဗျမြို့၏ ထက်ဝန်းကျင်တွင် စုရုံးစုရုံးနှင့် ပြဿနာကို ခေါင်းချင်းရိုက် ရင်း ဟိုကသည်က ထွက်ထွက်လာကြသော လူများကိုရင်း၊ ထိုလူတို့သည် တနေရာ၌ တပေါင်းတည်း တခဲနက် စုရုံးကြပြီး လျှင် သေတဗျမြို့ မြောက်စူးစူးအရပ် ယင်းတိုက်တောဆီသို့ အလုံးအရင်းနှင့် ချီတက်သွားကြသည်ကိုရင်း ပါယာသိမြို့စား သည် ပြာသာဒ်ထက် လေသာနန်းတံခါးမှ မြင်ရလေသောအခါ အမတ်တဦးကို ခေါ်၍ အကျိုးအကြောင်း မေးလေသည်တွင် ထိုအမတ်က တင်လျှောက်လေသည်ကား-

“အို.... အရှင့်သား၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်၊ အရှင်ကုမာရကဿပမည်သော ရဟန်းတပါးသည် နောက်ပါ သံဃာငါးရာ ခြံရံလျက် ဤမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာပြီး ယခု ယင်းတိုက်တောနန်းတွင် စခန်းချလျက် ရှိနေပါသတဲ့ ဘုရား။ ထိုကိုယ်တော်သည် ပညာလည်းတတ်သည်။ စကားအရာမှာ လည်း လိမ္မာသည်။ ဉာဏ်ပဋိဘာဏ် အလွန် လျင်သည်။ ပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် သူမတူအောင် ဆန်းကြယ်လှစွာသော တရားစကားကိုလည်း ဟောပြောတတ်သည်။ထေရ်ကြီးဝါကြီး၊

www.dhammaransi.com

ရဟန္တာကိုယ်တော်ကြီး ဟူ၍လည်း ကျော်ကြား ပါသည်။ တမြို့လုံး အုံးအုံးကြွက်ကြွက်နှင့် ဂယက်ရိုက်ပြီး ဟိုလူအုပ်ကြီး ချီတက်သွားသည်မှာ ထိုရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် ကုမာရကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြရန် သွားကြခြင်းပါ အရှင့်သား”

ထိုစကားကိုကြားလတ်သော် ပါယာသိမြို့စားမှာ မျက်လုံး မျှားပင် ပြူးသွားလေသည်။ “ရော ခက်ရချည့်၊ မလိမ်မိုး မလိမ္မာနဲ့ ဒီမြို့ပေါ်က ငါ့ရဲ့ရှိသတ်၊ ငါ့လူတွေကို သည်ကိုယ် တော်က ဉာဏ်ဘာလဲလျှင်၊ အပြောအဆိုက လိမ္မာ၊ စကားဘတ် ဆိုလျှင်ဖြင့် မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး။ ငါ့အကောင်တွေက စိတ်ချ ရတာမှတ်ဘူး။ သူ့ကရားဆွဲရာသို့ ပါကုန်ရင်အခက်။ ငါ ကိုယ် တိုင် လိုက်၍ ကြိုးကိုင်ဦးမှ တော်မည်”ဟူ၍ အမတ်အား “အချင်း အမတ်၊ ဟိုလူအုပ်ကြီးကို သွားဆိုင်းထားလိုက်စမ်း။ ငါပါ လိုက်ခဲ့မည်ပြော” ဟူ၍ စေခိုင်းလျှင် အမတ်လည်း လူအုပ်ကြီးနောက်သို့ အမြီးလိုက်၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြကာ လူအုပ်ကြီးကို ဆိုင်းထားသည်။ လူအုပ်ကြီးလည်း မြို့စားကိုယ် တိုင် လိုက်မည်ဆိုသဖြင့် ဆိုင်းငံ့နေကြသည်။

ခဏကြာလျှင် ပါယာသိမြို့စား ရောက်လာသည်။ လမ်း လျှောက်လာရင်း စိတ်နှစ်ခွဖြစ်လာ၏။ ပထမတွင် မိမိ၏ ပရိသတ်အား ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သွားမည်ကို စိုးရိမ်မိ ခြင်းဖြစ်ရာမှ “အရှင်ကုမာရကဿပသည် စာတတ် ပေတတ်၊ စကားတတ်၊ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ် နှင့် ဟောပြောတတ်သည်ဆိုချက်ကို ကြွက်ခနဲ စိတ်ဝင်စားမိလာ သည်။ ထိုမှတဆင့် သူ၏ဝါဒကို ရင်ဖွင့်တင်ပြကာ ဆွေးနွေး

www.dhammaransi.com

ကြည့်ရလျှင် ကောင်းလေမည်လော-ဟူသော "ဝါဒချင်းနှီးနှော" လိုသည့် ဆန္ဒကလည်း မသိမသာ သူ့ဦးနှောက်ထဲ ရောက်လာသည်။

ပါယာသိမြို့စားကဲ့သို့သော မိစ္ဆာဝါဒီတဦးက စိတ်ဝင်စားလာရခြင်းမှာ အရှင်ကုမာရကဿပ၏ ထူးခြားသော အရည်အချင်းတမျိုးကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအရည်အချင်းမှာ အကြောင်းအရာတခုကို စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဆန်းဆန်း ကြယ်ကြယ် ပရိယာယ်များဖြင့် သွယ်သွယ်ဝိုက်ဝိုက် ပိုက်ကွန်နှင့်ပစ်ဖမ်းသည့်ပမာ စိတ်ဓာတ် တိမ်းညွှတ်လာအောင် အပြောကောင်း၊ အဟောကောင်းခြင်း၊ စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန် တတ်မြွန် လိမ္မာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤသို့ ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ်၊ သွယ်သွယ်ဝိုက်ဝိုက် အပြောအဟောကောင်းခြင်းမှာလည်း သမိုင်းကြောင်း အထင်အရှားရှိလေရာ ထိုသမိုင်းကြောင်း ဝတ္ထုအချုပ်မှာ-

အရှင်ကုမာရကဿပသည် ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား သက်ထက်၌ သူဌေးသား ဖြစ်ခဲ့၏။ တနေ့သ၌ ဆန်းကြယ်စွာ စကားဆိုတတ်သော ရဟန်းတပါးအား "ဧတဒဂ်ဘွဲ့" ပေးနေသည်ကို မြင်၍ အားကျလာပြီး အလှူကြီး ပေးလှူပြီးလျှင်

၁။ ထေရော ကိရ ပဒုမုတ္တရဿ ဘဂဝတော ကာလေ သေဋ္ဌိပုတ္တော အဟောသိ။ ။

(ဒီဃနိကာယ်၊ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၊ ပါယာသိရာဇညသုတ်၊ ၃၉၆)

www.dhammaransi.com

"နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော ဂေါတမဘုရားသခင် လက်ထက်၌ ဤရဟန်းကဲ့သို့ ဆန်းကြယ်စွာ ဆိုပြောတတ်သော အရာတွင် ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ရပါစေသား" ဟု ဆုတောင်းခဲ့ဘူးသဖြင့် ထိုဆုတောင်းနှင့်အညီ "စိတြကထိ"ဆန်းဆန်းပြားပြား စကားပြောကောင်းသည့် ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်းခံရသော ရဟန္တာ ဖြစ်လာသည်။

အရှင်ကုမာရကဿပသည် စကားပြော ကောင်း သော အရာ၌သာ ဆန်းသည် မဟုတ်။ လူဖြစ်လာစ သန္ဓေကလည်း အဆန်းပင်ဖြစ်သည်။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဘိက္ခုနီ (ရဟန်းမ) တဦးက မွေးလာသောသား ဖြစ်သည်။

သူ့မိခင် အပျိုဘဝက ဘိက္ခုနီမဝတ်ချင်၍ မိဘနှစ်ပါးထံ ခွင့်ပန်ခဲ့သော်လည်း မရ။ မိဘများက ခွင့်မပြု။ သမီးကို လင်ပေးစားလိုက်ကြ၏။ သမီးမှာ လင်ရှိမယားဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ အရှင်ကဿပ၏ မိခင်က "ဘိက္ခုနီမ ဝတ်ပါရစေ" ဟု လင်ယောကျ်ားထံ ခွင့်ပန်ပြန်သည်။ လင်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဘိက္ခုနီမဖြစ်၍ သာသနာ့ဘောင် ရောက်လာသည်။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမမှာ ဗိုက်ပြဿနာ ပေါ်လာလေ၏။ ရဟန်းမဘန်မဲ့ ဗိုက်ကြီးရသလားဟု မဲ့ကြ၊ ရွဲ့ကြ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ အရှင်ဒေဝဒတ်ကမူ "ဒါဟာမ ရဟန်း မဟုတ်တော့" ဟူ၍ပင် မှတ်ချက်ချလိုက်ရာမှအစ ထို ဗိုက်ပြဿနာမှာ ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်လေ၏။

"ဤဘွင် "ဝိနယ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရ ဥပါလိ စုံစမ်းစစ်ဆေးစေ" ဟု ဘုရားသခင်က လွှဲလိုက်သည့်အခါ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ဝိသာခါအစရှိသော အမျိုးသမီးများကို ခေါ်၍ ကိုယ်ဝန်

www.dhammaransi.com

ဆောင်ရခြင်း၏ ရက်၊လ သဘောသဘာဝများကို တွက်ဆရန် အမျိုးသမီးချင်း စုံစမ်း စစ်ဆေးစေသည်တွင် လူဝတ်ကြောင် ဘဝက ပါလာသော ကိုယ်ဝန် ဖြစ်ကြောင်း သိရမှ ထိုဗိုက် ပြဿနာ ပြီးဆုံးသွားတော့၏။ ဖွားမြင်လာသောအခါကောသလ မင်းကြီးက သားတော် အဖြစ် မွေးစား ထားသောကြောင့် ရဟန်းဖြစ်လာသောအခါတွင် "ကုမာရကဿပ"ဟု ထင်ရှား လာသတည်း။ (ဤကား ကုမာရကဿပ၏ သမိုင်းကြောင်း ဖြစ်၏။)

အရှင် ကုမာရကဿပသည် ဗုဒ္ဓဝါဒဘက်မှ တိုက်စစ်မှူးကြီး တဦးဖြစ်၍ ပါယာသိမှူးစားမှူကား မိစ္ဆာဝါဒ ထုတ်လုပ်သူ ကျောရာဇ်ဖြစ်လေသည်။

ပါယာသိမှူးစားသည် မိစ္ဆာဝါဒီ အစစ်ရော အယောင် ဆောင်တွေပါ အခြွေအရံ များစွာဖြင့် အရှင်ကုမာရကဿပ သီတင်းသုံးတော်မူရာ ယင်းတိုက်တောသို့ ရောက်လာပြီး အရှင် ကုမာရကဿပ၏ ရှေ့တော်ဝင်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သကာ အလ္လာပ သလ္လာပစကား အနည်းငယ်ပြော၍ သင့်လျော်သော နေရာ တွင် ထိုင်လျက်မှ အရှင်ကဿပအား အကဲခတ်သည့် အမူအရာ ဖြင့် ကြည့်ကာသာ နေသည်။ သူ့ပရိသတ် အချို့က အရှင် ကုမာရကဿပအား ရှိခိုးကြသည်ကိုရင်း၊ အချို့က မိမိတို့၏ အမည်နာမများကို ထုတ်ဖော်၍ အရှင်ကဿပအား လျှောက် ထားနေသည်ကိုရင်း၊ အချို့က မမှိတ်မသုန် အရှင်ကဿပအား ကြည့်လင့်နေကုန်သည်ကိုရင်း မြင်ရသောအခါ ပါယာသိမှူးစား မှာ "ငါ့အကောင်တွေ ပါများ သွားလေမည်လား"ဟူ၍ စိုးရိမ် သောအမူအရာဖြင့် ထိုင်နေရင်း ငြူစူသလိုလို ဖြစ်နေသည်။

www.dhammaransi.com

သို့သော် ဤစိတ်ကို သူ၏ဝါဒက ချွန်းချိတ်၍ ဟန့်တား လိုက်ချက်အရ နောက်တွင်မူ မနာလိုစိတ် ပျောက်ကာ ဝါဒ စိတ်များကသာ သူ့အား လွှမ်းမိုး လာသည်။ သူ့ဝါဒ ခိုင်မာ စေလိုစိတ်ကလည်း ရှိသည်။ "သည်ကိုယ်တော် နာမည်ကြီး လှသည်။ ကျော်တိုင်းတော်၊ မတော်ကို သိရအောင် ငါ့ဝါဒကို တင်ပြ ဆွေးနွေးကြည့်ရလျှင် ကောင်းလေစွ"ဟု ရုတ်ချင်းပင် အတွေးပေါက်လာသည်အလျောက် ကောက်ကာငင်ကာဆိုသလို သူကပင် စတင်လိုက်၏။

"အို အရှင်၊ အရှင်နှင့် စကားဆိုမှု ရယူလိုပါ၏။ ခွင့်ပြု တော် မူနိုင်ပါစ။"

"ဒကာတော်မြို့စား၊ ဆိုနိုင်ခွင့်ရှိပါ၏။ ဆိုလိုရာကို ငါ့အား ဆိုလော့။"

"အို အရှင်၊ အကျွန်ုပ်မှာ ဝါဒတခု ရှိပါ၏။ ထိုဝါဒကို တင်ပြပြီး ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ အရှင်နှင့် ဆွေးနွေးလို ပါသည်။ အကျွန်ုပ်၏ဝါဒမှာ ဤသို့ပါအရှင်-

> "ထိုထို အကြောင်း ကြောင်း တို့ကို ထောက်၍ တမလွန်လောကဟူသည် မရှိ။သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ပြန်၍ မဖြစ်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဖလ ဆိုသည်မှာလည်း အပြောသာ ရှိသည်။ လက်တွေ့ အကောင်အထည် အားဖြင့်ကား ဘာမျှ မထင်၊ မရှိ။

"ဤကား အကျွန်ုပ်၏ ဝါဒ ဖြစ်ပါ၏။ အရှင် မည်သို့ သဘောရပါသနည်း။ အရှင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ထံ တင်ပြ

www.dhammaransi.com

ဆွေးနွေးခွင့် ရပေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ် ဂုဏ်ယူပါ၏။ အသို့ပါနည်း အရှင်”ဟု တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့်ပင် သာယာ ချောင်စွာဆို၏။ ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပကလည်းစက္ခုမြေခြေချလျက်မှ ပြန်လည် မြွက်ကြားလိုက်၏။

“ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤသို့ ဆိုပြောလေ့ရှိသူကို ငါ မြင်လည်း မမြင်စဖူး၊ ကြားလည်း မကြားစဖူး။ သင်ဆိုပေသဖြင့်သာ ယခု ငါကြားဖူးရပြီ။ သင့် အယူဝါဒကား အံ့ဘွယ်ရှိစွ” ဆိုလျှင် မြို့စားသည် အရှင်အား ဆတ်ခနဲ စိုက်ကြည့်ကာကြောင်စီစီ ဖြစ်နေ၏။

နေလ ဥပမာ

“အို ဒကာတော် မြို့စား၊ယင်းသို့ဖြစ်တပြီးကား ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ ငါမေးအံ့။ သင် ချမ်းသာ နှစ်ခြိုက်သလိုသာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြေပါလေ။”

“မေးပါ၊ မေးပါ အရှင်။”

“အို ဒကာတော် မြို့စား၊ အကြင်စကားကို ငါဆိုလတ့ံ။ ထိုစကားကို သင် မည်သို့ ထင်သနည်း။ လ သည် ရှိ၏။နေသည် ရှိ၏။ ဤ လ၊ နေတို့သည် ဤလောက၌ ဖြစ်ကုန်သလော၊တပါးသော ပရလောက၌ ဖြစ်ကုန်သလော။ လ၊ နေတို့သည် နတ်တို့လော၊ လူတို့လော။”

ထိုသို့ မေးလိုက်သည့်အခိုက်တွင် ပါယာသိမြို့စားမှာခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ငေးငိုင်ငိုင် ဖြစ်သွားလေ၏။ ဖြေဆိုရန် အတွက်

www.dhammaransi.com

ပါးကြောနားကြောကြီးများတင်းကာ အလေးအနက် တွေးနေသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ ၁။"ဤရဟန်းကား ရှေးဦးစွာ ငါ့အား လ၊နေကို ဥပမာ ဆောင်ပြ၏။ သဘောမှာ သူသည်ပညာအားဖြင့် လနေနှင့် တူသည်ဟု ငါ့ကို ဆိုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေမည်။ အကယ်၍ လ၊နေတို့သည် ဤလောက၌ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဖြေလိုက်သော် သူက ငါ့ကို ဆင့်၍ မမေးဘူးဟူ၍ မဆိုသာ။ ထို လ၊နေတို့သည် အဘယ်ကို မှီကုန်သနည်း။ အချင်းပမာဏ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ အစောက်အားဖြင့် အဘယ်မျှ မြင့်ကုန်သနည်း စသည်ဖြင့် မေးချေအံ့၊ ပြဿနာမှာပို၍ ရှုပ်ထွေး လာချေတော့မည်။ သူ့အမေးကို ပြေလည်အောင် ဖြေခြင်းငှာ ငါ တတ်နိုင်မည် မဟုတ်။ သည်တော့ကာပြီးလွယ် စီးလွယ် ဖြေမှသင့်မည်" ဟု တွေးကြံကာ ဤသို့ ဖြေလေ၏။

"အို အရှင်၊ဤ လ၊နေတို့သည် တပါးသော ပရလောက၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤလောက၌ မဖြစ်ပါကုန်။ ထို လ၊ နေ တို့သည် နတ်တို့သာတည်း။ လူတို့မဟုတ်ပါကုန် အရှင်။"

ပါယာသိ မင်းစားသည် "နေ လ တို့သည် ဤလောက၌ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ဖြေလို၏၊ သို့သော် ရှေ့ဆက်၍ "ဘယ်မှာ မှီတွယ်ကြကုန်သနည်း" စသည်ဖြင့် အမေးအမြန်း ပွါလာချေက မဖြေနိုင်မည် စိုးသဖြင့် "ပရလောက၌ ဖြစ်ကုန်၏"ဟု

၁။ အယံ သမဏော ပဌမံ စန္ဒိမသူရိယေဥပမံ အာဟရိ။ (ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၊ ပါယာသိရာဇညသုတ်၊ ၃၉၇၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ဖြေသည်။ တဖန် သူ့အဖြေမှာပင် လ၊နေတို့သည် နတ်၊လူမဟုတ် ဟုလည်း ဆိုသည်။ ဤသို့ဆိုခြင်းကပင် သူ၏ရှေ့စကား အယူဝါဒနှင့် နောက်စကားအဆိုပြုချက်မှာ တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်နေ၏။ "ပရလောကရှိသည်။ သတ္တဝါသည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သည်"ဟု ဝန်ခံရာရောက်သွား၏။ ထိုအကြောင်းကိုရိပ်စေ၍ ချပင် အရှင်ကုမာရကဿပက ဤသို့ မိန့်တော်မူသတည်း။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သက်သာစွာ ငါ့စကားကိုနားလည်၍ ဤသို့ ဖြစ်စေရန်သင့် မသင့်ကိုလည်း သင့်ဉာဏ်ဖြင့် ချင့်ချိန်စေလိုပါ၏။

"ဤအကြောင်းပြ ဥပမာကို လောက်သောအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောကသည် ရှိ၏။ သတ္တဝါသည် သေသည်မှနောက်၌ ဖြစ်၏။ ပုပ္ပါသမျှသောကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် ရှိ၏။

"ဤသို့ ဖြစ်စေပါတော့လား ဒကာတော်။

ထိုသို့မိန့်လတ်သော်ပါယာသိမြို့စားသည် ရုတ်ချင်းပြန်၍မဆိုနိုင်သေးဘဲ ခေတ္တမျှ တွေတွေကြီးဖြစ်နေ၏၊ မျက်နှာကို တဖက်သို့လှည့်ကာ တွေတွေကြီးစဉ်းစားနေပြီးမှ ခေါင်းကို မသိမသာ ခါလျက် သူ့နှုတ်ဖျားမှ ဤစကားထွက်လာ၏။

"အို အရှင်၊ အရှင့်အား လေးစားပါ၏၊ အရှင့်စကားကိုလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ကျွန်ုပ်မှတ်သားရပါ၏၊ အရှင်၏ဖြစ်စေချင်လှသည့် ဆန္ဒမှန်ကိုလည်း အကျွန်ုပ်ရိပ်စားမိပါ၏။ သို့ရာတွင် အရှင့်စကားကို အကျွန်ုပ်လက်မခံနိုင်သည်မှာ ဝမ်းနည်းပါသည်။

---

www.dhammaransi.com

"ဤအကြောင်းကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း တမလွန် လောကသည် မရှိ။ သေသည်၏နောက်၌သတ္တဝါသည် ဘဝသစ် မဖြစ်။ ပြုပြုသမျှသော ကုသိုလ်၊အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဝိပါက်သည် မရှိ။

"အကျွန်ုပ်စိတ်သည် ဤဝါဒ၊ ဤအယူကိုသာ စွဲမြဲစွာ ခံယူထားပါ၏။ ဝါဒတပါးကူးပြောင်းရန် စိတ်ဖြင့်ပင် အကျွန်ုပ် မကြံမိ။"

အရှင်ကုမာရကဿပနှင့် ပါယာသိမင်းစားသည် "အယူဝါဒ လမ်းကြောင်း"ပေါ်ဝယ် ထိပ်တိုက်ဆုံမိကြသော်လည်း တဦးက မြောက်သို့မျက်နှာမူ၍ တဦးက တောင်အရပ်သို့မျက်နှာမူလျက် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်နေသည်နှင့် အလားတူပေ၏။

စကားတတ်၍ ပရိယာယ်ကြွယ်လှသော အရှင်ကုမာရကဿပသည် မင်းစားအား ကရုဏာ၏ သားကောင်ဟု အမှတ်ထားကာ ဤစကားကိုဆက်၍ ဆိုတော်မူ၏။

"အို ဒကာတော်မင်းစား၊ တမလွန်လောကမရှိဟု သင်အယူရှိ၏။ ထိုအယူနှင့်ပတ်သက်၍ အခိုင်အမာ အားကိုးအားထားပြုလောက်စရာ အထောက်အထားများရှိပါလေစ"ဟု မေးလျှင် ပါယာသိမင်းစားသည် သွက်လက်စွာ ဤသို့ဖြေ၏။

"ရှိပါသော်ကော အရှင် ရှိပါ့၊ရှိပါ့"

"ရှိခဲ့သော် ဆိုလော့ ဒကာတော်။ ခိုင်မာမှု ရှိ၊ မရှိကို ငါ သိလို၏။

ထိုအခါ ပါယာသိမင်းစားသည် ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူတေသနပြုခဲ့ပုံများကို ထောက်ပြသည်။ငရဲလားမည့် ဒုစရိုက်

www.dhammaransi.com

မိုက်တုံးတာများအား ငရဲရောက်က သူ့ထံပြန်၍အကြောင်းကြား လှာရန် မှာလိုက်ပုံကိုရင်း၊ ငရဲပြည်မှသတင်းကို ကြားရနိုးနိုးနှင့် မျှော်ကိုးခဲ့ သော်လည်း မလာပုံကိုရင်း အကိုးအထောက် လျှောက်တင်ပြီးလျှင်—

"အို အရှင်၊ဤသို့ ငရဲသားတို့ထံမှ တစုံတရာ အကြောင်း ပြန်ကြားခြင်း မရှိသည်ကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း ပရ လောက မရှိကြောင်း၊ သေလျှင်ပြန်၍ ဖြစ်ခြင်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားလှပါ၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အယူမှာ အထောက် အထားခိုင်မာပြီးဖြစ်သဖြင့် ထိုအယူကို အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ် စွန့်နိုင်မည်နည်း။စွန့်ရန် အကြောင်းမရှိပါ။"

ထိုသို့လျှောက်လိုက်သောအခါ ပါယာသိမှူးစား၏ အလို တော်ရိမျာက ပါယာသိမြို့စားအား ထောက်ခံသည့် သဘော ဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ရှိနေကြသည်။အယူနှန့်ရှာသူအချို့ က ရဟန္တာအရှင်ကိုကြည့်လိုက်၊ မိမိတို့သခင်မြို့စားကိုကြည့်လိုက် ဖြစ်နေသည်။ ကြားသမားအချို့က ငြိမ်သက်စွာရှိနေသည်။

ခိုးသူ ဥပမာ

"အို ဒကာတော်"ဟု ပရိသတ်အပေါ် လွှမ်း၍ အသံထွက် လာသောအခါ သူတို့၏မျက်လုံးအစုံတို့သည်အရှင်ကုမာရကဿပ ဆီသို့ ရောက်လာကုန်ပြီ။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင့်ကိုပြန်၍ ဧါ မေးဦးအံ့။ ခိုးသူတယောက်ကို ဖမ်း၍ သင့်အား ဆက်သ လှာကုန်ရာ၏။

www.dhammaransi.com

ထိုခိုးသူအား 'မည်သို့စီရင်မည်နည်း' ဟု သင့်ထံအမိန့်တောင်းခံကြလေကုန်သောအခါ သင်က "ထိုသူအားခေါင်းတုံးရိတ်၊ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ကြပြီး "ဤသူ သူခိုး" ဟု လမ်းကြီးလမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့၌ လှည့်လည်၍ ကာမောင်းကြေငြာကြကုန်လော့။ ထို့နောက် သုသာန်ထုတ်၊ ခေါင်းဖြတ်၍ သုတ်သင်လိုက်ကြလေကုန်လော့' ဟု အမိန့်ပေးလေရာ၏။

"အာဏာသားတို့လည်း အမိန့်တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်၍ သုသာန်သို့ ထိုသူအားထုတ်သွားပြီး သင်းချိုင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထိုခိုးသားကဤသို့တောင်းပန်လေရာ၏။ အို နောင်ကြီးတို့ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်သေရမည့်လူပါ။ မသေခင် ကျွန်တော့်မျက်နှာကို မိဘ၊ သားမယားများတံ သွားပြပါရစေ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် မြှုပ်နှံထားတဲ့ ပစ္စည်းများကို နေရာပြောထားခဲ့ ပါရစေ။ ကျွန်တော် မှာစရာရှိသည်ကို မှာထားပြီးပြီးချင်း ဆက်ဆက်ပြန်ခဲ့ပါမည်။ သက်ညှာဆုအဖြစ်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား သွားခွင့်ပြုပါရန် အသနားခံပါသည်ခင်ဗျား" ဟု ဤသို့တောင်းပန်သော် ထိုခိုးသူအား သွားခွင့်ပြုရာပါမည်လော။ သို့မဟုတ် တကြော်ကြော် အော်ဟစ်မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင် ထိုခိုးသူအားသတ်လိုက်ကြကုန်ရာသလော။ အသို့ပါနည်း ဒကာတော်။"

"အို အရှင်၊ ပြစ်မှုကျူးလွန်ထားသောထိုခိုးသူအား အဘယ်ကြောင့် သွားခွင့်ပေးရာချိမ့်မည်နည်း။ သတ်လိုက်ကြ ကုန်ရာပါသည် အရှင်။"

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင်ဇော်းစားပါဘိ။ ခိုးသူသည်း လူသားပင်တည်း။ အာဏာသားတို့လည်း လူသားတို့ပင်တည်း။ လူသားအချင်းချင်းပင် အပြစ်အလျောက် ကျခံနေရသော

www.dhammaransi.com

ထိုရာဇဝတ်ကောင် သူခိုးအား သွားခွင့် မပြုနိုင်ပါဘဲလျက် သင်၏ ဒုစရိုက် မိုက်တွင်းတာများအား သင့်ထံ ပြန်၍ အကြောင်းကြားခွင့်ကို အဘယ်မှာလျှင် ပေးကြကုန်မည်နည်း။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤငရဲသားဥပမာကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောက မရှိဟူသော သင်၏ အယူဝါဒကို စွန့်သင့်ပြီ။ စွန့်ပါဘိ ဒကာတော်။"

ပရိသတ်သည် အရှင်သူမြတ်နှင့် ပါယာသိမြို့စားကို စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိနေ၏။ အချို့က မြို့စားထံမှ အဖြေကို ငံ့လင့်နေကြ၏။ အချို့မှာမူ အငေးသားဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။ မြို့စား၏စကားသံ လွင့်ပျံ၍ ထွက်လာလေပြီ။

ထိုစဉ်–

"အို အရှင်၊ ငရဲသားနှင့် တင်စား၍ ပြဆိုလိုက်သော အရှင်၏ ဥပမာသင့်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ် အယူဝါဒသာ မှန်သည်။ အကိုးအထောက် လုံလောက်ခိုင်မာသည်။"

"အသို့နည်း ဒကာတော်။ ဆိုလော့။"

"အို အရှင်၊ သေလျှင် နတ်ရွာလားကြမည့် ကုသိုလ်ရှင်များအားလည်း မသေခင်က အမှတ်တရပင် ကျွန်ုပ် မှာလိုက်၏။ မည်သူတဦးတယောက်ထံကမှ အကြောင်းမပြန်လှာ။ အကယ်၍သာ နတ်အဖြစ်၊ နတ်ဘဝ ရှိခဲ့အံ့၊ သူတို့လည်း မုချ ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်၍ အကြောင်း ပြန်ကြားမည်သာတည်း။ ယခုသော် နတ်ပြည်က ဘာသတင်းမျှ မရ။ ဤသို့ မရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ် အယူဝါဒ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေသာဓက ဖြစ်ပါ၏။ ဤသာဓကကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောကဟူသည် မရှိပါအရှင်။"

www.dhammaransi.com

ထိုအခါတွင် ပါယာသိမင်းမြို့စားနေ၏အလိုတော်ရှိများက တလှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။ မြို့စား၏ စကားကို ချေပနိုင်အံ့မထင်၍ ရှင်တပျာပျာနှင့် ရှိနေကြကုန်သည်။

မစင်တွင်းထဲကျသူ ဥပမာ

"အို ဒါကာတော်၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဥပမာဖြင့် ငါဆိုအံ့။ ဥပမာဖြင့် ပြသော် ဉာဏ်၊ ဦးနှောက်ရှိသူတို့သည် ဆိုလိုချက် အနက်ကို သိထင် လွယ်ကုန်၏။ အို ဒါကာတော်၊ ဥပမာ လူတယောက်သည် မစင်တွင်းကြီးထဲ၌ ခေါင်းနှင့်တကွ ကျနစ်၍ နေလေရာ၏။

ထိုသူအား သင်က မစင်တွင်းထဲမှ ထုတ်ဆွဲကယ်တင်စေပြီး သော် လူးလဲပေကျံနေသော မစင်များ စင်ကြယ်သွားအောင် ရေချိုးပေးခြင်း၊ အမွှေးနံ့သာများ လိမ်းပေးခြင်း၊ အဖိုးတန် အဆင်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်ပေးခြင်းများ ပြုပြီးလျှင် ထိုသူကို ပြာသာဒ်ပေါ်တင်၍ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို အလို ရှိသလို ခံစားစေရာ၏၊ ထိုသူ၏ သန္တာန်၌ မစင်တွင်းထဲ ပြန်၍ နစ်မြုပ်လိုစိတ် ရှိရာပါသလော။"

၁။ ဥပမာယ မိဓေကစ္စေ ဝိညူ ပုရိသာ ဘာသိတဿ အတ္ထံ အာဇာနန္တိ။

(ဒီဃနိကာယ်၊ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်၊ ပါယာသိ ရာဇညသုတ်၊ ၂၅၉၊ ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

"အိုး...အရှင်၊ ဤသို့ မဖြစ်ရာပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မစင်တွင်းကား ညစ်ညမ်းလှ၏။ ညစ်ညမ်းသော သဘော ရှိ၏။ နံစော်၏။ နံစော်သော သဘောရှိ၏။ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်း၏။ စက်ဆုပ်ဘွယ်သဘောရှိ၏။ ရွံရှာဘွယ်ကောင်း၏။ ရွံရှာဘွယ် သဘော ရှိ၏။ သို့စင်မျှ ရှုမြင်မကောင်း၊ယင်တလှောင်းလှောင်း၊ အပုပ်နံ့တထောင်းထောင်းရှိနေသောမစင်တွင်းသို့ ထိုယောကျ်ား သည် အဘယ်မှာလျှင် ပြန်၍ ဆင်းလိုပါတော့မည်နည်း။"

"အိုး...ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤနည်းတူပင်လျှင် နတ်တို့၏ အနေအားဖြင့် လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဘဝသည် မစင်တွင်းကြီးတမျှ ဖြစ်ချေ၏။ ညစ်ညမ်း၏။ နံစော်၏။ ညစ်ညမ်းနံစော်သော သဘောရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ကောင်း၏။စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ကောင်းသော သဘောရှိ၏။

"အိုး...ဒကာတော်မြို့စား၊ ယူဇနာတရာ ဝေးကွာသော အရပ်ကပင်လျှင် လူတို့၏ အနံ့သည် နတ်တို့အား မခံမရပ်နိုင် အောင် နှိပ်စက်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်လေသောကြောင့် သူတို့၏ ကုသိုလ်ကံအလျောက် နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိနေကြသော သင်၏ ရောင်းရင်း အပေါင်းအသင်း နတ်သမီး နတ်သားတို့က လူနံ့ တထောင်းထောင်း နံစော်လှသော သင်၏ထံသို့ ပြန်၍ အဘယ် မှာလျှင် အကြောင်းကြားလှာပါကုန်မည်နည်း။

"အိုး... ဒကာတော် မြို့စား၊ ဤ ဥပမာကို ထောက်သော အားဖြင့်လည်း သင်၏အယူဝါဒကို စွန့်၍ 'တမလွန်သောကသည် ရှိ၏'ဟု ဤသို့ ဖြစ်ပါစေတော့သား ဒကာတော်။"

---

www.dhammaransi.com

မိစ္ဆာအယူဝါဒမှ ကြွေကျွတ်အောင် ဤသို့ ချွေဆွတ်တော်မူငြားသော်လည်းမရ။ ပါယာသိမြို့စားကား ခေါင်းမာလှ၏။ သူ့ဝါဒကို မလွှတ်လေဘဲ ဇွတ်တရွတ်ပင် ဆုပ်ကိုင်ထားလေရာ စကားပြောသောအရာတွင် တေဒဂ်ဘွဲ့တံဆိပ် နှိပ်ခတ် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော အရှင်ကုမာရကဿပသည် 'တဆေးမကောင်း၊ တဆေးပြောင်း' ဆိုသော သမားကောင်းတို့သဖွယ် ဥပမာစကားလုံးများကို ရေလဲနှင့် သုံးကာ တထုံးတနည်းသော ဥပမာတပါးဖြင့် ပါယာသိမြို့စားအား ဆိုမိန့်ပြန်၏။

တာဝတိံသာနတ် ဥပမာ

"အို ဒကာတော် မြို့စား၊ဤနေရာ၌ သင့်ကိုပြန်၍ ငါမေးအံ့။ သင်နှစ်ချိုက်သည့်အတိုင်း ဖြေလော့။ ဒကာတော် မြို့စား၊ လူ့ပြည်၌ အနှစ်တရာသည် တာဝတိံသာ နတ်တို့၏ တနေ့တည၌ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၊ ညဥ့်သုံးဆယ်သည် တလ။ ထိုတဆယ့်နှစ်လသည် တနှစ်။ ထိုသို့သော နှစ်ဖြင့် နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အနှစ်တထောင်သည် တာဝတိံသာနတ်တို့၏ သက်တမ်းဖြစ်၏။

"အို....ဒကာတော် မြို့စား၊ 'နတ်ပြည်ရောက်က ငါ့ထံပြန်ပြောလှည့်ပါ'ဟု သင်က မှာလိုက်သည့် သင်၏ အပေါင်းအသင်းနှင့် သင့်ဆွေမျိုး သားချင်းတို့သည် တာဝတိံသာသို့ ရောက်သွားကြသော် ထိုအသင်စကားစကား နတ်သမီး၊ နတ်သားတို့သည် သင်မှာလိုက်သော စကားကို သတိရနေကြသည်ပင်

www.dhammaransi.com

ဖြစ်စေဦးတော့ သူတို့သည် တကြိမ်တခါမျှ မခံစားရဘူးသေးသော နတ်စည်းစိမ်အတွေ့၌ မွေ့လျော် လိုကြပေလိမ့်အံ့။

ထိုအခါ 'ငါတို့သည် နတ်စည်းစိမ်ကို တရက် တန်သည် နှစ်ရက်တန်သည် ခံစား စံစားပြီးမှ ပါယာသိမြို့စားထံ သွားရောက် အကြောင်း ပြန်ကြကုန်အံ့'ဟု ဤသို့ ကြံ၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်မျှ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေကြသော် နတ်သက် သုံးရက်သည် လူ့ပြည်၌ နှစ်ပေါင်းသုံးရာ ဖြစ်လေရာ လေးရက် မြောက်သော နေ့ကျမှ သင့်ထံသို့ သူတို့လာရောက် အကြောင်းကြားလှာ စေကာမူ ထိုအချိန်တွင် သင် ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်၍ အရိုးများပင် ဆွေးမြေ့နေပေတော့မည်ကိုစဉ်းစားလော့ ဒကာတော်။

ထိုအခါ ပါယာသိ မြို့စားသည် မျက်နှာချ၍ ငေးစိုက်နားထောင်နေရာမှ အရှင်ကုမာရကဿပ၏ စကားအဆုံးတွင် "ပုံပြင်ပြောနေတာဘဲ"ဟူ၍ မသိမသာ မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။ မြို့စား၏ မဲ့ပြုံးကို သူ့ပရိသတ်က ရိတ်ခနဲ မြင်လိုက် ရသောအခါ သူတို့အရှင်သခင်ဘက်မှ အားတက်သောအမူအရာများ ပြလာကြသည်။ ထိုအတွင်းမှာပင် ပါယာသိမြို့စားက အရှင်သူမြတ်ထံ ပြန်၍ မေးခွန်း ထုတ်လိုက်ပါချေ၏၊

"အို အရှင်၊ ဤအကြိမ်တွင်မူ အရှင့်အား ပြန်၍ မေးပါရစေ"ဟု ဆိုလျှင် သူ့ပရိသတ်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။ "ဒီတပွဲတွင် ဤအရှင်အား ဒို့မြို့စားကြီးက အနိုင်ကြဲပေတော့မည်"ဟု အားပါးတရ ဖြစ်လာကြသည်။

"မေးနိုင်၏ ဒကာတော်၊ မေးလိုရာကို မေးလော့။"

စပယ်ဒွီးစာပေ

www.dhammaransi.com

"အို အရှင်၊ နတ်ရှိသည်။ နတ်တို့၏ သက်တမ်းမှာ အနှစ်တထောင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်မှာ အရှင်၏ နှုတ်ဖြစ် စကားပါလား။ သို့မဟုတ် ထိုစကားကို မည်သူက မြွက်ဆိုပါသနည်း။ နားထောင်၍ကား ကောင်းပါ၏။ သို့သော် ပုံပြင်ဆန်လှသောကြောင့် အနှစ်သာရအဖြစ် ကျွန်ုပ်မမှတ်နိုင်။ မျက်မြင် ထင်ရှားလက်တွေ့မဟုတ်သောအရာကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည် လက်ခံလေ့မရှိ။ ဤသို့ဆိုရသည်ကို ဝမ်းနည်းပါသည်။ ခွင့်လွှတ်ပါ အရှင်။"

အရှင်ကုမာရကဿပသည် ပါယာသိမြို့စား၏ ဆန္ဒကိုရိပ်စားမိပြီးသား ဖြစ်၏။ လက်တွေ့မဟုတ်သမျှ သူမယုံဟု ဆိုသော သူ့စကားနှင့်လိုက်ဖက်အောင် ဤသို့ မြွက်ကြားရလေသတည်း။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဥပမာအားဖြင့် ထင်ရှားအောင် သင့်အား ငါဆိုအံ့။ ဤလောက၌ စက္ခုနှစ်ကွင်း အလင်းမရဘဲ စုံလုံးကန်းနေသော သူကန်း တယောက်သည် ရှိလေ၏။ ထိုသူကန်းက ဤသို့ ဆိုပေရာ၏။

"ဖြူနီညိုပြာစသော အရောင်အဆင်းတို့သည် မရှိကုန်။ ဆူကြုံနိမ့်မြင့် ချိုင့်ဝှမ်းမိုမောက်စသော ရုပ်ဝတ္ထုတို့လည်း မရှိကုန်။ မြစ်ချောင်း အင်းအိုင်၊ ရေမြေ သမုဒ္ဒရာတို့လည်း မရှိကုန်။ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့လည်း မရှိကုန်။ ထိုထိုအလုံးစုံကို မြင်သူတို့ မရှိကုန်။ ငါသည် ထိုထို ဖြူနီညိုပြာစသည်တို့ကိုရင်း၊ ယင်းတို့ကို မြင်သူတို့ကိုရင်း ငါ မသိ၊ မမြင်။ ထို့ကြောင့် ဖြူနီညိုပြာ စသော အသွေးအရောင် များနှင့်တကွ ဤလောကကြီးတွင် ဘာဆို ဘာမျှမရှိ ဟူ၍ ဆိုခဲ့သော် ထိုသူကန်းသည်

www.dhammaransi.com

မှန်စွာကို ဆိုသည် ဖြစ်ရာပါသလော” ဟူ၍ မေးလိုက်သော အခါ၌ကား ပါယာသိမင်းကြီးသည် သူ၏ပရိတ်သတ်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားလေ၏။ “မည်သို့ ဆိုမည်နည်း” ဟု မင်းကြီး၏ အရိပ်အခြေကိုသာ အကဲခတ်နေကြကုန်၏။

“အို အရှင်၊ ထိုသူကန်းသည် သူမမြင်ရလေတိုင်း ဘာမျှ မရှိဟု ဆိုခြင်းမှာ မှန်စွာဆိုခြင်း မမည်ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် အရာခပ်သိမ်းသည် မျက်ဝါးထင်ထင် ရှိနေသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်”ဟု ဆိုရလေ၏။

“အို ဒကာတော်၊ ကောင်းလေစွ။ သင်၏ စကားဖြင့်ပင် သင်ကိုယ်တိုင် သူကန်း ဖြစ်နေပါပကောလား ဒကာတော်။ နတ်ရှိသည်။ နတ်တို့၏ သက်တမ်းမှာ တထောင် ဖြစ်သည် ဆိုချက်ကို လက်တွေ့မဟုတ်သဖြင့် မယုံနိုင်ဟု သင် ဆိုခဲ့၏။ ဒကာတော်၊ သင်ထင်သကဲ့သို့ တမလွန်မဟု ဆိုအပ်သော နတ်လောက၊ ပြဟ္မာလောက။ ငရဲလောက စသည်တို့ကို ပကတိ မျက်လုံးဖြင့် မြင်အပ်သည်၊ မြင်နိုင်သည်ဟူ၍ မမှတ်အပ်။

“နှာလော့ ဒကာတော်။ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော သမဏ၊ ပြာဟ္မဏတို့သည် လူနှင့်ဝေးကွာရာ တောအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လျက် နတ်မျက်စိသဖွယ်ဖြစ်သော “ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်”ကို ရရှိအောင် အားထုတ်တော်မူကြကုန်၏။ မဖြစ် မနေ ကြိုးစားကြကုန်၏။

“ထိုသို့ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဏ်ကို ရရှိလာသောအခါ ထိုသမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည် ဤလောက ကိုရင်း၊ နတ်လောက၊ ပြဟ္မာလောက၊ ငရဲလောက စသည်တို့ကို ရင်း၊ သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါများကိုရင်း၊

www.dhammaransi.com

အရှိကို အရှိအတိုင်း၊ အဖြစ်ကို အဖြစ်အတိုင်း မြင်ကုန်၏။ တမလွန်လောက ဟူသည်ကို ဤသို့သော မှတ်အပ်သည် ဒကာတော်။ သင်ထင်သကဲ့သို့ တမလွန်လောကကို ပကတိ မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သည်ဟူ၍ မမှတ်အပ်။

"အို ဒကာတော်မှူးစား၊ ဤငါဆိုအပ်သော ဥပမာ စကားရပ်များကို ထောက်သော အားဖြင့်လည်း သင့် အယူဝါဒဟောင်းကို စွန့်ပယ်ကာ တမလွန်လောကသည် ရှိ၏ ဟူသော အယူသစ်၌ ဖြစ်ပါတော့လား ဒကာတော်"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ၌လည်း ပါယာသိမှူးစားကား ခေါင်းခါမြဲသာ ခါနေ၏။ သူလေ့လာ ဆည်းပူးထားသော သုတေသနများကို အကိုးအကားပြုကာ အလျှော့မပေးလေဘဲ ဤသို့ ဆိုပြန်၏။

"အို အရှင်၊ အရှင်ကား ကျွန်ုပ် ကြားဘူးသည့်အတိုင်းပင် စကားအရာတွင် ချောင်းသာယာစွာ ဆိုတတ် လှစွာ၏။ အကြောင်း အချက် အလက်များနှင့် အကွက် ဆိုက်အောင် ဥပမာ ဥပမေယျများကိုလည်း ထုတ်ဆောင်၍ ပြသခြင်း၌ သူမတူအောင်ပင် လိမ္မာကျွမ်းကျင်လှကြောင်း ကျွန်ုပ် လက်တွေ့ဖြစ်ရပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ အယူဝါဒကိုကား ပြိုလဲကျဆုံးသွားအောင် အရှင်သည် မတတ်နိုင်ခဲ့။ ကျွန်ုပ်၏ ဝါဒအတွက် အခိုင်အမာ အထောက်အထား ပြုစရာ များစွာ ရှိပေသေး၏"

ဟူ၍ ပါယာသိ မှူးစားသည် အရှင် သူမြတ်အား အကိုးအထောက်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်ဝင့်ဝါ၍ ဆိုပြန်သောအခါ အရှင်သူမြတ်မှာ အပ်သွားရာကို အပ်ချည်ပါရပြန်လေ၏။

"အသို့နည်း ဒကာတော်။ သင့် အထောက် အထားကို ငါ့အား ဆိုပါလေ့။"

www.dhammaransi.com

“သည်လိုပါ အရှင်၊ သီလသမာဓိ အကျင့် သိက္ခာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်စင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များကိုရင်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ် များကိုရင်း ကျွန်ုပ် တွေ့ဘူး မြင်ဘူးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အားလုံးတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်မည်ကိုလည်း ကြောက်ကြ၏။ နာမကျန်း ရှိမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ကြ၏။ အိုရမည်ကိုလည်း ကြောက်ကြ၏။ သေရမည်ကိုလည်း လန့်ကြ၏။ ကျန်းမာချမ်းသာ စွာဖြင့် အသက်ရှည်ရှည် နေလိုကြသည် ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ သည်။

“အို အရှင်၊ ထိုသူ ထိုသူတို့ကို ကြည့်ကာ ကျွန်ုပ်မှာ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်လာပါ၏။ ထိုသူတို့သည် အကယ်၍ ငါတို့သည် ဤဘဝမှ စုတေခဲ့သော် ဤဘဝထက် မြတ်သည် ဖြစ်လတံ့။ နတ်ရွာသုဂတိဘုံတို့၌ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ခံစား စံစားကြရ ကုန်လတံ့ဟု သိကုန်ငြားအံ့၊ တမလွန်လောက၏ စည်းစိမ် သုခကို စံစားရန်အတွက် လက်ရှိ လူ့အသက်ကို အဆိပ်ခပ်၍ သော် လည်းကောင်း၊ ကြိုးဆွဲချ၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရေထဲ ဆင်း၍သော် လည်းကောင်း၊ ချောက်ကမ်းပါး၌ ခုန်ချ၍သော် လည်းကောင်း သေနည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သက်ဆုံးစီရင် ကြကုန် ရာ၏။ ဤသို့ကား မပြုလုပ်ကြလေဘဲ လက်ရှိ သူ့ ဘဝ၌သာ တွယ်ကပ်၍ နေကြသည်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တွေ့ရ၏။

“အို အရှင်၊ ဤသို့ လက်ရှိဘဝ၌တွယ်ကပ် နေကြသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောက မရှိ။ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ သတ္တဝါသည် ပြန်၍မဖြစ်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ တို့၏ အကျိုး ဝိပါက်ဆိုသည် မှာလည်း လုံးဝ အဓိပ္ပာယ်မရှိ

www.dhammaransi.com

ကြောင်းထင်ရှားပါသည်။ ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်အယူဝါဒသာ အမှန်ဖြစ်၏''ဟု လျှောက်လေ၏။

ဝါဒလွန်ပွဲမှာ အကြိတ်အနယ် ဖြစ်နေ၏။ ပါယာသိမြို့စားကလည်း အလျှော့ မပေး။ အရှင် ကုမာရကဿပကလည်း ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိ။အပြန်ပြန် အလှန်လှန် အခြေအတင် စစ်ရေးငင်လျက် ရှိနေကြလေရာ ပတ်ဝန်းကျင် ပရိသတ်လည်းခပ်မဆိတ် ငေးငိုင်၍သာ ကြည့်နေ ကြကုန်၏။

''အို ဒကာတော်၊ သင့်အား ဥပမာတခု ငါ ပြဆိုဦးအံ့။ ဥပမာသည်ကား အကျိုးများလှ၏။ ဥပမာဖြင့် ဆောင်ပြသော် အသိဓာတ်ခံ ရှိသူတို့သည် ဆိုလိုချက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်၊ မြင်လွယ် ကုန်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပုဏ္ဏား ဥပမာ

''အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ရှေးအခါက ပုဏ္ဏားတယောက်တွင် မယားနှစ်ယောက် ရှိလေသတတ်။ တဦးသော မယား၌ ၁၂ နှစ်အရွယ် သားတယောက်ရှိ၏။ တဦးသော မယားကား ကိုယ်လေးလက်ဝန်နှင့် မီးဖွားခါနီး ဖြစ်၏။

တနေ့တွင် ထို မယားနှစ်ယောက်၏ လင်ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏား သေဆုံးသွားလေရာ ကျန်ရစ်သောသားက ဖခင်၏ မယား၊ မိမိ၏ မိထွေး (ဗိုက်ကြီးမ)အား အမွေတောင်းလေ၏။ ''အို အမိ ရှိ ပစ္စည်း အားလုံးသည် ငါ့ ပစ္စည်းချည်းသာတည်း။ သင်နှင့် ဘာမျှမဆိုင်။ ရှိပစ္စည်းအရပ်ရပ်ကို ငါ့အား အပ်လော့''ဟု ဆို၏။

● ပယ်ဒ္ဒီဓာမေ

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ မိဒွေးဖြစ်သူက "အမောင်၊ငါ မွေးဖွားပြီးအောင် ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ အကယ်၍ သားယောကျ်ားဖွားအံ့၊ ရှိပစ္စည်း၏ ထက်ဝက်သည် ငါ့သားအတွက် ဖြစ်လတံ့။ သမီးဖွားခဲ့လျှင်မူ ငါ့သမီးသည် သင်၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်လတံ့ဟု ဆို၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်တောင်းလျှင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဤအတိုင်းဆို၏။

သို့သော်လည်းမရ။ ထိုသားကထပ်တလဲလဲ အမွေတောင်းနေရကား ထိုမိန်းမမှာ ကြံရာမရ ဖြစ်နေလေ၏။ ပစ္စည်းကိုလည်း မပေးရက်၊လက်လွှတ်မခံနိုင်။ ခလေးကလည်း မမွေးသေးသဖြင့် အခက်ကြုံနေ၏။

"ငါ့လင်ပစ္စည်းကို ဘယ်နည်းနှင့်မှ သင်းလက် မအပ်နိုင်" ဟူ၍ ထိုမိန်းမသည် ခလေးမွေးရန်အတွက် ဓားတလက်ကိုယူ၍ အခန်းထဲဝင်သွားပြီးနောက် "သားဖွားဖွား၊သမီးမွေးမွေး ငါ့အတွက် အမြတ်ဘဲ" ဟူ၍ သူ့ဝမ်းဗိုက်ကြီးကို ဓားစိုက်၍ခွဲလေ၏။ ထိုအခါပစ္စည်းအတွက် လောဘရမက် အားကြီးလှသောထိုမိန်းမ မိုက်ကား မိမိ၏လက်ချက်ဖြင့် မိမိ၏အသက်လည်းဆုံး၊ သား သန္ဓေလည်းဆုံး၊ ပစ္စည်းလည်းမရလေဘဲ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရလေသတည်း။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ထိုအတူပင်လျှင် ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ပရလောကကို ရှာဖွေနေသော သင်သည်လည်း ရှာရင်းပင် ထိုမိန်းမကဲ့သို့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ တို့သည် အခွန့်ရှည်စွာ တည်နေသည့် အလျောက် များစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို တိုးပွားစေ

www.dhammaransi.com

ကုန်၏။ သူခပ်သိမ်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ကုန်၏။ သတ္တလောကကိုသနားသောကြောင့် နတ်၊လူတို့အတွက် အကျိုးများစေခြင်းငှာ ကျင့်ကြကုန်၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ဤငါဆိုအပ်သော ဥပမာစကားရပ်များကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း တိမ်းပါးရှဲခစောင်း သင်၏ အယူဝါဒဟောင်းကို စွန့်ပယ်ပြီးလျှင် "တမလွန် လောကသည် ရှိ၏။သတ္တဝါသည်သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဘဝသစ်၌တဖန်ဖြစ်၏။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဝိပါက် သည်လည်း စင်စစ် ရှိသည်ပင်ဖြစ်၏"ဟူ၍ ဤသို့သော ဝါဒသစ်ဖြစ်ပါစေတော့လား ဒကာတော်။"

အရှင်ကုမာရကဿပသည် စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ ပါယာသိ မြို့စားအား အမြင်မှန် ဝါဒသင်ရစေခြင်းငှာ ဆွဲသော်လည်း မြို့စားကား အကျောက်အကန်ပင် ငြင်းဆန်ရုန်းကန်နေလျက်ပင်။

"အို အရှင်၊ သင့်စကားသည် နားထောင်ကောင်းပေ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အား သာယာခြင်း မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ ဝါဒကို ဤသို့သော အဆိုမျိုး၊ အပြောမျိုးဖြင့် သင့်အောက်သို့ ကျွန်ုပ် တိုးလျှိုးလာလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၏ဝါဒ ကား သံနှင့်စွဲသည်ထက်ပင် မြဲစွာ၏။ မြဲခိုင်စေသည့် လက်တွေ့ သာဓကတွေကလည်း ကျွန်ုပ်မှာ များလှစွာ၏။ သင့်မှာ ဥပမာတွေ ပေါများလှသည့်နည်းတူ အကျွန်ုပ်မှာ ယုံကြည်နိုင်လောက်သော အကိုးအထောက် အတွေ့အကြုံများလှ၏။ အရှင်၌ဝန်မလေးအံ့၊ ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုပါသေး၏။ အသို့နည်းအရှင်။"

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ငါ၌ တစုံတရာဝန်လေးခြင်း မရှိ။ သင် တတ်နိုင်သလောက် ငါ့အား တင်ပြပါလော့"ဟုခွင့်ပြုလျှင်

www.dhammaransi.com

ပါယာသိမြို့စားသည် စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းလှသော သူ၏ လက်တွေ့ သာဓကတခုကို ဤသို့ တင်ပြလေ၏။

“အို အရှင်၊ တနေ့သ၌ ကျွန်ုပ်၏ မင်းမှုထမ်းများက ခိုးသူ တဦး ဖမ်းဆီး၍ ကျွန်ုပ်ထံ ဆက်သကြ၏၊ ဤသူအား မည်သို့ စီရင်ရမည်နည်း ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ထံ အမိန့်တောင်းခံကြကုန်၏။

“ထိုအခါ ငါ့ဝါဒခိုင်မာမှုအတွက် ထိုသူဖြင့် အမြွတ်ထုတ် မည်ဟု ရုတ်ချင်း စိတ်ကူးပေါက်လာသည့်အလျောက် မင်းချင်း တို့အား ဤသို့ ကျွန်ုပ် အမိန့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုသူအား အရှင် လတ်လတ် အိုးစရည်းကြီး၌ ထည့်စေ၍ အိုးဝကို အလုံပိတ် ခိုင်းသည်။ ထိုနောက် အိုးတခုလုံးကို မြေသရွတ်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် ထူထဲစွာ လိမ်းကျံစေပြီးနောက် ထိုအိုးကို မီးပြင်းတိုး၍ အဖုတ် ခိုင်းခဲ့သည်။

“မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့လည်း ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်အတိုင်း ထိုအိုးကို မီးဖုတ်ကြကုန်သည်။ အိုးတွင်းက သူခိုး သေလောက်ပြီ ထင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ အားလုံးက ထိုအိုးကို ဝိုင်းထား ကြပြီး ရွှံ့သရွတ်များကို ခွာ၍ အိုးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ထိုသူ၏အသက် အဘယ်က ထွက်လေမည်နည်းဟူ၍ မျက်လုံးပေါင်း ရာထောင်ဖြင့် ကြည့်ကြကုန်သော်လည်း ထိုသူ၏အသက်ကို မြင်သူ တယောက်မျှ မရှိ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း မမြင်။ အခြားသူတို့သည်း မမြင်ကုန်။

“အို အရှင်၊ ကျွန်ုပ်ဘင်ပြသော ဤလက်တွေ့သာဓကအား ဖြင့်လည်း တမလွန်လောက ဟူသည် တကယ် မရှိကြောင်း ကောင်းစွာ ထင်ရှားနေပေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ အယူဝါဒကို သက်မလွှတ်နိုင်ပါ”ဟု ဆို၏။

www.dhammaransi.com

ကုန်၏။ သူခပ်သိမ်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ကုန်၏။ သတ္တလောကကိုသနားသောကြောင့် နတ်၊လူတို့အတွက် အကျိုးများစေခြင်းငှာ ကျင့်ကြကုန်၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ဤငါဆိုအပ်သော ဥပမာစကားရပ်များကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့်လည်း တိမ်းပါးရှိစောင်း သင်၏ အယူဝါဒဟောင်းကို စွန့်ပယ်ပြီးလျှင် "တမလွန် လောကသည် ရှိ၏။သတ္တဝါသည်သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဘဝသစ်၌တဖန်ဖြစ်၏။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးဝိပါက် သည်လည်း စင်စစ် ရှိသည်ပင်ဖြစ်၏"ဟူ၍ ဤသို့သော ဝါဒသစ်ဖြစ်ပါစေတော့လား ဒကာတော်။"

အရှင်ကုမာရကဿပသည် စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ ပါယာသိမြို့စားအား အမြင်မှန် ဝါဒသာရစေခြင်းငှာ ဆဲ့သော်လည်း မြို့စားကား အကျောက်အကန်ပင် ငြင်းဆန်ရုန်းကန်နေလျက်ပင်။

"အို အရှင်၊ သင့်စကားသည် နားထောင်ကောင်းပေ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်အား သာယာခြင်း မဖြစ်စေနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ ဝါဒကို ဤသို့သော အဆိုမျိုး၊ အပြောမျိုးဖြင့် သင့်အောက်သို့ ကျွန်ုပ် တိုးလျှိုးလာလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၏ဝါဒကား သံနှင့်စွဲသည်ထက်ပင် မြဲစွာ၏။ မြဲခိုင်စေသည့် လက်တွေ့သာဓကတွေကလည်း ကျွန်ုပ်မှာ များလှစွာ၏။ သင့်မှာ ဥပမာတွေပေါများလှသည့်နည်းတူ အကျွန်ုပ်မှာ ယုံကြည်နိုင်လောက်သော အကိုးအထောက် ဘာတွေအကြုံများလှ၏။ အရှင်၌ဝန်မလေးအံ့၊ ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုပါသေး၏။ အသို့နည်းအရှင်။"

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ငါ၌ တစုံတရာဝန်လေးခြင်း မရှိ။ သင် တတ်နိုင်သလောက် ငါ့အား တင်ပြပါလေ"ဟု ခွင့်ပြုလျှင်

www.dhammaransi.com

ပါယာသိမြို့စားသည် စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းလှသော သူ၏ လက်တွေ့ သာဓကတခုကို ဤသို့ တင်ပြလေ၏။

"အို အရှင်၊ တနေ့သ၌ ကျွန်ုပ်၏ မင်းမှုထမ်းများက ခိုးသူ တဦး ဖမ်းဆီး၍ ကျွန်ုပ်ထံ ဆက်သကြ၏။ ဤသူအား မည်သို့ စီရင်ရမည်နည်း ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ထံ အမိန့်တောင်းခံကြကုန်၏။

"ထိုအခါ ငါ့ဝါဒခိုင်မာမှုအတွက် ထိုသူဖြင့် အမြတ်ထုတ်မည်ဟု ရုတ်ချင်း စိတ်ကူးပေါက်လာသည့်အလျောက် မင်းချင်းတို့အား ဤသို့ ကျွန်ုပ် အမိန့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုသူအား အရှင်လတ်လတ် အိုးစရည်းကြီး၌ ထည့်စေ၍ အိုးဝကို အလုံပိတ်ခိုင်းသည်။ ထိုနောက် အိုးတခုလုံးကို မြေသရွတ်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ်ထုထဲစွာ လိမ်းကျံစေပြီးနောက် ထိုအိုးကို မီးပြင်းထိုး၍ အဖုတ်ခိုင်းခဲ့သည်။

"မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့လည်း ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်အတိုင်း ထိုအိုးကို မီးဖုတ်ကြကုန်သည်။ အိုးတွင်းက သူခိုး သေလောက်ပြီ ထင်ရသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ အားလုံးက ထိုအိုးကို ဝိုင်းထားကြပြီး ရွှံ့သရွတ်များကို ခွာ၍ အိုးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် ထိုသူ၏အသက်အဘယ်က ထွက်လေမည်နည်းဟူ၍ မျက်လုံးပေါင်း ရာထောင်ဖြင့် ကြည့်ကြကုန်သော်လည်း ထိုသူ၏အသက်ကို မြင်သူ တယောက်မျှ မရှိ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း မမြင်။ အခြားသူတို့လည်း မမြင်ကုန်။

"အို အရှင်၊ ကျွန်ုပ်တင်ပြသော ဤလက်တွေ့သာဓကအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောက ဟူသည် တကယ် မရှိကြောင်း ကောင်းစွာ ထင်ရှားနေပေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ အယူဝါဒကို လက်မလွှတ်နိုင်ပါ"ဟု ဆို၏။

www.dhammaransi.com

အိပ်မက် ဥပမာ

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပမှာ မြို့စား၏ ထိုသာဓကကို ချေပရန်အတွက် လက်နက်တမျိုး ရှာရပြန်၏။ လက်နက်ဆိုသည် မှာလည်း ဝန်နှင့်အား မြှားနှင့်လေး ဆိုသကဲ့သို့ သင့်တင့်ညီမျှ သော လက်နက်ဖြစ်မှသာ ဆီလျော်မည် ဖြစ်သည့်အလျောက် မြို့စား၏ သာဓကနှင့် လိုက်ဖက်သော ဥပမာတမျိုးဖြင့် မြို့စား၏ မာန်စွယ်ကို ချိုးတော်မူရလေ၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင် နေ့အခါများတွင် အိပ်ဘူး ပါသလော။ အိပ်သောအခါ အိပ်မက်များကော မက်ဘူးပါ သလော"ဟု မေး၏။

"အို အရှင်။ အိပ်လည်း အိပ်ဘူးပေ၏။ အိပ်မက်များလည်း ခဏ ခဏပင် မက်ဘူးပါ၏"ဟု ဖြေ၏။

"အို ဒကာတော်၊ သင် အိပ်စက်၍ အိပ်မက် မက်သော အခါ သင့်အပါးဝယ် မောင်းမိဿံ အခြွေအရံ အစောင့် အရှောက်များ ရှိနေပါသလော"ဟု မေး၏။

"အို အရှင်၊ ရှိပေ၏။"

"အို ဒကာတော်၊ ထိုမောင်းမတို့သည် သင်၏ ထွက်သက် ကိုရှင်း၊ ဝင်သက်ကိုရှင်း မြင်ကြပါကုန်သလော"

"မမြင်ပါကုန် အရှင်။"

"ဒကာတော်မြို့စား၊ အသက်ထင်ရှား ရှိနေပါသော သင်၏ ထွက်သက်ကိုရှင်း၊ ဝင်သက်ကိုရှင်း မမြင်ကြကုန်ပါဘဲ

www.dhammaransi.com

လျက် သေသူ၏ ဝင်သက်၊ထွက်သက်ကို အဘယ်မှာလျှင် မြင်ပါ အံ့နည်း။ ဒကာတော်၊ ဤသာဓကကို ထောက်ခြင်း အားဖြင့် လည်း တမလွန်လောကဟူသည် တကယ်ပင်ရှိကြောင်း ကောင်း စွာ ထင်ရှားသဖြင့် သင်၏ အယူဝါဒဟောင်းကို ပြောင်းပြန် လှန်၍ အမြင်မှန် ဝါဒသစ်ဘက်သို့ မျက်နှာ မူပါတော့လား ဒကာတော်။”

အရှင်သူမြတ်၏ ချေပချက် အချက် ပိုင်လှသောကြောင့် မြို့စား၏ ဘက်တော်သားများသည်ပင် အဟုတ်သားပါကလား ဟူ၍ ပျော့ယိုင်လာကုန်တော့၏။ တချို့က လက်တွေ့ စမ်းသပ် သည့်သဘောဖြင့် ‘ရှူးရှဲ’ ဘယ်မြင်ရလို့လဲ။ ဒို့မြို့စားကြီးခမျာ လမ်းလွဲ အယူလွဲ နေရှာပါ ပကော ဟူ၍ အမြင်မှန် ရလာ ကုန်သော်ငြားလည်း ပါယာသိမြို့စားကား ယိုင်ဘို့ဝေးစွ နှံ့ရုံ မျှပင်နှံ့လာသည့်အမူအရာကို မတွေ့ရရုံမက နောက်ထပ် သာဓက တထစ်ဖြင့် တိုက်စစ် ဆင်ပြန်လေ၏။

“အို အရှင်၊ အရှင်၏ တည်ကြည်သော သိက္ခာ သမာဓိကို လေးစားပါ၏။ ရိုသေပါ၏။ သို့ရာတွင် အရှင့်အား ကျွန်ုပ်က နောက်ဆုတ်၍ ပိုးမွှေးသလို မွေးမြူလာခဲ့ရသော ဝါဒကို မချေ ဖျက်နိုင်ပါ။ ယုတ္တိမတန်၊ သမ်ကာလျှံကာ အပေါစား ဝါဒမျိုး ဆိုချေက နွားကုပ်လက်ကိုင် သဘောမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ် ဆုပ်ကိုင် ထားမိမည် မဟုတ်ပါ။ ယခုကျွန်ုပ်၏ဝါဒမှာ လက်တွေ့ကျကျ သုံးသပ်ပြီးမှ စွဲယူလက်ခံလာသည့် သဘာဝ ဝါဒ ဖြစ်သော ကြောင့် ထိုဝါဒကို အသက်နှင့်စက်၍ ကျွန်ုပ် တွယ်ဖက်မည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

---

www.dhammaransi.com

"အို အရှင်၊ နက်နဲသောသာစကေတရပ်ဖြင့် အရှင့် ရှေ့တွင် မှတ်ကျောက်တင်ပြလိုပါသေး၏။ ဝန်မလေးက ခွင့်ပြု နိုင်ပါ မည်လား"ဟု ဆို၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင်နှင့် စကား ဆိုရခြင်းအတွက် ငါ့မှာ တစုံတရာ အနှောက်အယှက် မရှိ။ ချမ်းသာပါ၏။ သင် ပြလိုသော သာစကကို ငါ့အား ပြလော့"ဟု ခွင့်ပြု လေ၏။ ထိုအခါ ပါယာသိမြို့စားက ခိုးသားတဦး၏သာစကကို ထုတ်ပြ ပြန်၏။

"အို အရှင်၊ နားဆင်တော် မူပါလော့။ တခါသ၌လည်း မင်းချင်းတို့သည် ခိုးသူတဦးဖမ်း၍ ကျွန်ုပ်အားဆက်လှာကုန်ပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ဝါဒခိုင်မာမှုအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေ လိုသဖြင့် ထိုခိုးသူအား ကျွန်ုပ် ဤသို့ စီရင်လိုက်၏။

"အို အရှင်၊ ကျွန်ုပ် မည်သို့ ထိုခိုးသူအား စီရင်သည်ဆင် သနည်း။ အရှင်လတ်လတ် ချိန်ခွင်ထဲ ထည့်၍ ချိန်ပြီး အလေး ချိန်ကို မှတ်သားထားသည်။ ထိုနောက် ထွက်သက် မရှိရအောင် လည်မျိုကို လွန်ကြိုးတို့ဖြင့် တအားကုန် ဖျစ်ညှစ်၍ အစ်သတ် လိုက်သည်။ ထိုသူ သေသွားသည်။ သူ့အလောင်းကို တဖန် ချိန်ခွင်ထဲထည့်၍ ပြန်ချိန်ကြည့်သည်။ ထိုအခါ အသက် ရှင်စဉ် ကထက် အလေးချိန်များ ပို၍ လေးလာ သည်ကို တွေ့ရ၏။ လေးခြင်းကား ထိုလူ၏အသက်အပြင်လောကတခုသို့ထွက်မသွား လေဘဲ သူ၏ကိုယ်ထဲ၌သာ ရှိနေကြောင်း ထင်ရှား၏။

"အို အရှင်၊ ဤ သူသေကောင် သာစကကို ထောက်ခြင်း အားဖြင့်လည်း တမလွန် လောကဟူသည် မရှိ။ သေသည်မှ နောက်၌ မည်သည့်သတ္တဝါမှ မဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်း

www.dhammaransi.com

ကြီး ထင်ရှားနေသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်၏ဝါဒကို အဘယ်မှာလျှင် လက်လွှတ်နိုင်ပါအံ့နည်း''ဟု ဆို၏။

ရဲရဲညီသောသံတွေခဲ ဥပမာ

ထိုအခါ အရှင်ကုမာရကဿပသည် မြို့စား၏ သာဓကကို ကျေပျောက်အောင် ဖျောက်နိုင်မည့် ဥပမာကို ရှာရပြန်၏။ သင့်လျော်သည့် ဥပမာသည် ဉာဏ်၌အသင့် ထင်လာ၏။

''အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင် တင်ပြ သွားသော သူသေကောင် သာဓကနှင့် ပတ်သက်၍ သင် စဉ်းစားနိုင်ရန် သင့်အား ငါ ဥပမာဖြင့် ပြအံ့။ ဥပမာသည် ဆိုလိုချက်အနက်ကို လွယ်ကူ ထိရောက်စွာ သိထင်စေခြင်းအကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

''အို ဒကာတော်မြို့စား၊ လူသားတယောက်သည် သံတုံးကြီး တခုကို မီးဖုတ်သည် ဆိုကြပါစို့။ အပူရှိန်၏ ပြင်းထန်သော ဒဏ်ကြောင့် ထိုသံတုံးကြီးသည် ရဲလာ၏။ ထိုအခါတွင် ထိုလူ သည် သံတုံးကြီးကို မီးတွင်းမှ ဆယ်ယူ၍ ချိန်ခွင်တွင် ထည့်ကာ ချိန်ကြည့်ပြီးနောက် ထိုသံတုံးကြီး အအေးခံထား၏။ အေးသော အခါ တဖန် ချိန်၍ကြည့်ပြန်၏။

''အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ထိုသံတုံးကြီးသည် တခုသာတည်း။ နှစ်ခု မဟုတ်။ ချိန်ခွင်တွင် စက်၍ ချိန်ကြည့်သော အခါတွင် ထိုသံတုံးကြီးသည် ပူသောအခါနှင့် အေးသောအခါ မည်သည့် အခါ၌ ပို၍ ပေါ့ပါး ပါသနည်း။ ပို၍ ပျော့ပျောင်းပါသနည်း။ ပို၍ လိုရာကို ပြုပြင်၍ ရပါသနည်း။ ပူသော အခါမှာ ပို၍ လေးသလော။ အေးသော အခါမှာ ပို၍ လေးသလော။ သင့် စိတ်၌ နှစ်ချိုက်သလို ဖြေဆိုနိုင်ပါသည်''ဟု မေး၏။

www.dhammaransi.com

"ပူသောအခါတွင် ပို၍ ပေါ့ပါသည် အရှင်။"

"ကောင်းလေစွ၊ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။"

"အို အရှင်၊ ထိုသံတုံးသည် အပူတေဇော ဓာတ်နှင့် တွန်းကန်မှု ဝါယော လေဓာတ်တို့နှင့် ထိတွေ့မိသောအခါ အခိုးအလျှံများ ထွက်ကာ ရဲလာပါသည်။ ထိုဓာတ် နှစ်ပါးတို့၏ တွန်းကန်မှု အရှိန်ကြောင့် ရဲရဲ ပူလောင်နေသည့် အခိုက်တွင် ထိုသံတုံးကြီးသည် ပို၍လည်းပေါ့၊ ပို၍လည်း ပျော့ပျောင်း၊ လိုသလို ရရှိအောင် ပြုလုပ်ရာတွင် ပို၍လည်း အပြုအပြင်ခံ၍ လွယ်ကူပါသည်။ အေးသွားသော အခါ၌ကား အပူဓာတ်နှင့် လေဓာတ်တို့ ကင်းကွာ၍ သွားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပို၍လည်း လေး၊ ပို၍လည်းမာ၊ ပို၍လည်း ပြုပြင်ရာ မခံ၊ လုပ်ချင်သလို လုပ်၍ မရ ဖြစ်သွားပါသည်" ဖြေ၏။

"အို ဒကာတော် မြို့စား၊ သင့်အကြောင်းကား သင့်ပေ။ ဤကိုယ်ကာယသည် သံတုံးကြီး အလားပင် ဖြစ်ချေ၏။ အသက်ကိုယ်ငွေ့ ဝိညာဏ်တို့နှင့် ထိတွေ့မိလေသောအခါ ပို၍ ပေါ့လည်းပေါ့၏။ ပို၍ ပျော့လည်း ပျော့ပျောင်း၏။ ပို၍ အပြုအပြင်လည်း ခံ၏။ ထိုသို့ မဟုတ်လေဘဲ ဤကိုယ်ကာယသည် အသက်ဝိညာဏ်တို့နှင့် ထိတွေ့ရခြင်းအလျှင်းမရှိလေဘဲ ကင်းကွာနေသောအခါ၌ကား ပို၍ လေးလည်းလေး၊ မာလည်းမာ၊ ပို၍ အပြုအပြင်လည်းမခံ ဖြစ်လာ၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤသံတုံးကြီးဥပမာကို ထောက်သော အားဖြင့်လည်း သင့် အယူဝါဒကို စွန့်ကာ မှန်သော အယူဝါဒ၌ တည်ပါတော့လား ဒကာတော်" ဟု ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်၍ ပြောဆို ငြားသော်လည်း ပါယာသိ မြို့စားကား

www.dhammaransi.com

အစွဲမကျွတ်၊ သ္မုဝါဒကို လက်မလွှတ်နိုင်ဘဲ ဆုပ်ကိုင်မြဲသာလျှင် ဆုပ်ကိုင်ထားရုံမက သာဓကဆင့်၍ပင် သ္မုဝါဒမှန်ကန်ကြောင်းကို ရင်ဖွင့်ပြန်လေ၏။

“အို အရှင်၊ အရှင်၏စကားများသည် အသံဩဇာအားဖြင့် ပျားသဖွယ် ချိုလှပါသော်လည်း အနှစ်သာရအားဖြင့်မူကား ကျွန်ုပ်အဖို့ ခါးသက်နေ၏။ ကျွန်ုပ် လက်မခံနိုင်သည့် အကိုး သာဓကတခုကို ကျွန်ုပ် ဆိုပါဦးအံ့။

“အို အရှင်၊ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်လာသော ခိုးသူတယောက်အား ကျွန်ုပ် မည်သို့စီရင်၍ ကျွန်ုပ် ဝါဒအတွက် အထောက်အကူ ယူခဲ့သည် ထင်သနည်း။ ထိုခိုးသူအား ဒဏ်ရာ မပေါ်အောင် အသတ်ခိုင်းပြီး အသက် ဘယ်ကထွက်သနည်းဟု ကျွန်ုပ်တို့က ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ထိုသူ အသက်ထွက်ခါနီးသော အခါ ပက်လက်အလှန်ခိုင်းပြီး အသက်ထွက်ရာကို စောင့်ကြည့်ကြကုန်သော်လည်း တယောက်မျှ မြင်သူမရှိ။ တဖန် ထိုသူအား အမှောက်ခိုင်းပြီး ရိုက်သည်။ ဘေးစောင်းထားပြီး ထုသည်။ စောက်ထိုးဆွဲပြီး နှက်သည်။ ဒဏ်ရာမပေါ်အောင် အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်၍ အသက်ထွက်သည်ကိုဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ အသက်ထွက်သွားသည်ကို မည်သူမျှ မမြင်ကြ။ ထိုသူကား ရိုက်နှက်ခြင်း ဒဏ်ချက်အောက်တွင် တုတ်တုတ်မျှ လှုပ်ဖော်မရတော့။ မျက်စိရှိလျက်နှင့်သူ မမြင်။ နားရှိလျက် သူ မကြား။ နှာခေါင်းရှိလျက် သူ မနံ။ ကိုယ်ကာယရှိလျက် သူ ထိတွေ့ခြင်းမပြုတော့သည်ကိုသာ တွေ့ရပါ၏။

www.dhammaransi.com

"အို အရှင်၊ ဤလက်တွေ့သာကောကိုထောက်သောအားဖြင့်လည်း ကျွန်ုပ်၏ဝါဒမှာ ခိုင်မြဲနေသည်ဖြစ်ပါလျက် ဘယ့်အတွက် ထိုဝါဒကို ကျွန်ုပ် လက်လွှတ်နိုင်ပါမည်နည်း။"

တမလွန်လောကဟူသည် မရှိဟု အခိုင်အမာပြု၍ ဆိုလေ၏။

ခရုသင်းမှုတ်သော ယောကျ်ား ဥပမာ

အရှင်ကုမာရကဿပသည် ထိုသာဓကကို ခရုသင်းမှုတ်သော ယောကျ်ား ဥပမာဖြင့် ရှင်းလိုက်လေသည်။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ရှေးက ခရုသင်းအမှုတ်ကောင်းသော ယောကျ်ားတယောက်သည် တောရွာတရွာသို့ ရောက်သွား၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ရွာလယ်ခေါင်မှနေ၍ ခရုသင်း မှုတ်လိုက်သည်။ သာယာသောအသံသည် ရွာကိုလွှမ်း၍ ထွက်လာ၏။ ထိုအခါ တရွာလုံး အုံးအုံးကျွက်ကျွက်ဖြစ်သွားလေ၏။ ဘာသံပါလိမ့်။ ဟယ်သာယာလှပါကလားဟူ၍ ထိုယောကျ်ားထံသို့ချဉ်းကပ်လာကုန်ပြီး မေးမြန်းလာကြကုန်လေ၏။ ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားက ရိုးသားစွာပင် မှန်သောအတိုင်း ဤသို့ ဖြေ၏။

အချင်းတို့၊ ဤအရာကား ခရုသင်းပါတည်း။ သင်တို့ စွဲမက်မပြေအောင် ကြားလိုက်ကြရသည့်အသံကား ဤခရုသင်း၏အသံဖြစ်ပါသည်ဟု ဖြေ၏။

ထိုအခါ ရွာသားတို့သည် ထိုယောကျ်ားလက်မှ ခရုသင်းကို ယူ၍ မြေပြင်၌ချကာ ဟယ် ခရုသင်း၊ မြည်လော့၊ မြည်လော့ဟူ၍ ခရုသင်းကို ပုဂ်၍ နှိုးကြကုန်၏။ ခရုသင်းကား မမြည်လေ။ တဖန် ထိုခရုသင်းကို ဘေးစောင်းထား၍ရှင်း၊

---

www.dhammaransi.com

မှောက်လျက်ထား၍ရှင်း၊ ထောင်လျက်ထား၍ရှင်း၊ စောက်ထိုးထား၍ရှင်း၊ အမျိုးမျိုးထား၍ "ခရုသင်း မြည်လော့၊ မြည်လော့" ဟု သူတမျိုး ငါတဖုံ ဝိုင်းအုံ၍ အမြည်ခိုင်းသော်လည်း ထိုခရုသင်းကား မြည်ခြင်း မရှိ။

"ဒါယကာ မြို့စား၊ ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားအား ဤသို့ အကြံ ဖြစ်လာ၏။ ဤကျေးတောသားတို့ကား မိုက်မဲဘိစွဟု ခရုသင်းကိုယူကာ ရွာမှ ထွက်သွားလေဘော့ရာ ရွာသားတို့လည်း ထိုယောကျ်ားအား မျက်စိတဆုံး ကြည့်ကြပြီးနောက် ယင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ အကြံဖြစ်ကြလေကုန်၏။

"ဩ ခရုသင်းဆိုသည်မှာ မှုတ်သောသူ၊ မှုတ်ခြင်းလုံ့လ ပယောဂလေနှင့် ထိခတ္တ စပ်နှော၍မှ အသံ ဖြစ်လာတာပါကလား။ မှုတ်သူ မရှိ၊ မှုတ်ခြင်းကြိယာ လုံ့လပယောဂမပါလျှင် အသံမမြည်ပါကလားဟူ၍ ဤတွင်မှ အမှန်တရားကို သဘောပေါက်ကြလေကုန်သည်။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤအတူပင် ကိုယ်ကာယကား အသက် ကိုယ်ငွေ့ ဝိညာဏ်တို့နှင့် ထိခတ္တ ပေါင်းဆုံမိလေသော အခါ လှုပ်ရှားလာပြီး ရှေ့သို့လည်း သွား၏။ နောက်သို့လည်း ဆုတ်၏။ ရပ်လည်းရပ်၏။ ထိုင်လည်းထိုင်၏။ အိပ်လည်းအိပ်၏။ မျက်စိဖြင့်လည်း ရူပါရုံကို မြင်၏။ နားဖြင့်လည်း သဒ္ဒါရုံကို ကြား၏။ နှာခေါင်းဖြင့်လည်း ဂန္ဓာရုံကို နမ်း၏။ လျှာဖြင့်လည်း ရသာရုံကို လျက်၏။ ကိုယ်ဖြင့်လည်း ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ထိတွေ့၏။ စိတ်ဖြင့်လည်း ဓမ္မာရုံကို သိ၏။ ဤကိုယ်သည် အသက် ကိုယ်ငွေ့ ဝိညာဏ်တို့နှင့် ကင်းကွာသောအခါ ရှေ့သို့လည်းမတက်၊ နောက်သို့လည်း မဆုတ်။ ရပ်လည်း မရပ်၊ ထိုင်လည်း မထိုင်၊ အိပ်လည်း

www.dhammaransi.com

မအိပ်လေ။ မြင်လည်း မမြင်။ ကြားလည်း မကြား။ နမ်းလည်း မနမ်း။ ထိတွေ့ခြင်းလည်း မပြု။ သိလည်း မသိလေ။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဤဥပမာကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း သင့်ဝါဒခံယူချက်ကို လက်လွှတ်ကာ တမလွန်လောကသည် ရှိ၏ဟူသော အမှန်ဝါဒသစ်၌ ဖြစ်ပါတော့လား ဒကာတော်"ဟု ရှေးနည်းတိုင်းပင် ဟောပြောရှယ်ချ မိစ္ဆာအယူကို ကျွတ်အောင် ချွတ်တော်မူသော်လည်း ပါယာသိမြို့စားကား အရှင်၏စကားကို အမှုအရာအားဖြင့် အလေးအနက်ပြုသည့်တိုင်အောင် သူ၏ အယူဝါဒကား မလွှတ်လေဘဲ ငှတ်ပေဘောနေသည်သာမက သူ၏ သုတေသနပြုချက်များကိုသာ ထပ်ဘလဲသဲ တင်ပြနေလေသတည်း။

"အို အရှင် ဥပမာ ဥပမေယျတို့ဖြင့် အကွက်ဝင် ဆီလျော်အောင် စပ်ဟပ်၍ အရှင်၏ ဆိုပြောချက်များမှာ လေးနက်သော အသွင်ကို အကယ်ပင် ဆောင်ပါပေသည်။ သို့သော် စစ်မှန်သော ဝါဒဘခုကို လွယ်လွယ်နှင့် လက်လွှတ်လိုက်ပြီး ဝါဒသစ်တခု၏ သောင်းရိပ်အောက်သို့ ကျရောက်ခိုဝင်ရမည်ဆိုသော အချက်ကိုကား ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လက်မခံနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်ကို ဝမ်းနည်းပါသည်။ အကယ်ပင် မှားနေ၍ ပြုပြင်ရန် လိုအပ်လျှင်မူကား ဝန်လေးဘွယ် မရှိ။ ယခုမူ စိန်မှန်ကင်းအဖြင်ကာ ထင်းဖြစ်သည့် ကိန်းမျိုး အဆိုက်မခံနိုင်ပါ။ သာဓကတခုကို အရှင်ဝန်မလေးက ရှုတော်မူပါဦး။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ကျကျနန လေ့လာထားသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခွင့်ပြုနိုင်ပါသေး၏လား အရှင်"

www.dhammaransi.com

ဟု ဆိုလျှင် အရှင်ကုမာရကဿပက မြို့စား၏ ဆန္ဒအတိုင်း လျှောက်ခွင့် ပြုလိုက်သောအခါ အောက်ပါ သာဓကတခုကို ထုတ်ပြပြန်လေ၏။

"အို အရှင်၊ တခါတွင်လည်း မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် ခိုးသူတဦးကို ဖမ်းဆီး၍ ကျွန်ုပ်ထံ အပ်နှံလာကြသည့်အခါ ကျွန်ုပ်၏ ဝါဒခိုင်မှုအတွက် ထိုသူအား ကျွန်ုပ် မည်သို့ အသုံးချ လိုက်သည် ထင်သနည်း။

"အို အရှင်၊ ကျွန်ုပ်သိချင်၍ လေ့လာနေသည်ကား အသက် ထွက်မှု ဖြစ်လေရာ အသက်ထွက်မှု စူးစမ်းရန်အတွက် ထိုသူအား ကျွန်ုပ် ဤသို့အသုံးချလိုက်ပါသည်။ အသက်သည် ဤကိုယ်ထဲတွင် တနေရာ၌ တွယ်ကပ်နေမည်သာဖြစ်သောကြောင့် ထိုသူ့ကိုယ်မှ အပေါ်ယံ အရေပါးများကို တလွှာချင်း တလွှာချင်း ခွာ၍ အသက်ကိုရှာသည်၊ မတွေ့ပါ၊ မမြင်ပါ အရှင်။

"အို အရှင်၊ ဤသို့ အရေပါးကိုခွာ၍ အသက်ကို ရှာမတွေ့ သောအခါ အရေထူကို ခွာ၍ ရှာကြည့်ပြန်သည်။ မတွေ့ပါ၊ မမြင်ပါ။ ထို့နောက် အသားများကိုလှီး၍ရင်း၊ အကြောများကို တချောင်းချင်း တချောင်းချင်း ဖြတ်တောက်၍ရင်း၊ အရိုးများကို ခွာ၍ရင်း၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီများကို ဖောက်၍ရင်း တွေ့လိုတွေ့ငြား နေရာအနှံ့အပြားတို့၌ ပိုက်စိတ်တိုက်၍ ရှာပါသော်ငြားလည်း အသက်ကို မတွေ့ပါ၊ မမြင်ပါ။ ဤအသက်သည် ဘဝတပါးသို့ ထွက်သွားရိုးမှန်ခဲ့သော် ကောန်ပင် မြင်တန်ရာပါသည်။

"အို အရှင်၊ ဤသာဓကကို ထောက်သောအားဖြင့်လည်း တမလွန်လောက မရှိဟူသော ကျွန်ုပ်၏ ခံယူချက်ဝါဒမှာ

www.dhammaransi.com

မှန်ကန်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုဝါဒကို အဘယ်မှာလျှင် အကျွန်ုပ် စွန့်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အရှင့်ကိုကား ကျွန်ုပ် လေးစားပါ၏”ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ၌လည်း ယင်းလျှောက်တင်ချက် သာဓကကို ချေပရန် အရှင်ကုမာရကဿပအဖို့ ဥပမာ မရှားချေ။ အကွက်ဆိုက်လျှင် မြိုက်ဘနဲ ကျရောက်လာလေ၏။

မီးကို လုပ်ကျွေးသောရသေ့ ဥပမာ

“အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင် မည်သို့ပင် ငါ့စကားများကို ပယ်ရှား၍ ငြင်းဆန်နေစေကာမူ ငါ၏မျှော်လင့်ချက် မကုန်သေး၊ သင်၏ ဆိုပြောချက်များက အသိဉာဏ် ဦးနှောက်ကောင်းသူ တဦးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏။ ယင်းကြောင့် သင်ကဲ့သို့သော အဖိုးတန် လူတယောက်အား ပြောဟောရန် ငါ၌ ဝန်မလေး၊ ငါ့မှာ ဆင်းရဲခြင်းမဖြစ်။ သင့်အား ဥပမာတချက်ဖြင့် ငါလက်ကမ်း၍ ခေါ်ဦးအံ့။

“အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ရှေးက မီးကို အလုပ်အကျွေးပြု နေသောရသေ့တပါးသည် တောရကျောင်းသင်္ခမ်းတခု၌ နေလေသတတ်။ တနေ့သ၌ လှည်းအုပ် တအုပ်သည် ထိုရသေ့၏ ကျောင်းသင်္ခမ်းအနီးတွင် စခန်းချကာ တညဥ့်အားမျှ အိပ်၍ ထွက်သွားကြလေရာ ထိုအခါ တောနေရသေ့၌ ဤသို့ အကြံဖြစ်လာလေသည်၊ ‘ဤလှည်းစခန်းချရာသို့ သွားရသော် ကောင်းလေစွ။ ရှိနေရာမှ ငါ့အတွက် တစုံတခု ရတန်သေးရာ၏’ဟု

www.dhammaransi.com

ကြံပြီးလျှင် ထိုနေရာသို့ သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် ထူးဆန်းစွာ ကလေးသူငယ်တယောက်ကို အံ့ဩစွာတွေ့ရလေသည်။

ရသေ့သည် ထိုသူငယ်ကို သနားသဖြင့် ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ မွေးမြူထား၏။ ထိုသူငယ်သည် တဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ရသေ့ဘွင် ကိစ္စတခု ပေါ်လာ၏။ ဇနပုဒ်တခုသို့ မသွားလျှင် မဖြစ်သောကိစ္စ ဖြစ်၏။

ရသေ့ခရီးထွက်ခါနီးတွင် ထိုသူငယ်အား ဤသို့ မှာထားခဲ့၏။ "ချစ်သား၊ ငါခရီးထွက်ရအံ့။ မီးကို လုပ်ကျွေးရစ်လော့။ မီးကိုမငြိမ်းအောင် ကြပ်ကြပ်သတိပြုလော့။ အကယ်၍ မီးငြိမ်းသွားခဲ့သော် သည်မှာ ထင်း၊ သည်မှာ ပဲခွပ်၊ သည်မှာ မီးပွတ်၊ မီးကိုပြန်မွေးကာ လုပ်ကျွေးရစ်လော့"ဟု မှာထားခဲ့ပြီး ခရီးထွက်သွားလေ၏။

ရသေ့ထွက်သွားလေသောအခါ မီးမသေအောင် ထင်းများကို ထည့်ဆိုက်ပြီး ကလေးဘာဝ ကစားနေစဉ် မီးသည်ငြိမ်းသွားလေ၏။ ထိုအခါ ထိုသူငယ်သည် ရသေ့က မှာထားခဲ့သည့်အတိုင်း မီးရရှိစေခြင်းငှာ မီးပွတ်ကိုပွတ်ရမည့်အစား မပွတ်လေဘဲ မီးပွတ်ကိုခွဲလျှင် မီးထွက်မည်အထင်နှင့် ပဲခွပ်ဖြင့်ခွဲ၏၊ မီးကား မထွက်လာ။

"အို ဒကာတော်၊ ထိုသူငယ်သည် မီးပွတ်ကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍ မီးမထွက်သော် လေးစိပ်၊ ငါးစိပ်၊ ခြောက်စိပ် စသည်ဖြင့် အစိပ်စိပ်အမွှာမွှာ ခွဲသော်လည်း မီးမထွက်။ နောက်ဆုံးတွင် ခွဲစိပ်ထားသော မီးပွတ် အစအနများကို မီးထွက်စေရန် ဆုံထဲ

www.dhammaransi.com

ထည့်၍ ထောင်းပြန်၏။ မီးကား မထွက်လာသောကြောင့် မီးမမွေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

ရသေ့ပြန်ရောက်လာသောအခါ မီးကို လုပ်ကျွေးရဲ့လားဟု အရေးတကြီး မေးလေသောအခါ ထိုသူငယ်လည်း ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင်ကို လျှောက်တင်လေ၏။ ရသေ့လည်း မသိဆိုး ဝါး မိုက် ချက်သားကောင်းလှချည့်လား၊ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့စွာ ဘောက်မဲ့ကြောင့် မီးကိုရှာရသလဲဟု စိတ်ဖြင့် မြည်တွန်တောက် တီးကာ ထိုသူငယ်၏ရှေ့မှာပင် မီးပွတ်အစုံကိုယူ၍ ပွတ်လျှင် မီးရရှိ လာလေ၏။

ယိုအခါ ရသေ့ကသူငယ်အား ဤသို့ဆုံးမလေ၏။ "ချစ်သား၊ မီးကို ဤသို့သာဖြစ်စေအပ်၏။ သင်ကား မိုက်ဘိစွ။ ဆင်ခြင် ကင်းမဲ့စွာ ပြုဘိစွ။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူကား သင်ကဲ့သို့ မည်သူမျှ မပြုလုပ်ကြ" ဟု ဆို၏။

"အို ဒကာဘော်မြို့စား၊ သင်ကား ထိုသူငယ်နှင့် အလားတူ ချေဘိသည်ဘကား။ အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ တမလွန်လောကကို ရှာတုံဘိ၏။ ဒကာတော်၊ ယုတ်မာသော ဤမိစ္ဆာ အယူဝါဒကို သင် စွန့်လော့။ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ အောင် သင်မပြုပါသင့်။ အဖိုးတန်သော ဘဝကို နစ်မွန်းအောင် သင် မနှစ်ချင်ပါလင့်။"

ထိုအခါ၌ကား ပါယာသိမြို့စားသည် အရှင်ကုမာရကဿပ၏ ဆုံးမချက် စကားကို လက်ခံသည့် အစိတ်အပိုင်း ဆိုက်လာ လေပြီ။ သို့သော် မြို့စားသည် စွန့်ပါတော့အံ့ဟူ၍ ပြောင် ပြောင် တင်းတင်း လက်မခံဝံ့ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူ ရှိနေ၏။ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး နှင့် တကွ ပတ်ဝန်းကျင်က သူ့

www.dhammaransi.com

အား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြမည်ကို စိုးရိမ်သည်။ လက်ရှိ အယူဝါဒကို စွန့်၍ ဗုဒ္ဓ၏ဩဝါဒ ကိုလည်း ခံယူလိုသည်။ လူသူလေးပါးတို့က ကဲ့ရဲ့ကြမည်ကိုလည်း သူ ရွံ့နေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့နှုတ်ဖျားမှ ဤစကား ထွက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

"အို အရှင်၊ အရှင်၏ ဩဝါဒကို ခံယူလျက် ကျွန်ုပ်၏လက်ရှိ မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လိုက်ချင်၏။ သို့သော် စွန့်၍ မဖြစ်နိုင်ပါအရှင်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဤအယူဝါဒကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ကျွန်ုပ်ခံယူထားကြောင်းကို ပြည်ပိုင်ရှင် ဘုရင်ကောသလ မင်းကြီးနှင့် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါး မင်းများကအစ သိရှိနေကြပါကုန်၏။

"အို အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုတ်မာလှစွာသော ဤအယူဝါဒကို စွန့်လိုက်သော် 'ဪ ပါယာသိမြို့စားဟာ တယ် မိုက်တွင်း နက်လှပါကလား။ ဤမျှ ယုတ်မာလှသော အယူဝါဒကို သူမို့ပင် ယူခဲ့ပလေသည်' ဟူ၍ အကျွန်ုပ်အား ဆိုပြောသူတို့ ပေါ်လာမည် အမှန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ထိုသူတို့အား အတိုက်အခံ ပြုသောအားဖြင့် မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာ နမ်းနေရသည့်ပမာ ထိုအယူကို ယူမြဲ ယူနေရပါဦးမည်။ အရှင်ဘုရား၏ စကားကို ချေပသော အားဖြင့်လည်း အရှင်ဘုရားကို မတုပြိုင် လိုပါဘဲလျက် တုပြိုင်သော အားဖြင့် ထိုအယူကို ယူမြဲယူနေရပါဦးမည် ဘုရား။"

ပါယာသိ မြို့စားသည် ဤသို့ စကား အသုံးအနှုန်းကစ ပြောင်းလဲ လာကုန်၏။ သို့သော် သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လန့်၍ ဝါဒကို စွန့်ချင်လျက်နှင့် မစွန့်ဝံ့ဘဲ တစ်ဆို့ဆို့ကြီး ဖြစ်နေသည်။

www.dhammaransi.com

ထိုသို့ တစ်နေသည့် အချက်ကို ဖောက်ဖျက် ကျော်လွှား နိုင်ရေးအတွက် ခေါင်းအေးအေး ထား၍ စဉ်းစား နိုင်စေခြင်း ငှာ အရှင်ကုမာရကဿပသည် ဥပမာတထုံးကို သုံးတော်မူရပြန် လေသတည်း။

လှည်းမှူးကြီးနှစ်ယောက် ဥပမာ

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သနားဘွယ် ကောင်းလေစွ။ သင် သည် ယောကျ်ား မဟုတ်သော။ အမှန်တရားကို လက်ခံ သိမ်း ပိုက်ခြင်း၌ အဘယ်ကြောင့် သင် ရှုံ့နေဘိသနည်း။

"အို ဒကာတော် မြို့စား၊ ငါ ဥပမာ ပြအံ့။ သင့် စိတ်ကို ကြည်လင်စွာထား၍ ခံယူလော့။ ရှေးက လှည်းမှူး နှစ်ယောက် အုပ်ချုပ်သော လှည်းပေါင်း တထောင်ရှိသည့် လှည်းအုပ်ကြီး တခုသည် တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံသို့ ခရီး ထွက်သွား၏။ နွားကောင် ရေပေါင်း နှစ်ထောင်နှင့် လူဦးရေ ကလည်း များလှသော ကြောင့် ရောက်ရာအရပ်တို့၌ မြက်၊ ထင်း၊ ရေကအစ မလုံ မလောက် ဖြစ်ကာ အခက်ကြုံရလေ၏။

ထိုအခါ လှည်းမှူး နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် အလို့ငှာ လှည်းငါးရာစီ ခွဲ၍ သွားကြရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ် ကြပြီးနောက် လှည်းမှူး တဦးသည် မိမိ အုပ်စီးရသည့် လှည်းငါးရာတို့ကို မြက်၊ထင်း၊ရေ အလုံအလောက် တင်စေလျက် ခရီးဆက်၍ ထွက်သွား၏။

---

www.dhammaransi.com

"အို ဒကာတော် မြို့စား၊ ထိုလှည်းပေါင်း ငါးရာသည် နှစ်ရက်ခန့်သွားမိလေသောအခါ တနေရာတွင် လှည်းတစီးကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုလှည်းပေါ်ကလူကို လှည်းမှူးက ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုသူကား မျက်လုံးနီ၏။ လေး မြားတောင့် များကို လွယ်ထား၏။ ကြာပန်းကို ပန်ထား၏။ အဝတ်အစားများ ရေစိုနေ၏။ဆံပင်များကို ရေရွှဲရွှဲနှင့် ဖားလျားချထား၏။အသားကနက်မှောင် မဲချိတ်နေ၏။လှည်းဘီးများကိုကြည့်ပြန်သော် ရွှံ့များပေကျံနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ရွှံ့များပေကျံနေသောလှည်းနှင့် အဝတ်ဆံပင်များ စိုရွှဲနေသော လှည်းသမားကို တွေ့လတ်သော် လှည်းမှူး ဖြစ်သူက စိတ်ဝင်စားမိလာသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအား နှုတ်ခွန်းဆက်လေ၏။ လမ်းခရီး၌ ရေအခက်အခဲရှိ မရှိကို မေးမြန်းလေသောအခါ ထိုသူက လှိုက်လှဲစွာပင် ပြောပြလေသည်။

"အရှင်၊ ရေအတွက် မစိုးရိမ်ပါလင့်။ ရှေ့ခရီး၌မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းထားသောကြောင့် လမ်းခရီးတလျှောက်ရေနှင့် ဖွေးဖွေး ရှိနေပါသည်၊ မြက်၊ ထင်းဆိုရာမှာလည်း ပေါလှ၏။ လှည်းအလေးခံပြီး မြက်၊ ထင်း၊ ရေများကို ဘောက်မဲ့ကြောင့် ယူဆောင်သွားတော့မည်နည်း။အားလုံးကို စွန့်သွန်ကာ ဝန်ပေါ့ဖြင့်သာ စိတ်ချလက်ချ သွားပါလေ။ နွားများကိုလည်း သက်သက်ညှာညှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး သွားကြပါစေ"ဟု ပြောလျှင် လှည်းမှူးသည် များစွာ သဘောကျသွားသည့်အလျောက် သူ့လှည်းသမားများအား ယူဆောင်လာခဲ့သည့် ထင်း၊ ရေ၊မြက်တို့ကို စွန့်ထားခဲ့ကြရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ လှည်းသမားတို့လည်း လှည်းမှူးဆိုတိုင်းလိုက်နာကာ စွန့်ကြလေကုန်၏။

---

www.dhammaransi.com

"အို ဒကာတော်၊ ထိုလှည်းသားငါးရာတို့သည် ပထမစခန်း ရောက်ကြ၏။ ရေမတွေ့ကုန်။ ဆက်လက်၍သွားကြရာ သတ္တမ စခန်း ရောက်သော်လည်း ရေမတွေ့လေရကား လှည်းသား ငါးရာတို့ ရေအတွက် အခက်အခဲဖြစ်နေကြကုန်စဉ် လူယောင် ဆောင်ထားသောဘီလူးသည် အပေါင်းအသင်းများနှင့် ရောက် လာပြီး လှည်းသားငါးရာတို့အား စားလေသဖြင့် အရိုးစုမျှသာ ကြွင်းလေ၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ဒုတိယလှည်းမှူးလည်း လှည်းပေါင်း ငါးရာနှင့်ထွက်လာ၏။ ရိက္ခာအဖြစ် ထင်း၊ မြက်၊ ရေအပြည့် အစုံ တင်ဆောင်လာ၏။ လမ်းခရီး အကြားတွင် ဘီလူးက လူယောင်ဆောင်ထားသော လှည်းတစီးကို ယခင်နည်းအတိုင်း တွေ့လေ၏။ ထို လှည်းသမားအရေခြုံထားသော ဘီလူးကလည်း ရှေးနည်းအတိုင်း ရှေ့ခရီး၌ မြက်၊ထင်း၊ရေပေါသဖြင့် ပါလာ သမျှကို စွန့်၍ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးသွားရန် အကြံပေးပြန်၏။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ထိုလှည်းမှူးက ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိ၏။ ထိုယောကျ်ား၏ပြောစကားကို ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည့် အလျောက် သူတပည့်များအား၌သို့ တင်းကြပ်စွာဆိုသတည်း။

"အို အချင်းတို့၊ ငါတို့ယူဆောင်လာခဲ့သည့် ရိက္ခာများကို စွန့်ရန် ထိုလှည်းသမားက ငါတို့အား အကြံပေးသည်ကို သင်တို့ လည်း ကြားသိပေ ကုန်၏။ စင်စစ်သော် ထို လှည်းသမား ကား ငါတို့နှင့် မွေးချင်းပေါက်ဖော် တော်စပ်သူလည်း မဟုတ်။ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းလည်း မဟုတ်။ သူ့စကားကို

www.dhammaransi.com

အဘယ့်ကြောင့် ငါတို့ ယုံကြည်နိုင်ကုန်မည်နည်း။ မြက်၊ ထင်း၊ ရေတို့ကို စွန့်ထားခဲ့ခြင်းမပြုဘဲ ယူမြဲယူဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟု အမိန့်ပေးပြီးလျှင် ခရီးဆက်၍ ထွက်ကြလေ၏။

စခန်းစဉ်တလျှောက်တွင် မြက်၊ ရေ၊ ထင်းတို့ကိုမတွေ့ရလေဘဲ သတ္တမစခန်းသို့ ရောက်သွားလေသောအခါ၌ကား ဘီလူး စားထားသဖြင့် ကျန်ရှိနေသော အရိုးများကို တွေ့ကြရလေ ကုန်၏။ ထိုအခါလှည်းမှူးက လှည်းသားငါးရာအား ဤသို့ဆို၏။

“အချင်းတို့၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားဉာဏ်မရှိသော လှည်းမှူးမိုက် ခေါင်းဆောင်လေသောကြောင့် ဤလှည်းအုပ်သည် မပျက်စီး တန်ဘဲလျက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ အချင်းတို့၊ သတိ ရှိကြကုန်။ အဖိုးမတန်သော ပစ္စည်းများကိုစွန့်၍ ဤအဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို ယူဆောင်ကြကုန်”ဟူ၍ဆို၏။ လှည်းသားငါးရာ တို့လည်း လှည်းမှူး၏ စကားကို နားထောင်ကြ သဖြင့် ဘီလူး ဘေးမှ ကင်းဝေး လွတ်မြောက်ကြသည့်အပြင် ပစ္စည်းဥစ္စာများ ကိုလည်း ရရှိကြပြီး လိုရာခရီးသို့ ချမ်းသာစွာ ရောက်ရှိကြလေ ကုန်၏။

“အို ဒကာတော် မြို့စား၊ သင်သည် မလိမ္မာ မိုက်မဲလှစွာ သော လှည်းမှူးမိုက်နှင့် တူနေယောင်ပါ တကား။ အဆင်ခြင် ကင်းမဲ့စွာ ပရလောကကို ရှာနေခဲ့သော် ထိုလှည်းမှူး ကဲ့သို့ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတ့်။သင်သာလျှင် ပျက်စီးသည်မဟုတ်။ သင့်အယူဝါဒကို နာယူအပ်၏၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟု မှတ်ထင်ကြ ကုန်သော သင်၏ နောက်လိုက် တို့လည်းလည်း အရင်းလဲလျှင်

www.dhammaransi.com

အဖျားထင်းဖြစ် ဟူသကဲ့သို့ လှည်းသား ငါးရာတို့၏ပျက်စီးခြင်း လမ်းကြောင်းနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ကြရ ရှာကုန်လတ့်။

"သို့ကြောင့်ရကား အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ယုတ်မာသော ဤအယူဝါဒကို စွန့်လိုက်ပါလော့။ ရာသက်ပန် အကျိုး ဆုတ် ယုတ်မည့် လမ်းစဉ်မှားအောက်သို့ သင် မလိုက်ပါလင့်။ မိမိ၏ အဖိုးတန်သော ဘဝကိုရင်း၊ မိမိကိုအမှီပြု၍နေသော ပတ်ဝန်း ကျင် အသိုင်းအဝိုင်းကိုရင်း နစ်မွန်းအောင် မပြုပါလင့်။ ယခု အချိန်တွင် သင်၏ ချမ်းသာမှုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း တို့၏ ချမ်းသာမှုသည် သင်သာလျှင် အဓိက ဖြစ်ချေ၏။ သင် တယောက်အတွက်နှင့် အများပျက်စီးအောင်မဖြစ်ပါစေသင့်ပါ။ လေးနက်စွာ သတိထားကာ စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ပါလော့ ဒကာ တော်။"

ဤသို့ တိုက်တွန်းလိုက်သည့် စကားမှာ ပါယာသိမြို့စားအား စိတ်နှလုံးထိခိုက်အောင် ရိုက်နှက်လိုက်သည်နှင့် တူ၏။ အဘယ့် ကြောင့်ဆိုသော် ယခုအချိန်တွင် ပါယာသိမြို့စားကား ဝမ်းတွင်း စိတ်ဓာတ်အားဖြင့် မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်၏။ သို့သော်ဤသို့ မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လွှတ်လိုက်ချေက သူ့အပေါ်သို့ ဆိုက်လာမည့် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှု အန္တရာယ်များကို မြင်ယောင်လာ သောအခါ ထိုပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ရန် လန့်သောသည်။ မိစ္ဆာ ဝါဒနောက်သို့ ယခုအတိုင်းမှေး၍ လိုက်နေမည်ဆိုက ငါ့အား မည်သူကမှ အပြစ်ဆိုကြမည် မဟုတ်။ ဤဝါဒကို ပုတ်ထုတ်ပြီး ငါ လက်လွှတ်လိုက်သော် တချိန်က ထိုမိစ္ဆာဝါဒကို အလုပ်

www.dhammaransi.com

အကျွေး ပြုခဲ့မိသောကြောင့်ငါ့အဖို့လည်း မကောင်း၊ငါ့အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း ငါ့ကြောင့်သာ သူတို့ မိစ္ဆာဝါဒီများ ဖြစ်ကြရသည်ဟူ၍ ငါ့ကိုပင် ပြစ်တင်ကြမည်မှာ သေချာသည်။ ရှေ့သို့ ငါ ကူးပြောင်းမည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိအတွက် ချီးမွမ်းကြမည်၊ ကဲ့ရဲ့ကြမည်ကို အတည်မပြောနိုင်သော်လည်း လက်တွေ့အားဖြင့်ဤမိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လိုက်လျှင်မူကား ငါ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ငါ့အား ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်။ သွားပုပ်လေလွှင့် ပြောကြကုန်လိမ့်မည်။ ဆိုကြကုန်လိမ့်မည်။ အို့ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ စိတ်သာ ပဓာန ဖြစ်သည်။ငါ့စိတ်က မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လွှတ်ထားသည်ပင် ပြီးသည်ပင်။ လူသိရှင်ကြား ဖွင့်၍ စွန့်လွှတ်ရန် မလို။ ဤသို့ တွေးကာ သူ့ဝါဒကို မစွန့်နိုင်ပါဟု ခပ်တင်းတင်းပင် လျှောက်လေ၏။

မစင်ထုပ် ဆောင်ယူသူ ဥပမာ

ထိုသို့ လျှောက်လိုက်ခြင်းသည် အရှင်ကုမာရကဿပအတွက် ဥပမာတံခါးကြီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်နှင့် တူ၏။ အရှင်၏စိတ်၌ကား "ဤမြို့စားကို ကျွတ်အောင် ချွတ်မည်။ မကျွတ် သမျှ ငါ မလျှော့"ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချထားတော် မူဟန်တူ၏။

သို့ကြောင့်လည်း အရှင်သူမြတ်သည် ပါယာသိမြို့စားအား ဥပမာဆန်း တခုဖြင့် လက်ကမ်းလိုက်ပြန်လေပြီ။

"အို ဒကာတော်မြို့စား၊ ယခုအချိန်သည် သင့်အတွက် နောက်မကျသေး။ သို့ကြောင့် သင့်အား ငါသည် ဖေးဖေးမမ

www.dhammaransi.com

ခေါ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ငါ့ ဆွဲခေါ်ရာသို့လိုက်ပါခဲ့လော့။ ငါ ဆိုသတ့်သော ဤဥပမာသည် သင့်အတွက် ဖြောင့်ဖြူးသော လမ်းကောင်း ဖြစ်ပါစေလော့။ မိမိကိုယ်ကိုရင်း၊ မိမိစိတ်ကိုရင်း မလှည့်စားအပ်။ လှည့်စားခြင်းဖြင့် သင့်အား အကျိုးမရှိသည့် အပြင် အကျိုးဆုတ်ယုတ်ဖွယ်သာ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါလော့။

''အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင်စိတ်သား ကြည်ရွှင်စွာနာလော့။ ဥပမာတခုကို ငါ ဆိုပေဦးအံ့။ ဒကာတော် မြို့စား၊ ရှေးက ဝက်မွေးသူတယောက် ရှိလေ သတတ်။ ဝက် မွေးမှုခြင်းဖြင့် အသက် မွေးခြင်း ပြုလေသတတ်။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ် ဝက်များကျွေးမွေးရန် ဝက်စာ ရှာရ ခြင်းမှာ သူ၏အဓိကတာဝန် ဖြစ်လေသည်။ ဝက်များကို အစာ ကောင်းကောင်း ကျွေးနိုင်မှ ဝက်များ ဖွံ့ဖြိုးမည်။ ဝက်များ ဖွံ့ဖြိုးမှ သူ့အဖို့ ကြီးပွားနိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ရောက်လေ ရာရာမှာ ဝက်စာကိုသာ ရှာဖွေနေရ၏။

တနေ့သ၌ ထိုယောကျ်ားသည် ရွာတရွာသို့ ရောက်သွား၏။ ရွာပြင်ဘက်တွင် တရွာလုံးက စွန့်ထားသော မစင်ခြောက် များကို တွေ့လေ၏၊ ထိုအခါ စိတ်ကူးပေါက်လာသည်။ သည် မစင်ခြောက်တွေ ကောက်၍ ဝက်စာအဖြစ် အသုံးပြုရသော် ကောင်းလေစွ။ ဤသို့ စိတ်ကူးပေါက်ပြီး ထိုယောကျ်ားသည် မစင်ခြောက်များကို ကောက်၍ အဝတ်ဖြင့် ထုပ်၏။ ရွာက ကြီးဟန် တူ၏။ မစင်ခြောက်တွေ များစွာ ရလေ၏။

www.dhammaransi.com

ထိုယောကျ်ားအဖို့ အိမ်ပြန် လှချေ၏။ မစင်ထုပ်ကြီးကို မနိုင်မနင်း ခေါင်းပေါ်ရွက်လျက် ရွာသို့ ပြန်လာစဉ် လမ်းတွင် မိုးမိလေ၏။ မိုးမှာ သည်းထန်လှသောကြောင့် ခေါင်းပေါ်က မစင်ထုပ်ကြီးမှာ ရွှဲရွှဲစိုကုန်တော့ရုံမက မစင်ခြောက်များ သည်ရေဓာတ်နှင့် ထိတွေ့လာသောအခါ နူးပျော့လာကုန်သည်။ မစင်ရေတို့သည် ထိုယောကျ်ား၏ တကိုယ်လုံးကို လွှမ်းဖုံးကာ တစစ်စစ်နှင့် ယိုစီးလာကုန်သည်။

သို့သော် ထိုယောကျ်ားသည် မည်သို့ တတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ မစင်ထုပ်ကြီးကို မစွန့်ရက်သဖြင့် ခေါင်းပေါ်တွင်ရွက်ကာ ရွာသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ ရွာတံခါးကို ဝင်မိသည်ဆိုလျှင်ပင် ထိုယောကျ်ားအား ရွာသားများက ဆီး၍ ဟားကြလေ၏။ ပျက်ရယ် ပြုကြလေ၏။

"ဗျို့ ကိုဟဝါ၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ရူးများနေသလား။ စိတ်မနှံ့ရှိလား။ ဟားဟားဟား တကိုယ်လုံးမှာလဲ မစင်ရေတွေ ရွှဲလို့ပါလား။ ဘောက်မဲ့ကြောင့် ဒီမစင်ထုပ်ကြီး ရွက်လာသလဲ။ စွန့်လိုက်ပါတော့လား။"

ဤသို့ ရွာသားများက မစင်ထုပ်ကြီးကို စွန့်ရန် ပြောကြသော်လည်း ထိုယောကျ်ား နားမဝင်ရှာ။

"ဝက်ကျွေးဘို့ဗျ။ ကျုပ် မရူးဘူး။ ခင်ဗျားတို့သာ အရူး။ စိတ်မနှံ့တာက ကျုပ်မှုတ်ဘူးဗျ။ ခင်ဗျားတို့ ခင်ဗျားတို့။ ခင်ဗျားတို့သာ အရူး၊ ခင်ဗျားတို့သာ အနှမ်း။" ဤသို့ တုံ့ပြန် ရန်မူကာ မစင်ထုပ်ကြီးကို မစွန့်ဘဲ ရွက်မြဲရွက်ကာ အိမ်သို့ ယူဆောင်လေသတည်း။

---

www.dhammaransi.com

“အို ဒကာတော်မြို့စား၊ သင်သည် မစင်ထုပ်ကြီးကို ရွက်လာသော ဝက်မွေးယောကျ်ားနှင့် တူနေယောင်တကား။ ဝက်မွေးသော ယောကျ်ားအား ခဏတာမျှသာ မစင်နံ့တလှောင်းလှောင်းနှင့် နံစော်မည် ဖြစ်သော်လည်း သင် ရွက်ဆောင်ထားသော မိစ္ဆာဝါဒ မစင်ထုပ်ကြီးကား ဤဘဝ၌သာမက သံသရာတလျှောက်လုံး မစင်နံ့ ဖုံးလေမည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိစ္ဆာဝါဒကို အချိန်မှီ စွန့်လိုက်ပါတော့လား ဒကာတော်။ နံစော်လှသော မစင်ထုပ်ကြီးကို ဖြူသန့်သော ဘဝဦးခေါင်းထက်၌ အဘယ့်ကြောင့် ရွက်ထားချင်ဘိသနည်း။ စွန့်လိုက်ပါဘိ ဒကာတော်။ သင့်အား မင်္ဂလာအတိ ဖြစ်လာစေသော်။”

ပွဲကြီးပွဲကောင်းသဖွယ် အရှင်ကုမာရကဿပနှင့် ပါယာသိမြို့စားတို့ တမလွန်လောက ရှိ၊ မရှိနှင့် ပတ်သက်၍ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် မေးကြမြန်းကြ၊ တင်ပြကြ၊ ဆွေးနွေးကြ၊ ဝေဖန်သုံးသပ်ကြသည်မှာ အတော်ကလေး အချိန်ကြာညောင်းသွားပြီ ဖြစ်၏။

ပါယာသိမြို့စားသည် တင်းကြပ်စွာ တုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများကို ဖြေလိုက်သည့်ပမာ စကားဆိုစဉ်က တင်းမာဟန်ရှိခဲ့သော မာန်ကြောများကို ဖြေလျော့ချလိုက်ပြီ၊ သက်သာကြည်လင်သော အသွင်ဖြင့် အရှင်ကုမာရကဿပအား ဦးသုံးကြိမ်ချလိုက်ပြီးနောက် ဤသို့ လျှောက်လေ၏။

“အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော် ကျေနပ်ပါပြီ။ အရှင်၏ ဩဝါဒကို ရှေးဦးစွာ မြွက်ကြားတော်မူလိုက်သည့် နေ၊ လ ဥပမာစကားကို ကြားရစကပင် တပည့်တော်၏ ဝါဒစွဲ

www.dhammaransi.com

ကျွတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါလျက် နောက်ဆက်တွဲအားဖြင့် ရှည်လျားစွာ တပည့်တော် လျှောက်တင်နေခြင်းမှာ အလွန် ကြားနာခဲလှသော အရှင့်တရားတော်နှင့် ဩဝါဒများကို နာယူလိုသည် တကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ဤသို့ သာဓက အဖုံဖုံကို တင်ပြလျှောက်ထားချက်များအရ အရှင်ဘုရားက တုံ့ပြန်မြွက်ကြားသည်ကို ကြားနာရခြင်းအားဖြင့် တပည့်တော်မှတပါး မိစ္ဆာဝါဒအယူအစွဲ ရှိနေသူများ သဘောပေါက်ကာ မိစ္ဆာဝါဒကို တပည့်တော်ကဲ့သို့ စွန့်နိုင်ပြီး ဝါဒမှန်သို့ ရောက်စေလိုသောကြောင့် တကြောင်း၊ ဤအကြောင်းများကြောင့် စကားမရှည်တန်ဘဲလျက် ရှည်လျားစွာ တပည့်တော် အချေအတင် မေးလျှောက်ခဲ့မိသည်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါရန် အနူးအညွတ် တောင်းပန်လိုပါသည် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ အဆုံးအမကို ခံယူရသည့် အချိန်မှစ၍ ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးထားခဲ့သော မိစ္ဆာဝါဒကို တပည့်တော် စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ။

"အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ စိတ်သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာချက်ကို ရွှင်သောပီတိဖြင့် လျှောက်ထားပါရစေ ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၏ တရားကို ကြားနာလိုက်ရသောအခါ ဥပမာအားဖြင့် မှောက်၍ထားသော အိုးကို လှန်လိုက်ဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ကွေး၍ ထားသော လက်ကို ဆန့်လိုက်ဘိ သကဲ့သို့၎င်း၊ မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား လမ်းမှန်ကို ပြလိုက်ဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ အမှောင်တွင်း ရောက်နေသူတို့အား ဆီမီးတန်ဆောင် ထွန်းညှိပေးလိုက်ဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ဥပမာပေါင်းများစွာ ထုတ်ဆောင် ခင်းကျင်းလျက် အလင်းရောင်ရရှိအောင် တပည့်တော်အား ညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။

---

www.dhammaransi.com

"အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဤရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ တပည့်တော် ဆည်းကပ်ပါ၏။ ယနေ့မှစ၍ တပည့်တော်အား ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါဘုရား။"

တမလွန်လောကဟူသည် မရှိ။ သတ္တဝါသည် သေသည်မှနောက်၌ မဖြစ်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက်ဟူသည် မရှိဟူ၍ မိစ္ဆာဝါဒီတို့၏ အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့သော ပါယာသိမင်းသားကား အရှင်ကုမာရကဿပတည်းဟူသော အလင်းရောင်နှင့် အတွေ့တွင် မိစ္ဆာဝါဒအမှောင်ကိုခွင်းလျက် အလင်းရောင်ဘက်သို့ ကူးပြောင်းလာလေသတည်း။

(ဒီဃနိကာယ်၊ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်၊
ပါယာသိရာဇသုတ်၊ ၂၅၉၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၃)

အမြတ်ဆုံး မြင်ခြင်း

မွေလျော်ခြင်းတို့တွင် တရားစကားနှင့် မွေလျော်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော် အရှင်မြတ် များသည် အချင်းချင်း စကားပြောကြရာတွင် စကားထဲက ဇာတိပြမှန်း မသိ ပြပြလာတတ်၏။မည်သည့် အကြောင်းအရာကိုပင် ဆိုပြော စေကာမူ နောက်ဆုံးတွင် တဖြည်းဖြည်း တရားဘက်သို့မျက်နှာမူ လာတတ်ကြ၏။

ထိုစကားကို ဆိုသင့်ပါသည်။အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အခါ တပါးတွင် အရှင်အာနန္ဒာသည် ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ရောက်သွား လေသောအခါ ဃောသိတာရုံ ကျောင်းတော်ကြီးတွင် တည်းခို၍ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ထိုကျောင်းတိုက်နေ "ဘဒ္ဒဇိ"မည်သော ရဟန်း တပါးသည် အရှင်အာနန္ဒာထံ အဖူးအမြော် ရောက်လာ၏။ အချင်းချင်း ကျန်းမာရေး၊ ချမ်းသာရေး၊စကားစမြည်မေးမြန်း

www.dhammaransi.com

ဆိုပြောကြရင်းက တရားဓမ္မဘက်ဆီသို့ စကား ကူးစက်သွား လေ၏။

ဉာဏ်ပညာ အတွေးအခေါ် အမြော်အမြင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဘဒ္ဒိယရဟန်းသန္တာန်၌ အဘယ်မျှ ရင့်သန်မည်၊ မသန်မည်ကို စူးစမ်းသည့်သဘောဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာကပင်စတင်၍မေးမြန်းပေ၏။

"ငါ့ရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ လောက၌ အမြတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ဟူသော စကားလုံးကို သုံးနှုန်းပြောဆိုလျက် ရှိနေသည်ကို ငါ့ရှင်လည်း သိပြီးပင် ဖြစ်ပေမည်။ငါ့အရှင်အား ငါမေးစမ်းပါရစေ။ ငါ့ရှင် ထင်မှတ်စွဲယူထားသလိုသာ ဖြေပါဘိ။

"ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒိယ၊

(၁) မြင်ခြင်းတို့တွင် အဘယ်မြင်ခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး နည်း။

(၂) ကြားခြင်းတို့တွင် အဘယ်ကြားခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး နည်း။

(၃) ချမ်းသာတို့တွင် အဘယ်ချမ်းသာခြင်းသည် အမြတ် ဆုံး နည်း။

(၄) သညာတို့တွင် အဘယ်သညာသည် အမြတ်ဆုံးနည်း။

(၅) ဘုံဘဝတို့တွင် အဘယ်ဘုံသည် အမြတ်ဆုံးနည်း။

ဤသို့မေးလတ်သော် အရှင်ဘဒ္ဒိယသည် လက်အုပ်ချီကာ ဤသို့လျှောက်၏။

www.dhammaransi.com

(၁) "ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ပြဟ္မာကြီးတပါး ရှိပါသည်။ သူ့ကိုမည်သူကမျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်ပါ။ အားလုံးအပေါ် သူကသာ လွှမ်းမိုးသည့် မဟာပြဟ္မာကြီးဖြစ်ပါသည်။အကြင်သူသည် ထို မဟာပြဟ္မာမင်းကို မြင်၏။ ထိုသူ၏မြင်ခြင်းသည် မြင်သူတကာ တို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော မြင်ခြင်းပါဘုရား။

(၂) ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ချမ်းသာပီတိ၊ ရွှန်းရွှန်းအိနေသည့် အာဘဿရမည်သော ပြဟ္မာကြီးများ ရှိကြပါသည်။ ထိုပြဟ္မာ ကြီးများသည် တခါတရံ 'သြော်-ချမ်းသာလိုက်ပါဘိ၊ချမ်းသာ လိုက်ပါဘိ'ဟု ဥဒါန်းကျူးတတ်ကြပါသည်။ ထို အာဘဿရ ပြဟ္မာကြီးများ၏ ဥဒါန်းကျူးသံကို ကြားရခြင်းသည်ကြားခြင်း အပေါင်းတို့တွင် အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးသော ကြားခြင်းပါ ဘုရား။

(၃) ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ သုဘကိဏှာမည်သော ပြဟ္မာများ ရှိပါကုန်၏။ ထိုပြဟ္မာတို့ကား ထင်ထင်ရှားရှား လက်တွေ့ ချမ်း သာကိုသာ ခံစားလျှေ ရှိကုန်ပါ၏။ထိုပြဟ္မာတို့ ခံစားခြင်းသည် ခံစားခြင်းတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ခံစားခြင်းပါ ဘုရား။

(၄)ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ အချို့ပြဟ္မာတို့သည် အာကိဉ္စညာ ယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြပါကုန်၏။ထိုပြဟ္မာတို့၏ သညာသည် သညာတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသညာပါဘုရား။

(၅) ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ နေဝသညာနာ သညာဘုံသို့ ကပ် ရောက်ကုန်သော ပြဟ္မာများ ရှိပါကုန်၏။ ထိုပြဟ္မာတို့၏ ဘဝ သည် ဘဝတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဘဝပါဘုရား။"

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ထိုသို့ ဖြေသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဦးခေါင်းကို **အနည်းငယ်** ညိတ်လျက် အရှင်ဘဒ္ဒဇိအား ဤသို့ချီးကျူးလေ၏။

"ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ သင်၏အဖြေကား ကောင်းဘိစွ။ များစွာသော လူတို့၏ဆန္ဒနှင့် တပြေးညီစွာ သင့်လျော်ပါ၏" ဟု ဆိုလျှင် အရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့သော ဂေါမ အဓိပတိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံမှ ချီးကျူးသံကို ကြားရသောအခါ အဘယ်မှာလျှင် ဝမ်းမသာဘဲ ရှိပါမည်နည်း။

သို့ရာတွင် အရှင် ဘဒ္ဒဇိကား အရှင်အာနန္ဒာ့ထံမှ အမြတ်ဆုံးတရားကို ကြားနာလိုသေးဟန်ဖြင့် မျက်နှာတော်ကို မော်၍ ဖူးလိုက်ပြီးနောက် ဤသို့ လျှောက်လေ၏။

"ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ အရှင်ကား အခြားသူတို့ထက် ဗဟုသုတအရာတွင် ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါ၏။ အမြတ်ဆုံး တရားကို အရှင့်ထံမှ ကြားနာ မှတ်သားလိုပါသေး၏။ ဟောတော်မူပါ အရှင်"ဟု လျှောက်ထား နေလေရကား အရှင်အာနန္ဒာသည် အရှင်ဘဒ္ဒဇိအား အမြတ်ဆုံးတရားကိုဤသို့ဟောကြားရလေ၏။

"ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ ကောင်းစွာသတိချပ်၍ မှတ်သားလော့။ သင့်အား အမြတ်ဆုံးတရား ငါဟောအံ့။

(၁) ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ မြင်သူအား မြင်ခြင်း၏ အခြားမဲ့၌ ကိလေသာအစေး(အာသဝေါတရားများ)ခြောက်သွေ့ ကုန်ခန်းသွား၏။ ဤမြင်ခြင်းကား မြင်ခြင်းတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော မြင်ခြင်း ဖြစ်၏။

(၂) ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ သင် မှတ်သားလေဦး။ ကြားသူအား ကြားလိုက်ရ လေသည်၏ အခြားမဲ့တွင် ကိလေသာ

www.dhammaransi.com

အစေး (အာသဝေါတရားများ) သွေ့ခြောက် ကုန်ခန်းသွား လေ၏။ ဤကြားခြင်းက ကြားရခြင်းတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဟော ကြားခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

(၃) ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ ဤသို့လည်း သင် မှတ်လေဦး။ ချမ်း သာခြင်း ရှိသူအား ချမ်းသာသည်၏ အခြားမဲ့၌ ကိလေသာ အစေး (အာသဝေါတရားများ) သွေ့ခြောက် ကုန်ခန်းသွား လေ၏။ ထိုချမ်းသာခြင်းကား ချမ်းသာ တကာတို့အနက် အမြတ်ဆုံး ချမ်းသာဖြစ်ပေ၏။

(၄) ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ သင်မှတ်ဘိဦးလော့။ သညာရှိသူအား သညာ၏ အခြားမဲ့၌ ကိလေသာအစေး(အာသဝေါတရားများ) ကုန်ခန်း ခြောက်သွေ့သွားလေ၏။ ဤသညာကား သညာတကာ တို့တွင် အမြတ်ဆုံး သော သညာ ဖြစ်ပေ၏။

(၅) ငါ့ရှင် ဘဒ္ဒဇိ၊ နှလုံးပိုက်၍ နားစိုက် ဦးလော့။ ဘဝ ရှိသူအား ဘဝ၏ အခြားမဲ့၌ ကိလေသာအစေး (အာသဝေါ တရားများ) ကုန်ခန်း ခြောက်သွေ့သွားလေ၏။ ဤဘဝကား ဘဝတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဘဝဖြစ်ပေ၏''ဟု ဟောပြလေရာ အရှင် ဘဒ္ဒဇိအဖို့ နှစ်လိုမဆုံး တပြုံးပြုံးနှင့် ရှိနေလေ သတည်း။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်၊ အာဃာတဝဂ်၊ ဘဒ္ဒဇိသုတ်၊ ၁၇၇၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၄)

ဝါဒိ

နေဝင်ဆည်းဆာချိန် ဖြစ်သောကြောင့် နေမင်း၏ ရောင်ခြည်သည် ဖြေ့တေ့တေ့နှင့် တဖြည်းဖြည်း အပူရှိန်လျော့နည်းလာပြီ ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်တွင် မဟာဝုန်တောအတွင်းရှိ ညသျှစ်ပင် တပင်၏ အထက်မှ ရွှေဝါရောင် ရွက်ချပ်ကလေးများသည် လေလှပ်သဖြင့် တဖျတ်ဖျတ်နှင့် ရှိနေခိုက် မြတ်စွာဘုရားသည် မဟူရာအသွေး၊ တဖိတ်ဖိတ် မဲညိုရောင်ပြေးနေသော သပိတ်တော်ကို ကောက်ယူကာ ထို ညသျှစ်ပင်အောက်၌ နေ့သန့်စင် နေတော်မူရာမှ ထတော်မူလျက် နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်ကြီးသို့ ပြန်ခဲ့၍ ရောက်လျှင် ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် သံဃာ့အစည်းအဝေး ခေါ်စေပြီး ထိုနေ့ အတွေ့အကြုံကို ရဟန်းတို့အား ဤသို့ မြွက်ကြားတော် မူသတည်း။

“အို ရဟန်းတို့၊ ယနေ့နံနက် ကပိလဝတ္ထုမြို့တွင်း ဝင်၍ ငါဆွမ်းခံခဲ့၏။ ထိုမှအပြန် မဟာဝုန်တောသို့ဝင်၍ ညသျှစ်ပင်ပျို အောက်၌ နေ့သန့်စင် နေတော်မူစဉ် ဗေလ္လဋ္ဌိပုတ္တ မည်သော

www.dhammaransi.com

သာကီဝင်မင်းသည် ဘောင်ဝှေးကို တဒေါက်ဒေါက် ထောက်လျက် ငါ့ထံ ရောက်လာပြီး မတ်တတ်ရပ်၊ တောင်ဝှေးကို ထောက်မှီလျက်မှ သူက ငါ့ကို မေးပါလေပြီ။ 'အို အရှင်၊ ရဟန်းသည် အဘယ် အယူရှိသနည်း (ကိံဝါဒီ)။ အဘယ်သို့ ဆိုပြော ဟောကြားလေ့ ရှိသနည်း (ကိံအက္ခာယီ)' ဤသို့ ငါ့ကို သူ မေးချေ၏။

ထိုအခါ ငါက သူ့အား ဤသို့ခွန်းတုံ့ပြန်လိုက်၏။ "ငါ့ရှင် ဒဏ္ဍပါဏိ၊ နတ်လောကဥ္စရင်း၊ လူလောကဥ္စရင်း ကောင်းသော အဆုံးအမကို ခံယူ၍ သူမြတ် အကျင့်ကို ကျင့်နေသော အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လောကဥ္စ တစုံတယောက်သောသူနှင့်မျှ ငြင်းခုံ၍ မရပ်တည်။ တကြောင်းအားဖြင့်လည်း ကာမဂုဏ်တို့နှင့် မစပ်ယှဉ်ဘဲ ကင်းကင်း ရှင်းရှင်း နေသူ၊ သို့လော၊ သို့လော တွေးတော ယုံမှားခြင်း ကင်းသူ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာကို ပယ်ယူပြီးသူ ၊ဘဝကြီးငယ်၌ တပ်မက်ခြင်း တဏှာမှ ကင်းသူ၊ ထိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ကိလေသာနှင့် စပ်သောအမှတ်သညာတို့ မကပ်နိုင်၊ မလိုက်နိုင်ကြကုန်။

"ငါ့ရှင် ဒဏ္ဍပါဏိ၊ငါသည် ဤအယူရှိ၏။ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိ၏"ငါက ပြန်ပြောလိုက်သောအခါ သူသည် ခေါင်းညိတ် လျှာထုတ်ကာ တောင်ဝှေး တဒေါက်ဒေါက်နှင့် ငါ့ထံ တော်ပါးမှ ဖဲသွားလေတော့သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော် အညတရ ရဟန်းတပါးက ထ၍ လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်လေ။"လျှောက်ထားပါရစေဘုရား။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် အဘယ် အယူရှိသည်

www.dhammaransi.com

ဖြစ်သောကြောင့် နတ်လောကဥ္စရင်း၊ လူ့လောကဥ္စရင်း တစုံ တယောက်သောသူနှင့် ငြင်းခုံ၍ မရပ်တည်ပါသနည်း ဘုရား ဟူ၍ရင်း၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေတော်မူသော၊ သို့လော၊ သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း ကင်းတော်မူသော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ် ကိုယ်အမူ နှုတ်အရာကိုပယ်ပြီးသော၊ ဘဝကြီး ငယ်၌ တပ်မက်ခြင်း တဏှာမှ ကင်းတော်မူသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့ ကိလေသာတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် မကပ်နိုင်၊ မလိုက်နိုင်ပါ ကုန်သနည်းဘုရား" ဟူ၍ရင်း လျှောက်လေ၏။

"ချစ်သားရဟန်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ်ပုဂ္ဂိုလ် စသော ထိုထို ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ၌ သံသရာနယ်ချဲ့ ပပဉ္စဘရား အစုတို့သည် နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းခြင်းစသော အကြင် အကြောင်းများ ကြောင့် အကန့်ကန့်၊ သန့်ခြား၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤအကြောင်း ကြောင်းတို့၌ အကယ်၍ နှစ်သက်ဖွယ် မရှိခဲ့သော်၊ အလွန် အကျူး အထူးပြု၍ ဆိုပြောဖွယ် မရှိခဲ့သော်၊ သည်းခြေခိုက် နှစ်ခြိုက်ဖွယ်မရှိခဲ့သော် ဤမရှိခြင်းသည်ပင်လျှင် ရာဂါနုသယ= တပ်မက်ခြင်းတဏှာ ခိုအောင်းရာ လမ်းဆုံးပေတည်း။ ဤမရှိ ခြင်းသည်ပင်လျှင် ပဋိဃာနုသယ=အမျက်ဒေါသ ခိုအောင်းရာ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယ=အယူဝါဒအစွဲအလမ်း ခိုအောင်းရာနှ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သယ=ယုံမှားခြင်း ခိုအောင်းရာ၊ မာနာနုသယ=မာန်မာနတရား ခိုအောင်းရာ၊ ဘဝရာဂါနုသယ=ဘဝ၌တပ်မက်ခြင်းခိုအောင်းရာ အဝိဇ္ဇာနုသယ=မသိမှု၏ ခိုအောင်းရာ၊ ဒုတ်ဓားဆွဲကိုင်ခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းသိုးသတ်ရိုက်ပုတ် ထိပါးခြင်း၊ နင်ဘဲငဆ တိုင်းထွာသဲရေးခြင်း၊ကုန်းချောခြင်း၊ မုသားဆိုခြင်းတို့၏ လမ်း ဆုံးပေတည်း။ ဤအကြောင်းကြောင်းတို့၌ အကုသိုလ် အယုတ်

www.dhammaransi.com

တရားတို့သည် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏''ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် နေရာမှထကာ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်တွင်းသို့ ဝင်သွားလေသောကြောင့် ရဟန်းတို့ကား အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ကျန်ခဲ့ကြကုန်လေ၏။

''ဘုရားသခင်သည် ဤတရားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောထားခဲ့ပြီး အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်သွားတော် မူလေပြီ။ ဤတရားကို အကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်၍ ငါတို့အား အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟောကြားလေမည်နည်း''ဟု အကြံဖြစ်ကြရာမှ 'အရှင်မဟာကစ္စာနကို သတိရလာကြကုန်၏။

''ငါ့ရှင်တို့၊ အရှင်ကစ္စာနကား နွယ်နွယ်ရရ၊ သာမညပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ အကြောင်းအရာတခုကို အကိုးအထောက်ခိုင်မာစွာဖြင့် ဝေဖန်သော အရာတွင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ သီတင်းသုံးဘော် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်ကြီးတို့ကလည်း အံ့ချီးမဆုံးပင်ရှိချေသည်။ ထို အရှင်မဟာကစ္စာနသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောထားခဲ့သော တရားတော်ကို အကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်ပြောပြခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပေသည်။ အရှင်မဟာကစ္စာနထံသို့ ငါတို့ ချဉ်းကပ်၍ တောင်းပန်ရသော်ကောင်းလေစွာဟု ကြံကုန်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ရဟန်းတို့သည် အရှင်မဟာကစ္စာနထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျိုးအကြောင်းကို ရေလည်အောင် လျှောက်ထားကြပြီးလျှင် အကျဉ်းတရားကို အကျယ်အားဖြင့် ဝေဖန်ဟောကြားပါရန် တောင်းပန်ကြလေသဖြင့် သိလွယ်၊ ထင်လွယ်၊ မြင်လွယ်အောင် ဥပမာဆောင်၍ ရဟန်းတို့အား အရှင်မဟာ ကစ္စာနကဤသို့ မြွက်ကြားလေသတည်း။

www.dhammaransi.com

"ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပမာဆောင်၍ အကျွန်ုပ်ဆိုပါအံ့။ ယောကျ်ားတယောက်သည် အနှစ်သာရကို အလိုရှိသဖြင့် တောတောင်အနှံ့လိုက်၍ ရှာနေ၏။ တနေရာတွင် အနှစ်ပြည့်သော သစ်ပင်ကြီးတပင်ကို တွေ့လေရာ ထိုယောကျ်ားသည် အနှစ်သာရကို အမြစ်နှင့် ပင်စည်တို့၌ မရှာလေဘဲ အမြစ်ကိုလွန်၊ ပင်စည်ကိုကျော်၍ အကိုင်းအခက် အရွက်တို့၌သာ အနှစ်ကို ရှာအပ်သည်ဟု အောက်မေ့လေ၏။

"အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း ဤယောကျ်ားနှင့်နှင့် ဖြစ်နေပါကုန်ပြီ။ မျက်မှောက်၌ ဘုရားသခင် ထင်ရှား ရှိတော်မူပါလျက်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ကျော်လွန်၍ တပည့်တော်အား မေးရကောင်းစေဟု အောက်မေ့နေကြကုန်၏။

"ငါ့ရှင်တို့၊ ဘုရားသခင်ကား ဇာနံဇာနတိ=သိထိုက်သည်ကို သိတော်မူ၏။ ပဿံပဿတိ=မြင်ထိုက်သည်ကို မြင်တော်မူ၏။ စက္ခုဘူတော=ပညာမျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော=ဉာဏ်တုန်း၊ ဉာဏ်ခဲကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော=တရားမဏ္ဍိုင်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော=မဂ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝတ္တာ=သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ=ဖြစ်စေသောအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထဿ=သစ္စာလေးချက်၏အနက်ကို။ နိန္နေတာ=ပေါ်လွင်အောင် ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။ အမတဿ=အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ=ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာမိ=တရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတော=ရှေးဘုရားတို့နှင့် အလားတူဟောကြားတော်မူတတ်၏။ ထိုဘုရား၏ အကျယ်ဝေဖန်ချက်ကို

www.dhammaransi.com

ဘုရားသခင်ထံတော်၌သာ တောင်းခံထိုက်ပါသည်။ ဘုရားသခင်က မြွက်ကြား ဖြေဆိုတော်မူသည့်အတိုင်းသာ အရှင် ဘုရားတို့ ဆောင်ယူမှတ်သားတော်မူကြပါကုန်”ဟု ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ သွား၍ မေးလျှောက်ကြပါရန် အရှင်မဟာကစ္စာနက ပန်ကြားလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ဖြစ်ကုန်ကာ အရှင်မဟာကစ္စာနအား မမှိတ်မသုန် ကြည့်နေကြကုန်၏။ အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ “အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အနေဖြင့် အကျယ်ဝေဖန် ဟောကြားရန် ဝန်လေးဖွယ်မရှိပါ။ ဟောကြားတော်မူပါ”ဟု ထပ်မံတောင်းပန်ချက်အရ “ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်တို့။ အကျွန်ုပ်ဟောပါအံ့။ ဘုရားသခင် ဟောကြားသွားတော်မူသည့် အကျဉ်းသံခေပတရား၏ အကျယ်လိုအပ်ချက်အနက်ကို ကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အာရုံစူးစိုက်စွာ နာတော်မူပါကုန်လော့။ အကျွန်ုပ် ဟောကြားတော့အံ့။

“ငါ့ရှင်တို့၊ မျက်စိကိုရင်း၊ ရုပ်အဆင်းတို့ကိုရင်း စွဲ၍ မျက်စိ၌မှီသော သိမှု စက္ခုဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ မျက်စိ၊ ရုပ်အဆင်း၊ စက္ခုဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု=ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿအကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှု=ဝေဒနာဖြစ်ရ၏။

“အကြင်အာရုံကို ခံစားရ၏။ ထိုအာရုံကို ကောင်းစွာမှတ်ထား၏။ အကြင်အာရုံကို ကောင်းစွာ မှတ်ထား၏။ ထိုအာရုံကို ကြံစည်၏။ အကြင်အာရုံကို ကြံစည်၏။ ထိုအာရုံကို ချဲ့ထွင်၏။ အကြင်အာရုံကို ချဲ့ထွင်၏။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ကွင်းဆက်အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို ပပဉ္စတရား တို့သည်

www.dhammaransi.com

အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်သိအပ်သမျှသော ရူပါရုံတို့၌ အကန့်အကန့် သန့်ခြား၍ ဖြစ်လာကုန်၏။

“ငါ့ရှင်တို့၊နားကိုရင်း၊အသံတို့ကိုရင်း စွဲ၍ နား၌မှီသောသိမှု၊ သောတဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ နား၊အသံ၊ သောတဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿအကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာဖြစ်ရ၏။ (မှတ်ချက်။ အကြွင်းအာရုံကို ခံစားတတ်၏ စသည်ကို စက္ခုဝိညာဉ်၌ ဆိုခဲ့ပြီးကို မှီး၍ သိလေ)

“ငါ့ရှင်တို့၊ နှာခေါင်းကိုရင်း၊ အနံ့တို့ကိုရင်း စွဲ၍ နှာခေါင်း၌ မှီသော သိမှု ဃာနဝိညာဉ်ဖြစ်ရ၏။နှာခေါင်း၊အနံ့၊ ဃာနဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿ အကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာဖြစ်ရ၏။ (မှတ်ချက်။ အကြွင်းကို စက္ခုဝိညာဉ်ကို မှီး၍ သိလေ)

“ငါ့ရှင်တို့၊ လျှာကိုရင်း၊ အရသာတို့ကိုရင်း စွဲ၍ လျှာ၌ မှီသော သိမှု၊ ဇိဝှာဝိညာဉ် ဖြစ်ရ၏။ လျှာ၊ အရသာ၊ ဇိဝှာဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှုဖဿ ဖြစ်ရ၏။ ဖဿ အကြောင်းကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ (အကြွင်းကို စက္ခုဝိညာဉ်မှီး၍ သိလေ)

“ငါ့ရှင်တို့ ကိုယ်ကိုရင်း၊ အတွေ့အထိတို့ကိုရင်း စွဲ၍ ကိုယ်၌ မှီသော သိမှု၊ ကာယဝိညာဉ် ဖြစ်ရ၏။ ကိုယ်၊ တွေ့ထိမှု၊ ကာယဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿ အကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှု ဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ (အကြွင်း စက္ခုဝိညာဉ်မှီး၍ သိလေ)

---

www.dhammaransi.com

"ငါ့ရှင်တို့၊ စိတ်ကိုရင်း၊ သဘောတရား (ဓမ္မာရုံ) တို့ကိုရင်းစွဲ၍ စိတ်ဟူသော မနောဝိညာဉ် ဖြစ်ရ၏။ စိတ်၊ ဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဉ်၊ ဤသုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့် တွေ့ထိမှု ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿ အကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှုဝေဒနာဖြစ်ရ၏။

"အကြင်အာရုံကို စိတ်ဖြင့် ခံစား၏။ထိုအာရုံကို ကောင်းစွာမှတ်ထား၏။ အကြင် အာရုံကို ကောင်းစွာ မှတ်ထား၏။ ထိုအာရုံကို ကြံစည်၏။ အကြင်အာရုံကို ကြံစည်၏။ ထိုအာရုံကို ချဲ့ထွင်၏။ အကြင်အာရုံကို ချဲ့ထွင်၏။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ကွင်းဆက်အကြောင်းတို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို ပပဉ္စတရားတို့သည် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သမျှ ဓမ္မာရုံတို့၌ အကန့်အကန့် သန့်ခြား၍ဖြစ်လာကုန်၏။

"ငါ့ရှင်တို့ မျက်စိရှိခဲ့သော်၊ ရူပါရုံရုပ်အဆင်း ရှိခဲ့သော်၊ မျက်စိ၌မှီသော သိမှု စက္ခုဝိညာဉ်ရှိသော် ဖဿဟူ၍ ပညတ်လတ့်။ ဖဿဟူသော ပညတ်ခြင်းရှိခဲ့သော် ဝေဒနာဟူ၍ ပညတ်လတ့်။ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းရှိခဲ့သော် သညာဟူ၍ ပညတ်လတ့်။ သညာဟူသော ပညတ်ခြင်းရှိခဲ့သော် ဝိတက္ကဟူ၍ ပညတ်လတ့်။ ဝိတက္ကဟူသောပညတ်ခြင်းရှိခဲ့သော်ပပဉ္စသညာသင်္ခါသမုဒါစရဏ (ပပဉ္စတရားနှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့၏ဖြစ်ခြင်း) ဟူ၍ပညတ်လတ့်။ (မှတ်ချက်။ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့ကို ဤနည်းကိုမှီး၍ သိလေ)

"ငါ့ရှင်တို့၊ မျက်စိမရှိခဲ့သော်၊ ရူပါရုံ ရုပ်အဆင်းမရှိခဲ့သော်၊ မျက်စိ၌မှီသော သိမှု စက္ခုဝိညာဉ်မရှိခဲ့သော်၊ ဖဿဟူ၍ ပညတ်ရန် အကြောင်းမရှိ။ ဖဿဟူသော ပညတ်ခြင်းမရှိခဲ့သော် ဝေဒနာဟူ၍ ပညတ်ရန် အကြောင်းမရှိ။ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်

www.dhammaransi.com

ခြင်းမရှိခဲ့သော် သညာဟူ၍ ပညတ်ရန် အကြောင်းမရှိ။ သညာဟူသော ပညတ်ခြင်း မရှိခဲ့သော် ဝိတက်ဟူ၍ ပညတ်ရန် အကြောင်း မရှိ။ ဝိတက် ဟူသော ပညတ်ခြင်း မရှိခဲ့သော် ပပဉ္စသညာသင်္ခါသမုဒါစရဏ ပညတ်ရန် အကြောင်းမရှိ။(နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့ကို မှီး၍ သိလေ)

"ငါ့ရှင်တို့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ပါဠိသက်သက်ကို မြွက်ကြားတော်မူ၍ အကျယ်အားဖြင့် အနက်ကို ဝေဖန်၍ ပြတော်မမူလေဘဲ နေရာမှထ၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်တွင်းသို့ ဝင်သွားတော်မူခဲ့၏။

"ငါ့ရှင်တို့၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားသွားတော်မူသော ဤပါဠိ၏ ဆိုလို ချက် အနက်အဖွင့်ကို အကျွန်ုပ် ကောင်းစွာသိပါ၏။အရှင်ဘုရားတို့သည် မေးလျှောက်လိုကြကုန်မူကား ဘုရားထံတော်ပါးသို့သာ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်။ ဤ အကျွန်ုပ် အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြချက်များကို ဘုရားသခင်အား တဖန် မေးလျှောက်ကြည့်ကြပါကုန်။ ဘုရားသခင် မြွက်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း မှတ်သား ဆောင်ယူကြပါကုန်"ဟု အရှင်မဟာကစ္စာနသည် ရဟန်းတို့အား ပန်ကြားလေ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် အလွန် ဝမ်းမြောက်လှသည် ဖြစ်ရကား ဘုရားသခင်ထံ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် အရှင်မဟာကစ္စာန၏ ကျေးဇူးသတင်းကို လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

အရှင်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းတို့လျှောက်တင်နေသော စကားကို အာရုံစူးစိုက်စွာ နားထောင်နေ၏။ ရဟန်းတို့ တင်လျှောက်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်၏။

www.dhammaransi.com

"ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်လှသဖြင့် အင်အား ချိနဲ့နေသော ယောကျ်ားသည် ချိုတမြမြ အရသာရှိလှစွာသော ပျားမုံ့ဆုပ်ကို ရလေရာ၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ထိုပျားမုံ့ကို လှည့်ကာလှည့်ကာ လျှာဖြင့် လျက်ရာ၏။ ထိုအခါ အချိုထပ်၍ စွက်ရန် မလို။ ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သော အရသာကို ရရှိခံစားရသည်နှင့် တူလှပါတော့သည် ဘုရား။

"ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊နက်နဲစွာတွေးခေါ်ကြံစည်သူ ပညာတတ် ရဟန်းသည် သိပ်သည်း ကျစ်လစ်စွာ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သော ပါဠိသက်သက်တရားတော်ကို ဘုရားအလိုတော်ကျ အနက်ပေါ်လွင်အောင် တွေးခေါ်ဖော်ယူနိုင်ပါသည်။ ရဟန်းတော် အရှင်သူမြတ်အားလုံးတို့၏စိတ်နှလုံးရွှင်ပြုံးကြည်နူးမှုကို ရရှိစေပါသည်။ အရှင်မြတ်ဘုရား၊ဤတရားဒေသနာတော်သည် အဘယ်အမည် ရှိပါသနည်း ဘုရား"ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ "ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဤဒေသနာတော်ကား ပျားမုံ့ဆုပ်(မုံ့ချို)နှင့် တူလေသောကြောင့် မဓုပိဏ္ဍိက ဒေသနာတော်ဟူ၍ မှတ်လေလော့"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာနှင့် တကွ ရဟန်းအားလုံးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို လွန်စွာ နှစ်သက်ကြလေကုန်၏။

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊
သီဟနာဒဝဂ်၊ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ၁၅၄၊ ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

(၅)

ခေတ်လေးပါး၏ အကျိုးနှင့် အပြစ်

မြေ၊ရေ၊လေ၊မီး (မြေခေတ်၊ ရေခေတ်၊ လေခေတ်၊ မီးခေတ်) အားဖြင့် ခေတ်ကြီးလေးပါးရှိ၏။ ယင်းကို ခေတ်ကြီး လေးပါး ဟူ၍၎င်း၊ မဟာဘုတ်လေးပါးဟူ၍၎င်း ခေါ်၏။

ဤခေတ်ကြီးလေးပါးမှ လွတ်သော သတ္တဝါ မရှိ ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆို၏။

ဘုရားသခင်သည် ထိုခေတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ အကြောင်းကို ဘုရားမဖြစ်ခင် နှစ်ဥ် ဘဝတုန်း ကတည်းကပင် ထိုခေတ်တို့ကို တလှည့်ချင်း တလှည့်ချင်း ခွဲ၍ သေသေချာချာ တိတိ ကျကျ တွေးခေါ်လေ့လာခဲ့ဘူးကြောင်းကို အခါတပါးတွင် ရဟန်းတို့အား မြွက်ကြားတော်မူ၏။

မှန်၏။ ဟောတော်မူသည့်နေရာကား ဇေတဝန်ကျောင်းတွင် ဖြစ်၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူခိုက် ဟောခွင့် ဆိုက်၍ ခေတ်တရား မြွက်ကြားတော်မူ၏။

"ချစ်သားတို့၊ ခေတ်လေးပါး၏ အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားမဖြစ်မီ နှစ်ဥ်ဘဝကပင် ငါ တွေးခေါ် ကြံစည်ခဲ့ဘူး၏။

စပယ်ဦးခေမ

www.dhammaransi.com

"မြေဓာတ်၏ သဘာဝဖွယ်သည် အဘယ်နည်း။ အဘယ်ဟာပါလိမ့်။

"မြေဓာတ်၏ အပြစ်သည် အဘယ်နည်း။ အဘယ်ဟာပါလိမ့်။

"မြေဓာတ်၏ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည် အဘယ်နည်း။ ဘယ်ဟာပါလိမ့်။ ဤသို့အားဖြင့် မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီးဟုဆိုအပ်သော ဓာတ်ကြီး လေးပါးတို့၏ သဘာဝဖွယ် အကျိုး၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်အပြစ်နှင့် လွတ်မြောက်ကြောင်းမှာ ဘယ်သင်း၊ ဘယ်ဟာပါလိမ့်ဟူ၍ ငါ့မှာ အကြံဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။

"ချစ်သားတို့၊ ဤအကြံမှဆင့်ပွားကာ ငါ့အားနောက်ထပ် အကြံတခု ဖြစ်လာပြန်၏။ ငါ၏ တွေးခေါ် ကြံစည်ချက်မှ ထွက်လာသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ဟုလည်း ဆိုနိုင်၏။ ငါ့ဉာဏ်တွင် ထင်လာသည်ကား ဤသို့တည်း။

သတ္တဝါတို့၌ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော ချမ်းသာမှုနှင့် ရွှင်ပျဝမ်းသာမှုသည် မြေဓာတ်ကိုအစွဲပြု၍ ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းကား မြေဓာတ်၏ သဘာဝဖွယ်ပေတကား။

ဤမြေဓာတ်သည် အနိစ္စ=အမြဲ မရှိ။ ဒုက္ခ=ဆင်းရဲ၏၊ ဝိပရိဏာမ=ဖောက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဖောက်ပြန် တတ်သော သဘော ရှိခြင်းကား မြေဓာတ်၏ ချို့ယွင်းအားနည်းချက် အပြစ်ပေတကား။

မြေဓာတ်၌ တပ်မက်မှုဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းသည်မြေဓာတ်၏ လွတ်မြောက်ကြောင်းပေတကား။(ရေ၊ လေ၊ မီး၌နည်းတူမှတ်)

www.dhammaransi.com

"ချစ်သားတို့၊ ဤဓာတ်ကြီး လေးပါးတို့၌ ဤသို့သော သာယာဖွယ်ကို သာယာဖွယ်အားဖြင့်၎င်း၊ ဤသို့သောအပြစ်ကို အပြစ်အားဖြင့်၎င်း၊ ဤသို့သော ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ထွက်မြောက်ကြောင်း အားဖြင့်၎င်း အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါ မသိသေး၊ ထိုမသိသေးသမျှသော ကာလပတ်လုံး နတ်လောက၊ ဗြဟ္မာလောက၊ လူလောက၌ မြတ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်တော်ကို ရပြီဟူ၍ ငါ ဝန်မခံသေး။

"ချစ်သားတို့၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီးဟု ဆိုအပ်သော ဤဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ ဤသို့ ဤနှယ်သော သာယာဖွယ်ကို သာယာဖွယ်အားဖြင့်၎င်း၊ ဤသို့၊ ဤနှယ်သော အပြစ်ကို အပြစ်အားဖြင့်၎င်း၊ ဤသို့၊ ဤနှယ်သော ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ထွက်မြောက်ကြောင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အကြင်အခါ၌ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ သိလာ၏။ ထိုအခါကျမှသာ နတ်လောက၊ ဗြဟ္မာလောက၊ လူ့လောက၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းလွတ် အထွတ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်တော်ကို ရပြီဟူ၍ ငါ ဝန်ခံ၏။ ငါ့အား ဉာဏ်အမြင်သည် ထင်ရှား ဖြစ်လာပြီ။ ကိလေသာတို့မှ ကျွတ်ကျွတ်လွတ်လွတ် လွတ်မြောက်ပြီးသော ငါ့စိတ်သည် မပျက်စီးတော့ပြီ။ ငါ၏ ဤဘဝ ဤအဖြစ်ကား နောက်ဆုံးဘဝ နောက်ဆုံးအဖြစ်တည်း။ ဘဝသစ်၌ တဖန် ပဋိသန္ဓေနေဖွယ်သည် ယခုအခါ ငါ့မှာ မရှိတော့ပြီဟူ၍ ဤသို့ ငါ့စိတ်၊ ငါ့အသိဉာဏ်တွင် ထင်လာသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ဓာတုသံယုတ်၊ ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်၊ ၃၇၉၊ ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

(၆)

ခြေတော်ရာ လေးဆူ

နေ့ခင်းကြောင်တောင် နေ့လယ်ခေါင် နေပူကြဲကြဲကြီးထဲတွင် လမ်းမှာ ဖုံတထောင်းထောင်း ထနေသည်၊ ဖုံထခြင်းမှာ ရထားကြောင့် ဖြစ်၏။ မြင်းရထားတစီးသည် သာဝတ္ထိမြို့ကို ကျော်ခိုင်းလျက် မြို့ပြင်သို့ မောင်းထွက်လာနေသည်။ ထိုရထားကို ဖုံလုံးများကြားတွင် အမှေးသား မြင်နေရသည်။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသောအခါ ရထားကိုရင်း၊ မြင်းလေးကောင်ကိုရင်း၊ ရထားစီးလာသူကိုရင်း၊ ကောင်းစွာ ခွဲခွဲခြားခြား မြင်ရလေပြီ။ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော မြင်းဖြူကြီးလေးကောင် ကသည့် ရထားကို စီးနိုင်သည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ရထားစီးလာသူ၏ အတန်းအစားကို ရိပ်စား မိနိုင်ပါသည်။

ထိုသူကား ဗြာဟ္မဏနွယ်ဘွား ပုဏ္ဏားလူမျိုး ဇာကုသောဏိ ဖြစ်လေသည်။ ထိုလမ်းပေါ်ဝယ် ရထားနှင့် ရင်ဆိုင် ပုရိုဗ်တဦး လာနေ၏။ အမည်မှာ ပိလောတိကဟု တွင်၏။ ဝစ္ဆာယန အနွယ်မှဖွားသည်ကိုစွဲ၍ သူ့ကို ဝစ္ဆာယနဟူ၍လည်း ခေါ်၏။

---

www.dhammaransi.com

ခြစ်ခြစ်တောက် ပူပြင်းသော နေရောင် အောက်တွင် ဝစ္ဆာယနသည် သင်္ကန်း တထည်ကို ခေါင်းပေါ်တင်ကာ တမတ်စောက်စောက် နှင့် လျှောက်လာ၏။ တနေရာတွင် ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားနှင့် ဆုံမိလေ၏။ ဝစ္ဆာယနသည် ရထား လှည်းအောင် လမ်းဘေးသို့ ရှောင်တိမ်းလိုက်စဉ် "ဟင် အရှင်ဝစ္ဆာယန"ဟူသော အသံကြားလေမှ ဝစ္ဆာယနသည် ရထား ပေါ်ကြည့်လိုက်ပြီး "ဩော် ဒကာကြီးကို"

ဤနှုတ်ခွန်းဆက် စကားများကို ထောက်ချင့်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့အချင်းချင်း ရေးက သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်းဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ သိသာပေါ်လွင်နေပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံး၍ နေတော်မူသော်လည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုးတို့ ကြောင့် ဗုဒ္ဓကို မကိုးကွယ်သူ၊ ဗုဒ္ဓအကြောင်းကို နားမလည်သူ များလည်း ရှိသေးကြောင်းကို သူတို့ချင်း ပြောစကားများစွာင် ဇာတိရုပ် ပေါ်နေ၏။

"အို အရှင်ဝစ္ဆာယန၊ ချွေးတွေလဲ ရွှဲလို့ပါလား ကိုယ်တော်။ နေ့ခင်းကြောင်တောင် နေပူကြဲကြဲကြီးထဲမှာ ဘယ်ကများ ကြွလာတော်မူပါသတုန်း"ဟု မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏားက လှမ်းမေးလျှင် အရှင်ဝစ္ဆာယနက မျက်နှာမှ ချွေးစီး ကြီးများကို သင်္ကန်းစဖြင့် သုတ်လျက်မှ....

"အရှင်ဂေါတမဆီက လာခဲ့သည် ဒကာကြီး"

ထိုစကားကိုကြားသော် ပုဏ္ဏားသည် အနည်းငယ် စဉ်းစား ဟန်ပြုပြီးမှ သူ့ဆန္ဒကို ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

www.dhammaransi.com

"ဩ....အရှင်ဂေါတမဆီက"

"ဟုတ်ပါ့။"

"မေးစမ်းပါရစေ အရှင်ဝစ္ဆာယန၊ ကိုယ်တော် မည်သို့ ထင်သလဲ။ အရှင်ဂေါတမဟာ ပညာရှိပုံပေါက်ရဲ့လား"

ဤမေးခွန်းကိုထောက်သော် ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓအထံတော်သို့ရောက်လည်း မရောက်ဖူး၊ ဗုဒ္ဓအကြောင်းကိုလည်း ဘာမျှမသိ၊ နားမလည်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထိုမေးခွန်းအတွက် အရှင်ဝစ္ဆာယနက ပေးလိုက်သောအဖြေမှာ ပညာသားပါလှ၏။

"အို ဒကာကြီးနှယ်ကော ကျုပ်က ဘာမို့ အရှင်ဂေါတမ၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်မှာလဲ။ မြွေမြွေချင်းမှ ခြေမြင်တော့မှာပါ့။ ပညာကို ပညာရှိချင်းမှ သိနိုင် မြင်နိုင်မှာပါ"ဟု ပြောသော် ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားက ပြုံးလိုက်သည်။

"အသို့ပါနည်း အရှင်ဝစ္ဆာယန။ ကိုယ်တော်ဟာ အရှင်ဂေါတမကို သိပ်အမွန်းတင်နေပါလား၊"

"အသို့ဆိုပေသနည်း ဒကာကြီး။ ကျုပ်က ဘာမို့ ချီးမွမ်းနိုင်ရမှာလဲ။ အရှင်ဂေါတမကဲ့သို့သော သဗ္ဗညု ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်ကြီးကို ကျုပ်လို အညတရ ရဟန်းတပါး အနေနဲ့ အဘယ်မှာလျှင် ချီးမွမ်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါမည်လဲ။ အရှင်ဂေါတမကို အထင်မသေးလေနဲ့ ဒကာကြီး။ ချီးမွမ်းသင့်၊ ချီးမွမ်းထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲမှာ အရှင်ဂေါတမဟာ အချီးမွမ်းတိုက်ဆုံး၊ လူ့လောက၊ နတ်လောကနှင့်တကွ သုံးလောကနယ် ခရိုင်အတွင်းမှာ ပြိုင်သူကင်းလွတ်၊ အထွတ်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ဖြစ်ပေ၏။"

"ဩြော်"

www.dhammaransi.com

ဤသို့ အရှင်ဝစ္ဆဂေါ္တယနက လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ချီးကျူးလေလေ၊ ဇာကုသောဏိပုဏ္ဏားမှာ ယုံရခက်၊ မယုံရခက်၊ အံ့ဩရခက်၊ မအံ့ဩရခက် ဖြစ်သွားလေ၏။ ဝစ္ဆဂေါ္တယန၏ စကားသည် ပုဏ္ဏားအား ဖမ်းစားလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေသည်။ သူ့အာရုံထဲတွင် အရှင်ဂေါတမ ပျောက်အောင် မဖျောက်နိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်နေသည့်အလျောက် ဆက်၍ မမေးဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။

"အို အရှင်ဝစ္ဆဂေါ္တယန၊ ကိုယ်တော် ဘာကိုများ မြင်မြော်ပြီး အရှင်ဂေါတမအပေါ်တွင် သလောက်တောင် အူလှိုက်သဲလှိုက် ရှိုးတွင်းချဉ်ဆီခိုက်အောင် အသဲစွဲ ကြည်ညိုနေရတာလဲ။"

ထိုအခါတွင်ကား အကွက်ဝင်လာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်စားမိလာပြီ ဖြစ်သည့်အတိုင်း အရှင်ဝစ္ဆဂေါ္တယနသည် ဇာကုသောဏိပုဏ္ဏား ယုံကြည်လက်ခံနိုင်လောက်အောင် ဥပမာ ပုံဆောင်ကာ ဤသို့ မြွက်ကြားလေသတည်း။

"သည်လို ဒကာကြီး၊ ဥပမာ၊ 'ဆင်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း နားလည်သည့် ဆင်မုဆိုးကြီး တယောက်၊ ဆင်တွေပေါများလှသည့် တောကြီးထဲ ရောက်သွားသည် ဆိုကြပါစို့။ ထိုတောကြီး၏ တနေရာမှာ အလျားရှည်ရှည်၊ အနံ ပြန့်ပြန့်နှင့် အင်မတန် ခြေရာကြီးတခုကို ထိုမုဆိုးကြီး တွေ့ပါလေ၏။

"အို ဒကာကြီး၊ ထိုအခါ မုဆိုးသည် ခြေရာကို ကြည့်ပြီး 'အိုးဟို ရောမဆင်ကြီးပါကလား'ဟူ၍ ခြေရာကို မြင်ကာမျှဖြင့် ဆင်ကို အကဲဖြတ်နိုင်လေသည်။ ထို့အတူပင် ငါသည်လည်း အရှင်ဂေါတမ၏ ဒေသနာ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ချနင်းထားသည့် ခြေတော်ရာကြီး လေးဆူကို ငါတွေ့ရ၏။

---

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ အရှင်ဂေါတမသည် ကိုယ်တိုင် တရားမှန်ကို သိသော ဘုန်းသမ္ဘာရှင်တည်း။ တရားမှန်ကို ကောင်းစွာ ညွှန်ပြတတ်သူတည်း။ ရင်းတပည့် ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း ဆရာ့ဩဝါဒကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာ၍ ကျင့်ကြသူများ တည်းဟူ၍ ဤသို့ ငါ့ဉာဏ်တွင် သိထင်လာသည်။”

ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏားသည် စူးငိုက်စွာ စကားထဲတွင် နစ်မြုပ်နေရာမှ ရုတ်တရက် ကောက်မေးလိုက်၏။

“အို ဝစ္ဆာယန၊ သင့်စကားတွင် ခြေတော်ရာကြီးလေးဆူဟု ကြားလိုက်သလိုလို ရှိ၏။ ယင်းခြေတော်ရာများကား အဘယ်မှာ ပါနည်း။ ကျွန်ုပ်ကော မြင်တွေ့ခွင့် မရနိုင်ပေဘူးလား။”

“ရနိုင်ပါ၏ ဒကာကြီး။ ငါ့စကားကို ဆက်၍ နားထောင်ပါဘိ။ ယင်းခြေတော်ရာတို့ကို တဖြည်းဖြည်း မြင်လာလတ္တံ့။ ဤစကားစုကို အလျှင် သိနှင့်ပါလေဦး။

“အို ဒကာကြီး၊ မဟာမျိုး မဟာနွယ် ထိပ်ထိပ်ကြဲ ရောမ သုခမိန် ခတ္တိယပဏ္ဍိတ်ကြီးတွေကို ငါတွေ့ဘူး၏။ သူတို့သည် ဝါဒရေးရာ၌ လွန်စွာ သိမ်မွေ့လုကုန်၏။ ဝါဒတပါးကို ချောက်ချားသွားအောင် တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဆံခြည်မျှင်ကိုပင် ဖောက်ထွင်း ပစ်ခတ်နိုင်သော လေးသည်တော် များနှင့်အလား တူကုန်၏။

မည်သည့်မြို့ရွာ၊ မည်သည့်ဒေသသို့ ပညာရှင်တဦးဦး ရောက်လာသည်ကြားသော် သူတို့သည် ဝါဒတိုက်ပွဲ ဆင်ရန် တပ်ပြင်ကြကုန်တော့၏။ သူ့ကို ဘယ်လို မေးလိုက်မည်၊ မြန်းလိုက်မည်။ သူက ဘယ်လိုဖြေလျှင် ဘယ်လို အုပ်ထည့်လိုက်မည် တကဲကဲ။ ပညာရှင်ကို ဝါဒနှင့် ရိုက်ခွဲရန် လှည့်လည်နေကြယောင်တကား။

www.dhammaransi.com

ထိုခတ္တိယပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့သည် "အရှင်ဂေါတမ ဘယ်မြို့၊ဘယ် ရွာကို ရောက်လာပြီတဲ့"ဟူသော သတင်းကို ကြားကြလတ်သော် "ကျိုးပြိုသည့်နွယ်" ဟုန်းကနဲ ရှင်ဂေါတမရှိရာသို့ သွားကြလေ ကုန်၏။ ဝါဒတွေ တပွေ့တပိုက်နှင့် စစ်တိုက်ရန် ထွက်ခြင်းဟု ဆိုနိုင်၏။ အရှင်ဂေါတမသည် သူ့ထံသို့ ရောက်လာကုန်သော ထိုခတ္တိယပဏ္ဍိတ် "ဝါဒစစ်မှူးကြီးများ" အား သာယာချေငံစွာ ဓမ္မစကားပြောလေသောအခါ၊ အသိဉာဏ်ပွင့်အောင်ဖွင့်ပေးလေ သောအခါ အရှင်ဂေါတမ၏ မေတ္တာမြဟ္မစိုရ် အရိပ်ဆာယာ အောက် ရောက်ရှိနေကြလေရကား မည်သို့မေးလိုက်မည်၊ မည်သို့ အုပ်လိုက်မည်ဟူ၍ မာန်တဖီဖီ လာခဲ့ကြကုန်သည့် ခတ္တိယပဏ္ဍိတ် ကြီးတို့၏ အရှင်ဂေါတမအား ဝါဒဖြင့်နှိပ်ဖို့ဝေးစွ၊ ပုစ္ဆာကလေး တခုကိုမျှ မေးမြန်းခြင်း မပြုကြတော့ကုန်။ စင်စစ်ဆိုသော် ထိုပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့အား အရှင်ဂေါတ၏တပည့် ဖြစ်ကုန်ကြလေ၏။

"အို ဒကာကြီး၊ အကြင်အခါ၌ အရှင်ဂေါတမ၏ ဉာဏ်တော် ခြေရာ တဆူကို တွေ့ရပြီ။ ထိုအခါ အသိဉာဏ်တော် သခင် ဘုရား၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရား ဟူ၍ရှင်း၊ ဘုရားစကား တော်သည် စစ်မှန်သော တရား ဟူ၍ရှင်း၊ ဘုရားတပည့်သား ရဟန်းများသည် သိက္ခာရှိ သူတော်စင်များဟူ၍ရှင်း ငါဆုံးဖြတ် နိုင်ခဲ့ပြီ။

"အို ဒကာကြီး၊ ထိုမှတပါး ပုဏ္ဏားပညာရှိ၊ သူကြွယ်ပညာရှိ၊ ရဟန်းပညာရှိ သူခမိန်ကြီးများကိုလည်း ငါတွေ့ဘူး၏။ သူတို့ သူတို့သည်လည်း ခတ္တိယပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့ကဲ့သို့ပင် အရှင်ဂေါတမ ရောက်နေသံကြားလျှင် ဝါဒတိုက်ပွဲ ဆင်ရန် လာလတ်ကြကုန် သည်ပင်။ အရှင်ဂေါတမနှင့် တွေ့ကြလတ်သော် တစုံတရာ

www.dhammaransi.com

ပြဿနာ မေးမြန်းမှုကို မပြုကြတော့ရုံမက သူတို့အား ရဟန်းပြု ပေးရန် ပန်ကြားလေကုန်သတည်း။ အရှင်ဂေါတမထံတွင်တပည့်ခံ ရဟန်းပြုကြ၍ တရားထူး ရကြကုန်သောအခါ ဤသို့ ဥဒါန်း ကျူးနိုင်ကြလေကုန်ပြီ။

"အို အရှင်ကောင်းတို့၊ ငါတို့ကား ပျက်စီးလုနီး ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ အပျက်ကြီးဖြင့် ပျက်စီးလုနီး ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ရှေးက ငါတို့သည် ရဟန်း မဟုတ်ကုန်ပါဘဲလျက် ရဟန်းဟု ဝန်ခံနေခဲ့ကြကုန်ပြီ။ မြင့်မြတ်သူမဟုတ်ဘဲ မြင့်မြတ်သူဟု ဝန်ခံခဲ့ကုန်ပြီ။ ရဟန္တာ မဟုတ်ပါဘဲလျက် ရဟန္တာဟု ဝန်ခံခဲ့ကြကုန်ပြီ။ မှားဘိစွ။ ယခုမှသာ ရဟန်းစစ်ဖြစ်ကုန်၏။ သူမြတ်အစစ် ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန္တာအစစ်ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ဥဒါန်းကျူးကြကုန်၏။

"အို ဒကာကြီး၊ ငါသည် (၁) ခတ္တိယပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့အား ကိုယ်တော်၏အောက်သို့ ညွတ်ရောက်လာကြရာတွင် ထင်သော ဉာဏ်တော်ခြေရာ၊ (၂) ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့အား၊ (၃) ဂဟပတိ ပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့အား၊ (၄) သမဏပဏ္ဍိတ်ကြီးတို့အား ကိုယ်တော်အောက်သို့ ညွတ်ရောက် လာကြရာတွင် ထင်သော ဉာဏ်တော်ခြေရာ၊ ဤခြေတော်ရာ လေးဆူတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ သာ "သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တိုင်သိသော ဘုရားတည်း။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားတည်း။ တရား တော်ကို ကောင်းစွာ ဟောညွှန် ပေသည်။ ဟောညွှန်ချက် အတိုင်းရင်းတပည့် ရဟန်းများက ကောင်းစွာကျင့်ကြံကြသည်" ဟု ဤသို့ ငါ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ သို့ကြောင့်ရကား ငါသည်အရှင် ဂေါတမအား ချီးမွမ်း၍လည်း မပြီး၊ ကြည်ညို၍လည်း မပြီး ဖြစ်ရသည် ဒကာကြီး။"

www.dhammaransi.com

နေ့လယ်အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းကင် နေမင်းသည် ခြစ်ခြစ်တောက် ပူပြင်းလှသော်လည်း ဇာဏုသောဏိ ပုဏ္ဏား၏ ရင်တွင်း၌ကား အေးတမြမြ ရှိနေ၏။ ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မ မိုးနံ့ကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့် ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည် မြင်းဖြူကြီး လေးစီး ကသော ရထားထက်မှ ဆင်းကာ ဘုရားရှိရာဘက်သို့ မျက်နှာမူ ရှိခိုးလျက် "လူ နတ် ဗြဟ္မာတို့ ဦးခိုက်၍ ပူဇော်ထိုက်လှသော အရှင်ကြီး ဂေါတမအား ရည်မှန်း၍ အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ ပူဇော်ပါ၏။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော တနေ့တွင် အရှင့်အား ဖူးမြင်ခွင့် ရတန်ကောင်းပါ၏။ စကား ဆိုပြောမှုလည်း ရတန် ကောင်းပါ၏"ဟု နှုတ်ဖြင့်တတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုခြင်းပြုပြီးသည်၏ အခြားမဲ့တွင်ကား ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည် အရှင်ဝစ္ဆာယနနှင့် လမ်းခွဲကာ မြင်းဖြူလေးစီးကသော ရထားကြီး ပေါ်တွင် ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်များကို အာရုံပြုရင်း လိုက်ပါသွားလေသတည်း။

ဇာဏုသောဏိနှင့် ဗုဒ္ဓ

ကြာသည် ကန်၌ ပေါက်၏။ ရေနှင့်အမြဲထိတွေ့နေ၏။ ရေမြင့်လျှင် ကြာတင့်သည် အဆိုရှိ၏။ သို့သော် ရေရှိလေတိုင်း ကြာ မပွင့်လေ။

ကြာအမျိုးမျိုး ရှိသည့်အနက် အချို့သည် နေခြည် သင့်မှ ပွင့်၏။ အချို့က လရောင်သင့်မှ ပွင့်၏။

www.dhammaransi.com

ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည် သာဝတ္ထိပြည် တည်းဟူသော ကန်တော်ကြီးအတွင်းမှ ကြာပင်တပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူ့အဖို့ နေလည်းမထွက်၊ လရောင်လည်း မထွန်းသဖြင့် ပွင့်ခွင့် မရခဲ့ဘဲ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး သာဝတ္ထိကန်တော်ကြီးထဲတွင် ရေစိမ်ကာသာ နေလာခဲ့ရသည်။

ယခုအချိန်တွင်မူကား သူ့အဖို့ နေဝန်းကြီး မလိုက်လာသေးစေကာမူ ရွှေတော်ပြေးအဖြစ် အရုဏ်တက် ရောင်နီနှင့် တွေ့ရလေသောအခါ ညှာတံ တဝင့်ဝင့်နှင့် ပွင့်တော့အံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်လာလေပြီ။

တခါသ၌ ဇာဏုသောဏိပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်အားမဖူးရလျှင် မနေနိုင်လောက်အောင် သူ့စိတ်က ဆန္ဒ ပြုလေချက်အရ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်အား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်လေ၏။ သူ့အား အရှင် ဝစ္ဆာယနက ဆင်ခြေရာ ဥပမာဖြင့် ပြောပြပုံများကိုပါ လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါ ဤဥပမာမှာ မပြည့်စုံလှသေး။ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဥပမာကို နာယူလိုက သင့်အား ငါပြောအံ့၊ ကောင်းစွာ နာလော့၊ မှတ်လော့ဟု ပုဏ္ဏားအားမိန့်လိုက်ပြီးနောက် တောက်လျှောက်ဆိုသလိုပင် ပုဏ္ဏားအား ဤစကားကို ဆိုတော်မူ၏။

"အချင်းပုဏ္ဏား၊ ဆင်ဖမ်းခြင်းအတတ်၌ ကျွမ်းကျင်လှသော မုဆိုးတယောက်သည် ရှိ၏။ ထိုမုဆိုးသည် တောအုပ်ကြီးတခုသို့ ရောက်သွားလေသောအခါ ရှေ့မ ဆင်ခြေရာကြီးတခုကို တွေ့သော်လည်း 'သည်ဆင်ဟာ သိပ်ကြီးတဲ့ ဆင်ကြီးပါကလား' ဟု သူ မဆုံးဖြတ်သေး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝါမနိကမည်သော ဆင်မတမျိုးသည် အရပ်ပုကွသော်လည်း ခြေရာ ကြီးတတ်သည်။

www.dhammaransi.com

ဤခြေရာသည် ဝါမနိကဆင်ပုမများ၏ ခြေရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆင်ခြေရာ ကြီးလေတိုင်း ဆင်ကြီး ဖြစ်ရမည် ဟူ၍ မဆုံးဖြတ်လေသေးဘဲ ရှေ့ဆက်လက်ပြီး ဆင်ခြေရာခံ၍ လိုက်လေသည်။

''အချင်းပုဏ္ဏား၊ ထိုဆင်မုဆိုးသည် တောတွင်း တနေရာတွင် ခြေရာကြီးတခုကိုရင်း၊ မြင့်သော ကျောက်နံရံကြီးများ၌ ဆင်ကိုယ်လုံးဖြင့် ပွတ်တိုက်ရာ များကိုရင်း တွေ့ရလေ၏။ သို့သော် ခြေရာကြီးခြင်း၊ အရပ်အမောင်း မြင့်ခြင်းတို့ကို ထောက်၍ 'သည်ဆင်ဟာ သိပ်ကြီးတဲ့ ဆင်ပြောင်ကြီး ပါကလား' ဟူ၍ သူ မဆုံးဖြတ်သေး။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ကာဠာရိကာ မည်သော ဆင်မများသည် အခြားဆင်များထက် ပို၍ ခြေတံရှည် ကြသည်။ 'ဤခြေရာသည် အနှီခြေတံရှည် ဆင်မများ၏ခြေရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်' ဟူ၍ သူ မဆုံးဖြတ်သေးလေဘဲ ရှေ့ လျှောက်ပြီး ဆင်ခြေရာခံ၍ လိုက်ပြန်လေသည်။

''အချင်းပုဏ္ဏား၊ ထိုဆင်မုဆိုးသည် အတော်အတန် သွားမိသောအခါ ဆင်ခြေရာကြီးတခုကိုရင်း၊ မြင့်သော ကျောက်နံရံ၌ ကိုယ်လုံးဖြင့် ပွတ်တိုက်ထားသော အရာများကိုရင်း၊ မြင့်သော နေရာတို့၌ ဆင်စွယ်ဖြင့် ထိုးရာများကိုရင်း တွေ့ရလေ၏။ သို့သော်လည်း 'ရောမဆင်ပြောင်ကြီး' ဟု သူ မဆုံးဖြတ် လေသေး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကဏေရုကာ မည်သော ဆင်မတို့သည် ဤတော၌ ရှိတတ်ကုန်၏။ 'ဤခြေရာသည် ထိုဆင်မများ၏ ခြေရာ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်' ဟူ၍ သူမဆုံးဖြတ်သေးလေဘဲ ဆက်၍ ခြေရာခံကာ တောအုပ်ထဲ လိုက်သွားပြန်လေသည်။

www.dhammaransi.com

"အို ပုဏ္ဏား၊ ထိုမုဆိုးသည် တောတွင်း တနေရာသို့ အရောက်တွင် ရှေးနည်းတူ ဆင်ခြေရာကြီး၊ ပွတ်တိုက်ရာ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ထိုးထားရာများနှင့် မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီးများမှ ကျိုးနေသော သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုမျှမက တိတိကျကျ သူ တွေ့မြင်ရလေသည်ကား ယိုဆင်ကြီးသည် သစ်ပင်အောက်၌ ရောက်ရှိနေပုံကိုရင်း၊ ၎င်းမှမြေပြန့်လျှောက်၍ခြေဆန့်နေပုံကိုရင်း၊ တနေရာတွင် အိပ်လိုက်ပုံကိုရင်း မျက်ဝါးထင်ထင် ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ နေရသော အခါတွင်မှ 'ဤဆင်ကြီးကား ငါတွေ့ခဲ့ရသော ခြေရာပိုင်ရှင် ဆင်ပြောင်ကြီးပေတကား' ဟူ၍ တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသတည်း။

"အို ပုဏ္ဏား၊ ဤပုံနှင့် အလားတူစွာသာလျှင် လောက၌ ဘုရားဟူ၍ ထင်ရှားပွင့်တော်မူလာ၏။ ထိုဘုရားသည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာဟုဆိုအပ်သော လောကသားတို့အား မိမိနှင့် အလားတူ အသိဉာဏ် အလင်းပွင့်လာအောင် ဖွင့်ပေးတော်မူ၏၊ ထိုဘုရားသည် အစ၊အလယ်၊အဆုံး သုံးပါးလုံးကောင်းမွန်ပြီး အနက်၏ကောင်းခြင်း၊ သဒ္ဒါ၏ကောင်းခြင်း ဂုဏ်တို့နှင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံသော တရားတော်ကို ထင်ရှားစွာ ဟောပြတော်မူ၏။ ထိုတရားတော်ကို သူကြွယ်သည်ရင်း၊ သူကြွယ့်သားသည်ရင်း၊ အခြားတပါးသော သူများသည်ရင်း ကောင်းစွာ နာယူကြကုန်၏။ ထိုသူ ထိုသူတို့သည် ငါဘုရားတရားကိုကြားနာကြရကုန်သည်ရှိသော် ငါဘုရားအပေါ်၌ ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြစ်ပွားလာကြကုန်၏။ ထိုအခါ "ဃရာဝါသ၊ ကိစ္စများသော၍လူ့ဘောင်ကား ကျဉ်းမြောင်းလှပေ၏။ စင်မဖြစ်သော ကိလေသာ မြူမှုန့်များ ဖြစ်သန်းရာ ကိလေသာ လမ်းကြောင်းသာတည်း။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းအဖြစ်၊ ရဟန်းဘောင်ကား လွင်တီးခေါင်ကြီးနှင့် တူ၏။ ကျယ်ပြန့်၏။ ဝတ်ကြောင်နှင့် လူဘောင်၌နေသူသည် မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ရန် မလွယ်ကူ။ ရဟန်းဝတ်ရလျှင် ကောင်းလေစွ'ဟု အကြံဖြစ်လာကုန်၏။ ဤသို့အကြံဖြစ်လာသောအတိုင်း ရဟန်းပြုကြကုန်၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ ဝတ်ကြောင်ကိုပယ်၍ ရဟန်းဘောင် ရောက်လာသောထိုသူသည် ငါ၏ဩဝါဒကိုခံယူ၍ ငါပညတ်အပ်သည့် သိက္ခာပုဒ်များကို မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းစောင့်ကာသာ နေ၏။ သူ့အသက်ကိုလည်း သတ်ချင်းမပြု။ သူ့ဥစ္စာကိုလည်း ခိုးခြင်းမပြု။ မေထုန်အမှုကိုလည်း မပြု။ သေအရက်ကိုလည်း သောက်စားခြင်းမပြု။ သူနှစ်ဦးတို့စပ်ကြား၌ သည်စကားကိုဟိုဖို ဟိုစကားကို သည်ဖို လုပ်ခြင်းအားဖြင့် အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြားအောင် ကုန်းတိုက်ခြင်းလည်း မပြု။ ကြမ်းသောစကားကိုလည်း ပြောဆိုခြင်းမပြု။ အကျိုးမရှိသောပြိန်ဖျင်းစကားကိုလည်း ဆိုပြောခြင်းမပြု။

"အို ပုဏ္ဏား၊ လူဘောင်ကိုစွန့်ခွါ၍ ရဟန်း ဖြစ်လာသော ထိုသူသည် လူတို့ကဲ့သို့ သစ်ပင်ခုတ်လှဲခြင်း အမှုမျိုးကိုလည်း သူ မပြုတော့။ နေ့လွဲညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၍ နံနက်စာ တထပ်တည်းသာစား၏။ ပွဲလမ်းသဘင် ကြည့်ရှုခြင်းမရှိ။ အမွှေးအထုံ ပန်းနံ့သာလိမ်းကျံခြင်းလည်း မရှိ။ ရွှေငွေကိုင်တွယ်ခြင်းလည်းမရှိ။ စပါးစိမ်းနှင့် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်းများကိုလည်း ခံယူလေ့မရှိ။ အမျိုးသမီးပျို၊ အိုများနှင့်တကွ ကျေးကျွန်များကိုလည်း ခံယူလေ့မရှိ။ ကြက်၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ နွား စသော တိရစ္ဆာန်များလည်းခံယူလေ့မရှိ။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကိုလည်း သူ မပြု။

www.dhammaransi.com

သတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ နိုင်ထက်ကလူ ပြုမူခြင်းအမှုမျိုး ကိုလည်း သူ မပြုတော့။

"အို ပုဏ္ဏား၊ သာသနာ့ဝန်ထမ်း ထိုရဟန်းသည် ကိုယ်လုံ ရုံမျှသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ ဝမ်းလုံရုံမျှသော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ သွားလိုရာရာသို့ ပရိက္ခရာဆောင်၍ သွား၏။ ငှက်သည် လိုရာအရပ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ပျံလေသည်နှင့် အလားတူ၏။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကျင့်မြတ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ နေသောရဟန်းသည် မိမိ၏ စိတ်သန္တာန်၌ အပြစ် ကင်းစင်သော ချမ်းသာသုခကို လက်တွေ့ ခံစားရလေ၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ ရဟန်း၏ တည်ငြိမ်မှုကို သင် ရှုဦးလော့။ လူ့အဖြစ်မှ ဘဝသစ် တဖြစ်လဲကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်လာ သော ထိုသူသည် ရူပါရုံတခုခုကို မြင်စေကာမူ 'သည်ဟာ ယောကျ်ား၊ သည်ဟာမိန်းမ' ဟူ၍ အမှတ်ပြုလေ့မရှိ။ သူ့အမူ အရာဟာ ပြုံးပြုံးကလေး၊ သို့မဟုတ် ငိုတမဲ့မဲ့ ဟူ၍လည်း အသေးစိတ် အမှတ်ပြုလေ့ မရှိ။ အကြောင်း တစုံတခုကြောင့် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းနိုင်ခဲ့သော် ထိုဣန္ဒြေမဲ့သော ရဟန်း နောက်သို့ နှလုံး မသာယာခြင်းစသော အကုသိုလ်တို့သည် တရှိန်းရှိန်းနှင့် အစဉ်တစိုက် လိုက်လာကုန်လေရာ၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ ထိုသို့ အကုသိုလ်တရားတို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက်၊ နွားအုပ်ကြီးလိုက်သကဲ့သို့ လိုက်မလာနိုင်ရလေအောင် ထိုရဟန်း သည် စက္ခုန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်း၌ ကျင့်သားရအောင် အထပ်ထပ် ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြေကိုစောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြေ စောင့်စည်း ခြင်းသို့ရောက်၏။ ထို့အတူ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့၌လည်း

www.dhammaransi.com

ကျင့်သားရအောင် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကျင့်၏။ဤသို့ကျင့်ခြင်း အားဖြင့် ထိုရဟန်းသည် ကိလေသာအစေးကပ်ငြိခြင်းကင်းသော ချမ်းသာကို လက်တွေ့ ခံစားရလေ၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ မှတ်သား ဦးလော့။ ထိုရဟန်းသည် ရှေ့သို့ ကြည့်သော် အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိ၏။ နောက်သို့ ကြည့်သော် အသိဉာဏ် ဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏။ တည့်တည့်ကြည့်သော်ရင်း၊ စောင်းငဲ့ကြည့်သော်ရင်း၊ ကွေးသော်ရင်း၊ ဆန့်သော်ရင်း အမှတ်တမဲ့ ပြုလေ့မရှိ။ အသိဉာဏ်ဖြင့်သာ ပြုလေ့ရှိ၏။ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူသော်ရင်း၊ စားသော်ရင်း၊ သောက်သော်ရင်း၊ ခဲသော်ရင်း၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိ၏။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့် သော်ရင်း၊ သွားသော်ရင်း၊ ရပ်သော်ရင်း၊ ထိုင်သော်ရင်း၊ အိပ်သော်ရင်း၊ နိုးသော်ရင်း၊စကားပြောသော်ရင်း၊ စကားမပြော တုဏှိဘော နေသော်ရင်း အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိ၏။

"အို ပုဏ္ဏား၊ ဤသို့ ဤသို့သော အကျင့်သီလတို့ဖြင့် စုပြုံတွေ့ခဲ့၍နေသောရဟန်းသည် လူသူကင်းဆိတ်ရာ အရိပ်အာဝါသသို့သာ ခိုကပ်လေ၏။ ထိုရဟန်း၌ လူနှင့်ပြွမ်း၍ နေလိုစိတ် မရှိတော့။ လူတို့နှင့် ဝေးရာ တောသို့ခို၏။သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင် အောက်မှာ နေ၏။ တောင်ပေါ်နှင့် ချောက်ကြို မြောင်ကြား၌ အနေများ၏။ ဂူအောင်း၏။ လွင်တီးခေါင်၌ရင်း၊ ကောက်ရိုးပုံ၌ရင်း နေတတ်၏။ ဆွမ်းခံ၍ စား၏။ ဆွမ်းစားပြီးသော် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်၏။ အဘိဇ္ဈာ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနှင့် စိတ်ကိုကြည်လင်စေ၏။သူခပ်သိမ်းတို့ အပေါ်တွင် ကောင်းကျိုး လိုလားသောစိတ်ဖြင့် နေ၏။"

www.dhammaransi.com

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရဟန်းဖြစ်ခြင်း အကျိုးတရားကို ဟောကြားပြီးသည့်အဆုံးတွင် ဤသို့ နိဂုံးချုပ်တော် မူသတည်း။

“အိုပုဏ္ဏား၊ ဆင်ခြေရာ ဥပမာကား ဤမျှ အကျယ်ပွား၍ ဟောကြားခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံပြီ”ဟူ၍ မိန့်တော် မူ၏လသော် ဇာဏုသောဏိမည်သောပုဏ္ဏားသည် “အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင့်တရားတော်သည် အလွန် နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းပါပေစွ”ဟူ၍ ချီးကျူးပြီးလျှင် “အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ လျှောက်လေသတည်း။

(မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဩပမ္မဝဂ်၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ၂၃၂၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

မထင်မရှားနှင့် ထိုပြဿနာသည် သံဃာ့ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုအခါ အချို့ထေရ်ကြီး ဝါကြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့က ဤသို့ဖြေကုန်ပြီ။

ငါ့ရှင်တို့ သံယောဇနနှင့် သံယောဇနိယ ဤတရားနှစ်ပါးကား အနက်ခြင်းလည်းမတူ၊သဒ္ဒါခြင်းလည်းမတူ၊ တခြားစီသာတည်းဟု ဆိုကုန်၏။အချို့တို့ကမူ အနက်တူပြီး သဒ္ဒါကွဲပြားသည်ဟူ၍ ဆိုကုန်ပြီ။

ထိုပြဿနာရပ် လက်စမပြတ်သေးခင် ဆွေးနွေးနေဆဲအချိန်၌ သံဃာ့မျက်စိအားလုံးတို့သည် တနေရာသို့ စူးစူးစိုက်စိုက် စုရုံးရောက်ရှိသွားကုန်လေ၏။သံဃာ့မျက်လုံးအစုံအောက်သို့ရောက်ရှိလာသောအရာကား သူတို့ဒါယကာကြီး စိတ္တသူကြွယ် ဖြစ်နေပါသတည်း။

"ဟာ ဒကာကြီးရောက်လာသည်မှာ ကောင်းဘိစွ။သည်မှာလာလော့။ သည်မှာထိုင်လော့"ဟု ရဟန်းတို့ကပင် စိတ္တသူကြွယ်အား ခေါ်ငင်၊နှုတ်ဆက်ခြင်းပြုကြကုန်၏။ စိတ္တသူကြွယ်လည်း ရဟန်းတို့အား ရှိခိုး ဦးတင်ပြီးလျှင်—

"မည်သည့်တရားကို အရှင်ဘုရားများ ဆွေးနွေးနေတော်မူကြပါသနည်း ဘုရား"ဟူ၍ မေးလျှောက်လျှင် ရဟန်းတို့က သံယောဇဉ်ပြဿနာကို ထုတ်ပြကြကုန်ပြီးလျှင်—

"ဒကာကြီး၏ လာခြင်းကား ကောင်းသော လာခြင်းပါ ဒကာကြီး။ သံယောဇဉ်ပြဿနာကို ငါတို့တတွေ ဆွေးနွေးကြဆဲတွင် ဒကာကြီးရောက်လာသည်မှာ မင်္ဂလာ ရှိလှ၏။ သံယော

www.dhammaransi.com

ဇဉ်အရေးတွင် ငါတို့၌ တပြေးညီစွာ တူမျှခြင်း မဖြစ်သေး။ ထင်မြင်ချက်ကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြဆဲဖြစ်ရာ ထိုပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ ဒကာကြီး၏အယူအဆကို ငါတို့မျှော်လင့်ကြကုန်၏" ဟူ၍ စိတ္တသူကြွယ်ထံ ဆန္ဒကို တောင်းခံကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ကပင် ဆန္ဒတောင်းခံခြင်း ပြုကြရလောက်အောင် ထိုစိတ္တ သူကြွယ်ကား မည်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ် စားမျိုးဖြစ်၍ ပေနည်း။

ထိုစိတ္တ သူကြွယ်ကား ပစ္စည်းသာ ကြွယ်လေသူ မဟုတ်၊ စကား ပရိယာယ်လည်း အလွန် ကြွယ်လှသောသူဟူ၏။ စကား ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် တရားစကားဆိုတတ်၊ ပြောတတ်ရှိသောအရာတွင် "ဧတဒဂ်" ဘွဲ့ရ သူကြွယ်ပေတကား။ သို့ကြောင့် သာပင် သံယောဇဉ် ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ္တ သူကြွယ်၏စကားကို ရဟန်းသံဃာတော်များကကြားသိလိုသောကြောင့် ဤစကားကို ရဟန်းတို့ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သူကြွယ်သည် ရဟန်းတို့အား ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီးနောက် ဤသို့ လျှောက်ထား ပါလေ၏။

"အို အရှင်သူမြတ်တို့ ဘုရား၊ သံယောဇနနှင့် သံယောဇနိယ သည် အနက်ချင်းမတူ။ သံယောဇနက အနက်တမျိုး၊ သံယော ဇနိယက အနက်တမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဥပမာ တခုဖြင့် တပည့်တော် လျှောက်ထားပါမည်ဘုရား။ ဥပမာဖြင့် ပြသော် ပညာဉာဏ်ရှိ ရင့်သန်သူတို့သည် ဆိုလိုချက် အနက် သဘောကို ရှာရှာဖွေဖွေ သိလွယ်ပါကုန်သည် ဘုရား။

"အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ ဥပမာအားဖြင့် နွားနက်တကောင်နှင့် နွားဖြူတကောင်ကို ကြိုးဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လှန်ဖြင့်ဖြစ်စေ ထမ်းပိုး၌ဘဲ၍ ချည်နှောင်ထားသည် ဆိုကြပါစို့၊ ထိုနွားနှစ်ကောင်ကို ကြည့်ကာ

www.dhammaransi.com

လူတယောက်က နွားနက်က နွားဖြူအား မလှုပ် နိုင်အောင် တုပ်နှောင်ထားသည်ဟူ၍ရင်း၊ နွားဖြူက နွားနက်အား မလှုပ် နိုင်အောင် တုပ်နှောင်ထားသည်ဟူ၍ရင်း ဆိုခဲ့သော် ထိုသူသည် ကောင်းစွာဆိုသည် မည်ရာပါသလောဟု လျှောက်လေ၏။

"ဒကာကြီး၊ ဤစကားသည် မသင့်စနိုး။ နွားဖြူအား နွားနက်က တုပ်နှောင်ထားသည်မဟုတ်။နွားနက်က နွားဖြူအား နှောင်ဖွဲ့ထားသည်လည်း မဟုတ်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုနွား နှစ်ကောင်ကို ကြိုးဖြင့်ရင်း၊လွန်ဖြင့်ရင်း၊ ထမ်းပိုး၌ နှောင်ဖွဲ့ထား ခြင်းသားဖြစ်ချေ၏။ ကြိုး၊ ထမ်းပိုးသည်သာ နွားနှစ်ကောင် မကွာရအောင်ပြုထားခြင်းဖြစ်၏"ဟု ရဟန်းတို့ဆိုကုန်၏။

"အို အရှင်ဘုရားတို့၊ ဤနည်းအတူသာလျှင် ကြိုး၊ ထမ်းပိုး ကား သံယောဇဉ်ဘုရားနှင့် အလားတူပါသည်။ နွားနှစ်ကောင် ကား သံယောဇနိယတရားနှင့် အလားတူပါသည်။ သံယောဇန တရားဟူသည်ကား တပ်ခြင်း ရမ္မက်ပါဘုရား။ သံယောဇနိယ တရားဟူသည်ကား ရူပါရုံနှင့် မျက်စိပါဘုရား။ အကြင်အခါ၌ အဆင်းရူပါရုံကိုတပ်မက်၏။ထိုအခါအဆင်းရူပါရုံကို မျက်စိဖြင့် ကြည့်၏။ ထိုအတူ သဒ္ဒါရုံအသံကို တပ်မက်သောအခါ နားဖြင့် နာ၏။ ဂန္ဓာရုံအနံ့ကို တပ်မက်သောအခါ နှာခေါင်းဖြင့်နမ်း၏။ အာရုံခြောက်ပါးစလုံး ဤနည်းအတိုင်းပါ ဘုရား။

"အို အရှင်ဘုရားတို့၊ အချုပ်ကို ဆိုရပါသော် မျက်လုံး သက်သက်က ရူပါရုံတို့အား နှောင်ဖွဲ့သည်မဟုတ် ပါ၊ မျက်လုံး သက်သက်သည် သံယောဇဉ် မဟုတ်ပါ။ ရူပါရုံသက်သက်တို့ ကလည်း မျက်လုံးအား နှောင်ဖွဲ့ကြသည် မဟုတ် ပါ၊ ရူပါရုံ သက်သက်တို့လည်း သံယောဇဉ် မဟုတ်ပါကုန်။ ထိုမျက်စိနှင့်

www.dhammaransi.com

ရူပါရုံနှစ်မျိုးကို စွဲမှီလျက် အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုတပ်မက်ခြင်းသည်သာ သံယောဇဉ်မည်ပါသည်ဘုရား”ဟူ၍ လျှောက်၏။

စိတ္တသူကြွယ်၏ အဖြေကို ကြားကုန်လတ်သော် ရဟန်းတို့သည် ကောင်းချီးပေးကုန်၏။

“ဒကာကြီး၊ သင်၏ ပညာမျက်စိကား အလွန် သိမ်မွေ့၍ နက်နဲလှစွာသော ဗုဒ္ဓစကားတော်တို့ကို ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကျအောင် မြင်နိုင်စွမ်းရှိဘိစွ။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကို သိသဖြင့် ဤသို့သော ကိုယ်အဖြစ်ကို သင်ရကောင်းလေစွ။ ဤသို့သော အသက်ရှည်ခြင်းကို သင် အရတော်လေစွ”ဟု ချီးကျူးကုန်သတည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ သဠာယတနသံယုတ် ပါဠိတော်၊
စိတ္တသံယုတ်။ သံယောဇနသုတ်၊ ၄၇၄၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၈)

သမ္မာဒိဋ္ဌိ

အရှင်ကစ္စာနသည် သုခတသိတဦးပမာ သဘောတရားရေးရာ၌ ပိုင်နိုင်အောင် လေ့လာစူးစမ်းလျက်ရှိနေ၏။ ကောင်းသောအမြင် (အမြင်မှန်)သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပတ်သက်၍ ထိတွေ့ရာတွင် ထစ်နေ၏။ ပိုင်နိုင်မှု မရှိလှသေး၊ ဗလုံးဗထွေးဖြစ်နေဆဲ။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝိုဝိုရဲရဲ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးသည့် အဆင့်၌သာ တည်နေသေးဟန် တူ၏။

သို့ကြောင့်ပင် အရှင်ကစ္စာနသည် "ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ ငါ လျှောက်ကြည့်ဦးအံ့" ဟု တေးထားပြီး ပန်လျှောက်ခွင့် ရရန် ကိုသာ ငံ့လင့်နေခဲ့သည်။

တနေ့သောအခါတွင်မူ အရှင်ကစ္စာနအဖို့ အခွင့်သာလာ၏။ ရှင်ဘော်မြတ်ဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးတွင် စံနေတော်မူလျက်ရှိသဖြင့် အရှင်ကစ္စာနသည် မြတ်ဘုရား၏ ထံတော်ပါးသို့ ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်ကပ်တော့၏။

"ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (အမြင်မှန် အမြင်မှန်)ဟူ၍ သူပြော ငါပြော ဆိုပြောလျက်

www.dhammaransi.com

ရှိနေကြပါသည်။ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည် အဘယ်မျှသော အတိုင်းအတာဖြင့် ဖြစ်ပါသနည်း ဘုရား” ဟု မေးလျှောက်သည်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက ဤသို့ မြွက်ကြားတော်မူ၏။

“ချစ်တပည့်ကစ္စာန၊ သတ္တလောကဟု ဆိုအပ်သော ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် များသောအားဖြင့် ‘အရှိ’ နှင့် ‘မရှိ’ ဤနှစ်ပါးကို မှီတွယ်နေကြ၏။

“ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ အရာခပ်သိမ်းတို့၌ ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရသဘောများ ရှိနေသည်။ ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရနှင့် မကင်းကြသည်၏ အဖြစ်ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ယထာဘူတကျကျ ထက်စွာသော ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်ထားသူအား လောက၌ ‘မရှိ’ ဟူသော အယူ (နတ္ထိကဝါဒ)သည် မဖြစ်။

“ချစ်တပည့်ကစ္စာန၊ အရာခပ်သိမ်းတို့၏ ချုပ်ပျောက်ကွယ်ပဘာမှ မရှိတော့ဟူသော အဖြစ်ကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ယထာဘူတကျကျ ထက်လှစွာသော ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်ထားသူအား လောက၌ ‘အရှိ’ ဟူသော အယူ(အတ္ထိကဝါဒ)သည် မဖြစ်။

“ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ များသောအားဖြင့် ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို ဆိုက်ကပ်မှု=ဥပယ၊ စွဲလမ်းမှု=ဥပါဒါန၊ အာရုံ၌ စူးဝင် နှစ်မြှုပ်မှု=အဘိနိဝေသတို့က နှောင်ဖွဲ့ထားကြ၏။

“ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ နာဦးလော့။ စင်စစ် ယထာဘူတကျကျ အမြင်မှန်ရပြီးသော ဤသူအား စိတ်၏တည်ရာ၊ အာရုံ၌ စူးဝင်နှစ်မြှုပ်ရာ၊ ခိုအောင်းရာဖြစ်သော ထိုဆိုက်ကပ်မှု၊ စွဲလမ်းမှုသို့ ‘ဤကား ငါ့ကိုယ်၊ ဤကား ငါ့ဟာ၊ ဤကား ငါ့ဥစ္စာ’ ဟူ၍ ဆိုက်ကပ်ခြင်းလည်း မရှိ။ စွဲလမ်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းလည်း မရှိတော့ချေ။

www.dhammaransi.com

မည်သည့်အရာပင်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ခဲ့သော် ဒုက္ခသာ ဖြစ်သည်။ မည်သည့်အရာပင်ဖြစ်စေ၊ ချုပ်ပျောက်ခဲ့သော် ဒုက္ခသာ ချုပ်ပျောက်သည်ဟူ၍ ပြတ်သားစွာ ယုံမှားခြင်း ကင်း၏။ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမှု မဖြစ်လေ။

ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိအရာ၌ ထိုသူ၏ အမြင်သည် သူပြောလူပြောကို သက်ဝင်ယုံကြည်၍ မြင်သော အမြင်မျိုး မဟုတ်။ ယထာဘူတ ကျကျ အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်မြင်သော အမြင်ဖြစ်၏။

''ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ ဤသည်ကား သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အတိုင်း အတာ ဖြစ်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဤအတိုင်းအတာဖြင့် ဖြစ်သတည်း။

''ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ နာဦးလော့။ သင်္ခါရမှု 'ပုဖြစ်'ကို အကြောင်းခံ၍ 'အရာခပ်သိမ်းသည် ထင်ရှားရှိ၏'ဟူ၍ ယူခဲ့သော် ထိုအယူဝါဒသည် တဖက်စွန်း ရောက်သွား၏။ တဖန် နိရောဓမှု 'ချုပ်ပျောက်'ကို ထောက်ရှု၍ 'အရာခပ်သိမ်းသည် မရှိ'ဟု ယူခဲ့ ပြန်သော် ထိုအယူဝါဒသည် ဒုတိယတဖက်စွန်း ရောက်သွား၏။

''ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ ဤအစွန်းနှစ်ဖက်သို့ မကပ်ရောက် လေဘဲ အလယ်အလတ် (မဇ္ဈိမပဋိပဒါ) လမ်းစဉ်ဖြင့် ငါဘုရား သည် တရားဟောတော်မူ၏။

မသိမှု=အဝိဇ္ဇာအကြောင်းခံကြောင့် ပုပြင်စီရင်မှု=သင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုံစီရင်မှု=သင်္ခါရ အကြောင်းခံကြောင့် သိမှု=ဝိညာဏ် ဖြစ်ရ၏။ သိမှု=ဝိညာဏ် အကြောင်းခံကြောင့် နာမရူပ=နာမ်ရုပ် ဖြစ်ရ၏။ နာမ်ရုပ် အကြောင်းခံကြောင့် တည်ရာ=အာယတန ခြောက်ပါး ဖြစ်ရ၏။ အာယတန ခြောက်ပါး အရင်းခံကြောင့်

www.dhammaransi.com

ထိတွေ့မှု=ဖဿဖြစ်ရ၏။ ဖဿ အကြောင်းခံကြောင့် ခံစားမှု= ဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ ဝေဒနာ အကြောင်းခံကြောင့် တပ်မက်မှု= တဏှာ ဖြစ်ရ၏။တဏှာ အကြောင်းခံကြောင့် စွဲလမ်းမှု=ဥပါဒါန် ဖြစ်ရ၏။ ဥပါဒါန် အကြောင်းခံကြောင့် ဘဝ ဖြစ်ရ၏။ ဘဝ အကြောင်းခံကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှု=ဇာတိ ဖြစ်ရ၏။ ဇာတိ အကြောင်းခံကြောင့် အိုမှု=ဇရာ၊ သေမှု=မရဏ၊ စိုးရိမ်မှု= သောက၊ ငိုကြွေးမှု=ပရိဒေဝ၊ဆင်းရဲမှု=ဒုက္ခ၊နှလုံးမသာယာမှု= ဒေါမနဿ၊ ပြင်းစွာပူပန်မှု=ဥပါယာသတို့ ဖြစ်ကြရ ကုန်၏။ ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအစု ဖြစ်ပေါ်၏။

"ချစ်တပည့် ကစ္စာန မသိမှု=အဝိဇ္ဇာ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်း ခဲ့သော် ပြုစီရင်မှု သင်္ခါရတို့ ချုပ်ငြိမ်း ကုန်၏။ သင်္ခါရ ချုပ် ပျောက်လျှင် ဝိညာဏ် ချုပ်ပျောက်လေ၏။ ။ဇာတိချုပ်လျှင် ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ဥပါယာသ တို့သည် ချုပ်ကြရကုန်၏။ ဤသို့လျှင် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းတို့ ချုပ် ငြိမ်းခြင်း ဖြစ်ကုန်၏"ဟု ဟောတော်မူ၏။

(နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ အာဟာရဝဂ်၊
ကစ္စာန ဂေါတ္တသုတ်၊ ၂၅၇၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၉)

ခေတ်ချင်း တူရာတူရာ

မုဆိုးနားနီးလျှင် မုဆိုးဖြစ်၏။ တံငါနားနီးလျှင် တံငါဖြစ်၏။ ခေတ်ချင်း တူရာတူရာသို့ ကူးစက်သွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

မြန်မာမှု၌ အသွင်မတူ အိမ်သူ မဖြစ်။ ခေတ်တူနံတူ ဆေးဘက်ယူ။ သမဏောနု သမဏော၊ ဂေါဏောနု ဂေါဏောဟူသော စကားပုံများသည် တူသောခေတ်သဘာဝချင်း ကူးစက်ပေါင်းဖွဲ့ ယှဉ်တွဲ၍ နေတတ်ပုံကို ဆိုသောစကားပုံများ ဖြစ်၏။

ယင်းစကားပုံများကို သက်ဆိုင်ရာရာတို့၌ ကြားညှပ်သုံးလေ့ ရှိကြ၏။ ဤသို့သုံးခြင်းအားဖြင့် ‘ဤဟာနှင့် ထိုဟာ၊ ဤသူနှင့် ထိုသူ၊ ဤအပြုအမူနှင့် ထိုအပြုအမူ၊ ဤအကျင့်နှင့် ထိုအကျင့်” စသည်တို့သည် အချင်းချင်း ခေတ်သဘာဝချင်း တူညီကြ၍သာ ပေါင်းဆုံ မိကြသည် ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်ထင်လွယ် မြင်လွယ်ရခြင်း အကျိုးရှိ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရဟန်းတို့အား အကျယ်တဝင့် ခေတ်တရားကို ဖွင့်ဆို မြွက်ကြားသွား တော်မူခဲ့ဘူး၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

မှန်၏။ နေရာကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ယင်းရာဇဂြိုဟ်တွင် အဝေးကကြည့်လျှင် ဋ္ဌင်းတကြီး တကောင် နားနေရော့သလားဟု ထင်ရသော တောင်ကြီး တလုံး ရှိ၏။ ထိုတောင်ကို ငှင်းတနှင့် တူသောကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်တလျှောက်၌ ရဟန်းတို့၏ သက်နှိုးရောင်ဖြင့် တတောင်လုံး ဝါထိန် နေ၏။ ဘုရားသခင်သည် ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ထိုတောင်၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးနေတော် မူသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သူ့ပရိသတ်နှင့်သူဘုရားသခင်နှင့်မနီးမဝေးအရပ်တွင် စင်္ကြံသွားနေ၏။ ထို့အတူ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်ပုဏ္ဏ၊ အရှင်ဥပါလိ၊ အရှင် အာနန္ဒာ၊ အရှင်ဒေဝဒတ်တို့သည်လည်း အသီးသီး သူ့ပရိသတ်၊ သူ့အခြွေအရံနှင့်သူ မနီးမဝေး အရပ်တွင် အသီးသီး သူးလာတုံခေါက် စင်္ကြံလျှောက်နေကြကုန်၏။

ဘုရားသခင်သည် တပည့်ကြီးအသီးသီးတို့ စင်္ကြံ သွားနေကြပုံကို ရှုတော်မူပြီးနောက် "ချစ်သားတို့"ဟူ၍ခေါ်တော်မူလိုက်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့က "ဘုရား"ဟူ၍ ထူးကြပြီး အသီးအသီး ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရှိခိုးလျက် ရောက်လာကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားသခင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်တော်မူလျက်—

"ချစ်သားတို့၊ ရှုစမ်းကြကုန်။ ဟိုမှာ ရဟန်းများစွာ ခြံရံလျက် စင်္ကြံသွားနေသည့် သာရိပုတ္တရာကို သင်တို့ မြင်ကြကုန်၏လော့။"

www.dhammaransi.com

"တင်ပါ့ဘုရား။"

"ချစ်သားတို့၊ သာရိပုတ္တရာသည် ပညာကြီး၏။ ၎င်းနှင့်အတူနေ ရဟန်းအားလုံးတို့သည်လည်း ကြီးသော ပညာရှိကြသူချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ မောဂ္ဂလာန်သည် တန်ခိုးကြီး၏။၎င်းနှင့်အတူနေ ရဟန်းတို့သည်လည်း ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကြသူချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ ဟိုမှာ ရှုကြကုန်ဦး။ ကဿပ စင်္ကြံ သွားနေသည်ကို မြင်ကြ၏လော့။ ကဿပသည် ဓုတင်ဆောင်၏။၎င်းနှင့်နေသူ ရဟန်းအားလုံးတို့လည်း ဓုတင်ဆောင် ရဟန်းချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ သည်မှာ ရှုကြဦးလော့။ စင်္ကြံ သွားနေသော အနုရုဒ္ဓါကို မြင်ကြ၏လော့။ အနုရုဒ္ဓါသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရ၏။ ၎င်းနှင့် နေသူ ရဟန်းတို့လည်း ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုရသော ရဟန်းချည်း ဖြစ်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ ထိုအတူပင် ပုဏ္ဏသည် တရားဟောကောင်းသော ဓမ္မကထိက ဖြစ်၏။ သူနှင့် အတူနေကြသော ရဟန်းတို့လည်း ဓမ္မကထိက ရဟန်းများသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပါလိသည် ဝိနည်းဓိုရ် ဖြစ်၏။ သူနှင့် အတူ နေကြသော ရဟန်းတို့လည်း ဝိနည်းဓိုရ်ရဟန်းများသာ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒာသည် အကြားအမြင် 'ဗဟုသုတ'များ၏။ ၎င်းနှင့် အတူနေကြသော ရဟန်းတို့လည်း ဗဟုသုတ ရှိသူချည်း ဖြစ်ကုန်၏။

www.dhammaransi.com

"ချစ်သားတို့၊ ဟိုမှာရှုဦးလော့။ စင်္ကြံသွားနေသော ဒေဝဒတ်ကို သင်တို့ မြင်ကြကုန်၏လော့။ ဒေဝဒတ်သည် လာဘသက္ကာရ အားကြီး၏။ ၎င်းနှင့်အတူနေကြသော ရဟန်းတို့လည်း လာဘသက္ကာရအားကြီးသော ရဟန်းများသာ ဖြစ်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ သတ္တဝါတို့ကား ဓာတ်အားဖြင့် တပေါင်းတည်း၊ တသားတည်း ဖြစ်ကုန်၏။သူယုတ်သည် သူယုတ်နှင့်၎င်း၊ သူတော်ကောင်းသည် သူတော်ကောင်းနှင့်၎င်း တပေါင်းတည်း၊ တသားတည်း ပူးကပ်စပ်နှော၍ တည်ကုန်၏။

"ချစ်သားတို့၊ အတိတ်ကဖြစ်ခဲ့ပြီး သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဓာတ်အားဖြင့် သူယုတ် သူယုတ်ချင်း၊သူတော်ကောင်း သူတော်ကောင်းချင်း တပေါင်းတည်း၊ တသားတည်း ဖြစ်ခဲ့ကုန်ပြီ။

"ချစ်သားတို့၊ အနာဂတ်ဖြစ်လတ္တံ့ သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဓာတ်အားဖြင့် လူမိုက် လူမိုက်ချင်း၊ လူလိမ္မာ လူလိမ္မာချင်း တပေါင်းတည်း၊ တသားတည်းဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

"ချစ်သားတို့၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်နေဆဲ သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဓာတ်အားဖြင့် လူညံ့လူညံ့ချင်း၊ လူတော် လူတော်ချင်း တပေါင်းတည်း၊ တသားတည်း ဖြစ်ကုန်၏"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ရဟန်းတို့သည်စင်္ကြံကြွနေကြသော အရှင်သာရိပုတ္တရာအစ ဒေဝဒတ်အဆုံးရှိသော ကိုယ်တော်ကြီးများဆီသို့ ကြည့်ကာ ကြည့်ကာနှင့် ရှိနေကြလေသတည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ဓာတုသံယုတ်၊ စင်္ကမသုတ်၊ ၁၄၈၊ ဆဋ္ဌမူ)

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၁၀)

အရှင်အာနန္ဒာ၏ အ လေးလုံး

အရေး၊ အဖတ်၊ အတွက် (စာကိုရေးတတ်အောင်၊ ဖတ်တတ်အောင်၊ အတွက်အချက်နားလည်အောင်)ဤရွယ်စူးချက်သုံးမျိုးဖြင့်"စာမတတ်သူများ ပပျောက်ရေး" တိုက်စစ် ဆင်ခဲ့သည်။ နေရာအနှံ့အပြားတို့၌ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ထိုတိုက်ပွဲကို"အသုံးလုံးတိုက်ပွဲ"ဟု အမည်တွင်စေခဲ့သည်။

နိုင်ငံနှင့်အဝှမ်း ပညာမတတ်သူ မရှိရလေအောင် တက်သုတ်ရိုက်၍သင်တန်းများပေးကာစာမတတ်သူများအားစာတတ်လာစေသည်။ ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာခံ၍ ပညာမျက်စိကို မပွင့်မချင်းဖွင့်ပေးသည်။ အသုံးလုံး၏ ထိရောက်အောင်မြင်ချက် သက်သေအဖြစ် ယနေ့ခေတ်တွင် စာအုပ်စာတန်းများ ရိုက်နှိပ်၍မလောက်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသောအခြေအနေက ပီပီပြင်ပြင် သာဓကဆောင်လျက်ရှိနေပါသည်။ ဤကား ယနေ့ခေတ်၏ လက်တွေ့သာဓက အသုံးလုံး၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်ပါ၏။

---

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ခေတ်ကလည်း ဤ'အသုံးလုံး' ဆန်ဆန် 'အလေးလုံးသင်တန်း'ဟူ၍ ခေါ်တွင်စရာ အလားအလာ ရှိခဲ့ဘူးသည်။ ထိုသင်တန်းကို ဦးစွာပထမ မျိုးစေ့ချလိုက်သော 'အာဒိကမ္မိက' ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သာမန် အညတရပုဂ္ဂိုလ်စားထဲကမဟုတ်ဘဲ တကယ့်ထိပ်ထိပ်ကြဲ၊ ရဲရဲတောက်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီးတို့ဖြစ်ကြောင်းကို အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်တွင် အထောက်အထားခိုင်မာစွာ တွေ့ရ၏။ တွေ့ရပုံကား ဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်အာနန္ဒာနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် တကျောင်းစီနေကြသည်။အားလပ်ခွင့်ရသောအချိန်များတွင် တရားသဘောဆွေးနွေးရန် တပါးထံသို့ တပါးက သွားလေ့ရှိသည်။

တခါသော် အရှင်အာနန္ဒာသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် အလ္လာပသလ္လာပ စကားစမြည် ပြောနေကြရင်းက ပညာသင်ကြားရေးဘက်သို့ စကား'ဆက်' သွား၏။ ပညာကိုအမြန်ဆုံး တတ်မြောက်စေသော နည်းကို အရှင်အာနန္ဒာက စတင်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဆွေးနွေးကြည့်လေသည်။

"ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ကုသလဓမ္မကို သင့်ယူရာ၌ အဘယ်သို့ သင်ယူလျှင်—

(၁) အမြန်တတ်လွယ်၊ သိလွယ်ပါမည်နည်း။

(၂) အမြန် သင်တန်းပြီးဆုံးပါမည်နည်း။

(၃) များစွာ အမြန်သင်နိုင်ပါမည်နည်း။

---

www.dhammaransi.com

(၄) သင်ထားပြီးများ အမြန် မေ့မသွား နိုင်ပါမည်နည်း ဟူ၍ အရှင်အာနန္ဒာက"အမြန်တတ်နည်းနိသျှည်း"ကိုတီးခေါက် မေးမြန်းကြည့်သည်။

ထိုမေးခွန်းကို အဖြေပေးရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာက အရှင် အာနန္ဒာသို့ပင် ပြန်၍ အပ်လိုက်၏။

"ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ငါ့ရှင်၏ မေးခွန်းကား ကောင်းဘိစွ။ အများသူငါ သိအပ်၊ သိသင့်၊ သိထိုက်သောအရာ မှန်ပေ၏။ ငါ့ရှင်ကား အကြားအမြင်ဗဟုသုတများသူ ဖြစ်ပေသောကြောင့် ယင်းမေးခွန်း၏အဖြေကို ငါ့ရှင်သာလျှင် ဖြေကြားပါလော့"ဟု တောင်းပန်၏။

အရှင်အာနန္ဒာသည် တောင်းပန်ချက်ကို လက်ခံလိုက်ပြီး သူမေးထားသော မေးခွန်း 'ပညာအမြန်တတ်နည်း နိသျှည်း'၏ အဖြေကို ဤသို့ ဖွင့်လိုက်၏။

"ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ သင်ယူရာ၌ အမြန် တတ်မြောက် လိုသော်....

(၁) အနက်၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာရမည်။[၁]

(၂) ပါဠိ၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာရမည်။

(၃) အက္ခရာဗေဒ၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာရမည်။

၁။ "အတ္တကုသလောစ၊ ဟောတိ ဓမ္မကုသလောစ၊ ဗျဉ္ဇန ကုသလောစ၊နိရုတ္တိကုသလောစ၊ ပုဗ္ဗာပရကုသလောစ။" အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်၊ အာဃာတဝဂ်။ ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်၊ ၁၇၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၄) သဒ္ဒါ၌လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ္မာရမည်။

(၅) စကားအဆက်အစပ်၊ ရှေ့နောက် အစီအစဉ်၌လည်း ကျွမ်းကျင် လိမ္မာရမည်။

"ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ဤအရည်အချင်းငါးပြ အင်္ဂါငါးရပ်နှင့် ပြည့်ညီသောသူကား ပညာသင်ကြားရာ၌ သူတပါးထက် အမြန်တတ်လွယ် သိလွယ်၏။ သင်တန်းနိဂုံးအဆုံးသို့ အမြန်ရောက်လွယ်၏။ အနက်၊ အက္ခရာ၊ ပုဒ်ပါဌ်ကို ပိုင်နိုင်ထားပြီး ဖြစ်၍ အချိန်တိုတိုနှင့် များများစားစားကို သင်နိုင်၏။ ရှေ့စကားနှင့် နောက်စကား ဆက်စပ်မိခြင်း ရှိ၍ မည်သည့်အခါမှ မေ့ပျောက်သွားတော့မည်လည်း မဟုတ်"ဟု ဖြေလိုက်၏။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်အာနန္ဒာအား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချီးကျူးခြင်း ပြုလေ၏။

"အို အရှင်ကောင်းတို့၊ အံ့ဘွယ်ကောင်းဘိစွ။ အို အရှင်ကောင်းတို့၊ မဖြစ်စဘူး၊ မကြားစဘူး ထူးကဲစွာ ဖြစ်ဘိစွ။ အရှင်အာနန္ဒာကား စံပြုနည်းယူထိုက်သော အဖိုးတန် စကားကို မြွက်ကြားနိုင်ဘိသည် တကား။ ယနေ့မှစ၍ အရှင်အာနန္ဒာအား သူ မြွက်ကြားဖြေဆိုလိုက်သည့် 'အမြန်တတ် အင်္ဂါငါးရပ်'နှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍ ငါတို့ မှတ်ယူကြကုန်တော့အံ့"ဟု ချီးကျူးလေသတည်း။

(အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ပဉ္စကနိပါတ်၊ အာဃာတဝဂ်။ ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်၊ ၁၇၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၁၁)

အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဦးခေါင်း ရိုက်ခွဲခံရခြင်း

စုံတောမြိုင်ချောင်၊ သည်လျှိုမြောင် စခန်းကား သူတို့ သွားလမ်းလာလမ်း ဖြစ်နေသည်။ တအုပ်ပြီးတအုပ်၊ တသုတ်ပြီးတသုတ် ခိုအုပ်ကြီးများသည် သည်လျှိုမြောင် တဝိုက်တွင် ပျံသန်းရှင်မြူးကာ ပျော်ပိုက်လျက် ရှိနေကြသည်။ ခိုဖြူ၊ ခိုဝါတွေ လွန်စွာပေါသည့် တောပေတကား။

ခိုငှက်များ ပေါသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကပေါတကန္ဒရမည်သော ချောက်၊ သို့မဟုတ် လျှိုမြောင်အချပ်ချပ် ထူထပ်ပေါများလှသော 'ချောင်' မည်သော အရပ်တွင် အခါတပါး၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးနှစ်ပါး တောရဆောက်တည်၍ နေကြ၏။

လဆန်းရက်ချိန်၊ ပြက္ခဒိန်တနေ့၏ ညအခါတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် လွင်တီးခေါင်အရပ်၌ စျာန်သမာပတ် ဝင်စားနေ၏။ ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကိစ္စ ဗာဟိရများပြားမှုကြောင့် ဆံတော်ပယ်ရမည်ကိုပင် သတိရတော် မမူလေသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဆံကေသာတို့မှာ အတော်ကလေးပင် ရှည်နေပြီ ဖြစ်၏။

www.dhammaransi.com

ထိုသို့ ခိုချောင်တွင် တောရဆောက်တည်နေခိုက် ထိုနေရာသို့ ခရီးသွားညှော်သည့် ဘီလူးနှစ်ကောင် ရောက်လာသည်။ သူတို့သည် ဤဒေသသို့ ရွယ်စူး၍ လာခြင်းကား မဟုတ်။ မြောက်အရပ်မှ တောင်အရပ်သို့ ခရီး ထွက်လာကြစဉ် ဤနေရာသို့ ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်၏။

လဆန်းပက္ခ၏ လသည် သာသည်ဆိုရသော်လည်း လွန်စွာ အားနည်း လှသေး၏။ မှုန်ဝါးဝါးနှင့်သာ ရှိနေသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မှုန်ဝါးဝါး လရောင်ရိပ်တွင် တိတ်ဆိတ်စွာ ဈာန်ဝင်စား နေတော် မူသည်ကို ထို ဘီလူး နှစ်ယောက်က ဘွားကနဲ တွေ့လေ၏။

"အဆွေ၊ ဤရဟန်း၏ ဦးခေါင်းကို ငါ ရိုက်ခွဲလိုက်အံ့။"

ဘီလူးတကောင်က သူ့အဖော်ကို လက်ဟန်၊ ခြေဟန်၊ ရိုက်မည့်ဟန်ဖြင့် ပြောလျှင်ကျန်ဘီလူးက ထိုဘီလူး၏လက်ကို ရုတ်တရက် ဆွဲလိုက်ပြီး....

"မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့ကိုယ့်လူ၊ မတော်ပါဘူး၊ မလုပ်ကောင်းဘူး၊ သူ့ဖာသာသူ နေသည်ကို ဘောက်မဲ့ကြောင့် နှိပ်စက်ချင်သတုန်း၊ ထိုရဟန်းကား အလွန် တန်ခိုးကြီးလှသည် တကား။"

ဤသို့လက်ကို ဆွဲထား၍တားသော်ငြားလည်း ထိုဘီလူးကား လက်ယား နေဟန် တူ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးခေါင်းကို နှစ်ကြိမ်အထိ ရိုက်ခွဲရန် ချိန်သည်၊ ရွယ်သည်၊ အားထုတ်သည်၊ ကြိုးစားသည်။

သို့သော် အဖော်ဘီလူး၏ တားမြစ် ချက်ကြောင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အထမြောက်ခြင်း မရှိ။ လေးကြိမ် မြောက်သောအခါ၌ကား ထိုဘီလူး မိုက်အား တား၍ မရတော့ချေ။ အရှင်

www.dhammaransi.com

သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးခေါင်းကို ဒေါင်ကနဲ ရိုက်ခဲ့လိုက်လေသတည်း။ ရိုက်ချက်ဒဏ်ကား လွန်စွာ ပြင်းထန်လှ၏။ လူသား၏ ဦးခေါင်း မျှလောက်ကို မဆိုထားဘိ၊ တောင်ကြီးများသော်မှပင် ဘီလူး၏ လက်ချက်ဖြင့် ထက်ခြမ်း ကွဲသွားမတတ်။ ဤမျှ ဤမျှအထိ ပြင်းထန်လှဘိ၏။

သို့သော် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ထိပါးမိခြင်း မရှိလေဘဲ ဘီလူးတကိုယ်လုံး မီးပုံကြီးထဲသို့ဂျမ်းစိုက်၍ ကျသွားလေသလား မပြောတတ်။

"အမယ်လေးဗျ၊ ပူတယ်၊ ပူတယ်၊ ပူလှချေရဲ့၊" အသံကုန် ဟစ်ကြွေးနေဆဲမှာပင် ထိုဘီလူးကား အရှင်လတ်လတ် ငရဲသို့ ကျသွားလေ၏။

ထိုအချိန်၌ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် အခြား တနေရာတွင် အရှင် သာရိပုတ္တရာကဲ့သို့ပင် တရား အားထုတ်နေလေရာ၊ ထို အခြင်းအရာကို ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မြင်လေသည့်အတွက် ချက်ချင်းပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်ရာက ထကာ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့ ပြေးလာ လေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာကား မတုန်မလှုပ် ကျောက်ထုရုပ်ပမာ မြေကမ္ဘာလာပေါ်၌ ငြိမ်သက်စွာပင် ရှိနေ၏။ ပျာရီးပျာရာနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန် ရောက်ရှိလာပြီး....

"ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ကျန်းခန့်သာတော်မူပါစ။ အရိယာ ပုထ်များ မျှတပါစ။ ဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းပါစ" ဟု မေးတော် မူလေမှ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ရွှန်းရွှန်း စားစား ကြည့်လျက်....

www.dhammaransi.com

"ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်၊ ကျန်းခန့် သာပါ၏။ မျှမျှတတ ရှိပါ၏။ သို့သော် ခေါင်းထဲက အတန်ငယ် မူးသလိုလို ဖြစ်နေသည်။ မဖြစ်စလောက် ဤသည့် ဝေဒနာကလေး တော့ဖြင့် ရှိပေ၏ ငါ့ရှင်။"

အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဘီလူးက အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဦးခေါင်းကို တင်းဘုတ်ကြီးဖြင့် တအား ရိုက်လိုက်သည်ကို မြင်လိုက်သဖြင့် သူစိတ်တွင် စိစိညက်ညက် ကျေသွားလိမ့်မည် ထင်ခဲ့သောကြောင့် စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် မေးသည်တွင် "ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"ဟူသောစကားကို ကြားရသောအခါ မျှားစွာ အံ့အား သင်သွားလေသည်။

"ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ မဖြစ်စဘူး ထူးဘိစွ။ ငါ့ရှင်ကား တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကြီးသောအရာတွင် အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။"

ဤသို့ ချီးကျူးရင်း ဘီလူး၏အပြုအမူ မကောင်းဆိုးဝါး သတင်းကို အရှင်သာရိပုတ္တအား ပြောပြလျှင် ဤတွင်မှ အရှင် သာရိပုတ္တလည်း အံ့အားသင့်သွား၏။

"ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်၊ ငါ့ရှင်၏တန်ခိုးသည်လည်း အံ့ဘွယ် ရှိစွ။ ဘီလူးကို စင်လျက် မြင်နိုင်စွမ်း ရှိပေ၏။ ငါတို့ကား မြေဘုတ်ဘီလူးကြီးကိုသော်မှပင် မြင်နိုင်စွမ်း မရှိကြပါကုန်"ဟု ဆို၏။

ထိုအချိန်တွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက်မှ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့၏ အချင်းချင်း ပြောဆိုသောစကားကို အထူး ကြည်လင်သော ဒိဗ္ဗသောတ

www.dhammaransi.com

နားဖြင့် ကြားတော်မူလတ်သော် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသတည်း။

အကြင်သမဏအား၊ ဝါ၊ အကြင်သမဏဖြစ်သူ၏ စိတ်သည် ကျောက်တောင်ကြီးကဲ့သို့ ကြံ့ခိုင်စွာတည်၏။ ထိုသမဏသည် စိုးစဉ်းမျှ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်၊ မက်မောဖွယ်၊ စုံမက်ဖွယ် အာရုံတို့၌ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ခုံမင်နှစ်သက်မက်မောခြင်း စိုးစဉ်းမျှ မဖြစ်။ ဒေါသအမျက်ဖြင့် မိမိအား တိုက်ဖျက်လာသူ တို့ကို တုံ့ပြန်၍ အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိ။ အကြင်သမဏသည် စိတ်ကို ဤသို့ ကြံ့ခိုင်စွာ ပွားများထား၏။ ထိုသမဏ ထံသို့ ဆင်းရဲဒုက္ခသည် အဘယ်ကြောင့် ရောက်နိုင်၊ ချဉ်းကပ်နိုင်တော့မည်နည်း။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ယက္ခပဟာရသုတ်၊
၁၂၃၊ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၁၂)

အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းမိုးနေသောအရာ

အကြောင်းအရာတခုကို တွေးကြံ၊ စဉ်းစား၊ စူးစမ်းလိုသော ဆန္ဒသည် လူ့ဆန္ဒဖြစ်၏။ အဖြေ တွေ့အောင် ရှာကြ၊ ဖွေကြ၊ လိုက်စားကြသည်။ အလေ့အထပြု၍ သုတေသန လုပ်ကြသည်။

ဤသို့ သုတေသနပြုခြင်းသည် ကောင်း၏။ သုတမယဉာဏ်ကို ပွားစေခြင်းပင်တည်း။အမှန်တရား ထွက်ပေါ်လာရေး စိန္တာမယ ဉာဏ်အတွက် ရောင်ခြည်ဦး မြူးသန်းခြင်းဟူ၍ပင် ဆိုထိုက်သည်။ ဆိုနိုင်ပါသည်။

သုတေသန သန်းခေါင်စာရင်းတွင် လူတွေလည်း ပါ၏။ နတ်တွေလည်း ပါကြ၏။ ဗြဟ္မာတွေလည်း ပါကြ၏။ ထို လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာဟု ဆိုအပ်သော သတ္တဝါတို့ကား အသိဉာဏ်၊ ဦးနှောက် ပါရှိသူများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် မိမိတို့၏ ဉာဏ် ဦးနှောက်ကို အလကား ထားလေ့မရှိကြ။ သိချင်သောအရာကို သိရမှ ကျေနပ်လေ့ရှိသည့်အတိုင်း တွေးကြ၊ ခေါ်ကြ၊ ကြံစည် ကြကုန်သည်။

www.dhammaransi.com

"လူနှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးနီးလာသောအရာကား အဘယ်နည်း။ လူနှင့် တဖြည်းဖြည်း ဝေးဝေးသွားသော အရာကား ဘယ်ဟာပါလိမ့် ဟူ၍ရင်း၊ လောကဓာတ် ထက်ဝန်းကျင်၌ အကြီးဆုံးသောအရာကား ဘယ်ဟာ၊ အငယ်ဆုံးသောအရာကား ဘယ်သင်း ဟူ၍ရင်း၊ အဘယ်အရာက ကမ္ဘာကို လွှမ်းမိုးနေလေသနည်း။ အဘယ်အရာက ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား တို့အား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်ထား လေသနည်း" ဟူ၍ရင်း တအုံနွေးနွေးဖြင့် အတွေးနယ်ကျွံနေကြသည့်အထဲတွင် လူလည်း မရှား၊ နတ်လည်း မရှား၊ ဗြဟ္မာလည်း မရှားလှ။

မှန်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ခန့် အချိန်က အတွေးနယ်ကျွံနေသူ နတ်များရှိခဲ့ဘူးသည်။ နတ်သားတဦးကဆိုလျှင် သူ့မှာ ဖြစ်ရှိနေသော ပြဿနာကြီးကို တပိုက်ပိုက်နှင့် အဖြေထွက်လိုထွက်ငြား ဆရာ့အကူကို မယူလေဘဲ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် နက်နက်နဲနဲ တွေးခဲ့၊ ကြံခဲ့ဘူး၏။ သို့သော် ကာလသာ နှောင်းချေသည်။ အဖြေကား ထွက်မလာချေ။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် တွေးကြံ၍ မရသည့်အဆုံးတွင် ထိုနတ်သားသည် 'စိတ်နှလုံးကို ဒုံးဒုံးချကာ နေရာမှထ၍ ဦးခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သီတင်းသုံး နေတော်မူရာ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီးသည် ညဉ့်လွှာရုံ အောက်သို့ ရောက်ရှိနေ၏။ လောကဓာတ် ထက်ဝန်းကျင် မှာလည်း ငြိမ်သက်၊ တိတ်ဆိတ်ကာ အိပ်မောကျသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ မှောင်ထုအောက်တွင် အရာခပ်သိမ်းတို့သည် ပြတ်သားခြင်းမရှိ။မှုန်ဝါးဝါးသာ ဖြစ်နေကုန်၏။

---

www.dhammaransi.com

ထိုည့္သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ရုတ်တရက် လင်းထိန်လာသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ အဖွေးသား ပေါ်လာပြီး ကျောင်းတော်၏ရှေ့တွင် ထိုနတ်သားကိုတွေ့ရ၏။ ကျောင်းတော်လှေကားဦးအရောက်တွင် ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ဝင်ရန် အခါအခွင့်ကို လင့်နေဟန်တူ၏။ ယောင်လည်ယောင်လည်နှင့် ဖြစ်နေသည်။

ထိုနောက် ထိုနတ်သားသည် မိမိရင်တွင်းဝယ် မရှင်းမရှင်း လိပ်ခဲတင်းလင်း ဖြစ်နေသည့် ပြဿနာထုပ်ကြီးကို ပိုက်လျက် ကျောင်းတော်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီးနောက် လက်အုပ်ချီ၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်သို့ ဝင်ပြီးလျှင်ပြဿနာထုပ်ကြီးကို ဖွင့်ကာ ဘုရားသခင်အား မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေ၏။

နတ်သား မေး။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ ၁။ ဤကမ္ဘာလောကကြီးတွင် သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးကိုအဘယ်အရာက လွှမ်းမိုးပါသနည်း။ ၂။ အဘယ်ထက် လွန်ကဲသော အရာ မရှိပါသနည်း။ ၃။ အဘယ်အရာတခု၏ အလိုသို့ သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးတို့က လိုက်လျော နေကြရပါသနည်း ဘုရား။

သန်းခေါင်ယံအချိန် ရဟန်းသံဃာတော်များ ကျိန်းစက်တော် မူနေကြစဉ် ဘုရားထံဝင်၍ ဤသို့ မေးမြန်း လျှောက်တင်လေ၏။

ဘုရားသခင်တို့မည်သည် အကြောင်းထူးထွေ ရှိခဲ့ချေသော် သိတော်မူလျက်နှင့်လည်း မေးတော်မူလေ့ရှိ၏။ ပြဿနာပြု၍ မေးလျှောက်လာသော်ငြားလည်း ယင်းပြဿနာအတွက် အကျိုး

www.dhammaransi.com

မရှိ၊ အမြတ်အစွန်းမထွက်ခဲ့သော် ထိုပြဿနာကို ဖြေတော်မူလေ့ မရှိ။ ဤကား ဗုဒ္ဓဓမ္မတာ ဖြစ်ပေ၏။

အကာလ ညဉ့်အခါတွင် မေးလျှောက်လှသော ထိုနတ်သား၏ မေးခွန်းကို ဖြေဆိုတော်မူသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုပြဿနာ၏အဖြေမှာ ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသားအားလုံးတို့ အတွက် အကျိုးသက်ရောက်စေသောအဖြေဖြစ်သောကြောင့် အောက်ပါ အတိုင်း ဖြေကြားတော်မူလေ၏။

ဗုဒ္ဓ ဖြေ။ ။ငါ့ထံမှောက်သို့ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို ဒါယကာနတ်သား၊ ၁။ ဤကမ္ဘာ လောကကြီးတွင် ရှိရှိသမျှ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာအားလုံးကို လွှမ်းမိုးထားသည်ကား ခေါ်တွင်စရာ အမည်သညာဟု ဆိုအပ်သော နာမသာလျှင် ဖြစ်ချေ၏။ ၂။ ထိုထိုခေါ်တွင်စရာ နာမည်ထက် လွန်ကဲသော အရာမည်သည်လည်းမရှိ။ ၃။ တခုတည်းသာ ဖြစ်သောထိုနာမ်၏ အလိုသို့ ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့အားလုံးတို့က လိုက်လျော ကြကုန်၏ဟု မြွက်ကြားတော်မူ၏။

ထိုအခါ ထိုနတ်သားသည် "ငါ့ လျှောက်ထားချက်ကို ဘုရားသခင် လက်ခံ ခွင့်ပြုတော်မူပြီ"ဟု ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားအား ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် ထိုနေရာမှ ကွယ်လေ၏။

(အမည် သညာခေါ်သော နာမ်မှ လွတ်သည့် သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရ မရှိ။ အမည် မဲ့သော လူ၊ မြို့၊ ရွာစသည် မရှိ၊ လူတိုင်း

www.dhammaransi.com

လူတိုင်း၊ရွာတိုင်း ရွာတိုင်း၊ မြို့တိုင်း မြို့တိုင်းကို နာမ်က လွှမ်းမိုးကြီးစိုးနေ၏။ အရာခပ်သိမ်းတို့အပေါ်တွင် နာမ်လောက် လွှမ်းမိုးသောအရာ မရှိ။ အရာခပ်သိမ်းတို့သည် နာမ်အောက်သို့ ကျရောက်ကြရသည်ချည်း ဖြစ်၏။ နာမ်ထက် ပိုကဲ သာလွန်သောအရာ ကမ္ဘာမှာ မရှိဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။)

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ဒေဝတာသံယုတ်၊ အဒ္ဓဝဂ်၊ နာမသုတ်၊ ၃၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၁၃)

သိပ္ပံ

သိပ္ပံသည် အရေးကြီးသော အတတ်ပညာတရပ် ဖြစ်၏။ ရှေးနီတိဆရာကြီးတို့သည် သိပ္ပံနှင့် ပတ်သက်၍ နီတိဆောင်ပုဒ်ပေါင်းများစွာတို့ကို ထုတ်၍ ထားခဲ့ကြသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် လောကီလူသားတို့အဖို့ သိပ္ပံသည် အဘယ်မျှ အရေးကြီးကြောင်း သိသာနိုင်၏။

သိပ္ပံ-လက်မှုပညာ အစရှိသော အတတ်နှင့်။ သမံ-တူမျှသော။ ဓနံ-ဥစ္စာ မည်သည်။ နတ္ထိ-မရှိ။ ဥစ္စာတို့တွင် အတတ်ပညာဥစ္စာသည် အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

တဖန် အသိပ္ပဿ-အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု၊ အားကိုးပြုစရာ အတတ်ပညာတခုမျှ မရှိသူအား။ ဓနံ-ဥစ္စာသည်။ ကုတော အတ္ထိ-အဘယ်မှာ ရရှိနိုင်ပါမည်နည်း ဟူ၍ ဥစ္စာစီးပွား ရရှိဖြစ်ထွန်းမှုတွင် သိပ္ပံသာ အဓိကဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရည်ညွှန်းချက်များမှာလည်း အထင်အရှားပင် ရှိပြန်ချေ၏။

မင်္ဂလာတရားတော်၌လည်း သိပ္ပဉ္စ-လက်မှုပညာ အစရှိသော ထိုထို ဤဤ အလီလီသော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်များကို တတ်ရခြင်းသည် မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား

www.dhammaransi.com

ကိုယ်တိုင် မြွက်ကြားတော်မူချက်များလည်း အထင်အရှားပင် ဖြစ်သည်။

ထိုသိပ္ပံပညာတရပ်ရပ်ကို ဟုတ္တိပတ္တိ တတ်မြောက်ထားလျှင် ရာသက်ပန် အားကိုးရ၏။ ပူပန်ကြောင့်ကြဘွယ်မရှိ။ ထို့ကြောင့်ပင် "အတတ်ပညာတခုခုကို မလုပ်ချင်လျှင်နေ၊ တတ်ထားလျှင် ကောင်းသည်"ဟု ဆိုစမှတ် ပြုကြကုန်သတည်း။

ပညာသင်ကြားလျှင် တတ်တတ်တူတူ တတ်ပါမှ ထိုအတတ်က လူကိုအကျိုးပြုနိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့်မစို့မပို့တတ်ယောင်ကား ပညာမျိုး မဖြစ်စေဘဲ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပညာကို အခြေခိုင်အောင် သင်ကြားကြရသည်။

ပညာသင်ကြားရာ၌ ရှေးက သင်နည်းမှာ နှေးခြင်း၊ မြန်ခြင်း သည် အကြောင်းမဟုတ်။ နှေးချင်နှေးစေ၊ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းမှု ပြုနိုင်လောက်အောင် တကယ် တတ်တတ်တူတူ တတ်မြောက်ရေးကိုသာ ရှေးရှု သင်ကြားလေ့ ရှိကြ၏။ ရက်တို သင်တန်းမဟုတ်ဘဲ၊ ရေရှည်သင်တန်းတရပ် အဖြစ်ဖြင့် ခြေခြေ မြစ်မြစ် ရှိအောင် သင်ကြားကြရ၏။

ထိုထို အတတ်သိပ္ပံများသည် လူတို့ အသက်မွေးမှု အတွက် အသုံးချအပ်သောကြောင့် လူမှုကိစ္စဖြစ်၍ လူနှင့်သာ သက်ဆိုင် သည့် ပညာရပ်များ ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့အတွက် မဟုတ်ကုန်။

သို့သော် ရဟန်းတော်များသည် ပရပဋိဗဒ္ဓ လူတည်းဟူသော သူတပါးကို မှီ၍ အသက်မွေးကြရသူများ ဖြစ်သောကြောင့် လူနှင့် ကင်းနိုင်ကြသည် မဟုတ်ကုန်။ လူနှင့် မကင်းသောကြောင့် လည်း လူနှင့်ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတို့ကို ရှုံဖန်ရခါ

www.dhammaransi.com

စကားစပ်မိတတ်ကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့နှင့် မဆက်ဆံသော လူ့သိပ္ပံစကားသည် ရဟန်းတို့၏ အကြားသို့ ရောက်လာတတ်၏။

မှန်ပါသည်။ အချိန်မှာ ဆွမ်းစားပြီးချိန် ဖြစ်၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီး အတွင်း၌ အချို့ ရဟန်းတော်များသည် ဆွမ်းစားပြီး၍ သပိတ်ဆေးနေကြကုန်ဆဲ၊ အချို့က ဆွမ်းစားကျောင်း၌ တံမြက်လှဲနေကြဆဲ၊ အချို့တို့ကမူ 'မဏ္ဍလသမာဠ' ခေါ်သော သံဃာ့အစည်းအဝေးကျင်းပရာ ခန်းမဆောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

ထိုရဟန်းတို့သည် နံနက်ခင်း အချိန်က သာဝတ္ထိမြို့တွင်း၌ ဆွမ်းခံခဲ့စဉ် အတတ်သိပ္ပံ တခုခုကို အမှီပြု၍ လူတို့ လုပ်ကိုင်နေကြပုံကို အာရုံပြုကာ စိတ်ဝင်စား လာခဲ့ကြဟန် တူ၏။ သို့ကြောင့်ပင် ရပ်စကား၊ ရွာစကားသည် ကျောင်းသို့တိုင်အောင် ပါလာခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။

စည်းဝေးခန်းမဆောင် အတွင်းတွင် တဖြည်းဖြည်း သံဃာများ ပြည့်မလောက် ရောက်ရှိ လာချိန်တွင် လူ့စကားသည် သံဃာ့ကြားသို့ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာ၏။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က မြွက်ဆို ဟစ်ကြွေးလိုက်သည် မသိ၊ အသံတခုသည် သံဃာတော်များ၏ နားတွင်းသို့ ဆုပ်သွင်းလိုက်သလို—

"အို အရှင်သူမြတ်တို့၊ ဤသံဃာ့ ပရိသတ် ဘောင်တွင် အဘယ်အရှင်သည် သိပ္ပံအကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိပါသနည်း။ အဘယ်ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သိပ္ပံပညာကို သင်ခဲ့ဘူးပါသနည်း။ သိပ္ပံပညာရပ်ထဲတွင် အဘယ် ပညာရပ်သည် မြတ်ပါသနည်း။"

www.dhammaransi.com

သံဃာ့ပရိသတ်ကြားမှ ပွဲတင်ထပ်၍ ထွက်လာသော ထိုပုစ္ဆာစကားကြောင့် ရဟန်းတို့သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကုန်၏။ အချို့က လည်တိုင်ကိုဆန့်လျက် ပုစ္ဆာရှင်ကို ရှာသော မျက်လုံးဖြင့် ပရိသတ်ကို သုံးသပ်ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ အချို့က "ဘယ်ဒေါင့်က အဖြေ ထွက်လာမည်နည်း"ဟူ၍ မျှော်တလင့်လင့် အာရုံစွင့်လျက် ရှိနေကုန်၏။

ဒေါင့်တဒေါင့်မှ ရဟန်းတစုကထ၍ ရှေးဦးစွာ ဖြေကြလေပြီ။ "အတတ်ပညာရပ်တို့တွင် ဆင်စီးခြင်း အတတ်သည် အမြတ်ဆုံး"ဟု ဆို၏။ အချို့က မြင်စီးခြင်း အတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟု ဖြေကြသည်။ အချို့ကရထားကို အနှေးအမြန်ကို လိုသလို ရရှိအောင် မောင်းခြင်းအတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟု တင်ပြကြသည်။

အချို့ကလည်း လေးမြှားအတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း၊ အချို့က သံလျက် အတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဂဏန်းသင်္ချာအတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ရေသင်းမှတ်ခြင်းအတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း၊ အချို့က စာရေးခြင်းအတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ကဗျာအတတ်သာ အမြတ်ဆုံး ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က တံခါးမှူးအတတ်၊ သို့မဟုတ် စကားပြန် အတတ်သာ အမြတ်ဆုံးဟူ၍၎င်း အသီးအသီး မိမိတို့၏ အယူအဆကို တင်ပြ ဖြေဆိုကြကုန်၏။

ဤသို့ သိပ္ပံပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမြတ်ဆုံး သိပ္ပံကို သံဃာ့သဘင်၌ တင်ပြဆွေးနွေးကြရာ အချိန်မှာ ညနေစောင်းသွားသည့် တိုင်အောင် တိကျသော အဖြေ၊ အားရ ကျေနပ်လောက်သော အဖြေကား မထွက်လာသေး။

---

www.dhammaransi.com

ထိုခဏဝယ် သံဃာအားလုံးသည် ရှိုးကန် လက်အုပ် ချီလိုက်ကြရာ သံဃာတို့ မျက်နှာမူရာဘက်မှ ဘုရားသခင် ကြွဝင်တော်မူလာပြီး ခင်းထားအပ်သော နေရာတွင် ထိုင်တော် မူရင်းမှ "ချစ်သား ရဟန်းတို့"ဟု ခေါ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့လည်း တညီတညွတ်တည်းပင်"အရှင်ဘုရား"ဟု ထူးကြကုန်၏။"ငါ ကြွမလာခင် စပ်ကြား၌ သင်တို့ အဘယ်စကားဖြင့် ဆွေးနွေးနေကြကုန်သနည်း။ သင်တို့ဆွေးနွေးဆဲ၊ မပြီးမပြတ် ရပ်ထားလိုက်သော စကားမှာ အဘယ် စကားနည်း" ဟူ၍ မေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က သိပ္ပံအကြောင်းကို ဆွေးနွေးနေကြပါကြောင်း လျှောက်ကုန် လတ်သော် ရဟန်းတို့အား ဤသို့ မြွက်ကြားတော် မူသတည်း။

"အို ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ရဟန်းတို့နှင့် မသက်လားသော လူတို့စကားကို သင်တို့ ဆိုပြောနေကြကုန်၏။ သဒ္ဒါတရားကို အရင်းတည်လျက် ဃရာဝါသ၊ ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့ဘောင်ကို စွန့်ခွာခဲ့ပြီး မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ လာကုန်သော အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကြသည့် သင်တို့အား ဤသို့ ဆိုပြောခြင်းသည် မလျောက်ပတ်။

"အို ရဟန်းတို့၊ သံဃာ့သဘင်၌ စည်းဝေး ကြသော သင်တို့အားတရားနှင့် ယှဉ်သောစကားကိုသော်လည်းပြောဆိုနေ၊ သို့မဟုတ် တုဏှိဘာဝ ဆိတ်ဆိတ်သော်လည်းနေ။ ဤနှစ်မျိုး ပြုသင့်၏"ဟု ရဟန်းတို့အား ဩဝါဒစကား မြွက်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ထိုအချိန်မှာပင် ဤသို့ဥဒါန်းကျူးတော် မူသတည်း။

"အတတ်ပညာမဲ့ အသက်မွေးခြင်းသည် ဝန်ပေါ့၏။ နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ အိမ်ရာ တည်ထောင်ခြင်းလည်း

www.dhammaransi.com

မရှိလေဘဲ၊ ငါ့ဟာငါ့ဟာ ဟူ၍ တပ်မက် စွဲလမ်းမှုလည်း မရှိလေဘဲ၊ တောင့်တခြင်း ကင်းလျက် တည်ငြိမ်သော ဇာန္ဓေ ရှိသော ရဟန်းသည် ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၏။ ထို ရဟန်းမျိုးကား ထောင်လွှားခြင်းကိုပယ်၍ တယောက်တည်း တည်းသာ နေသတည်း။"

ဥဒါန်းစကား ကျူးရင့်ပြီးသည့် အဆုံးတွင် အားလုံးသော ရဟန်းတို့သည် လွန်မင်းစွာ နှစ်သက်ကြလေ ကုန်၏။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ နန္ဒဝဂ်၊
သိပ္ပသုတ်၊ ၁၁၃၊ ဆဋ္ဌမှု)

www.dhammaransi.com

(၁၄)

သံယောဇဉ်

မေးစဉ်အခါ၌ မေးခွန်းသည် မေးခွန်း၊ ပြဿနာ သည်လည်း ပြဿနာ အဖြစ်၌သာ တည်ရှိ နေပေသေးသည်။ ဂန္ထဝင်မဖြစ်လာသေး။ အဖြေသည်လည်း ဖြေစဉ်အခါက အဖြေအဖြစ်၌သာ တည်ရှိနေလေသေးသည်။ဂန္ထဝင် မဖြစ်လာသေး။ "ဘုရားဟော ဒေသနာတော်"ဟူ၍ မော်ကွန်း မတင်ရသေး။

နောင်သောအခါ ယင်းအမေးအဖြေများကို စုစည်း၍ စာပေကျမ်းဂန်အဖြစ် တစောင်တဖွဲ့ ပြုစုထားသောအခါ ရောက်မှ "ဘုရားဟော ဒေသနာတော်"ဟူ၍ တွင်လာသည်။

အများအားဖြင့် ပိဋကတ်တော်များတွင် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား လူတန်းစား၊ နတ်တန်းစား၊ ဗြဟ္မာ တန်းစား၊ ရဟန်း တန်းစားနှင့်တကွ ယုတ်စွအဆုံး တိရစ္ဆာန်တန်းစား အမျိုးမျိုးက မေးလျှောက်သော အမေးပုစ္ဆာများ၊ ယင်းတို့၏ အဖြေများဖြင့် ပြွမ်းထူလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခေတ်စကားနှင့် ဆိုသော် ပိဋကတ်တော်များသည် အမေးအဖြေ ပေါင်းချုပ် အသွင်ကို ဆောင်ပေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေရာသည်။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက်သည့် မေးခွန်း ပုစ္ဆာများအနက် နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာများက မေးသော မေးခွန်းတို့ကို အတော်များများ တွေ့ရ၏။

မေးသောအချိန်ကို ကြည့်ပြန်သော် သန်းခေါင်ယံ အချိန် ဖြစ်ကြောင်းကို မဂ်လသုတ်၊ ဝေခံမသုတ်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားသည်။ သန်းခေါင်ယံအချိန်သည် နတ်များအတွက် မေးချိန်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။

ညတညဲ၏ သန်းခေါင်ယံအချိန်က ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် နတ်သားတပါးသည် ဘုရားကနဲ ဇေတဝန်ကျောင်းရှေ့သို့ ရောက် လာပြီး လှေကားဦးတွင် ရပ်လျက် "ဘုရားသခင်များ ကျိန်းစက် တော် မူနေမည်လား၊ အနှောင့်အယှက် ပေးရာများ ကျလေ မည်လား" ဟူ၍ အတန်ကလေးကြာအောင် စဉ်းစားနေသေး သည်။

ထိုနောက် "ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ကျိန်းစက်တော်မမူသေး" ဟူ၍ သူ့တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ဖြင့် သိ၍ပေလား၊ သို့မဟုတ် သူ့အဖို့ အရေး ကြီးသော ပြဿနာဖြစ်နေ၍ပေလား မပြောတတ်။ ထိုနတ်သား သည် ရုတ်တရက်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးပေါ်သို့ တက်သွား ပြီးသည့်နောက် မကြာခင်အတွင်းမှာပင် နတ်သား၏မေးလျှောက် သံကိုရင်း၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မြွက်ကြားလိုက်သော ဖြေဆိုသံ ကိုရင်း ကြားလာရ၏။

မေး။ ။အရှင်ဘုရား၊ လောကကို အဘယ်အရာက နှောင်ဖွဲ့ ထားပါသနည်း။ ထို လောကကို တည်မြဲအောင် ထောက်ခံသောအောက်ခြေကား အဘယ်ပါနည်း။ အဘယ်အရာမှ ကင်းသော်နိဗ္ဗာန်ဟုခေါ်ပါသနည်း။

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ ။အို နတ်သား၊ လောကကို နှောင်ဖွဲ့ထားသည်ကား သံယောဇဉ် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုလောကကို တည်တံ့ ခိုင်မြဲအောင် ထောက်ခံထား ပေသည်ကား တွေးကြံမှု 'ဝိတက်'ဖြစ်၏။ တပ်မက်မှု 'တဏှာ'မှ ကင်းသော် နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ခေါ်အပ်၏။ ဤသို့ မှတ်လေလော့။

ထိုအမေး အဖြေကို သံဂါယနာ တင်လိုက်သောအခါ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ဒေဝတာသံယုတ်၊ အဒ္ဓဝဂ် လေးခုမြောက်ဖြစ်သော "သံယောဇနသုတ်" ဟူ၍ ဖြစ်လာ၏။ ဂါထာ အမေးတပုဒ် အဖြေတပုဒ်မျှသာ ပါ၏။

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ဒုက္ခဝဂ်၊ သုံးခုမြောက်၌ကား မြတ်စွာဘုရားသည် လျှောက်ထားသူမရှိဘဲ အကျိုးတရားများစေခြင်းငှာ "သံယောဇဉ်"တရားကို ရဟန်းတို့အား အကျယ်ပွား၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

"ချစ်သားတို့၊ နှောင်ဖွဲ့ကြောင်း သံယောဇဉ်၏ အကြောင်း ဖြစ်သော တရားတို့၌ "သာယာဖွယ်"ဟု အောက်မေ့နေသူအား တပ်မက်မှု 'တဏှာ' ပွား၏။ တဏှာအကြောင်းခံကြောင့် ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု 'ဥပါဒါန်'ဖြစ်၏။ ဥပါဒါန် အကြောင်းခံကြောင့်'ဘဝ' ဖြစ်၏။ ဘဝအကြောင်းခံကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှု 'ဇာတိ'ဖြစ်၏။ ဇာတိအကြောင်းခံကြောင့် အိုခြင်း ဇရာ၊ သေခြင်း မရဏ၊ စိုးရိမ်ခြင်း သောက၊ ငိုကြွေးခြင်း ပရိဒေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿ၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်း ဥပါယာသကို ဖြစ်ကုန်၏။"

စပယ်ဦးခေါပေ

www.dhammaransi.com

ဤသို့ အခြေခံအားဖြင့် သံယောဇဉ် ဖြစ်ကြောင်းတရားကို ဟောကြားတော်မူရုံတွင် မကဘဲ သံယောဇဉ်၏ အသွင်ကို မြင်လာအောင် ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် လက်ညှိုးထိုး၍ ဟောတော်မူပြန်လေသည်။

"ချစ်သားတို့၊ ဥပမာအားဖြင့် ဆီ ရှိ၏၊ မီးစာ ရှိ၏။ ယင်း ဆီနှင့် မီးစာကို အကြောင်းခံ၍ မီးစာ၌ မီးစွဲလောင်ခြင်း ဖြစ်လာ၏။ ဆီမီးဟူ၍ ဖြစ်လာ၏။ ဆီခန်းသွားလျှင် ဆီ ထပ်လောင်းပေးခြင်း၊ မီးစာကျွမ်းသွားလျှင် အသစ်လဲပေးခြင်း အားဖြင့် ထိုဆီမီးသည် ချုပ်ငြိမ်းမသွားလေတော့ဘဲ အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ကာသာ နေ၏။

"ချစ်သားတို့၊ ထို့အတူသာလျှင် တောဘူမက တရားတို့၌ တဏှာကြိုက်၊ တဏှာ၏ ခံတက်စာဖြစ်သော သာယာဖွယ်တို့သည် များလှစွာကုန်၏။ ယင်းတို့ကို သာယာသူအား တဏှာပွား၏။ တဏှာပွားသော် စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်းသော် ဘဝဟူ၍ ဖြစ်လာ၏။ ဘဝဖြစ်လာသော် ဇာတိဖြစ်၏။ ဇာတိဖြစ်လာသော် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပူပန်ခြင်းတို့ ဖြစ်လာကုန်၏။ ယင်းတို့ကို သာယာခြင်းမရှိခဲ့သော် တဏှာစသည်တို့ ဖြစ်ခွင့်၊ ပွားခွင့် မရလာတော့ဘဲ အကုန်လုံး ချုပ်ကုန်လေ၏။ လောင်နေသော ဆီမီးခွက်၌ နောက်ထပ် ဆီလည်း မလောင်း၊ မီးစာလည်း မလဲသဖြင့် မီးငြိမ်းသွားသည်နှင့် အလားတူ၏။"

ဤသို့ သံယောဇဉ် တရားကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ဖွဲ့ရာတွင် ခဝါပေးသော် ပို၍ ဖွေးလာသည် ဆိုသကဲ့သို့ဆက်လက်၍ ဒုတိယ သံယောဇနသုတ်ကို ဥပမာဖြင့်

www.dhammaransi.com

တန်ဆာဆင်လျက် သိထင်၊ မြင်လွယ်အောင် ဟောကြားတော်မူပြန်၏။ ထိုမှတဖန် မဟာရုက္ခသုတ်ကိုလည်းသံယောဇဉ်ကို သစ်မြစ်များနှင့် ဥပမာပြု၍ အောက်ပါအတိုင်း ဟောတော်မူပြန်သည်။

"ချစ်သားတို့၊ ဥပမာအားဖြင့် သစ်ပင်ကြီးတပင် ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီးကို လူတယောက်က အရင်းက လှဲပစ်၏။ မြေကိုတူးဆွ၍ အမြစ်တွေပါမကျန်အောင် နုတ်ပစ်၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ခုတ်လှဲပြီး သစ်တုံးကြီးကို တဖန် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၊ အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာခွဲ၊ အခြောက်လှန်း၊ ခြောက်သယောင်းသွားသော အခါ မီးရှို့၍ ပြာဖြစ်သောအခါ ရေထဲမျှောလိုက်လေ၏။

"ချစ်သားတို့၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော် ထိုသစ်ပင်ကြီးကား အဘယ်မှာလျှင် ပြန်၍ ရှင်နိုင်ပါတော့မည်နည်း။ ဘဝဇာတ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းသွားမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။ ထို့အတူ လောကီအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌ ခုံမင်ခြင်းမဖြစ်လေဘဲ လုံးဝ ဖြတ်တောက်လျှင်မူကား သံယောဇဉ် ဓာတ်စာဖြစ်သော တဏှာစသည်တို့ ချုပ်ငြိမ်းကာ ပုထုဇဉ်ဇာတ်သိမ်းမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။"

တဖန် တရုဏရုက္ခသုတ်ကို ဆက်၍ သံယောဇဉ်ကို သစ်ပင်ပျိုနှင့် နှိုင်း၍ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်တော်မူပြန်၏။

"ချစ်သားတို့ ဥပမာအားဖြင့် နုပျိုသော သစ်တပင် ရှိ၏။ ထိုသစ်ပင်ကို နေ့ရှိသမျှ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် အခါအလိုက် ဥတုရာသီအလိုက် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရေလောင်း တန်လျှင် လောင်း၍ ပေါင်းသင်၊ မြက်နုတ်တန်လျှင် နုတ်ပေးပြီး မြေသြဇာ ကျွေးတန်လျှင်ကျွေးခြင်းပြု၏။ ဤသို့ ဂရုတစိုက်ပြုစုသည်ရှိသော် ထိုသစ်ပင်ကား ကြီးပွားလာသတည်း။

---

www.dhammaransi.com

"ချစ်သားတို့၊ထို့အတူ သံယောဇဉ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော လောကီအာရုံ အဖုံဖုံတို့၌ ခုံမင် သာယာခြင်း အလျှင်းမရှိရ အောင် သတိကြီးစွာထား၍ ရှုလေ့ရှိသူအား တပ်မက်မှု တဏှာ၊ ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှုဥပါဒါန် စသည်တို့သည် အမြစ်ပါ မကျန် အောင် အကုန်ပြုတ်လေ၏"ဟု ဟောတော်မူ၏။ သံယောဇဉ် ပြုတ်အောင် တပ်မက်မှု တဏှာစသည်တို့ကို ကိုယ်သို့ မကပ်လာ နိုင်အောင် ဖြတ်ကြကုန်လော့ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ သံယောဇနသုတ်၊ဒုတိယသံယောဇနသုတ်၊မဟာရုက္ခ သုတ်နှင့် တရုဏရုက္ခသုတ်၊ဆဋ္ဌမှ)

www.dhammaransi.com

(၁၅)

သတိနှင့် စား

တန်လျှင် ဆေး၊လွန်လျှင် ဘေး စကားပုံတခု ရှိ၏။အဓိပ္ပာယ်မှာ ရှင်းနေပါသည်။ အစား အစာကို သင့်တန်ရုံ စားပါလျှင် "အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာ" ဆိုသကဲ့သို့ စားသုံးသူအား အစာက ကျန်းမာစေ၏။အားအင်ကို ဖြစ်စေ၏။အတိုင်းထက် အလွန် မတန်တဆ စားလျှင်မူကား "အစားမတော်သော်တလုပ်" ဆိုသကဲ့သို့ ထိုအစာက စားသုံးသူအား ဥပဒ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဒုက္ခပေးတတ်၏ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကလည်း သူခပ်သိမ်းတို့အား အစားကြောင့် အန္တရာယ်မဖြစ်စေရန်အတွက် ဘောဇနေ မတ္တညုတာ ဟူ၍ ဟောတော်မူကာ ကျန်းမာရေး လိုက်စားသူတို့အား ကျန်းမာရေး၌ နိသျည်းပေးတော် မူခဲ့၏။ ဘောဇနေ-အစားအစာ သုံးဆောင်မှုဝယ်ရာ၌ ဝါ၊ မှီဝဲလေသောအခါ။ မတ္တညူ-အတိုင်းအရှည်ကို သိပါလော ဝါ၊ ဝန်နှင့် အား၊ မြှားနှင့် လေးပမာ မိမိဝမ်းနှင့်ချင့်၍ စားပါလေဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

www.dhammaransi.com

အစားအစာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးလောက် စားနိုင်သူမရှိ။ အလွန် အစားကောင်းသော ဝါ၊ အလွန်အစားကြီးသော ဗိုက်ရွဲဘုရင်ကြီး ဖြစ်၏။ ထမင်း တခါစား ပွဲတော်တည်လျှင် တစိတ်ချက်[၁] ကုန်သည်ဟု ဆိုပေ သည်။

ထိုမင်း၏အမည်ရင်းမှာ ကောသလသာဖြစ်၏။ ပသေနဒီ ကား ထိုမင်း၏ ဂုဏ်ထူးဝိသေသ ဖြစ်လေသည်။ ထိုမင်းသည် ဝဖိုင့်ဖိုင့်၊ ပုအိုင့်အိုင့်၊ ဗိုက်ရွဲရွဲနှင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဖိုးဝရုပ် ကြီးနှင့် အနီးကပ်ဆုံး ဥပမာပြုနိုင်စရာရှိ၏။ ဗိုက်ကလည်းရွဲလ သောကြောင့် သူ၏ဗိုက်ခေါက်ကြီးများသည် နံဘေးတဖက် တချက်၌ မြစ်ချောင်းကဲ့သို့ အစင်းကြီးများ ထင်နေသည်။ ချွေးများထွက်သောအခါ သို့မဟုတ် ရေချိုးလေသောအခါ များတွင် ချွေးတို့သည်၎င်း၊ ရေတို့သည်၎င်း၊ သူ၏နံဘေး ပတ်လည် ဗိုက်ခေါက်များ အကြားဟွင် မြစ်ရေများသဖွယ် တင်နေသည်။

ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ယဿ=အကြင် ကောသလ မင်းအား၊ ဝါ၊ ကောသလမင်း၏။ ပဿေ=နံပါးနှစ်ဖက်၌။ နဒီ=မြစ်သည်။ ဝါ၊ မြစ်ကဲ့သို့သော ချွေးစီးကြောင်း၊ ရေစီး ကြောင်းသည်။ အတ္ထိ=ရှိသေ၏။ ဣတိဘာသ္မာ=ထို့ကြောင့်။ သော=ထိုကောသလမင်းသည်။ ပသေနဒီ=ပသေနဒီမည်၏။

၁။ ကောသလော ဒေါဏပါကကုရိဘုဉ္စတိ။ (သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်၊ကောသလဝဂ်၊ဒေါဏပါကသုတ်၊ ၃၂-ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ဟူ၍ ထိုမင်း၏ဂုဏ်ပုဒ်ကို ဤသို့ ထုတ်ဖော်၍ ဆိုကြရာမှအစ "ပသေနဒီကောသလ"ဟု တွင်လာခြင်း ဖြစ်၏။

အစားကြီးသောနေရာတွင် ပြိုင်ဘက်မရှိသော ထိုမင်းသည် တခါသော် ပွဲတော်ဘည်နေစဉ် ဘုရားကိုသတိရ၍ ပွဲတော်တည်ရာမှထကာ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် ဘုရားသခင်အား ဖူးမြော်သောအခါ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ ကြီးမားဘော်မူလှသည့်ပြင် အစာကိုလည်း နင့်လောက်အောင် စားပြီးခါစ ဖြစ်သောကြောင့် ဝမ်းပြည့်ကယ်ပြီး ဗိုက်ကားနေသဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်တွင် ကောင်းကောင်းပင် မထိုင်နိုင်ရှာဘဲ ဖြစ်နေ၏။

သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ကာယကြီးကို သည်ပိုးကာ ကျောင်းတော်ရောက်အောင်ခြေလျှင်လျှောက်လာရသောကြောင့် လွန်မင်းစွာ ပင်ပန်းတော်မူလှသဖြင့် အသက်ရှူများပင် မမှန်တော့ချေ။ ရှူးရှဲ ရှူးရှဲ ဟောဟိုက် ဟောဟိုက်နှင့်အမောဆိုက်နေသည်။ ချွေးများလည်း တပြိုက်ပြိုက်ရွှဲနေသည်။ ခြွေရံသင်းပင်းများက မင်းကြီးအား ယပ်ခတ်ပေးနေကြသည်။ တုံးလုံးလှည်းကာ လျှောင်းစက်သိုက်ရလျှင် နေသာထိုင်သာရှိလာမည် ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော်တွင် အဂါရဝ ဖြစ်မည်စိုး၍ မိမိဝေဒနာကို အောင့်၍သာ သည်းခံနေတော်မူရှာသည်။

ဤဖြစ်အင်ကို မြင်ဘော် မူသောအခါ မင်းကြီးအပေါ်၌ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက သနားခြင်းကရုဏာ ဖြစ်တော်မူလာသည့် အလျောက် 'မိမိဝမ်းနှင့်ချင့်ကာ တော်သင့်ရုံမဟုတ်ဘဲ ဝင်တိုင်း စားစားနေချေက မင်းကြီးမှာ ဒုက္ခများသည်ထက်သာ များပေ

www.dhammaransi.com

တော့မည်။ မင်းကြီးအား ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်အောင် သတိပေးသင့်သည်” ဟူ၍“မနုဇဿ သဒါသတိမတော” စသော ဂါထာဖြင့် မင်းကြီးအား သတိပေးတော်မူလေ၏။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား— “အခါခပ်သိမ်း သတိနှင့် နေသူ၊ အစာကိုမှီဝဲစားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသူအားဝေဒနာတို့သည် ခေါင်းပါးကုန်၏။ စားအပ်သော အစာတို့သည် တဖြည်းဖြည်းကျေညက်၏။ အသက်ကို စောင့်ပေ၏။”

ကောသလမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဦးသုံးကြိမ်ချပြီးလျှင် ကျောင်းတော်မှ ပြန်လာခဲ့ရာ ကိုယ်ရံတော်(သက်တော်စောင့်) သုဒဿနသည် မင်းကြီး၏နောက်မှ သံလျက်ထမ်း၍ လိုက်ပါလာ၏။

ကျောင်းပရိဝုဏ်၏ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် ဘုရားစကားတော်ကို သတိရတော်မူလာဟန်တူ၏။ ရုတ်တရက် တန့်ရပ်လိုက်ပြီးနောက် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်တော် မူလျှင် သုဒဿနလည်း မင်းကြီးအား ဒူးထောက်၍ ခစားကာ အမိန့်တော်ကို နာခံလျက် ရှိနေ၏။

“အချင်း သုဒဿန၊ မောင်မင်း ကျောင်းတော်သို့ ပြန်သွားချေဦး။ ငါ့အား ဘုရားသခင်မြွက်ကြားလိုက်သော ဂါထာကို ဘုရားသခင်ထံပြန်၍ သင်ယူပါချေ”ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်သုဒဿနက လျှောက်၏။

“အရှင်မင်းကြီး အမိန့်တော်အတိုင်း ဘုရားသခင်ထံ ပြန်၍ ကျွန်တော်မျိုး ဂါထာကိုရအောင် သင်ယူခဲ့ပါအံ့။ ဤသံလျက်တော်ကို အဘယ်သူအား အပ်နှံခဲ့ရပါမည်နည်းဘုရား” ဟူ၍

www.dhammaransi.com

လျှောက်လျှင် မင်းကြီးက အနီးရှိ အမတ်တဦးအား ညွှန်ပြလိုက်၏။

"အချင်း သုဒဿန၊ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ ဂါထာကိုရအောင် ကျက်မှတ်ယူခဲ့ပြီး နေ့စဉ် ငါပွဲတော်တည်လေတိုင်း ဤဂါထာကို ငါ့အနားမှာ သင်ရွတ်ဆိုပါလေ။ တနေ့လျှင် အသပြာတရာကျ နေ့စဉ် သင့်အား ငါဆုချအံ့။"

ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍ ကိုယ်ရံတော် သုဒဿနအား ကျောင်းတော်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ သုဒဿနလည်း မနုဇဿသဒ္ဒါ သတိမတော စသောပါထာကို ဘုရားသခင်၏ ထံတော်မှ ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ သင်ယူခဲ့ပြီး မင်းကြီးထံ ပြန်လာ၏။

"အချင်းသုဒဿန၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကမည်သို့မြွက်ကြားတော်မူလိုက်ပါသေးသနည်း"ဟူ၍ မေး၏။

"အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးအား မြတ်ဘုရားက ဤသို့မှာကြားတော်မူလိုက်ပါသည်ဘုရား။ ချစ်သား၊ ဤဂါထာကို ကချေသည်တို့ကဲ့သို့ ရောက်လေရာရာအရပ်တို့၌ သင်မဆိုလေနှင့်။ သင့်သခင် ကောသလမင်းကြီးစားတော်ခေါ်သောအခါ အနားတွင်ရပ်ဘည်ကာ ပထမစားခါစအချိန်တွင် အသာစောင့်၍ ကြည့်နေ။ ဂါထာကို မရွတ်လေနှင့်ဦး။ ပွဲတော်တည်၍ပြီး ခါနီး နောက်ဆုံးထမင်းလုပ်ကို ယူတော့မည်အပြုတွင်မှ ဤဂါထာကို သင်ရွတ်လိုက်လော့။ ထိုအသံကိုကြားသော် မင်းကြီးသည် သတိရလာပြီး စားအံ့ဆဲဆဲ ထမင်းလုပ်ကို မစားတော့ဘဲ စွန့်လတံ့။"

ကိုယ်ရံတော် သုဒဿနသည် ဘုရားသခင် မှာဆိုလိုက်သည့်အတိုင်း မင်းကြီးအား အလုံးစုံ လျှောက်တား လေ၏။

ဓပ၊ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၄၂

www.dhammaransi.com

ကောသလမင်းကြီးလည်း ထိုအခါမှစ၍ အစားကို လျှော့၍ စားလာ၏။ တစိတ်ချက်အစား ထမင်းတနပ်လျှင် တစလယ် ချက်မျှကိုသာ စားတော့၏။ ထိုအခါ အသားအရေများမှာ ဖောင်းပွပွမဟုတ်တော့ဘဲတဖြည်းဖြည်းစစ်စစ်လာရုံမက ကျန်းမာရေးမှာလည်း အထူးကောင်းမွန် လာလေရကား မင်းကြီးသည် အဘယ်မှာလျှင် ဝမ်းမသာဘဲ ရှိပါမည်နည်း။ ဝမ်းသာကြည်နူး နှလုံးမွှေးကာ ဤသို့ဥဒါန်း ကျူးမိပါလေ၏။

ဘုန်းဘော်အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ထိုဘုရားမြတ်စွာသည် ငါ့အား မျက်မှောက် အကျိုးတရားအားဖြင့်ရင်း၊ တမလွန် အကျိုးတရားအားဖြင့်ရင်း ဤအကျိုး နှစ်မျိုးဖြင့် စောင့်ရှောက်တော်မူပေသည် တကား။

နိုင်းနိုင်းချိန်ချိန် သုခမိန်ဟု ဆိုကြသည်။ အစားကိုမဆင်ခြင် လေဘဲ ထင်သလို ဝင်တိုင်း မျိုဝါး စားသောက်လာခဲ့ခြင်း အားဖြင့် ကိုယ်လက် မအီမသာ ဝေဒနာ ခံစားလာခဲ့ရသော ကောသလ ဗိုက်ရွဲဘုရင်ကြီးကား အစားကို နိုင်းနိုင်း ချိန်ချိန် စားသည့်အခါမှစ၍ ဝေဒနာ မခံစားရတော့သည့်ပြင် သူ၏ ကျန်းမာရေးမှာလည်း အထူးပင် ကောင်းမွန်လာလေ သတည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ သဂါထာဝဂ္ဂ၊ ကောသလသံယုတ်၊ ဒေါဏပါကသုတ်၊ ၁၄၀၊ ဆဋ္ဌမူ)

စပယ်နွဲ့စာပေ

www.dhammaransi.com

(၁၆)

လောကကို ဘယ်သူနှိပ်စက်နေ သနည်း

ဖာသိဖာသာနေတတ်သောနတ်မှာ ပြဿနာ မရှိ။ တောင်တွေး မြောက်တွေးနှင့် အငြိမ်မနေတတ်၊ ဆတ်ဆော့သော နတ်မှာ ပြဿနာ ကပ်လာ၏။

နတ်သားတယောက်သည် လောက အကြောင်းကို ပေါက် ပေါက် ရှာရှာ ကြံစည်လေ၏။ အတွေးနယ်ပယ်ကိုကျယ်ကျယ်ချဲ့၊ ဉာဏ်စွမ်းကို ရှိသမျှထုတ်၍ သုံးကြည့်သည်။ အဖြေကိုကား သူ မတွေ့ခဲ့လေ။

ကြာသော် ထိုနတ်သား၏ကိုယ်တွင် ပြဿနာကပ်နေခြင်းသာ အဖတ်တင်ရုံမက ကိုယ်ပန်းစိတ်ပန်း ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ ထိုနတ်သားသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား သွား၍ သတိရမိလာသည့် အလျောက် ကသီလင်တနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ရှေ့တော်ဝင်၍ သူ့ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးတော်မူပါရန် ပန်ကြားလေသတည်း။

နတ်သား မေး။ ။အို သုံးလောကမှန်ကူ သယမ္ဘူရှင်တော် မြတ်ကြီးဘုရား၊ ၁။ လောကကို နှိပ်စက်ကလူပြုမူနေ သည်ကား အဘယ်အရာပါနည်း၊ ၂။ ထိုလောကကို အဘယ်အရာများက ခြံရံနေပါသနည်း၊ ၃။ အဘယ်

www.dhammaransi.com

မည်သော မြွေးလက်နက်က လောက၏ နှလုံးသည်းပွတ်ကို ဖောက်ထွင်း စူးဝင်နေပါသနည်း၊ ၄။ အဘယ်အရာသည် အခါခပ်သိမ်း လောကကို လောင်မြိုက်နေပါသနည်း ဘုရား။

ဤပုစ္ဆာအတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မြွက်ကြားတော်မူသည့် အဖြေကား—

ဗုဒ္ဓ အဖြေ။ ။ညဥ့်နက်သန်းခေါင်၊ ငါ့အဆောင်သို့၊ ကိုယ်ရောင်ထင်စွာ၊ ဝင်ရောက်လာပြီး၊ ပြဿနာ တင်ပြ၊ အို ဒေဝ၊ ၁။ လောကကို နှိပ်စက်ကလူပြု၍ထင်သလို မင်းမူနေသည်ကား သေမင်း ဖြစ်ချေသည်။ ၂။ ထိုလောကကို အိုခြင်းတရားက ခြံရံနေ၏။ ၃။ လောက၏ နှလုံးသားကို တဏှာတည်းဟူသော မြွေးက ဖောက်ထွင်း စူးဝင်နေ၏။ ၄။ လောကကို အလိုရမ္မက်တည်းဟူသော လောင်မီးက အခါခပ်သိမ်း လောင်မြိုက်နေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုနတ်သားသည် ဘုရားထံမှ အဖြေကို ရလျှင် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ ဘုရားသခင်၏ ထံတော်ပါးမှ ဖဲခွာသွားလေသတည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ဒေဝတာသံယုတ်၊ အဒ္ဓဝဂ်၊ အတ္တဟတသုတ်၊ ၃၇၊ ဆဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

(၁၇)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် မွမ်းမံသင်တန်း

သင်တန်းအမည် — ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
သင်တန်းသားဦးရေ — တစ်
နည်းပြဆရာ — တစ်
သင်တန်းနေရာ — တောအုပ်ကြီးတခုအတွင်း
သင်တန်းချိန် — နေဝင်မိုးချုပ်၊ ညနေစောင်း

လျှို့ဝှက် သင်တန်းလေလော့။

တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ ဖြစ်ခြင်း၊ သင်တန်းသား ဦးရေမှာလည်း လက်ရွေးစင် တဦးတည်းသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤသင်တန်းကား နှစ်ယောက်ထဲ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကြိတ်၍ သင်ပေးနေသော "လျှို့ဝှက်သင်တန်း" လေလားဟု တွေးထင်မည်ဆိုက ထင်စရာပင်။ ထင်ထိုက်နေပါသည်။

သို့သော် လျှို့ဝှက်သင်တန်း မဟုတ်၊ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း နိုသျှည်းပေး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အဘိမြစ်ချ သင်တန်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တောအုပ်ကြီးအတွင်းဝယ် တယောက်သော သူအား တဦးသော ဆရာက ဖန်ဝါခနေဒေါင်း၊ ဂေါယာကျွန်းသို့

www.dhammaransi.com

ပြောင်းတော့အံ့ဆဲဆဲ နေဝင်ဆည်းဆာအောက်တွင် သင်တန်းပေးနေပါသည်။ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်တို့၏ တောတွင်းရှုကွက်မှာ ကာယိန္ဒြေငြိမ်သက်စွာဖြင့် ဆရာက တပည့်အား စနစ်တကျ သင်ကြား၍ တပည့်ကလည်း ပညာကို လေးလေးစားစား မှတ်သားနာယူလျက် ရှိနေပါသည်။

မည်သူက မည်သူ့အား သင်တန်းပေးနေသနည်း။

သင်တန်းပေးသူကား ဗုဒ္ဓ၊ သင်တန်းသားကား အာနန္ဒာ ဖြစ်နေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာ ကဲ့သို့သော အရှင်သူမြတ်အား အဘယ့်ကြောင့် သင်တန်း ပေးနေရသနည်းဟု မေးသင့် မေးထိုက်၏။

အရှင်အာနန္ဒာကား အလွန်ရခဲလှစွာသော "တေဒဂ်တံ့ကြီးများ"ကိုပင် ငါးထပ်ကွမ်း ရရှိထားသူ အဓိပတိကိုယ်တော်ကြီး ဖြစ်တုံသော်လည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်တွင် အတွေးအခေါ် အံချော်နေလေသည့်အတွက် "သည်လိုဆို ခက်ရချည့်"ဟု ဘုရားမြတ်စွာသည် မျက်နှာလွှဲ၍ မနေသာသည့် အလျောက် အရှင်အာနန္ဒာအားတယောက်ချင်း သင်တန်းပေးတော်မူနေရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤဖြစ်ရပ်ကား အထူးအဆန်းကြီး မဟုတ်ဘဲလျက် လူ့စိတ်ကို စိတ်ဝင်စားလာအောင် ချိတ်ဆွဲ ယူဆောင်စွမ်း ရှိ၏။ သမိုင်းမှုခိုဦး၌ ထွန်းညှိထားသော မီးရှူး မီးတိုင်ကြီးနှင့် အလားတူ၏။

ယနေ့ခေတ်တွင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သူ ပါဒ်၊ ငါ ပါဒ်၊ ပါဒ်လျက်ရှိကြလေရာ အချို့က မိမိကိုယ်ကို သောတာပန်ဟု ပြောသူက ပြော၊ မဂ်ပေါက် ဖိုဝင်၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ထင်သူက ထင်၊ ဤသို့သော ဖြစ်အင်များပင် ရှိနေ၏။

---

www.dhammaransi.com

အရှင်အာနန္ဒာသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ရာတွင် သူ့ကိုယ်သူ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတွေလောက်အထိ အထင်ရောက်သွားခဲ့ဘူးရာ ထိုအတွေးအခေါ် မှားယွင်းမှုကို ပြုပြင်သည့်အနေဖြင့် ဗုဒ္ဓက မှမ်းမံသင်တန်းပေးတော်မူရလေ၏။

ဤဖြစ်ရပ်သမိုင်းကား ကုရုတိုင်းတွင် အခြေခံခဲ့၏။ ကုရုမည်သော မင်းမျိုးတို့မှ ဆင်းသက် ပေါက်ပွားလာကြသော မဟာမျိုးမဟာနွယ်တို့နေထိုင်ရာအရပ်ကို ကုရုတိုင်းဟုသတ်မှတ်၍ ဝေါဟာရနယ်တွင်လည်း ကုရုတိုင်းဟူ၍ပင် ခေါ်တွင် ထင်ရှားလျက် ရှိခဲ့သည်။

ထိုကုရုတိုင်းအတွင်း၌ လူမျိုး၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ကို အသက်ပေး၍ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော ဇာတ်ကြီးသူတို့ နေထိုင်ကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ "ကမ္မာသဓမ္မ"မည်သော ရွာကြီးတရွာ ရှိလေရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အခါတပါးတွင် အရှင်အာနန္ဒာနှင့်အတူ ထိုရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိ သွားတော်မူသော်လည်း ထိုရွာ၌ တည်းခိုနေထိုင်စရာ ကျောင်းဆို၍ တကျောင်းမျှ မရှိလေသည့်အတွက် ရွာ့ပြင်ဘက်ရှိ တောအုပ်ကြီး တခု အတွင်း၌သာ သီတင်းသုံးကာ နေတော်မူရရှာ၏။

၁။ တသ္မိံ နိဂမေ ဝသနောကာသော ကောစိဝိဟာရောနာမ နအဟောသိ။

(ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၇၄၊ ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

အရှင်အာနန္ဒာသည် ထိုကမ္မာသဓမ္မနိဂုံးရွာကြီးသို့ရောက်သည့် အချိန်မှစ၍ ထိုရွာကြီးကို ဂေါစရဂါမ်ပြုကာ ဘုရားသခင်အား ဆွမ်းခံ၍ ကျွေး၏။

ဘဝင်မြင့်လေသလောဟု အထင်မှားလောက်စရာ ပြဿနာ တရပ်သည် အရှင်အာနန္ဒာအား လက်ရပ်၍ ကြိုလင့်နေသယောင် ယောင် ထင်ရ၏။

ထိုနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ နေ့သန့် စင်ရာ အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူလေရာ အရှင်အာနန္ဒာလည်း ဘုရားသခင်အား ရှိသေစွာ ရှိခိုးလိုက်ပြီးနောက် စမ္မခဏ်= သားရေနယ်အခင်းကို ယူကာ မိမိနေရာသို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်မည့်နေရာကို ကိုယ်တိုင် တံမြက် လှည်းပြီး ထိုနေရာ၌ စမ္မခဏ်ကို ခင်းသည်။ ခြေကို အေးအောင် ဗူးထဲကရေဖြင့် ဆေးလိုက်သေးသည်။ ခြေဆေးပြီးမှ စမ္မခဏ် ပေါ်တွင် တင်ပြင်ခွေထိုင်တော်မူလျက် သောတာပတ္တိ ဖလသမာ ပတ်ကို ဝင်စားတော်မူလေသတည်း။

အချိန်ကို အလိုရှိသလောက် သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍ သမာပတ် ဝင်စားရာမှ ထတော်မူပြီးသော် "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကြောင်းတရား ဖြစ်ပေါ်လာချက်" (ပစ္စယာကာရ)၌ ဉာဏ်ကို စေစားလိုက်၏။ (မည်သည့်အကြောင်းခံကြောင့် မည်သို့သော အကျိုးတရားများ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်)ဟူသော ကျိုးကြောင်းနှစ်ရပ် ဆက်စပ် ဖြစ်ပေါ်လာရပုံ အခြင်းအရာများကို အနုလုံပဋိလုံ ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူသည်။

---

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ=မသိမှုအကြောင်းခံကြောင့် ပြုပြင်မှုတို့ ဖြစ်လာကုန်သည်ဟု ဤသို့ အစမှ အဆုံးသို့ရင်း၊ အဆုံးမှ အစသို့ရင်း၊ အစအဆုံးမှ အလယ်သို့ရင်း၊ အလယ်မှ အစအဆုံးသို့ရင်း သုံးခေါက်တိတိ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် သုံးသပ်တော်မူသည်။

ထိုအခါ သူ၏ ဉာဏ်တွင် ပဋိစ္စသမုပ္ပာဒ်ကို တိမ်တိမ်ကလေး ပါလား။ တိမ်သယောင်ယောင် ထင်လာ၏။ ထင်ထိုက်ပါသည်။ ဤသို့ထင်နိုင်လောက်အောင် အထောက်အကူပြုသောအကြောင်း အချက်ကြီး လေးချက်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၌ ရှိချေ၏။ အကြောင်းကြီး လေးပါးကား–

၁။ ရှေးဆုတောင်းနှင့် ကောင်းစွာ ပြည့်စုံခြင်း။

၂။ ဆရာကောင်း သမားကောင်းတို့ထံ၌ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သင်ယူခြင်း၊ ကြားနာခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း။

၃။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဝေဇက်ပြန်တမ်း ထွက်ပြီးဖြစ်ခြင်း။

၄။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတများခြင်း။

ဤသို့သော အကြောင်းလေးချက်တို့ကြောင့် တစုံတခုကို အာရုံပြု၍ တွေးကြံစဉ်းစားခဲ့သော် မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ဘိ သကဲ့သို့ သူ၏ဉာဏ်တွင် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်၊ လင်းကနဲ လက်ကနဲ ထင်းကနဲ ထင်လာ၏။

ဤသို့ ထင်ခြင်းကား အရှင်အာနန္ဒာအဖို့ ဘဝင် မြင့်စရာ ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသတည်း။ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ သူ၏ သန္တာန်၌ အကြံဖြစ်လာသည်မှာ–

www.dhammaransi.com

ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်[၁] တရားကို အလွန့်အလွန် နက်ရှိုင်းသည်၊ အလွန့်အလွန် နက်ရှိုင်းသော အသွင် ရှိသည်ဟူ၍ ဘုရားအဆူဆူတို့ ဟောတော်မူသွားလေပြီ။ ဤသို့ ခက်သည်ထက် ခက်၊ နက်သည်ထက် နက်သည်ဟူ၍ ဟောတော် မူကြပါလျက် သာဝကကလေး အသေးအမွှားမျှသာ ဖြစ်သော ငါ၏ မဖြစ်စလောက် ဉာဏ်တွင် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် တိမ်တိမ်ကလေးသာ ထင်လာ၏။ ငါ့တဦးတည်းအားသာ ဤသို့ တိမ်သယောင်ယောင် ထင်ခြင်းလော့။ သို့မဟုတ် အခြား သူတို့အားလည်း ငါကဲ့သို့ပင် တိမ်သယောင်ယောင် ထင်လေကုန်သလော့။ ဤသို့ တွေးခေါ်မိရာမှ ဤအကြောင်းကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားကြည့်ရန် အကြံဖြစ်လာသည်။

ဤ ငါ့ဖြစ်ရပ်ကိုသာ မြတ်ဘုရား ကြားသိတော်မူရလေက လွန်စွာ နှစ်သက် အားရတော် မူလိမ့်မည်။ အာလိန်ငါးဆင့်နှင့် တစင့်စင့်ရှိနေသော မြင့်မိုရ်တောင် မင်းကြီးကို လက်တော်နှင့် ချီမ၍ ပြဘိသကဲ့သို့ ငါ့အား မှတ်သား လောက်ဖွယ် တရားတဆုံးကို ကေန်ဟောကြား တော်မူလတ့်၊ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ ကြီးမားသော ပညာတော်ကိုလည်း ငါ သိရလတ့်။ ဤသို့ အကြံပေါက်လာကာ ဘုရားသခင်အား ငါ လျှောက်

၁။ အယံပစ္စယာကာရော သဗ္ဗဗုဒ္ဓေဟိ ဂမ္ဘီရောစေဝ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စာတိ ကထိတော။ (ဒီဃနိကာယ၊ မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၇၅၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ထားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင် ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေ၏။

အရှင်အာနန္ဒာအနေဖြင့်[၁] တနေ့လျှင် အကြိမ်ပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ထောင်နှင့်ချီ၍ ချဉ်းကပ်စေကာမူ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းတို့ကား အကြောင်းတခုခုကြောင့် ချဉ်းကပ်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဆန်းသည်ဟု မဆိုသာ၊ သမရိုးကျ ချဉ်းကပ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် ဤယနေ့၊ ဤတကြိမ် ချဉ်းကပ်ခြင်းကား ဆန်း၏။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ သန္တာန်၌ ပီတိနှလုံး အပြုံးတို့သည် တန်းစီသကဲ့သို့ ရှိနေကုန်သည်ဟု ထင်ရ၏။ ဘုရားအဆူဆူတို့က နက်ရှိုင်းလှပါသည်ဟူ၍ နှုတ်မှ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆို မြွက်ကြားသွားရသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို တိမ်တိမ်ကလေးနှင့် သိထင်၊ မြင်လွယ်မှုကို အကြောင်းပြု၍ "ငါသိမှ ငါ၊ အာဂ ငါ၊ တကယ့်ငါ" ဟူသော အတွေးများကြောင့် သူ့မျက်နှာမှာပီတိတွေ ရွှမ်းလျက် ပျားရည်ဆမ်း မျက်နှာမျိုး ဖြစ်နေသည်။

ငါ၏ ကိုယ်တွင်းရေး အတ္တုပ္ပတ် ဇာတ်ကြောင်းကို မြတ်ဘုရားရှေ့တွင် •ဖွင့်လျှောက် လိုက်ရလျှင် ဗုဒ္ဓတည်း ဟူသော ပြောင်မာတင် ဆင်ဖြူတော်ကြီး၏ ရွှေမှောက်ဝယ် ရွှေညာဏ်တော် ကရဝိက်၏ တွန်ကျူးသံကိုသည်း ငါ ကြားရအံ့။ ခြင်္သေ့

၁။ သောကိဥ္စာပိ ပကတိယာဝ ကေဒိဝသေ သတံဝါရမ္ပိ သဟဿံဝါရမ္ပိ ဘဂဝန္တံ ဥပသင်္ကမန္တော န အဟောတု အကာရဏေန ဥပသင်္ကမိ။ (ပ-ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၇၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

မင်းနှင့်တူသော မြတ်ဘုရား၏ မရှိမကြောက် ဟောက်ကိန်းတော်မူလိုက်သည့် ဉာဏ်ဟိန်းသံကြီးကိုလည်း ငါ နာခံရအံ့။ အသယတိုရ သိန္ဓဝ နတ်မြင်းပျံ့ တည်းဟူသော မြတ်ဘုရား၏ သူပ်ရှားမြူးကွန့် တလွန့်လွန့်နှင့်နင်းချသွားတော်မူရာ ဉာဏ်ခြေရာတော်များကိုလည်း ငါ ဖူးမြင်ရလတံ့။

ဤသို့ တွေးကြံမိလာသည့်အလျောက် ထိုင်ရာမှ ငေါက်ခနဲ ထလိုက်၏။ စမ္မခဏ်ကိုယူ၍ ဖုံခါလျက်မှ အနောက်ဖက်ဆီက နေဝန်းကြီးကို ကြည့်လိုက်သောအခါ တောင်စွယ်တွင် မကွယ့်တကွယ် ရှိနေပေပြီ။ ထိုကြောင့် အရှင်အာနန္ဒာသည် စမ္မခဏ်ကို ပိုက်၍ ကတိုက်ကရိုက်နှင့် မြတ်ဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ လျောက်ပတ်သောနေရာတွင် ရှိသေစွာ ထိုင်ပြီးလျှင် သူ၏ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း လျှောက်ထားပါလေ၏။

ဘုရားသခင်၏ အနေအားဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာ ပီတိရွှမ်းရွှမ်း ပျားရည်ဆမ်းမျက်နှာကို သတိပြုချင်မှ ပြုမိမည် ဖြစ်သော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာကား ပျားရည်ဆမ်း မျက်နှာမျိုးဖြင့် ရှိခိုး၍ လျှောက်နေပါပြီကော။

"ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်ဘုရား၊အံ့စရာကြီးပါလား ဘုရား၊ မကြုံစဖူး၊ တကယ်ထူး အံ့ဖွယ်ထူးသည့်ဟာမျိုး ကြုံဘူးပေါင် ဘုရား။"

နှုတ်အာသွက်သွက် မျက်နှာထားရွှင်မြှင်နှင့် တင်လှာသော အမူဆန်းကြောင့် မြတ်ဘုရားက အာနန္ဒာ၏အပေါ်သို့ တချက်မျှ လှမ်း၍ ရှုစားတော် မူလိုက်သည့်ခဏ ရွှေနားတော် တွင်းသို့ ဒင်းကနဲ ရောက်ရှိလာသော အာနန္ဒာ၏ ဝါစာသည်ကား—

www.dhammaransi.com

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မှာ သည်ယနေ့၊ မတွေ့ဖူး အထူးအဆန်းတွေ တွေ့ရပါသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်[၁] တရားကို တပည့်တော် ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည့် အခါမှာ-- ၁၊ အတ္ထ= အနက် အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်လည်း လွန်စွာ နက်နဲလှပါကလား ဘုရား၊ ၂။ ဓမ္မ=သဘောတရားရေးရာ အားဖြင့်လည်း လွန်စွာ နက်နဲလှပါကလား ဘုရား၊ ၃။ ဒေသနာ=ချွေနှောက်တဲ့လှယ် ဒေသနာတော်၏ ကွန့်မြူးခြင်းသည်လည်း လွန်စွာ နက်နဲလှပါ ကလား ဘုရား၊ ၄။ ပဋိဝေဓ=ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိရခြင်းမှာလည်း လွန်စွာ နက်နဲလှပါကလား ဘုရား။ နက်နဲ သောအသွင်သည် အကယ်ပင် ထင်ဟပ်ပါကလား ဘုရာ့။

"အရှင်ဘုရား၊ ရှင်ပျဝမ်းသာ ဥပမာဖြင့် လျှောက်ထား ပါရစေဘုရား။ တိမ်လျက်နက်ယောင်[၂]၊ နက်တိမ်ယောင်နှင့်၊ တိမ်ယောင် တိမ်လျက်၊ နက်ယောင်နက်သား ဟူ၍ ရေ၌ အမည် နာမလေးမျိုး ရရှိပါသည်။

၁။ သစ်ရွက်ဆွေး၊သစ်ရွက်ပုပ် စသည်တို့ကြောင့်မဲ ချိပ် ညိုမှောင်ပြီး အရောင်ညစ်နေသောရေသည် ဒူးဆစ် မျှလောက် တိမ်တိမ်ကလေး ထင်ရ သော်လည်း

၁။ အတ္ထဂမ္ဘီရတာ၊ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာ၊ ဒေသနာဂမ္ဘီရတာ၊ ပဋိဝေဓ ဂမ္ဘီရတာ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ဂမ္ဘီရလေးမျိုး။ (မဟာ ဝဂ္ဂအဋ္ဌ ကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ဆဋ္ဌမူ)

၂။ ရေ လေးမျိုးအကြောင်း၊ ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌ ကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၇၆၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

တရပ်တသူလောက် နက်သယောင်ယောင် ထင်ရသော ရေက တမျိုး။

၂။ ပတ္တမြားရောင် သန်းနေသော မြစ်ပြင်ကြီးထဲတွင် ကြည်ကြည်လင်လင် တသွင်သွင် စီးပါနေသော ရေသည် တရပ်တသူမျှလောက် နက်ပါတုံသော်ငြားလည်း ဒူးဆစ်မျှပဲမာဏ တိမ်သယောင်ယောင် ထင်ရသော ရေက တမျိုး။

၃။ အိုးစရည်း စသည်တို့အတွင်း၌ ရှိသော ရေကား တိမ်သယောင်ယောင်နှင့် အကယ်ပင် တိမ်သော ရေက တမျိုး။

၄။ မြင့်မိုရ်တောင်၏အောက်ခြေက ရေများသည် နက်သယောင်ယောင်နှင့် အကယ်ပင်နက်သော ရေက တမျိုး။

"အရှင်ဘုရား၊ ရေ၌ ဤသို့ အမည်လေးမျိုး ရစကောင်းပါသော်ငြားလည်း ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ကား အမည်နာမခွဲပြားခြင်း မရှိ၊ "ဂမ္ဘီရ" ဤအမည်သညာတခုသာ ရှိပါသည် ဘုရား။

"အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား၊ သို့စင်မျှ လွန်စွာ နက်ရှိုင်းလှသည် ဖြစ်တုံပါလျက်လည်း တပည့်တော်၏ အဖို့တွင် တိမ်သယောင်ယောင်သာ ထင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစ္ဆရိယံဘန္တေ=အံ့ဘွယ်ရှိစွ ဘုရား။ အဗ္ဘုတံဘန္တေ=မဖြစ်စဖူး၊ ထူးဆန်းဘိစွ ဘုရား"

စကားအဆုံးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် အာနန္ဒာအား အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ တချက်မျှ ကြည့်ရှုတော်မူလိုက်သည်တွင် အရှင်အာနန္ဒာ၏ ရွှင်နေသောမျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် ညှိုးမှိန်သွား

www.dhammaransi.com

လေ၏။ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်သာ မြတ်ဘုရား မြွက်ကြားမည့် အဖြေကို စောင့်ကြိုကာနေလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် နေဝန်းသည် ဂေါယာကျွန်းသို့ ယွန်းလုပြီ ဖြစ်သောကြောင့် လောကဓာတ် တဝှန်းလုံး အနီရောင်ဖြင့် လွှမ်းလျက် ရှိနေ၏။ မြတ်ဘုရားကား အာနန္ဒာ၏ စကားကို စိတ်ဝင်စားတော်မူလျက် ရှိနေရာမှ အာနန္ဒာကား သနားဘွယ် ကောင်းဘိစွ၊ အထက်ဘဝဂ်ကို လှမ်းဆွဲရန် လက်လှမ်းနေသယောင်ပါတကား။ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးကို ဖြို၍ အတွင်းက အဆီကို ထုတ်ယူရန် ကြိုးစားဘိသယောင်ပါတကား။ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးကိုပင် လှေသင်္ဘောမပါ လက်ပစ်ကူး နေဟန်ပါတကား။ မဟာပထဝီမြေကြီးကိုလှန်၍ မြေဆီမြေလွှာ မြေသြဇာကို ယူရန် အားထုတ်နေဟန်ပါတကား။ ဘုရားသခင်တို့၏ အရာသာဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြဿနာရပ်ကို သူ့အနေဖြင့် "တိမ်တိမ်ကလေးပါ"ဟု ပံ့ရဲစွာ သူမို့ ဆိုပံ့ဘိ၏။ အဘယ်မျှ နက်ရှိုင်းကြောင်းကို သူ့အား ငါပြောလေမှ ဖြစ်ချိမ့်မည်။ဤသို့ကြံတော်မူပြီးလျှင် လေးနက်သော သြဇာသံဖြင့် အာနန္ဒာအား မြွက်ကြားဆုံးမတော်မူလေသတည်း။

"အာနန္ဒာ၊ သင် ပသို့ဆိုဘိသနည်း။ ဤသို့ မဆိုလေနှင့်။ သည့်နှယ် မပြောစကောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သင် မည်သို့ ထင်မှတ်သနည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား သင်ထင်သကဲ့သို့ တိမ်

၁။ အာနန္ဒော ဘဝဂ္ဂဂ္ဂဟဏာယ ဟတ္ထံပသာရေန္တောဝိယ၊ ပ၊ (မဟာဝဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၊မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၇၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

တိမ်ကလေး မဟုတ်။ အလွန်လည်း နက်ရှိုင်းလှ၏။ အလွန် နက်ရှိုင်းသော အသွင်လည်း ထင်၏။

"အာနန္ဒာ၊ 'ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် တိမ်တိမ်ကလေးပါ'ဟု ဤသို့ သင် မဆိုလေနှင့်။ ဤသို့ မပြောစကောင်း။ အကယ်၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် သင့်အဖို့ တိမ်သယောင်ယောင် ထင်ခဲ့သော် အဘယ့်ကြောင့် သင့်အလိုအလျောက် သောတာပန် မဖြစ်ဘိသနည်း။ သင့်အား ငါ ချပေးထားအပ်သည့် တရားလမ်းစဉ် ပေါ်၌ ရပ်တည်လျက် နိဗ္ဗာန်သို့ ထုတ်ချင်းပေါက် သွားရာ လမ်းကြောင်းကို သင် မြင်ရသည် မဟုတ်ပါလော။

"အာနန္ဒာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်း မဂ္ဂကို သိဖို့အတွက် ဆိုသည်မှာ အလွန့်အလွန် နက်နဲ ခက်ခဲလှချေ၏။ ပစ္စယာကာရ= ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကျိုးကြောင်းနှစ်ရပ် ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ အခြင်းအရာကား သင့်အဖို့ တိမ်သယောင်ယောင် ဖြစ်ခဲ့ဘိသော် ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက် ရုန့်ကြမ်းသော ကာမရာဂ သံယောဇန တရားနှင့် ပဋိဃ သံယောဇနတရား၊ ရုန့်ကြမ်းသော ကာမရာဂါ နုသယတရားနှင့် ပဋိဃာနုသယတရား၊ ဤလေးမျိုးကုန်သော ကိလေသာ အဆောက်အအုံကြီးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ခါတ်ဖျက်ဆီး လိုက်ကြပြီး သကဒါဂါမိဖိုလ်ပေါက်အောင် အဘယ့်ကြောင့် သင် မျက်မှောက်မပြုဘိသနည်း။ အဏုမြူသဖွယ် သိမ်မွေ့လှစွာသော ထိုထိုကိလေသာ လေးမျိုးတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးကာ အဘယ်

၁။ ဤစကားစုကား မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ် လာ စကားတည်း။ ၇၄၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

ကြောင့် အနာဂါမိဖိုလ်ကို သင် မျက်မှောက်မပြုဘိသနည်း။ ရူပရာဂစသော သံယောဇဉ် ငါးမျိုးနှင့် အနုသယသုံးမျိုး။ ဤရှစ်မျိုးသော ကိလေသာတို့ကို အစပျောက် ဖျက်သိမ်းလျက် ဘယ့်အတွက် သင် အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက်အောင် မျက်မှောက်မပြုတုံဘိသနည်း''ဟု အာနန္ဒာအား မြွက်ကြားတော်မူလေ၏။

ထိုအခါ အာနန္ဒာသည် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ကုပ်၍သာ နားထောင်နေ၏။ သူ့အတွေးကို နှောင်တရသည့် လက္ခဏာဖြင့် တခါတခါ မသိမသာ သက်ပြင်းချကာ ချကာနှင့် ရှိနေ၏။

"အာနန္ဒာ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို အတွင်းသိ၊ အစင်းသိ ထိထိရောက်ရောက် မသိခြင်း၊ ထူးသော အသိဉာဏ် ခေတ်ခံဖြင့် လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပိုင်နိုင်စွာ ထွင်းဖောက်၍ မသိခြင်းတို့ကြောင့် ဤသတ္တဝါအပေါင်းကား ကြွက်ကိုက်ထားသည့် ချည်ခင်ထွေးကဲ့သို့ အစ ရှာမရအောင် ရှုပ်ထွေးနေ၏။ စာပေါင်းသိုက်သဖွယ်၊ စာဗူးတောင်းအလား၊ ရှင်းလေရှုပ်လေ၊ တပေပေနှင့်သာရှိနေ၏။ ပြူဆံမြက်၊ ဖြိန်းမြက်ကို ကျစ်ထားသောကြိုးများ ဆွေးမြေ့လေသောအခါ ဖွာဆံကြဲနေသော ကြိုးပြတ်များပမာ ဘယ်ဟာ အရင်း၊ ဘယ်သင်းအဖျား ဟူ၍ မသိနိုင်အောင် ရှုပ်၍မပြီး ရှုပ်နေချေ၏။"

မြတ်ဘုရားသည် အာနန္ဒာအား ဤသို့ ဩဇာလေးနက်သော အသံတော်ဖြင့် မိန့်တော်မူ၍ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးပြီးနောက် "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရာ ငါဆရာ"ဟူ၍ အခေါ်ခံနိုင်လောက်အောင် အရှင်အာနန္ဒာအား အသေးစိတ် အကွက်ချကာ မေးဖြေနည်းဖြင့် သင်တန်းပေးလေ၏။

www.dhammaransi.com

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းခြင်း ခံခဲ့ရသော် ဖြေပုံဖြေနည်းများကို တခုချင်း တခုချင်း ရှင်းပြ၏။ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် မေးပုံ၊ ဖြေပုံများကို စနစ်တကျ အောက်ပါအတိုင်း သင်တန်းပေးတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ တစုံတယောက်က သင့်အား "ဇရာမရဏ= အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းဟူသည် ရှိပါ သလား" ဟု မေးခဲ့သော် "ရှိသည်ဟု" ဖြေလေ။ မှတ်မိပါစ၊ အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။မှတ်မိပါပြီ ဘုရား။ အဘယ်ကြောင့် အိုခြင်း၊ သေခြင်း ဖြစ်သနည်းဟု မေးလှာဘိသော် မည်သို့ ဖြေရပါမည်နည်း ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း ဖြစ်ရသည်မှာ ဇာတိ ကြောင့်ဟု ဖြေလေ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း=ဇာတိ ဟူသော အကြောင်းတရားမရှိခဲ့သော် အိုသူရှိနိုင်မည် လော၊ သေသူကော ရှိနိုင်မည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါဘုရား။ ထိုပဋိသန္ဓေ နေခြင်း=ဇာတိ၌ အကြောင်းရှိပါသလား။ ရှိခဲ့သော် ထိုအကြောင်း ကား အဘယ်ဟာပါနည်းဟု မေးခဲ့သော် မည်သို့ ဖြေရပါမည်နည်း ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ ဤသို့ မေးလှာသူအား "ဇာတိ၌ အကြောင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကား ဖြစ်ကြောင်း ကံဟု ဆိုအပ်သော ဘဝဖြစ်သည်။ ဘဝကို အကြောင်း

www.dhammaransi.com

ခံရ၍ ဇာတိဖြစ်ရသည်ဟု ဖြေလေ။ အာနန္ဒာ၊သင့်အား ငါ မေးအံ့၊ ဘဝဟူသည် အဘယ်နည်း။ ထိုဘဝ၏ အကြောင်းကား အဘယ်နည်း။ သင် အသို့ ဖြေမည်နည်း အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။မြတ်ဘုရား၏ အရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ဖြေဟု ညွှန်ကြားတော်မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ သို့ဖြစ်ဘိသော် သင် မှတ်သားလော့။ ဘဝဟူသည် အလိုအလျောက် ရွက်ကျပင်ပေါက် သဘောမျိုး ဖြစ်လာသည် မဟုတ်။ ဘဝဖြစ်လာရန် အတွက် အကြောင်းရှိပေသည်။ ထိုအကြောင်းကား ဥပါဒါန် စွဲလမ်းခြင်း ပင်တည်း။ စွဲလမ်းခြင်း= ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝဖြစ်လာသည်ဟု ဖြေလေ။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ ဘုရား။ စွဲလမ်းခြင်း=ဥပါဒါန်၌ကော အကြောင်းရှိပါလား။ ရှိလျှင် အဘယ်ပါနည်းဟု မေးခဲ့သော် မည်သို့ ဖြေရပါမည်လဲ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ အစဉ်အတိုင်း သင် မှတ်သားလော့။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံစသော ထိုထိုအာရုံတို့၌ တပ်မက်ခြင်း တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန် ဖြစ်ရ၏။ ခံစားခြင်းဝေဒနာ ကြောင့် တပ်မက်ခြင်းတဏှာ ဖြစ်ရ၏။ ထိတွေ့ခြင်း ဖဿကြောင့် ခံစားခြင်း ဝေဒနာ ဖြစ်ရ၏။ နာမ်၊ ရုပ်ကြောင့် ထိတွေ့ခြင်း ဖဿဖြစ်ရ၏။ သိမှုဝိညာဏ် ကြောင့် နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်ရ၏။ နာမ်၊ ရုပ်ကြောင့် သိမှုဝိညာဏ် ဖြစ်ရ၏။ (ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။

www.dhammaransi.com

နာမရူပါပစ္စယာ ဝိညာဏံ။သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်၊ ၄၇) ဤသို့ ဖြေလော့ အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ဘုရား။

ဤသည်ကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ချားရဟာပ်ပမာ စက်လှည့်၍ ပြသောအပိုင်းဖြစ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမေး အဖြေများရှိလာခဲ့သော် အဆစ်အပိုင်းကျကျ ဖြေကြားနိုင်ရန် အတွက် ဗုဒ္ဓသည် ဤသို့ဆက်၍ ပို့ချတော်မူပြန်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ အခါခပ်သိမ်း၊အချိန်အခါမရွေး၊ ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာမရွေး ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဇာတိသည် တစုံတယောက်သောသူအား နေရာဘုံဗိမာန် တခုခု၌ အကယ်၍ မဖြစ်ခဲ့သော်၊မှတ်လော့ အာနန္ဒာ၊ နတ် ဖြစ်ဖို့ရန် နတ် ဇာတိ၊ လူ ဖြစ်ဖို့ရန် လူ့ဇာတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ဖို့ရန် တိရစ္ဆာန်ဇာတိ ဤသို့ စသော အားဖြင့် သတ္တဝါတို့အား ထိုထိုဘဝဖြစ်ရန်အလို့ငှာ ပဋိသန္ဓေဇာတိမဖြစ်ခဲ့သော်သုံးဆယ့်တဘုံအကုန်လုံး ခြုံ၍ ဇာတိမဖြစ်ခဲ့သော် ပဋိသန္ဓေ ဇာတိဟူသည် ချုပ်ပြတ် ရပ်စဲသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဇရာ၊ မရဏ=အိုခြင်း၊ သေခြင်း မည်သည့် လောကဓာတ် တခွင်၌ ထင်နိုင် ရှိနိုင်ပါဦးမည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။မထင်နိုင်၊ မရှိနိုင်တော့ပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထို့ကြောင့်အာနန္ဒာ၊ဤလောက၌ ဤဇာတိသည် ပင်လျှင် အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

---

www.dhammaransi.com

ဤဇာတိသည်ပင်လျှင် အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏ အခြေခံတည်း။ ဤဇာတိသည်ပင်လျှင် အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏ အထောက်အပံ့ ပစ္စည်းတည်း။ ဤသည်ကို မြဲစွာမှတ်၍ အမေးအဖြေရှိလတ်သော်တိကျစွာ ဖြေတတ်စေလော့။

အာနန္ဒာ။ ။ကောင်းလှပါပြီဘုရား။

ဤသို့ စသောအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာအား ဘဝဟူ၍ မရှိခဲ့ပါသော် ဘဝချုပ်ပြတ် ရပ်စဲသွားလေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဇာတိဟု ဆိုအပ်သော ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းဟူသည် မထင်နိုင်တော့ပုံကိုရင်း၊ ဥပါဒါန်ဟု ဆိုအပ်သော စွဲလမ်းခြင်း မရှိခဲ့ပါသော် ယင်းဥပါဒါန်၏ ချုပ်ပြတ် ရပ်ဆိုင်းသွားမှုကြောင့် ဘဝဟူ၍ မထင်လာနိုင်တော့ပုံကိုရင်း၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော တပ်မက်ခြင်းမဖြစ်ခဲ့သော် ယင်းတဏှာ၏ချုပ်ပြတ်ရပ်ဆိုင်းသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါဒါန်ဟူ၍ မထင်လာနိုင်တော့ပုံကိုရင်း၊ ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော ခံစားခြင်း မဖြစ်ခဲ့ပါသော် ယင်းဝေဒနာ၏ ချုပ်ပြတ် ရပ်စဲသွားလေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် တဏှာဟူ၍ မထင်လာနိုင်တော့ပုံကိုရင်း လွန်းထိုးသည့်နှယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် အဖန်ဖန် ဝေဖန်သုံးသပ်တော်မူကာ စနစ်တကျ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ရရှိအောင် ပြတော်မူ၏။

ထို့နောက် စာဝတ်နေမှု လူ့အဖြစ်ဇာတ် ချားရဟပ်တည်းဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကိုလည်း စကားအလျဉ်း သင့်ခိုက်တွင် ပိုက်စိပ်တိုက်၍ ပွိုချတော်မူပြန်လေရာ အရှင်အာနန္ဒာ၏

www.dhammaransi.com

မေးလျှောက်ချက်သည် သူ့အတွက်သာ မဟုတ်တော့ဘဲ သူ ခပ်သိမ်းတို့အတွက်ကိုပါ အကျိုးသက်ရောက်သွားစေ၏။

အချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်လွန်ရုံအောက်သို့ ရောက်မှန်း မသိ ရောက်လာ၏။ သို့သော် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား မရပ်သေး။ သင်တန်းမပြီးသေး။ ဤရှုကွက်ကို အလေးအနက် ပြုလေသည့် ပမာ ငွေစန္ဒာလဝန်းသည် ရွှန်းစပြုလာ၏။ လရောင်ရွှန်းစဝယ် တစွန်းဘစ ကျန်ရှိနေသေးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကား ချွားလည်သည့်သဖွယ် လည်လျက်သာပင်။ သို့သော် မူအားဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ချင်းတူစေကာမူ အမျိုးအစား ခြားနားလာသည်။ အမျိုးကွဲ၊ အဆင်ကွဲ၊ အသွင်ကွဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တမျိုးကို ဗုဒ္ဓက အရှင်အာနန္ဒာအား လက်ညှိုးထိုး ပြသပြန်သည်။

"အာနန္ဒာ၊ ယခု သင့်အား ငါပြအပ်ခဲ့ပြီးသမျှကား ဝဋ္ဋမူလ တဏှာ အရင်းခံသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်၏။ ရှာမှီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်း အခြေခံဖြစ်သော သမုဒါစာရတဏှာ ဟူသော အမည်ဖြင့်တမျိုးရှိသေးသည်။ ထိုသမုဒါစာရတဏှာအရင်းခံဖြင့် ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်၊ သတ္တဝါကောင်တို့ယောင်တိခယောင်တ နှင့် ကျင်လည်နေကြရရှာပုံကို သင့်အား ငါ ပြောပြဦးအံ့။"

အာနန္ဒာ။ ။ဝမ်းမြောက်လှကြောင်းပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊အာရုံကို ခံစားခြင်းသဘော ဝေဒနာ ဟူ၍ရှိ၏။ ကောင်းသည်ကို ခံစားရလျှင် သုခ ဝေဒနာ၊ဆိုးဆိုးဝါးဝါးခံစားရလျှင် ဒုက္ခဝေဒနာ ခေါ်၏။ ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်၊ လူကောင်၊

www.dhammaransi.com

နတ်ကောင်တို့သည် သည်ဝေဒနာ နှစ်မျိုးမှ လွတ်သူ မရှိကုန်။ သတ္တဝါတို့သဘောကား ကောင်းသော သုခဝေဒနာကိုသာ ခံစားလိုကြသည့်အားလျော်စွာ သုခဝေဒနာကိုသာ မျှော်လင့်ကြ၊ တောင့်တကြကုန်မြဲ ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ၊ ယင်းဝေဒနာကား ခံစားရကာမျှဖြင့် ရပ်သွားပြီ ထင်သလော။ သူ့နောက်တွင် အစွယ် အပွား၊ ဘက်တော်သား ရှိပေသေးသည်။ ခံစားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ကောင်းမှန်း၊ ဆိုးမှန်း၊ ပူမှန်း၊ အေးမှန်း၊ ချိုမှန်း၊ ခါးမှန်း သိကြရသည် ဖြစ်ရာ လူ့သဘောသည် မြက်မြက်ကလေး စားရလျှင် ထပ်၍ စားချင်ပြန်သည်။ ကောင်းကောင်း ဝတ်ရလျှင် ထပ်၍ ဝတ်ချင် ပြန်သည်။ ထိုအခါ ယင်းအစာ၊ ယင်းအဝတ်တို့အပေါ်၌ တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်လာ၏။ ထိုတပ်မက်ခြင်းကား တဏှာပင်တည်း။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ=ခံစားမှုကို အကြောင်းပြု၍ တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်လာရ၏။ ဝေဒနာ၏ လှုံ့ဆော်ချက်ကြောင့် မြေတွင်းထွက်သည့်နှယ် တဏှာသည် ခေါင်းပြု၍ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ထွက်လာ၏။

အာနန္ဒာ၊ တဏှာကို သင် အသို့ထင်သနည်း။ ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ထိုတဏှာကား အပူကောင် စစ်စစ်တည်း။ ကလေးများ မှို့ပူဆာသည့်သဖွယ် တအယ်အယ်နှင့် အပူကပ်တတ်သည်။

www.dhammaransi.com

အာသာ ငမ်းငမ်းဖြင့် ပရမ်းပတာ တပ်မက်ခြင်း ပြင်းစွာဖြင့် ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်တို့ အပေါ်တွင် အညွန့်တလူလူနှင့် မင်းမူကြီးစိုးတတ်သည်။

အာနန္ဒာ၊ တဏှာ၏ သတ္တိကား ရမ္မက်အာသာ ဖြင့် ပြင်းစွာပူလောင်၍ တဏှာ အပူကောင်ဖြစ်လာ သောအခါ သူသူငါငါ ဘာလုပ်ကြမည် ထင် သနည်း။ ထိုလူကောင်၊ နတ်ကောင် ဆိုသော သတ္တဝါကောင်တို့တွင် ကိုယ်စီကိုယ်ငှ အသီးသီး ရုပ်လည်း ရှိကြသည်။ နာမ်လည်း ရှိကြသည်။ ထိုရုပ် ထိုနာမ်သည် တဏှာ၏ ခိုင်းဖတ်၊ စေဖတ်များ သာတည်း။

အာနန္ဒာ၊ ရုပ်ကောင်၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်တင်းရန် အတွက် နာမ်ကောင်က ထထလာ၏။ လှုပ်ရှား လာ၏။ ရုပ်ကောင်ကား အလုပ်သမား စစ်စစ်၊ နာမ်ကောင်ကား အခိုင်းသမား သက်သက် ဖြစ် သောကြောင့် ထလော့၊ ကြွလော့၊ လုပ်လော့၊ ကိုင်‘ လော့-ဟု၍ ရုပ်ကောင် မထလျှင် ထဖြစ်အောင်၊ မသွားလျှင် သွားဖြစ်အောင်၊ မလုပ်လျှင် လုပ်ဖြစ် အောင် နာမ်ကောင်က အတွင်းမှနေ၍ မီးပြင်း ထိုးပေးသည်။ မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်သည်။ ထိုအခါ ရုပ်ကောင်မှာ မနေသာလေတော့ဘဲ ခါးတောင်း တကျိုးကျိုးနှင့် ယောက်ျားဘသား၊ နင်လား ငါလား ကြိုးစားရလေတော့သည်။

---

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာ၊ စားရေး၊ သောက်ရေး၊ နေထိုင်ရေး စသော ထိုထိုလူမှုကိစ္စအပေါင်း သောင်းခြောက် ထောင်တို့ကား ရမ္မက်တဏှာ၏ အဆောင်အယောင်၊ သို့မဟုတ် တဏှာ၏ အလုပ်အကျွေး ကျေးကျွန် များသာတည်း။ တဏှာရမ္မက်က ပွက်လောရိုက် အောင် မှိုင်းတိုက်လေသောအခါ ရုပ်မိုက် နာမ်မိုက် တို့က ဘာလုပ်ကြမည် ထင်သနည်း။ ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင် မှန်သမျှတို့သည် တဏှာကပ်လာလျှင် ဆတ်ဆတ် တုန်လာကုန်လေ၏။

အာနန္ဒာ၊ တပ်မက်ခြင်း ရမ္မက်တဏှာ ထန်ပြင်း လာခဲ့သော် ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်မှန်သမျှ ရပ် တည်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ကုန်။ တဏှာ၏အမိန့်ကို အားလုံး ခေါင်းညိတ် ကြရသည်ချည်း ဖြစ်၏။ တဏှာက ငါလိုချင်သည်၊ ငါစားချင်သည်၊ ငါဝတ် ချင်သည်၊ ငါပွဲလမ်းသဘင် ကြည့်ချင်သည်ဟု ဆန္ဒ ပြုလိုက်၏။ ထိုအခါ ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်က တဏှာ၏သြဇာကို ဖီဆန်ရပါမည်လော။ တဏှာ၏ အလိုသို့ မလိုက် "သင်းထိုက်နှင့် သင်းကံ" ဟူ၍ အဘယ်သူများ ငြင်းဆန်ဝံ့မည်နည်း။

အာနန္ဒာ၊ တဏှာက သွေးဆူဆူနှင့် အပူတိုက် လာသောအခါ လူကောင်၊ နတ်ကောင်၊ ဘာကောင် မဆို တဏှာ့ အလိုလိုက်ပြီး တဏှာ့ အကြိုက်ကို ဆောင်ရွက်ပေးကြရကုန်၏။တဏှာက ထမင်းဆိုလျှင်

www.dhammaransi.com

ထမင်းကို ရအောင်ရှာပေးရ၏။ တဏှာက ပုဆိုး တောင်းလျှင် ပုဆိုးကိုရအောင် ရှာပေးရ၏။ ထိုအခါ တဏှံပဋိစ္စပရိယေသနာဖြစ်လေ၏။ တဏှံ-တဏှာကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ပရိယေသနာ-ရှာမှီးခြင်း ဖြစ်လာရ၏။

အာနန္ဒာ၊ ပရိယေသန ဟူသော ရှာမှီးခြင်း၌ ရှာနည်း ဖွေနည်း အမျိုးမျိုးရှိ၏။ တရားသော နည်းဖြင့် ရှာမှီးခြင်းကို ဓမ္မေသနခေါ်၏။ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ တရားလက်လွှတ် ရှာမှီးခြင်းကို အနေသန ခေါ်၏။ ရှပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင် ရှိသူတို့ကား ဓမ္မေသန်=တရားဖြင့် ရှာမှီးမှုကိုသာ ပြုလေ့ရှိကုန်၏။

သို့သော် တဏှာမိုက်က ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင် အား ဖုတ်ပူမီးတိုက်၊ နားပူနားဆာ လုပ်လိုက်သော အခါ မျိုး၌ကား တရားသည် ဖြစ်စေ၊ မတရား သည်ဖြစ်၊ အရသာလျှင် ဘနဖူးကိုပင် သိုက်တူးကြ လေကုန်၏။ တဏှာအရှိင်း၏ မှိုင်းတိုက်ခြင်းခံရသော အခါ ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်တို့အဖို့ တုံးတိုက်တိုက်၊ ကျားကိုက်ကိုက်၊ တဇွတ်ထိုး တစောက်ကန်းတွေ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

အာနန္ဒာ၊ တဏှာကိုအကြောင်းပြု၍ ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်များက တဏှာခိုင်းသော အလုပ်ကို လုပ်ပေးကြရ၏။ တဏှာလိုချင်ရာရာကို ရှာကြရ၏။ ထိုရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်၌ တဏှာကြောင့် ပရိယေ သန ရှာဖွေမှုကိစ္စနှင့် လွှဲရှောင်မရအောင် ရင်ဆိုင်

www.dhammaransi.com

နေရ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်တို့သည် တဏှာ့အလိုကျ၊ တဏှာ့ထံ မျက်နှာသာရပြလို့အောင် အားသွန်ခွန်စိုက်၊ တက်သုတ်ရိုက်၍ ရှာဖွေခုံကျအရ အမြတ်ထွက်လာသည်ကား လာဘော=ရရှိခြင်း ပင်တည်း။

အာနန္ဒာ၊ တဏှာက အရှာခိုင်းသောကြောင့် တဏှာလိုချင်သော ပစ္စည်းများ ရလာ၏။ ထိုအခါ ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်သည် "ငါ့ကိစ္စပြီးပြီကော" ဟူ၍ ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းချခွင့် မရသေး။ တဏှာသခင်၏ အငြိုအငြင်ကို မခံဝံ့သောကြောင့် လိုချင်ရာကို ရအောင်ရှာပေးကြရသည်။ ရပြန်တော့လည်း ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်အဖို့ သွေးခမျာ သည်ဝတ်က မလွတ်နိုင်ရှာသေး။ ရလာသော ပစ္စည်းပစ္စယများ အပေါ်တွင် သင့်လျော်အောင် စီမံခန့်ခွဲရန်ကိစ္စ ဝိနိစ္ဆယနှင့် ရင်ဆိုင်လာရပြန်လေ၏။ ရလာသော ပစ္စည်းများကို ဘယ်နေရာမှာ ဘာလုပ်ရမည်။ အိမ်ဝယ်မည်။ ဇရပ်ဆောက်မည်။ ရေတွင်း တူးမည်။ ဟိုဟာ ဝယ်မည်။ သည်ဟာ လုပ်မည် စသောအားဖြင့် ပစ္စည်းကို အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ရမည့် ကိစ္စကို အဘယ်မည်သော ရုပ်ကောင် ရှောင်နိုင်ပါ မည်နည်း။

အာနန္ဒာ၊ လာဘံ-ရှာဖွေ၍ ရရှိလာသော ပစ္စည်းများကို။ ပဋိစ္စ-စွဲ၍။ ဝိနိစ္ဆယော-ဆုံးဖြတ်ရမှု

www.dhammaransi.com

တခု ထပ်ပိုး၍ လာပြန်၏။ စားဝတ်နေမှုက တဖြာ၊ ရောင်းရေးဝယ်တာက တဖုံ၊ ဝေပုံချပြီး ဆုံးဖြတ်ရမှု ကိစ္စတွေ ဖြစ်လာသည်။ ပစ္စည်း ရှာဖွေခြင်းမှာ အလှူကြည့်စရာအတွက် ရှာဖွေခြင်းမဟုတ်။ လုပ်ဖို့၊ ကိုင်ဖို့၊ စားဖို့၊ သောက်ဖို့ စသည်ဖြင့် ဖို့ပေါင်း အသခေ်ျတို့အတွက် ရှာဖွေရခြင်း ဖြစ်လေရာ ရရှိလာပြန်သောအခါ ဆုံးဆုံးဖြတ်ဖြတ်နှင့် သုံးစွဲတတ်ဖို့ဆိုသော တာဝန်ကလည်း ရုပ်ကောင် နမ်ကောင်ကို ဖိစီးပါချေ၏။ ဤသည်ကိုလည်း ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်ဆိုသော အနေ့ကောင်က ကြောက်ရမှန်း၊ လန့်ရမှန်း မသိရှာ။

အာနန္ဒာ၊ လာချေသေး၏။ သင် ရှုဦးလော့။ ဝိနိစ္ဆယံ-ဘာလုပ်မည်၊ ညာလုပ်မည်၊ ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲမှီလျက် ဆန္ဒရာဂေါ- နှစ်သက် တပ်စွန်းခြင်း ဖြစ်လာ၏။ မိမိပစ္စည်းကို နွားကုပ်လက်ကိုင် ဆုပ်ထားလို၏။ ထိုဆန္ဒရာဂကို အကြောင်း ပြုပြန်၍ အဇ္ဈောသနံ=တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်လာ၏။ ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ဆုပ်မိ လျှင် မလွှတ်နိုင်၊ တွယ်ထား၊ ကပ်ထား မြဲမြံစွာ ဖက်ထားဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို ပြန်၍ တိုက်တွန်းချက် အပြည့်အနှက်နှင့် ဖြစ်လာ၏။

အာနန္ဒာ၊ ဤမျှဖြင့်မပြီးလေသေး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကားပတ်ဆဲလည်ဆဲပင်ဖြစ်၏။ အဇ္ဈောသနံ-တိုက်တိုက်

www.dhammaransi.com

တွန်းတွန်းနှင့် မြဲမြံစွာ တွယ်ဖက်ထားခြင်းကိုပဋိစ္စ–အကြောင်းတခု၊အထောက်အထားပြု၍၊ပရိဂ္ဂဟော–ကိုယ်နှင့်မကွာ ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးထားခြင်း သိမ်းဆည်းမှု ဖြစ်လာ၏။ မိမိပစ္စည်းကို"အထိမခံ၊ ကြွေးပန်းကန်"မျိုး ဖြစ်လာ၏။ ထို သိမ်းပိုက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မစ္ဆရိယ–ဝန်တိုခြင်း ဖြစ်လာ၏။ မပေးလို။ မကမ်းလို၊သူမသိစေလိုသော စိတ်တို့သည် တရိတ်ရိတ်နှင့် မိုးတိမ်လိပ်များအလား ကြီးထွားလာကုန်၏။

အာနန္ဒာ၊ဝန်တိုခြင်း ဖြစ်လာသော ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်အားထိုဝန်တိုခြင်းက အဘယ်မျှလွှမ်းမိုးကြီးစိုးပြန်မည် ထင်သနည်း။ "ဟေ့ကောင်၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေ သူခိုး ခိုးကုန်ရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ" ဟူ၍ မစ္ဆရိယက ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်အား လုံခြုံအောင် အစောင့်အနေ ချထားလိုက်ပြန်သည်။ မစ္ဆရိယံ=ဝန်တိုခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ=စွဲ၍၊အာရက္ခော=စောင့်ရှောက်မှု တာဝန်တွေ ဖြစ်လာရပြန်၏။

အာနန္ဒာ၊ အာရက္ခ=စောင့် ရှောက် ခြင်းကား လက်ချည်း သက်သက်ဖြင့် ထိုရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်က လုံအောင် စောင့်ရှောက် နိုင်ပါမည်လော။ ထိုအခါလုံခြုံမှုအတွက် လက်နက်တွေ လိုလာသည်။ လက်နက်ရှိမှ ဖြစ်မည်ဟူသော အခြေစိုက်လာသည့် အလျောက် ထိုရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်ကား ဓား

www.dhammaransi.com

ကိုလည်း ဆောင်ရလေ၏။ ဒုတ်ကိုလည်း ကိုင်ရလေ၏။ စကားလည်းများ ရန်လည်း ဖြစ်ရလေ၏။ ရိုက်-နှက်-ထိုး-ခုတ် စသော ဒုစရိုက် မှုတို့သည် အမျိုးမျိုး ရှုပ်ပွေလာကုန်၏။

အာနန္ဒာ၊ ဤသည်တို့ကား ဝေဒနာ ခံစားမှု အရင်းခံမှ ပေါက်ပွားလာသော ခြွေရံသင်းပင်း ရောင်းရင်းတို့ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ ရုပ်ကောင်၊ နာမ်ကောင်တို့သည် ဤသည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပာဒ်များ အပေါ်၌ အခြေစိုက်ကာ မမိုက် ချင်ပါဘဲလျက်လည်း ရုပ်မိုက်၊ နာမ်မိုက်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြရကုန်၏။

အာနန္ဒာ၊ သင် စူးစိုက်စွာ နာလော့။ အခါ ခပ်သိမ်း အချိန်အခါမရွေး၊တစုံ တယောက်သော ရုပ်ကောင် နာမ်ကောင်အား မည်သည့်နေရာ၌ မည်သို့သော အခြင်းအရာနှင့်မျှ စောင့်ရှောက် ရခြင်း မရှိခဲ့သော် ယင်းစောင့်ရှောက် မှုသည် လုံးဝ ချုပ်ပြတ် ရပ်စဲသွားလေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုတ်၊ ဓားစသော လက်နက်များ ဆောင်ရခြင်း၊ ခိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်ခြင်းစသောမလိုလားအပ်သည့် အကုသိုလ်မှု ဒုစရိုက်တို့သည်ဖြစ်ကုန်ရာဦးမည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။မဖြစ်နိုင်တော့ပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထို့ကြောင့် အာနန္ဒာ၊ စောင့်ရှောက် ရခြင်းသည် သာလျှင် လက်နက် ဒုတ်၊ဓားစသော လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်ရခြင်း၏ အကြောင်း အရင်း

www.dhammaransi.com

တည်း။အခြေခံနိဒါန်းတည်း။ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ တည်း။ အထောက်အပံ့ ပစ္စည်း ဖြစ်သတည်း။

အာနန္ဒာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရ=မသိမှု အကြောင်းခံကြောင့် ပြုပြင်မှုတို့ ဖြစ်ရသည် စသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား ဝဋ္ဋဆင်းရဲလျှင် မူလဘူတ အကြောင်းခံသောကြောင့် "ဝဋ္ဋမူလ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" မည်ပေ၏။ တဏှာ ပစ္စယာ ပရိယေသနာ=တပ်မက်မှုကြောင့် ရှာမှီခြင်း ဖြစ်ရသည် စသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား ရှာမှီခြင်း၏ အကြောင်းကို အရင်းခံသောကြောင့် "သမုဒါစာရ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" မည်ပေ၏။

အချုပ်အားဖြင့် ဝဋ္ဋမူလတဏှာ၊ သမုဒါစာရ တဏှာ ဟူ၍ ဤသို့ တဏှာကို ခွဲခြား၍ မှတ်နိုင်၏။ ယင်း တဏှာ နှစ်မျိုးစလုံးပင် ဝေဒနာဟု ပေါင်းဆုံမိကုန်၏။ ဝေဒနာကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းတဏှာ နှစ်မျိုးစလုံး ဖြစ်ရကုန်၏။ ဤသည် တို့ကိုသည်း ခွဲခွဲခြားခြား သင် မှတ်သားလေဦးလော့ အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ဘုရား။

တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နေခြင်းမှ ရပ်ဆိုင်းမသွားသေး။ စန္ဒာယုန်အိမ်သည် မိုးတိမ်ယံမှ ဘုရားသခင်၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို နာလျက်ရှိနေ၏။ ဤတောအုပ်မှ မလှမ်းမကမ်းသို့ လှမ်းမျှော်လိုက်သော် မီးရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ကမ္မာသဓမ္မရွာကြီး၏ ညရှုခင်းကို ရေးရေး မြင်နိုင်၏။

---

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာဟု ခေါ်လိုက်သော ဗုဒ္ဓ၏ အသံတော်သည် ညဉ့်ဦးယံ၌ ထွက်လာ၏။ အရှင်အာနန္ဒာကား ဘုရားသခင်၏ ရှေ့ဘော်တွင် ဒူးတုပ်၍ ရိုသေစွာ ခစားလျက် တရား နာနေလျက်ပင်။ ဗုဒ္ဓသည် အာနန္ဒာအား အကျယ်ပွား၍ ဟောကြားရန် ရှိနေသေးသည့်အတွက် အာနန္ဒာဟု ခေါ်တော်မူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ သင် မှတ်လေဦး။ နာမ်၊ ရုပ်အကြောင်းကို ထပ်သောင်း၍ ငါ ဆက်ဦးအံ့။ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံ=ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်ရသည်ဟု ငါ ဆိုခဲ့ပြီ။ နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်ပုံကို ဤသို့အားဖြင့်လည်း မှတ်နိုင်သေး၏။

အာနန္ဒာ၊သိမှုသည် ဝိညာဏ်၊ဝိညာဏ်သည် သိမှုဖြစ်၏။ ထိုသိမှုခေါ်သော ဝိညာဏ်သည် အမိဝမ်း၌ မသက်ရောက်ခဲ့သော် နာမ်၊ ရုပ်သည် ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်လာနိုင်ပါမည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။မဖြစ်တည်နိုင်ပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ ဝိညာဏ်သည် အမိဝမ်း၌ ဖြစ်လာလေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လာပြီးမှ ထိုဝိညာဏ် ချုပ်သွားခဲ့သော် နာမ်၊ ရုပ်သည် ဤကိုယ်ကာယ ဖြစ်ခြင်းငှာ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ သူငယ်အားရင်း၊ သူငယ်မအားရင်း ဝိညာဏ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ချုပ်သွားငြားအံ့။ နာမ်၊ ရုပ် သက်သက်က ထ၍ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ခြင်း၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ပါမည်လော။

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာ။ ။မရောက်နိုင်ပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထို့ကြောင့် အာနန္ဒာ၊ ဝိညာဏ်သည်သာလျှင် နာမ်၊ ရုပ်၏ အကြောင်းရင်းတည်း။ ဝိညာဏ်သာ နာမ်၊ ရုပ်၏ အခြေခံနိဒါန်းတည်း။ ဝိညာဏ်သာ နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယတည်း။ ဝိညာဏ်သာ နာမ်၊ ရုပ်၏ အထောက်အပံ့ပစ္စည်းဟု သင်မှတ်လော့။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ နာမရူပပစ္စယာဝိညာဏံ=နာမ်၊ ရုပ်ကြောင့် သိမှု ဖြစ်ရသည်ဟု ငါဆိုခဲ့၏။ ယင်းဝိညာဏ်ဖြစ်ပုံကို ဤသို့သော အကြောင်းတမျိုးဖြင့်လည်း သင် မှတ်သားနိုင်သေး၏။

အာနန္ဒာ၊ ဝိညာဏ်သည် နာမ်၊ ရုပ်တည်းဟူသော မှီတွယ်စရာ အမာခံရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ နာမ်၊ ရုပ်၌ မှီတွယ်ရာ မရခဲ့သော် နောင်သောအခါ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းနှင့်တကွ ဆင်းရဲမျိုးစုံ ထင်ရှားနိုင်ပါမည်လော။

အာနန္ဒာ။ ။မထင်ရှားနိုင်ပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထို့ကြောင့် အာနန္ဒာ၊ ထိုနာမ်၊ ရုပ်သည်သာ ဝိညာဉ်၏ အကြောင်းရင်း အခြေခံနိဒါန်း၊ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယ၊ အထောက်အပံ့ ဖြစ်ကြောင်းကို သင်ကောင်းစွာ မှတ်လေလော့။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ နာမ်၊ ရုပ်ကို ဤဥပမာဖြင့်လည်း သင် မှတ်လိုက မှတ်နိုင်သည်၊မှတ်သင့်သေးသည်။အာနန္ဒာ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် မင်းအား ဤသို့ ဆိုကုန်ရာ၏။ သင့်ကိုမည်သူက မင်းမြှောက် ထား သည်။ ငါတို့က မင်းအဖြစ် တင်မြှောက်ထားသည် မဟုတ်ပါလော။ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်က အိမ်ရှေ့ မင်းအဖြစ်၊ သူက စစ်သေနာပတိအဖြစ်၌ ရပ်တည် ခြင်း မရှိခဲ့သော် သင်တယောက် ထီးတည်း မင်း ဖြစ်ရာပါသလော။ ငါတို့ကော သင့်အား မင်းအဖြစ် မြင်ကြရကုန်ရာသလောဟု ဆိုကုန်လေရာ၏။

အာနန္ဒာ၊ ထိုအတူ နာမ်၊ ရုပ်ကလည်း ဝိညာဏ် ကို ဤသို့ ပြောသည်နှင့် တူ၏။ သင့်ကို ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်ဟု မည်သူက ပြုအပ်သနည်း။ ငါ ပြုအပ် သည် မဟုတ်ပါလော။ အကယ်၍ သင်သည် ခန္ဓာ သုံးပါးကိုရင်း၊ ဟဒယဝတ္ထုကိုရင်း မမှီ မတွယ် လေဘဲ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် မည်နိုင်ရာပါမည်လော။ ငါတို့ကကော သင့်ကို ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ် အဖြစ်ဖြင့် မြင်နိုင်ကုန်ရာပါမည်လောဟု နာမ်၊ရုပ်က ဝိညာဉ်

၁။ ယထာဟိရာဇပုရိသာရာဇာနံ၊ ပ၊ (မဟာဝဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၊ မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၉၃-ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

အား ပြောလေဟန် ဤပုံနှင့် ဟပ်၍လည်း သင် မှတ်နိုင်သည် အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဤသို့လျှင် နာမ်၊ရုပ်နှင့် ဝိညာဉ်တို့ကိုအချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် သတ္တဝါ ကောင်သည် ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ အိုမူလည်း အိုရာ၏။ သေမူလည်း သေရာ၏။ စုတိ၏ အစွမ်း အားဖြင့် တဘဝမှ တဘဝသို့ ထပ်တလဲလဲ တွေ့မူ လည်း တွေ့ရာ၏။ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်း အားဖြင့် ဘဝသစ်၌ အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။

ဤသို့ ဝိညာဉ်နှင့် နာမ်၊ ရုပ် အချင်းချင်း ကျေးဇူး ပြုသော အားဖြင့် အဓိဝစနပထော= စကားပြောဖို့ဝေါဟာရ ဖြစ်လာ၏။ နိရုတ္တိပထော= အခေါ်အနက်ပြုရာ သဒ္ဒါ ဖြစ်လာ၏။ ပညတ္တိ ပထော=ခေါ်ဝေါ်သမုတ်စရာ ပညတ် ဖြစ်လာ၏။ ပညာဝစရံ=ပညာ ကွန့်မြူးစရာ ဉာဏ်စားကျက် ဖြစ်လာ၏။ ဝဋ္ဋံဝတ္တတိ=သံသရာ စက်ရဟပ်ကြီး ချာချာလည် လာ၏၊ ဣတ္ထတ္တံ=ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ဖို့ အထင်အရှား ဖြစ်လာ၏။

အာနန္ဒာ၊ ဤသို့ ဤသို့လည်း ခွဲခွဲ ခြားခြား မှတ်သားမိစေဦးလော့။

အာနန္ဒာ။ ။တင်ပါ့ဘုရား။

www.dhammaransi.com

တောအုပ်ကြီးသည်သာ မှောင်ရိပ်တွင် အိပ်မောကျနေ၏။ လရောင်ကား မမှိတ်သေး။ ထိုအတူ တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ တရားသံသည်လည်း မတိတ်သေး။

(ဒီဃနိကာယ်၊ မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၊
မဟာနိဒါနသုတ်၊ ၄၇၊ ၅၄၊ ဆဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၁၈)

သင်းချိုင်းစည်ကားအောင်လုပ်နေသူများ

မအလိုလိုက်လျှင် မိုက်ဖက်ပါတတ်သည်ဟူ၍ရင်း၊ မယားထိလျှင် ခေါးကြည့် ဟူ၍ရင်း၊ မ အတွက်နှင့် အသက်သေသူ ဟူ၍ရင်း ဤသို့ စသောအားဖြင့် ပြောကြဆိုကြသော စကားများ ရေပန်း စားလာခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၏။

ထိုစကားများ၏ မြစ်ဖျားခံရာကား မ၊ မိန်းမဖြစ်၏။ မိန်းမ အတွက် ဤစကားပုံများ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစကားလုံး တို့သည် အတုံးလိုက်၊ အတစ်လိုက် လူတို့၏ အာခံတွင်းထဲသို့ ဒိုက်ဗင်ထိုး၍ ဆင်းလာကုန်ကြသည်မှာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။

မိန်းမတို့၏ စိတ်အာရုံလောက် ယောကျ်ားတို့၏ စိတ်ကို တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားစေနိုင်သော အရာသည် မရှိ။ မိန်းမ တို့၏ ရူပါရုံ၊ ရုပ်အဆင်းသည်သာ ယောကျ်ားသားတို့၏ စိတ် နှလုံးကို ထုံးလိုချေ၊ ရေလိုနှောက်နေသည့် လက်နက်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား မြွက်ကြားသွားတော်မူ၏။

အချုပ်အားဖြင့် ယောကျ်ားများ ဖောက်ပြားကြ၊ ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ရောက်ကြရသည်မှာ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲမေးခဲ့လျှင်

www.dhammaransi.com

မိန်းမကြောင့်၊ မိန်းမကြောင့်ဟု ဖြေရမည်သာ ဖြစ်၏။ မိန်းမအတွက်နှင့် ယောကျ်ားအချင်းချင်း ရက်စက်စွာ သတ်ကြ၊ ဖြတ်ကြ၊ ရိုက်နှက်ကြ၊ ထိုးခုတ်ကြ၊ ဤသို့ မလိုလားအပ်သော မှုခင်းများ ဖြစ်ပွားကြရသည်မှာ မိန်းမသာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤကမ္ဘာသည်ရင်း၊ ထိုထိုကမ္ဘာသည်ရင်း မည်သည့် ကမ္ဘာမှ မိန်းမနှင့် ကင်းလေမည် မဟုတ်။ မိန်းမသည် ကမ္ဘာတိုင်း ကမ္ဘာတိုင်း၏ အဆင်တန်းဆာတမျိုး အသွင်ဖြင့် ထင်နေမည်သာ ဖြစ်၏၊ မိန်းမ မပါလျှင် ကမ္ဘာတည်၍ ဖြစ်မည် မဟုတ်။

မိန်းမရှိနေသရွေ့ ယောကျ်ားလောက၌ သတ်ပွဲ၊ ရိုက်ပွဲများလည်း မည်သည့်အခါမျှ ကင်းလေမည် မဟုတ်။ မိန်းမအတွက်နှင့် ပတ်သက်၍ ယောကျ်ားလောကတွင် ရှေးကလည်း သတ်ခဲ့ပြီ။ ယခုလည်း သတ်နေဆဲ။ နောင်တွင်လည်း သတ်ကြ၊ ဖြတ်ကြ၊ ရိုက်နှက်ကြဦးမည်သာတည်း။

ထင်ရှားစေပါအံ့။ ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်အခါက မိန်းမတယောက်ကို အကြောင်းပြုလျက် ယောကျ်ားပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်တို့ မြို့ပျက်ခမန်း သောင်းကျန်းခဲ့ကြဘူးပေသည်။

နေရာကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကြီး အတွင်း၌ ဖြစ်၏။ ပြည့်တန်ဆာမ တယောက်သည် မက်လောက်အောင် အတော်ချော၊ အတော်လှ၏။ နာမည်ကျော် အမ္ဗပါလီနီကဲ့သို့ ကြေးကြီးစား ပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်၏။ ကြေးရည်တတ် ယောကျ်ားများမှသာ သူ့အပါးသို့ ချဉ်းကပ်နိုင်သော ဟူပေ၏။

www.dhammaransi.com

ယင်းအချောအလှ မျိုးမမပကာသနီကို အကြောင်းပြု၍ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကြီးသားကာလသားလောက၌ အုပ်စုနှစ်စုကွဲသွား၏။ အခဝမတည့် ဖြစ်ကုန်လေ၏။

ကာလသားအုပ်စု တစုက ထိုပြည့်တန်ဆာမအား သူတို့ချည်းသာ ပျော်ပါးလိုကုန်သည်။ သူတို့သည်သာ အတွေ့ထူးဝယ်ယစ်မူးလိုကုန်သည်၊ တဖက်အုပ်စုမှ ကာလသားများအား လုံးဝ ပျော်ပါးခွင့် မပေးလိုကြကုန်။

တဖက်သော အုပ်စုဝင် ကာလသားများမှာလည်း ခေသူများမဟုတ်ကြ။ ကြေးကြီးပေး၍ ထိုပြည့်တန်ဆာမအား သူတို့ချည်းသာ ပျော်ပါးလိုကြကုန်သည်။ ဟိုဖက် အုပ်စုက အကောင်တွေကို ယောင်လို့မှ မြည်းခွင့် မပေးလိုကြ။

ဤသည်ကအစ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ကြလေ၏။ တဖက်နှင့်တဖက် ပထမသော် တကျက်ကျက် ဖြစ်ရုံလောက်သာ ရှိသည်။ နောက်တွင်မူ ပဋိပက္ခမှုမှာ တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာသည်။ အဆီတရစ်၊ အသာတရစ်၊ လုံးကျစ်ဖွံ့ထွား၊ သွားရေတမြားမြား ကျချင်စရာ ကောင်းလှသော ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏ ရူပါရုံဆွဲခေတ်ကြောင့် ဦးရာလူတောက်တဲ့ကပ် ကပ်ကြရာမှအစ အချင်းချင်း စကားများကြ ရန်ဖြစ်ကြလေသောအခါ အနိုင်အရှုံး၊ လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကုန်လေ၏။ ခဲနှင့် ထုသူက ထု၊ လက်သီးစွမ်းပြသူကပြ၊ ဓားမိုး၊ ဒုတ်ဝဲ၊ လှံကို ဆွဲသူကဆွဲနှင့် လူသတ်ပွဲကြီး ဖြစ်လာလေ၏။

ထိုသည့် အဓိကရုဏ်းကြောင့် အချို့ သေ၊ အချို့ ခြေကျိုး၊ အချို့ လက်ပြတ်၊ အချို့မှာ ဒဏ်ရာ အနာတရနှင့် မရှုမလှသွေးမြေကျ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

ပေယ်ဗွီးခါပေ

www.dhammaransi.com

အချိန်မှာ တမြို့လုံး ဝါဝါထိန်နေသော ဆွမ်းခံချိန်ဖြစ်သည့်အလျောက် ရဟန်းတော်များသည်စီတန်းလျက်ဆွမ်းခံလျက်ရှိနေကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ခေါးရောင်တဖွေးဖွေး၊ လုံချည်ရေးတပြောင်ပြောင်နှင့် ရှိနေသော ခေါးကြား၊ ဒုတ်ကြား၌ ဆွမ်းခံကိုယ်တော်များ ပိတ်မိနေသဖြင့် ယင်းရိုက်ပွဲရှုကွက်များကို မမြင်လိုဘဲလျက်မြင်နေကြရလေသည်။

ဆွမ်းခံရင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသော မြို့တွင်းက ထိုသတင်းသည်ကျောင်းသို့အထိ ပါလာသည်။ ဆွမ်းစားပြီး လေသောအခါ ထိုဖြစ်ရပ်ကို မျိုသိပ်မထားနိုင်သော ကိုယ်တော်အချို့က ဘုရားသခင်ဆံတော်သို့ သတင်းပို့ကြလေ၏။

ဘုရားသခင်အနေဖြင့် ထိုသတင်းစကားမျိုးကို မကြားလိုသော်လည်း ရဟန်းအချို့က အရင်းအတိုင်း ဖောက်သည်ချလေသည့်အတွက် နားရှက်ရှက်နှင့်ပင် ကြားတော်မူရလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့် နှုတ်မြွက် ဆုံးမတော်မူရလေ၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ဤအလုပ်ကား သင်တို့အလုပ်မဟုတ်၊သင်တို့အနေဖြင့် လုပ်ရန်အလုပ် နှစ်မျိုးသာရှိ၏၊ တမျိုးကား တရားကိုအားထုတ်ခြင်း၊ နောက်တမျိုးကား ရေငုံနှုတ်ပိတ်၊ ခပ်မဆိတ်နေခြင်း၊ဤနှစ်မျိုးသာ သင်တို့အလုပ်ဖြစ်ပေသည်"ဟု မိန့်တော်မူပြီးနောက် ဤသို့ဖြစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြုကာ အောက်ပါအတိုင်း ဥဒါန်းကျူးတော်မူလိုက်လေသတည်း။

ကာမ၏စွမ်းအားဖြင့်ရောက်တတ်သူလည်းရှိ၏။ရောက်အပ်သူအရောက်ခံရသူလည်း ရှိ၏။ ထိုနှစ်မျိုးစလုံးသည် ဇရာဖြင့်ပြွမ်းနေ၏၊ ဇရာဖြစ်ထူများသာ ဖြစ်ကြ၏။ တဏှာရောဂါ၊

www.dhammaransi.com

ရာဂရောဂါ စွဲကပ်နေသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရောဂါထကာ အမြဲနာကျင်နေ၏။ သိက္ခာသရကို လိုလားကြသော အကြင်သူတို့သည် သီလဗ္ဗတ ဖြဟ္မာစရိယအကျင့်ကို အသက်ကဲ့သို့ အလုပ်အကျွေး ပြုကြကုန်၏။ ဤကားတခုသောအစွန်းဖြစ်၏။

အကြင်သူတို့သည်ကား ကာမမှုတို့၌ အပြစ်မရှိဟု အယူရှိကုန်၏။ ဤကား တခုသောအစွန်းဖြစ်၏။ ထိုအစွန်းနှစ်ခုတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို ပွားစီးစေလျက် သင်းချိုင်း စည်ကားအောင် ပြုကုန်၏။ ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘောကို ပွားစီးစေသူတို့သည် အယူပဒါ၊ အစွဲအလမ်းတခုခု၊ ဒိဋ္ဌိတမျိုးမျိုးကို ပွားစီးစေသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ယင်းအကြောင်းကို မသိသူအချို့တို့သည် တဏှာ ဖြတ်တောက်မှုမှ ဆုတ်နစ်ကုန်၏။ အချို့တို့ကား ဘဝပြတ်မှ အေးမည်ဟူ၍ တပြေးတည်းပြေးနေကုန်၏။ အကြောင်းသိသူတို့ကား ပြေးဘို့ဝေးစွ၊ သင်းချိုင်းအနီးသို့ပင် မသိကြတော့ကုန်။ သင်းချိုင်းရှိသည်ဟူ၍ပင် မထင်လေတော့ကုန်။ ထိုသူတို့အဖို့ ပညတ်စရာ ဝဋ္ဋဟူသည် မရှိတော့ပြီ၊ ပြတ်လေပြီတည်းဟု ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူလေသတည်း။

(ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၊
ဂဏိကာသုတ်၊ ၁၆၆၊ ဆဠ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

၁၉

သဟာဓမ္မိကပဉှာဆယ်ပါး

ခတ္တိကာသဏ္ဍာဟူ၍ ပြည်နယ်တခုရှိ၏။ ထိုပြည်နယ်တွင် ထင်ရှားသော အကျော်ဒေးယျများကို ရွေးထုတ်၍ သန်းခေါင်စာရင်း ပြုလုပ်ခဲ့သော် စိတ္တသူကြွယ်ကို ချန်လှပ်ထားခဲ့၍ မဖြစ်ချေ။ စိတ္တသူကြွယ်ကား ပြည့်မျက်နှာဖုံးများစာရင်းတွင် ထိပ်ဆုံးမှ ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

စိတ္တသူကြွယ်၏ထင်ရှားခြင်းကား ဓနဂုဏ်ကြောင့် မဟုတ်၊ စာတတ်၊ ပေတတ်၊ စကားတတ်၊ ဗဟုသုတအရာ၌ နှံ့စပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

စိတ္တသူကြွယ်သည် ပညာလည်းကြီး၏။ ပညာရှိသောအကျင့်ကိုလည်း ကျင့်၏။ နက်နဲသော အဘိဓမ္မာသဘော၊ ပရမတ်တရားများကိုလည်း အနှစ်ကျကျ သိထားသူဖြစ်၏။ အတွေးအခေါ်လည်း ဆန်းသစ်၏။ စကားပရိယာယ်လည်း ကြွယ်၏။ ဆန်းကြယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သောအရာတွင် သူ့သာလျှင် အတော်ဆုံးဖြစ်သည့် “တေဒဂ်ဘွဲ့”ကိုပင် ရရှိထားသူ ဖြစ်လေသည်။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

အဘိဓမ္မာ သဘောတရားကို ရဟန်း သံဃာတော်များနှင့် ဆွေးနွေးဘက် ဖြစ်သောကြောင့် သံဃာ့လောက၌ထင်ရှားရုံမက သူ့အား သံဃာတော်များကပင် ချီးကျူးခြင်းပြုကြကုန်၏။

စိတ္တသူကြွယ်၏ ညဉ့်တခုမှာ သူနှင့် ဝါဒချင်းတူသည် ဖြစ်စေ မတူသည်ဖြစ်စေ၊ထင်ရှားကျော်ကြားသောပညာရှင်ထံ ချဉ်းကပ်လျက် သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ ပညာရှိပီသစွာ ဆိုပြောလေ့ ရှိခြင်းပင်တည်း။

သူနေထိုင်ရာ မစ္ဆိကာသဏ္ဍာသို့ မည်သည့်အယူဝါဒ ရှိသူမဆို အကျော်ဒေးယျပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး ရောက်ရှိလာသည် ကြားသော် စိတ္တသူကြွယ်သည် ဦးဦးဖျားဖျား သွားရောက် တွေ့ဆုံကာ ပညာချင်း နှိုးနှော့လေ့ ရှိ၏။

အခါတပါးတွင် နာဋ္ဌအမည်ရှိသော နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းတဦး သည် နောက်ပါတပည့် တက္ကတွန်းငါးရာခြံရံလျက် ထိုမစ္ဆိကာ သဏ္ဍာသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ထို နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းကား သာမည အညတရ ပုဂ္ဂိုလ်စားမျိုးမဟုတ်။ ဘုရားအမည်ကို ခံယူနေသူ ရောမ တက္ကတွန်းအရှင်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားဟုအခေါ်ခံနေသော နိဂဏ္ဌသည် စိတ္တသူကြွယ်၏ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း ကြားဘူးနားဝ ရှိထားပြီး အကြောင်းသိပြီး ဖြစ်၏။ သိလျက်နှင့် ရောက်လာသည်ကို ထောက်သော် စိတ္တသူကြွယ်လောက်ကို မမှုလောက်ဟု ထင်၍ ရောက်လာခြင်းပေလောဟူ၍ တွေးထင်နိုင်စရာရှိ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း မစ္ဆိကာသဏ္ဍာသို့ရောက်လာ သည် ဟူသော သတင်းကို ကြားလျှင် စိတ္တသူကြွယ်သည်

www.dhammaransi.com

လျင်စွာပင် သွား၍ နိဂဏ္ဌနှင့် တွေ့ဆုံသည်။ မိတ်ဆက်စကား ပြောသည်။ နိဂဏ္ဌလည်း ဝမ်းမြောက်စွာပင် စိတ္တသူကြွယ်နှင့် အလ္လာပသလ္လာပစကား ဆိုပြောသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့ များစွာ နေထိုင်ရာ ဤမစ္ဆိကာသဏ္ဍသို့ နိဂဏ္ဌ ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ စည်းရုံးရေးအတွက် ဖြစ်တန်လေရာသည်။ သူ၏ ပြောစကားများကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် စိတ္တသူကြွယ် ကဲ့သို့သော ဗုဒ္ဓဝါဒီ ခေါင်းဆောင်တဦးအား သူ့ဖက်သို့ ပါလာအောင် မြှူဆွယ်လေသည့်အသွင် ထင်ဟပ်နေပေသည်။ စိတ္တ သူကြွယ်အား ရှေးဦးစွာ ပညာစမ်းလိုက်သည့် သဘော၊ သို့မဟုတ် သူ၏ ခံယူချက် အတိမ်အနက်ကို ခန့်မှန်းလိုသည့် ဆန္ဒဖြင့် နိဂဏ္ဌ သည် ဤသို့ စကားတလုံး ပစ်သွင်း ကြည့်လိုက်၏။

"အို သူကြွယ်၊ အတ္ထိ အဝိတက္ကော-အာရုံကို မတွေးတော ခြင်းသည် ရှိ၏။ အတ္ထိအဝိစာရော=အာရုံ၌ မစူးစမ်းခြင်းသည် ရှိ၏။အတ္ထိသမာဓိ=တည်ကြည်ခြင်းသည်ရှိ၏ဟုရဟန်းဂေါတမက တွင်တွင် ဟောပြောနေပါပကောလား။ သူ့စကားကို သင်ယုံ သလော"ဟူသောဤပုစ္ဆာစကားဖြင့်စိတ္တသူကြွယ်၏အာဘော်ကို အစ်ထုတ်ကြည့်လိုက်၏။ထိုမေးခွန်းကို စိတ္တသူကြွယ်က ပေါ့ပါး စွာပင်ဖြေ၏။

"အို အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ ကျွန်ုပ်လာခဲ့ရခြင်းမှာ ရှင်ကြီးဂေါတမ၏ စကားကို ယုံကြည်သူ တယောက်အနေဖြင့် ရောက်လာခြင်း မဟုတ်ပါ။"

ဤအသံကိုကြားလတ်သော် နိဂဏ္ဌသည် များစွာနှစ်ထောင်း အားရခြင်း ဖြစ်သွား၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းကား "စိတ္တသူကြွယ်သည်

www.dhammaransi.com

ရှင်ဂေါတမ၏ ဝါဒါကို လက်ခံနေသူ မဟုတ်”ဟု အတွေး ရောက်လေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့် နိဂဏ္ဌသည် ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် ခါးကိုကော့၍ လည်ကိုမော့လျက်မှ သူပရိသတ်အား အပေါ်စီးမှ ကဲ၍ကြည့်ပြီး လျှင် ဤသို့ ကြွားကြွားဝင့်ဝင့် ရင့်ကြွေးလိုက်လေသတည်း။

“ဟရေး အချင်းရို့၊ အချင်းရို့၊ ဤသူအား သင်တို့ ကြည့်ကြကုန်၊ ရှုကြကုန်၊ မှတ်ထားကြကုန်။ နာမည်ကျော် စိတ္တသူကြွယ်ဆိုသူကား ဤသူပင်တကား။ သူသည် ဥဇုကော= လူရိုးလူဖြောင့်။ အသဌော-ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲခြင်း မရှိ။ အမာယာဝီ=မလှည့်စားတတ်။ အကြင်သူသည် ဝိတက်၊ဝိစာရ= ကြံတွေးမှု၊ စူးစမ်းမှုတို့ကို ချုပ်ငြိမ်းစေအပ် ကောင်းသည်ဟု ထင်လေအံ့။ ဝါ၊ တွေးခေါ်ကြံစည်ခြင်း သဘောလည်း မရှိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တုံသဘောလည်း မရှိဟု ဆိုလေငြားအံ့။ထိုသူသည် လေကို ပိုက်ကွန်ဖြင့် ထောင်၍ ဖမ်းနေသူဟု ငါ ထင်၏။ အဟုန်ဖြင့် စီးဆင်းလာသော တောင်ကျချောင်းရေကို လက်ခုပ် ဖြင့် ဆီး၍ တားနေသူဟု ငါမြင်၏။”

ဤသို့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ အားရပါးရ စိတ္တသူကြွယ်၏ အကြောင်းကို သူ၏ တပည့်လက်သား တဏှာတွန်းများအား ချီးမွမ်းသတင်း သင်းပျံ့စေပြီးသည့် အဆုံးတွင် နိဂဏ္ဌသည် ဆွယ်လုံး ပိုးလုံးများကိုပါ သပ်ရိုက်၍ သွင်းလိုက်လေသည်။

သို့သော် စိတ္တသူကြွယ်ကား ပါးနပ်လိမ္မာလှ၏။ဤနိဂဏ္ဌကား ငါ့အပေါ်တွင် အထင်မှားနေပြီတကား။ ငါနှင့် ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓနှင့် ငါအား ကင်းကွာအောင် ငါ့ကို ခွာနေချေ၏။ အမှားကို

www.dhammaransi.com

အမှန်ရောက်အောင် ပြုပြင်ရန်တာဝန်မှာ ငါ့တာဝန် မဟုတ်ပါလောဟု စဉ်းစားကာ ဤစကားကို ဆိုရလေ၏။

"အို အရှင်၊ အရှင်မည်သို့ထင်ပါသနည်း။ ဉာဏ်နှင့်သမာဓိဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ယင်းနှစ်မျိုးတွင် မည်သည်က ထူးမြတ်ပါသနည်း"ဟု တုံ့ပြန်မေးလျှောက်ချက် ထွက်လာသော အခါ၌ကား နိဂဏ္ဌသည် စိတ္တသူကြွယ်အား စူးစိုက်စွာ ကြည့်လျက်မှ ဤသို့ အသံထွက်လာ၏။

"အို ဂဟပတိ၊ ယင်းကိစ္စအတွက် ပြဿနာ ထွက်စရာပင် မရှိ။ သဒ္ဓါကား ယုံကြည်မှု သက်သက်မျှသာ။ ဉာဏ်သည်ကား အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းရောက်၊ ထိုးဖောက်မြင်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် သဒ္ဓါထက် ဉာဏ်က ထူးမြတ်ပေသည်"ဟု ဖြေ၏။

စိတ္တသူကြွယ် လိုချင်သည်မှာလည်း ဤအဖြေပင် ဖြစ်၏။ လိုချင်သောအဖြေကို နိဂဏ္ဌထံမှ ရရှိသောအခါ နိဂဏ္ဌအား အမှန်တရားဘက်သို့ မျက်နှာမူလာစေရန် ကြိုးစားလေတော့၏။ ထိုအချိန်တွင် စိတ္တသူကြွယ်နှင့် နိဂဏ္ဌဘက္ကတွန်းတို့၏ ဖြစ်အင်ကို အားစမ်းပွဲတခုအဖြစ် မြင်နိုင်၏။ စိတ္တသူကြွယ်က ဆွဲသည်။ ငင်သည်။ နိဂဏ္ဌဘက္ကတွန်းက ရုန်းသည်။ တွန်းကန်သည်။

"အို အရှင်၊ အရှင်စဉ်းစားနိုင်ပါရန် ကျွန်ုပ်ဖြစ်ရပ်တခုကို ဆိုပါအံ့။ ငါ ကာမဂုဏ်နှင့် ကင်းလို၏။ အကုသိုလ်နှင့်ဝေးလို၏။ ချမ်းသာအတိ ပြည့်ဝသော ပထမစျာန်၊ ဒုတိယစျာန်၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်သို့ ကပ်ရောက်၍ နေလို၏။ ဤသို့ ကျွန်ုပ်တောင့်တကာ နေလာခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အို အရှင်၊ ဤသို့ ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်တရားကို သိထားသူဖြစ်ပါလျက်၊အမှန်တရားကို

www.dhammaransi.com

မြင်ထားသူဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ရဟန်း၊ အဘယ်ပုဏ္ဏားထံသို့ ယုံကြည်သောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်သွားတော့မည်နည်း။"

ဤသို့ စိတ္တသူကြွယ်က ဆိုလိုက်သောအခါ နိဂဏ္ဌသည် ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားလေ၏။ သူ့အထင်နှင့်အမြင် ကွာဟချက်ကြောင့် အတန်ကြာအောင် သက်ပြင်းကြီး တချချနှင့် ဖြစ်နေပြီးမှ ဆတ်ကနဲ ခေါင်းခထောင်လာပြီး၊ လျှင်သူ၏ ဘက်တော်သားတပည့် တက္ကတွန်းတို့အား စိတ္တသူကြွယ်ကို လက်ညှိုး ထိုးကာ ထိုးကာနှင့် ဤသို့ဆိုပြန်လေပြီ။

"အို အရှင်ကောင်းတို့၊ ဤဒကာကြီး (စိတ္တသူကြွယ်)ကို သင်တို့ကြည့်ထားကြကုန်။ စင်စစ်အားဖြင့် သူကား အနုဇုကော= လူရိုး လူဖြောင့် မဟုတ်။ သဌော=ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသူပေတကား။ မာယာဝီ=လှည့်စားတတ်သူပေတည်း။ ယောကျ်ားတန်မဲ့ သို့စင်မျှ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ လှည့်စားတတ်သူကိုသင်တို့ မှတ်ထားကြကုန်လော့။"

နိဂဏ္ဌသည် ဒေါသအလျောက် စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် စိတ္တသူကြွယ်အား တက္ကတွန်းတို့အလယ်၌ ရှုတ်ရှုတ်ချချနှင့် ပွစိပွစိ ဆိုပြောသော်ငြားလည်း စိတ္တသူကြွယ်ကား တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ။ ပကတိ တည်ငြိမ်သော ဣန္ဒြေဖြင့် ဤသို့ တုံ့ပြန် ချေပခြင်း ပြုလေ၏။

"အို အရှင်၊ တထိုင်တည်းမှာပင် အရှင်၏ နှုတ်မြွက်ထွက်ဆိုချက် စကားနှစ်မျိုးကိုကျွန်ုပ်သိရှိ မှတ်သားလိုက်ရပါ၏။ ပထမ-တပည့်တော်အား ရိုးဖြောင့်သူ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း မရှိသူ၊ မလှည့်စားတတ်သူ ဟူ၍ အရှင် ဆိုခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယ

www.dhammaransi.com

တဖန် တပည့်တော်အား ကောက်ကျစ်သူ၊ စဉ်းလဲသူ၊ လှည့်စားတတ်သူ ဟူ၍ ရှုတ်ချသောစကားကို အရှင်ဆိုပြန်ပါသည်။

"အိုအရှင်၊ အရှင်၏ စကားကို အသို့ မှတ်ရမည်နည်း။ ပထမစကား မှန်ခဲ့သော် ဒုတိယ စကားသည် မှား၏။ ဒုတိယစကား မှန်ခဲ့သော် ပထမစကားမှား၏ဆိုလျှင် နိဂဏ္ဌသည်ရင်း၊ သူ၏ ပရိသတ်သည်ရင်း ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနှင့် စိတ္တသူကြွယ်အား မမှိတ်မသုန် ကြည့်သင့်နေကြကုန်၏။ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဆက်၍ဆက်၍ နိဂဏ္ဌအား ဆိုလျှောက်နေ၏။

"အိုအရှင်၊ သဟဓမ္မိကပဉှာ=ဆယ်ပါးဟူ၍ လာရှိပါသည်။ ယင်းဆယ်ပါး၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို အရှင်သိသောအခါန်တွင် အကျွန်ုပ်ထံ အကြောင်း ပြန်ကြားပါ အရှင်။ သဟဓမ္မိကပဉှာ ဆယ်ပါးကား—

၁။ ဧကောပဉှာ၊ ဧကောဒ္ဒေသ၊ ဧကဝေယျာကရဏ။

၂။ ဒွေပဉှာ၊ ဒွေဥဒ္ဒေသာ၊ ဒွေဝေယျာကရဏာနိ။

၃။ တယောပဉှာ၊ တယောဥဒ္ဒေသာ၊ တီဏိဝေယျာ ကရဏာနိ။

၄။ စတ္တာရောပဉှာ၊ စတ္တာရောဥဒ္ဒေသာ၊ စတ္တာရိဝေယျာကရဏာနိ။

၅။ ပဉ္စပဉှာ၊ ပဉ္စဥဒ္ဒေသာ၊ ပဉ္စဝေယျကရဏာနိ။

၆။ ဆပဉှာ၊ ဆဥဒ္ဒေသာ၊ ဆဝေယျ ကရဏာနိ။

၇။ သတ္တပဉှာ၊ သတ္တဥဒ္ဒေသာ၊ သတ္တဝေယျာကရဏာနိ။

၈။ အဋ္ဌပဉှာ၊ အဋ္ဌဥဒ္ဒေသာ၊ အဋ္ဌဝေယျာကရဏာနိ။

---

www.dhammaransi.com

၉။ နဝပဉှာ၊ နဝဥဒ္ဒေသာ၊ နဝဝေယျာကရဏာနိ။

၁၀။ ဒသပဉှာ၊ ဒသဥဒ္ဒေသာ၊ ဒသဝေယျာကရဏာနိ။

"ဤဆယ်ပါးတို့ ဖြစ်ပါကုန်သည်။ ယင်းတို့၏ အနက်ကို သိသောအခါ အကျွန်ုပ်ထံ အကြောင်းကြားပါ" ဟူ၍ မေးလျှောက်ခဲ့ပြီးလျှင် စိတ္တသူကြွယ်သည် နာဋပုတ္တ နိဂဏ္ဌ၏အပါးမှ ဖဲခွာ၍ ပြန်ခဲ့လေ၏။

စိတ္တသူကြွယ်၏ သဟဓမ္မိကပဉှာဆယ်မျိုးကား နာဋပုတ္တ နိဂဏ္ဌတကာကတွန်းအတွက်သာ မဟုတ် တော့ဘဲ သူခပ်သိမ်းတို့ အတွက်ပါ ပြဿနာဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီတည်း။

(သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊
စိတ္တသံယုတ်၊ ၄၇၇၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၂၀)

အနတ္တပုစ္ဆာ

စကားပြောရာ၌လည်း ပင်္ဂိသန္ဓေညဉ်ပါပါသွားတတ်၏။ အချို့က ရယ်ရယ်မောမော၊ ခပ်ရွှင်ရွှင်ပြောတတ်သည်။ အချို့က ဘုကျကျ၊ ဘောက်ဆတ်ဆတ် ပြောတတ်သည်။ အချို့က ပုံတိုပတ်စကလေးများ ညှပ်၍ညှပ်၍ ပြောသည်။ အချို့က စကားကင်၍၊ အထပ်ကိုင်၍ ပြောတတ်သည်။ လူအမျိုးမျိုး ရှိသည်နှင့်အမျှ ဝါသနာမှာလည်း အမျိုးမျိုးရှိကြောင်း လူ့သမိုင်း အကြောင်းတွင် ထင်လျက် ရှိနေ၏။

ဗုဒ္ဓ လက်ထက်တော်က ပုဏ္ဏား တယောက်ရှိ၏။ အမည်မှာ အနတ္တပုစ္ဆာကဟု တွင်၏။ အကျိုးမဲ့စကားကိုသာ ပြောတတ်၊ ဆိုတတ်၊ မေးတတ်၊ မြန်းတတ်သောကြောင့် အနတ္တပုစ္ဆာကဟု အမည်တွင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ လူချင်းဆုံမိလျှင် ဤသို့ အကျိုးမဲ့စကားများကို မေးမြန်းတတ်သည်မှာ သူ၏ ပင်္ဂိသန္ဓေ ညဉ်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုညဉ်ကြောင့် အများက သူ့ကို ချဉ်ကြသည်။ "အလကားလူကြီး၊ ဘုသမားကြီး" ဟူ၍ သူ့ကို အချို့က ဆိုကြ၊ ပြောကြ၊ ရေရွတ်ကြသော်လည်း သူကမူ အနည်းငယ်မျှ မဖြုံ၊

www.dhammaransi.com

ဝါသနာကို မစွန့်လေဘဲ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ထုရုပ်ပမာ ငုံ့၍သာ ခံနေတတ်သည်။

ပုဏ္ဏားသည် အကျိုးမဲ့စကားကို မေးမြန်းရာ၌ အဘယ်မျှ ဝါသနာအားကြီးနေသနည်းဆိုသော် မြတ်ဘုရားကိုပင် ချမ်းသာ မပေး။ သူ့ဝါသနာအတိုင်း မေးလား မြန်းလား ပြုလေ သတည်း။

အခါတပါးတွင် ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆုံမိလေ၏။ ထိုအခါ သူ့ဝါသနာအတိုင်း ဘုရားကို ဘာမေး ရမည်နည်းဟု တွေး၏။ သူ့အခံဘွဲ့မှ မေးခွန်းထုတ်စရာပေါ်လာ၏။ "ဘုရားများ သည် အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း တရားကိုသာ ဟောတတ်သလော၊ သို့မဟုတ် အကျိုးမဲ့ ပျက်စီး၊ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရားကိုကော ဟောတတ် သေးသလော"ထို အကြောင်းကို ဘုရားအား ငါ မေးကြည့်ဦးမည်။ ဤသို့မေးကွက်ကိုရှာကြံ၍ ဘုရားထံ ချဉ်းကပ် ပြီး ဤသို့ မေးလေသတည်း။

ဗြဟ္မဏ။ ။အရှင်ဘုရား၊အရှင်တို့သည် အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်း ကြောင်း တရားကိုသာ သိကြကုန်သူများဟု ကျွန်ုပ် ထင်၏။ စီးပွားဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးကြောင်း အကျိုးမဲ့ တရားကိုမူ သိမည် မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်၏။ အသို့ ပါနည်းဟု မေး၏။

သူ၏မေးခွန်းများ ဆန်းနေသဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မေးလာသူ ဗြဟ္မဏအား တချက်မျှ လှည့်ကြည့်တော်မူပြီးမှ ရှတ်ချင်းပင် ဖြေလိုက်၏။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ပြဟ္မဏ၊ အဘယ်ရှုယ်စူးချက်ဖြင့် သင်မေးဘိသနည်း။ ငါကား အကျိုးရှိကြောင်းတရား အတ္တကိုလည်း သိ၏။ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးကြောင်း အနတ္တကိုလည်း သိပေ၏။

ပြဟ္မဏ။ ။အို ဗုဒ္ဓ၊ သို့ဖြစ်ဘိသော် အကျွန်ုပ်အား အကျိုးဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးကြောင်း အနတ္တတရားကို ဟောကြားတော် မူပါလော့ဟု ပုဏ္ဏားသည် ကတ်သီးကပ်သပ် လျှောက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓလည်း သူ၏ လျှောက်ချက်ကို လက်ခံကာ ပုဏ္ဏား၏ဆန္ဒအတိုင်း ဖြေတော်မူလိုက်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ပြဟ္မဏ၊ ဤကား ကြံကြီးစည်ရာ မေးတတ်သော သင့်အတွက် အဖြေတည်း။ အနတ္တ=ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အကျိုးမဲ့တရားကား—

၁။ အိပ်သောအခါ နေမြင့်မှအိပ်ရာက ထခြင်း။
၂။ ပျင်းရိခြင်း။
၃။ ကြမ်းကြုတ်ခြင်း။
၄။ သောက်စားမူးယစ်ခြင်း။
၅။ တယောက်ထဲ ခရီးသွားခြင်း။
၆။ သူ့မယားအိမ်သို့ သွားလာ ဝင်ထွက်ခြင်း။

အချင်းပြဟ္မဏ၊ ဤသည်တို့ကို သင်မှီဝဲလော့။ သင့်အား မုချ ပျက်စီးခြင်းဖြင့် အကျိုးမဲ့သည် ဖြစ်လတ့ံ။

အဘယ့်ကြောင့်မသိ၊ပြဟ္မဏသည် ထိုအဖြေကိုအလွန်နှစ်ခြိုက်သွားလေသည်။ သာဓုခေါ်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

စပယ်ဦးဧဒေဝ

www.dhammaransi.com

ဗြဟ္မဏ။ ။သာခု၊ သာခု၊ ဂေါတမရှိယ၊ ဂေါတမဇဗ္ဗ၊ ဂေါတမပါမောက္ခကြီး ဖြစ်တော်မူသော် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား၊ အရှင်ဘုရားတို့သည် အတ္တ၊ အနတ္တ=အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမဲ့ကို ခွဲခွဲခြားခြား သိ၍တော် မူဘတ်ပါပေကုန်သည်။ ဤအဖြေကို အကျွန်ုပ် အလွန်နှစ်ထောင်းအားရ ရှိလှပါသည်ဟု ချီးကျူး၍ မပြီးနိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။

ထိုနောက် ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မဏ၏ စိတ်နေ သဘောထားကို ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ပုဏ္ဏားအား အလုပ်အကိုင်ကို မေးတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ဗြဟ္မဏ၊ မည်သည့်အလုပ်ဖြင့် သင် အသက်မွေးသနည်း။

ဗြဟ္မဏ။ ။လောင်းကစားခြင်း အမှုဖြင့် အသက်မွေးပါသည် အရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။သြ၊ ကစားသမားကြီးပေပ။ ဆိုစမ်းလော့၊ ကစားရာမှာ ရှုံးသလော၊ မြတ်သလော။

ဗြဟ္မဏ။ ။ကစားသမားတို့မတို့သည် ရှုံးသည့်အခါ ရှုံး၍ မြတ်သည့်အခါလည်း မြတ်ပါသည်။ အတိအကျပြောရန် မလွယ်လှပါအရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်းဗြဟ္မဏ၊ ကစားရာတွင် နိုင်သည်ပင် ထားတော့၊ ထို နိုင်ခြင်းမျိုးကား ပြောပလောက်သော နိုင်ခြင်းမျိုး မဟုတ်၍ ချီးမွမ်းဘွယ် မရှိ။ မြတ်သော နိုင်ခြင်းဟု မဆိုအပ်။ ဗြဟ္မဏ၊ မြတ်၍ ချီးမွမ်း

www.dhammaransi.com

အပ်သော အောင်နိုင်ခြင်းမျိုးကို သင် အလိုရှိပါ လော့။

ဗြဟ္မာ။ ။မှန်လှပါကြောင်း။ အမြတ်များများ ရမှုကိုသာ အကျွန်ုပ် အလိုရှိပါသည် အရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်းဗြဟ္မာ၊ အောင်ပွဲလှလှ ရလိုဘိမှုကား နာယူ လော့'၊ အကြင်သူသည် ကိလေသာ တည်းဟူသော အောင်ခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုအောင်မြင်သည် ဖြစ်အံ့။ ထိုသူ၏အောင်မြင်ခြင်းကို မြတ်သော အောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်၏။ အောင်နိုင်ခဲလှစွာသော အောင်ပွဲကြီးကို အောင်မြင်သူ မည်၏။ထိုအောင်ပွဲကြီးကိုကျဆုံးသွား အောင်(လက်လွှတ်ဖြစ်သွားအောင်)မည်သူမျှ မပြု နိုင်တော့ချေ။

အချင်းဗြဟ္မာ၊ အတ္တံဟဝေဇိတံသေယျော= ကိုယ်တွင်း ကိလေသာကို အောင်ခြင်းသည် စင်စစ် မြတ်၏။ယာစာယံ ဣတရာပဇာ=ဤအောင်မြင်ခြင်း မှတပါး၊ အခြားတပါးသူအား အောင်ခြင်းသည် မမြတ်။ မြတ်သောအောင်ခြင်းဟု မဆိုအပ်။နိစ္စံသည တစာရိနော=အမြဲစောင့်စည်းသောအကျင့်ရှိသော၊ အတ္တဒန္တဿပေါသဿ=မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ပါးအောင် ဆုံးမပြီးသူအား၊ နေဝဒေဝေါ ဂန္ဓဗ္ဗော=ရှုံးသွားအောင် နတ်လည်းမတတ်နိုင်။ နဂန္ဓဗ္ဗော=ဂန္ဓဗ္ဗနတ်လည်း မတတ်နိုင်။ မာရောသဟဗြဟ္မုနာ=မာရ်နတ်နှင့်တကွ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့ သော်မှလည်း မတတ်နိုင်ကုန်''ဟု

www.dhammaransi.com

မရှုံးနိုင်သောအောင်ခြင်းတရားကို ဟောကြားတော်မူ၏။

ဗြဟ္မာကာသည် အနုတ္တပုစ္ဆာ=အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးကြောင်းကို မေးခဲ့၏။ ယင်း၏မေးခွန်းကို အကြောင်းပြု၍ ချီးမွမ်းအပ်၊ မြတ်သောအောင်ခြင်းတရားသည် ဗုဒ္ဓထံတော်မှ ဆုလာဘ်အဖြစ် အမြတ်ထွက်လာသဖြင့် စပ်စပ်စုစု မေးမြန်းတတ်သော အနုတ္တပုစ္ဆကပုဏ္ဏားကိုပင် ကျေးဇူးတင်ဘွယ် ဖြစ်လာသတည်း။

(မေမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဒု၊ သဟဿဝဂ္ဂ၊ အနုတ္တပုစ္ဆက ဗြဟ္မာဝတ္ထု၊ ၁၁၂၊ ဇမ္ဗူ့မိတ်ဆွေမူ)

စပယ်ဦးခါပေ

www.dhammaransi.com

(၂၁)

ဗုဒ္ဓ၏ ပညတ်တော်ဇာတ် ၆ မျိုး

မိမိကိုယ်ကိုဘုရားဟုသမုတ်လျက် "ဘုရား" အခေါ်ခံနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့တွင် ပူရဏကဿပသည် အတော် နာမည်ကြီး၏။ သူ့ဂိုဏ်းဂဏ၊ သူ့အဖွဲ့အစည်း၊ သူ့ဘက်တော်သား တပည့်များ ခြံရံလျက် အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့သို့ လှည့်လည်ကာ သူ၏ဝါဒ ထွန်းကားရေးအတွက် စည်းရုံးလျက်ရှိနေသူဖြစ်၏။

ပူရဏကဿပသည် အတုလံ အတုမရှိသော ဘုရားအဖြစ်ကို ခံယူလို၏။ ထို့ကြောင့် သူနှင့် ခေတ်ပြိုင် ပေါ်ထွန်းလျက် ရှိနေကုန်သော မက္ခလိဂေါသာလဘုရား၊ အဇိတကေသကမ္ဗလဘုရား စသော ခေတ်ပြိုင်ဘုရားကြီးများနှင့်မတူ တမူထူးခြားသာလွန်သော ဝိသေသဗုဒ္ဓဘဆူဖြစ်တော်မူရန် အလို့ငှာ ပညတ်တော် ခြောက်ပါးကို ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်၍ ပညတ်လိုက်လေသည်။

ပူရဏကဿပ၏ ယင်းပညတ်တော်ခြောက်ပါးသည် ကျင့်စဉ်တရား၊ ဝါ၊ ကျင့်စရာပြဋ္ဌာန်းချက်မျိုး မဟုတ်သော်ငြားလည်း လှိုင်းပွက်သည့်နှယ် အတော်ကလေး ဂယက်ထလာသည်။ ပညတ်တော်ကြီး ခြောက်မျိုးကိုပင် ပညတ်တော်မူနိုင်သော ဘုရားဟူ၍

www.dhammaransi.com

သူ၏ပရိသတ်များက သူ့အား ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ကြ ကုန်သည်။ ချီးအံ့ မဆုံးနိုင်အောင် အမွှန်းတင်ကြ ကုန်သည်။ ယင်းသို့ လက်အောက်ငယ်သားများ၏ ဝါဒအဖြန့် ကောင်းမှုကြောင့် ထိုသဘင်းသည်အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့သို့ တောမီးပမာကူးစက်၍ ပြန့်ပွားသွားလေသတည်း။

ထိုအချိန်တွင် အစိန္တေယျဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ သီတင်းသုံး လျက် ရှိတော်မူနေ၏။ ပူရဏကဿပ၏ သတင်းသည် လူတို့မှ တဆင့်ပွားကာ အရှင်အာနန္ဒာ၏နားသို့ ပေါက်ကြားလာ၏။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားသခင်၏ရှေတော်သို့ ဝင်၍ ထိုသတင်းကို ပို့လေ၏။ ဤသို့လျှောက်လေ၏။

အာနန္ဒာ။ ။ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ပူရဏ ကဿပသည် ပညတ်တော်ခြောက်ပါးကို ပညတ် လျက်ရှိကြောင်း ကြားရပါသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။အဘယ်သို့ ပညတ်သတဲ့နည်း အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။၁။ ဆိတ်သတ်သမား၊ ဝက်သတ်သမား၊ သား သတ်သမား၊ငှက်ခတ်မုဆိုး၊တောလိုက်မုဆိုး၊ တံငါ သည်များ အပါအဝင် အလုပ်ကြမ်းနှင့်အသက်မွေး ကြသူဟူသမျှကို လူမဲဇာတ်၊ ဝါ၊ အသားမဲမျိုး ဟူ၍ရင်း၊ ၂။သာသနာ့ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သော ရဟန်းများနှင့် အခြားကမ္မဝါဒီ၊ကြိယဝါဒီအယူ ရှိသူမှန်သမျှကို အညိုဇာတ်၊ ဝါ၊ အသားညိုမျိုး ဟူ၍ရင်း၊ ၃။ အဝတ်တခုတည်းကို ဝတ်သော နိဂဏ္ဌဘက္ကတွန်းကို အနီဇာတ်၊ဝါ၊ အသားနီမျိုး

www.dhammaransi.com

ဟူ၍၎င်း၊ ၄။ အစေလကတက္ကတွန်းများ၏ တပည့် အဝတ်ဖြူဝတ်သူတို့ကို အဝဒါတ်၊ ဝါ၊ လူဝါမျိုး ဟူ၍၎င်း၊ ၅။ အာဇီဝကတက္ကတွန်းနှင့်တက္ကတွန်းမ များကို အဖြူဇာတ်၊ ဝါ၊ လူဖြူမျိုး ဟူ၍၎င်း၊ ၆။ နန္ဒ၊ ဝစ္ဆ၊ ကိသ၊ သံကိစ္စနှင့် မက္ခလိဂေါသာ လတို့ကို ဆွတ်ဆွတ်ဖြူဇာတ်၊ ဝါ၊ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ လူမျိုး ဟူ၍၎င်း၊ ဤသို့ ပညတ် ခြောက်မျိုးကို ပညတ်နေပါသည်တဲ့ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ အသို့နည်း။ ပူရဏကဿပအား ဤ အမျိုးဇာတ်ခြောက်မျိုးကို ပညတ်ရန် တလောက လုံးက ခွင့်ပြုပါသလော။

အာနန္ဒာ။ ။ခွင့်မပြုပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အာနန္ဒာ၊ သင့်အား ငါ ဥပမာပြုအံ့။ ဆင်းရဲသူ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ မရှိသူ၊ မကြွယ်ဝသူ ယောကျ်ား တယောက်သည် ရှိလေရာ၏။ ထို ဆင်းရဲသားအား "အမောင်ယောကျ်ား၊ သင်သည် ဤအမဲသားကို လည်းစား၊ ထိုက်သင့်သော အဖိုးကိုလည်းပေး" ဟု ထိုသူ အလိုမရှိပါဘဲလျက် အမဲသားတွဲကြီးကို အတင်းထိုး၍ ပေးလေဘိသကဲ့သို့၊ ဤပုံနှင့်အလား တူစွာသာလျှင် ပူရဏကဿပသည် သမဏဗြာဟ္မဏ တို့၏ ဝန်ခံ ခွင့်ပြုချက် မရပါဘဲလျက် ဤဇာတ် ခြောက်မျိုးတို့ကို ခေတ်အကြောင်းကို နားမလည် သူ ပညတ်သကဲ့သို့ မိုက်မဲစွာ ပညတ်ဘိချေ၏။

---

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာ၊ အမျိုးဇာတ် ခြောက်မျိုး တို့ကို ငါ ပညတ်အံ့။ ယင်းခြောက်မျိုးကို သင် နာလော့။ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းလော့။ သင့်အား ငါ ဆိုပေအံ့။

အာနန္ဒာ။ ။ ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ အာနန္ဒာ၊ ငါ ပညတ်မည့် အမျိုးဇာတ် ခြောက်မျိုးကား—

၁။ မဲလျက်မဲသောဇာတ် တမျိုး၊

၂။ မဲလျက်ဖြူသောဇာတ် တမျိုး၊

၃။ မဲလျက် မမဲ၊ မဖြူသောဇာတ် တမျိုး၊

၄။ ဖြူလျက် မဲသောဇာတ် တမျိုး၊

၅။ ဖြူလျက် ဖြူသောဇာတ် တမျိုး၊

၆။ ဖြူလျက် မဖြူ၊ မမဲသောဇာတ် တမျိုး၊

ဤသို့ အမျိုးဇာတ်ခြောက်မျိုးကို ငါ ပညတ်တော်မူ၏။

၁။ အာနန္ဒာ၊ မဲလျက် မဲသောဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လေလော့။ အာနန္ဒာ၊ အချို့သော သူသည် နိမ့်သောအမျိုး၌ ဖြစ်သည်။ ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုး၊ တံငါမုဆိုးမျိုး၊ နှီးထိုးသမားမျိုး၊ ရထားမောင်းသမားမျိုး၊ မိလ္လာကျုံးသမားမျိုး၊ စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အသက်မွေးရသောအမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ထိုသူသည် အဆင်းမလှ။ ရှုချင်ဘွယ် မရှိ။

---

www.dhammaransi.com

ပုက္ကု၏။ အနာရောဂါထူ၏။ မျက်စိကန်း၊ သို့မဟုတ် ခါးကုန်း၊ သို့မဟုတ် ခြေခွင်သူလည်း ဖြစ်၏။ စားစရာ ထမင်း မရှိ။ သောက်စရာ အဖျော်မရှိ။ ဝတ်စရာအဝတ်မရှိ။ စီးစရာ ယာဉ်မရှိ။ လိမ်းစရာ အမွှေးနံ့သာပျောင်းမရှိ။ အိပ်စရာနေရာမရှိ။ ထွန်းစရာမီး မရှိ၊

ထိုသူသည် ကိုယ်ဖြင့်၊ နှုတ်ဖြင့်၊ စိတ်ဖြင့် မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသူသေလွန်သောအခါ ငရဲ၌ ဖြစ်ရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤအမျိုးကို မဲလျက် မဲသောဇာတ်ဟု ငါပညတ်၏။

၂။ အာနန္ဒာ၊မဲလျက် ဖြူသော ဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လော့။ အချို့သော သူသည် အမျိုးအားဖြင့် ကား နိမ့်၏။ ဆင်းရဲ၏။သို့သော်ကိုယ်အားဖြင့်ရင်း၊ နှုတ်အားဖြင့်ရင်း၊ စိတ်အားဖြင့်ရင်း ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လေသည်။ထိုသူ ကွယ်လွန်လေသော အခါ နတ်ရွာ သုဂတိသို့ လားရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤအမျိုး ဇာတ်ကို မဲလျက် ဖြူသော ဇာတ်ဟု ငါ ပညတ်၏။

၃။ အာနန္ဒာ၊ မဲလျက်မမဲ၊ မဖြူသော ဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လေလော့။ အာနန္ဒာ၊အချို့သောသူသည် အမျိုးအားဖြင့်ကား နိမ့်ကျ၏။ ဆင်းရဲမွဲတေလှ၏။ သို့သော် ထိုသူသည် ဆံ၊ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်၊ သစ်ခေါက်ဆိုး အဝတ်ကိုဝတ်၍ ရဟန်းပြု၏။ ထိုသူ ရဟန်းဖြစ်လတ်သော် စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း၊ပညာ၏

www.dhammaransi.com

အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော နီဝရဏတရား ငါးပါးတို့ကို ပယ်၏။ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့၌ စိတ်ကို ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါး တို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပွားများလျက် မဲသည်လည်း မဟုတ်၊ ဖြူသည်လည်း မဟုတ်သော (မမဲ၊ မဖြူ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့သော ဇာတ်မျိုးကို မဲလျက်မမဲ မဖြူသောဇာတ်ဟု ငါပညတ်တော်မူ၏။

၄။ အာနန္ဒာ၊ ဖြူလျက်မဲသောဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လော့။ အာနန္ဒာ၊ အချို့သောသူသည် မြင့်မြတ်လှသော အမျိုး၌ ဖြစ်၏။ မင်းမျိုး၊ ပြဟ္မဏမျိုး၊ သူကြွယ်မျိုး၊ သူဌေးမျိုး၌ ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် အဆင်းလှ၏။ ရှုချင်ဘွယ် ရှိ၏။ စားစရာ ထမင်း အသင့်၊ သောက်စရာ အဖျော် အသင့်၊ ဝတ်စရာ အဝတ်၊ စီးစရာယာဉ်၊ လိမ်းကျံစရာနံ့သာ၊ အိပ်စရာ နေရာ၊ ထွန်းညှိစရာမီး အသင့်၊ အားလုံး အသင့် ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုသူသည် ဒုစရိုက် သုံးမျိုးစလုံးကို ပြုကျင့်၏။ ထိုသူကွယ်လွန်သောအခါ အပါယ်သို့ လားရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့သော ဇာတ်မျိုးကို ဖြူလျက်မဲသောဇာတ်ဟု ငါ ပညတ်၏။

၅။ အာနန္ဒာ၊ ဖြူလျက်ဖြူသောဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လော့။ အာနန္ဒာ၊ အချို့သော သူသည် မြတ်သော အမျိုး၌ဖြစ်၏။စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ဖြင့်လည်း ဒုစရိုက်မှုကို မပြု။

www.dhammaransi.com

နှုတ်ဖြင့်ရင်း၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း ဒုစရိုက်မှုကို သူ မပြု။ ထိုသူ ကွယ်လွန်သော အခါ နတ်ရွာ သုဂတိသို့ လားရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့သော ဇာတ်မျိုးကို ဖြူလျက်ဖြူသောဇာတ်ဟု ငါ ပညတ်၏။

၆။ အာနန္ဒာ၊ ဖြူလျက် မမဲ၊ မဖြူသောဇာတ်ကို ဤသို့ မှတ်လော့။ အာနန္ဒာ၊ အချို့သော သူသည် မြတ်သောမင်းမျိုး၊ ပြဟ္မဏမျိုး၊ သူဌေး သူကြွယ်မျိုး၌ ဖြစ်၏။ အဆင်းလှ၏။ ရှုချင်ဘွယ် ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဝတ်ကြောင်ကိုယ်၌ သက်နိုး ဆီးကာ ရဟန်းပြု၏။ ရဟန်းဖြစ်လတ်သော် နီဝရဏငါးပါး ကိုပယ်။ သတိပဌာန် လေးပါး၌ စိတ်ကိုထား၊ ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ပွားများ ပြီးလျှင် မဲသည်လည်းမဟုတ် ဖြူသည်လည်း မဟုတ်၊ (မမဲ-မဖြူ)သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့သော ဇာတ်မျိုးကို ဖြူလျက် မမဲ မဖြူသော ဇာတ်ဟု ငါ ပညတ်၏ဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

(ဆက္ကနိပါတ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊
ဆဠဘိဇာတိသုတ်၊ ၃၃၆၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၂၂)

ဒု၊ သ၊ န၊ သော

နာမည်ကျော် ဇာတ်မင်းသား အလင်္ကာကျော်စွာ ရွှေမန်းတင်မောင်သည် ဒု၊သ၊န၊သော သီချင်းကို သီဆိုလေ့ ရှိ၏။ ထိုသီချင်းမှာ "ဒု၊သ၊န၊သော။ ဒု၊သ၊န၊သော၊ တကြော်ကြော်၊ ရွှေမန်းတင်မောင် ဆင်ခြင်ပါ၏နော်"စသည်ဖြစ်၏။ သူတပါး၏ သားမယားအား ပြစ်မှား ကျူးလွန်သူတို့ အပါယ်ငရဲ၌ ကျခံနေရကြောင်းကို ဖွဲ့ဆိုကာ ပရဒါရကံကို ကျူးလွန် နေသူတို့ ရပ်တန်းက ရပ်ကြရန် သတိပေးသော အပြုသဘော သရုပ်ဖော် တေး ဖြစ်လေသည်။

ဒု၊သ၊န၊သောသည် ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်အိမ်နှင့်တခမ်းတနား ထွက်ပေါ်လာသော ဝတ္ထု ဖြစ်၏။ ထိုဝတ္ထုကို ဖော်သော ကောသလဘုရင်ကို ချန်လှပ်၍ မဖြစ်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ကောသလဘုရင်သည် ထိုသည့် ဒု၊သ၊န၊သော ဇာတ်လမ်း၌ ပထမဘန်း ဇာတ်ဆောင် တဦးအဖြစ် ပါဝင်နေသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကောသလ ဘုရင်ကြောင့် ဤဇာတ်လမ်း ပွင့်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်ရာ ကောသလ မပါချေက တိုင်မပါဘဲ အိမ်ဆောက်သည်နှင့်သာ တူနေပေမည်။

---

www.dhammaransi.com

မှုန်၏။ အချိန်မှာ ညသန်းခေါင်ယံ ဖြစ်၏။ အဆောင်တော် တခုလုံးမှာ စိန်ကြောင်နီလာရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် တခဲနက် တောက်ပြောင်နေ၏။ သို့သော် ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် အရောင် ညစ်ထပ်ထပ်၊ မျက်ထားတော် ညိုညိုနှင့် အလိုမကျ သက်ပြင်းကြီးများ တချချနှင့် ဖြစ်နေသူကား ပြည်ကြီးသခင် ကောသလဘုရင် ဖြစ်လေသည်။

ကောသလဘုရင်သည် စက်တော်ခေါ် မပျော်သေးတိုင်း သလွန်တော်ထက်တွင် သက်ပြင်းချကာ ချကာနှင့် ရှိနေလျက်က သူ့သက်တော်စောင့် ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးကိုရင်း၊ ဗိုလ်မှူး၏ ချစ်ဇနီးကိုရင်း သူ့စိတ်ထဲဝယ် တရစ်ဝဲဝဲမြင်ယောင်လျက် ရှိနေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ပါနည်း။ ကောသလမင်းသည် နက္ခတ်ပွဲ သဘင်၌ အလွန်ချော၊ အလွန်လှသော တောတွင်းသူ တဦးကို တွေ့မြင်ခဲ့ရာက ပြင်းထန်စွာစွဲလမ်းခြင်း ဖြစ်လာသည့်အလျောက် လင် ရှိ၊ မရှိကို ရှေးဦးစွာ စူးစမ်းစေသည်။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ကာမပိုင် လင်ယောကျ်ားရှိကြောင်း သိရသောအခါ သူ့ လင် ယောကျ်ား တောတွင်းသားအား ရွှေတော်ခေါ်၍ သက်တော် စောင့် ရာထူးနှင်းကာ ထိုတောရွာကချောကလျာအား သူ့အပါး တွင် ခစားစေသည်။

ကောသလသည် ထိုချောကလျာအား ကြာလေ စွဲလမ်းလေ ဖြစ်လာသောအခါမင်းတို့ပရိယာယ်ဖြင့်သိမ်းပိုက်ရန် ကြံရွယ်လေ တော့သည်။ ထိုအကြံကား သူ့လင် ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးအား ကိစ္စတခုဖြင့် အဝေးသို့ စေလွှတ်လိုက်ရုံမက နေ့ချင်းပြန်အချိန်မီ ပြန်မရောက်က ကွပ်မျက်ခြင်း ခံရမည်ဟူ၍ သတိပေးလိုက်သည်။

www.dhammaransi.com

ကိုယ်ရံတော်ဗိုလ်မှူးမှာ မယားကို စိတ်မချရှာသော်လည်း မင်း၏ အာဏာ မလွန်သာသဖြင့် ထွက်ခွာ သွားရ ရှာလေရာ ဇနီး ဖြစ်သူမှာ မျက်ရည် စက်လက်နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာ၏။

ကောသလသည် ထိုညအဖို့ စက်မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်နေခြင်းမှာ ရာဂသောင်းကျန်း၊ တောရွာက ချောကလျာကို စွဲလမ်းမှုများကြောင့်ဖြစ်၏။ "ချစ်ရမွက်ဒဏ်ဟာ ခံပြင်း လှပါကလား။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မယားကို လိုချင်လျှင် သူ့လင်ကို လုံနှင့်ထိုး၊ ဆိုရိုးစကားလဲ အရှိသားမို့ မနက်ဖြန် နံနက်အရုဏ်တော်ကျင်းလို့ နေမင်းကြီး ထွက်ပေါ်လာချိန်မှာ သင်းကလေးကို ကြိုက်ချင် ကြိုက်၊ မကြိုက်ချင်ကြိုက် ဇွတ်အတင်းပင် ငါ့သိမ်းပိုက်တော်မူမည်။ မြန်မြန် မိုးလင်းပါစေ"ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့် သလွန်ထက်တွင် လူးကာလွန့်ကာနှင့် ကြည်နူးလျက် ရှိနေခိုက် မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သည့်အလား "ဒု၊သ၊န၊သော ဒု၊သ၊န၊သော"ဟု တကြော်မကြော် အော်လိုက်သော သံပြာဆိုးကြီးများကို ကြားရသောကြောင့် နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး ကောသလမင်းမှာ အဆောင်တွင်းဝယ် ကြက်သီး မွေးညှင်း တဖျင်းဖျင်းထ၊ ဆောက်တည်ရာ မရအောင် တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားလေ၏။

ဘုရား-ဘုရား။ ငါ့အတွက်လား။ မိဖုရား အတွက်လား။ နိုင်ငံတော် အတွက်လေလား။ နိမိတ်ဆိုးကဖြင့် မိုးကြိုးပစ်သည့်နှယ် ပြနေပါပကောလား။

ကောသလမင်းသည် ချက်ချင်းပင် ပုရောဟိတ်ကို ခေါ်၍ အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြတိုင်ပင်လေသောအခါ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားက အကြံပေးလေသည်ကား ဆင်၊မြင်း၊ နွားလား၊ နို့စား

www.dhammaransi.com

နွားမ၊ ကြက်၊ ဝက်၊ ဆိတ်၊ လုင်ပျို၊ သမီးပျိုများကို တရာစီ၊ တရာစီဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ပြုရမည်ဆိုသော အတိုင်း နံနက်မိုးသောက်လတ်သော် ပြုလုပ်ထားသောယဇ်ပူဇော်ပွဲ အစီအစဉ်များကြောင့် အုန်းအုန်းကြွက်ကြွက် နန်းတော် ထက်ဝန်းကျင်၌ ငိုသူက ငို၊ အော်သူကအော် ကမ္ဘာပျက်သကဲ့သို့ ရှိခဲ့လေသတည်း။

နန်းတော် ပွင့်ထွက်သွားလေတော့မတတ် ထို ဆူဆူညံညံ၊ ငိုကြွေးသံများကို ကြား၍ အူယားဖားယားနှင့် ကောသလမင်းထံ ပြေးလာသူကား မိဖုရားကြီး မလ္လိကာဒေဝီ ဖြစ်လေသည်။ "ဟင် မောင်တော်ဘုရားမှာလဲ မျက်နှာတော်ညိုလို့။ ဟိုမှာလဲ လူတွေ တရုံးရုံး၊ ငိုမဆုံး ဖြစ်နေကြပါကလား။ ဘာ့ကြောင့်များပါလဲ မောင်တော်"ဟု မေးမြန်းပြီးနောက် အကြောင်းစုံကို သိရလေသောအခါ "ဖြစ်ရလေ မောင်တော်ဘုရားရယ်၊ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရား ကိုယ်တော်ကြီး ရှိပါလျက်သားနဲ့ ဒီပုဏ္ဏားကိုမှ မေးရလေသလား။ လာ မောင်တော်၊ မြတ်ဘုရားထံ သွားရောက်ပြီး လျှောက် ကြရအောင်"ဟု မလ္လိကာမိဖုရားက ကောသလမင်းအား ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ခေါ်သွားပြီးအကျိုးအကြောင်းကို မလ္လိကာ မိဖုရားက ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားချက် အရ မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓက ကောသလမင်းအား မေးတော်မူလေသည်ကား–

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ မလ္လိကာ လျှောက်ထားသည့် အတိုင်းမှန်၏လော။

ကောသလ။ ။မှန်ပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်၊ မည်သည့်အသံများကို သင် ကြားဘိသနည်း။

www.dhammaransi.com

ကောသလ။ ။ဒုံ၊ သာ၊ နုံ၊ သော ဟူသောအသံကို ကြားပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ယင်းအတွက်နှင့် စိုးရိမ်နှောင့်ကြောင့်ကြပူဆွေးခြင်း မဖြစ်လင့်။ သင့်၌ရင်း၊ မိဖုရား၌ရင်း၊ နိုင်ငံ၌ရင်း တစုံတရာအန္တရာယ် ဖြစ်ဘွယ်မရှိ။ ဤအသံကား ဒုစရိုက်မှုကို ပြုကျင့်သူတို့ မိမိတို့ ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာဒဏ်ကိုမခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကြသည့်အတွက် ဟစ်ကြွေးသောအသံသာ ဖြစ်သည် ဒကာတော်။

ထိုအခါ မင်းနှင့်မိဖုရားသည် အချင်းချင်း ကြည့်ပြီးနောက်၊ အနည်းငယ် စဉ်းစားဟန်ပြုပြီးနောက် ကောသလမင်းက မေးလျှောက်လေ၏။

ကောသလ။ ။အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သူတို့သည် မည်သည့် ဒုစရိုက်မှုမျိုးကို မည်သို့ ပြုကျင့် ကြပါကုန်သနည်းဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာမင်းမြတ်၊ သင်သိလိုဘိမူကား နာယူ၊ မှတ်သားလေလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဒုစရိုက် ဇာတ်လမ်းကို သွယ်တန်းပြတော် မူလေသတည်း။

ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ရှေးဖြစ်ရပ်တခုမှာ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်ရဟန်းများစွာခြံရံလျက်ဒေသစာရီကြွချီတော်မူရာ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရောက်သွားတော်မူ၏။ ထိုအခါ မြို့သူမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ တတ်နိုင်သမျှ သူထက်ငါ လှူဒါန်းသမှုဖြင့် အာဂန္တုကဝတ်ကို ပြုစုကြကုန်၏။

ဤသို့တမြို့လုံးအုံးအုံးကြွက်ကြွက် သူထက်ငါလှူကြ၊ဒါန်းကြကုန်သော်လည်း သူဌေးသားလေးယောက်တို့ကား ပျော်ပါးမှုကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေကြကုန်သည်။

www.dhammaransi.com

ယင်းသူဌေးသား လေးယောက်တို့အနက် တဦးသောသူက "သူတကာတွေ ဘုရားကိစ္စအတွက် မည်သို့ပင် ဆောင်ရွက်နေစေကာမူ ဒို့အလုပ်မဟုတ်၊ ဒို့တတွေ အရက်ကောင်းကောင်းသောက်ပြီး လျှောက်လည်ကြရအောင်"ဟု ဆို၏။

တယောက်ကမူ သလေးထမင်းကောင်းကောင်း ချက်စားရအောင်ဟု ဆွယ်သည်။ တယောက်ကလည်း မွှံပဲသွားရေစာကောင်းကောင်းနှင့်လျှောက်လည်ရန်အကြံပေးသည်။နောက်ဆုံးတယောက်ကမူကား "ဒို့မှာ သုံးမကုန်ဖြုန်းမကုန်အောင် ပိုက်ဆံပေါသည်။ ပျော်စရာထဲမှာ မိန်းမဟာ ပျော်စရာအကောင်းဆုံး။ ဘယ်လောက်မာနကြီးတဲ့မိန်းမဘဲဖြစ်ဖြစ် ပိုက်ဆံနှင့် ပေါက်လျှင်ခံနိုင်မည်မဟုတ်။ အိုအို၊ပျိုပျို ဘယ်မိန်းမကိုမဆို ငွေနှင့်များလျှင်ထင်သလိုပျော်နိုင်ပါသည်။ ဘယ်ကိုမှ လျှောက်လည်ဖို့ မလို၊ကြိုက်တဲ့မိန်းမကို ငွေနဲ့ခေါ်ပြီး ပျော်ပါးကြရအောင်"ဟု အဆိုပြုသည်။

ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ သူဌေးသားလေးယောက် တို့သည်သမီးပျိုများကိုသာမက လင်ရှိမယားကိုပါမရှောင် ငွေမျက်နှာကိုရှေ့တန်းတင်လျက် ဖျက်ဆီး ပျော်ပါးကြလေကုန်သောကြောင့်လင်ရှိမယားများစွာတို့သည် ထိုသူဌေးသားလေးယောက် တို့၏ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်လေ၏။

ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ထိုသူဌေးသားတို့ ကွယ်လွန်လေသောအခါလင်ရှိမယားကိုဖျက်ဆီး၍ ပရဒါရကံကိုကျူးလွန်ခဲ့ကြသောထိုပြစ်မှုကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ လားကြရလေကုန်၏။ ဘုရားတဆူပွင့်တော်မူရကြားကာလအတွင်း နှစ်ပေါင်းများစွာ အဝီစိငရဲ၌

www.dhammaransi.com

ကျခံကြရပြီးနောက် ထိုမှတဖန် ယူဇနာပေါင်း ခြောက်ဆယ် ကျယ်ပြန့်သော လောဟကုမ္ဘီမည်သော ငရဲအိုးတွင်း၌ ကျခံကြရ ပြန်လေကုန်၏။

ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ လောဟကုမ္ဘီငရဲ၌ ကျခံနေရသူတို့ကား နှစ်ပေါင်းခြောက်သောင်းကြာမှ တကြိမ်သာ ခေါင်းဖော်ခွင့်ရ ကြသည်။ ထိုသို့ခေါင်းဖော်ခွင့်ရလိုက်သည့်အခိုက်တွင် ထိုသူဌေး သားလေးယောက်တို့သည် အချင်းချင်းတွေ့ဆုံခိုက် စကားပြော ဆိုကြကုန်၏။ သို့သော် အက္ခရာတလုံးစီသာပြောနိုင်ရှာကုန်သည်။ လျှပ်တပြက်ကာလအတွင်းမှာပင် ငရဲအိုးတွင်းသို့ ပြန်၍နစ်သွား ကြလေကုန်သည် ဒကာတော်။

ကောသလမင်းသည် နားထောင်နေရင်းမှမိမိကိုယ်ကိုလိပ်ပြာ မလုံ ဖြစ်လာသည်။ မိမိစွဲလမ်းနေသော တောရှာက ချောကလျာ ၏ မျက်နှာကို မြင်လာလေလေ ကြက်သီးထလေလေ ဖြစ်လာ သည်။ "ငါကံကောင်းလို့ ငရဲအိုးထဲစောက်ထိုးဆင်းရတော့မလို့။ တဲတဲကလေးလိုတော့ပါကလား" ဟု တွေးမိရာက ချွေးစေးကြီး များပင်ကျလာကာ တဟင်းဟင်းနှင့် သက်ပြင်းချကာ ချကာနှင့် ရှိနေလေရာ "ဒကာတော်" ဟု ခေါ်လိုက်သော အခါတွင် ရုတ်တရက် လန့်သလိုဖြစ်သွားကာ "ဘုရား" ဟု ထူးပြီး ဘုရား သခင့်မျက်နှာတော်ကို မော်၍ဖူးလေသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ရှေးဦးစွာ သင် မည်သည့် အသံကို ကြားလိုက်သနည်း။

ကောသလ။ ။ဒု-ဟူသောအသံကို ရှေးဦးစွာကြားလိုက်ရ ကြောင်းပါဘုရား။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ ပရဒါရကံ=လင်ရှိမယားကို ပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့သော ထိုသူဌေးသားသည် ငရဲအိုးထဲမှ နေ၍ သူ၏ဖြစ်ရပ်ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံဟစ်ကြွေး၍တင်ပြခြင်း ဖြစ်သော်လည်း စကားမဆုံးမီ လျှပ်စာပြက်အတွင်း ပြန်၍မြုပ်သွားလေသဖြင့် ဒု—ဟူသော စကားတလုံးကိုသာ သင် ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။တိုင်တမ်းလိုသည့် ထိုသူ ပြောလိုသောစကား အပြည့်အစုံသော်ကား—

ကောသလ။ ။အမိန့်ရှိပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒုဇ္ဇီဝိတာ၊ မဇီဝိမှ စသည်ဖြစ်ပေ၏။ ထိုစကား၏ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား"အို အချင်းတို့၊ငါတို့ကား ရှေးကုသိုလ်ကံ အကျိုးကြောင့် သူဌေးမျိုးတွင် ဖြစ်ပါကုန်သော်လည်း ဖြစ်ရ ကျိုးမနပ်။ ဘဝကိုအလွဲသုံးစားပြုကာ လင်ရှိမယား များကို ပြစ်မှားပျော်ပါးခြင်းအားဖြင့် မိုက်မဲစွာ အသက်မွေးမိခဲ့ကုန်ပြီ။ စီးပွားဥစ္စာတို့သည် ငါတို့အဖို့ သုံးမကုန်အောင် ပေါများပါ တုံလျက်နှင့် ငါတို့ကား တဇွန်းတယောက်မစာကိုမျှ မလှူခဲ့ကုန်၊ ငါတို့ပြုခဲ့သောဒုစရိုက်ကံက ငါတို့အား အလင်းရောင်၌ နေခွင့်မပေး၊ မှောင်ချထားပါပြီတည်း"ဟု ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဒုတိယကြားလိုက်ရသည့်အသံကို ဆိုဦးလော့ ဒကာတော်။

ကောသလ။ ။ဒုတိယ ကြားလိုက်ရသော အသံမှာ သ—ဖြစ်ပါသည်အရှင်ဘုရား။ရင်း၏အဓိပ္ပာယ်သွားကိုလည်း အကျယ်ပွား၍ ဟောတော်မူပါမှ သိရပါမည်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော် မင်းမြတ်၊ သ–အရ "သဋ္ဌိဝဿသဟဿာနိ" စသည်ကို ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား

www.dhammaransi.com

“အိုသူငယ်ချင်းတို့၊လင်ရှိမယားများကိုပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်ဒဏ်ကြောင့် ဤလောဟကုမ္ဘီငရဲ၌ ကျခံနေရသော ငါတို့အား နေ့ညမလပ် တလစပ် ခံလာခဲ့ကြရသည်မှာ အနှစ်ပေါင်း ခြောက်သောင်းပင် ပြည့်ခဲ့လေပြီ။ ဘယ်သောအခါများမှ ဤဆင်းရဲဝဋ်က ကျွတ်မည်မသိ”ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ တတိယ အသံကို ဆိုဦးလော့ ဒကာတော်။

ကောသလ။ ။တတိယအသံမှာ န-ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ န-၏ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား “နတ္ထိ အန္တော ကုတော အန္တော” စသည်ကို ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ “အို သူငယ်ချင်းတို့၊ ဒို့ လူဖြစ်ခဲ့စဉ်အခါက ငါနှင့် သင်တို့ သဘောတူလင်ရှိမယားကို ကျူးလွန်ပြစ်မှားမိခဲ့ကြသောကြောင့် ယခု ငရဲခံနေရပြီကော။ လွတ်ရက်ဟူ၍ ငါတို့မှာ မရှိ။ ငရဲမှ လွတ်ရက်ဟူသည် အဘယ်မှာပါနည်း။ ငါတို့အား လွတ်ရက် မယင်ပါလေလား” ဟူ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်ပေ၏။ စတုတ္ထကြားရသော အသံကို ဆိုဦးလော့ ဒကာတော်။

ကောသလ။ ။စတုတ္ထအသံမှာ သော-ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ သော-၏အကျယ်မှာ“သောဟံ နူန ဣတော ဂန္တွာ” စသည်ကို ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ် သော်ကား “အို သူငယ်ချင်းတို့၊ မိုက်ခဲ့ဘိစွာသော ထိုငါသည် ဤငရဲမှ လွတ်မြောက်၍ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် လူ့ဘဝ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသော် ပညာရှိတို့ ဆိုဆုံးမသောဩဝါဒကို ခံယူအံ့။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းသူ ဖြစ်အံ့၊ အလှူအတန်းကို ရက်ရောစွာ လှူဒါန်းအံ့”ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည် ဒကာတော်။

---

www.dhammaransi.com

ထိုအချိန်ကွင် ကောသလမင်း စေလွှတ်လိုက်သော ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးမှာ အသတ်ခံရမည်စိုးသောကြောင့် နန်းတော်သို့ မပြန်ဝံ့ဘဲ ဘုရားကျောင်းတော်တွင် ဝင်ရောက် ခိုအောင်းလျက် ရှိနေလေရာ ဒု–သ–န–သောတရားကို ကောသလမင်းကြီးနည်းတူ ကောင်းစွာ ကြားရလေ၏။

ကောသလမင်းမှာ တရားအဆုံးတွင် ချွေးတလုံးလုံးနှင့် ရှိနေသဖြင့် ခဏခဏ ချွေးများကို သုတ်နေရှာ၏။ ချွေးစီးကြီးများ ဤသို့ ကျလာခြင်း၌ အကြောင်းနှစ်ခု ဖြစ်တန်ရာသည်။ လင်ရှိမယားအပေါ်၌ တိမ်းညွှတ်ခဲ့သော ငါ့စိတ်ဓာတ်၊ ငါ့အကြောင်းကို ဘုရားသခင် ကောင်းကောင်း သိသွားတော်မူလေပြီလား ဟူ၍ တွေးမိကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်၍ ရှက်မိသည်ကတကြောင်း၊ "ဩ ပရဒါရကံဆိုတာ တယ်လဲ ကြောက်စရာကောင်းလှပါကလား။ ငါမှားပြီ၊ မှားပြီ။ ငရဲအိုးမှာ ဂျိုးကပ်တော့မလို့ သိသိကလေး လိုတော့သည်။ ဒီအချိန်ကစပြီး သူ့ဘပါ်းမယားကို မျက်မွေးတော် မေ်ာ၍ပင် ငါမကြည့်တော့။ စိတ်ဖြင့်တောင် ငါ မပြစ်မှားတော့" ဟူ၍ နောင်တကြီးစွာ ရနေမိသည် တကြောင်း၊ ဤအကြောင်း နှစ်ချက်ကြောင့် ဇောချွေးများ ထွက်နေဟန်တူ၏၊

ကောသလမင်းသည် ညက တညလုံး အိပ်စက်မရသည်ကိုလည်း သတိရ နမိ၏။ အခွင့်သင့်ခိုက် ထိုအကြောင်းကိုပါ ဝင်၍ လျှောက်လိုက်လေ၏။

ကောသလ။ ။အရှင်မြတ်ဘုရား လွန်ခဲ့သော ညသည် ခါတိုင်. ခါတိုင်းသော ညများထက် ပို၍ ညဥ့်ဘာရှည်သည်ဟု ထပည့်တော် ထင်ပါသည် ဘုရား။

ဝပယ်ဥ္ဒီးဝဒဝပ

www.dhammaransi.com

ကောသလမင်းက လျှောက်ထားရှာပြီး တဆက်တည်းပင် ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးကလည်း အပေါ်သို့ တိုးလာကာ ရှိခိုး၍ လျှောက်လှာ ပြန်သည်။ သူ၏ ရှုယ်စူးချက်မှာ သူကိုယ်သူ မင်းပြစ်ဒဏ်သင့်သူတယောက်ဟု ယူဆကာ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်တွင် လျှောက်ထားချေက မိမိအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု ကြံရွယ်မိသည့်အလျှောက် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။

ဗိုလ်မှူး။ ။အရှင်ဘုရား၊ ရွှေနန်းရှင် ဘုရင်ထီးဘုရားအား သာ ညဉ့်တာရှည်လှချည့်ဟု ထင်သည် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားတပည့်တော်မှာလည်း ယမန်နေ့က သွားရသော တယူဇနာခရီးကား ခါတိုင်းထက်ပင် ရှည်လျားသည်ဟု ထင်ရကြောင်းပါ ဘုရား။

ဤလျှောက်စကားကြောင့် ကောသလမင်းသည် လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်တွင် မိမိ စေခိုင်းလိုက်သည့် ကိုယ်ရံတော်ဗိုလ်မှူး ဖြစ်နေသောကြောင့် ကြိတ်၍ရှက်မိကာ ရာဇိန္ဒြေမပျက်ချုပ်တည်းထားရလေ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် လျှောက်ထားကြသည့် စကားနှစ်ရပ်ကို ဆက်စပ်၍ ကြည့်ပြီးနောက် အောက်ပါစကားကို မြွက်ကြားတော်မူလေသတည်း။

ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ၊
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။

“ဒကာတော်မင်းမြတ်၊ အိပ်ရာမှ နိုးနေသူအား ညဉ့်သည် ရှည်၏။ ခရီးပန်းနေသူအား တယူဇနာခရီးသည် အလွန်ရှည်

www.dhammaransi.com

သကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ သူတော်ကောင်းတရားကို မသိသော လူမိုက်တို့အား သံသရာသည် ရှည်၏။"

ဤတရားကို ကြားနာရပြီးသောအခါ ကောသလမင်းသည် ယဇ်ပူဇော်ရန်အတွက် စီရင်ထားသော တိရစ္ဆာန်များကိုင်း၊ ကာလသမီး၊ ကာလသားများကိုင်း အမြန်လွှတ်စေဟု အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်လေသတည်း။

ထိုအခါ လူတို့သည် မိဖုရားခေါင်ကြီးကြောင့်သာ အားလုံး ချမ်းသာရ ရကြပေသည်-ဟူ၍ မလ္လိကာဒေဝီအား ကျေးဇူးတင်၍မဆုံး ဖြစ်လာကုန်၏။

ကောသလမင်း၏ နားဥ္ကြားသော ဒု၊ သ၊ န၊ သော ဟူသော အသံကိုသာ ကြားယောင်လျက် ရှိနေသတည်း။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ပထမတွဲ၊ ဗာလဝဂ်၊အညတရပုရိသဝတ္ထု၊ ၂၈၀၊ ဇမ္ဗူ့မိတ်ဆွေမှ)

www.dhammaransi.com

(၂၃)

ကြွေး

ကြွေးသည် ကြောက်စရာဖြစ်၏။ ကြောက်အပ်သော ကြောက်စရာ၊ ကြောက်စရာကောင်းသောအရာ မှန်၏။ ကြွေးကို ပေးသူလည်း ကြောက်အပ်၏။ ယူသူလည်း ကြောက်အပ်၏။ ကြွေးကို ပေးသင့်မှ ပေးရာသည်။ ယူသင့်မှ ယူရာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

အခါတပါးတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ကြွေးတရား ဟောတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ယင်းကြွေးတရား၌ အဖြေကို ရှာရာ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ယင်း ကြွေးတရားကို ရဟန်းတို့အား ဤသို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

ကြွေးတရား မဟောမီ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် "ရဟန်းတို့"ဟူ၍ ရှေးဦးစွာ ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။ ဤသို့ ခေါ်လိုက်ခြင်းမှာ အကြောင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကား ဤသို့ပါတည်း။

www.dhammaransi.com

¹ရဟန်းတို့သည် အာရုံဘပါးကို စိတ်ဝင်စား ကုန်၍ရှင်း၊ တရားကို ဆင်ခြင်ကုန်၍ရှင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းကုန်၍ရှင်း နေကြကုန်သည်ဖြစ်ရာ ထိုရဟန်းတို့ကို ရှေးဦးစွာ "ရဟန်းတို့" ဟူ၍ မခေါ်လေဘဲ တရားဟောခဲ့သော် ဤဒေသနာကား အဘယ်ကို အခြေခံသည်၊ အဘယ်ကို အထောက်အကူပြုလေသည် ဟူ၍ မှတ်ရန် မလွယ်။ ရဟန်းတို့ဟူ၍ ခေါ်လိုက်သော်ကား သတိရလာပြီး အာရုံစိုက်၍ မှတ်နိုင်စွမ်းရှိလာသည်။ ထိုကြောင့် သတိဖြစ်စေခြင်းငှာ ရဟန်းတို့ဟု ခေါ်ပြီးမှ တရားဟောခြင်း ဖြစ်သောဟူ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့။

ဘိက္ခု။ ။အရှင်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။လောက၌ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသူအား မွေ့မှုသည် ဆင်းရဲသည် မဟုတ်ပါလော့။

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့၊ ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား ကျောမွဲ ဆင်းရဲသားသည် သူတပါးထံမှ ကြွေးယူရ၏။ ချေးငှားခြင်း ပြုရ၏။ ရဟန်းတို့၊ လောက၌ သူတပါးထံ ကြွေးယူရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲသည် မဟုတ်ပါလော့"

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါ၊ ဆင်းရဲပါသည် ဘုရား။

၁။ ဘိက္ခဝေတိ အညံ့ စိန္တေန္တာပိ၊ ပ၊ တသ္မာသတိ ဇနနတ္ထံ ဘိက္ခဝေ တိ အာလပတိ။ (ဣတိဝုတ် အဋ္ဌကထာ၊ လောဘသုတ်အဖွင့်၊ ၃၅၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့၊ ပစ္စည်းမဲ့ ကျောမွဲ သူဆင်းရဲသည် သူတပါးထံမှ ကြွေးကို ချေးယူပြီးလျှင် အတိုးပေးပါမည် ဟူ၍ ဝန်ခံရ၏။ ရဟန်းတို့၊ လောက၌ ကာမဂုဏ်ခံစားသူအား အတိုးပေးပါမည် ဟူ၍ ဝန်ခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲသည်မ ဟုတ်ပါလော။

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါ။ ဆင်းရဲပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ကျောမွဲ ဆင်းရဲသားသည် အတိုးမှန်မှန်ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိ ထားရှိခဲ့သော်လည်း မွဲမှုကြောင့် အချိန်ကျလျှင် ဆပ်ရမည့် အတိုးကို မပေးဆပ်နိုင်။ ထိုအခါ ကြွေးရှင်တို့က ထိုသူအား တောင်းဆိုကြလေကုန်၏။ ရဟန်းတို့၊ လောက၌ ကာမဂုဏ်ခံစားသူအား ကြွေးတောင်းခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲသည် မဟုတ်ပါလော။

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား၊ ကျောမွဲ ဆင်းရဲသားသည် တောင်းအပ်သော ကြွေးကို မပေးဆပ်နိုင်။ ထိုအခါ ထိုသူနောက်သို့ ကြွေးရှင်တို့က လိုက်ကုန်လေ၏။ ရဟန်းတို့ လောက၌ ကာမဂုဏ် ခံစားသူအား ကြွေးရှင်တို့၏ အလိုက်ခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲသည် မဟုတ်ပါလော။

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့၊ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား၊ ကျောမွဲ ဆင်းရဲသားသည် မိမိနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်၍ အတောင်းခံရသော်လည်း သူ့ကြွေးကိုမပေးနိုင်ရှာလေ။ ထိုအခါ ထိုသူဆင်းရဲကျောမွဲအား ချုပ်နှောင်ကြလေကုန်၏။ ရဟန်းတို့၊ လောက၌

www.dhammaransi.com

ကာမဂုဏ် ခံစားသူအား ကြွေးမပေးနိုင်၍ အချုပ်အနှောင်ခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲသည် မဟုတ်ပါလော့။

ဘိက္ခု။ ။မှန်ပါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကာမဂုဏ် ခံစားသူအား လူဆင်းရဲ လူမွဲဖြစ်မှုသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ ကြွေးယူရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အတိုးပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ ကြွေးတောင်းခံရခြင်းသည်လည်းဆင်းရဲ၏။ ကြွေးရှင်တို့ အလိုက်ခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။ အချုပ်အနှောင်ခံရခြင်းသည်လည်း ဆင်းရဲ၏။

ရဟန်းတို့၊ ဤအတူသာလျှင် အမှတ်မထင် တစုံတယောက်သော သူအား ကုသိုလ်တရားတို့၌ ယုံကြည်မှုမရှိ၊ ရှက်မှုမရှိ၊ လန့်ထိတ်မှု မရှိ၊ အားထုတ်မှုမရှိ၊ အသိဉာဏ်မရှိ။

ရဟန်းတို့၊ ဤသို့သော လူစားမျိုးကို အရိယာတို့၏ အဆုံးအမ ဝိနည်း၌ ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား မကြွယ်ဝသူ လူမွဲဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟူ၍ ဘာမျှမရှိသော ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား မကြွယ်ဝသူ ထိုလူမွဲသည် ကုသိုလ် တရားတို့၌ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါပါးခဲ့သော်၊ရှက်ခြင်းကင်းခဲ့သော်၊လန့်ထိတ်ခြင်း မရှိခဲ့သော်၊ အားထုတ်ခြင်း ခေါင်းပါးခဲ့သော်၊ ပညာဆုတ်ခဲ့ရှားခဲ့သော်၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးစလုံး စောင့်စည်းခြင်း မရှိ၊ ဒုစရိုက်မှုများကို ထင်တိုင်း ပြုကျင့်လေ၏။ ဤသည်ကို ထိုလူမွဲ၏ ကြွေးယူမှုဟု ငါ ဆို၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ထိုလူမွဲသည် ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက်တို့ လွှမ်းဖုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ယုတ်ညံ့သော တောဲ တမှုကို အားထုတ်၏။ "ငါ့အကြောင်း မသိပါစေလင့်" ဟူ၍ အလိုရှိ၏။ အလိုရှိသောအတိုင်း သူတပါး မသိစေနည်း နိသျည်းကို ကြံတွေး၏။ အတွေးပေါက်လာသည့် အလျောက် ဖုံးကွယ်စကား ပြော၏။ သူ့အကြောင်းကို လူမသိစေရအောင် ကာယကံမြောက် အားထုတ်၏။ ဤသည်ကို ထိုလူမွဲ၏ အတိုးတက်မှုဟု ငါဆို၏။

ထိုသူကို မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း အပေါင်းအသင်းတို့က ဤသူ ထိုသို့ပြောလေ့ရှိသည်။ ထိုအကျင့်မျိုး၊ ထိုဝသီမျိုးရှိသည်၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဤသည်ကို ထိုလူမွဲ၏ ကြွေးတောင်းခံရမှုဟု ငါ ဆို၏။

ထိုလူမွဲသည် တောကိုဘဲရောက်ရောက်၊ သစ်ပင်အောက်ကိုဘဲရောက်ရောက်၊ မည်သည့်နေရာကိုဘဲ ရောက်ရောက်၊ ရောက်လေရာရာအရပ်၌ ထိုလူမွဲ၏ နောက်သို့ နှလုံးမသာယာခြင်းနှင့် တကွသော ယုတ်ညံ့သောတွေးခေါ်မှုအလိုဆိုးတို့သည်တဖရုံကြီး လိုက်လာကုန်လေ၏။ ဤသည်ကိုကြွေးရှင်တို့က အလိုက် ခံရမှုဟု ငါ ဆို၏၊

ရဟန်းတို့၊ ထိုလူမွဲကောင်သည်ကံသုံးပါးဖြင့်ဒုစရိုက်မှုများကို ထင်သလိုပြု၍ ဘဝချုပ်ငြိမ်း၊ အမိုက်ဇာတ် သိမ်းပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်-တည်း ဟူသော ချုပ်နှောင်ခြင်းဖြင့် အချုပ်ခံရလေ၏။

ရဟန်းတို့၊ လောက၌ လူမွဲဖြစ်ရခြင်းကိုဧင်း၊ ကြွေးယူရခြင်း ကိုဧင်း ဆင်းရဲဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ လူမွဲသည် ကြွေးယူ၍ စားသောက်

www.dhammaransi.com

ရခြင်းကြောင့် ပင်ပန်း၏။ ထိုကြောင့် ထိုသူ၏နောက်သို့ ကြွေးရှင်တို့ တကောက်ကောက်လိုက်ကုန်၏။ ကြွေးကို အကြောင်းပြု၍ ထိုသူသည် အချုပ်စခန်းသို့လည်း ရောက်ရ၏။ ကာမဂုဏ်ရမှုကို တောင့်တသူတို့အား ထိုသို့ အချုပ်အနှောင်ခံရခြင်းသည် ဆင်းရဲသည်သာတည်း။

ရဟန်းတို့၊ ထို့အတူသာလျှင် အရိယာတို့၏အဆုံးအမ သဒ္ဓါ ပါးရှားသူ၊ ရှက်ကြောက်ပြတ်သူ၊ အကြောက်အလန့် ကင်းသူသည် ဒုစရိုက်မှု အမျိုးမျိုးပြုချင်တိုင်း ပြုပြီးမှ "ငါ့အကြောင်းကို မသိပါစေနဲ့"ဟု အလိုရှိ၏။ ပြုမှားခဲ့သော ဒုစရိုက် မှုများကြောင့် အမြဲဘဝစေ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း ဖြစ်ရ၏။

ရဟန်းတို့၊ အရိယာတို့၏ အဆုံးအမ၌ သဒ္ဓါတရား ရှိသူ၊ ရှက်ဘတ်သူ၊ မကောင်းမှု၌ လန့်တတ်သူ၊ ပညာရှိသူ၊ သီလဖြင့် ဝိတ်ဆို စောင့်ရှောက်မှုရှိသူကို ချမ်းသာစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသူ၊ ကြွေးမြီမှ ကင်းသူဟု ကြွေးတရားကို နိဂုံးချုပ်တော်မူ၏။

(ဆက္ကနိပါတ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊
ဓမ္မိကဝဂ်၊ဣဏသုတ်၊ ၃၀၈၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၂၄)

ခံတွင်းထဲက ဓားမကြီး တချောင်း

ချစ်စေလိုသော် ခံတွင်းလက်လေးသစ်၊ မုန်းစေလိုသော် ခံတွင်းလက်လေးသစ်ဟု အဆိုရှိ၏။လက်လေးသစ်ခန့်မျှ အရွယ်ပမာဏရှိသော ခံတွင်းက ချစ်အောင်လည်း တတ်နိုင်သည်၊ မုန်းအောင်လည်း တတ်နိုင်သည်ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

လက်လေးသစ်ခန့်မျှ ပမာဏရှိသော ထိုခံတွင်းထဲတွင် အလွန်အသွား ထက်လှသည့် ဓားမကြီးတချောင်း ပါရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့သော်"ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားဗျာ ကြံကြီးစီရာ"ဟု အံ့ဘနန်းပင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အံ့ချင် အံ့ပါစေတော့။အချို့အချို့ကုန်သော လူတို့၏ခံတွင်းထဲ၌မူကား အကယ်ပင် ဓားမကြီးတချောင်း ပါရှိကြောင်းကို ကျမ်းဂန်တို့၌ · အခိုင်အမာ ပြဆိုထားချက်များ ရှိပေ၏။

ထိုစကားကို ဆိုသင့်၍သာ ဆိုသည်။ ထိုရောအခါ ထိုသည့် ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တွင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

လက်ဝဲရံ၊လက်ျာရံဟူ၍ ထင်ရှားသော အရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီး နှစ်ပါးတို့ကား ဒေသစာရီ ကြွချီ၍ တရားဟောကြရာတွင် ခရီး နယ်ကျွံနေကြ၏။ ဝါဆိုမှီ သာဝတ္ထိသို့ ပြန်လာကြကုန်သော် ငြားလည်း ခရီးလမ်းတာမှာ ကွာဝေးလှသည်ဖြစ်၍ ဝါဆိုမှီ မရောက်နိုင်ကြကုန်သောကြောင့် လမ်းခုလပ် ကောကာလိကတိုင်း၊ ကောကာလိကမြို့တွင် ဝါကပ် နေကြရရှာကုန်၏။

ဝါဆိုကျောင်းမှာလည်း ဆောက်လှူသူ ကျောင်းဒါယကာ ကောကာလိကသူဌေးကိုအစွဲပြု၍ကောကာလိကကျောင်းဟူ၍ပင် တွင်၏။ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း ထိုကျောင်း ဒါယကာ၏ သား အရှင်ကောကာလိက ဖြစ်၏။

သာသနာတော်၌ စူဠကောကာလိက၊ မဟာကောကာလိက ဟူ၍ ကောကာလိက နှစ်ပါး ရှိလေရာ ဒေဝဒတ်၏ တပည့် ကောကာလိကမှာ စူဠကောကာလိက[၁] ဖြစ်၍ ထိုကျောင်းထိုင် ကောကာလိကကား ပြဟ္မာအနွယ်ဘွား မဟာကောကာလိက ဖြစ်လေသည်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ အဂ္ဂမဟာသာဝက နှစ်ပါးတို့သည် ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ် ကောကာလိကထံ ခွင့်ပန်၍ ရဟန်း သံဃာတော်များနှင့် အတူတကွ ထို ကောကာလိက ကျောင်း၌ ဝါဆိုကြကုန်၏။ သီတင်းဝါလ ကျွတ်လေသော

၁။ (ကောအယံ ကောကာလိကော၊ကသ္မာစ ဥပသင်္ကမိ၊ ပ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်.အဋ္ဌကထာ၊ ကောကာလိကသုတ် အဖွင့်၊ ၁၉၇၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

အခါ "ငါတို့ ပြန်ကြကုန်တော့အံ့" ဟူ၍ ပန်ကြားကြသည်တွင် "တရက်တာမျှ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါဦး" ဟူ၍ လျှောက်ထားခဲ့ပြီးလျှင် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ကောကာလိကသည် မြို့တွင်းသို့ ကြွကာ လူတို့အား လှုံ့ဆော်ခြင်း ပြုလေသတည်း။

"အို အချင်းဒကာတို့၊ အကျော်ဒေးယျ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီး နှစ်ပါးသည် ရဟန်းသံဃာ များစွာနှင့်တကွ ငါ့ကျောင်းတွင် ဝါဆိုတော်မူနေကြပါလျက်ကို သင်တို့ မသိကြကုန်တကား။ ဆွမ်းတနပ်စာမျှ ကပ်ရမှန်း မသိဘတ်ကြကုန်တကား။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား လှူဒါန်းရန် ကြုံခဲလှပါဘိခြင်း။ ကြုံတုန်းကြုံခိုက်မှာ လှူလိုက်ကြ ကုန်လော့။ ခွင့်သာဆဲမှာ ခံလိုက်ကြကုန်လော့" ဟူ၍ လှုံ့ဆော် တိုက်တွန်းလေသောအခါ လူတို့လည်း ဝမ်းမြောက်စွာ ရုတ်ချင်းပင် စည်းဝေး ကြကုန် ပြီးသော် ထောပတ်၊ တင်လဲ စသော လှူဘွယ်၊ တန်းဘွယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို စီရင်ကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ အလှူဝတ္ထု သီးမျိုးစုံပဒေသာတို့သည် ဝေဝေဆာဆာ ပေါက်လာကုန်လေ၏။

ယင်းပဒေသာတို့ကို မြင်တွေ့လာသော အခါ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ လောဘဇောကပ် တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်လာ၏။ "ဤ အရှင်ကြီးတို့ကား အလိုနည်း ကုန်စွ။ ငါ၏ စီမံဆော်သြမှု အရ ဖြစ်ပေါ် လာသော ဤလှူဘွယ် ဝတ္ထုတို့ကို သာယာကြကုန်မည် မဟုတ်။ အလှူခံကြမည် မဟုတ်။ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ် ငါ့အား လှူလိုက်ကြဟု ညွှန်ကြားကုန်လတ့်" ဟု အာရုံမနောတွင် လောဘဇော ဝင်လာလေသည်။

www.dhammaransi.com

မဟာသာဝကကြီး နှစ်ပါး အမှူးပြုသော သံဃာတော်တို့အား ထိုလူဘွယ် ဝတ္ထုတို့ကို လူတို့က လှူဒါန်း ကြလေသောအခါ "ဤပစ္စည်းတို့သည် ငါတို့အားရင်း၊ ကောကာလိကအားရင်း မအပ်ကုန်၊ အလှူမခံထိုက်" ဟူ၍ အလှူမခံလေဘဲ သာဝတ္ထိသို့ ကြွကြလေသော အခါ ကောကာလိကသည် ပဒေသာပင်များကို ကြည့်ကာ စိတ်မသက်မသာနှင့် ကျန်ခဲ့လေ၏။ သည် လှူဘွယ်ပစ္စည်းတွေကို ကိုယ်တိုင်လဲ အလှူခံမသွား၊ ငါ့ကိုလဲ ပေးမထားခဲ့ကြ။ ဘယ်လို ကိုယ်တော်တွေလဲ ဟူ၍ အခဲမကျေဖြစ်ကာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာတို့ အပေါ်၌ ရန်ငြိုး ဖွဲ့လာလေသတည်း။

သာဝကကြီး နှစ်ပါးနှင့် သံဃာတော်များသည် နောက်တကြိမ် ထိုကောကာလိကမြို့၊ ထိုကောကာလိက ကျောင်းသို့ ရောက်လာ ကြပြန်၏။ လူတို့သည် မိမိတို့၏ သဒ္ဒါတရား အလျောက် လှူဒါန်းခြင်း ပြုကြလေသော အခါ၌ကား အလှူခံတော်မူကြလေကုန်၏။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ် ကောကာလိက၏ သန္တာန်၌ ငုပ်လျှိုးနေသော ရန်ငြိုးကို နှိုးဆွပေး သကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ သာဝကကြီးနှစ်ပါးထံ ချဉ်းကပ်ကာ ဤသို့ စွပ်စွဲခြင်း ပြုပါလေတော့သည်။

"ငါ့ရှင်တို့၊ သင်တို့ကား ထိုစဉ် အခါတုန်းက အလိုနည်းသယောင်ယောင်နှင့် လှူဘွယ် ပစ္စည်းတွေကို ရှောင်သွားခဲ့ကြပြီးမှ ယခုတဖန် အလှူခံရအောင် ပြန်လာကြ ကုန်သည်။ အလိုရမ္မက် ကြီးဘိ စွသော တကယ့်ပါပ ဘိက္ခုကြီးတို့ ပေတကား။"

---

www.dhammaransi.com

ဤသို့ ပုဘ်ခတ်၊ စွပ်စွဲခြင်း ပြုရုံမျှဖြင့် အားမရနိုင်သေးဘဲ စိတ်ထဲတွင် နာလုံးကြီး ပေါက်လေသည့်အလျောက် သာဝတ္ထိသို့ သွားကာ ဘုရားသခင်အား ဤသို့ လျှောက်ထား ပါလေသတည်း။

ကောကာလိက။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့ကား ရယာန်းတန်မဲ့ အလိုဆိုး ရှိကုန်ဘိသည်။ အလိုဆိုးနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ကုန် ဘိပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကောကာလိက၊ သင် ဤသို့ မဆိုလင့်။ သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့သည် သင်ထင်သကဲ့သို့ မဟုတ်။ သီလကို လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးကြ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ အပေါ်၌ သင့်စိတ်ကို ကြည်လင် စေလော့။ စိတ်ကောင်း ထား လော့။

ဤသို့ မြတ်ဘုရားက တားမြစ်သော်လည်း မရ။ ကောကာလိကသည် တားမြစ်သည့်ကြားက သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စွပ်စွပ်စွဲစွဲ အတင့်ရဲစွာ လျှောက်နေသည်။ မြတ်ဘုရားကလည်း သုံးကြိမ်စလုံးပင် ဤသို့ မဆိုလင့်ဟူ၍ တားမြစ်တော်မူသည်။

သူ၏ လျှောက်ထား ချက်ကို ဟန့်တား လေသော အခါ ကောကာလိကသည် ဘုရားထံမှထ၍ ပြန်သွားလေရာ ဇေတဝန် ကျောင်း၏ ပြင်ဘက်သို့ မရောက်မီ ကျောင်းပရိဝုဏ် အတွင်း မှာပင် ဒုက္ခကောင်းကောင်း တွေ့လေပြီတည်း။ မုံညင်းစေ့ခန့်၊ ပဲနောက်စေ့ခန့်၊ ကုလားပဲစေ့ခန့်၊ ဇီးစေ့ခန့်၊ ဇီးသီးခန့်၊ ဖန်ခါး သီးခန့်ရှိသော အဖုအပိန့်တို့သည် သူ၏ တကိုယ်လုံးတွင် အပ်ချ စရာ မကျန်ရအောင် ပေါက်လာကုန်လေ၏။ ထိုမှတဆင့် အဖု၊

www.dhammaransi.com

အပိုင်းတို့ ပေါက်ပြဲကာ သွေး၊ ပြည် တစက်စက် ထွက်လာကုန်လေ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ ပရိဝုဏ်တံခါးဝ အနီးတွင် ဝေဒနာကို မရှုမလှ ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရရှာလေ၏။

နေ့မှည့်သို့ ကူးလာ၏။ ကောကာလိက တံခါးဝအနီးတွင် သွေး၊ ပြည် တရွဲရွဲနှင့်လဲနေရာမှ မထနိုင်ရှာတော့ပြီ။ သူ့အသက်သည် ထွက်ပေါက်ရှာနေသည့်ပမာ အသက် မှန်မှန်ပင် မရှူရှာတော့ချေ။

ထိုခဏ အရောင်အဝါ လင်းကနဲ ဖြာထွက်လာသည်နှင့်အတူ တုရှုမည်သော ဗြဟ္မာကြီးတပါး သူ့အနားသို့ ရောက်လာသည်။ ထိုဗြဟ္မာကြီးကား ကောကာလိက၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည့် တုရှုမည်သောမထေရ်ကြီးဖြစ်လေရာ မိမိတပည့်၏ဖြစ်ရင်ကို ရင်သပ်ရှုမော သနားသောကရုဏာဖြင့် ကောကာလိကအား သတိပေးဆုံးမရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည့်အလျောက် ဤသို့ဆို၏။

ဗြဟ္မာ။ ။ကောကာလိက၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့အပေါ်၌ သင့်စိတ်ကို ဖြူဖြူစင်စင်ထားလော့။ စိတ်ကောင်းမွေးပါလော့။ သာရိပုတ္တရာ၊ မောဂ္ဂလာန်တို့ကား သင်စွပ်စွဲသကဲ့သို့ အလိုဆိုးရှိသူများမဟုတ်ကုန်။ သီလကို လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးကြကုန်သော သူတော်စင် စစ်စစ်ကြီးတို့ ပါပေတည်း။

ဤသတိပေး ဩဝါဒစကားများကို ကောကာလိကကြားနိုင်သေး၏။ ကြားရုံမက မျက်စိဖွင့်ကြည့်ကာ ထိုဗြဟ္မာကြီးကိုပင် မချေမငံ နှုတ်လှန်ထိုးနေချေ သေး၏။

ကော။ ။ငါ့ကို စကားဆိုလှသော အိုဘယ့်လူ၊သင်ကား အသူနည်း။

www.dhammaransi.com

တုရူ။ ။ကောကာလိကါ ငါကား တုရူမည်သော သင်၏ ဆရာ ဗြဟ္မာဖြစ်ပေ၏။ သင်၏ပျက်စီးမှုကိုမရှုနိုင်၍ ငါလာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ အရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှစ်ပါးတို့ အပေါ်၌ စိတ်ကောင်းထားလော့။

ကော။ ။အချင်း ဗြဟ္မာ သင်အား ဘုရားသခင်က အနာဂါမ် ဟူ၍ မြွက်ကြားတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော။ သို့ပါလျက် ငါ့ထံသို့ သင် ဘယ့်အတွက်လာသနည်း။ ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ် မြင်အောင်ရှုလော့။ ကိုယ့်နဖူးမှာ ဖူးဖူးရောင်နေသည့် လက်သီးဆုပ်လောက်အဖုကြီးကိုတော့မမြင်ပါဘဲ မဖြစ်စလောက် မုံညင်းစေ့ခန့်မျှအပြစ်ရှိသူငါ့ကိုလာ၍ သင် ဆရာလုပ်နေယောင် ပါတကား ဟု တုန့်ပြန်၍ နှုတ်လှန်ထိုးနေသော တပည့်ကို ကြည့်ကာ တုရူဗြဟ္မာကြီးသည်—

"ပုရိသဿ ဟိဇာတဿ၊ ကုဌာရီ ဇာယတေမုခေ" စသော အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ရွတ်မိလေသတည်း။

၁။ ။လူဟူ၍ ဖြစ်လာသော သတ္တဝါ၏ ခံတွင်းထဲတွင် နှုတ်၊ အာ၊ လျှာတည်းဟူသော အသွားထက်လှသည့် ဓားမကြီး တချောင်း ပါလာ၏။ လူမိုက်သည် ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို ဆိုပြောကာ ထိုစကား ဓားမကြီးဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဇိဝိန်ချုပ် သည်အထိ ခုတ်သတ်နေ၏။

၂။ ။အကြင်သူသည် ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို ချီးမွမ်း၏။ ချီးမွမ်း ထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့၏၊ ထိုသူသည် ခံတွင်း၊ ပါးစပ်ဖြင့် အပြစ်ကို စုဆောင်းနေသူ ဖြစ်၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် ထိုသူသည် ချမ်းသာကို မရနိုင်။

www.dhammaransi.com

၃။ ။အကြင်သူသည် ဆိုင်ပြိုင်ယှဉ်နွဲ၍လောင်းကစားပွဲတို့၌ စည်းစိမ် ပြုတ်အောင်သော်ရင်း၊ မိမိဘဝပေါ် နစ်မွန်း၍အောင် သော်ရင်း ဆုံးရှုံးသွား၏။ ဤသို့ ဆုံးရှုံးခြင်းကား မပြစ်စလောက် ရှုံးခြင်းမျိုးမျှသာတည်း။ အကြင်သူသည် တရားလမ်းကြောင်း ပေါ်၌ ဖြောင့်မတ်စွာ သွားလာနေသော သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားမိလေ၏။ ဤသို့ ပြစ်မှားမိခြင်းမျိုး ကား လောင်းကစားဝိုင်း၌ ရှုံးသော ရှုံးခြင်းမျိုးထက် အဆ ပေါင်းများစွာ ပိုကဲ၍ ရှုံးသည် မည်၏။

၄။ ။စကားယုတ်၊ စိတ်ယုတ်မာကို ဆောက်တည် မွေးမြူ လျက် အရိယာနွယ်ဝင်၊ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကဲ့ရဲ့ နှုတ်ကြမ်း၊ ရမ်းကားမိသူသည် နိရဗ္ဗုဒနစ်တို့၏ အရေအတွက် အားဖြင့် နှစ်ပေါင်းတသိန်း၊ ထိုမှတရပ်=နိရဗ္ဗုဒပေါင်းသုံးဆယ့် ခြောက်။ ထိုနောက် နိရဗ္ဗုဒပေါင်း ငါးခုတို့ ကာလပတ်လုံး လွတ်ရက်မရှိ၊ ငရဲ၌ ကျရ၌လေ၏။

ကောကာလိကသည် ထိုည၌ပင်လျှင် ဇေတဝန် ကျောင်း တံခါးဝတွင် ထိုရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်လေသော် အရှင်နှစ်ပါး တို့အား ပြစ်မှား စွပ်စွဲမိခဲ့လေသော ထိုအပြစ်ကြောင့် ပဒုမ မည်သော ငရဲအိုး၌ ချိုးကပ်အောင် ကျခံရလေ၏။

ထိုညမှာပင် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည် ဘုရားသခင့်ထံ လာ၍ "ကောကာလိကရဟန်း ညက ကွယ်လွန်သွားကြောင်း၊ ပဒုမ မည်သော ငရဲ၌ ကျခံနေရကြောင်း" လျှောက်ထားသွား၏။

နံနက် မိုးသောက်သောအခါ ဘုရားသခင်က သံဃာ့အစည်း အဝေးတွင် ရဟန်းတို့အား ထိုအကြောင်းကို မြွက်ကြားလေ

www.dhammaransi.com

သောအခါ ရဟန်းတပါးက လက်အုပ်ချီ၍ ဘုရားသခင်အား ဤသို့ မေးလျှောက်လေ၏။

ဘိက္ခု။ ။ဘုန်းတော်ကြီးလှသော အရှင်မြတ်ဘုရား၊ ပဒုမ မည်သော ငရဲ၏သက်တမ်းမှာ အဘယ်မျှ ရှည်လျားပါသနည်း ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ချစ်သားရဟန်း၊ ပဒုမ ငရဲ၏ သက်တမ်းကား ရှည်လျားလှစွာ၏။ နှစ်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့် ရာထောင်သောင်းပေါင်းမည်မျှဟူ၍ ရေတွက်ရန် ခဲယဉ်းသည်ချစ်တပည့်။

ဘိက္ခု။ ။အရှင်ဘုရား၊ ထိုအကြောင်းကို ရိပ်စားမိနိုင်အောင် ဥပမာဖြင့် ပြနိုင်ပါမည်လား ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ချစ်တပည့်၊ ဥပမာသော်ကား ပြနိုင်၏။ သင်နာယူလော့။ ချစ်သားရဟန်း ကောသလတိုင်း၌ အသုံးပြုသော တို့နှစ်ဆယ်ဝင် နှမ်းလှည်းတစီး ရှိရာ၏။ ယောကျ်ားတယောက်သည် ထိုလှည်းတစီးတိုက်ရှိ နှမ်းများကို နှစ်ပေါင်းတရာရှိလျှင် နှမ်းတလုံးကိုယူ၍ ထုတ်ပစ်ရာ၏။

ချစ်တပည့်၊ ဤသို့ နှစ်ပေါင်းတရာကြာလျှင် နှမ်းစေ့တစေ့ယူခြင်းအားဖြင့် ထိုလှည်းတစီးစာရှိသော နှမ်းများ ကုန်ခန်းသွားသော်ငြားလည်း တခုသော အဗ္ဗုဒငရဲကား ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။

ချစ်တပည့်၊ အဗ္ဗုဒငရဲပေါင်း နှစ်ဆယ်သည် နိရဗ္ဗုဒငရဲတခု ဖြစ်၏။ နိရဗ္ဗုဒ ငရဲနှစ်ဆယ်သည် အဗဗငရဲတခု ဖြစ်၏။ ထိုအဗဗငရဲနှစ်ဆယ်သည် အဋဋငရဲတခု ဖြစ်၏။ ထိုအဋဋ ငရဲနှစ်ဆယ်သည်

www.dhammaransi.com

အဟဟာဇရေတခု ဖြစ်၏။ ထိုအဟဟာ ဇရေနှစ်ဆယ်သည် ကုမုဒဇရေ တခုဖြစ်၏။ ထိုကုမုဒဇရေနှစ်ဆယ်သည် သောဂန္ဓိက ဇရေတခု ဖြစ်၏။ ထိုသောဂန္ဓိက ဇရေနှစ်ဆယ်သည် ဥပ္ပလဇရေတခု ဖြစ်၏။ ထိုဥပ္ပလ ဇရေပေါင်းနှစ်ဆယ်သည် ပုဏ္ဍရိက ဇရေတခု ဖြစ်၏။ ထိုပုဏ္ဍရိက ဇရေပေါင်းနှစ်ဆယ်သည် ပဒုမဇရေတခု ဖြစ်၏။

ချစ်တပည့်၊ ကောကာလိက ရဟန်းသည် သာရိပုတ္တရာနှင့် မောဂ္ဂလာန်တို့၌ ပြစ်မှားမိသောကြောင့် ပဒုမဇရေ၌ ဖြစ်၏ဟု မြွက်ကြားတော်မူလေ၏။

ရဟန်းတို့သည် မိမိကိုယ်ကို လျှာတည်းဟူသော ကိုယ်ပိုင် ဓားဖြင့် ခုတ်သတ်၍ ဇာတ်သိမ်းသွားရှာသော ကောကာလိက ရဟန်း၏ အလောင်းကို အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုကြရင်း သူတော် ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မဟုတ်မဟာတ် စွပ်စွဲပြစ်မှားမိခြင်း အပြစ်၏ ကြီးလေးလှသည်၏ အဖြစ်ကိုတွေးကာ သတိတရား ရှေ့ထား သံဝေပွားကာပွားကာနှင့် ရှိနေကြရှာသတည်း။

(သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ တုရူပြဟ္မသုတ်၊ ၁၅၁နှင့် ကောကာလိကသုတ် ၁၅၂၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၂၅)

အတ္ထိကဝါဒနှင့် နတ္ထိကဝါဒ

နာမည်ကျော် သမိုင်းဝင် ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦး ဖြစ်၏။ သူ့ကိုအများကဖွားဘက်တော်မောင်ဆန် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြင်းမြီးဆွဲ မောင်ဆန် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဆန္နအမတ် ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ကြ၊ သိကြ၊ နားလည်ကြသည်။

ထိုဆန္နအမတ်သည် သူ့သခင် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရား ဖြစ်လာသောအခါ သူ့ သခင်ထံဝင်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ငယ်မည်အတိုင်း ဆန္နဟူ၍ပင် တွင်၏။ ဘိက္ခုဆန္န ဟူပေ၏။

ဘိက္ခုဆန္နသည် ရဟန်း ဖြစ်လာသော်လည်း လူ့ဘဝက မာနကို သူ မချလေဘဲ "ငါ့ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ လက်သုံးတော်" ဟူ၍ ရဟန်း တို့ကိုပင် သူနှင့် အဖက်တန်သည် ဟူ၍မထင်။ ဒို့ဘုရား၊ ဒို့ဘုရား[၁] ဟူ၍ ဘုရားနှင့် တရားကို သူပိုင်သော

၁။ အမ္ဗာကံဗုဒ္ဓေါ၊ အမ္ဗာကံ ဓမ္မောတိ ဧဝံ မက္ခိစေဝ ပဠာသိစ။ ပ။ (ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ထေရဝဂ်၊ ဆန္နသုတ်၊ ၂၉၁၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

သဘောမျိုးဖြင့် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းပြု၍ ဆိုပြောဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ ထံတော်ပါးတွင် သူ့ထက် ရာထူးဌာနန္တရ ကြီးသောသူ မရှိစေချင်။ သူသာလျှင် အကြီးဆုံး၊ သူသာလျှင် အချုပ်အချာ၊ သူသာလျှင် ဗုဒ္ဓ၏ အတွင်းလူ လက်သုံးတော် ဟူ၍ တရားကို မကျင့်၊ မာန်တလူလူနှင့် ရှိနေသည်။

သခင် ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား တောထွက်တော်မူစဉ် အခါက မည်သူ တဦးတယောက်မျှ နောက်ခတော်က မပါ။ ဤဖေကို မောင်ဆန် တယောက်ထဲရယ်ဟူ၍ အသားယူကာ ဝင့်ဝါလေ့ ရှိသည်။ "ဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းချိန် တန်တော့၊ မောဂ္ဂလာန် သော၊ ဘယ်ဟာသောနှင့်၊ အလော သုံးဆယ်၊ ဘယ်ညာ ဝိုင်းလို့ အုံကြတယ်"ဟူ၍ လက်ဝဲရံအရှင်မောဂ္ဂလာန် ၊ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် လက်ျာရံ အရှင် သာရိပုတ္တရာ ကိုယ်တော်ကြီး နှစ်ပါးကိုပင် ထိကပါး၊ ရိကပါး ဆိုပြောဆက်ဆံခြင်းများ ပြုလေရာ အခြား ရဟန်းတော်များကိုမူ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါချိမ့်မည်နည်း။

ရဟန်းတို့လည်း သူ့အကြောင်းကို သိကြသဖြင့် ဘိက္ခုဆန္ဒနှင့် ပြိုင်ဘက်၍ ခွန်းကြီး၊ခွန်းငယ်ဆိုပြောခြင်းမပြုကြကုန်။ "ဘေးမဲ့" ကဲ့သို့ သဘောထားကာ ဖာသိဖာသာ နေကြ ကုန်၏။ ဤသို့ ဖာသိဖာသာ နေကြလေလေ ငါ့ကို ဘယ်သူများ တုဝံ့လို့လဲ ဟူ၍ မာနကြီးသည်ထက် ကြီးလာလေလေ ဖြစ်နေသတည်း။

ထို အကြောင်းကို ဗုဒ္ဓက သိရှိတော်မူ သော်လည်း ယခု အချိန်တွင် ဘိက္ခုဆန္ဒအား ဆိုပြောဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်း ဖြင့် အကျိုး မရှိပုံ၊ ငါ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသည့် နောက်တွင်မှ နောင်တကြီးစွာ ရလာကာ ကျွတ်တမ်း ဝင်နိုင်မည် ဖြစ်ပုံကို

www.dhammaransi.com

သိမြင်တော်မူလေသဖြင့် "ရဟန်းတို့၊ ငါမရှိသည့် နောက်တွင် ဆန္နရဟန်းအား သင်တို့ ဗြဟ္မဒဏ် ထားရစ်ကြကုန်" ဟူ၍ ရဟန်းတို့အား မှာထားသွားတော်မူ၏။

ဗြဟ္မဒဏ် သဘောအချုပ်ကား မည်သူမျှ ဆန္နရဟန်းနှင့် အပေါင်းအသင်းမလုပ်ရ။ ဆိုပြောဆက်ဆံခြင်း မပြုရ။ လွတ်လပ်စွာ ထားကြကုန်ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍ ပထမ သံဂါယနာ တင်ကြလေသော အခါ ဗုဒ္ဓ၏ ဗျာဒိတ်တော်မြွက်အတိုင်း ဗြဟ္မဒဏ်အမိန့်တော်ကို ဆန္နရဟန်းအား ပြန်ကြားရန်အတွက် သံဂါယနာတင်မထေရ်ကြီးတို့က အရှင်အာနန္ဒာအား တာဝန်လွှဲကုန်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဆန္နရဟန်းကား ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ရောက်နေသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာသည် ကောသမ္ဗီသို့လိုက်၍ ဆန္နရဟန်းအား ဗြဟ္မဒဏ် အမိန့် အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးကို ပြန်ကြားကာ ဒဏ်ထားခြင်း ပြုရလေသည်။

ယင်းသို့ ဗုဒ္ဓ၏ အာဏာစက်[၁]ဖြင့် ဗြဟ္မဒဏ် အမိန့်တော်ကို ပြန်ကြားလတ်သော် ဆန္နရဟန်းသည် အမိန့်တော် ကြားနာနေခိုက် စိတ်ထိခိုက်လာပြီးလျှင် တကိုယ်လုံး ပေါင်းတင်ထားဘိသကဲ့သို့ ပြင်းစွာပူလာရာက မိုက်ခနဲ လဲကျသွားလေ၏။ သတိမရ ဖြစ်သွားလေ၏။

၁။ သော ဒိန္နေ ဗြဟ္မဒဏ္ဍေ သဋ္ဋာတပရိဠာဟော ဝိသညီ ဘူတော ပတိတွာ။ ပ။ (ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ထေရဝဂ်၊ ဆန္နသုတ်၊ ၂၉၁၊ ဆဋ္ဌ)

www.dhammaransi.com

အဆိုပါ ပြဟ္မဒဏ်အမိန့်တော် ပြန်ထမ်းသည် ချက်ခြင်း တည်လေပြီဖြစ်ကြောင်းကို ဆန္နရဟန်းသည် အံ့ဩစွာ ကြုံတွေ့ ရလေ၏။ သတိရ၍ လဲရာမှ ထလာသောအခါ ဆန္နရဟန်းသည် ရဟန်းတပါးထံ သွားရောက် တွေ့ဆုံသော်လည်း ထိုရဟန်းက သူ့အား လက်ခံ၍ စကားပြောခြင်း မပြုချေ။ ထို့အတူ အခြား ရဟန်းများထံ ချဉ်းကပ်ကြည့်ပြန်သော အခါတွင်လည်း သူနှင့် စကားတုံ့ပြန်ဆိုပြောသူကို တဦးမျှ မတွေ့ရတော့ဘဲ ရှိလေ၏။

ထိုအခါ ဆန္နရဟန်းသည် ပြင်းစွာ ထိတ်လန့် လာ၏။ ကောသမ္ဗီပြည်တွင် မိမိနှင့် စကားပြောသူ မရှိသဖြင့် သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူကာ ဗာရာဏသီသို့ ပြန်လာသည်။

ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန် တောအတွင်းရှိ မိဂဒါဝုန် ကျောင်းတိုက်တွင် ရဟန်းများစွာတို့ သီတင်းသုံးလျက် ရှိကြရာ စိတ်ဓာတ်များ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် ရှိနေသော ထိုဆန္န ရဟန်းသည် နေဝင်ဆည်းဆာ အချိန်လောက်တွင် မိဂဒါဝုန် ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်သွား၏။ ကျောင်းများကို ကြည့်သော အခါ တံခါးပိတ်၍ တိတ်ဆိတ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဆန္နရဟန်းသည် ပိတ်ထားသော တံခါးများကို သော့ဖြင့် ဖွင့်ကာ ဖွင့်ကာ ကျောင်းစဉ်တလျှောက် တကျောင်းဝင် တကျောင်းထွက် တိုးလျှိုးဝင်ရောက်ပြီးလျှင် မထေရ်ကြီးတို့အား ရှိခိုးဦးတင်လျက် ဤသို့ လျှောက်ထားပန်ကြားခြင်း ပြုလေ သတည်း။

"အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ တပည့်တော်အား ဩဝါဒ ပေး တော်မူပါကုန်။ တပည့်တော်အား သနားသော အားဖြင့်

www.dhammaransi.com

အနုသာသန္တု=ထပ်တလဲလဲ၊ အမြဲနှိုးစွ၊ ဆုံးမတော် မူပါကုန်။ တရားသဘောကို ယထာဘူတကျကျ တပည့်တော် မြင်နိုင်စွမ်းရှိသည်အထိလမ်းပြညွှန်ကြားတော်မူကြပါကုန်”ဟူ၍ပူပန်နှလုံး၊ ယူကျုံးမရသောအသံဖြင့် မထေရ်ကြီးတို့ထံ ပန်ကြား လျှောက်ထားလေ၏။

ထိုအခါမထေရ်ကြီးတို့သည် ဆန္နရဟန်း၏တမျိုးတဖုံပြောင်းလာသော အမူအရာများနှင့် ရှေးကနှင့်မတူတော့သော ဆိုပြောဆက်ဆံပုံများကို မြင်တွေ့ရသောအခါ များစွာ အံ့သြခြင်းဖြစ်ကြရပြီး သူ၏ တောင်းပန်ချက်ကို ငဲ့ကွက်သော အားဖြင့် အနိစ္စတရားနှင့် အနတ္တတရား၊ ဤတရားနှစ်ပါးကို ဆန္န ရဟန်းအား ဟောကြားကြကုန်၏။

“ငါ့ရှင်ဆန္န၊ ခပ်သိမ်းသော တေဘူမက၊ သင်္ခါရ တရားတို့ကား ဖြစ်ပြီးသည့်နောက် အရှည်စွဲ၍ တည်မြဲခြင်း သဘောမရှိသောကြောင့် အနိစ္စတို့သာတည်း။ မိမိအကြိုက်၊ မိမိ အလိုသို့ မလိုက်သောကြောင့် အစိုးမရ၊ အနတ္တတို့သာတည်း”ဟု အနိစ္စနှင့် အနတ္တကိုသာ သြဝါဒပေးကြကုန်ပြီး ဒုက္ခလက္ခဏာ တရားကိုကား ဟောကြားခြင်း မပြုကြကုန်။[၁]အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မထေရ်ကြီးတို့အား ဤသို့ အကြံဖြစ်လာ၏။ ဒုက္ခလက္ခဏာကို သရုပ်ဖော် မြွက်ကြားလိုက်ခဲ့သော်—

ဤဆန္နရဟန်းကား ရုပ်သည်ဒုက္ခ၊ ဝေဒနာသည် ဒုက္ခ၊ သညာသည်ဒုက္ခ၊ သင်္ခါရသည်ဒုက္ခ၊ ဝိညာဏ်သည် ဒုက္ခ၊ မဂ်သည်

၁။ တသ္မာ ဧဝံ ကိရ နေသံ အဟောသိ။ပ။ (ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ၊ထေရဝဂ်၊ ဆန္နသုတ်အဖွင့်၊ ၂၉၁၊ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ဒုက္ခ၊ ဖိုလ်သည်ဒုက္ခဟူ၍ ဤသို့ဒုက္ခအယူသည်ပြီးလျှင်“အိုရဟန်းတို့၊သင်တို့ကား ဆင်းရဲတန်းလန်းရှိနေကုန်သည့်ဒုက္ခိတ ရဟန်းတို့ပါတကား”ဟုယူဆသွားလေရာ၏။ တရားသဘောနှင့် အံဝင်ခွင်ကျအောင်ယူနိုင်စွမ်းရှိမည် မဟုတ်။ဤသို့ ပြစ်တင်ပြောဘွယ်မရှိအောင် ဟောလေမှ သင့်မည် ဟူသော အကြံဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာကိုချန်၍ အနိစ္စနှင့် အနတ္တ ဤလက္ခဏာ နှစ်ပါးကိုသာ ဟောခြင်းဖြစ်ကုန်၏။

ဆန္နရဟန်းသည် မထေရ်ကြီးတို့၏ တရားကို ရိုသေစွာကြားနာ၏။ သို့သော် သူ့စိတ်တွင် ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေ၏။ ထိုတရားသဘောလောက်ကိုမူ ငါ့အားလည်း သိပြီး၊ ရှိပြီး၊ သဘောပေါက်ပြီးသားပင်။ ရူပံ၊ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊မြဲသောသဘောမရှိ။ အနတ္တာ၊ အတ္တမှ ဆိတ်၏။ အနှစ်သာရ မရှိ ဆိုသည်လောက်ကိုကား ငါလည်း နားအလည်သား၊အသိသားပင်ဖြစ်ချေသည်။

သို့ပါလျက်လည်း ငါ၏စိတ်သည်ကား နိဗ္ဗာန်ပေါက်အောင် ထိထိရောက်ရောက် မပြေးဝင်နိုင်သေး။ ငါ့မှာ ပူပန်ခြင်းနှင့် စွဲလမ်းခြင်း ဥပါဒါန်သာ ဖြစ်နေသည်။ ရုပ်စသည်တို့၌ တခုတလေမျှ အတ္တမရှိ။ သို့ဖြစ်ဘိသော် အဘယ်အရာကို ငါ့အဖို့ အတ္တဆိုမည်နည်းဟူ၍ ဤသို့သာ ငါ့စိတ်သည် နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်၏။သစ္စာလေးချက်၏ အနက်သဘောကို သိမြင်ထားပြီး သူအား ဤသို့နောက်သို့ပြန်၍ ဆုတ်နစ်လေမည်မဟုတ်။ငါ့အား တရားထင်မြင်လာအောင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟောပြလေမည်နည်း။

ဆန္နရဟန်းသည် သူ့ကိုယ်သူ ဘဝင်မကျ၊ အားမရနိုင်တိုင်း တွေးလေသည်။ ဤသို့ တွေးရင်းမှ သူ့မျက်စိထဲတွင် အရှင်

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာကို ပြေး၍ မြင်ယောင်လာသည်။ ထိုမှတဆင့် အကြံတခု ပွင့်လာသည်။ ထိုအကြံကား–

အရှင်အာနန္ဒာသည် ယခုအခါ ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဃောသိတာရုံ ကျောင်းသို့ ရောက်နေ၏။ ငါ သူ့ထံသို့ ပြန်သွားရလျှင် ကောင်းမည်။ အရှင်အာနန္ဒာကား နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ငါ့သခင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရား ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော်၍ အကြိမ်ကြိမ် ချီးကျူးတော်မူသည်။ သီတင်းသုံးဖော် ပညာကြီး ပညာကျယ် အရှင်သူမြတ်တို့ကလည်း ထပ်တလဲလဲပင် သူ့ကို ချီးကျူးကြရကုန်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ငါ့အား အသိဉာဏ်ရင့် ဓမ္မမျက်စိပွင့်လာအောင် ဖွင့်ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ငါနှင့် အရှင်အာနန္ဒာဆိုလျှင် အထူးပြောဘွယ်မရှိ။ အထူးပင် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ထံ နိသျည်းခံယူရန် သင့်၏။ ငါ သူ့ထံ သွားရသော် ကောင်းစွ။ ငါသွားအံ့။

ထို ဆန္နရဟန်းသည် ဤအကြံဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာရှိရာ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် အရှင်အာနန္ဒာအား အကြောင်းစုံလျှောက်ထားကာ သူ့အား တရားဉာဏ်ရင့် မျက်စိပွင့်အောင် ဖွင့်ပေးတော်မူပါရန် တောင်းပန်လေ၏။ တပည့်တော်ကို ဆုံးမတော်မူပါဟု သူ့ကိုယ်ကို အရှင်အာနန္ဒာအား ပုံ၍ အပ်နှင်းခြင်း ပြုလေ၏။

ငါ့ရှင်ဆန္န၊ နားစွင့်၍ နာယူလော။ သင် တရားသိထိုက်သူ တယောက် ဖြစ်လာပြီဟူ၍ ဤမျှသောစကားကို အရှင်အာနန္ဒာ၏ ထံမှ ကြားလိုက်ရကာမျှနှင့်ပင် ဆန္နရဟန်းအား ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြင်းစွာ ဖြစ်လာလေ၏။

www.dhammaransi.com

ဆန္န။ ။ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ငါ့ရှင်၏တရားကို ကြားနာရန် နားစွင့်လျက် ရှိပါ၏။ ဟောတော်မူပါလော့။

အာနန္ဒာ။ ။ငါ့ရှင်ဆန္န၊ အခါတပါးတွင် ကစ္စာနဂေါတ္တ အမည်ရှိသော ရဟန်းအား မြတ်ဘုရားက တရားဟောခဲ့ဘူးရာ ထိုတရားတော်ကို ငါ ကောင်းစွာ မှတ်သားမိပေ၏။ ဘုရား မြတ်စွာက ကစ္စာနဂေါတ္တရဟန်းအား ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း သင့်အား ငါ ပြောပြပေအံ့။

ဆန္န။ ။ကောင်းပါပြီ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။

အာနန္ဒာ။ ။ငါ့ရှင် ဆန္န သို့ဖြစ်ဘိသော် သင် မှတ်သား လေလော့။ ကစ္စာနဂေါတ္တအား မြတ်ဘုရားက ဤတရားကို ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။

ချစ်တပည့်ကစ္စာန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည် များသော အားဖြင့် အရာခပ်သိမ်းသည် ရှိ၏ဟု အယူရှိသော အတ္ထိက ဝါဒနှင့် မရှိဟု အယူရှိသော နတ္ထိကဝါဒ၊ ဤနှစ်မျိုးကိုမှီနေ၏။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုသော် အရာခပ်သိမ်းသည် မြဲ၏ဟု အယူ ရှိသောသဿတဝါဒနှင့် မမြဲ၊ ပြတ်၏ဟု အယူရှိသော ဥစ္ဆေဒ ဝါဒ၊ ဤနှစ်မျိုးကို မှီနေ၏။

ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ သင်္ခါရလောက၏ တဖြစ်ထဲ ဖြစ်နေပုံ များကို ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ယထာဘူတကျကျ ကောင်းစွာ သိထားသူအား လောက၌ မရှိဟူသော နတ္ထိကဝါဒသည် မဖြစ်။

၁။ အတ္ထိ တန္တိ သဿတံ၊ နတ္ထိ တန္တိဥစ္ဆေဒံ။ (နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၊ အာဟာရဝဂ်၊ ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ် အဖွင့်၊ ၃၁၊ ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

သင်္ခါရတရားတို့၏ တပျက်ထဲ ပျက်နေပုံများကို ယထာဘူတ ကျကျ သိရှိနားလည်ထားသူအား လောကဉ္စရှိ၏ဟု ယူသော အတ္ထိကဝါဒသည် မဖြစ်။

ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ များသောအားဖြင့် ဤလောကကို တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိအချင်းခံသော ဥပယ၊ ဥပါဒါန၊ အဘိနိဝေသဖြင့် ဖွဲ့စည်းရစ်နှောင်ထား၏။ တဏှာနှင့် ဒိဋ္ဌိ ဤနှစ်ပါးတို့ကား ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာ စသည်ဖြင့် တေဘူမက တရားတို့ကို ကပ်ရောက်တတ်လေသောကြောင့် ၎င်းနှစ်ပါးကို ဥပယဟု ခေါ်ပေသည်။ ထို တေဘူမကတရားတို့ကို ပြင်းစွာ စွဲလမ်းတတ် သောကြောင့် ဥပါဒါန ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။ ထိုတေဘူမက တရားတို့၌ ကျွံနစ်၊ စူးဝင်တတ်သောကြောင့် အဘိနိဝေသဟူ၍လည်း ခေါ်ပေသည်။

ချစ်တပည့် ကစ္စာန၊ ဤအရိယာသာဝက ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိတ်၏တည်ရာ၊ စိတ်၏ ကျွံနစ်စူးဝင်ရာ၊ စိတ်၏ ကိန်းအောင်းရာ ဖြစ်သော ထိုဥပယနှင့် ဥပါဒါနသို့ “ငါ့အတ္တ၊ ငါ့အမာခံ”ဟူ၍ ကပ်ရောက်ခြင်းလည်း မရှိ။ စွဲလမ်းခြင်းလည်း မရှိ။ ဆောက်တည်ခြင်းလည်း မရှိ ဖြစ်ခဲ့သော် ဒုက္ခသာဖြစ်သည်။ ငါဖြစ် မဟုတ်။ ချုပ်ခဲ့၊ ပျက်ခဲ့သော် ဒုက္ခသာ ချုပ်ပျက်သည်။ ငါချုပ်၊ ငါပျက် မဟုတ်။ ဤဖြစ်မှု ချုပ်မှုအရာ၌ ဒုက္ခမှတပါး အခြားသတ္တဝါ မည်သည် မရှိဟု ယုံမှားခြင်းကိုမပြု။ တွေးတောမှုကို မဖြစ်စေ။[1]

၁။ နအညော ဧတ္ထ သတ္တောနာမအတ္ထီတိ ကင်္ခံ နကရောတိ။ (နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ အာဟာရဝဂ်၊ ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်၊ ၁၂၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

ဤအရာ၌ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် သူတပါးကိုအားကိုးအားထား ပြု၍ ယုံကြည်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသာဖြစ်၏။

ချစ်သား ကစ္စာန၊ ဤမျှဖြင့် သတ္တသညာကို ပယ်အပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ကောင်းသော မြင်ခြင်း-သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပြီ၊ အမြင်မှန် ဖြစ်လေပြီ။

ချစ်သားကစ္စာန၊ အလုံးစုံရှိသည်ရှိ၏ အယူရှိသော သဗ္ဗတ္ထိက ဝါဒသည် အစွန်းတခု၊ အလုံးစုံသည် မရှိဟု အယူရှိသော သဗ္ဗနတ္ထိကဝါဒသည် အစွန်းတခု။ ဤသို့အားဖြင့် အစွန်းနှစ်ခု ရှိ၏။

ချစ်သား ကစ္စာန၊ ငါဘုရားကား ဤအစွန်းနှစ်ဖက်တို့သို့ မသက်ရောက်စေဘဲ တရားကို မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ် အားဖြင့် ဟောနေ၏။

အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်ရပုံ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်ရ ပုံများစသည်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ငါ့ရှင်ဆန္န၊ ကစ္စာနဂေါတ္တအား ဟောသောတရားကို မြတ်ဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ ဤအတိုင်း ငါ မှတ်သားမိခဲ့၏ဟု တဆင့်ကြားတရားကို ဖောက်သည်ချ၍ ဟောကြားပြီးသည်၏ အဆုံးတွင် ဆန္နရဟန်းမှာ နှလုံးပီတိ ရွှန်းရွှန်းအိ ဖြစ်သွားရလေ သတည်း။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊
ထေရဝဂ်၊ ဆန္နသုတ်၊ ၁၀၈၊ဆဋ္ဌမူ)

---

www.dhammaransi.com

(၂၆)

ဘာကို ယုံရမည်နည်း

ကေသမုတ္တနိဂုံးသည် ကောသလတိုင်းကြီး၏ မိုး ရှုးတန်ဆောင် ဖြစ်၏။ နေရာလည်းသန့်သည်။ လူရည်လည်းသန့်သည်။ ရောင်းပန်း ဝယ်ပန်းလည်းပွင့်သည်။ ဆန်ရေစပါး၊ အစားအစာနှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်လည်း လွန်စွာ သာယာ စည်ပင်လှသော နိဂုံးကြီးဖြစ်လေ သည်။

ထိုနိဂုံး၌ နေသူတို့သည် အများအားဖြင့် ကာလာမမင်းမျိုး တို့မှ ဆင်းသက်လာသည့် မဟာမျိုး မဟာနွယ်များ ဖြစ်ကြသည့် အားလျော်စွာ အဆောက်အဦ တိုက်တာ နေအိမ် စသည်တို့ မှာလည်း လူမျိုးဂုဏ်ကိုလိုက်၍ မဟာဆန်လှသည်။ စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်တပ်သော ဘုံဗိမာန်တို့ဖြင့် ကြွားကြွားဝင့်ဝင့် တစွင့်စွင့် ရှိနေသည်။

ထိုအချိန်ထိုခေတ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်၌ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဝါဒရေးရာ လှိုင်းဂယက်များသည် ပြင်းပြင်း ထန်ထန်ရိုက်ခတ်လျက်ရှိသောကြောင့် ကေသမုတ္တနိဂုံးသည် ဝါဒ ရေးရာ လှိုင်းလုံးကြီးများအကြားတွင် လှုပ်ရှားလျက် ရှိနေသည်။

---

www.dhammaransi.com

ဂိုဏ်းဂဏအဖွဲ့အစည်း အသီးသီးမှ ဆရာ့ဆရာ အသီးသီးတို့သည် ထိုနိဂုံးသို့ လာရောက်လျက် တရားဟောခြင်း၊ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်း ပြုလေ့ ရှိကြကုန်၏။

ကာလာမမင်းမျိုး၊ မဟာနွယ်ဘွား ထိုနိဂုံးသားတို့ကား တရားနာရေး၌ ဦးမလေးကြကုန်။ ဟောပြောသူများ ရောက်လာလျှင် ၎င်းတို့၏ ဟောပြောချက်ကို ကောင်းမွန်စွာ နာယူလိုက်ကြသည်။ ရဟန်းလာဟောလျှင်လည်း ရဟန်းတရားကို နာသည်။ပုဏ္ဏားလာဟောလျှင် ပုဏ္ဏားတရားကိုနာသည်။ထို့အတူ တိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊အစေလက၊နိဂဏ္ဌ၊ပရိဗ္ဗာဇကများ လာရောက်ဟောကြားလျှင်လည်း ၎င်းတို့၏တရားကို ရိုသေစွာ ကြားနာကြသော 'တရားနာ ပရိသတ်များ' ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုခေတ်တကြော၌ ပွင့်ထွန်းလျက် ရှိနေကြသည့် (ဘုရားအမည်ခံ) ပူရဏကဿပ စသော တိတ္ထိဘုရားကြီး ခြောက်ဆူတို့သည်လည်း ထိုနိဂုံးသို့ ခြေရာချင်းထပ်မျှပင် လာရောက်တရားဟောကြဘူးသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏နားမှာ တရားသံစွဲနေသည်။ တရားရည်ဝသော နားများ ဖြစ်နေကြသည်။

"ငါးသိုင်းများတော့ ဟင်းဟုန်"ဆိုသည့်ပမာ ကြားရဖန်များလတ်သော် သူတို့၏နားများမှာ ထုံလာကုန်သည်။ ကြားနာရသောတရားများမှာလည်း 'တခါလာ မဲပြာပုဆိုး' ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်ဖို့ကောင်းတရား၊ ကိုယ့်ငါးချဉ် တရားချည်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မ၏ အနှစ်သာရကိုရှာ၍ မရကြဘဲ ဘာမှတ်ရမှန်းမသိဖြစ်ကုန်သည်။ "ဘယ်သူ့တရား မှန်သလဲ" ဤသို့လည်း ဝေခွဲနိုင်စွမ်းမရှိအောင် ဖြစ်ကုန်သည်။ တရားမနာခင်က အကောင်းသား၊ တရားနာပြီးခါမှ ပြောဟောသူများ၏ ကိုယ့် ငါးချဉ်

www.dhammaransi.com

ကိုယ်ချဉ်မှု၊ အတ္တဆန်မှုများကြောင့် အကြံတုံး ဉာဏ်တုံးရတော့ မလောက် ဖြစ်ကုန်သည်။

သို့ကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကာ တရားဆိုလျှင်တန်၊ တရားသံကြားရလျှင် ဖျားချင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်လာလေကုန်သတည်း။

ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့် ကေသမုတ္တနိဂုံးသား ကာလာမ မင်းသားတို့၏ဆက်ဆံမှုကား အသို့ နေလေမည်နည်း။

ယင်းသို့ ကာလာမနွယ်ဘွားကေသမုတ္တနိဂုံးသားတို့ တရားသံကြားလျှင် ဖျားချင်လောက်အောင်စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေသော အချိန်တွင်မှ အစိန္တေယျ၊ လောကထွတ်ထား ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သံဃာများစွာ ခြံရံလျက်ထိုနိဂုံးသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာ၏။

"အချင်းတို့၊ ဘုရားတဆူတော့ ကြွလာပြီကော"တဲ့။

"အိုးဟို၊လာပြန်ပြီလားဘုရား။ အဘယ်ဘုရားတဲ့နည်း"

"သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုပြီး ဘုရားဖြစ်လာသည့် ဂေါတမ ဖြစ်လေသတတ်။သူသည် ငါတို့နိဂုံးသို့ရောက်လာတော့မည် သတင်းကြားသည်။သူ့အကြောင်း၊သူ့သတင်းကား အခြားဘုရားများထက် ထူးဆန်းစွာဂယက်ရိုက်လာသည်။ ဗြဟ္မာ၊နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော အရဟံဆိုသည့် ဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဟုဆိုသည်။ တရားအချက်အလက်ဘက်ကဆိုပြန်သော် သင်ဆရာမရှိ၊ မိမိအလို အလျောက် အမှန်တရားဟု ထိထိရောက်ရောက်သိသည်၊မြင်သည်ဟူ၍လည်း ကျော်ကြားလျက် ရှိနေသည်။

---

www.dhammaransi.com

"ထိုဘုရားကို ကိုယ်တိုင် ဖူးတွေ့ရဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပြောပြချက်အရဆိုသော် အင်မတန့်ကို ကြည်ညိုစရာကောင်းသော ထူးခြားသည့်ဘုရားဟု ဆိုပါသည်။ သည်လိုဘုရားမျိုး ဖူးခွင့်ဆိုက်လို့ကြုံကြိုက်သည့်အခါတွင် ဖူးလိုသူများရှိက ဖူးနိုင်ရန် သတင်းကောင်း ပေးပို့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်"ဟု တဦးသော ကာလာမမင်းက သတင်းလွှင့်လိုက်၏။

ထိုအခါ တဦးသော ကာလာမမင်းက ခေါင်းခါသည်။ သည့်နောက်တွင် သူက ဆက်လိုက်သေးသည်။

"ဘုရားဆိုလျှင် တန်ပါပြီ။ သည်ဘုရားလဲ အလျှင်ဘုရားများနှင့်အလားတူ သည်ပုတ်ထဲက သည်ပဲမျိုး ဖြစ်လေမည်တမုံ။ ကိုယ်တို့ဆီကိုလာလာပြီးတရားဟောကြသည်ကား ဘုရားပေါင်းစုံလှပြီ။သာဝကဆိုသူတွေကား မရေတွက်နိုင်ကုန်။သူတို့ဟောကြလေသည်ကား ငါမှငါ၊ ငါ့တရားမှတရား။ဤသို့ချည်းသာဟောသွားကြကုန်ပြီ။ကိုယ်တို့အဖို့မှာ အဆီအနှစ်(တရားသား)ကိုရှာ၍ မရကြ။ ဂေါတမဆိုသော ဘုရားကိုလည်း "သည်ဘုရားမျိုးနေမှာဘဲ" ငါထင်၏ဟု ခေါင်းရမ်းကာနှင့် ဆိုသည်။

"သည်လိုလဲ မထင်စကောင်း။ လူအမျိုးမျိုး၊နတ်အမျိုးမျိုး ဆိုသကဲ့သို့ ဘုရားလည်း အမျိုးမျိုးရှိအုံးမှာပ။ သူ့ကို မြင်ဘူး၊ တွေ့ဘူး၊သူနှင့် ပြောဘူး ဆိုဘူး မရှိသေးပါဘဲလျက် ဤသို့ ထင်မြင်ချက် ပေးသည်မှာစောလွန်းနေမည်ဟု အကျွန် သဘောရပါသည်။ သည်ဂေါတမဘုရား၏ ကျော်စောသတင်းကား တိမ်တိမ်ကလေး မဟုတ် မိုးကြိုး ခြိမ်းသည့်နှယ်၊ ဟိန်းဟိန်းမားမား ပဲ့တင်ထပ်လျက် ထွက်လာပုံများကို ထောက်က သူနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ဆွေးနွေးကြည့်လျှင် ကောင်းမည် ထင်၏။

www.dhammaransi.com

ဤသို့ တွေ့ဆုံခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့မှာ တစုံတရာ နစ်နာဘွယ် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အရှုံး မရှိနိုင်ပါ'' ဟု တဦးသောသူက ဂေါတမ ဘုရားနှင့် တွေ့ဆုံရေးကို ဆွေးနွေးသွားလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူကား ထိုကာလာမနွယ်ဘွား ကေသမုတ္တ နိဂုံးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ရှေတော်မှောက်သို့ ရောက် လာကြကုန်ပြီး အကဲခတ်သော မျက်လုံး အစုံတို့ဖြင့် ဘုရား သခင်ကို ကြည့်ကြ ာကုန်သည်။ အလျင် ဘုရားများနှင့် ယခု ဘုရားကို ဘုရားချင်းယှဉ်၍ ရှုကြကုန်သည်။

အချို့ကမူ အဆွယ်ကောင်း၍သာ လိုက်ပါလာခဲ့ ကြသည်။ ဘုရားသခင်အား စိတ်ဝင်စားဟန် မတူ။ ဒေါင့်တနေရာတွင် တသောသောနှင့် ပြောချင်ရာ ပြောနေကြသည်။

ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကပင် မြှူဆွယ်ခြင်း ပြုလေ သလော။ မကြာခင်သော ကာလ အတွင်းမှာပင် ကာလာမ မင်းသား အားလုံးပင် ဦးခေါင်း ကွိုကွို၊ ကိုယ် ယို့ယို့ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်စုံကို နဖူးဖြင့် ဦးခိုက်လာကြ ကုန်လေ တော့သတည်း။

သူတို့အထဲတွင် အကြီးအကဲဟု ထင်ရသော ကာလာမ မင်းသားကြီးတဦးက လက်အုပ်ချီလျက် သူတို့စိတ်ထဲ၌ ဘဝင် မကျနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည့် အချက်ကို ပွဲဦးထွက် အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားသခင်အား မေးမြန်းခြင်း ပြုလေသည်။

''အရှင်ဘုရား၊ လျှောက်ထားခွင့် ပြုတော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်များ နေထိုင်ရာ ဤကေသမုတ္တနိဂုံးသို့ အရှင်ဘုရား သာ ကြွတော်မူသည် မဟုတ်ပါ။ ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊

www.dhammaransi.com

ဘိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊ ပရိဗိုဇ် စသည်တို့ အမြောက်အမြားပင် လာရောက်ကြပြီး တရားဓမ္မ ဟောပြောခြင်း ပြုကြပါကုန်သည် ဘုရား။ အချုပ်အားဖြင့် လျှောက်ထားရမည် ဆိုပါလျှင် သူတို့၏ဝါဒ ကောင်းကြောင်း ကိုသာ အမွှန်းတင်ပြီး ဟောဟော သွားကြပါသည်။ သူတို့၏ ဝါဒအရောင် ပြောင်လက် ထွန်းပရေးကို ရှေးရှုလုံးပမ်းရုံတွင် ရပ်မနေဘဲ သူတို့နှင့် ဝါဒချင်း မတူသော တဖက် ဂိုဏ်းဂဏ အဖွဲ့အစည်း များကို အမျိုးမျိုး ထိပါးပုတ်ခတ်ခြင်း၊ မထေမဲ့မြင် ပြုခြင်း၊ ရှုတ်ချခြင်း၊ ချေဖျက်ခြင်းများ ပြုကြပါကုန်သည် ဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုသူ ဤသူ၊ ထိုဘုရား၊ ဤဘုရားများ အနက် အဘယ်သူ၏ စကားသည် မှန်လေသနည်း။ အဘယ်သူ အဘယ် သူများသည် မှန်သော စကားကို ဆိုလေသနည်းဟု ဝေဖန်နိုင်စွမ်း မရှိသဖြင့် ထိုသူလော၊ ဤသူလော ယုံမှားဒွိဟ သံသယ တန်းလန်းနှင့်သာ တပည့်တော်များ နေလာခဲ့ကြရပါသည် ဘုရား"

ဤသို့ လျှောက်လေသော အခါ အခြား ကျန်ရှိ နေသူ ကာလာမ မင်းသားတို့လည်း "ဤ လျှောက်ထား ချက်တွင် တပည့်တော်လည်း ပါပါသည် ဘုရား" ဟူသော အသွင်မျိုးဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ရှိခိုးကာ ဘုရားသခင် မြွက်ကြားမည့် စကားကို စောင့်ကြိုလျက် ရှိနေကြကုန်၏။

"အို မင်းသားတို့ သင်တို့ သန္တာန်၌ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်မည် ဆိုကလည်း ဖြစ်ထိုက်ပေ၏။ ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တစိမ့်စိမ့် တွေးမည်ဆိုကလည်း တွေးထိုက်ပေ၏။

www.dhammaransi.com

"အို မင်းသားတို့၊ သတိချပ်ကြလေကုန်။ နာသူရှိ၍ ပြောသူ ရှိလာသည်။ ပြောသူရှိ၍လည်း နားသူ ရှိလာသည်။ ဤကား ဓမ္မတာ ဖြစ်၏။

"အို မင်းသားတို့၊ ရှေ့တိုးကြကုန်။ ရှေ့တိုး၍ နာလင့်ကြကုန်....

(၁) တဆင့်ကြားကာမျှဖြင့် မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၂) အစဉ်အလာစကားများဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၃) သည်လို ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည် ဆိုရုံမျှဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၄) ကျမ်းအကိုးအကားရှိသည်ဟူ၍လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၅) တွေးခေါ် ကြံဆချက်မျှဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၆) မှိုင်းမြှမ်းပုံခြင်းမျှဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၇) အခြင်းအရာကို ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၈) အယူအဆခြင်း တူညီသည်ဟူ၍လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

(၉) မှတ်ထိုက်သည် ထင်ကာမျှဖြင့်လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။

---

www.dhammaransi.com

(၁၀) လေးစားအပ်သော ဆရာ့စကားဟူ၍လည်း မှန်ပြီဟု မယူဆကုန်လင့်ဦး။[၁]

ရှေးရှေးသော ဆရာ့ဆရာတို့၏ ပြောပုံဟောပုံနှင့် မတူ တမူ ထူးခြားနေသော သတိပေးစကားကို ကြားသိ ရသောအခါ ကာလာမ မင်းသားတို့သည် အံ့အား သင့်ကုန်သည် သာမက ဗုဒ္ဓအားပို၍ စိတ်ဝင်စားသော အမူအရာများဖြင့် ဗုဒ္ဓဆီသို့စူးစူး စိုက်စိုက် အာရုံပြုလာကြကုန်၏။ ထိုရောအခါ ဗုဒ္ဓက ဆက်၍ မြွက်ကြားတော်မူလေသည်ကား—

"အို မင်းသားတို့၊ အကြင်အခါ၌ အမှန်တရားကို သင်တို့ ကိုယ်တိုင် သိရှိ နားလည်လာကြကုန်လိမ့်အံ့။ အဘယ်သို့ သိလာကုန်မည်နည်းဆိုသော်—

"ဤဟာ၊ ဤအရာ၊ ဤသဘော၊ ဤ အပြုအမူ မျိုးတို့ကား မကောင်းကုန်။ ကောင်းသော အရာ၊ ကောင်းသော သဘော၊ ကောင်းသော အပြုအမူမျိုးတို့ မဟုတ်ကုန်။ အပြစ်များသော တကား။ သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်များသား တကား။ ယင်းတို့ကို ဖြည့်တင်းအပ်၊ ဆောက်တည်အပ်သည် ရှိသော်အကျိုး ဆုတ်ယုတ်ရန်အတွက်၊ဆင်းရဲရန်အတွက်သာဖြစ်ကုန်ချေ၏ ဟူ၍

၁။ ၁-မာ အနုဿဝေန၊ ၂-မာ မရမ္ပရာယ၊ ၃-မာ ဣတိ ကိယာယ၊ ၄-မာ ပိဋကသမ္ပဒါနေန၊ ၅-မာ တက္က ဟေတု၊ ၆-မာ နယဟေတု၊ ၇-မာ အာကာရ ပရိ ဝိတက္ကေနေန၊ ၈-မာဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာ နက္ခန္တိယာ၊ ၉-မာဗဗ္ဗရူပ တာယ၊ ၁၀-မာ သမဏော နော ဂရု။

www.dhammaransi.com

ဤသို့ သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိလာကြသောအခါ ယင်းအယူအဆတို့ကိုစွန့်လိုက်ကုန်ရာ၏''ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်တွင်ကာလာမမင်းသားတို့သည် ''မှန်ပါစွ၊ မှန်လိုက်လေ''ဟူသောသဘောဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ရှိနေကြကုန်လေ၏။

''အို မင်းသားတို့၊ ငါ ဆိုပေဦးအံ့။ ထိုစကားကို သင်တို့ မည်သို့ ထင်ကုန်သနည်း။သင်တို့အား ငါမေးအံ့။သင်တို့ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန် ချိန်ဆ၍ လွတ်လပ်စွာ ဖြေကုန်လော့။ အို မင်းသားတို့၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါတဦးတယောက်၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း လောဘဇောသည် ကပ်လာ၏။ ယင်းသို့ လောဘဇော ကပ်လာခဲ့သော် ထိုသူအား အကျိုးဖြစ်ထွန်းရန်၊ သို့မဟုတ် အကျိုးဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးရန် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော''

''မှန်ပါ၊ အကျိုး ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးရန် အမှန်စင်စစ် ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား''

''ကောင်းဘိစွ မင်းသားတို့၊ လောဘရမ္မက်၊ ငမ်းငမ်းတက်ဖြစ်နေသည့်အခိုက် လောဘစိတ်က ဖိစီး၍ မှိုင်းတိုက်လိုက်သော် ထိုသူသည်သာ ပိုင်စီးလိုစိတ် ပေါက်လာပြီး လိုချင်သောအရာကို သတ်ယူမှရမည်ဆိုလျှင်လည်း သတ်၍ယူလေ၏။ ခိုးယူမှ ရမည်ဆိုလျှင်လည်း ဇက်ရဲလက်ရဲ ခိုးယူလေ၏။ သူတပါး၏ သားမယားကိုလည်း ပြစ်မှား ကျူးလွန်လေ၏။ မမှန်သော စကားကိုလည်း ဖောဖောသီသီ ပြောလေ၏။ လုပ်သည့်နည်းတူ အခြားသူများ အားလည်း လုပ်ရန် တိုက်တွန်းလေ၏။ ယင်းသို့သော အပြုအမူများသည် ထိုသူအား အချိန်ရှိသရွေ့ အကျိုးမဲ့ရန် အတွက်၊ ဆင်းရဲနစ်မွန်းရန်အတွက်ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော''

www.dhammaransi.com

"မှန်လှပါ၊ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား"

"အို မင်းသားတို့၊ သာဓု သာဓု ကောင်းဘိစွ၊ ကောင်းဘိစွ။ ဒေါသနှင့်မောဟသည်လည်း ထိုနည်းရင်းပင် ဖြစ်ချေ၏။ ဒေါသမှန်လာသော်လည်းကောင်း၊ မောဟ ဖုံးလွှမ်းလာသော်လည်းကောင်း ထိုသူသည် နိုင်ထက်ကလူ ပြုမူလိုစိတ် ဖြစ်လာပြီး သတ်လည်း သတ်ဝံ့ လာသည်။ ခိုးလည်း ခိုးဝံ့လာသည်။ သူ့သားမယားကိုလည်း ပြစ်မှားဝံ့လာသည်။ မုသားစကားကိုလည်းဆိုရဲလာသည်။ဤအပြုအမူအားလုံးသည်လည်းထိုသူအား အချိန်ရှိသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ရန် အဘို့က်၊ ဆင်းရဲနစ်မွန်းရန်အတွက် ဖြစ်နိုင်သည်ပင် မဟုတ်ပါလော"

"တင်ပါ့ဘုရား၊ ဖြစ်နိုင်ပါသည် ဘုရား"

ဓမ္မကထိကရှေ့ခေါ်သော တရားဟောရာ မဏ္ဍပ်ကြီး အတွင်း၌ ကာလာမမင်းသားတို့သည် ဗုဒ္ဓရှိရာ ဓမ္မာသနပလ္လင်ဆီသို့ဦးညွှတ်လျက် အကန့်လိုက် အကန့်လိုက် သူ့အကန့်နှင့်သူ စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ ဝိတ်နေ၍ တရားနာနေကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓ ဘုရားသခင် စံပယ်တော်မူရာ တရားပလ္လင်တော်၏ ဝဲယာ၌ လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်တော်၏နောက်၌ လည်းကောင်း ခြံရံလျက် သံဃာများလည်း တရားတော်ကို နာယူလျက်ရှိနေကြကုန်၏။

အို မင်းသားတို့ ဟူ၍ မြွက်ကျူးတော် မူလိုက်သော အာလုပ်စကား မိန့်ခွန်းတော် အောက်တွင် ကာလာမ မင်းသားတို့ကား ဘုရားရှေ့တော်တွင် ပြားပြားဝပ်ခစားလျက် ရှိနေကြကုန်၏။

---

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။မင်းသားတို့ ငါ ဆက်၍ဆိုဦးမည့်စကားကို သင်တို့မည်သို့ ထင်ကုန်သနည်း။ ဆိုပြီးခဲ့သော ဤအခြင်းအရာ၊ ဤအပြုအမူတို့သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သလော၊ အကုသိုလ်တို့ ဖြစ်ကုန်သလော၊ ကောင်းသောအရာတို့လော၊ မကောင်းသောအရာတို့လော။ ယင်းပုစ္ဆာကိုလည်း လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစား၍ ဖြေကြကုန်ဦးလော့ဟု မေးလျှင်—

မင်းသားများ။ ။အကုသိုလ်ပါဘုရား၊ မကောင်းသောအရာများပါဘုရားဟူ၍ သံပြိုင်ဖြေကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အို မင်းသားတို့၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ဘိသော် ထိုအရာတို့သည် အပြစ်ရှိသော အရာတို့လော။ အပြစ်မရှိသောအရာတို့လော။

မင်းသားများ။ ။အပြစ်ရှိသောအရာများပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ၊ ။အပြစ်ရှိသော အရာများ ဖြစ်ခဲ့သော် သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ် ဖြစ်ကုန်သလော၊ သို့မဟုတ် ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်ကုန်သလော။

မင်းသားများ။ ။ကဲ့ရဲ့ဘွယ် ဖြစ်ကုန်ပါသည်ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။အို မင်းသားတို့၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်၊ အပြစ်ရှိတရားလည်းဖြစ်ခဲ့၊ သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်လည်း မှန်လှသော ထိုအရာ၊ ဤအရာ၊ အနှီသို့သောအရာများကို ဖြည့်တင်းခြင်း၊ ဆောက်တည်ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့ကြကုန်သော် အကျိုးမဲ့ဖို့၊ ဆင်းရဲဖို့ ဖြစ်နိုင်ကုန်မည်လော၊ သို့မဟုတ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖို့၊ ချမ်းသာဖို့ ဖြစ်နိုင်ကုန်မည့်လော။ ဤအရာ၌ သင်တို့စိတ်မည်သို့ ဖြစ်သနည်း။

www.dhammaransi.com

မင်းသားများ။ ။အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖို့၊ ချမ်းသာဖို့မဟုတ်။ အကျိုးမဲ့ဖို့၊ ဆင်းရဲဖို့သာ ဖြစ်ပါကုန်သည်။ ဤအရာ၌ တပည့်တော်များစိတ် ဤသို့ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟူ၍ လျှောက်ကြလေကုန်၏။

အို မင်းသားတို့၊ သာဓု၊သာဓု၊ ကောင်းဘိစွ၊ ကောင်းဘိစွ၊ ကောင်းဘိစွ။ "တဆင့်ကြားကာမျှဖြင့် အမှန်ဟု မယူဆကြကုန်လင့်ဦး"စသည်ဖြင့် သင်တို့အားငါဆိုခဲ့သည်ကား ဤအကြောင်း ထိုအကြောင်း၊ ဤဖြစ်ရပ်၊ ထိုဖြစ်ရပ်များကိုအစွဲပြု၍ ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သင်တို့ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် အကျိုးအကြောင်း၊အဆိုးအကောင်း၊ အမှားအမှန်ကို ဝေဖန်ခွဲခြားကာ မကောင်းသောအရာများကို ရှောင်၊ကောင်းသော အရာများကို ဆောင်၍ ချဉ်းကပ်ခြင်းဖြင့် နေကုန်ရာ၏။

ဤသို့မိန့်တော်မူလျှင် ကာလာမမင်းသားတို့သည် ကြည်သာရွှင်ပျလှသော အမူအရာများဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်ကာ ညိတ်ကာ ရှိနေကြကုန်၏။ တရားတော်ကို ကြားနာကြရကုန်သည့်အဆုံးတွင် အားလုံးသော ကာလာမမင်းသားတို့က ဗုဒ္ဓအား ဤသို့ လျှောက်ထားခြင်း ပြုကြလေကုန်ပြီတည်း။

"အရှင်ဘုရား၊ တရားတော်သည် အလွန် နှစ်သက်ဘွယ် ကောင်းလှပါပေသည် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ အားလုံးသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို 'ကိုးကွယ်ရာ'ဟူ၍ ဆည်းကပ်ကြပါကုန်၏။ ယနေ့၊ ယခုအချိန်မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး တပည့်တော်တို့အား ဥပါသကာများ ဟူ၍ အမှတ်ပြုတော်မူပါ ဘုရား"ဟူ၍ လျှောက်ကြလေကုန်သတည်း။

မေယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ကာလာမ မင်းသားတို့အဖို့ "ဘယ်ဟာကို ယုံရမည်နည်း" ဟူ၍ သူတို့နှလုံးသား၌ ကြာမြင့်စွာ စူးဝင်နေသော သံသယ ငြောင့်ကြီးကား ဗုဒ္ဓနှင့် အတွေ့တွင် အငုတ်မျှ မကျန်အောင် ပြုတ်လေသတည်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ တိကနိပါတ်၊ မဟာဝဂ် ကေသမုတ္တိသုတ်။ ၁၀၉၊ ဆဋ္ဌမူ၊ သာဠှသုတ် ၌လည်း အလားတူပါ၏။)

www.dhammaransi.com

(၂၇)

ဗုဒ္ဓအမြင် ကမ္ဘာဦးခေတ် လူသားများ အခြေအနေ

သာဝတ္ထိပြည်၌ အဓိကရကျောင်းတိုက်ကြီး နှစ်တိုက် ရှိ၏။ မြို့၏ တောင်ဘက်၌ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီး ရှိသည်။ ကျောင်း ဒါယကာကား အနာထပိဏ်သူဌေးဖြစ်၏။ မြို့၏ အရှေ့ဘက်တွင် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်ကြီး ရှိသည်။ ကျောင်းအမကား ဝိသာခါ ဖြစ်သော ဟူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် တမြို့တည်းတွင် အပြိုင် ရှိနေသော ထိုကျောင်းတိုက်ကြီးနှစ်တိုက်၌ တလှည့်စီ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ သည်နှစ် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတွင် ဝါကပ်တော်မူက နောင်နှစ်ခါ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝါကပ်တော်မူမည် ဖြစ်၏။ တနည်း အားဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတွင် ဝါဆိုတော်မူက ဝါပအခါ များတွင် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသည် ဟူ၍ လည်း ယူဆနိုင်ရာသည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ ဗုဒ္ဓသည် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ ရှိနေ၏။ အချိန်မှာ ညနေစောင်း ဖြစ်သည့်အလျောက် အရိပ်များသည် အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်

www.dhammaransi.com

ပေါ်မှ ဆင်းသက်ခဲ့၍ ကျောင်းတော်၏အရိပ် လွင်တီးခေါင်၌ စင်္ကြံလျှောက်တော်မူနေ၏။

ပုပ္ဖာရုံ ကျောင်းတော်၏ တည်ပုံကား တောင်နှင့်မြောက်[၁] အလျား ရှည်၏၊ ပြာသာဒ်ချွန်းများဖြင့် အထွဋ် တပ်ထား၏။ ထိုပြာသာဒ် ချွန်းတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ၊ တောင်နှင့်မြောက် အလျားရှည်ရှည် ဆောက်ထားသော ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတော်ကြီး ကို အနောက်မှနေ၍ နေလရောင် ထိုးလိုက်သောအခါ ကျောင်း တော်၏ အရိပ်သည် အရှေ့ဖက်သို့ ဖြာ၍ ထွက်လာသည် ဖြစ်ရာ မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓသည် ထို အရိပ်ဆာယာအောက်၌ စင်္ကြံ လျှောက်တော် မူနေသည်ကို ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇ အမည် ရှိသည့် ကိုရင်နှစ်ပါးက လှမ်းမြင်ကြသည်။

ထိုကိုရင်နှစ်ပါးကား ကုဋေရှစ်ဆယ်စီ ကြွယ်ဝကြသည်။ ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားမျိုးတည်း။ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေး၍ ရဟန်း မခံကြရသေး။ အသက် ပြည့်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ပဉ္စင်း တက်ကြမည့် ရဟန်းလောင်းများ ပေတည်း။ ပညာအရည် အသွေး အားဖြင့် ဗေဒင်သုံးရပ် ကမ်းခတ်အောင် တတ်ကြ လေသတတ်။

ဘုရားသခင် စင်္ကြံလျှောက်တော်မူနေသည်ကို မြင်ကြသော် ငါ့ရှင် ဘာရဒွါဇ၊ ဘုရားသခင့်ထံသို့ ဒို့ သွားကြ ရအောင်။

၁။ အဗ္ဘောကာသေ စင်္ကမတီတိ ဥတ္တရဒက္ခိဏေန အာယ တဿ ပါသာဒဿ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ ပါသာဒစ္ဆာ ယာယံ။ သုတ်ပါထေယျ အဋ္ဌကထာ။ ဝါသေဋ္ဌဘာရ ဒွါဇ ဝဏ္ဏနာ။ ၄၄၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

တရားနာခွင့် ရချင်လဲ ရတန်ကောင်းပါရဲ့ ဟူ၍ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ကြပြီး ဘုရားသခင့်ထံ ချဉ်းကပ် ကြလေသည်။ ဗုဒ္ဓသည် စင်္ကြံလျှောက်မြဲ လျှောက်နေသဖြင့် သူတို့လည်း ဘုရားသခင်၏ နောက်တော်ပါးမှ မြွောင်၍ ဗုဒ္ဓနှင့်အတူ စင်္ကြံလျှောက်ကြသည်။

ထို ကိုရင် နှစ်ပါးအနက်ကိုရင်ဝါသေဋ္ဌကား ပါးရည်နပ်ရည် ရှိသည်၊ အကင်းပါးသည်၊ သွက်လက် ချက်ချာသည်။ ကိုရင် ဘာရဒ္ဒါဇမှာမူ အေးလွန်း သည်။ ဗုဒ္ဓသည် စင်္ကြံလျှောက် နေရင်းမှ ကိုရင်နှစ်ပါးကို ကြည့်ပြီး ကိုရင်ဝါသေဋ္ဌကို ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဝါသေဋ္ဌ၊သင်တို့ကား ဥဒိစ္စပုဏ္ဏားမျိုး၊ကျိကျိတက် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော လူချမ်းသာ ဘဝမှ ထွက်၍ သင်္ကန်း ဆီးကာ သာသနာ့ဘောင် ရောက်လာ သူများ ဖြစ်ကြ၏။ အသို့ပါနည်း ဝါသေဋ္ဌ။ ဤသို့ သင်တို့ ကိုရင် ဝတ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့အား ပုဏ္ဏားများက မဆဲကြကုန်ပေ ဘူးလား၊ မရှုတ်ချကြကုန်ပေဘူးလား ဟူ၍ မေးတော်မူ၏။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။အရှင်ဘုရား၊ အမှန်အတိုင်း လျှောက်ထားရ ပါလျှင် ပုဏ္ဏားများက တပည့်တော်တို့အား ဝိုင်း၍ ဆဲကြပါ ကုန်သည်၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြပါကုန်သည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဝါသေဋ္ဌ၊ မည်သို့ ဆဲကြကုန်သနည်း။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။အရှင် ဘုရား၊ ပုဏ္ဏား များက တပည့်တော် တို့အား ဤသို့ ဆိုပါကုန်၏။ လောက၌ လူမျိုးတကာတွင် ပုဏ္ဏားမျိုးသာ အမြတ်ဆုံး။အခြားလူမျိုးများကား အမျိုးယုတ် ကုန်၏။ ပုဏ္ဏား လူမျိုးသာ အကျင့် ဖြူသည်၊ အခြားလူများ

www.dhammaransi.com

မဖြူကုန်၊ ပုဏ္ဏားလူမျိုးသာ စင်ကြယ်သည်။ အခြားလူမျိုး မစင်ကြယ်ကုန်။ ပုဏ္ဏာ တို့ကား မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ရင်နှစ်သည်းချာ သားရင်း ဖြစ်ကုန်သည်။ ဗြဟ္မာမင်း၏ ရင်၌ ကိန်းဝပ်၍ ဗြဟ္မာမင်း၏ခံတွင်းမှ ထွက်လာသူများဖြစ်ကြသည်။ ဗြဟ္မာမင်း၏ အမွေစား အမွေခံများဖြစ်ကြသည်။

အို အဿလာယန၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဘာရဒွါဇ၊ သင်တို့ ထူးကုန်ပြီလော့။ သို့စင်မျှလောက် မြင့်သော၊ မြတ်သော ပုဏ္ဏားမျိုးရိုး မျက်နှာကိုမျှ မထောက်၊ အမျိုးကို စွန့်ခွာကျောခိုင်း၍ ဦးပြည်း ကတုံးလည်းဖြစ်၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ခြေဖဝါး အောက်၌သည်း ဖြစ်သော ရဟန်းဂေါတမထံ၌ ဘောက်မွဲခြင့် သက်နှုန်းဆီးကြ ကုန်ဘိသနည်း။ သင်တို့အပြုအမူကား မကောင်း။ နည်းလမ်း မဟုတ်။ ငါတို့ပုဏ္ဏားလူမျိုးများအား မလျောက်ပတ်။ မြင့်သော၊ မြတ်သော၊ အထွတ်အထိပ်ရောက်သော ကိုယ့်ဘဝကို စွန့်လွှတ်၍ ယုတ်နိမ့် အောက်ကျလှသည့် ရဟန်းဂေါတမ၏ ခြေရင်း၌ အလုပ်အခဲကျွေးပြုသည်မှာ ရှက်ဘွယ်ကောင်းဘိစွ ဟူ၍ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ရှုတ်ချကြပါကုန်သည် ဘုရား။

ကိုရင် ဝါသေဋ္ဌသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ပုံများကို ခရာစေ့ တွင်းကျ လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ ယင်းသို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုရင် ဝါသေဋ္ဌအား မြွက်ကြားတော်မူသည်မှာ—

ဗုဒ္ဓ။ ။ချစ်ဘပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ထိုပုဏ္ဏားတို့ကား စင်စစ်အားဖြင့် အစဉ်အလာ လောက အကြောင်းကို မသိကြ၍သာ၊ သို့မဟုတ် သိလျက် သတိမမူကြ၍သာ ဤစကားစုကို သင်းတို့ဘတွေ လက်ကိုင်ပြု၍ ဆိုပြောနေ

www.dhammaransi.com

ကြခြင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ငါမှ ငါ၊ ငါ့လူမျိုးမှ လူမျိုး၊ ငါ့အကျင့်မှ ငါ့အကျင့် ဟူ၍ အစွဲအလမ်း ကြီးနေကြကုန်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ သင်ဘဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်းလော့။ ပုဏ္ဏားများက သူတို့ကိုယ် သူတို့ ဗြဟ္မာ့သားဟု ဆိုကြသည်။ ဟုတ်နိုင်၊ မဟုတ်နိုင်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ချင့်စမ်းပါဘိ။ သည်မှာ ဝါသေဋ္ဌ၊ ပုဏ္ဏားလူမျိုးသည် ယောကျ်ားသပ်သပ်လူမျိုးလော့။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။မဟုတ်ပါ၊ မိန်းမပုဏ္ဏားများလည်း ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကောင်းပြီ။ မိန်းမရှိခဲ့သော် ထိုပုဏ္ဏားများသည် မင်္ဂလာမဆောင်ဘဲ နေကြသလော။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။မနေကြပါ။အချိန်အရွယ်ရောက်လျှင် မင်္ဂလာဆောင်ကြသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဟုတ်စေတော့။မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီးလေသော အခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကြသည် မဟုတ်ပါလော့။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။မှန်ပါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကြမြဲပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဝါသေဋ္ဌ၊ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့သော်ထိုကိုယ်ဝန်သည် မဖွားဘဲများ နေသလော့။

ဝါသေဋ္ဌ။ ။မနေပါဘုရား၊ ရက်လစေ့သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဖွားပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ လက်တွေ့အားဖြင့် မငြင်းနိုင်သော "ပုဏ္ဏားမှ ပုဏ္ဏားမွေးဖွားမှု" သည်ဟာ သည်ဟာ တွေ့ အထင်အရှားရှိပါလျက်ကနှင့် ဗြဟ္မာ မွေးဖွားသည်။ဗြဟ္မာ မင်း၏ သားဟူ၍ ပြောနေကြသည်။ စင်စစ် ဆိုသော် ထိုသို့ ပြောဆိုသူတို့သည် ပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့ သိက္ခာကျအောင်လုပ်နေသူ၊

www.dhammaransi.com

မမှန်စကားမှ သားဆိုသူ၊ အကုသိုလ်မပွားပွားအောင် လုပ်နေသူများသာ ဖြစ်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် ငါတို့ ဗြဟ္မာမျိုး၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ရင်ထဲအောင်းပြီး ဗြဟ္မာမင်းကြီး၏ ခံတွင်းတော်မှ ဖွားလာသောလူမျိုးဟု ပြောနေသူ များသာ နှုတ်ပိတ်စကား မြွက်ကြားတော် မူပြီးနောက် အမျိုးလေးပါး ရှိကြောင်း၊ မည်သူမဆို ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်မှသာလျှင် စင်ကြယ်သူဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုဆက်၍မြွက်ကြားတော်မူလိုသဖြင့်-

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ လူမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍-

ခတ္တိယ-မင်းမျိုး။

ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏားမျိုး။

ဝေဿ-ကုန်သည်မျိုး။

သုဒ္ဒ-သူဆင်းရဲမျိုး ဟူ၍ ဤသို့အားဖြင့် အမျိုးလေးပါး ရှိပေသည်။

ဝါသေဋ္ဌ၊ ယင်း အမျိုးလေးပါးတွင် အချို့ အချို့သော သူများသည် သတ်လည်း သတ်၏။ ခိုးလည်း ခိုး၏။ သူ့သားမယားကိုလည်း ပြစ်မှား၏။ မမှန်စကားလည်း ဆို၏။ ကုံးလည်း တိုက်၏။ သဝန့်လည်း တို၏။ စိတ်လွင့်၏။ အယူလည်း မှား၏။ သည်အပြုအမူ ရှိသူများသည် အမျိုးလေးပါးစလုံး ၌ရှိ၏။

ဝါသေဋ္ဌ၊ သင် မှတ်လေဦးလော့။

သည်ဟာ အကုသိုလ်အစု။

သည်ဟာ အကုသိုလ်ဆိုထိုက်သော အစု။

www.dhammaransi.com

သည်ဟာ အပြစ်စု။

သည်ဟာ အပြစ်ဟု ဆိုထိုက်သောအစု။

သည်ဟာ မှိုင်းဝဲအပ်သော အရာ။

သည်ဟာ မှိုဝဲထိုက်သည့်အထဲတွင် အကြုံးဝင်သော အရာ။

သည်ဟာ အရိယာ မဖြစ်ထိုက်သော တရား။

သည်ဟာ အရိယာ မဖြစ်ထိုက်ဟု ဆိုသင့်သောတရား။

သည်ဟာ အမှောင်တရား။

သည်ဟာ အမှောင်တရား၏ အကျိုးစု။

ဝါသေဋ္ဌ၊ သည်ဟာ သည်ဟာ အားလုံးသည် အမျိုးလေးပါးလုံး၌ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ ရှိလေသည်သာ ဖြစ်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့ အမျိုးလေးပါး၌ အမှုအကျင့် မသင့်လျော်၊ မသင့်သူများ ရှိသည့်နည်းတူ အကျင့်သီလ ကောင်းမွန် ဖြောင့်မှန်သူများလည်း ရှိလေသည်သာ ဖြစ်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည် ဤသို့ အကောင်းနှင့် အဆိုး၊ နှစ်မျိုး ရောပြွမ်းကုန်ခဲ့သော်၊ အဖြူအမဲ ရောသွေးယှက်တင် ဖြစ်ကုန်ခဲ့သော်၊ ကဲ့ရဲ့ချီးမွမ်း ပြိုးပြွမ်းခဲ့သော် ငါမှ ငါ၊ ငါ့အမျိုးမှ အမျိုးမြတ် စသည်ဖြင့် ဆိုလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားတို့၏ ပြောဆိုစကားကို ပညာရှိတို့က ခွင့်မပြုကြကုန်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့ အနက်တွင် အကြင်ရဟန်းသည် ပုဗ္ဗာဇော်အ ထူးခံထိုက်၏။ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ၏။ ကျင့်စရာ၊ ပြုစရာ ရှိသမျှရဟန်းကိစ္စအားလုံး ပြုပြီးပြီ ဖြစ်၏။ ကိလေသာဝန်ထုပ်

www.dhammaransi.com

ခန္ဓာထုပ်ကြီးကို ချပြီး ဖြစ်၏။ ဘဝသံယောဇဉ်ဟူသမျှ သူ့မှာ မရှိတော့။ ထိုရဟန်းသည် ထိုသူတို့အား တရားသဖြင့်သော အမြတ်တရားကို ဟော၏။ တရားလမ်းကြောင်းကို ဖဲ၍ မဟော ချေ။ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကား ထိုသို့မဟုတ်ကုန်။ [၁]ထိုသို့ အမှန်ကို ဟော ပြောသော သဘောမျိုး မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့၏စကားကို သူတော်ကောင်းတို့အနေဖြင့် ခွင့်မပြုနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤလူ့ပြည်၌ ယဉ်ကျေးမှု တရားဟူသည် ဤမျက်မှောက်ဘဝမှာ ဖြစ်စေ၊ တပါးသော ဘဝမှာ ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်ဘဝ၌မဆို မြတ်သည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုအကြောင်းကို အောက်ပါဖြစ်ရပ် ထောက်သဖြင့်လည်း သိတန်ပေးရာသည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကို သင် သိသည်မဟုတ်လော့။ ထိုမင်းသည် ငါ သာကီဝင်မျိုးမှထွက်၍ရဟန်းပြုသည်ကို သူ ကောင်းစွာသိသူဖြစ် ပေသည်။ကောသလမင်းသည် အသက်ကြီးပြီ။ အသက်ကြီးသော ဝယဝုဍ္ဎိုဂုဏ် သူ့မှာရှိသည်။ သာကီဝင်မင်းသားတို့ကား ငယ်ကြ သည်။ သို့သော် အသမ္ဘိန္နဂုဏ် သူတို့မှာ ရှိကြသည်။

ဝါသေဋ္ဌ၊ သာကီဝင်တို့သည် အမျိုးဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သည် မှန်သော်လည်း ဝယဝုဍ္ဎိုဂုဏ်ကိုမူကား လေးစားသူများ ဖြစ်ကြ သည့်အလျောက် မိမိတို့ထက် အသက်ကြီးရင့်သော ကောသလ

၁။ တေစ န ဇဝရုပါ။ တသ္မာ နေသံ ဝိညူ နာနုဇာနန္တိ။ သုဘာပါထေယျအဋ္ဌကထာ၊ အဂ္ဂညသုတ်၊ စတုဝဏ္ဏသုဒ္ဓိ ဝဏ္ဏနာ။ ၄၇၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

မင်းအား ရှိသေလေးစားကြသည်။ ရှိခိုခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ လက်အုပ်ချီခြင်း အမှုများကို လေးလေးစားစား ပြုကြကုန်သည်။

ဝါသေဋ္ဌ၊ သာကီဝင်တို့၏ အလေးပြုခြင်းကို ခံယူခဲ့သော ကောသလမင်းက တဖန် ငါ့ကို အလေးပြုပြန်သည်။ ငါ့ကို သူ အလေးပြုခြင်းကား ငါ့သူထက်အမျိုးသန့်သောကြောင့်မဟုတ်။ ငါက သူထက် လှပသောကြောင့်၊ သူထက် ခွန်အားဗလကောင်းသောကြောင့်၊ သူထက် ကြည်ညိုဘွယ် ကောင်းသောကြောင့်၊ သူထက် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားသောကြောင့် မဟုတ်ချေ။ စင်စစ် အားဖြင့် ဆိုသော်ကား လူ့ယဉ်ကျေးမှုတရားကို ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ယဉ်ကျေးမှုကို အလေးပြုသောအားဖြင့် ဤသို့ ဤသို့သော ရှိသေလေးစားမှုများကို သူပြုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ကောသလမင်း၏ အပြုအမူများကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် မျက်မှောက်ဘဝ အဖြစ်၌ရင်း၊ တပါးသောဘဝ၌ရင်း၊ လူ့ယဉ်ကျေးမှုတရားသည် အခါက မွန်မြတ်သောအရာ၌ တည်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိနိုင်ပေသည်။

ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇ ကဲ့သို့သော လူတော်၊ လူချွန်၊ လူထက်ကလေးနှစ်ယောက် ရဟန်းဂေါတမ၏ ဘက်တော်သားဖြစ်သွား ရခြင်းမှာ ပုဏ္ဏားတို့အဖို့ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးတရပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူကလေး နှစ်ယောက်တို့သည် လူပင်ငယ်စေကာမူ ပညာကြွယ်သူများ ဖြစ်သည့်အလျောက် ပုဏ္ဏားတို့က များစွာအားထားလျက်ရှိနေကြစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲရဟန်းဂေါတမဘက်သို့ ရှုတ်တရက် ကူးပြောင်း၍ ရဟန်းဂေါတမထံ တပည့်ခံလိုက်ကြလေသောအခါ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျည်းကုန်လျက်

www.dhammaransi.com

၎င်းတို့အား ဝိုင်း၍ ဆဲရေး တိုင်းထွာခြင်း ပြုကြကုန်မည်မှာ မဆန်းလှချေ။

ထိုအချိန်၌ ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇတို့ ဗုဒ္ဓ၏ဘက်တော်သား အဖြစ် ခံယူလာကြသည်မှာ ကြာသေးဟန်မတူ။ အောက်ပါ အမှာအကြား ဩဝါဒစကားများကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ပူပူ နွေးနွေးပင်ရှိဦးမည်ဖြစ်ကြောင်းရိပ်စားမိနိုင်ပေသည်။ သူတို့အား ဘယ်သူက အဘယ်သို့ပင် သွေးဆောင်စေကာမူ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရည် ရှိအောင် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မတ် သင်ကြားထား၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ သင်တို့သည် အထူးထူးသောဇာတ်၊ အထူးထူးသောအမည်၊ အထူးထူးသောအနွယ်၊ အထူးထူးသော အမျိုးမှ ထွက်၍ သာမဏေပြုကြကုန်သလော့။ သင်တို့မည်သူတွေ နည်းဟူ၍ မေးမြန်းသူများ ရှိကောင်းရှိလာမည်။ ယင်းသို့ အမေး အမြန်းရှိလာခဲ့သော် 'ငါတို့ သာကီဝင်မျိုးမှထွက်၍ သာမဏေ ပြုကြကုန်သည်' ဟူ၍ ဝန်ခံလိုက်ကြကုန်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား ငါဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါသည် စွဲဝင်နေ၏။ ဖြူးသော နိဗ္ဗာန်လမ်းပေါ်၌ တည်နေ၏။ အခြေခိုင်၏။ လောက၌ ရဟန်းကသော်၎င်း၊ ပုဏ္ဏားကသော်၎င်း၊ နတ်ကသော်၎င်း၊ မာရ်နတ်ကသော်၎င်း၊ ဗြဟ္မာကသော်၎င်း မည်သူကမျှ ဖြစ်စေ ရွေ့လျား ပြောင်းလဲသွားအောင် မတတ်နိုင်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား 'ငါဘုရားမြတ်စွာ၏သား၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ ရင်၌ဖြစ်၍ ခံတွင်း တော်မှ ဖွားမြင်သောသား၊ တရားမှဖြစ်သောသား၊ တရားက ဖန်ဆင်းသောသား၊ တရား၏ အမွေခံသား' ဟူ၍ ပြောနိုင်ပေ သည် ဝါသေဋ္ဌ။ ရဲဝံ့စွာသားလျှင် ပြောဘိလော့။

www.dhammaransi.com

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဝါသေဋ္ဌ၊ ငါသည် ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို ငါ့နှလုံးသားဖြင့် ကြံဆခဲ့ပြီး ငါ့နှုတ်တော်ဖြင့် ဖော်ထုတ် မြွက်ကြားခဲ့ပေသည်။ ငါ၏ ကိုယ်ကာယကား တရားဖြင့်ပြီးသော တရားရည်ဝနေသော ကိုယ်ကာယ ဖြစ်ပေ၏။

ထိုကြောင့်ရကား ဓမ္မကာယဟူသော မည်သည်ရင်း၊ ဗြဟ္မကာယဟူသော အမည်သည်ရင်း၊ ဓမ္မဘူတ၊ ဗြဟ္မဘူတဟူသော အမည်သည်ရင်း ငါ၏ အမည်များသာ ဖြစ်သဖြင့် သင်တို့ အနေအားဖြင့် 'ဘုရားသားတော်'ဟု ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ တရားသားတော်ဟု ပြောသည်ဖြစ်စေ ပြောသင့် ပြောထိုက်သည် ချည်းသာဖြစ်ပေသည်။ ရဲဝံ့စွာသာ ပြောဘိလော့ ဝါသေဋ္ဌ။

ဝါသေဋ္ဌနှင့် ဘာရဒွါဇ ကိုရင်နှစ်ပါးအား ဤသို့ဟောချင်း ပြောရင်းနှင့်ပင် အချိန်ကုန်လွန်သွားလေ၏။ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး၏ အရိပ်သည်အရိပ်ဟူ၍မထင်တော့ဘဲ လောကဓာတ်တခုလုံး အရိပ်ကြီးသဖွယ် အုံ့မှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်လာ၏။ ဤသည် ကပင်လျှင် နေဝင် သွားလေပြီဟူသော အမှတ်ကို ပြလေသတည်း။

သို့တိုင်အောင် တရားတော်ကား ပြီးပြတ်ခြင်း မရှိသေး။ ဤကိုရင်နှစ်ပါးသည် အရေးကြီးသော လူထူး၊ လူချွန်ကလေးများ ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မအချက်အလက်တိုင်း၌ သူတပါးတို့ မချောက်ချား နိုင်အောင် ခြေကုတ်ရရ ဖြစ်စေဘို့ လိုသည့်အလျောက် ကမ္ဘာကြီးပျက်ပုံ၊ တည်ပုံများနှင့် ပတ်သက်သော အောက်ပါတရားကို ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူပြန်လေ၏။

www.dhammaransi.com

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ကာလရှည်ကြာ လာသောအခါတွင် ဤကမ္ဘာကြီးသည် တခါခါပျက်ကိန်းနှင့် ကြုံလာ၏။ ဤသို့သော အခါမျိုးလည်း ရှိပေသည် ဝါသေဋ္ဌ၊ ယင်းသို့ ပျက်ကိန်းကြုံလာခဲ့သော် သတ္တဝါတို့သည် များသောအားဖြင့် အာဘဿရမည်သော ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ သွား၍ ဖြစ်ကြရကုန်လေ၏။ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သမျှ သတ္တဝါတို့ကား ထူးဆန်းကုန်ဘိစွ။ စိတ်အလို ဆန္ဒရှိတိုင်းပြီးကုန်၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်းလျှင် အစာ ရှိကုန်၏။ ကိုယ်မှ အရောင်ထွက်ကုန်၏။ ငှက်တို့သဖွယ် ကောင်းကင်၌ ပျံသန်းကျက်စားကုန်၏။ ကောင်းသော တည်ရာဘုံရှိသည်ဖြစ်၍ ကာလကြာမြင့်စွာ တည်ကြကုန်သတည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ကာလကြာမြင့်လတ်သော် ဤကမ္ဘာကြီး အသစ်တဖန် ပြန်လည်၍ တည်လာဘို့ကိန်း ကြုံလာပြန်၏။ ထိုအခါမျိုးလည်း ရှိပေသည် ဝါသေဋ္ဌ။ ကမ္ဘာသစ် တည်ရန်ကြုံလာသောအခါ သတ္တဝါတို့သည် များသောအားဖြင့် အာဘဿရ ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ စုတေခဲ့၍ ဤလူ့ဘုံသို့ ရောက်လာကုန်လေ၏။ ထိုအခါ ထိုလူသားတို့သည် ဗြဟ္မာတို့၏ တန်ခိုးအရှိန် အဝါမကုန်းသေးဘဲ ဗြဟ္မာတို့၏ အငွေ့အသက်အားလျော်စွာ စိတ်ဆန္ဒအတိုင်း လိုရာ ပြီးကုန်၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်းလျှင် အစာ ရှိကုန်၏။ ကိုယ်မှ အရောင်တလက်လက် ထွက်ကုန်၏။ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဤအတိုင်း ဖြစ်တည်လျက် ရှိနေကုန်၏။

ဗုဒ္ဓသည် ဝါသေဋ္ဌအား ဤစကားရပ်များဖြင့် ဤကမ္ဘာမြေကြီး စတင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် ကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့၏ ဘဝကို ပြတော်မူ၏။ တဖန်ထိုမှတဆင့် ဤကမ္ဘာသည် မည်သို့ဖြစ်ရှိလာပုံများကိုပါ ဆက်၍ ပြောကြားတော် မူပြန်လေ၏။

---

www.dhammaransi.com

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုစဉ်အခါတွင် စကြာဝဠာကြီးတခု လုံးသည် အမိုက်မှောင်တိုးကြီး ဖြစ်နေ၏။ နေဟူ၍လည်း မထင်သေး။ လနှင့် နက္ခတာရာတို့လည်း မထင်လာကုန်သေး။ နေ့၊ ည၊ လ နှစ်တို့လည်း မထင်လာကုန်သေး။ မိန်းမ၊ ယောကျ်ားဟူ၍ ခွဲခွဲခြားခြား မဖြစ်လာကုန်သေးဘဲ သတ္တဝါဟူ၍သာ ခေါ်ဆိုရသော အခါ ဖြစ်လေသည်။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ကမ္ဘာသည်တမျိုးတဖုံ ထူးခြားလာလေသည်။ ကာလ ကြာမြင့်လာသောအခါ ရသပထဝီဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဥပမာအားဖြင့် ကျိုထားသော နို့ရည်များ အေးသွားလေသောအခါ အပေါ်ယံ၌ အဆီအပြင် (မလိုင်) တက်နေသည်နှင့် အလားတူပေ၏၊ ၎င်းကို ရသပထဝီဟူ၍ ခေါ်၏။ ထိုရသ ပထဝီကား အဆင်းအားဖြင့်လည်း လှ၏၊ အနံ့အားဖြင့်လည်း သင်း၏။ အရသာအားဖြင့်လည်း လွန်စွာ အရသာရှိလှ၏။ ထောပတ်ဆီဥနှင့် အလားတူ၏။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ။ ထိုသို့ရသပထဝီဟူ၍ ပေါ်လာသော အခါ လျှပ်ပေါ်သောသတ္တဝါတဦးသည် "သည်ဟာ အသို့နည်း။ လှလည်းလှ၊ ယနံ့လည်းသင်းပါဘိသနှင့်၊ သူ့အရသာမှာ ဘယ်လိုများ နေလေဘိ"ဟူ၍ ရသပထဝီကို လက်ဖြင့်ကော်၍လျက်ကြည့်လေသော် ထိုသူအား ရသပထဝီ၌ ပြင်းစွာတပ်မက်ခြင်း တဏှာ ဖြစ်လာလေသတည်း။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ အတုမြင်လျှင် အတတ်သင်ကုန်လေပြီကော။ ထိုသူလျက်သည်ကို မြင်ကုန်သည်ရှိသော် အခြားအခြားသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ထိုသူကိုအတုယူကာ ရသပထဝီကို လက်ဖြင့်ကော်၍ကော်၍ လျက်ကြလေသောအခါ ထိုသူ့အလား

www.dhammaransi.com

ဟူပင် လျက်သူတို့အား ရသပထဝီ၌ ပြင်းစွာတပ်မက်ခြင်းဘောသည် ဖြစ်လာလေသတည်း။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုအခါ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ရသပထဝီ၏ ဆွဲဆောင်မှုကြောင့် လျှာဖြင့်လျက်ရုံမျှဖြင့် အားမရနိုင်ကြလေဘဲ ထမင်းလုတ်များမှာ အလုတ်လုတ်ပြု၍စားရန်အားထုတ်ကြ... ကုန်ပြီကော။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ရသပထဝီကိုသတ္တဝါတို့အလုတ်လုတ်ပြု၍ စားသော... ခြင်းပြုကြသည့်အခါ ထိုသူတို့အားဘာဖြစ်လာသည် ထင်သနည်း။ သူတို့၏ကိုယ်ကာယမှ တပြောင်ပြောင် ထွက်နေသောအရောင်တို့သည် ကွယ်ကု... လေ၏။ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတို့ ကွယ်ကုန်လတ်သော် လ၊ နေတို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည်။ ...၊နေဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော် နက္ခတ်တာရာတို့ထွက်ပေါ်ကုန်သည်။ နက္ခတ်တာရာတို့ ထွက်ပေါ်လာကု...သော် နေ့၊ည၊ လ၊နှစ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤပုံ၊ ဤနည်းအားဖြင့် ဤကမ္ဘာသည် အသစ်တဖန် ဖြစ်ပေါ်သည် လာခဲ့လေသတည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ နှစ်ရှည်လများ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထိုရသပထဝီကို စားသုံးကြလေသော် ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကာယသည် ကြမ်းလာ၏။ ရုပ်အဆင်းမှာလည်း လှသူကလှ၊ အရုပ်ဆိုးသူကဆိုးနှင့် အသွင်အမျိုးမျိုးဖြစ်လာကုန်သည်။ ထိုအခါ ရုပ်အဆင်းလှသူများက အရုပ်ဆိုးသူများအား အထင်အမြင်သေးခြင်း ဖြစ်လာကုန်သည်။ အရုပ်ဆိုး၊ အကြည့်တန်သူ များအား ရုပ်ချောသူ များက

www.dhammaransi.com

ခေါ်ပြောနှုတ်ဆက်ခြင်း မပြုလိုမှုများ ဖြစ်လာကုန်သည်။ ထိုသူတို့၏ အဆင်းမာန်တက်မှုကြောင့် သူတို့မှီဝဲစားသုံးသော ရသပထဝီသည် ကွယ်သွားလေတော့၏။ ရသပထဝီ ကွယ်လတ်သော် ထိုသူတို့သည် ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ ဆိုင်ကာနှင့် "ငါတို့အား အရသာကွယ်လေပကော။ငါတို့အား အရသာကွယ်လေပကော" ဟူ၍ ဤသို့ ညည်းတွားကြလေကုန်သတည်း။

ထိုနောက် ဗုဒ္ဓသည် ဝါသေဋ္ဌအား ရသပထဝီ ကွယ်သော် မြေဆီလွှာပေါ်လာပုံ၊ ယင်းမြေဆီကွယ်ခဲ့သော် ပဒါလတာနွယ်ပေါ်လာပုံ၊ ယင်းနွယ် ကွယ်ခဲ့သော် သလေးစပါး ပေါ်လာပုံ၊ ယင်း သလေးစပါးကို စားကြရာမှ မိန်းမ၊ ယောကျ်ားဟူ၍ ဖြစ်လာပုံများကိုဟောကြားတော်မူပြီးနောက်ယောကျ်ား၊မိန်းမ သံဝါသပြုကြသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်လာပုံများကိုပါ ဆက်၍ ဟောကြားလေ၏။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ယောကျ်ားနိမိတ်၊ မိန်းမ နိမိတ်များ အထင်အရှား ဖြစ်ပေါ်လာ သောအခါ ယောကျ်ားကလည်း မိန်းမ၏နိမိတ်(အင်္ဂါဇာတ်)ကို သေချာစွာ စေ့စေ့ငုငုကြည့်ရှုခြင်း ပြု၏။ ထိုအတူ မိန်းမကလည်း ယောကျ်ားကို စေ့စေ့ငုငုကြည့်ရှုခြင်း ပြုလေ၏။ ထိုအခါ ရာဂစိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်လေ၏။ တကိုယ်လုံး ကိလေသာရာဂ အပူလောင်ကာ အပူကောင်ကြီး ဖြစ်လာလေ၏။ ထိုအခါ ချုပ်တည်း အောင့်အည်းခြင်းငှာ မတတ်နိုင်တော့သည့်အဆုံး၌ မေထုန်မှီဝဲကြလေကုန်သတည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ထိုအခါ မေထုန်ကိစ္စသည် အရပ်ထက်ဓမ္မ ကျင့်၌ တင်းကျမ်းပြည့် ဟိုနေရာတွေ၊ သည်နေရာတွေနှင့်

www.dhammaransi.com

ရှိလာလေရာ ယင်းသည့်မေထုန်မှုများကိုတွေ့ရလတ်သော် အမြင်မတော်သူတို့ကထိုသို့ပြုကျင့်သူတို့အား ခဲဖြင့်ပေါက်ခြင်း၊ပြာဖြင့်ပက်ခြင်း၊ နွားချေးချောက်ဖြင့်ပေါက်ခြင်းများ ပြုကုန်လေ၏။ သတ္တဝါတဦးသည် အခြားသတ္တဝါတဦးအား ဤသို့မဖွယ်ရာသော အမှုမျိုးကို ဘောက်မဲ့ကြောင့်ပြုတုံဘိသနည်းဟူ၍ ရေရွတ်ကြလေကုန်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုခေတ်ထိုအခါ၌ ခဲစသည်ဖြင့်ပစ်ပေါက်ခြင်းကို အဓမ္မ သမ္မတ—မတရားဟု သမုတ်ထားကြ၏။ ထို့ကြောင့် ဝါသေဋ္ဌ၊အကြင်သူတို့သည် မေထုန်မှုကို ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူတို့သည် ခဲပေါက်ခံကြရမည် စိုးသောကြောင့် တလတန်သည်၊ နှစ်လတန်သည် မိမိနေရာရွာ၊ နိဂုံးသို့မဝင်ဝံ့ကြတော့ကုန်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုသူတို့သည် အလွန် ကြာမြင့်လေမှု ထိုမေထုန်မှုကို မှီဝဲခွင့်ရကြလေရာ ထိုသို့အခွင့်ရသည့် အခိုက်တွင် မေထုန်မှီဝဲမှုကို လူသူ၁လးပါးတို့မမြင်အောင်ဖုံးလွှမ်းရန်အတွက် လုံခြုံသော အိုးအိမ်များကို တည်ဆောက်ခြင်း ပြုကြကုန်တော့သည်။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ထိုအခါ တဦးသောလူပျင်းတယောက်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်လေတသတ်။ အိုဟို ဘောက်မဲ့ကြောင့် ငါကိုယ်ငါ ညှဉ်းဆဲတော့မည်လဲ၊ ညနေစာအတွက် ညနေတကြိမ်၊ နံနက်စာအတွက် နံနက်တခါ သလေးစပါးကို သွားသွားယူနေရသည်မှာ ဆင်းရဲလှ၏။ နေ့ဖို့ညစာ တခါထဲနှင့်အပြီး သလေးစပါးကို သွားယူထားရလျှင် ကောင်းလေစွဟု ဤသို့ အကြံဖြစ်လာလေသတတ်။

www.dhammaransi.com

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့အကြံ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အလျောက် ထိုသတ္တဝါကောင်သည် သလေးစပါးကို နေ့ဖို့ညစာ အတွက်တခါက်တည်းနှင့်အပြီး ယူဆောင်ထားလေတော့သည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုအခါ နေ့ဖို့ညစာ သိုမှီးထားသော ထိုသူ၏ထံသို့ အခြားသူ တဦးက သွားရောက်ပြီး ဤသို့ ပြောလေသည်။ "အို မိတ်ဆွေ၊လာ သလေးစပါးသွားသယ်ချေကြရအောင်"ဟု ခေါ်လျှင်၊ တော်ပြီမိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်သယ်ထားပြီးပြီ။နေ့ဖို့ညစာ အတွက် တခါတည်းနှင့် အပြီး ကျုပ်ယူလာခဲ့ပြီးပြီဟု အမှန် အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်လေသည်။

ချစ်တပည့် ဂါသေဋ္ဌ၊ ထိုစကားကို ကြားလေသောအခါ ထိုကြားရသူသည်လည်း ထိုသူ၏ အတုကိုခိုးကာ နေ့ဖို့ညစာ အတွက် တခေါက်တည်းနှင့်အပြီး သလေးစပါးများကို သယ် ယူ၍ ထားပြန်လေသတည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့အားဖြင့် တယောက်ကစ တရာ ဆိုသကဲ့သို့ ထိုခေတ် ထိုအခါ၌ သတ္တဝါ တို့အား လောဘ သက္ကာယ ပေါက်ပြီးလျှင် သလေး စပါးများကို သယ်၍ အိမ်၌ နေ့ဖို့ညစာ လှောင်ထားကြလေကုန်ပြီကော။ သိုမှီးထားခြင်း၊ စုဆောင်းထားခြင်း ပြုကြလေကုန်ပြီကော။ ထိုအခါ သလေး ဆန်တို့သည် အဖျင်းအညှ့် အရေရေ၊ ဖွဲအရေရေ ဖြစ်လာ ကုန်လေ၏။ ဆန်လုံးလည်း ရိုးကကဲ့သို့ ကြီးထွားခြင်း မရှိ တော့ကုန်။ သလေးကောက်ပင်တို့သည်လည်း တစုတခဲတည်း မဟုတ်တော့ဘဲ ဟို အနားစုစု၊ သည်အနား စုစုနှင့် ဖြစ်ကုန် လေ၏။

www.dhammaransi.com

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုသို့သလေးစပါးများ ဖျင်းသုဉ်းကုန်သောအခါ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့ စည်းဝေးကြပြီး ဤသို့ဆုံးဖြတ်ကြကုန်လေ၏။ "အို အချင်းတို့၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ဆိုးတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကုန်ပြီ တကား။ ငါတို့သည် ရှေးအခါက စိတ်ဆန္ဒရှိတိုင်းလိုရာပြီးကုန်၏။ ပီတိလျှင် အစာ ရှိကုန်၏၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါတလင်းလင်းနှင့် ရှိကုန်၏။ ငှက်များ သဖွယ် ကောင်းကင်၌ကျက်စားကြကုန်၏။ ဤသို့သော အခြေအနေ မျိုး၌ ငါတို့နှစ်ပေါင်းကြာမြင့်စွာ နေလာခဲ့ကြကုန်သည်။အို အချင်းတို့၊ သလေးစပါးကို ငါတို့ ဝေခြမ်းကြကုန်စို့၊ ကိုယ့်ဟာနှင့် ကိုယ်ဘောင်ခတ်ကြကုန်စို့"ဟူ၍ ဝေခြမ်းခြင်း၊ဘောင်ခတ်ခြင်း ပြုကြကုန်ပြီ။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုသို့ ဝေပုံကျစနစ်ဖြင့် သဘောတူဝေခြမ်း ပြီးသည့် နောက်ကာလတွင် အညတရ သတ္တဝါတယောက်သည် ကိုယ့်ဖို့ ကိုယ့်ဝေစုကို သိမ်းဆည်း ထားပြီးအခြားသူ၏ဝေစုကို ခိုး၍ စားသေ၏။ ထိုခိုးသူကို ဖမ်းပြီးလျှင်ဤသို့ ဆုံးမကုန်၏။ "ဟယ် သူယုတ်၊ သို့စင်မျှ ယုတ်မာမှုကိုသင် ပြုရက်ဘိစွ၊ ကိုယ့်အတွက်၊ ကိုယ့်ဝေစုကိုတော့ သိမ်းဆည်းထားပြီး အခြား သူ၏ ဝေစုကို ခိုး၍ စားရက်ဘိ၏။ ဟယ် အယုတ်တမာကောင်၊ နောင်ကို ဤအကျင့်၊ဤအမှုမျိုးကိုမပြုလေနှင့်"ဟူ၍ ဝိုင်းဝန်း ဆုံးမကြသည့်အခါ ထိုသူလည်းရှောင်ကြဉ်ပါအံ့ဟူ၍ ပဋိညာဉ် ပြုလေသည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ သို့ဝန်ခံကတိပြုစေကာမူလည်း ထိုသူသည် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ထိုပြစ်မှုကိုအတင့်ရဲစွာ ကျူးလွန်လေသတည်း။

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ ထိုသူအား သည်းမခံနိုင်အောင် ဖြစ်လာကြပြီး အချို့တို့ကလက်ဖြင့်ရိုက်မောင်း ပုတ်မောင်း လုပ်ကြကုန်လေ၏။ အချို့တို့က ခဲဖြင့် ပေါက်ကြကုန်လေ၏။ အချို့တို့က ဒုတ်ဖြင့် ရိုက်ကြကုန်လေ၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ကမ္ဘာဦးကာလ၌ ထိုသည့် မဖွယ်ရာသော ဖြစ်ရပ်ကို အကြောင်းပြု၍ ခိုးမှုဟူ၍ ထင်လာခဲ့၏။ ကဲ့ရဲ့စရာ ထင်လာခဲ့၏။ မုသာဝါဒ ထင်လာခဲ့၏။ ဒဏ်ခတ်ခြင်း အသွင် ထင်လာခဲ့၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့ မဖွယ်ရာသော ခိုးမှုပြဿနာ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ ကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့ စည်းဝေးကြပြန်ကုန်ပြီ။ စည်းဝေးပြီးလျှင် ဤသို့ဆုံးဖြတ်ကြကုန်ပြီ။ "အိုအချင်းတို့၊ သတ္တဝါတို့သန္တာန်၌ ယုတ်မာသော အကျင့်ဆိုး၊ ဝသီဆိုး၊ ညာဉ်ဆိုးများ ကြီးထွားမြဲ ကြီးထွားလျက် ရှိနေပေသည်။ ဤယုတ်မာမှုအကြောင်းပြု၍ ခိုးမှုလည်း ထင်မြဲထင်လတံ့။ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်လည်း ထင်မြဲ ထင်လတံ့။ မုသားစကားလည်း ထင်မြဲ ထင်လတံ့။ ဒဏ်ခတ်ခြင်း အသွင်လည်း ထင်မြဲ ထင်လတံ့။ သို့ကြောင့် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါတို့အား ရှုတ်ချ တန်သူကို ရှုတ်ချ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို ကဲ့ရဲ့၊ ပြည်နှင်ဒဏ်ခတ်ထိုက်သူကို ပြည်နှင်ဒဏ် ခတ်ရာ၏။ ငါတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုယ်အား သလေးစပါး လယ်ထွက်ပစ္စည်း၏ဆယ်ဖို့တဖို့ကို ပေးပေကုန်အံ့။ ထိုကဲ့သို့သမာသမတ်ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးကို အကြီးအကဲအဖြစ် သမုတ် တင်မြှောက်ကြရသော် ကောင်းလေစွ" ဟူ၍ တိုင်ပင်ကြလေကုန်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုသို့ အကြီးအကဲ တင်မြှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြပြီးသောအခါ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့သည် မိမိတို့

www.dhammaransi.com

အထဲတွင် အကြင်သူသည် ဉာဏ်ရှိပါလည်း ခန့်ညားဏ်။ ကြည်ညို ဘွယ်လည်း ကောင်း၏။ ပြဇာတိက္ကမလည်း ရှိ၏။ ထိုသူ၏ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ တောင်းပန်ကြကုန်ပြီ။

"အို အရှင်၊ ကြွတော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ အထဲမှာ ရှုတ်ချ ထိုက်သူရှိပါက ပိုင်နိုင်စွာ ရှုတ်ချတော်မူပါ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူ ရှိက လည်း ကျကျနန ကဲ့ရဲ့တော်မူပါ၊ နှင်ထိုက်သူ တွေကလည်း မထောက်မညှာ နှင်တော်မူပါ၊ အရှင့်အား လယ်ထွက် စပါး သလေး ဆန်များကို ဆယ်ဖို့တဖို့၊ ဆယ်ခိုင့်တခိုင် အကျွန်ုပ်တို့ ပူဇော်ပါကုန်အံ့"ဟူ၍တောင်းပန်ကြကုန်ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ထိုအရှင် ကလည်း—"အမောင်တို့ ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် အုပ်ချုပ် ခြင်း ပြုလေသည်။ ကမ္ဘာဦး သူတို့ကလည်း သူတို့ ဝန်ခံ ကတိ ရှိကြသည့်အတိုင်း ထိုသူအား လယ်ထွက်ပစ္စည်းမှ ဆယ်ခိုင့် တခိုင်ကို ထိုအရှင်အား ပူဇော်ခြင်း ပြုကြကုန်ပြီ။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ လူအများစုက သမုတ်တင်မြှောက် သည်ကို အကြောင်းပြု၍ "မဟာသမ္မတ၊ မဟာသမ္မတ"ဟူ၍ သာလျှင် ရှေးဦးစွာ အက္ခရာဖြစ်လာသည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊လယ်တို့ကို အစိုးရသူဆိုသည်ကို အကြောင်းပြု၍ "ခတ္တိယ၊ ခတ္တိယ"ဟူ၍ သာလျှင် ဒုတိယအကြိမ် အက္ခရာ ဖြစ်လာသည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ တရားသဖြင့် လူတို့ကိုနှစ်သက်စေသူ ဆိုသည်ကို အကြောင်းပြု၍ "ရာဇာ၊ရာဇာ"ဟူ၍သာလျှင် တတိယအကြိမ် အက္ခရာ ဖြစ်လာ သည်။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့အားဖြင့် ထိုကမ္ဘာဦးသူလူသား တို့ အားသာလျှင် ဤသို့သဘောရှိသောခတ္တိယမျိုးမင်းအပေါင်း

www.dhammaransi.com

အား ရှေး၌ အမြတ်ဟူ၍ သိအပ်သော အက္ခရာဖြင့် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေပြီ။ တပါးသူ တို့အား မဖြစ်လေ။ ထိုသူတို့နှင့် အလားတူသူတို့အားသာလျှင် ထင်ရှား ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ မတူသူတို့အား မဖြစ်လေ။ တရားသဖြင့် သာလျှင် ထင်ရှား ဖြစ်လေပြီ။ မတရားသဖြင့် မဖြစ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ယဉ်ကျေးမှုတရား ဟူသည်ကား ဤလူ့လောက၌ မျက်မှောက်ဘဝအဖြစ်မှာဖြစ်စေ၊ အခြားတပါးသော ဘဝအဖြစ်မှာ ဖြစ်ခဲစေ မြတ်သည်သာလျှင် မဟုတ်ပါသော။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ မဟာသမ္မတမင်းအဖြစ် တင်မြှောက် ပြီးသော ထိုအခါ၌ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့ အနက် အချို့ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဤသို့သော တွေးခေါ်မှုမျိုး ဖြစ်ပေါ် လာလေသည်။ "အို အချင်းတို့၊ ယုတ်လှစွာသော အကုသိုလ်ဆိုး၊ ဝသီဆိုး၊ စရိုက်ဆိုး၊ ညာဉ်ဆိုးတို့သည် သတ္တဝါတို့ သန္တာန်စဉ်ဝယ် ကြီးထွားဆဲ ကြီးထွား လျက်ပင် ထင်ကုန်သည် တကား။ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ခိုးမှုလည်း ထင်ဦးလတ့်။ ကဲ့ရဲ့ ဘွယ်လည်း ထင်ဦးလတ့်။ မုသာဝါဒလည်း ထင်ဦးလတ့်။ ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ နှင်ဒဏ်ပေးခြင်းလည်း ထင်ဦးလတ့်။ ငါတို့သည် အကုသိုလ်မှု ထိုဒုစရိုက်တရားတွေကို မျှောပစ်လိုက်ကြသော် ကောင်းလေစွ" ဤသို့သော အတွေးအခေါ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာ ကြပြီးလျှင် အကုသိုလ်အသိုက် ဒုစရိုက်မှုတွေကို မျှောလိုက်ကြ လေကုန်ပြီ။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ယင်းသည့် အကုသိုလ်အမှိုက် ဒုစရိုက် မှုဘွဲကို မျှောလိုက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ 'ဗြာဟ္မဏ၊

www.dhammaransi.com

ဗြာဟ္မဏ’ဟူ၍သာလျှင်ရှေးဦးစွာ အက္ခရာ ဖြစ်လာ၏။ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့သည် တောအရပ်၌ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းများ တည်ဆောက်ကြလျက် ထိုကျောင်းတို့၌ ဈာန်ဝင်စားကြကုန်၏။ ချက်၍ စားအပ်သောအစာမရှိသောကြောင့် မီးကျည်းလည်းဆိတ်၊ မီးခိုးလည်း တိတ်ကုန်၏။ ထုထောင်း၍ ချက်ဘွယ် မရှိသောကြောင့် ကျည်ပွေ့လည်း ဆောင်စရာ မလိုတော့ကုန်။ နေ့ဖို့ညစာအတွက် အစာရှာရန်အလို့ငှာ ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့သို့ သက်ဝင်ကြကုန်၏။

ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့သည် အစားအစာ ရကြကုန်လတ်သော် တောသို့တဖန် ပြန်လာကြကုန်ပြီး သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းတို့၌ ဈာန်ဝင်စားကြကုန်၏ ထိုသူတို့၏ အမူအကျင့်ကို လူတို့ မြင်ကြလေသော် ဤသို့ ဆိုကြကုန်ပြီ။ ‘အို အချင်းတို့၊ ဤသူတို့ကား တောအရပ်၌ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့ကို ဆောက်လျက် ထိုကျောင်းတို့၌ နေ၍ ဈာန်ဝင်စားကြကုန်၏။ ချက်၍ စားသောက်ဘွယ် မရှိသောကြောင့် မီးကျည်းလည်းဆိတ်၊ မီးခိုးလည်းတိတ်ကုန်၏။ ထုထောင်း၍ ချက်ဘွယ် မရှိသောကြောင့် ကျည်းပွေ့လည်း ဆောင်စရာ မလိုတော့ကုန်။ နေ့ဖို့ ညစာအတွက် အစာရှာရန်အလို့ငှာ ရွာ၊ နိဂုံး၊ မင်းနေပြည်တို့သို့ သက်ဝင်ကြကုန်၏၊’သူတို့သည် အစားအစာရှာ၍ ပြည့်စုံလတ်သော် တောသို့ တဖန် ပြန်လာကြပြီး သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌ ဈာန်ဝင်စားကြကုန်၏’ ထိုသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ‘ဈာယကာ၊ ဈာယကာ’ ဟူ၍သာလျှင် ဒုတိယအကြိမ် အက္ခရာ ဖြစ်လာ၏။

ချစ်ဘပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့အနက်တွင် အချို့ သောသူတို့သည် တောအရပ်၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းများ၌

www.dhammaransi.com

ထိုစျာန်ကို ဝင်စားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ရွာ၏ အနီး၊ နိဂုံး၏အနီးသို့ သက်ဝင်ကြပြီးလျှင် သုံးပုံသော ဗေဒင်ကျမ်းတို့ကို မှမ်းမံလျက်ငင်း၊ ပို့ချလျက်ငင်း နေကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို လူတို့ မြင်လတ်သော် ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ 'အိုအချင်းတို့၊ ဤသူတို့ကား တောအရပ် သစ်ရွက်မိုးကျောင်းများ၌ စျာန်ဝင်စားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရှာကြသောကြောင့် ရွာ၊ နိဂုံးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီး ဗေဒင်ကျမ်းများကို မှမ်းမံခြင်း၊ ပို့ချခြင်း ပြု၍ နေကြကုန်၏။ ယခုအခါတွင် ဤသူတို့ကား စျာန်မဝင်စားကြတော့ကုန်' ဤသို့ ဆိုပြောကြသော စကားကို 'အကြောင်းပြု၍ 'အဇ္ဈာယက၊အဇ္ဈာယက'ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဝေါဟာရ အက္ခရာသည် ဖြစ်လာ၏။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ယခုအခါ၌ 'မြတ်သည်၊ အမြတ်' ဟူ၍ သမုတ်ထားသော မန္တာန်ဆောင်ခြင်း၊ မန္တာန်ပို့ချခြင်းကို ထိုခေတ် ထိုအခါကမူ 'ယုတ်သည်၊ အယုတ်'ဟု သမုတ်ထားကြ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤပြာဟ္မဏအပေါင်း၏ ရှေး၌ဖြစ်သော အမြတ်ဟူ၍ သိအပ်သည့်အက္ခရာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ထိုသူတို့အားသာ ဖြစ်၏။ တပါးသူတို့အား မဖြစ်လေ။ ဖြစ်သော် တရားသဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။ တရားမဲ့ မဖြစ်လေ။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ယဉ်ကျေးမှုတရား ဆိုသည်မှာ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ဘဝ အဖြစ်၌သော်လည်းကောင်း၊ တပါးသော ဘဝ အဖြစ်၌သော်လည်းကောင်း ဤလူ့ပြည်လောက၌ မွန်မြတ်သည်သာပင်တည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့အနက်တွင် အချို့အချို့သော သူတို့သည် မေထုန်အကျင့်ကို ဆောက်တည်ကြ

www.dhammaransi.com

ကုန်လျက် (မေထုန်မှီဝဲခြင်း အမှုကို မစွန့်ကြကုန်လေဘဲ) နွားကျောင်းခြင်း၊ ကုန်ရောင်းခြင်း၊ လယ်ထွန်ခြင်း စသော လုပ်ငန်းကိစ္စ အဝဝတို့ကို ပြုကြကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ပင် 'ဝေဿ၊ ဝေဿ' ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဝေါဟာရ အက္ခရာသည် ဖြစ်လာ၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့လျှင် ဤကုန်သည် အပေါင်း၏ ရှေး၌ ဖြစ်သော အမြွတ်ဟူ၍ သိအပ်သည့် ဝေါဟာရ အက္ခရာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ထိုကုန်သည်တို့အားသာ ဖြစ်၏။ အခြား သူတို့အား မဖြစ်။ ယင်းတို့နှင့် သဘာဝချင်း တူသူတို့အားသာ ဖြစ်၏၊ သဘာဝချင် မတူသူတို့အား မဖြစ်။ ဖြစ်သော် တရားနှင့် ယှဉ်၍သာ ဖြစ်သည်။ တရားမဲ့ မဖြစ်လေ။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ယဉ်ကျေးမှုတရား ဆိုသည်မှာ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ဘဝ အဖြစ်၌ ဖြစ်စေ၊ တမလွန်သောဘဝ အဖြစ်၌ ဖြစ်စေ၊ မည်သည့်ဘဝ၌မဆို ဤလူ့လောက၌ မွန်မြတ် သည်သာ ပင်တည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ထိုကမ္ဘာဦးသူ လူသားတို့ အထဲတွင် အကြင်သူတို့သည် ထို မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည် စာရင်းတွင် မပါဘဲ ကြွင်းကျန်ရစ်ကုန်၏။ ထိုသူ ထိုသူတို့သည် ကြမ်းကြုတ် သောအကျင့်၊ ယုတ်ညံ့သောအကျင့်ရှိသူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသည်ကို အကြောင်းပြု၍ပင် ထိုသူတို့အား သုဒ္ဒါ၊ သုဒ္ဒါ'ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဝေါဟာရ အက္ခရာသည် ဖြစ်လာ၏။

ချစ်တပည့်ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့လျှင် ဤဆင်းရဲသား အသိုင်း အဝန်း၏ ရှေး၌ဖြစ်သော အမြွတ်ဟူ၍ သိအပ်သည့် ဝေါဟာရ အက္ခရာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ထိုသူဆင်းရဲတို့ အားသာ ဖြစ်၏။

www.dhammaransi.com

အခြားသူတို့အား မဖြစ်။ ယင်းတို့နှင့် သဘာဝချင်း တူသူတို့အားသာ ဖြစ်၏။ မတူသူတို့အား မဖြစ်။ ဖြစ်သော် တရားနှင့် ယှဉ်၍သာ ဖြစ်၏။ တရားမဲ့ မဖြစ်လေ။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ယဉ်ကျေးမှုသဘော ဆိုသည်မှာ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ဘဝ အဖြစ်၌ သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် တပါးသောဘဝ အဖြစ်၌ သော်လည်းကောင်း ဤလူ့လောက၌ မွန်မြတ်သည်ပင်တည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ ဆင်းရဲသား လေးပါးသော အမျိုးအနက်မှ ဘုရင်လုပ်နေသူသည် မိမိ၏ အမှုအကျင့်ကို ရှက်နိုးသဖြင့် ထီးနန်းကိုစွန့်၍ 'ငါ ရဟန်းပြုအံ့' ဟူ၍ ရဟန်းပြုသွားလေ၏။ ဤသို့သော အခါမျိုးလည်း ရှိပေသည် ဝါသေဋ္ဌ။

ထိုအတူ ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ပုဏ္ဏားသည်ရင်း၊ ကုန်သည်သည်ရင်း၊ ဆင်းရဲသားသည်ရင်၊ ကိုယ့် အကြောင်း ကိုယ်သိ၊ ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်လန့်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ ဝတ်ကြောင်ကိုစွန့်၍ 'ငါ ရဟန်းပြုအံ့' ဟူ၍ ရဟန်းပြုသွားလေ၏။ ဤသို့သော အခါမျိုးလည်း မရှိမဟုတ်။ ရံခါ ရံခါ ရှိတတ်ပေသည်။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဤသို့လျှင် လေးမျိုးသော အသိုင်းအဝိုင်းတို့တွင် ရဟန်း အသိုင်းအဝိုင်းတခု ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် အမျိုးလေးပါးတို့၌ အကြုံးဝင်ကုန်သော ထိုသတ္တဝါတို့အားသာ ဖြစ်၏။ အခြား သူတို့အား မဖြစ်။ ယင်းတို့နှင့် သဘာဝချင်း တူသူတို့အားသာ ဖြစ်၏။ မတူသူတို့အား မဖြစ်။ ဖြစ်သော် တရားနှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်၏။ တရားမဲ့စွာ မဖြစ်လေ။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုရင်ဝါသေဋ္ဌအား အမျိုးလေးပါး သရုပ်ကို ခွဲခွဲခြားခြား မြွက်ကြားတော်မူပြီးနောက် မည်သူမဆို ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ဤသုံးပါးကို စောင့်စည်းဖို့ လိုအပ်ပုံ၊ ဤသို့ စောင့်စည်းခြင်း မရှိချေက မည်သို့ဖြစ်ပုံများကိုဆက်၍မြွက်ကြား တော်မူပြန်၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ မင်းလုပ်သူ သည်လည်း ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းသော အကျင့် ကျင့်၏။ နှုတ်ဖြင့် မကောင်းသော အကျင့် ကျင့်၏။ စိတ်ဖြင့် မကောင်းသော အကျင့် ကျင့်၏။ ဤသို့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် ဒုစရိုက်မှု များကို ပြုချင်တိုင်း ပြုပြီးလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံသို့ ဆောက်တည်၏။ ဤသို့သော ဤသို့သော ဒုစရိုက်မှု အစုစု တို့ကြောင့် ထိုမင်းသည် ခန္ဓာစဲသော် အပါယ် လေးပါးသို့ လားရောက်ရလေ၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ ဆင်းရဲသားတို့ လည်း ထိုနည်း အတိုင်းပင်တည်း။ ကံသုံးပါးကို လုံအောင် မစောင့်စည်းသော်လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို ယူလျက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံကို အလုပ်အကျွေး ပြုခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ မည်သူ မဆို သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ အပါယ်လေးပါးသို့ လားရောက် ရမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ မင်းလုပ်သူ သည်လည်း ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ဤသုံးပါးလုံးဖြင့် မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံကို ယူ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံကို

www.dhammaransi.com

ဆောက်တည်၏။ ဤသို့ ဤသို့သော သုစရိုက်မှု ကုသိုလ် အစုစု တို့၏ အကျိုးအားဖြင့် ထိုမင်း ကွယ်လွန်သော် နတ်ရွာသို့ လား၏။ ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ကျန် ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ ဆင်းရဲ သားတို့လည်း ဤနည်း နှင်နှင်ပင်တည်း။ ကောင်းသော အမှု၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သူမှန်က မည်သူမဆို နတ်ရွာ သုဂတိသို့လားရောက်လေမည်သာတည်း။

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ ဆက်၍ မှတ်သား နာယူဦးလော့။ မင်းလုပ်သူ သည်လည်း ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု နှစ်မျိုးကို ပြု၏။[၁] (ရံခါ ကောင်းမှုကိုပြုပြီး၊ ရံခါ မကောင်းမှုကို ပြု၏။) နှုတ်ဖြင့်ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု နှစ်မျိုးကိုပြု၏။ စိတ်ဖြင့် ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုနှစ်မျိုးကို ပြု၏။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူ နှစ်မျိုးကို ယူ၏။ ထိုအယူနှစ်မျိုးကို အလုပ်အကျွေးပြု၏။ ဤသို့ အယူနှစ်မျိုးကို အလုပ်အကျွေးပြု ဆောက်တည်မှုကြောင့် ထိုမင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သော် ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ နှစ်မျိုးကို ခံစားရလေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ချမ်းသာ ဆင်းရဲ ခံစားရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသည်ကား သုခ ဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ ဟောတီတိ ကေကဉ္စေ ဥဘယ ဝိပါက ဒါနဋ္ဌာနံနာမ နတ္ထိ။ ။အဓိပ္ပာယ် မှာ တပြိုင်နက်သောခဏ အကျိုးနှစ်ခုကို ပြိုင်တူပေးသော ဌာန

၁။ ဒွယကာရီတိ ကာလေကုသလံ ကရောတိ။ ကာလေန အကုသလန္တိ ဧဝံ ဥဘယကာရီ။

သုတ်ပါထေယျ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဒုစ္စရိတာဒိ ကထာ ဝဏ္ဏနာ ၅၅၊ ဆဋ္ဌမူ။

---

www.dhammaransi.com

မည်သည် မရှိ။ အကြွင်သူသည် အကုသိုလ်ကို များများပြု၏။ ကုသိုလ်ပြုသည်ကား နည်း၏။ ထိုသူသည် ထိုအနည်းငယ်ပြုသော ကုသိုလ်ကို အမှီပြု၍ မင်းမျိုး၌သော်ရင်း၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ရင်း ဖြစ်ရ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရသော်ငြားလည်း ပြုခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်က ကန်းအောင်ပြု၏။ ကုန်းအောင်လည်း ပြုတတ်၏။ ဆွံ့အောင်လည်း ပြုတတ်၏။ ထိုသူသည် မင်းအဖြစ်နှင့်သော်လည်း မထိုက်တန် ဖြစ်တတ်၏။ မင်းဖြစ်သည့်တိုင်အောင်လည်း အဘိသိက်သွန်းလေသောအခါ မင်းစည်းစိမ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင် ဖြစ်တတ်၏။

ကွယ်လွန်သောအခါ၌ ကမ္ဘာကျော် လက်ဝှေ့သမားကြီး နှစ်ဦးကဲ့သို့ ထိုကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် နှစ်မျိုးစလုံး ဟုန်းကနဲ ထလာကုန်လေ၏။ ယင်းနှစ်မျိုးတွင် အကုသိုလ်က အားကောင်းသည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုအကုသိုလ်က ကုသိုလ်ကို ဟန့်တားလိုက်ပြီးလျှင် တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်စေ၏။ ကုသိုလ်ကံသည်လည်း ပဝတ္တိ ဖြစ်ရာဘဝ၌ ခံစားအပ်သည် ဖြစ်၏။ ထိုသူကို မင်္ဂလာဆင်တော်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာ မြင်းတော်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလာ နွားလားဥသဘကိုသော်လည်းကောင်း ပြုကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ဤသမ္ပတ္တိ (စည်းစိမ်ချမ်းသာ)ကို ခံစားရ၏။ ဤသည်ကို ရည်ရွယ်၍ 'သုခ ဒုက္ခ ပဋိသံဝေဒီ'ဟု ဆိုပေသတည်း။ သုတ်ပါထေယျအဋ္ဌကထာ၊ ဒုစ္စရိတာဒိကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ၅၅)

ချစ်တပည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ မင်းလုပ်သူသည်လည်း ကိုယ်အမူအရာဖြင့် စောင့်စည်း၏။ နှုတ်အမူအရာ စိတ်အမူအရာဖြင့် စောင့်

www.dhammaransi.com

စည်း၏။ ဗောဓိပက္ခိယတရား ခုနစ်ပါး၊[၁] ပွားများခြင်းကို အစွဲပြု၍ မျက်မှောက် ဘ၀၌ပင် ကိလေသာခပ်သိမ်း ငြိမ်းသွား၏။ ချစ်တပည့် ၀ါသေဋ္ဌ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲတို့ကိုလည်း ဤအတိုင်း မှတ်ရာ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဤသို့အားဖြင့် အမျိုးလေးပါးတို့ကို ပြပြီးလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သစ္စာလေးပါးရှိသူ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ နတ်လူတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲ အမျိုး လေးပါးတွင် မည်သည့်အမျိုးပင် ဖြစ်စေကာမူ အာသဝေါ ကုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာမဟုတ်သမျှ မြတ်သောအမျိုးဟု မဆိုထိုက် ကြောင်းကို ကိုရင် ၀ါသေဋ္ဌအား ပြောပြတော်မူ၏။

ထိုအကြောင်းကို ပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ခြင်းပြုကြသည့် 'သနင်္ကုမာရ' မည်သော ဗြဟ္မာမင်းက ဂါထာတွတ်တွတ်ရွတ်၍ ချီးကျူးကြောင်းကိုပါ ဆက်၍ မြွက်ကြားတော်မူလေသည်။

ချစ်တပည့် ၀ါသေဋ္ဌ၊ ယင်း အမြတ်ဆုံးပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ သနင်္ကုမာရမည်သော ဗြဟ္မာသည်လည်း ဤဂါထာကို ဆိုအပ်ပြီ။

၁။ ၁၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး။ ၂၊ သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါး။ ၃၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။ ၄၊ ဣန္ဒြေ ငါးပါး။ ၅၊ ဗိုလ်ငါးပါး။ ၆၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး။ ၇၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး။

ခတ္တိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိံ၊
ယေ ဂေါတ္တ ပဋိသာရိနော။
ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော။
သော သေဋ္ဌော ဒေဝမာနုသေ။

အကြင်သူတို့သည် အနွယ်ကို သာယာကုန်၏၊ အနွယ်ကို အလေးအမြတ် ထားကြကုန်၏။ ဤအနွယ်ကို သာယာကြသူ၊ လူ့အုပ်စု၊ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း၌ မင်းမျိုးသည် မြတ်၏။ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် အသိဉာဏ်=ဝိဇ္ဇာ၊ အကျင့်=စရဏနှင့် ပြည့်စုံ၏။ နတ်ပြည်၊ လူ့ချပ်၊ လောကဓာတ်၌ ထိုသူသည် မြတ်၏။ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်၏။

ချစ်တော်သည့် ဝါသေဋ္ဌ၊ သနင်္ကုမာရ ဗြဟ္မာ ရွတ်ဆိုသော ထိုဂါထာကား ကောင်းသော ဂီတပုဒ်ဟု ငါ ဆို၏။ မကောင်းသော ဂီတ မဟုတ်။ သူ့စကားသည် စကားကောင်း၊ မကောင်းစကား မဟုတ်။ သူ့စကားသည် အကျိုးရှိ စကား၊ အကျိုးမဲ့ စကား မဟုတ်။ သူ့စကားကို ငါ လက်ခံသည်။ ငါ ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ ငါလည်း ဤအတိုင်းပင် ဆိုသည် ဝါသေဋ္ဌ။

ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့် မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ကိုရင်နှစ်ပါးအား "အမြတ်ဖြတ်ဝါဒ" ပြပြီးလျှင် တရားတော်ကို အရဟတ္တဖိုလ် အထွတ်တပ်၍ အဆုံးသတ်တော်မူ၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်းဟူသော ကိုရင်နှစ်ပါးတို့ကား ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို သာဓုခေါ်၍ မဆုံးနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေကြလေသတည်း။

(သုတ်ပါထေယျပါဠိတော်၊ အဂ္ဂညသုတ်။ ၆၆၊ ဆဋ္ဌမူ။)

---

www.dhammaransi.com

(၂၈)

လူကို ဒုက္ခပေးနေသူ တရားခံ

အဝေးကကြည့်လျှင် သစ်ငုတ်တိုပေါ်၌ ငှင်းတကြီးတကောင် နားနေသည် ထင်ရ၏။ ငှင်းတကား မဟုတ်။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုတောင်၏ အထွဋ်သည် ငှင်းတနှင့် တူသည်ကို အစွဲပြု၍ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ရယ်၊ ဝေပုလ္လတောင်ရယ်၊ ဣသိဂိလိ တောင်ရယ်၊ ဝေဘာရ တောင်ရယ်၊ ပဏ္ဍဝတောင်ရယ် ဤတောင် ငါးလုံးတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် တည်ရှိ ကုန်၏။ သို့ကြောင့်လည်း "တောင်ငါးလုံး ကာခို ရာဇဂြိုဟ်" ဟု အစဉ် အလာအားဖြင့် ဆိုစမှတ် ပြုလာခဲ့ကြသည်။ ဤတောင်ငါးလုံး တို့ကား ရာဇဂြိုဟ်၏ ထင်ရှားသော အမှတ်အသားများဖြစ်ကြ သတည်း။

ထို့အတူ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အဦထဲက ဆိုပြန် လျှင်လည်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သည် ရာဇဂြိုဟ်၏ ဘာသာ ရေး မှတ်ကျောက်တခုပင် ဖြစ်လေသည်။

တနေ့သောနံနက်ခင်း ဆည်းဆာအောက်တွင် ဘုရားသခင် သည် ရဟန်းများစွာ ခြံရံလျက် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်မှ

www.dhammaransi.com

သပိတ်ပိုက်၍ ထွက်တော်မူလာ၏။ ရှေ့ရှုရာကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဖြစ်သတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကား ဘာသာရေး သမားများ အလွန်ခြေရှုပ် သော ဝါ၊ ဘာသာရေးပြွမ်းထူ၊ အယူဝါဒ အသီးသီး ရှိသူတို့ စားကျက် ဆိုကလည်း မမှားချေ။ ထိုမြို့ကို ခို၍ ဘာသာရေး ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့ နေထိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ရှုလိုက်စမ်းပါဦး။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းက လမ်းတနေရာတွင် ဘာသာရေးသမား တိတ္ထိတဦးသည် စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် လျှောက်လာနေသည်ကော။ သူ့အမည်ကား အစေလကဿပဟု တွင်လေသတတ်။

အစေလကဿပသည် တစုံတရာကို အလေးအနက် တွေးလာ ဟန်တူ၏။ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်။ ဦးခေါင်း ငိုက်စိုက်နှင့် လျှောက်လာသည်။ တနေရာတွင်မူ အမှတ်မထင် ရှေ့တူရူဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ထိုအခါ သူ့မျက်နှာသည် သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းအားမာန်ကို ရှေ့သို့ပင့်၍ ဝင့်လိုက်ပြီး ခပ်သွက်သွက်ကလေး ဆက်လျှောက် သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရာဇဂြိုဟ်တမြို့လုံး သက်နှင်းရောင်ဖြင့် ဖုံးနေ လေပြီ။ ဘုရားသခင်နှင့် သံဃာတော်များ ဆွမ်းခံလျက်ရှိနေ၏။ ဆွမ်းလောင်းသူက လောင်း၊ လှူသူက လှူနှင့် တမြို့လုံး ဒါန အောင်လံ ထူနေဆဲဖြစ်၏။

ထိုစဉ်အခါ အစေလကဿပသည် ပျာရီးပျာယာနှင့် ဘုရား သခင့်အပါးသို့ ပြေးကပ်လာပြီး ဘုရားသခင့် ရှေ့တွင် စုံရပ် လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရှေ့က ကာဆီး၍ လမ်းပိတ်ထားသကဲ့သို့

www.dhammaransi.com

ဖြစ်နေ၍ ဘုရားသခင်မှာ မကြွသာ အစေလကဿပ၏အမူအရာကိုသာ အကဲခတ်တော်မူနေသည်။ ရဟန်း သံဃာများကလည်း ဘာ့ကြောင့်ပါလိမ့် ဟူ၍ အစေလကဿပဆီသို့ စောင်း၍ ကြည့်ကြကုန်သည်။

ရဟန်းသံဃာများက ကြည့်နေဆဲတွင် အစေလကဿပသည် လက်အုပ်ချီ၍ မြတ်ဘုရားအား မေးလျှောက်လေ၏။

အစေလ။ ။ကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပြုပါ အရှင်ဂေါတမ။ အရှင့်အား ကျွန်ုပ် စကားတခွန်းလောက် မေးစမ်းပါရစေ။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ငါတို့ကား ဆွမ်းခံနေဆဲဖြစ်၍ မေးရန် မသင့်သေး။ သင့်လျော်သောအချိန်ကို သင်ငံ့လေဦး။

လမ်းပေါ်တွင် သပိတ်ကိုယ်စီနှင့် သံဃာတန်းကြီးမှာထိန်နေသည်။ ဆွမ်းလောင်းလိုသူတို့ကလည်း အိမ်ရှေ့ထွက်ကာ ဆွမ်းအုပ် ကိုယ်စီနှင့် မြှော်နေကြသည်။

အစေလကဿပကား သူ့အဖို့ အလွန် အရေးကြီးသော ပြဿနာ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ မေးရန်မသင့်သေးဟု တားမြစ်သည့်ကြားမှ သုံးကြိမ်တိုင် မေးမိအောင် မေးရှာလေသည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓသည် သူ့အား ခွင့်မပြု။ မေးရန် မသင့်သေးဟူ၍သာ ဟန့်တားတော်မူ၏။

အစေလ။ ။အို အရှင်ဂေါတမ၊ များများစားစားမမေးပါ။ တခွန်းသောက်ကိုတော့ မေးခွင့်ပြုပါ အရှင်။

ထိုအခါတွင်မူကား ဗုဒ္ဓသည် သူ့အား သနားမိလာဟန်တူ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။သို့ဖြစ်တပြီကား မေးလော့ဟု ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သော် အစေလကဿပသည် ခပ်သွက်သွက်မေးလျှောက်လေ၏။

www.dhammaransi.com

အစေလ။ ။အို အရှင်ဂေါတမ၊ ဒုက္ခဟူ၍ ရှိ၏။ ယင်းဒုက္ခကို မည်သူ လုပ်ပါသနည်း။ မိမိက လုပ်ပါသလော။ မေးလျှင် ဗုဒ္ဓက လက်ကာလျက်—

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဤသို့ မဆိုစကောင်း။

အစေလ။ ။သည်လိုဆိုပါလျှင် ဒုက္ခကိုအခြားသူ လုပ်ပါသလား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဤသို့ မဆိုစကောင်း။

အစေလ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ သို့ဖြစ်ဘိသော် ဒုက္ခကို မိမိလည်း မလုပ်၊ သူတပါးလည်းမလုပ် မှတ်ရမည်လော့။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဤသို့ မဆိုစကောင်း။

အစေလ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ သို့ဖြစ်ဘိသော် ဒုက္ခကို မိမိလုပ်အပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ သူတပါး လုပ်အပ်သည်လည်း မဟုတ်၊ အလိုအလျောက် ဖြစ်လာပါသလော။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဤသို့ မဆိုစကောင်း။

အစေလ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ သည်လိုဆိုပါလျှင် ဒုက္ခသည် မရှိသလော။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဒုက္ခသည် မရှိ မဟုတ်။ ရှိကား ရှိပေ၏။

အစေလ။ ။ရှိခဲ့သော် အရှင်သည် ဒုက္ခကို မသိသလော။ မမြင်သလော။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဒုက္ခကို ငါ မသိမဟုတ်၊ မမြင် မဟုတ်၊ ငါ သိပေ၏။ ငါ မြင်ပေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော် မူလိုက်သောအခါ အစေလကဿပသည် ကြောင်စီစီ ဖြစ်သွားလေ၏။ ပါးစပ်ပေါက် အဟောင်းသားနှင့်

www.dhammaransi.com

အတန်ကြာအောင် ငေး၍ ကြည့်နေမိလေ၏။ ဗုဒ္ဓ၏ဖြေတော်မူလိုက်ပုံကို ဉာဏ်မမှီသဖြင့် ထပ်၍ မေးလျှောက်ပြန်လေ၏။

အစေလ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်၏ အဖြေကို အကျွန်ုပ်မည်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။ ဒုက္ခကို မိမိပြုပါသလော မေးသောအခါ 'ဤသို့ မဆိုစကောင်း' ဟု မိန့်ခဲ့ပေ၏၊ ဒုက္ခကို အခြားသူပြုသလော ဆိုသောအခါတွင်လည်း 'ဤသို့ မဆိုစကောင်း' ဟူ၍ မိန့်ပေ၏။ ဒုက္ခဆိုတာ ရှိပါသလား မေးသောအခါ၌ကား ရှိသည်ဟူ၍လည်း ပြောသည်၊ ဒုက္ခကို သိလည်း သိသည်၊ မြင်လည်း မြင်သည်ဟူ၍ ပြောသည်။ အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်သိသော ဒုက္ခကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြတော်မူပါလော ဒုက္ခဆိုသည်မှာ အဘယ်ပါနည်း အရှင်ဂေါတမ။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ သင်မှတ်ဘိလော့။ ထိုသူပြုအပ်၏။ ထိုသူခံစားအပ်၏ဟူ၍ သိထားပြီး ဖြစ်ခဲ့သော် ဒုက္ခကို မိမိပြုအပ်၏ဆိုသူသည် သဿတအယူ ဘက်သို့ ယိမ်းသွားလေ၏။ တဖန်သူတပါး ပြုအပ်၏။ သူတပါး ခံစားအပ်၏ဟူ၍သိထားပြီးဖြစ်ခဲ့ပြန်သော် ဝေဒနာ နှိပ်စက်နေခိုက် ဒုက္ခကို တပါးသူ ပြုအပ်၏ဆိုသူသည် ဥစ္ဆေဒအယူ ဘက်သို့ ယိုင်သွားလေ၏။

ကဿပ၊ ငါသည်သဿတအစွန်း၊ ဥစ္ဆေဒအစွန်း၊ ဤအစွန်းသို့ မရောက်စေဘဲ အလယ်အလတ်အားဖြင့်သာ တရားဟောလာခဲ့၏။

သင်္ခါရ = မသိခြင်းကိုအရင်းခံအကြောင်းပြု၍ ပြုပြင်မှု= သင်္ခါရတို့ ဖြစ်လာကုန်သည်။ (အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ)

www.dhammaransi.com

ဝိညာဏ = ပြုစီရင်မှုသင်္ခါရကိုအကြောင်းခံ၍ သိမှု=ဝိညာဏ် ဖြစ်လာသည်။ (သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ)

နာမရူပ = သိမှု=ဝိညာဏ်ကို အကြောင်းခံ၍ နာမ်၊ ရုပ်တို့ ဖြစ်လာကုန်သည်။ (ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ)

အာယတန = နာမ်၊ရုပ်တို့ကို အကြောင်းခံ၍ တည်ရာ=အာယတန ခြောက်ပါးတို့ ဖြစ်လာကုန်သည်။ (ဝိညာဏ ပစ္စယာ သဠာယတနံ)

ဖဿ = တည်ရာ=အာယတန ခြောက်ပါးကို အကြောင်း ခံ၍ထိတွေ့မှု=ဖဿ ဖြစ်လာသည်။ (သဠာယ တန ဖဿော)

ဝေဒနာ = ထိတွေ့မှု=ဖဿကို အကြောင်းခံ၍ ခံစားမှု= ဝေဒနာ ဖြစ်လာသည်။ (ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ)

တဏှာ = ခံစားမှု=ဝေဒနာ အကြောင်း ခံကြောင့်၊ တပ် မက်မှု=တဏှာ ဖြစ်လာသည်။ (ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ)

ဥပါဒါန် = တပ်မက်မှု=တဏှာအကြောင်းခံကြောင့်ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု=ဥပါဒါန်ဖြစ်လာသည်။ (တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ)

ဘဝ = ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု=ဥပါဒါန် အကြောင်း ခံ၍ ဘဝ ဖြစ်လာသည်။ (ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ)

ဇာတိ = ဘဝ အကြောင်းခံကြောင့် ပဋိသန္ဓေ နေမှု= ဇာတိဖြစ်လာသည်။ (ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ)

ပေယျာလ ၁၁၉၉

www.dhammaransi.com

ဇရာ၊မရဏ = ပဋိသန္ဓေ နေမှု=ဇာတိ အကြောင်း ခံကြောင့် ဇရာ-အိုမှု၊ မရဏ-သေမှု၊ သောက-စိုးရိမ်မှု၊ ပရိဒေဝ-ငိုကြွေးမှု၊ဒုက္ခ-ဆင်းရဲမှု၊ ဒေါမနဿ နှလုံး မသာယာမှု၊ ဥပါယာသ-ပြင်းစွာပင်ပန်းမှုတို့ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒေါမနဿုပါယာသာ)

ကဿပ၊ဤသို့လျှင်အလုံးစုံသောဆင်းရဲမှုအစုသည်ဖြစ်လာ၏။ အဝိဇ္ဇာ-မသိမှု ချုပ်လျှင် ပြုစီရင်မှု သင်္ခါရတို့ ချုပ်ကုန်လေ၏။ ပြုစီရင်မှု သင်္ခါရတို့ချုပ်ငြိမ်းကုန်သော် သိမှုဝိညာဏ် ချုပ်ငြိမ်း၏။ (မှတ်ချက်။ အကြွင်းကို ဖြည့်၍ဆို) ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအစု ချုပ်လေ၏။

နေရာကား ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းက လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓက တရားဟောနေလျက်၊ ကဿပက ရိုသေစွာ တရားနာနေလျက်။ဤတရား ဒေသနာတော်၏ အဆုံးတွင်အစေလကဿပ အဖို့ သရဏဂုံ တည်သွားလေသည် သာမက မြတ်စွာဘုရားထံ ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားအဖို့ ထိုနေ့ ဆွမ်းခံတော်မူရင်းမှ ဆွမ်းသာလျှင်မက ရဟန္တာလောင်းလျာ တပည့်သာဝကတဦးကိုသည်း ထူးထူးခြားခြား ရရှိတော် မူခဲ့လေသတည်း။

(နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ အာဟာရဝဂ် အစေလကဿပသုတ်။ ၂၅၉၊ဆဋ္ဌမူ။)

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၂၉)

ဗုဒ္ဓကို အပုပ် ချလိုက်ကြပုံက

ထိုလောဘ၊ ဤလောဘ၊ အန္ဒိအန္ဒိသို့သော လောဘသည်လူတို့၌ ရှိ၏။

လောဘ ဖိစီးလာသော် မိမိလည်း ပျက်၏။ သူ့ကိုလည်း ဖျက်တတ်၏။ ထိုလောဘသည် အဖျက်သမား သက်သက်သာ တည်း။ အပျက်ကို ရှုစေသည်။ အဖျက်ကို အားပေးသည်။ ဤဖြစ်ရပ်၌ သာဓက ရှိပေ၏။ တိတ္ထိတို့သည် သာဓက၏ ပြယုဂ်များ ဖြစ်လေသည်။ အဖျက်ဝါဒ၊ အဖျက်လမ်းစဉ်ကို တိတ္ထိတို့သည် လက်တွေ့ (ကာယကံမြောက်) ကျင့်သုံး နေကြသူများ ဖြစ်ကြ သည်။ ကျင့်သုံးကြပုံကား ဤသို့ ဖြစ်လေသတတ်။

အစည်းအဝေးတခု ရှိလေသည်။

ထိုအစည်းအဝေးကား တိတ္ထိတို့၏လျှို့ဝှက် အစည်းအဝေး ဖြစ်၏။ စည်းဝေးခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကား ဤသို့၊ ဤသို့။

"သခင်တို့၊ ပသို့ ကြံကြမည်နည်း။ ပသို့ လုပ်ကြမည်နည်း။ သည့်အတိုင်း နေချေက ကိုယ်တို့ ရပ်တည်နိုင်ရန် ခက်ဂ ပြီ။ ရဟန်းဂေါတမ ပေါ်လာသည့်အချိန်က စ၍ ကိုယ်တို့မှာ သိသိ သာသာကြီး လာဘ်တိတ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ လှူသူမရှိ၊ ပေးကမ်းသူ နတ္ထိ။

www.dhammaransi.com

သည်ဟာတွင် ကရိုးလား။ ကိုယ်တို့ကို ရှိသည့် ဟူ၍ပင် လူတွေက မထင် ကြတော့ကုန်။ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံချေ ပြီကော။ ပသို့ လုပ်ကြ မည် နည်း။ ရဟန်းဂေါတမ၌ လာဘ်လာဘတို့ကား လှိုင်းလုံးကြီးတွေ တက်တက်လာသည့်နှယ်။ ကိုယ်တို့မှာကား လာဘ်လာဘဆိုသည်မှာ လက်ကွယ် သန်းခေါင် မိုးမှောင်ကြီးကျ လေသည့်သဖွယ်။ ဘယ့်နှယ်လုပ်ကြကုန်မည်နည်း"

တဦးသော တိတ္ထိအကြီးအကဲက သူတို့၏ လက်ရှိဘဝ အခြေအနေကို တင်ပြကာ ပရိသတ်ထံ အကြံဉာဏ် တောင်းလေသည်။ ထိုအခါ တိတ္ထိဘဦးက ထ၍ အကြံပေးလေသည်ကား–

"သခင်တို့၊ သခင်တို့၊ ရဟန်းဂေါတမအား လွယ်လွယ်နှင့် ကျဆုံးအောင် ပြုနိုင်မည် မထင်။ သူ့နောက်တွင် အလွန် တောင့်တင်းသော ထုထည်ကြီး ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ပူးကပ် သတ်နည်းကို အသုံးပြုလေမှ အောင်မြင်အံ့ထင်သည်။ ယင်းကိစ္စ အတွက် ဂေါတမနှင့် ဝင်၍ ပူးနိုင်ရန် ကိုယ်တို့အထဲက ယုံကြည် စိတ်ချရသူ တဦးကောင်း တယောက်ကောင်း လက်ရွေးစင် ရွေးထုတ်ဖို့ လိုသည်။ ထိုသူနှင့် ပူးတွဲ လုပ်ကြံမှသာ ဂေါတမ သတင်းမှိန်ပြီး သူ၏ လာဘ်လာဘအရှိန်လည်း ကျဆုံးသွားမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လေရာ ဂေါတမနှင့် ဝင်ဆံ့နိုင်မည့်သူကို ဦးစွာ ရွေးသင့်ကြောင်း အကြံပေးလိုပါသည်"ဟု ဆို၏။

၎င်း အကြံပေးချက်ကို လက်ခံသည့်အနေဖြင့် တိတ္ထိဘဦးက ထ၍ ရပ်လိုက်ပြီး ထောက်ခံစကားပြောရင်း ရဟန်းဂေါတမနှင့် သင့်လျော်မည့်သူကို ထောက်ပြလေသည်။

"သခင်တို့ဘုရား၊ ခုနက တင်ပြသွားသော သခင်၏ အကြံ ပေးချက်ကား အထူးပင် လျော်ကန်လှပါသည်။ ထိုအသံကြား

www.dhammaransi.com

လိုက်ရစဉ်ကပင် သုန္ဒရီကို ပြေး၍ မြင်ယောင် လာပါသည်။ ယင်းကိစ္စအတွက် သုန္ဒရီကိုသာ တာဝန် ပေးရသော် မုချ အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်စရာ ရှိပါသည်။ ရဟန်းဂေါတမ သည် အလွန်လှသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူလှသလို သုန္ဒရီကလည်း လှသည်။ အလှချင်း ထပ်ဖက်၍ အတူနေမိသော် ယုတ်စွအဆုံး ဂေါတမမှာ နာမည်ပျက်မည်မှာ သေချာသည်။ ထိုအခါ သူ့မှာ လာဘ်တိတ်ပြီး တို့ထံသို့ လာဘ်များ ပြန်လာကုန်လိမ့်မည်။ သို့ပါ၍ ဂေါတမထံ ဝင်ထွက်ဆက်ဆံရန်အတွက် သုန္ဒရီအား တာဝန်လွှဲရန် အကြံပေးလိုပါကြောင်း” ဆို၏။

ထိုလျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးက ဤအကြံပေးချက်ကို လက်ခံ အတည်ပြုပြီး သုန္ဒရီအား ရဟန်းဂေါတမထံ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သတည်း။

သုန္ဒရီ ဆိုသူကား အသူနည်း။

သုန္ဒရီကား ပရိဗိုဇ် ရဟန်းမတည်း။ အချော အလှတွင် နာမည်ကြီးသူ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီးသလောက် ချောလည်း ချော၊ လှလည်း လှ၊ ယဉ်လည်း ယဉ်သည်။ သူ့အချောသည် ဖီးလိမ်းပြင်ဆင်ရခြင်း မရှိသော ပင်ကိုယ်ချော ဖြစ်လေသည်။ ပရိဗိုဇ် ရဟန်းမပင် ဖြစ်စေကာမူ တငေးတမောကြီး ကြည့်ယူ ရလောက်အောင် လှသည်။ သို့သော် သုန္ဒရီသည် ဣန္ဒြေသိက္ခာ မရှိလှ။ ^ ပျံသည်။ ကလက်သည်။ ဆတ်ကော့ လတ်ကော့

၁။ သာစအနုတ္တိဘ ယောဗ္ဗနာ အသံယတ သမာစာရာဝ ဟောတိ။ (ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၊ သုန္ဒရီသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ၂၇၂။ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

နိုင်သည်။ အပြောအဆို ဇက်ရဲလက်ရဲ သွက်လွန်းသည်။ မြူဆွယ်မှု အတတ်၌ လိမ်မာပါးနပ်စွာဖြင့် ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ သို့ကြောင့်ပင် သုန္ဒရီကိုမှ ရွေးကာ ရဟန်းဂေါတမထံ စေလွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သတည်း။

တနေ့သောအခါ သုန္ဒရီသည် တိတ္ထိကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ရောက်သွားလေသော် တိတ္ထိ ဆရာကြီးများအား ဦးချကန်တော့ ခြင်း ပြုလေ၏။ ထိုအခါ တိတ္ထိဆရာကြီးများသည် သုန္ဒရီအား ခေါ်ခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း မပြုကြဘဲ ကြောင်တောင် ကြည့်နေ လိုက်ခြင်းဖြင့်သုန္ဒရီအား ရှေးဦးစွာ သိမ်းသွင်းလိုက်ကြကုန်သည်။

သူ့အား တစုံတဦးကမျှ စကားဆိုပြောခြင်း မပြုသောအခါ သုန္ဒရီသည် အံ့အားလည်းသင့်၊ မရဲမဝံ့ ရှုံလည်းရှုံသလို ဖြစ်သွား ၏။ ဆရာ့ဆရာကြီးများ မျက်နှာတော် မသာမယာ သိလေ 'ငါ့မှာ ဘာအပြစ်များ ရှိနေပါလိမ့်' ဟူ၍ သုန္ဒရီမှာ စိတ်ဆင်းရဲလေ ဖြစ်လာသည်။ သို့ကြောင့်ပင် သုန္ဒရီသည် ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် မဝံ့မရဲ မေးလျှောက်လေ၏။

"ဆရာတော်များဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်မမှာ မည်သည့် အပြစ်များ ရှိနေ၍ စကားဆိုပြောခြင်း မပြုကြပါသနည်း။အပြစ် ရှိသည်ဖြစ်က ပေးအပ်သောဒဏ်ကို ခံယူပါအံ့။ အမိန့်ရှိတော် မူပါကုန် ဘုရား"

ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလတ်သော် အကွက်ဝင် ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိသည့်အလျောက် တိတ္ထိဆရာတဦးက သုန္ဒရီအား ပြင်းဘင်လေသံဖြင့် ဤသို့ဆိုသတည်း။

"အဘယ်သုန္ဒရီ၊ ရဟန်းဂေါတမအပြစ်ကို နင်မသိသလော။ သူသည် ငါတို့အား ညှဉ်းဆဲနေသူဘကား။ ငါတို့ လာဘ်တိတ်

www.dhammaransi.com

အောင် ပြုနေသူတကား။ နယ်စုံလှည့်၍ တရားဟောခြင်းဖြင့် ငါတို့ လာဘ်ပိတ်အောင် ပြုမူနေသည်ကို သင် မမြင်သလော"ဟု ခြိမ်းမဲသံကြီးဖြင့် မေး၏။

"သည်ကိစ္စမှာ ဘုရားတပည့်တော်မအနေဖြင့် မည်သို့ ပြုသင့်ပါသလဲ ဘုရား။ ပေးအပ်သော တာဝန်ကို အသက်စွန့်၍ ဆောင်ရွက်ပါအံ့။ ညွှန်ကြားတော်မူကြပါကုန် ဘုရား"

မကြည်သောမျက်နှာ၊ ဝမ်းနည်းသည့် အမူအရာဖြင့် သုန္ဒရီက လျှောက်သည်။ ထိုအခါတွင်မူကား စီစဉ်ထားသောအတိုင်း သုန္ဒရီအား တာဝန်ချလေတော့သတည်း။

"အဘယ် ချစ်စွာသော နှမ သုန္ဒရီ၊ သင်ကား လူဝတ်ကြောင် မိန်းမသားများထက်ပင်၊ အဆင်းလှသူ ဖြစ်ပေ၏။ တင့်တယ်လှပါသည် ဆိုသူတို့ကပင် မမ၊ မမဟု ခေါ်ရလောက်အောင် တင့်တယ်သူလည်း ဖြစ်ပေ၏၊ ငါတို့အား သင် လေးစားဘိမူကား ရဟန်းဂေါတမ အရှိန်အစော်မဲ့အောင်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းအောင်၊ လာဘ်လာဘတိတ်အောင် သင်ပြုအပ်စကောင်းသည်။ ပြုရမည်။ ဤကိစ္စ ဖြစ်မြောက် အောင်မြင်သည်အထိ ဆောင်ရွက်ရန်မှာ သင့်တာဝန်။ သင့်အား ငါတို့ အမိန့်ပေး၏။ သင် ဆောင်ရွက်လော့"ဟု ဆို၏။

သုန္ဒရီကား ငြင်းဆန်ခြင်း မပြု။ ပေးအပ်သော တာဝန်ကို ကျေပြွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပါမည် ဟူ၍ အာမဘန္တေ ခံလိုက်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍ သုန္ဒရီသည် သူ့လုပ်ငန်းကို စလေတော့သည်။ မြို့သူမြို့သားများ တရားနာပြီး၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှပြန်လာသည့် ညနေစောင်းအချိန်တွင် သုန္ဒရီသည် လှူဘွယ်တန်းရာ ပန်း နံ့သာများကို ယူလျက် ဇေတဝန်

www.dhammaransi.com

ကျောင်းတော်ဘက်သို့ ထွက်လာသည်။ တရားနာရာမှ ပြန်လာသူများနှင့် ဆုံမိ၍ သူ့ကို ဘယ်သွားမလို့လဲဟု မေးသောအခါ ကျွန်တော်မ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ရှင်ကြီး ဂေါတမထံ သွားမည်လို့ပါ။ ဂန္ဓကုဋိတိုက်က အခန်းကြီးထဲမှာ ရှင်ကြီး ဂေါတမနှင့်အတူ ကျွန်တော်မ နေပါသည်ဟု ခပ်တည်တည်နှင့် ပြောပြလေသည်။

ကျောင်းတော်သို့ တရားနာလာသူများနှင့် တွေ့သောအခါ "သုန္ဒရီ ဘယ်ကပြန်လာသလဲ"ဟု မေးကြသော် "ကျွန်တော်မ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်က ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းတော်တွင် ရဟန်းဂေါတမနှင့်အတူ အိပ်စက်၍ ကိလေသာရမ္မက်ဖြင့် အာသာပြေအောင် ဖြေဖျော်၍ ပြီးခဲ့ပြီကောရှင်။ ပြန်ရုံ ရှိတော့တာပ ဟဲ ဟဲ"ဟု ရှက်တော့သယောင် ပြုံး ဖြဲဖြဲနှင့် ခပ်ဟဲဟဲ ကလေး ပြောပြလေသောအခါ ကြားရသူများမှာ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်ကုန်လေ၏။

အမြော်အမြင်ရှိသူများကမူ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအပေါ်၌ တစုံတရာ သံသယဖြစ်ခြင်းမရှိဘဲ "သည်ကောင်မ ရူးများနေရော့သလား"ဟူ၍ သုန္ဒရီကိုသာအပြစ်ဆိုကြသော်လည်း အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးသူများကမူ သုန္ဒရီ၏ အလှအချောနှင့် သာယာချောင်စွာသော အပြောကို ချင့်ကာ "အင်းဟင်း၊ အင်းဟင်း" နှင့်ပင် ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်ကုန်လေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ခင်စစ်အားဖြင့်သုန္ဒရီ၏အပြုအမူကား လူသူလေးပါး အထင်အမြင်လွဲမှားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်းသို့ပင်ရောက်လေသည်မဟုတ်

www.dhammaransi.com

လူအများ၊အသွားအလာ ရှုပ်ရှက်ခပ် ဖြစ်ချိန်ကို တမင်ရွေး၍ ကျောင်းသို့သွားဟန် ကျောင်းမှပြန်လာဟန် ပြုခြင်းသာတည်း။)

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏ အနီးအပါးတွင် ရစ်သီရစ်သီနှင့် သွားလာလျက်'ဟန်ရေးပြ' အလုပ်သည် တိတ္ထိဆရာကြီးများ၏ စေခိုင်းချက်အရ နေ့စဉ် ဆောင်ရွက်ရသော သုန္ဒရီ၏ အလုပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကံကြမ္မာက သုန္ဒရီအား မည်သို့ ဖန်တီးလိုက်လေသည် မသိ၊ "သုန္ဒရီတယောက် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်နေသည်" ဟူသော သတင်းသည် တိတ္ထိတို့အသိုင်းအဝိုင်းမှထွက်လာပြီး တောမီးပမာ ကူးစက်ပျံ့နှံ့သွားလေ၏။

တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့၏တပည့်မ သုန္ဒရီပျောက်ဆုံးနေကြောင်း ကို ကောသလမင်းထံ ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ အကြောင်းကြားကြလေ ကုန်၏။ ထိုအခါ ကောသလမင်းကြီးလည်း တိတ္ထိတို့အား မေးမြန်းခြင်း ပြုရလေ၏။

"အရှင်ဆရာကြီးတို့၊ သုန္ဒရီ ပျောက်ဆုံးသည် ဆိုခြင်းမှာ ဟုတ်ဘန်စေ။ဆရာကြီးတို့အနေဖြင့် မည်သို့ ထင်ပါကုန်သနည်း။ မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်ဌာနကို သံသယရှိပါသနည်း။နေရာကို သိက၊စုံစမ်း၍လွယ်ပါသည်။ နေရာကို ညွှန်ကြားပါကုန်"

"မြတ်သောမင်းကြီး၊ နေရာအတိအကျပြောရန် ခက်ဘိစွ။ ခုတလောတွင်သုန္ဒရီသည် နေ့ညအချိန်မရွေး ဇေတဝန်ကျောင်း ကိုသာသွားသွားနေပါ၏။ မယုံသင်္ကာဖြစ်စရာဆို၍ ဇေတဝန်မှ တပါး အခြား ငါတို့မထင်တတ်"

www.dhammaransi.com

"သို့ဖြင့်ဘိသော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းဝင်၍ ဆရာကြီးတို့ ကျေနပ်အောင်ရှာကြပါကုန်"

ကောသလမင်းက ရှာခွင့်ပြုလိုက်သောအခါ တိတ္ထိတို့သည် မင်း၏အမိန့်ဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်၍ ရှာကြလေကုန်၏။

တိတ္ထိတို့သည်ကျောင်းအသီးသီးတို့၌ သမ်ကာလျှံကာရှာဟန်ပြုပြီး 'ကျောင်းတော်ဘေးကရေမြောင်းထဲ'ကိုဖိ၍ သဲကြီးမဲကြီးရှာကြလေသည်။

"ဟောသည်မှာ၊ သည်မှာတွေ့ပြီ"

ရေမြောင်းထဲ၌ သုန္ဒရီကို တွေ့ကြလေပြီ။ တွေ့ရသော် သုန္ဒရီကား အရှင်မဟုတ် ဒုတ်ဖြင့်ရိုက်သတ်ထားသည့်အလောင်းကောင် သုန္ဒရီသာ ဖြစ်ချေ၏။

တိတ္ထိတို့သည် သုန္ဒရီ၏ အလောင်းကို မြောင်းထဲမှဆယ်၊ ညောင်စောင်းပေါ် တင်၊ ပခုံးဖြင့်ထမ်းလျက် သာဝတ္ထိမြို့ထဲသို့ ယူလာပြီး လမ်းကြီးလမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့၌ ကြော်ငြာလှည့်သကဲ့သို့လှည့်၍ မြို့သူ မြို့သားတို့အား အလောင်းကို ပြကာ ပြကာဖြင့် ဤသို့ကြွေးကြော်တိုင်တမ်းခြင်း ပြုကြလေကုန်၏။

၁။ ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ သုန္ဒရီသုတ်၊ ၁၂၉ ပရိခါကူပ ဟု ရှိ၏။(ပရိခါကူပ=ကျုံး၊ ရေမြောင်း)။ ပရိခါကူပေတိ ဝီဃိကာ ဝါ၊ငွေ။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၊ဒု၊ သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာဝတ္ထု၊၄၁၅ ၌ မာလာကစဝရ ရှိ၏။

(မာလာကစဝရ=ပန်းမှိုက်သွန်ရာအရပ်၊ အမှိုက်ပုံ)

---

www.dhammaransi.com

သုန္ဒရီ၏အလောင်းကို ခုတုံးလုပ်၍ ဘုရားနှင့်တကွ ရဟန်းသံဃာများအား အပုပ်ချကြလေကုန်၏။

"အို မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့၊ သကျပုတ္တိယ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်များ ပြုလိုက်သည့် လူမဆန်သော အမှုကို ရှုကြကုန်လော့၊ ဤရဟန်းတို့ကား အရှက်မရှိကြကုန်။ ဒုဿီလ၊ အကျင့်ယုတ်၊ မုသာဝါဒီများ ပါပေတကား။ ဤသူတို့အား ရဟန်းအဖြစ်သည် မရှိ။ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်မရှိ။ ဤသူတို့အား ရဟန်းအဖြစ်၊ မြတ်သောအဖြစ်သည် ပျက်စီးလေပြီကော၊ ဤသူတို့အား ရဟန်းအဖြစ်၊ မြတ်သောအဖြစ်ဟူသည်အဘယ်မှာရှိတော့မည်နည်း။ ဤသူတို့သည် ရဟန်းအဖြစ်မှ ကင်းကုန်ပြီကော။ ယောကျ်ားသည် ယောကျ်ားကိစ္စ[၁]အလိုပြည့်အောင် မေထုနသံဝါသအမှုကို ပြုရပြီကဘဲဟာ ဘောက်မဲ့ကြောင့် မိန်းမ(သုန္ဒရီ)ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်ကြသတုန်း။ သူတို့ဆရာကြီး ရဟန်းဂေါတမ၏ယုတ်မာမှု အကျင့်ဆိုးတွေ ပေါ်ကုန်မည်စိုး၍ သူ့တပည့်ရဟန်းများက သုန္ဒရီကို သတ်ပြီးရေမြောင်းထဲ ပစ်ချထားကြသည်တကား။

"အို လူအပေါင်းတို့၊ ဤသည်ကား ငါတို့အသက်၊ ငါတို့ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်သော သုန္ဒရီ၏ အလောင်းပါ

၁။ ပုရိသကိစ္စန္တိ မေထုနပ္ပဋိသေဝနံ သန္ဓာယ ဝဒန္တိ။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၊ ၂၃၆၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

တည်း။ ရှုစမ်းကြပါ ကုန်လော့” (သုန္ဒရီအား မုဒိမ်းကျင့်ပြီးမှ ပေါ်မည် စိုးသောကြောင့် ရဟန်းတို့က သတ်ပစ်လေဟန် သတင်းလွှင့်ကြခြင်း။)

တိတ္ထိတို့သည် သုန္ဒရီ၏ အလောင်းကို ထမ်း၍ မြို့တွင်း၌ ရဟန်းတို့၏ မကောင်းသတင်းကို ဝါဒဖြန့်ကြပြီးနောက် တဖန် အလောင်းကို ကောသလမင်းကြီး၏ နန်းတော်သို့ ယူဆောင်သွားကြပြန်သည်။

ကောသလမင်းကြီး သည်လည်း ဤ လူသတ်မှု အတွက် တရုဏာလည်း သက်၊ ဒေါသလည်း ထွက်၊ အတော်လည်း အခံရခက်နေပုံ ရ၏။ သို့ကြောင့်လည်း အလောင်းကို ချက်ချင်း သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း မပြုစေဘဲ သုသာန်၌ ငြမ်းဆောက်၍ ငြမ်းပေါ်တွင် အလောင်းတင်လျက် အစောင့်အကြပ်များ ချထားစေသည်။ ရဟန်းတို့၏ ယုတ်မာမှုကို အများ သိသွားအောင် ဤသို့ စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ လူသတ်မှု၏ ဂယက်ကား နိုင်ငံ ပျက်တော့မလောက် ချောက်ချား သွားလေသည်။ သာဝတ္ထိ တမြို့လုံး လူသတ်မှု သတင်းက ဖုံးနေသည်။တိတ္ထိတို့ဘက်မှ မျက်နှာပန်း လှသည်နှင့် အမျှ ရဟန်းတို့ဘက်၌ အရှုံးထွက်လေ၏။

အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များမှအပ သာဝတ္ထိ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အများအားဖြင့် ရဟန်းတို့အား ဝါးစား ချဲလောက်အောင်ပင် ချဉ်ကုန်လေတော့ သည်။ “ကြည့်စမ်းပါအုံး ကရို့၊ သည်ဟာ ရဟန်း အလုပ်တဲ့လား။ လူသတ်ခြင်းဟာ ရဟန်း အပြုအမူ တဲ့လား”ဟူ၍ မြို့တွင်း၊မြို့ပြင်၊ကျေးလက်ဘောရွာများပါမကျန် လှည့်၍ရဟန်းတို့အားဆဲရေးကြ၊ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းပြုကြလေကုန်၏။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတို့လည်း ထုံးစံအတိုင်း သာဝတ္ထိမြို့တွင်း၌ ဆွမ်းခံကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ ဆွမ်းလောင်း သူများ သိသိသာသာ လျှော့နည်း ဆုတ်ယုတ်သွားရုံမက တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မကြားတကြားသော်၎င်း၊ စောင်းချိတ်၍သော်၎င်း၊ လူတို့၏ ဆဲဆိုခြင်းကို အခြောက်တိုက် ခံနေကြရလေ၏။ ထိုအချိန်အထိ သုန္ဒရီကို သတ်သူ တရားခံ လူသတ်ကောင် တိတိကျကျ မပေါ်သေးသဖြင့် ဤလူသတ်မှုတွင် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်နှင့် ရဟန်းတို့မှာ ဓါးစာခံ ဖြစ်နေကြရှာလေ၏။

ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ရဟန်းတို့သည် 'လူတို့အထင်အမြင် လွဲမှားကြပြီး ရဟန်းတို့အား ဆဲရေးကြကြောင်း' ကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရားက လူတို့အား တုံ့ပြန် ချေပရန် ဂါထာကို ရဟန်းတို့အား သင်ပေးတော်မူလေ၏။

"ရဟန်းတို့၊ လူတို့အား ဤသို့တုံ့ပြန် ချေပကြကုန်။ ဆိုပြောကြကုန်။ငါ ပေးသော ဂါထာကို ရွတ်၍ တန်ပြန်ကြလေကုန်" ရွတ်ရမည့်ဂါထာကား-[၁]

"မမှန်မှုသား ဆိုပြော တတ်သူလည်း တယောက်။
မိမိလုပ်မိသော အလုပ်ကို မလုပ်ဟု ပြောင်လိမ် ညာ၍

၁။ အဘူတဝါဒီ နိရယံ ဥပေတိ။ ယောစာပိ ကတွာ နကရောမိစ္စာဟ၊
ဥဘောပိတေ ပေစ္စသမာဘဝန္တိ။ နိဟီနကမ္မာ မနုဇာ ပရတ္ထာတိ။
(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ဒု၊ ၃၁၆။ ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ ၁၃၀)

www.dhammaransi.com

ပြောတတ် သူလည်း တယောက်။ ဤသူ နှစ်ယောက် စလုံးသည် ငရဲ လားရလေ၏။ ထိုသူ နှစ်ယောက်စလုံး ပင် အကျင့်ယုတ်ကို ခါးပိုက် ပိုက်ထားသူများဖြစ်၍ တမလွန် လောကတွင် ငရဲ ခံရသောအခါ သာတူညီမျှ ဆတူပင် ခံကြရသတည်း"

ရဟန်းတို့လည်း ဗုဒ္ဓ ညွှန်ကြားတော် မူသည့်အတိုင်း ပြုမူကုန်လေ၏။ လူတို့က ဆဲလျှင် ခံမနေကြတော့ဘဲ ဂါထာရွတ်၍ တန်ပြန်လိုက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ လူတို့အား ဤ အသိစိတ်၊ ဤ အတွေးအခေါ်မျိုး ဖြစ်ပေါ် လာကြလေ သတည်း။ "ယုတ်မာသော အမှုမျိုးကို ဤရဟန်းများ ပြုရန် အကြောင်းမရှိ။ ဤ လူသတ်ခြင်း အလုပ်ကို ဤရဟန်းတော်တို့မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လုပ်ကြမည် မဟုတ်" ဟူပေ၏။

ဤ လူသတ်မှုမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းနှင့် ပတ်သက်နေသော ကြောင့် လူသတ်ကောင်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ကောသလ မင်းကြီးမှာ တာဝန် ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာစုံထောက် များအား "တရားခံ အမြန် ဖော်ထုတ်ရမည်"ဟု ပြင်းပြင်း ထန်ထန် စေခိုင်းတော်မူလေသတည်း။

မင်းချင်း ယောကျာ်း(စုံထောက်)များသည်လည်း မင်းမိန့် အတိုင်း အရပ်သားအသွင်ဖြင့် အရက်ဆိုင် တဆိုင်တွင်း ဝင်၍ အရက်သောက်ရင်း စူးစမ်းကြလေသောအခါ အရက်သမား အချင်းချင်း ငြင်းခုံနေကြသည်ကို တွေ့လတ်သော် အကဲခတ် ကြသည်။

---

www.dhammaransi.com

"ဟေ့ကောင်၊ ငါတောင်းတာပေးရင်ပေး၊ မပေးရင်"

"မပေးဘူး၊ မင်းက ဘာလုပ်ချင်သလဲ"

"မပေးရင် ဖော်လိုက်ရုံပေါ့၊ တိတ္ထိတွေက မင်းကိုငွေပေးပြီး သုန္ဒရီကို တချက်ထဲနဲ့ အသေ ရိုက်သတ်ပြီး ကျောင်းဘေးက မြောင်းကြီးထဲ ပစ်ချတာလေ"

ဤတွင် ထိုအရက်သမားလူသတ်ကောင်များအား မင်းချင်း ယောကျ်ားများက ဖမ်းဆီးလျက် မင်းအား ဆက်သကြလေ၏။ ကောသလမင်းက စစ်မေးလေသောအခါ တိတ္ထိတို့က ငွေပေး၍ အသတ်ခိုင်းသဖြင့် သတ်မိကြောင်း ဖြောင့်ချက်ပေးလေ၏။

ထိုအခါ ကောသလမင်းသည် ဒေါသ အမျက် ချောင်း ချောင်းထွက်လျက် တိတ္ထိတို့အား ချက်ချင်း ခေါ်စေပြီးလျှင် စစ်မေးလေသောအခါ မကွယ်သာတော့ဘဲ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံကြရလေကုန်၏။ ဤသို့ အမှုမှန် လူသတ်တရားခံပေါ်လေ သောအခါ တိတ္ထိတို့အား ဤသို့ စေခိုင်းလေသတည်း။

"အချင်းတို့ သွားကြကုန်၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင် လှည့်၍ ဤသို့ ကြွေးကြော်ချေကြကုန်။ 'အို လူအပေါင်းတို့၊ ရဟန်းဂေါတမ အား အပြစ်ဖြစ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာကျ၊ လူ အကြည်ညို ပျက်စေခြင်း ငှာ မသမာသောစိတ်ဖြင့် သုန္ဒရီကို ငါတို့ သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤလူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ရဟန်းဂေါတမ၌၎င်း၊ သူ၏ တပည့်ရဟန်းများ၌၎င်း လုံး၀ အပြစ်မရှိ။ ဤအပြစ်ကား ငါတို့အပြစ်သာ။ ငါတို့သာ လူသတ်တရားခံအစစ်' ဟု ဤသို့ ကြွေးကြော်ကြကုန်လော့" ဟု စေခိုင်း၏။

---

www.dhammaransi.com

တိတ္ထိတို့လည်း မင်းမိန့်အတိုင်း ကြွေးကြော်ရလေသောအခါ ရဟန်းများအပေါ်၌ သံသယ ရှိနေကြသော လူအချို့တို့သည် အမှန်ကို သိနားလည်ကာ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာများအား ကဲ့ရဲ့ခြင်း ပျောက်ပြီး ရှေးကထက်ပင် ကြည်ညိုလာကြလေကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူရလေသော အခါ ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူလေသတည်း။

"ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးစလုံး စောင့်စည်းခြင်း အလျှင်းမရှိသဖြင့် ဟင်းလင်းပွင့်နေသော လူယုတ်မာတို့သည် နှုတ်၊ ဝါစာ၊ စကားဖြင့် အမျိုးမျိုး ထိုးဆွ၊ ပစ်ခတ်ကြ၊ တိုက်ခိုက်ကြကုန်၏။ ပမာအားဖြင့် စစ်မြေပြင်အရပ်၌ တိုက်ပွဲဝင်နေသော ဆင်ပြောင်ကြီးကိုတဖက်ရန်သူများက မြားအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြသည်နှင့် အလားတူ၏"

သူတထူးအား ပြစ်မှားလိုစိတ်မရှိသော ရဟန်းသည် လူယုတ်မာတို့ ဆိုပြောတိုက်ခိုက်လာသည့် ရန့်ကြမ်းသော စကားကို ကြားသော် "ဤအရာကား သံသရသဘာဝပေတကား" ဟူ၍ သည်းခံရာ၏။

(ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ သုန္ဒရီသုတ်၊ ၁၂၈။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ၊ ၂၃၃၊ နှင့် ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၊ ဒု၊ သုန္ဒရိပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု၊ ၄၁၅။)

ဓပယ်ခွီးစာမေ

www.dhammaransi.com

(၃၀)

ဒွယံ ဒွယံ သံဝါသလေးမျိုး

နေပူသောကြောင့် သော်လည်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ သို့မဟုတ် ခရီးပန်း နွမ်းနယ်သောကြောင့် သော်လည်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ ဗုဒ္ဓသည် လမ်းပေါ်မှဖဲ၍ လမ်းဘေးရှိ သစ်တပင်အောက်တွင် ဝင်၍ ခိုနေ၏။ နေရာကား မဓုရမြို့နှင့် ဝေရဉ္စာပြည်အကြားတွင် ဖြစ်လေသည်။

ဝေရဉ္စာပြည်နှင့် မဓုရမြို့သည် ခရီးအတော်ကလေး လှမ်းဟန်တူသည်။ သို့ကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အထက်ပါ မြို့နှစ်မြို့၏အကြား လမ်းခရီးတွင် ခရီးရှည် ကြွတော်မူသည်ဟု ဆိုသတည်း။

ဤအချိန်တွင် ထိုနှစ်မြို့အနက် တမြို့မြို့၌ ကြီးကျယ်လှစွာသော ပွဲလမ်းသဘင်သော်ငြင်း၊ သို့မဟုတ် အံ့ဘနန်း ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်တခုခုသော်ငြင်း ရှိတန်ရာသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုအချိန်၌ အကူးအသန်း အသွားအလာ များသောကြောင့် ဖြစ်၏။

မှန်၏။ များလှစွာသော သူကြွယ်လင်မယား၊ ဇနီးမောင်နှံတို့သည် အတွဲလိုက် အတွဲလိုက် ထိုလမ်းခရီးအတိုင်း ခရီးရှည် သွားလျက်ရှိနေကြသေရာ သူတို့သည် ခရီးသွားရင်းမှ လမ်းဘေး

www.dhammaransi.com

သစ်ပင်အောက်၌ အပန်းဖြေ နားနေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို မလှမ်းမကမ်းမှ လှမ်းမြင်ကြလေသော် ကြုံတောင့် ကြုံခဲ၊ ဖူးရခဲ ဘိခြင်းဟူ၍ ဘုရားသခင်ရှိရာသို့ ချဉ်းကပ် ဖူးမြော်ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် တခါတုန်းကလည်း တောလမ်းခရီးအတိုင်း ခရီးဆန့်ခဲ့စဉ် တဟုန်းဟုန်း တောမီးလောင်နေသည်ကို တွေ့ရလေသောအခါ ဤတောမီးကို သာဓကထား၍ မီးတရား (အဂ္ဂိခန္ဓော။ ပမာသုတ်)ကို ဟောတော်မူခဲ့ဘူးပေသည်။

ယခုလည်း သူ့ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာကြသည့် သူကြွယ်လင်မယားတသိုက်ကို အတွဲလိုက် အတွဲလိုက် မြင်ရလေသောအခါ ထိုမြင်ကွင်းက ဘုရားသခင်အား တရားဟောဖို့ရန် တောင်းပန်သည်နှင့် တူနေ၏။ ထိုစုံတွဲများထဲတွင် လိမ္မာသူနှင့် မိုက်သူ အုတ်အရောရော ကျောက်အရောရော ပါလာသည်ကို သိရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သို့ကြောင့်ပင် ဗုဒ္ဓသည် သူကြွယ်လင်မယားတို့နှင့် အတန်ငယ် စကားစမြည် ပြောပြီးနောက် အကွက်ဆိုက်လာသည်နှင့် လင်မယားတရားကို ကောက်၍ ဟောတော်မူလေ၏။

ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ အန္နိသို့သော တူစုံမောင်မယ် သူကြွယ်လင်မယား အို ခရီးသွားတို့၊ အကြောင်း သင့်ဆဲတွင် သင်တို့အား သံဝါသ[၁]=အတူတကွ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခြင်း ဟူသော စုံတွဲတရားကို ငါ ဟောကြားပေအံ့။ အို သူကြွယ်တို့၊ ဇနီးမောင်နှံတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း လေးမျိုး လေးစား ရှိကုန်၏။

၁။ သံဝါသ=အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်း။

www.dhammaransi.com

(၁) လူသေအလောင်းကောင်ချင်း ညားသော လင်မယား တမျိုး။

(၂) လင်အသေကောင် မယားနတ်သမီးနှင့် ညားသော လင်မယားတမျိုး။

(၃) လင်နတ်သား မယားအသေကောင်နှင့် ညားသော လင်မယားတမျိုး။

(၄) လင်နတ်သား မယားနတ်သမီးနှင့် ညားသော လင်မယားတမျိုး။

ဤသို့အားဖြင့် လင်မယားတို့သည် လေးမျိုးလေးစား ရှိကုန်၏။

(၁) အလောင်းချင်း ညားသော လင်မယား

အိုသူကြွယ်တို့၊ ယင်းလေးမျိုးအနက် အလောင်းချင်း ညားသော လင်မယားကား အဘယ်နည်း။

အို သူကြွယ်တို့၊ လောကဘွဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် အနက် လင်ဖြစ်သူသည် ကံငါးပါးမလုံခြုံ၊ သူ့အသက်ကိုလည်း သတ်၏။ ဥစ္စာကိုလည်းခိုး၏။ သူ့သားမယားကိုလည်း ကျူးလွန် ဖြစ်မှား၊ မုသားစကားကိုလည်းဖွာလောက်အောင်ပြော၏။ အရက်သေစာ မူးယစ်သောက်စားခြင်းလည်း ပြု၏။ သီလဟူသည် အလျင်းပင် မရှိ။ အကျင့် ယုတ်၏။ ဝန်တိုမစ္ဆရိယ အားကြီး၏။ ရသေ့ ရဟန်း တို့အား ရိုသေကိုင်းရှိုင်းခြင်းလည်း မရှိ။ ခြိမ်းချောက်ဆဲရေးခြင်း ပြု၏။

ထိုလင်ဆိုး လင်ယုတ်မာ၏ မယားသည်လည်း လင်နှင့်တထေ ရာတည်း ယုတ်မာ၏။ အို သူကြွယ်တို့ ဤလင်မယားကားအသက်

www.dhammaransi.com

ရှိသော်ငြားလည်း သူသေနှင့် အလားတူ၏။ ထို့ကြောင့်ရကား ဤသို့သော လင်မယားကို "သူသေကောင် အလောင်းချင်းညားသော လင်မယား"ဟု မှတ်ရာ၏။

(၂) လင်အသေကောင်၊မယားနတ်သမီး လင်မယား

အို သူကြွယ်တို့၊အများအားဖြင့် "အသွင်မတူ အိမ်သူမဖြစ်" ဆိုသော်လည်း မတူသော အိမ်ရှင်မများလည်း လောက၌ ရှိပေသေးသည်။လင်ဖြစ်သူသည် ယုတ်မာ၏။ရိုင်းစိုင်း၏။ကံ့ဂါးပါးကို မစောင့်စည်း။ အမြဲတစေ ကျူးလွန်ချေ၏။ လူနှင့်မလိုက်၊ အပြစ် ဗလပြစ်နှင့် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေသော လင် ဖြစ်၏။

အို သူကြွယ်တို့၊ ယင်းလင်မသမာ လင်ယုတ်မာ၏ ကြင်ယာသက်ထားမှုကားမယားပီသ၏။ကံ့ဂါးပါးလုံ၏။အကျင့်သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံ၏။အများအားဖြင့် မိန်းမတို့၌ဖြစ်တတ်သော ဝန်တိုခြင်း၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းကင်း၏၊သူကြွယ်တို့၊ညား၍သာညားနေကြသည်။ ဤလင်နှင့် မယားကား ပြဒါးတလမ်း သံတလမ်း ဖြစ်ချေ၏။ ဘဝချင်းအလျင်းပင် မတူကြ။ ဤသို့သော လင်မယားကို "လင်သေသူ မယားနတ်သမီး"ဟု မှတ်ရာ၏။

(၃) လင်နတ်သား၊ မယားအသေကောင် လင်မယား

အို သူကြွယ်တို့၊ ကောင်းသော မယား ရှိသည့်နည်းတူ ဆိုးသောမယားလည်း ရှိတတ်၏။ လင် ကောင်းသလောက် မယားက ဖောက်ပြန်၏။ လင်သည် သူတော်ကောင်း လင်။

www.dhammaransi.com

ကံငါးပါးလုံသောလင်။ ခိုးဆိုးသတ်ဖြတ်ခြင်း စသည်တို့မှကင်း၍ သန့်ရှင်းသောလင်။ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ မိဘ ဆရာ သမားအား အမြဲတစေရိုသေကိုင်းရှိုင်းသောလင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုလင်၏မယားမှုကား မုဆိုးတပိုင်း မိန်းမရိုင်းဆန်လှ၏။ ဒုစရိုက်မှုများကို ဒိုင်ခံ၍ ကျူးလွန်လေ့ရှိ၏။ ဤသို့သော လင်မယားကို "လင် နတ်သား၊ မယား အသေကောင် လင်မယား"ဟု မှတ်ရာ၏။

(၄) လင်နတ်သား၊ မယားနတ်သမီး လင်မယား

အို သူကြွယ်တို့၊ အဆိုးနှင့် အကောင်း၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုး၊ အမိုးနှင့်အခင်း၊ အတွင်းနှင့် အပြင်၊ အယဉ်နှင့်အရိုင်း၊ ကွာချင်တိုင်း ကွာဘိသည့်အလား၊ ဘက်မညီသော လင်မယား ရှိသကဲ့သို့ပင် အကောင်းချင်းဆုံသော လင်မယားစုံတွဲများလည်း ဤလောက၌ ရှိပေသေး၏။

အို သူကြွယ်တို့၊ ဘုရားသွား ကျောင်းတက် အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ မယားခမျာကလည်း သူတော်စင်၊ လင်ဖြစ်သူကလည်းသူတော်ကောင်း။ ဒုစရိုက်ကိုနာနာထောင်း။ သုစရိုက်ကို မာမာဆောင်းလျက် အကြောင်းဆက် ပေါင်းဖက် မိကြသော လင်မယားကို "လင်နတ်သား၊ မယား နတ်သမီး လင်မယား"ဟု မှတ်ရာ၏။

ဤသို့ လင်မယား စုံတွဲ တရားဟောပြီးသည်၏ အဆုံးတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရှေ့သို့ခရီးဆက်ရန်အတွက် ထိုင်ရာမှ ထဘော် မူလိုက်သော သူကြွယ်လင်မယား ဇနီးမောင်နှံစုံတို့ သည်လည်း

www.dhammaransi.com

အစုံလိုက် အစုံလိုက်၊ အတွဲလိုက် အတွဲလိုက် ဘုရား သခင်အား လက်အုပ်ချီလျက်ပင် ထိုင်ရာမှ ထလိုက် ကြကုန်သတည်း။

ကောင်းကင် တခိုဝယ် တိမ်ညိုအချို့သည် မပြို၏သို့ ပြို၏သို့နှင့် ကြကြရွရွ ရှိနေ၏။ ယင်းတိမ်ညိုညိုတို့အောက်တွင်မူ တမတ်စောက်စောက်နှင့် ခရီးဆက်၍ လျှောက်ဘော်မူနေသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား သူကြွယ်လင်မယားအားလုံးတို့က မျက်စိတဆုံးးမြော်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသတည်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ စတုက္ကနိပါတ်၊ ပုညာဘိသန္ဒဝဂ်၊ ပဌမသံဝါသသုတ်၊ ၃၆၇၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၁)

ဥပမာ ရှုစရာ လူသားများ

လူအမျိုးမျိုး၊ နတ်အမျိုးမျိုး ဆိုသကဲ့သို့ လောက၌ ပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးမျိုး လူဘန်းစားလည်း အသီးသီးပင် ဖြစ်၏။ လိမ္မာမည် ထင်ရလျက် မိုက်သော လူစားမျိုး၊ မိုက်မည် ထင်ရလျက် လိမ္မာသော လူစားမျိုး၊ ဆိုးမည် ထင်ရလျက် ကောင်းသော လူစားမျိုး၊ ကောင်းမည် ထင်ရလျက် ဆိုးသော လူစားမျိုး၊ ဖြောင့်မည် ထင်ရလျက် ကောက်သော လူစားမျိုး၊ ဤသို့ စသောအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျိုးမျိုး ရှိလေ၏။

ဆိုပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၊ အနှိုအနှို သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ကွဲကွဲပြားပြား ခြားခြားနားနား သိစေရန်အတွက် ဥပမာဖြင့် တင်စား၍ ပြဆိုထားချက်များကိုလည်း ကျမ်းဂန်တို့၌ ဟိုအနား တချက်၊သည်အနားတကွက်ဆိုသကဲ့သို့ ဟိုနေရာတွေ၊သည်နေရာ တွေနှင့် နေရာများစွာတို့၌ တွေ့နိုင်၏။ တွေ့ရ၊မြင်ရပါ၏။

မှန်၏။ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိတော်၌ ပုဂ္ဂိုလ် အစားစားကို သူအကန့်နှင့်သူ၊ တသန့်စီ တကန့်စီ ကတ္တား ခြား၍ ခြား၍ ဤသို့ ဥပမာဖြင့် ပြဆိုထားပေသည်။

www.dhammaransi.com

မိုးတိမ် လေးမျိုး

(၁) ချုန်းလျက် မရွာသောမိုး တမျိုး၊
(၂) ရွာလျက် မချုန်းသောမိုး တမျိုး၊
(၃) ချုန်းလည်း ချုန်း၊ ရွာလည်းရွာသောမိုး တမျိုး၊
(၄) ချုန်းလည်း မချုန်း၊ ရွာလည်းမရွာသောမိုးတမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် မိုးတိမ်တို့သည် လေးမျိုး လေးစား ရှိကုန်၏။

မိုးတိမ်နှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) ချုန်းလျက် မရွာသော မိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၂) ရွာလျက် မချုန်းသောမိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၃) ချုန်းလည်း ချုန်း၊ ရွာလည်း ရွာသော မိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၄) ချုန်းလည်း မချုန်း၊ရွာလည်းမရွာသော မိုးနှင့်တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် မိုးတိမ်နှင့် တူသူတို့သည် လေးယောက်ရှိကုန်၏။

မိုးတိမ်နှင့် တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁) ဤလောက၌ လူအချို့သည် ပြောကားပြော၏။ ပြောသည့်အတိုင်းကား မလုပ်။ (နှုတ်ကား သာပါ၏။ လက်ကား မပါချေ။) ဤသို့ ပြောရုံသာပြောလျက် ပြောတိုင်း မလုပ်သောသူသည် "ချုန်းလျက် မရွာသောမိုးနှင့် တူသည်မည်၏" ဤသို့သော လူစားမျိုးသည် လောက၌ များစွာ ရှိလေ၏။

www.dhammaransi.com

(၂) ဤလောက၌ လူအချို့သည် လုပ်ကား လုပ်၏။ ပြောကား မပြောချေ။ (လက်ကသာ ပါ၏။ နှုတ်က မပါ။) ဤသို့ လုပ်ရုံသာလုပ်၍ မပြောသောသူသည် "ရှာလျက်မချုန်းသော မိုးနှင့် တူသည် မည်၏။"

(၃) ဤလောက၌ လူအချို့သည် လုပ်လည်း လုပ်၏။ ပြောလည်း ပြော၏။ (နှုတ်လည်း သာ၏။ လက်လည်း ပါ၏။) ဤသို့ လုပ်လည်းလုပ် ပြောလည်း ပြောသောသူသည် "ချုန်းလည်း ချုန်း၊ ရွာလည်းရွာသော မိုးနှင့်တူသည် မည်၏" ဤလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလည်း လောက၌ များစွာ ရှိလေ၏။

(၄) ဤလောက၌ လူအချို့သည် ပြောလည်း မပြော၊ လုပ်လည်း မလုပ်၊ ဤသို့ ပြောလည်း မပြော၊ လုပ်လည်းမလုပ်သော သူသည် "ချုန်းလည်း မချုန်း၊ ရွာလည်း မရွာသော မိုးနှင့် တူသည် မည်၏။"

ကြွက် လေးမျိုး

(၁) တွင်းတူးလျက် မအောင်းသောကြွက် တမျိုး၊

(၂) အောင်းလျက် တွင်းမတူးသောကြွက် တမျိုး၊

(၃) တွင်းလည်းတူး၊ အောင်းလည်းအောင်းသော ကြွက် တမျိုး၊

(၄) တွင်းလည်း မတူး၊ အောင်းလည်း မအောင်းသော ကြွက်တမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် ကြွက်တို့သည် လေးမျိုး ရှိကုန်၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ကြွက်နှင့် တူသူ လေးယောက်

(၁) တွင်းတူးလျက် မအောင်းသော ကြွက်နှင့် တူသူ တယောက်၊

(၂) အောင်းလျက် တွင်း မတူးသော ကြွက်နှင့် တူသူ တယောက်၊

(၃) တွင်းလည်းတူး အောင်းလည်းအောင်းသောကြွက်နှင့် တူသူ တယောက်၊

(၄) တွင်းလည်း မတူး အောင်းလည်း မအောင်းသော ကြွက်နှင့်တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် ကြွက်နှင့် တူသူတို့သည် လေးယောက် ဖြစ်ကုန်၏။

ကြွက်နှင့် တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁)ဤလောက၌ လူအချို့သည် စာကိုကား သင်၏။(သုတ္တ၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာကရဏ၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန၊ ဣတိဝုတ္တက၊ ဇာတက၊ အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ ဝေဒလ္လ တည်းဟူသော တရားတော်ကိုကား သင်ယူ၏။)ထိုသူသည် စာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဆိုလိုချက်ကိုကား ဘာမျှမသိ။ (ဤကား ဒုက္ခဟူ၍ ယထာဘူတကျကျ မသိ။ ဤသည်ကား ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းတရားဟူ၍ ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာကို မသိ။ ဤသည်ကား ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာဟူ၍ အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း မသိရှာ။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ ကျင့်စဉ် တည်းဟု မသိ။)

www.dhammaransi.com

ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တွင်းသာတူးလျက် မအောင်းသောကြွက်နှင့် တူ၏။ ကြွက်သည် တွင်းသာတူးပြီး မအောင်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူသည် ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်သာ တတ်ကျွမ်းပြီး အမှန်တရားကို နားမလည်သူ ဖြစ်လေသည်။

(၂) ဤလောက၌ လူအချို့သည် စာကိုကား မသင်။ ထိုသူသည် "အမှန်တရားကိုကား သိ၏။"

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အောင်းလျက် တွင်းမတူးသော ကြွက်နှင့် တူ၏။ ထိုကြွက်သည် အောင်းသာအောင်းပြီး တွင်းမတူးသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စာမတတ်ဘဲလျက် အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း ယထာဘူတကျကျ သိသောသူ ဖြစ်လေသည်။

(၃) ဤလောက၌ လူအချို့သည် စာကိုလည်း သင်၏။ အမှန်တရားကိုလည်း သိ၏။ ထိုသူသည် တွင်းလည်းတူး၊ အောင်းလည်း အောင်းသော ကြွက်နှင့်တူ၏။

ထိုကြွက်သည် တွင်းလည်းတူး၊ အောင်းလည်းအောင်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ ထိုသူသည် စာလည်းတတ်၊ တရားကိုလည်း ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိသောသူ ဖြစ်လေသည်။

(၄) ဤလောက၌ လူအချို့သည် စာကိုလည်း မသင်။ အမှန်တရားကိုလည်း မသိ။ ထိုသူသည် တွင်းလည်းမတူး၊ အောင်းလည်း မအောင်းသော ကြွက်နှင့်တူ၏။ ထိုကြွက်သည် တွင်းလည်းမတူး၊ အောင်းလည်း မအောင်းသကဲ့သို့ ထိုသူသည် စာကိုလည်း မသင်၊ ဘာကိုမျှလည်း မသိသူ ဖြစ်လေသည်။

စပယ်ဦးခင်မေ

www.dhammaransi.com

သရက်သီးလေးမျိုး

(၁) စိမ်းလျက် မှည့်ရောင်ထင်ရသော သရက်တမျိုး၊
(၂) မှည့်လျက် စိမ်းရောင်ထင်ရသော သရက်တမျိုး၊
(၃) စိမ်းလျက် စိမ်းရောင်ရှိသော သရက်တမျိုး၊
(၄) မှည့်လျက် မှည့်ရောင်ရှိသော သရက်တမျိုး။

ဤသို့အားဖြင့် သရက်တို့သည် လေးမျိုးရှိကုန်၏။

သရက်နှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) စိမ်းလျက် မှည့်ရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၂) မှည့်လျက် စိမ်းရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၃) စိမ်းလည်း စိမ်းလျက် စိမ်းရောင်ရှိသောသရက်သီးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၄) မှည့်လျက် မှည့်ရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် သရက်သီးနှင့်တူသူတို့သည် လေးယောက်ရှိကုန်၏။

သရက်နှင့် တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့သို့ခြေလှမ်းပုံ၊ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ပုံ၊ ကြည့်ရှုရာတွင်လည်း ရှေ့တူရူသို့ ကြည့်ပုံ၊ ဘေးတိုက် ဘေးစောင်း ကြည့်ပုံ၊ ခြေလက်ကို

www.dhammaransi.com

ကွေးပုံ၊ ဆန့်ပုံ၊ ဒုကုဋ် သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ပုံများသည် မြင်ရသူတို့အား ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ကြည်ညိုဘွယ် ဆောင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စာပေ မတတ်၊ အမှန်တရားကို မသိ။

ဤသို့ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိလျက် အမှန်တရားကို မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိမ်းလျက် မှည့်ရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူ၏။ ထိုသရက်သီးသည် စိမ်းလျက် မှည့်သည် ထင်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤသို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကား ကြည်ညိုဘွယ်ရှိလျက် အမှန်တရားကို မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

(၂) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းပုံ၊ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ပုံ၊ ကြည့်ရှုရာတွင်လည်း ရှေ့တူရူသို့ ကြည့်ပုံ၊ ဘေးတိုက် ဘေးစောင်းကြည့်ပုံ၊ လက်ခြေတို့ကို ကွေးပုံ၊ ဆန့်ပုံ၊ ဒုကုဋ်၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ဆောင်ပုံများသည် မြင်သူတို့အား ကြည်ညိုဘွယ်မဖြစ်စေ၊ ကြည်ညိုစဘွယ် သဏ္ဌာန်လည်းမရှိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အမှန်တရား ကိုကား သိ၏။

ဤသို့ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိဘဲလျက် အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ယထာဘူတ ကျကျ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မှည့်လျက် စိမ်းရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူ၏။ ထိုသရက်သီးသည် မှည့်လျက် စိမ်းရောင် ရှိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ကြည်ညိုဘွယ် မရှိသော်လည်း အမှန်တရားကို သိသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။

(၃) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည်ညိုဘွယ်လည်း မရှိ။ အမှန်တရားကိုလည်း ယထာဘူတ ကျကျ မသိ။ ဤသို့ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း မရှိ၊ တရားကိုလည်း မသိသော

www.dhammaransi.com

ပုဂ္ဂိုလ်သည် စိမ်းလျက် စိမ်းရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူ၏။ ထိုသရက်သီးသည် စိမ်းလျက် စိမ်းရောင်ရှိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည်ညိုဘွယ်လည်းမရှိ၊ တရားကိုလည်း မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

(၄) ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ရှိ၏။ အမှန်တရားကိုလည်း သိ၏။ ဤသို့ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ရှိ၊ အမှန်တရားကိုလည်း သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မှည့်လျက် မှည့်ရောင်ရှိသော သရက်သီးနှင့် တူ၏။ ထိုသရက်သီးသည် မှည့်လျက် မှည့်ရောင်ရှိသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ရှိ၊ တရားကိုလည်း သိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

အိုး လေးမျိုး

(၁) ရေ မရှိဘဲလျက် ပိတ်ထားသောအိုး တမျိုး၊
(၂) ရေပြည့်လျက် ဖွင့်ထားသောအိုး တမျိုး၊
(၃) ရေ မရှိဘဲလျက် ဖွင့်ထားသောအိုး တမျိုး၊
(၄) ရေပြည့်လျက် ပိတ်ထားသောအိုး တမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် အိုးတို့သည် လေးမျိုးရှိကုန်၏။

အိုးနှင့် တူသူ လေးယောက်

(၁) ရေ မရှိဘဲလျက် ပိတ်ထားသော အိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၂) ရေပြည့်လျက် ဖွင့်ထားသော အိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊

www.dhammaransi.com

(၃) ရေ မရှိဘဲလျက် ဖွင့်ထားသော အိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊

(၄) ရေ ပြည့်လျက် ပိတ်ထားသော အိုးနှင့် တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် အိုးနှင့် တူသူတို့သည် လေးမျိုးဖြစ်ကုန်၏။

အိုးနှင့် တူပုံ

(မှတ်ချက်။ ။ဥပမာ၊ ဥပမေယျ အနက် အဓိပ္ပာယ်မှာ သရက်သီး လေးမျိုးအတိုင်း ဖြစ်၏။ စိမ်းလျက် မှည့်ရောင် သရက်သီးကို ရေ မရှိဘဲလျက် ပိတ်ထားသော အိုးနှင့် ဟပ်ယူ၊ မှည့်လျက် စိမ်းရောင် သရက်သီးကို ရေပြည့်လျက် ဖွင့်ထား သော အိုးနှင့် ဟပ်ယူ၊ တက်ခြင်း၊ ဆုတ်ခြင်း၊ ကွေးခြင်း၊ ဆန့် ခြင်း စသည်တို့မှာ အတူတူ။)

ရေအိုင် လေးမျိုး[a]

(၁) တိမ်လျက် နက်ယောင်ရှိသော ရေအိုင် တမျိုး၊

(၂) နက်လျက် တိမ်ယောင်ရှိသော ရေအိုင် တမျိုး၊

(၃) တိမ်လျက် တိမ်ယောင်ရှိသော ရေအိုင် တမျိုး၊

(၄) နက်လျက် နက်ယောင်ရှိသော ရေအိုင် တမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် ရေအိုင် တို့သည် လေးမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ရေအိုင်နှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) တိမ်လျက် နက်ယောင် ရှိသော ရေနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၂) နက်လျက် တိမ်ယောင် ရှိသော ရေနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၃) တိမ်လျက် တိမ်ယောင် ရှိသော ရေနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၄) နက်လျက် နက်ယောင် ရှိသော ရေနှင့် တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် ရေအိုင်နှင့် တူသူတို့သည် လေးမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။

ရေအိုင်နှင့် တူပုံ

(မှတ်ချက်။ ။ယခင် သရက်သီး ဥပမာအတိုင်း မှတ်။ တိမ်လျက် နက်ယောင်ရှိသော ရေကို စိမ်းလျက် မှည့်ယောင် ရှိသော သရက်သီးနှင့် ဟပ်၍ယူ။ ကျွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းစသည် လည်း အတူတူ။)

နွားလား လေးမျိုး

(၁) ကိုယ့်နွားအုပ်ထဲမှာသာ ဗိုလ်ကျ၍ အခြား နွားအုပ်၌ ဗိုလ်မကျသော နွားလား တမျိုး၊
(၂) အခြား နွားအုပ်၌ ဗိုလ်ကျ၍ ကိုယ့်နွားအုပ်တွင် ဗိုလ်မကျသော နွားလား တမျိုး၊
(၃) ကိုယ့်နွားအုပ်ရော၊ သူ့နွားအုပ်ပါ ဗိုလ်ကျသော နွားလား တမျိုး၊

www.dhammaransi.com

(၄) ကိုယ့်နွားအုပ်မှာရော၊ သူ့နွားအုပ်မှာရော ဗိုလ်မကျသော နွားလားတမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် နွားလားတို့သည် လေးမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။

နွားလားနှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) ကိုယ့်အချင်းချင်း ဗိုလ်ကျ၍ သူ့အုပ်သင်း၌ ဗိုလ်မကျသော နွားလားနှင့်တူသူ တယောက်၊

(၂) သူ့အုပ်သင်း၌ ဗိုလ်ကျ၍ ကိုယ့်အချင်းချင်း ဗိုလ်မကျသော နွားလားနှင့်တူသူ တယောက်၊

(၃) ကိုယ့်အချင်းချင်းကိုရော၊ သူ့အုပ်သင်းကိုရော ဗိုလ်ကျသော နွားလားနှင့်တူသူ တယောက်၊

(၄) ကိုယ့်အချင်းချင်းကိုရော၊ သူ့အုပ်သင်းကိုရော ဗိုလ်မကျသော နွားလားနှင့်တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် နွားလားနှင့် တူသူတို့သည် လေးမျိုးဖြစ်ကုန်၏။

နွားလားနှင့် တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁) ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်ရိသတ်၊ ကိုယ့်ဘက်တော်သားကို လန့်ထိတ်၊ ချောက်ချားစေ၍ သူ့ပရိသတ်ကိုကား မထိပါလေ။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် ကိုယ့်နွားအုပ်ထဲမှာသာ ဗိုလ်ကျ၍ သူ့အုပ်ထဲ၌ ဗိုလ်မကျရဲသော နွားလားနှင့် တူ၏။ ထိုနွားလားသည် ကိုယ့်အုပ်ထဲမှာသာ

www.dhammaransi.com

ဗိုလ်ကျ၍ သူ့အုပ်၌ကား ဗိုလ်မကျရဲသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်အချင်းချင်း၊ ကိုယ့်ပရိသတ်၊ ကိုယ့်ဘက်တော်သား၊ ကိုယ့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များ အပေါ်၌သာ ဗိုလ်ကျ၍ အခြားအုပ်စု၊ အခြားသူများ အပေါ်၌ ဗိုလ်မကျရဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်လေသည်။

(၂) အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘဘက်အုပ်စု၊ တဘက်အဖွဲ့အစည်း၊ တဘက် ဂိုဏ်းဂဏကို ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေပြီး ကိုယ့်အုပ်စု၊ ကိုယ့်အဖွဲ့အစည်း၊ ကိုယ့်ဂိုဏ်းဂဏကိုကား မထိတ်လန့်စေ၊ မတုန်လှုပ်စေ၊ မချောက်ချားစေ၊ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် သူ့နွားအုပ်၌ ဗိုလ်ကျ၍ ကိုယ့်အုပ်ထဲ၌ ဗိုလ်မကျသော နွားလားနှင့် တူ၏။ ထိုနွားလားသည် သူ့အုပ်ထဲ၌သာ ဗိုလ်ကျ၍ ကိုယ့်နွားအုပ်ထဲ၌ ဗိုလ်မကျသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် တဘက်အုပ်စု၊ တဘက်အဖွဲ့အစည်း၊ တဘက်ဂိုဏ်းဂဏ အပေါ်၌ ဗိုလ်ကျ၍ ကိုယ့်အချင်းချင်း၊ ကိုယ့်အုပ်စု၊ ကိုယ့်ဂိုဏ်းဂဏ အဖွဲ့အစည်းအပေါ်၌ ဗိုလ်မကျသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်လေသည်။

(၃) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်ပရိသတ်ကိုရော သူ့ပရိသတ်ကိုပါ ဗိုလ်ကျ၏။ ဝါ၊ ကိုယ့်အချင်းချင်းအပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ သူတပါးအပေါ်၌ လည်းကောင်း ဗိုလ်ကျ၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်အုပ်၌လည်း ဗိုလ်ကျ၊ သူ့အုပ်၌လည်း ဗိုလ်ကျသော နွားလားနှင့်တူ၏။ ထိုနွားလားသည် ကိုယ့်အုပ်၊ သူ့အုပ်၊ နှစ်အုပ်စလုံးအပေါ်၌ ဗိုလ်ကျသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်ပရိသတ်၊ သူ့ပရိသတ် ဝါ၊

www.dhammaransi.com

ကိုယ့်အုပ်စု၊ သူ့အုပ်စု၊ အုပ်စုနှစ်ခုစလုံးအပေါ်၌ ဗိုလ်ကျသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

(၄) ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်ပရိသတ်ကိုရော၊ သူ့ပရိသတ်ကိုပါ ဗိုလ်မကျ။ ဝါ၊ ကိုယ့်အချင်းချင်း အပေါ်၌သည်းကောင်း၊ သူတပါး အပေါ်၌လည်းကောင်း ဗိုလ်မကျ။ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း မပြု။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်အုပ်၌လည်း ဗိုလ်မကျ၊ သူ့အုပ်၌လည်း ဗိုလ်မကျသော နွားလားနှင့် တူ၏။ ထိုနွားလားသည် ကိုယ့်အုပ်၊ သူ့အုပ်၊ နွားနှစ်အုပ်စလုံးအပေါ်၌ ဗိုလ်မကျ၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း မပြု သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ့်ပရိသတ်၊ သူ့ပရိသတ်၊ ဝါ၊ ကိုယ့်အုပ်စု၊ သူ့အုပ်စု၊ အုပ်စုနှစ်ခုစလုံးအပေါ်၌ ဗိုလ်မကျသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

မြွေလေးမျိုး

(၁) အတက်မြန်လျက် အဆိပ်မပြင်းသော မြွေတမျိုး၊
(၂) အဆိပ်ပြင်းလျက် အတက်မမြန်သော မြွေတမျိုး၊
(၃) အတက်လည်းမြန် အဆိပ်လည်းပြင်းသောမြွေတမျိုး၊
(၄) အတက်လည်း မမြန် အဆိပ်လည်း မပြင်းသော မြွေတမျိုး၊

မြွေနှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) အတက်မြန်လျက် အဆိပ်မပြင်းသော မြွေနှင့်တူသူ တယောက်၊

www.dhammaransi.com

(၂) အဆိပ်ပြင်းလျက် အတက်မမြန်သော မြွေနှင့်တူသူ တယောက်၊
(၃) အတက်လည်းမြန် အဆိပ်လည်းပြင်းသော မြွေနှင့် တူသူ တယောက်၊
(၄) အတက်လည်းမမြန် အဆိပ်လည်းမပြင်းသော မြွေနှင့် တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် မြွေနှင့်တူသူတို့သည် လေးယောက်ဖြစ်ကုန်၏။

မြွေနှင့်တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁) ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အမြဲစိတ်ဆိုး 'ဒေါသ'ထွက်တတ်၏။ ထိုဒေါသကား ထိုသူ၏ သန္တာန်၌ အရှည် စွဲ၍ မနေ။ ခဏအတွင်း ဆိုသလိုပင် ပြေသွား၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတက်မြန်လျက် အဆိပ်မပြင်းသော မြွေနှင့်တူ၏။ ထိုမြွေသည် (ကိုက်လိုက်သော်) အတက်မြန်လျက် အဆိပ်မပြင်း သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုတ်တရက် ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်ပြီး ပြေပျောက်လွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

(၂) ဤလောက၌ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည် စိတ်မဆိုးတတ်၊ ဒေါသ မထွက်တတ်၊ (အကယ်၍ ဒေါသထွက်စိတ်ဆိုးသတ်သော်) ထိုအမျက်ဒေါသသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကြာရှည်စွာ စွဲဘည်နေ တတ်၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အဆိပ်ပြင်းလျက် အတက် မမြန်သော မြွေနှင့်တူ၏။ ထိုမြွေသည် (ကိုက်လတ်သော်) အဆိပ် ပြင်းလျက် အတက်မမြန် သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်

www.dhammaransi.com

ရုပ်ဘရက် ဒေါသအမျက် မထွက်သော်လည်း ထွက်မိပြီ ဆိုသောအခါ ပြေပျောက်ခဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

(၃) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ဒေါသသည်း ထွက်လွယ်သည်။ ပြေလည်း ပြေခဲ၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် အတက်လည်း မြန်၊ အဆိပ်လည်း ပြင်းသော မြွေနှင့် တူ၏။ ထိုမြွေသည် အတက်လည်း မြန် အဆိပ်လည်း ပြင်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒေါသလည်း ထွက်လွယ်၊ စိတ်လည်း ဆိုးလွယ်၍ ပြေလည်း ပြေခဲသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

(၄) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အမျက်ဒေါသလည်း မထွက်တတ်၊ (ထွက်ခဲ့သော်လည်း) အကြိတ်အခဲနှင့်အရှည်စွဲမနေဘဲ ပြေပျောက်လွယ်၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတက်လည်း မမြန်၊ အဆိပ်လည်း မပြင်းသော မြွေနှင့်တူ၏။ ထိုမြွေသည် အဘက်လည်း မမြန်၊ အဆိပ်လည်း မပြင်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဒေါသလည်း မထွက်၊ စိတ်လည်း မဆိုးတတ်။ (အကယ်၍ စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်သည့်တိုင်အောင်) အကြိတ်အခဲနှင့် အရှည်စွဲမနေဘဲ ပြေပျောက်လွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

သစ်ပင် လေးမျိုး

(၁) အခွံဖြစ်လျက် အနှစ်ရှိသော အပင် တမျိုး၊

(၂) အနှစ်ဖြစ်လျက် အခွံရှိသော အပင် တမျိုး၊

(၃) အခွံဖြစ်လျက် အခွံရှိသော အပင် တမျိုး၊

---

www.dhammaransi.com

(၄) အနှစ်ဖြစ်လျက် အနှစ်ရှိသော အပင် တမျိုး၊

ဤသို့အားဖြင့် သစ်ပင်တို့သည် လေးမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။

သစ်ပင်နှင့်တူသူ လေးယောက်

(၁) အခွံဖြစ်လျက် အနှစ်ရှိသောအပင်နှင့်တူသူတယောက်၊

(၂) အနှစ်ဖြစ်လျက် အခွံရှိသောအပင်နှင့်တူသူတယောက်၊

(၃) အခွံဖြစ်လျက် အခွံရှိသော အပင်နှင့်တူသူ တယောက်၊

(၄) အနှစ် ဖြစ်လျက် အနှစ် ရှိသော အပင်နှင့် တူသူ တယောက်၊

ဤသို့အားဖြင့် သစ်ပင်နှင့်တူသူတို့သည် လေးယောက်ဖြစ်ကုန်၏။

သစ်ပင်နှင့်တူပုံ

အဘယ်သို့ တူလေသနည်း။

(၁) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလ မရှိ။ အကျင့် ယုတ်၏။ သူ၏ အခြွေအရံ ပရိသတ်မှာမူ သီလရှိသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်သည် ဖြစ်၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခွံဖြစ်လျက် အနှစ်သာခြံရံသော သစ်ပင်နှင့် တူ၏။

(၂) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလ ရှိ၏။ အကျင့် ကောင်း၏။ ထိုသူ၏ အခြွေအရံ ပရိသတ်များကား သီလလည်း မရှိ။ အကျင့်လည်း ယုတ်၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနှစ်သာရ ဖြစ်လျက် အခွံ ခြံရံသော သစ်ပင်နှင့် တူ၏။

www.dhammaransi.com

(၃) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလလည်း မရှိ။ အကျင့်လည်း ယုတ်၏။ ယင်း၏ အခြံအရံများသည်လည်း ထိုနည်းရင်း၊ သီလလည်း မရှိ၊ အကျင့်လည်း ယုတ်၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အခံ့ဖြစ်လျက် အခံ့ခြံရံသောသစ်ပင်နှင့် တူ၏။

(၄) ဤလောက၌ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလလည်း ရှိ၏။ အကျင့်လည်း ကောင်း၏။ ယင်း၏ အခြံအရံများသည်လည်း သူကဲ့သို့ပင် သီလလည်း ရှိ၏။ အကျင့်လည်း ကောင်းကြ၏။ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနှစ်သာရ ဖြစ်လျက် အနှစ်သာရ ခြံရံသော သစ်ပင်နှင့် တူလေ၏။

(အဘိဓမ္မာ ပိဋက၊ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိတော်။ စတုက္ကပုဂ္ဂလပညတ္တိ။ ၁၄ဝ၊ ၁၆၁၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၂)

ဇီဝက ပဥ္စာ

"ဝဠ္ရမှာ အမြဲ၊ ငရဲမှာ အပ"ဟု ဆိုသည်။ ငရဲသို့ မလားအောင် ရှောင်ကွင်းနိုင်သော်လည်း ဝဠ္ရမှ လွတ်မြောက်အောင် ဆိုသည်ကိုမူကား ဘုရားသော်မှပင် မတတ်နိုင်ဟု ဆိုခြင်းပင်တည်း။

အောက်ပါဖြစ်ရပ်သည် ယင်းစကား၏ မှတ်ကျောက်တခုပင်။

အချိန်မှာ ယုဂန်ဓရစွန်းမှ နေဝန်းကြီး ထွက်ပြူလာစအချိန် ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့ ထွက်ပြူလာသော နေရောင်ခြည်သည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ ကြည်လင်ခြင်း မရှိလှ။ အရောင် ဖျော့ဖျော့နှင့် အားပျော့နေပုံ ရ၏။ ညို ငယ် နွမ်းလျ ဝမ်းနည်းလှသည့် အသွင် ထင်နေ၏။

ထိုနေ့အဖို့ နေမင်းသည် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ရိုးကို နေခြည် ထိုးလိုက်ရသော်လည်း "ငါ့ ပယောဂများ ပါလေမည်လား" ဟု တွေးပူမိကာ မသာမယာ ဖြစ်နေဟန် တူ၏။

ဤအတွေးဖြင့် နေမင်းကြီး ဆွေးမည်ဆိုကလည်း ဆွေးထိုက်ပေသည်။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်စောင်းက ကျောက်မောင်း ဆင်နေကြပါပြီကော။

သူတို့ကား မည်သူတွေနည်း။

ဘုရားကိုသတ်၍ ဘုရား လုပ်မည့်သူက တယောက်၊ ဘုရင်ကို သတ်၍ ဘုရင် လုပ်မည့်သူက တယောက်၊ ဤသို့ နှစ်ယောက်တို့

---

www.dhammaransi.com

ဖြစ်လေသည်။ ဤသူနှစ်ယောက်အနက် တဦးကား ဒေဝဒတ်၊ တဦးကား အဇာတသတ် ဖြစ်သော ဟူပေ၏။

ကျောက်တုံးကြီးတခုဘေးတွင် ရပ်လျက် သူတို့နှစ်ယောက်က အမိန့်ပေးနေသည်။ အာဏာသားများက ကျောက်တုံးကြီးကို တောင်အောက်သို့ တွန်းလှိမ့်ချရန် အသင့်ပြင်ပြီး ဖြစ်နေသည်။

ဒေဝဒတ်နှင့် အဇာတသတ်သည် တောင်အောက်ကို ခဏခဏ ငုံ့ကြည့်ကာ ကြည့်ကာနှင့် ရှိနေသည်။ အာဏာသားများသည် သူတို့ထံမှအမိန့်ကိုစောင့်ရင်း ဒေဒဝတ်နှင့်အဇာတသတ် မျက်နှာကိုသာ အကဲခတ်လျက် ရှိနေကြသည်။

အဇာတသတ်သည် တောင်အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်လျက်မှ လက်ဟန်ဖြင့် "ချလိုက်"ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည့် အဆုံးတွင် 'ဝုံး'ဟူသော အသံကြီးသည် တတောင်လုံး ဟိန်းကာ ပဲ့တင်ထပ်လျက် ထွက်လာသည်နှင့် တချိန်တည်းမှာပင် သပိတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ လက်တော်မှ လွင့်စင်လျက် တနေရာသို့ လိမ့်သွားလေသည်။ ဘုရားသခင်မှာလည်း ခွေလျက်သား လဲကျသွားလေ၏။

"ဟင် ဘုရားသခင်ကို ထိသွားပါပြီကော"

ရဟန်းတို့ ပြေးလာကုန်ပြီး ဘုရားသခင်အား ဝိုင်းဝန်းဖွေထူ ပြုစုကြကုန်၏။ ခြေတော်၌ ထိခတ်မိသော ဒဏ်ရာကြောင့် ဘုရားသခင်၌ ဝေဒနာသည် ပြင်းစွာ ဖြစ်လေ၏။

ရဟန်းတို့လည်း နောက်ထပ် အန္တရာယ်တွေ့မည် စိုးသောကြောင့် ဘုရားသခင်ကို အတင်းထမ်းကာ မဒ္ဒကုစ္ဆိတောင်သို့ ဆောင်ယူ ပြေးကြလေ၏။ ထိုအခါ-

www.dhammaransi.com

"ရဟန်းတို့၊ ငါ့ကို ဇီဝကဥယျာဉ်သို့ ခေါ်သွားကြ။ ဇီဝကဥယျာဉ်သို့ ခေါ်သွားကြ"ဟု စေခိုင်းတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတို့လည်း အမိန့်တော်အတိုင်း ဇီဝကဥယျာဉ်သို့ ကျွဲကာ ဘုရားသခင်ကို ထမ်းဆောင် ပြေးကြလေ၏။

ဤရှုကွက်ကို တောင်ပေါ်မှကြည့်ကာ အဇာတသတ်အား ဒေဝဒတ်က အားပါးတရ ပြောလေသည်ကား-

"ဒကာ၊ ငါ့တာဝန် ကျေပြီ။ ငါ့ကိစ္စကား ပြီးပြီ။ ဂေါတမ သေပြီ။ငါ ဘုရားပြုအံ့။ သင်လည်း သင့်တာဝန်ကျေအောင်လုပ်။ ခမည်းတော်ကို သတ်၍ မင်းပြုလော့"ဟူပေသသည်း။

ဇီဝကလည်း ဘုရားသခင် ဒဏ်ရာရကြောင်း ကြားလျှင် ကြားချင်း ပြေးလာပြီးလျှင် ကုသခြင်း ပြုလေ၏။ အနာကို ဆေးထည့်ပြီး စည်းနှောင်၍ (ပတ်တီးစည်း၍) ပေးပြီးလျှင် ဤသို့ လျှောက်၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ဝေဒနာက တဖြည်းဖြည်း သက်သာသွားပါလိမ့်မည် ဘုရား။ မြို့ထဲ၌ အရေးကြီးသော လူနာ တဦးကို ကုစားရန် ရှိနေပါသည်။ တပည့်တော်အား သွားခွင့် ပြုတော်မူပါ။ မကြာခင် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် တပည့်တော် ပြန်လာခဲ့ပါမည်။ အနာ စည်းနှောင်ထားသည်ကို တပည့်တော် မလာမချင်း မဖြေပါနှင့် ဘုရား"ဟု ဤသို့ လျှောက်ထားပြီး ဘုရားသခင်၏ အပါးမှ ဖဲခွာသွားလေ၏။

သို့သော် ဇီဝကမှာ ချက်ချင်းပြန်လာလိုသော်လည်း လူနာမှာ အလွန်အရေးကြီးသော (အသက်ကို လုယူရသော) အခြေအနေ ဆိုက်နေသဖြင့် ထိုလူနာကို ထားခဲ့၍လည်း မသင့်လျော်

www.dhammaransi.com

ဖြစ်နေသည်။ ဘုရားသခင်ထံသို့လည်း အမြန် ပြန်လိုသည်။ သို့သော် အခြေအနေက သူ့ကို ခွင့်မပြုလေ။

နေမွန်းတည့်ပြီ ဖြစ်၏။ ဇီဝကသည် ပြန်မရောက်လာသေး။ ညနေ စောင်းသွားပြီ ဖြစ်၏။ ဇီဝကကား မလာသေး။ နေဝင်သွားပြီ ဖြစ်၏။ ဇီဝကကား မလာသေး။

ခြေတော်၌ ခံမှန်သော ဒဏ်ရာကြောင့် ဘုရားသခင်အား ကိုက်ခဲနာကျင်သော ဝေဒနာတို့သည်ပြင်းစွာဖြစ်လာကုန်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် သတိကြီးစွာ ထားလျက် ထိုဝေဒနာကို သည်းခံတော်မူနေ၏။ အကိုက်အခဲ နာကျင်မှုမှ သက်သာစိမ့်သောငှာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီးကို လေးခေါက် ခေါက်၍ ခင်းပြီးလျှင် လက်ျာဘက်စောင်း၍ လျောင်းတော်မူသည်။ ခြေတဖက်ပေါ်တွင် ဒဏ်ရာ ရသောခြေကို တင်လျက် သတိနှင့် လျောင်းတော်မူ၏။

ထိုအချိန်တွင် မာရ်နတ် ရုတ်တရက် ရောက်လာပြီး ဘုရားသခင်အား ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေ၏။

မာရ်နတ်။ ။သင်သည် မိန်းမော တွေဝေ သဖြင့် အိပ်သလော။[၁] သို့မဟုတ် ကဗျာဆရာများကဲ့သို့ စိတ်ကူး၍ အိပ်

၁။ ။(၁)မန္ဒိယာ နူတိ မန္ဒဘာဝေန မောမူဟဘာဝေန။ (၂) ဥဒါဟုကာ စေယျာခတ္တောတိ ယထာ ကဝိကဗ္ဗ စိန္တေန္တော တေနကဗ္ဗ ကရဏကော မတ္တော သယတိ။ ဧဝံ သယတိ။ (သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ သလိကာသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ မာရသံယုတ်၊ ၁၆၂၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

သလော့။ သင့်အား များစွာသော အကျိုးတို့သည် မရှိကုန်သလော။ တိတ်ဆိတ်သောနေရာ၌ တယောက်တည်း အဘယ့်ကြောင့် အိပ်နေပါသနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ငါသည် မိန်းမောတွေဝေသဖြင့် အိပ်သည်မဟုတ်။ ကဗျာဆရာများကဲ့သို့ စိတ်ကူး၍ အိပ်သည်မဟုတ်။ ငါသည် နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသို့ ကောင်းစွာ ရောက်ပြီးသူ ဖြစ်သဖြင့် ငါ့မှာ ပူပင်ကြောင့်ကြစရာ သောကမရှိ။ သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့အား ချီးမြှောက်လိုစိတ်၊ စောင့်ရှောက်လိုစိတ်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ငါတယောက်တည်း အိပ်၏။

အကြင်သူတို့၏ ရင်ဝ၌ မြှားသည် စူးဝင်လေ၏။ ထိုသူတို့၏ နှလုံးသားသည် တလှပ်လှပ် တုန်လှုပ် နေ၏။ ရင်ဝ၌ မြှား တန်းလန်းနှင့် ရှိနေသူများပင်လျှင် အိပ်ခြင်းကို ရနိုင်တုံသေး၏။ မြှားစူးခြင်းမရှိသော ငါ့အား အဘယ့်ကြောင့် မအိပ်ဘဲ ရှိမည်နည်း။

ငါသည် ဘေးရန်ရှိသော ခရီးပင် ဖြစ်စေဦးတော့ "ငါ့အား ဘေးဖြစ်လိမ့်မည်လား"ဟူ၍ ယုံမှားခြင်း အလျှင်းမရှိ။အကယ်၍ ဘေးရန် ရှိစေကာမူလည်း ငါ အိပ်ရဲသည်။ မကြောက်။ နေ့၊ ညဥ့်တို့သည် ငါ့ကို မပူစေရကုန်။ လောက၌ တစုံတခုသော ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုမမြင်။ထို့ကြောင့် သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့အပေါ်၌ ထားရှိသော သနားကရုဏာစိတ်ဖြင့် ငါ အိပ်၏။

ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော် မာရ်နတ်သည် "ငါ့အကြောင်း ဘုရား သိသွားပြီ"ဟူ၍ ခေါင်းတခါခါနှင့် ပြန်သွားလေ၏။ မာရ်နတ်ပြန်သွားပြီးနောက် မကြာခင် အတွင်း ဘုရားသခင် အထံသို့ အရှင်အာနန္ဒာ ဝင်လာ၏။

---

www.dhammaransi.com

"အာနန္ဒာ၊ ခု ဘယ်အချိန် ရှိပြီနည်း"

"သန်းခေါင်ယံအချိန်ပါ ဘုရား"

မြတ်ဘုရားသည် ဆန့်ထားသောခြေကို ကွေး၍ စည်းနှောင်ထားသော အနာကို ရှုစားလျက်မှ—

"အာနန္ဒာ၊ ဇီဝကက သူ မလာမချင်း မဖြေပါနှင့်ဟု မှာခဲ့သည် မှန်၏။ သို့သော် သန်းခေါင်ယံအချိန်တိုင် သင်း မရောက်လာသေး။ ဝေဒနာသည် ပြင်းပြလှစွာ၏။ စည်းနှောင် ထားသည် ဖြေလျှင် ကောင်းမည်။ ဖြေလော့၊ အာနန္ဒာ"

အရှင်အာနန္ဒာသည် မည်သို့မျှ ပြန်လည် လျှောက်ထားရန် မဝံ့သဖြင့် အမိန့်တော် အတိုင်း (ပတ်တီး) ဖြေပေးရလေ၏။ ထိုအခါ အာနန္ဒာမှာ "သစ်ပင်များ အပွေးတက်သကဲ့သို့" အသားနုများတက်လျက်ရှိနေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရလေ၏။

အချိန်မှာ အရုဏ်တက်ကာနီးပြီ ဖြစ်သောကြောင့် တောကြက်များသည် မိုးသောက်တေးကို တကျော့စီ သီလျက် ရှိနေကုန်၏။

ထိုအချိန်တွင် ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ အူယား ဖားယား ပျာရီးပျာရာနှင့် ပြေးဝင်လာသူကား ဆရာဇီဝက ဖြစ်၏။ အနာကို ဖြေထားပြီး တွေ့ရသောအခါ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ပူတော်မူပါသလား"ဟု၍ စိုးရိမ်သံဖြင့် မေးလျှောက်လေ၏။

"ဇီဝက၊ ငါ့အား အပူဟူသည် မရှိ။ အပူဟူသမျှ ငါ့အား ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကပင် ငြိမ်းအေးခဲ့ပြီ ဖြစ်၏"ဟူ၍ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်တော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

(၉၀) သံသရာခရီး၊ လမ်းဆုံးသို့ ရောက်သည် အထိ လျှောက်သွားပြီးသူ မည်သူမဆို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အား ပူပန်ခြင်း မည်သည်မရှိ။ ခန္ဓာ စသောခပ်သိမ်း သော တရားတို့၌ ကင်းလွတ်ပြီးသူအား ပူပန်ခြင်း မည်သည်မရှိ။ ဂန္ထလေးပါး[၁] ကို ပယ်ပြီး သူအား ပူပန်ခြင်း မည်သည်မရှိ။

ဤစကားအဆုံး၌ နေလုံးနီနီကြီးသည်နောက်တနေ့ အလင်းရောင် ပေးရန်အတွက် အရှေ့စကြဝဠာ၏ နှုတ်ခမ်းရေးတွင် မေးတင်စ ပြုလာလေပြီတည်း။

(ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဒု၊ အရဟန္တဝဂ်၊ ဇီဝကပဉှာဝတ္ထု၊ ၇၇၊ ၈မ္ဗူ.မူ။ ။သဂါထာ ဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်။ မာရသံယုတ်၊သကလိကသုတ်၊၁၁၁၊ ဆဋ္ဌမူ။)

၁။ ။(၁) (အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထ-လိုချင်မှု လောဘတရား။ (၂) ဗျာပါဒကာယဂန္ထ-ပြစ်မှားမှု ဒေါသ တရား။ (၃) သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ-မှားယွင်းမှုကိုပင် ကိုယ့်အယူ ကိုယ်မှန်၊ သူ့အယူသူမှန်ဟု မှတ်ထင်စွဲယူ သုံးသပ်မှု ဒိဋ္ဌိတရား။ (၄) ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသကာယဂန္ထ-မိမိ၏ မှားသောအယူကို 'ငါ့အယူသာ မှန်သည်၊ သူ့အယူ အားလုံး မှားသည်'ဟု စွဲယူသုံးသပ်မှု မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရား။

www.dhammaransi.com

(၃၃)

တောမီးပမာ ရှုစရာ

ကောသလတိုင်းသည် သမိုင်းဆင့်ဆင့်၊ ကဏ္ဍ သီးခြားဖွင့်ကာ ဝင့်လာခဲ့သော တိုင်းကြီးဖြစ်၏။ တကဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ ပေါ်ထွန်းရာ ဘူမိနက်သံသည်း မှန်လှ၏။

တခါသ၌ ဘုရားသခင်သည် ရဟန်းများ ခြံရံလျက် ထိုကောသလတိုင်း၌ ဒေသစာရီ ကြွချီတော် မူလေသောအခါ နွေရတု ဖြစ်သည့်အလျောက် တောမီးတို့သည် တဟုန်းဟုန်း တောက်လျက် ရှိကုန်၏။ တောလမ်းခရီး၏ ဝဲယာတခိုတွင် မီးခိုးတို့ဖြင့် ညိုမဲနေ၏။ တခါတခါ မီးလောင်ဒဏ်ချက်ကြောင့်ပေါက်ကွဲ၍ ထွက်လာသော အသံကြီးများသည် စုံမြိုင်တခွင်ကို ပဲ့ဘင်ထပ်သွားစေလေ၏။

မီးလောင်ကွင်းဘေးရှိ တောလမ်းအတိုင်း ဖြတ်လျောက်လာသော ဘုရားသခင်သည် နေရှိန်တောက်သည်နှင့် သစ်တပင်ရင်းသို့ ကပ်၍ တထောက်တနား ဝင်ရောက် အပန်းဖြေတော်မူလျှင် ရဟန်းတို့လည်း နီးရာသစ်ပင်ရိပ်ကို အလျှိုအလျှိုဝင်၍ တည်းခိုကြလေကုန်၏။

အလျှံနှင့် ရဲရဲ၊ တရှဲရှဲ စွဲလောင်နေသော တောမီးသည် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်လေသည့်အလား၊ လေအဝှေ့တွင် အငွေ့

www.dhammaransi.com

တလူလူနှင့် ဘုရားသခင်ရှိရာသို့ မျက်နှာ မူလာလေသည်။ မီးညွန့်တို့သည် ဘုရားသခင်အား မဖူးဝံ့ဝံ့၊ ရှိန်နေရှာကြသည့်ပမာ လေထဲတွင် တန့်နှဲ့နှဲ့နှင့် ရှိနေကြသည်။

ဗုဒ္ဓသည် တဖြိုက်ဖြိုက် လောင်မြိုက်နေသော တောမီးကို အမှတ်မထား နေခဲ့သော်လည်း မီးသည် ကိုယ်တော်၏ ရှေ့တူရှုတွင် အခိုးအလျှံ တလူလူနှင့် ရှိနေသောကြောင့် တမင်ရှုစားတော် မမူရဘဲလျက် အထင်းသား မြင်တော် မူနေရ၏။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် သစ်ရိပ်အောက်တွင် ထိုင်တော် မူလျက်မှ ရဟန်းတို့ဘက်သို့ မျက်နှာတိမ်းငဲ့၍ ရှုစားတော်မူလိုက်ပြီး ရဟန်းတို့အား မီးပုံကို လက်ညှိုး ညွှန်ပြတော်မူလျက်—

"ချစ်သားတို့၊ အလျှံတပြောင်ပြောင်နှင့် တောလုံးကျွတ်ခမန်း လောင်ကျွမ်းနေသော ဤမီးပုံကြီးကို သင်တို့မြင်ကြသည် မဟုတ်တုံလော"

ဤသို့မေးတော်မူလိုက်မှာ ရဟန်းတို့လည်း အံ့အားသင့်သော အမူအရာဖြင့် "မြင်ပါသည် ဘုရား"ဟူ၍ လျှောက်ထားကြပြီးနောက် ဘုရားသခင် နောက်ထပ် မိန့်မြွက်တော် မူမည့်စကားကို စောင့်ကြို့လျက် ရှိနေကြကုန်၏။ ထိုအချိန်တွင် မိုးတိမ်များကို ပြိုင် ၍လသည့်ပမာ မီးညွန့်တို့သည်လဟာပြင်ထဲတွင်တလွန့်လွန့်နှင့် ရှိနေကြကုန်၏။

"အို ချစ်သားတို့၊ ငါပြောမည့်စကားကို သင်တို့ မည်သို့ ထင်ကုန်သနည်း။ မီးညွန့်တလူလူ၊မီးခိုးလုံးတွေ တအူအူနှင့် ရှိနေသော ဤမီးပုံကြီးကို သင်တို့ရင်ခွင်ထဲ ပွေ့ပိုက်ထားခြင်း၊ ဤမီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်စက်ခြင်းနှင့် နတ်သမီးကဲ့သို့ အလွန်လှပသော ဘုရင့်သမီးတော် စသည်ကို ပွေ့ပိုက်ထားခြင်း၊ ၎င်းဘုရင့်

www.dhammaransi.com

သမီးတော်နှင့်အတူတကွ ပွေ့ဖက်၍အိပ်စက်ရခြင်း၊ ယင်း နှစ်မျိုး အနက်တွင် ဘယ်သင်းက မြတ်လေသနည်း”

ဤသို့သော စကားမျိုးကို မမြွက်စဘူး မိန့်မြွက်ပုံ ထူးလှသောကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ခေတ္တမျှ ကြောင်ငေးငေး ဖြစ်နေကြပြီး အချင်းချင်းကြည့်ကာကြည့်ကာနှင့်မည်သို့ လျှောက်ရမည် မသိ ဖြစ်နေကြသည်။ သို့သော် ရဟန်းတချို့ကမူ အမေးတော်ကို လေးစားသည့် သရုပ်ပေါ်အောင် တုံ့ပြန်အဖြေပေးခြင်းအားဖြင့် ဖော်လိုက်ကြလေကုန်၏။

“ဘုန်းတော် ကြီးလှသော အရှင် သူမြတ်ကြီးဘုရား၊ ဘုရင့် သမီးတော်စသော မိန်းမချော၊မိန်းမလှ၊ဣတ္ထိယများနှင့် ပွေ့ကာဖက်ကာနေရခြင်း၊သူကလေးတွေကို ပွေ့ဖက်၍ အိပ်စက်ရခြင်းက မြတ်ပါသည်။ မီးပုံကြီးကို ဖက်ထားခြင်း၊ မီးပုံကြီးကို ဖက်၍ ၎င်းနှင့်အတူဘကွ အိပ်စက်ရခြင်းကားမမြတ်လေရုံမက လွန်စွာ ဆင်းရဲဘိစွ ဘုရား”ဟူ၍ လျှောက်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓသည် ယင်းအဖြေစကားကို ကြားလိုဟန် မတူ၊ ရှေ့တူရူ သို့သာမျက်နှာမူလျက်ရှိနေစဉ် မီးခိုးလုံးကြီးများသည်မိုးပေါ်သို့ ထိုးတက်လျက်ရှိနေကုန်၏။ဤမီးပုံ မြင်ကွင်းကား ရဟန်းတို့အား တရားဟောရန်အတွက် အကွက် ဆင်ပေးလိုက်သည်နှင့် တူ၏။ မှန်၏။ထိုခဏအတွင်းမှာပင် ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်တော်ဖျားမှ ဝင့်ကြွားစွာ စကားများ ထွက်လာလေပြီကော။

“အို ရဟန်းတို့၊ အယုတ်နှင့် အမြတ် ယင်း နှစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ သင်တို့အား သဘောပေါက်အောင် ငါ ပြောပြအံ့။ ဉာဏ်မျက်စိပွင့်အောင် ငါ ဖွင့်ပေးအံ့။ ယုတ်မာသော သဘော၊ မစင်မကြယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် အကျင့်၊ ဖုံးထားသော ပြစ်မှု၊

www.dhammaransi.com

ရဟန်း မဟုတ်ပါဘဲလျက် ရဟန်းဟု ဝန်ခံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သူ မဟုတ်ပါဘဲလျက် ကျင့်သူဟု ပြောသော ကိလေသာ အတွင်းပုပ်နှင့် ဒုဿီလရဟန်းဆိုးအား မီးကို ဖက်ပွေ့၍ နေခြင်း၊ မီးကိုဖက်၍ အိပ်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ဤသို့ မီးကိုဖက်၍ နေခြင်း၊ အိပ်ခြင်းသည် သူ့အဖို့ မြတ်သေး၏။

"အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အို ရဟန်းတို့ မီးပုံကြီးကို ပွေ့ဖက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဒုဿီလ ရဟန်းကား သေသော်လည်း သေရာ၏။ မသေသည့်တိုင်အောင် သေလောက်သော ဆင်းရဲသို့သော်လည်း ရောက်လေရာ၏။ အပါယ်လေးပါးသို့ကား မလားရောက်လေရာ။

"အို ရဟန်းတို့၊ ထိုသို့သော အကျင့်ဆိုး၊ ညင်ဆိုးရှိသော ဒုဿီလရဟန်းသည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၏ သမီးကညာများကို ပွေ့ဖက်၍ အတူတကွ နေမှုလည်း နေအံ့၊ ပွေ့ဖက်၍ အိပ်မှုလည်း အိပ်အံ့။ ယင်းသို့ ပြုမူခဲ့လျှင်မူကား ထိုဒုဿီလရဟန်းသည် သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ မုချ အပါယ်သို့လားမည် ဖြစ်၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ ငါ ဆိုဦးအံ့။ သင်တို့ မည်သို့ ထင်ကြကုန်သနည်း။ အလွန် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသော အားကောင်း မောင်းသန် ယောကျ်ားတဦးသည် ရှိလေ၏။ ထိုယောကျ်ားသည် သားမြီးဖြင့် ကျစ်ထားသည်ဖြစ်၍ အလွန်ခိုင်ခန့်သော ကြိုးဖြင့် မိမိ ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ကို ရစ်ပတ်၍ လွှဆွဲသကဲ့သို့ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် ဆွဲကာဆွဲကာ ပွတ်ရာ၏။ ဤသို့ပွတ်ဖန်များလတ်သော် ထိုသားမြီးကြိုးသည် ခြေသလုံးသား၏ အပေါ်ယံ အရေပါးကို

www.dhammaransi.com

စား၍ ဖြတ်ခဲလေ၏။ အရေပါးကို ဖြတ်ပြီးသော် အရေထူကို ဖြတ်လေ၏။ အရေထူကို ဖြတ်ပြီးသော် အသား၊ အသားကို ဖြတ်ပြီးသော် အကြော၊ အကြောကို ဖြတ်ပြီးသော် အရိုး၊ အရိုးကို ဖြတ်ပြီးသော် ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို ထိလျက် တည်ရာ၏။ ဤသည်လည်း တမျိုး။

"နောက်တမျိုးကား ထိုယောကျ်ားသည် မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ သူကြွယ်မျိုးတို့၏ ရှိခိုးကော်ရော် ဖူးမြော်ခြင်းကို ခံလျက် သာယာ၏။ ဤသည်လည်း တမျိုး။ ယင်း နှစ်မျိုးအနက်တွင် မည်သည့်အရာက မြတ်လေမည်နည်း။ ခြေသလုံးသားကို သားမြီးကြိုးဖြင့် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် လွှဆွဲသကဲ့သို့ ပွတ်ဆွဲခြင်းက မြတ်သလော။ သို့မဟုတ် ပုဏ္ဏား၊ သူကြွယ်တို့၏ ရှိခိုးကော်ရော်မှုကို သာယာခြင်းက မြတ်သလော။ အသို့ပါနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ၍ သာယာခြင်းက မြတ်ပါသည်။ ခြေသလုံးကို သားမြီးကြိုးဖြင့် ပွတ်ဆွဲ၍ တိုက်ခြင်းကား မမြတ်ရုံမက လွန်စွာပင် ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြီးလှပါသည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ကုန်၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ သင်တို့အား ငါ ပြောပြဦးအံ့။ အို ချစ်သားတို့၊ သင်တို့အား ငါ ရှင်းပြဦးအံ့။ ထိုဒုဿီလ ရဟန်းသည် ခြေသလုံးကို သားမြီးကြိုးဖြင့် ပွတ်ဆွဲခြင်း ခံရသောကြောင့် သေလျှင် သေ၊ မသေလျှင် သေလုမြောပါး ခံရရုံသာ ရှိမည်။ အပါယ်သို့ကား မလားရချေ။ အို ရဟန်းတို့၊ ထိုဒုဿီလရဟန်းသည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို

www.dhammaransi.com

ခံလျက် သာယာခြင်းကို ပြုဘိ၏။ ဤသို့ ပြုခြင်းသည်ကား သေသည်မှ နောက်ဖြစ်သောကာလ၌ အပါယ်သို့ လားရမည်သာ ဖြစ်သတည်း။

"အို ရဟန်းတို့၊ ငါ ဆိုမည့်စကားကို မည်သို့ ထင်မြင်ကုန်သနည်း။ အားကောင်း မောင်းသန် ယောကျ်ားသည် ဆီ၌ သွေးအပ်သည်ဖြစ်၍ ထက်လှစွာသော လှံမဖြင့် ရင်ဝကို တစွပ်စွပ် ထိုးဆွရာ၏။ ဤသည်ကား တချက်။ နောက် တချက်ကား ထိုယောကျ်ားသည် မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်မျိုးတို့၏ ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်မှုကို ခံလျက် သာယာ၏။ ဤသည်လည်း တချက်။ ယင်းနှစ်ချက်တွင် မည်သည့်အရာက မြတ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြန်လျှင် ရဟန်းတို့က ဤသို့လျှောက်ပေကုန်၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုယောကျ်ားသည် မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်မျိုးတို့၏ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ခံယူလျက် သာယာ၏။ ဤသို့သာယာခြင်းသာ မြတ်ပါသည်။ ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား၊ ရင်ဝကိုလှံမဖြင့် တစွပ်စွပ်ထိုးဆွခြင်းကား လွန်စွာ ဆင်းရဲဘိစွ ဘုရား" ဟူ၍ လျှောက်ပေကုန်၏။

တဖြိုက်ဖြိုက် လောင်မြိုက်လျက်ရှိနေသော တောမီးသည် လေအဝေ့တွင် ဘုရားသခင်နှင့် ရဟန်းများ တည်းခိုနားနေရာ ဘက်သို့ မီးခိုးလုံးကြီးများ ဝေ့ဝေ့လာလေရာ မျက်စိထဲ မီးခိုးများ ဝင်လေသဖြင့် အချို့ရဟန်းများ မျက်စိကျိန်းစပ်စပ် ပေကလပ် ပေကလပ်နှင့် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့၏ စကားအဆုံးတွင် ယင်းအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓသည် ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူလေသည်ကား-

---

www.dhammaransi.com

"အို ရဟန်းတို့၊ သဘောအချက် အနက်ထင်မြင်သာအောင် သင်တို့အား ငါပြအံ့။ အားကောင်းမောင်းသန်ယောကျ်ားသည် အကျင့်ယုတ်ဒုဿီလရဟန်းအားထက်လှစွာသောလှံမဖြင့်ရင်ဝကို တစ္ပပ်စ္ပပ် ထိုးဆ္ဒရာ၏။ ဒုဿီလရဟန်းအဖို့ ဤသို့ရင်ဝကိုလှံဖြင့် အထိုးခံလိုက်ရခြင်းက မြတ်သေးသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤလှံဆိုးခံရသော ဒဏ်ချက်ကြောင့် ထိုရဟန်းသည် သေလျှင် သေ၊ မသေလျှင် သေလုမြောပါး ဝေဒနာကို ပြင်းပြစွာ ခံရ ရုံသာ ရှိမည်။ အပါယ်သို့ကား မလားနိုင်ရာ။

"အို ရဟန်းတို့၊ အကျင့်ယုတ် ထိုဒုဿီလ ရဟန်းသည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး သူကြွယ်မျိုးတို့၏ ရှိခိုးပူဇော်မှုကို ခံလျက် သာယာ၏။ ဤအပြုအမူသည်ကား ကြာမြင့်စွာသော နေ့၊ ညဥ့်တို့ ကာလပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ ဖြစ်ချေ၏။ ခန္ဓာ ကိုယ်ကောင်ကြီး ပျက်စီး ကွယ်လွန်သွားသည့် နောက်ကာလ၌ လည်း ဒုဂ္ဂတိရိပ်မြုံ အပါယ်ဘုံသို့ လားရောက်ရချေ၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ ငါ့စကားကို သင်တို့ မည်သို့ ထင်မြင်ကြ ကုန်သနည်း။ ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသော သန်မာထွားကျိုင်း လှသည့် ယောကျ်ားသည် အခိုးအလျှံတလူလူ မီးရဲနေသော သံပြားပူကြီးဖြင့် ကိုယ်ကို ကပ်ရာ၏။ ဤသည်ကား တချက်။ နောက် တချက်ကား မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေး သူကြွယ်မျိုးတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ခြင်း ပြုရာ၏။ ဤသည်လည်း တချက်။ ယင်းနှစ်မျိုးအနက်တွင် မည်သည်က မြတ်လေမည်နည်း"ဟု မေးလျှင် ဤသို့ လျှောက်ပေကုန်၏။

"ရှင်ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား၊ မင်း၊ ပုဏ္ဏား သူဌေး၊ သူကြွယ်မျိုးတို့ လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ သုံး

www.dhammaransi.com

ဆောင်မှုပြုခြင်းသည်သာ မြတ်ပါသည်။ အခိုးအလျှံ တလူလူ မီးရဲရဲနေသော သံပြားပူကြီးဖြင့် ကိုယ်ကို ကပ်ခြင်းကား လွန်စွာ ဆင်းရဲဘိစွဘုရား”ဟု လျှောက်ပေကုန်၏။

“အို ရဟန်းတို့၊ သင်တို့သဘောပေါက်အောင် ငါရှင်းပြအံ့။ သန်မာထွားကျိုင်းလှသော ယောကျ်ားသည် ထိုအကျင့်ယုတ် ဒုဿီလရဟန်းအား ရဲရဲလောင်နေသော သံပြားပူကြီးဖြင့် ကိုယ်ကို ကပ်လေရာ၏။ ဤသို့ သံပြားပူဖြင့် အကပ်ခံရခြင်းသည် ထိုရဟန်း ယုတ်အဖို့ မြတ်သေး၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သံပူပြားဖြင့် အကပ်ခံရသည့် ဒဏ်ချက်ကြောင့် ထိုရဟန်းယုတ်သည် သေသော် သေ၊ မသေသော် သေလုနီးနီး ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံရရုံသာ ရှိမည်။ အပါယ်လေးပါးသို့ကား မလားနိုင်ရာ။

“အို ရဟန်းတို့၊ အကျင့်ယုတ် ထိုဒုဿီလရဟန်းသည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သူဌေးသူကြွယ်တို့ သဒ္ဓါဖြင့် လှူဒါန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်း ပြု၏။ ဤအပြုအမူမျိုးကား ကြာမြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်တို့ ကာလပတ်လုံး အကျိုးမဲ့ရန် အတွက်၊ ဆင်းရဲရန်အတွက် ဖြစ်ချေ၏။ ဤခန္ဓာဟောင်းကိုစွန့်၍ ခန္ဓာသစ်လဲသောအခါ၌ လည်း အပါယ်လေးပါးအစာ ငရဲရွာသို့ ရောက်လေမည် သာတည်း။

“အို ရဟန်းတို့၊ ငါဆိုပေသည်ကို သင်တို့ အသို့ ထင်မြင်ကုန် သနည်း။ အားကောင်းမောင်းသန် ယောကျ်ားသည် မီးဖုတ်ထားသော သံကောက်ဖြင့် ပါးစပ်ကို ကလန့်၍ ဖြဲလျက် မီးရဲရဲ သံတွေခဲကို ပါးစပ်ထဲ သွင်းရာ၏။ ထိုသံတွေခဲသည် ခံရသူ၏ နှုတ်ခမ်းကိုရင်း၊ ခံတွင်း၊လျှာ၊ လည်ချောင်း၊ ရင်ကိုရင်း

www.dhammaransi.com

လောင်ရာ၏။ အူမကိုရင်း၊ အူသိမ်ကိုရင်း ဆွဲလျက် ဗိုက်ထဲက ထွက်လေရာ၏။ ဤသည်ကား တချက်။

"နောက်တချက်ကား အကျင့်ပျက် ဒုသီလရဟန်းသည် ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါဒေယျဖြင့် လှူဒါန်းသော ဆွမ်းကို မြိန်ရေ ရှက်ရေ စားသောက်ရာ၏။ ဤသည်လည်းတချက်။ ယင်းနှစ်ချက် တွင် မည်သည့်အရာက မြတ်လေသနည်း။"

"အို ရဟန်းတို့၊ အခိုးအလျှံထ၍ ရဲရဲလောင်နေသော သံသြောင်စောင်း၊ သံကုတင်၊ သံအင်းပျဉ်ထက်၌ အိပ်ရ၊ နေရ ခြင်းနှင့် သဒ္ဓါဒေယျဖြင့် ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းသော သြောင် စောင်း၊ ကုတင်၊ အင်းပျဉ်ထက်၌ အိပ်ရ၊ နေရခြင်းနှစ်မျိုးတွင် မည်သည်က မြတ်လေသနည်း။

"အို ရဟန်းတို့၊ ဗလကောင်းကောင်း သန်မာထွားကျိုင်း သော ယောကျ်ားသည် ခြေနှစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ ဦးခေါင်း စောက်ထိုး ကျိုက်ကျိုက်ဆူပွက်နေသော သံဒယ်အိုးကြီးထဲသို့ ပစ်ချရာ၏။ ထိုပစ်ချခြင်းခံရသောသူသည် ထိုဒယ်အိုးကြီးထဲ၌ ကြေမွပြီး အမြှုပ်ဖြစ်လျက် ကျက်သည့်ရှိသော် ပေါ်လိုက်၊ မြုပ်လိုက်၊ ကန့်လန့်ကြီးခံနေလိုက် ဖြစ်ရာ၏။ ဤသည်ကား တချက်။ နောက်တချက်ကား ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါဒေယျဖြင့် လှူဒါန်းသော ကျောင်း၌ နေရာ၏။ ယင်းနှစ်မျိုး အနက်တွင် မည်သည်က မြတ်လေမည်နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင်-

"ကျောင်းပေါ်၌ နေရခြင်းက မြတ်ပါသည်။ ခြေနှစ်ချောင်း ကိုင်၍ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး လောလောပူသော သံဒယ်အိုးကြီး

www.dhammaransi.com

ထဲသို့ ပစ်ချခြင်း ခံရသည်မှာ လွန်စွာမှ စိတ်ဆင်းရဲလှပါသည် ဘုရား''ဟု ရဟန်းတို့က လျှောက်လေကုန်၏။

''အို ချစ်သားတို့၊ နားလည်သဘောပေါက်အောင် သင်တို့အား ငါ ရှင်းပြအံ့။ အကျင့်ယုတ် ဒုဿီလ ရဟန်းအား ခြေနှစ်ချောင်းကိုင်၍ စောက်ထိုးမိုးမျှော် သံဒယ်အိုးကြီးထဲသို့ ပစ်ချခြင်း ခံရသည်က မြတ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အို ချစ်သားတို့၊ ထိုဒုဿီလရဟန်းသည် လောလောပူသော သံဒယ်အိုးကြီးထဲသို့ ဦးခေါင်းထိုးပစ်ချခြင်း ခံရခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် သေလုမျှောပါး ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးစွာခံရရုံသာ ရှိမည်။ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ အပါယ်လေးပါးသို့ကား လားရောက်ရန် အကြောင်းမရှိ။ ထိုအကျင့်ယုတ် ဒုဿီလ ရဟန်းသည် ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါဒေယျဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်း၌နေလျှင်မူကား အသက်ရှည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အကျိုးဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်း၊ ပြင်းစွာ ဆင်းရဲခြင်းသည် ဖြစ်လေ၏။ သေသည်၏ အခြားမဲ့တွင်လည်း ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်တည်းဟူသော အပါယ်လေးပါးသို့ မုချ စင်းစင်း လားရောက်ရလေ၏။

''အို ချစ်သားတို့၊ သို့ဖြစ်လေသောကြောင့် သင်တို့အား ငါ ညွှန်ကြားအံ့။ ငါညွှန်ကြားသောအတိုင်း သင်တို့ကျင့်ရမည်။ ငါတို့သည် သဒ္ဓါဒေယျဖြင့် ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေး လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကို သုံးဆောင်ကြရကုန်သည်။ ထိုဒါယကာတို့ ပြုအပ်သော ကုသိုလ် ဒါနတို့သည် သူတို့အတွက် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိကုန်သည်။

www.dhammaransi.com

များစွာ အကျိုးခံစားခွင့် ရှိကုန်သည် ဖြစ်လတ့်။ ငါတို့အားထုတ်နေသော ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း အကျိုးမပေးလေဘဲ မြုံနေလိမ့်မည် မဟုတ်။ မုချ အကျိုးရှိသည် ဖြစ်လတ့်။ တိုးပွားခြင်း အဟုန်နှင့် ပြည့်စုံဖွံ့ထွားသည် ဖြစ်လတ့်။ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ သင်တို့ ကျင့်ရမည်။

"အို ချစ်သားတို့၊ မိမိ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းမှု၊ မိမိ တက်လမ်းကို ကောင်းစွာ မြင်ထားသူသည် မမေ့မလျော့သော သတိတရားနှင့် ပြည့်စုံထိုက်၏။ သူတပါး အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုကို ကောင်းစွာ မြင်ထားသူအဖို့ မမေ့မလျော့သော သတိတရားနှင့် ပြည့်စုံထိုက်၏။ မိမိအကျိုး၊ သူတပါးအကျိုး၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို ကောင်းစွာမြင်ထားသူအဖို့ မမေ့မလျော့သော သတိတရားနှင့် ပြည့်စုံထိုက်၏"

ဤသို့အားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤစကားကို ဆိုတော်မူ၏။ ဤအဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမာသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော် ခြောက်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော ရဟန်းတို့၏ ခံတွင်းမှ လောလောပူသော သွေးများ အန်ထွက်လာလေ၏။ ထိုခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည် "မြတ်စွာဘုရား ပြုနိုင်ခဲဘိစွ၊ မြတ်စွာဘုရား ပြုနိုင်ခဲဘိစွ" ဟူ၍ မိမိတို့၏ အနေအထိုင် အမူအကျင့်ဖြင့် သာသနာ့ဘောင်၌ နေနိုင်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်း၊ သာသနာနှင့် မထိုက်တန်ပါကြောင်း လျှောက်ပြီးလျှင် သိက္ခာချ၍ လူထွက်ကြကုန်လေ၏။ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့အား ၀ါ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့၏ စိတ်တို့သည် တဏှာဒိဋ္ဌိ

www.dhammaransi.com

အားဖြင့် တစုံတရာကို အာရုံတမ်းမှုန်း စွဲလမ်းခြင်း မရှိလေဘဲ အာသဝေါတရားမှ လွတ်မြောက် သွားကုန်လေပြီတည်း။

တောမီးကား လောင်ကျွမ်းနေဆဲ။ မီးညွန့်တွေက တလူလူ၊ မီးခိုးလုံးတွေက တအူအူနှင့် ရှိနေဆဲအချိန်တွင် အပန်းဖြေ သစ်ရိပ်အောက်မှ ထ၍ ဘုရားသခင် ကြွတော်မူလျှင် ရဟန်းတို့လည်း နောက်တော်ပါးမှ မြှောင်၍ လိုက်ပါ သွားကြလေသတည်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ သတ္တကနိပါတ်၊ မဟာဝဂ်၊ အဂ္ဂိခန္ဓောပမာသုတ်၊ ၄၉၅၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၄)

မပြီးပြတ်သော အစွန်းနှစ်ဖက် ဆွေးနွေးပွဲ

မိဂဒါဝုန်တောသည် အလွန် မြေခံ ရေခံ ကောင်းလှသော ဘူမိနက်သန်ဖြစ်၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့သည် ဓမ္မစကြာ တရားဦးကို ဤတောမှာပင် ရှေးဦးစွာ ကြားနာ ခဲ့ကြရကုန်သည်။ ရဟန်းတို့အား သင့်လျော်သော အရိပ်အာဝါသနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။

သို့ကြောင့်လည်း ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားသည် ရံခါရံခါ ထိုမိဂဒါဝုန်တောသို့ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍ အပန်းဖြေတော် မူလေ့ရှိပေသည်။

မိဂဒါဝုန်တော၏ တနေရာတွင် စည်မျက်နှာအပြင် ကဲ့သို့ ညီညာပြန့်ပြူးသော နေရာတခု ရှိလေရာ ထိုနေရာ၌ဘုရားသခင် ကြွတော်မူလေတိုင်း သီတင်းသုံးတော်မူလေ့ရှိပြီး ရဟန်းတို့ အနေအားဖြင့်လည်း တရားဓမ္မဆွေးနွေးဘွယ် ရှိလာလျှင် ထိုနေရာ၌ပင် ဆွေးနွေးလေ့ ရှိကြကုန်၏။ ထိုနေရာကား တတောလုံးတွင် အထင်ရှားဆုံးသော "ဓမ္မာသန" နေရာ ဖြစ်လေသည်။

တခါသ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းများစွာ ခြံရံလျက် ထိုမိဂဒါဝုန်တောသို့ ကြွရောက်တော်မူစဉ် ရဟန်းတို့သည် ဆွမ်းစားပြီးကြသောအခါ ထိုဓမ္မာသနနေရာ၌ စုရုံးစည်းဝေးကြပြီးလျှင် တရားဓမ္မ ဆွေးနွေးကြရာက ဘုရားသခင် ဟော

www.dhammaransi.com

ကြားတော်မူခဲ့သော ဂါထာတပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ သူတမျိုး ငါတဖုံဆိုသကဲ့သို့ မိမိတို့၏ အယူအဆကို တင်ပြကာ ဆွေးနွေး ကြကုန်လေ၏။

တင်ပြကြသော ဂါထာကား ပါရာယန အစည်းအဝေးတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားက မေတ္တေယျ လုလင်အား ဟောကြားတော် မူခဲ့သည့် ဂါထာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုဂါထာကား—

ဥဘော အန္တေ ဝိဒိတွာန၊
မဇ္ဈေ မန္တာ နုလိမ္ပတိ။
တံဗြူမိ မဟာ ပုရိသောတိ၊
သောဓ သိဗ္ဗိနိ မစ္စဂါ။ ။

ဟူ၍ဖြစ်၏။ ယင်းဂါထာ၏ မြန်မာပြန်ကား—

"အကြင်သူသည် ပညာဖြင့် အစွန်းနှစ်ပါးတို့ကို သိ၍ အလယ်၌ မလိမ်းကျံ၊ မငြိကပ်။ ထိုသူကို 'ယောကျ်ားမြတ်'ဟူ၍ ငါဆို၏။ ထိုယောကျ်ားမြတ်သည် ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင် ဘဝ တခုနှင့်တခု၊ တလွှာနှင့်တလွှာ အဆက်မပြတ် စပ်နှောမိအောင် ချုပ်စပ်တတ်သောတရားကို လွန်မြောက်လေ၏"

ဤဂါထာကို တင်ပြကာ ရဟန်းတို့ ဆွေးနွေးကြပုံမှာ—

"အို အရှင်မြတ်တို့၊ ဘုရားသခင်က အစွန်းနှစ်မျိုးဟု ဟော တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုအစွန်းနှစ်မျိုး ဆိုသည်မှာ အဘယ်ဟာ ပါနည်း။ အဘယ်ကို အစွန်းနှစ်မျိုးဟု ဆိုပါသနည်း။ ထိုမှတပါး အလယ်ဟူ၍လည်း မြွက်ကြားချက် ရှိပါသည်။ ထိုအလယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ချုပ်စပ်တတ်သူ ဟူ၍လည်း ဆိုပြန်ပါသည်။

www.dhammaransi.com

ထို ချုပ်စပ်တတ်သူဆိုသော စကားအရမည်သို့အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရပါမည်နည်း”

သံဃာများ အလယ်မှထ၍ တဦးသောရဟန်းက ဤသို့အကြံ ဉာဏ် တောင်းခံလေလျှင် ရဟန်းတဦးကထ၍ သူ၏ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြအစီရင်ခံလေ၏။

“ငါ့အရှင်တို့၊ ယင်း ဂါထာ၏ ဆိုလိုချက်ကို တပည့်တော် အနက်ဖော် ခံယူချက်ကို အစီရင် ခံပါရစေဘုရား၊ ထိတွေ့မှုကို ဖဿဟု ဆိုပါသည်။ အရှင်ဘုရားများလည်း သဘောပေါက်ပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုဖဿသည် ပထမအစွန်းပါ ဘုရား။ ဖဿ၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ဝါ၊ထိတွေ့မှုတခု ဖြစ်လာအောင် တွန်းကန်ဖန်တီးသောအသိုင်းအဝိုင်းကို သမုဒယဟုဆိုပါသည်။ထိုသမုဒယကား ဒုတိယအစွန်း ပါ ဘုရား။ဤသို့အားဖြင့် အစွန်းနှစ်ခုပါဘုရား။

“အလယ် ဆိုသည်ကား ဖဿချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုပါသည်။ ချုပ်စပ်တတ်သူ ဆိုသည်ကား တဏှာကို ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။အဘယ့်ကြောင့်တဏှာကိုချုပ်စပ်တတ်သူအဖြစ်ကောက်ယူရပါသနည်း ဆိုသော် ထိုဖဿနှင့် သမုဒယ ၊ဝါ၊ ထိတွေ့မှုနှင့် ထိတွေ့မှုဖြစ်ကြောင်းတရား တည်းဟူသော ယင်းအစွန်းနှစ်မျိုးကို ဘဝ အလွှာလွှာဝယ် အခါခါဖြစ်လာအောင် တဏှာက ချုပ်စပ်ပေးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

“အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ ဤမျှသော အတိုင်းအတာပမာဏဖြင့် ရဟန်းသည် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော သစ္စာ လေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိလေ၏။ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်း ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိလေ၏။ ထိုသို့ သိလာ

www.dhammaransi.com

သောအခါ ဤမျက်မှောက်ဘဝမှာပင် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို ချုပ်ငြိမ်းအောင် ပြုသည်မည်ပါသည်ဘုရား”

ဤသို့တင်ပြလိုက်သောအခါ သံဃာထုသည် ခပ်မဆိတ်ရှိနေ၏။ အချို့က တရားအချက်ကို အဒလးအနက်စဉ်းစားနေကြ၏။ အတန်ကြာလတ်သော် ရဟန်းတပါးကထ၍ ပထမ ရဟန်း၏ အယူအဆ တင်ပြချက်ကို ကန့်ကွက်ရင်း သူ၏ အယူအဆကို တင်ပြဆွေးနွေးခြင်း ပြုလေသတည်း။

“အရှင်သူမြတ်တို့ ဘုရား၊ ခုနက ကိုယ်တော် တင်ပြသွားသလို ဖဿဟာ ပထမအစွန်း၊ သမုဒယဟာ ဒုတိယ အစွန်း၊ တဏှာဟာ ချုပ်စပ်တတ်သူ ဆိုတာဟာ မဟုတ်နိုင်ပါ။အားလုံးသော အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်များ ဆင်ခြင်သုံးသပ် ဝေဖန်တော်မူနိုင်ကြရန်အတွက် တပည့်တော်၏ အယူအဆ၊ တပည့်တော်၏ ခံယူချက်ကို တင်ပြပါရစေ ဘုရား။

“အရှင်သူမြတ်တို့ ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ အယူအဆမှာ ပထမအစွန်းဟာ အတိတ်၊ဒုတိယအစွန်းဟာ အနာဂတ်၊အလယ်ဟာ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ပါသည်။ တဏှာသည်ကား ဘဝတခုနှင့်တခု၊ တလွှာနှင့်တလွှာ စပ်မိ ဟပ်မိ ထပ်မိအောင် ချုပ်စပ် ပေးတတ်သည့် စပ်သမား၊ အပ်ချုပ်သမားပါ ဘုရား။ အရှင်ဘုရားများ စဉ်းစားတော်မူကြပါ၊ အတိတ်နှင့် အနာဂတ် အလွှာနှစ်ချပ်ကို ထိုထိုဤဤ အလီလီသော ဘဝတွေ ဖြစ်လာအောင် ဘယ်သူက ချုပ်စပ်ပေးပါသနည်း။ချုပ်စပ်သူ တရားခံကို ရှာတဲ့ အခါမှာ တဏှာကို တွေ့ပါသည်။ တဏှာမှတပါး ယင်းနှစ်လွှာနှစ်ချပ်ကို စပ်ပေးနိုင်သူ မရှိပါ။ တဏှာသာ စပ်ဆရာ၊ စပ်သမား အစစ် ဖြစ်ပါသည်။

မေးသိဒ္ဓိ၊စာပေ

www.dhammaransi.com

"အို အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ ဤခန္ဓာဤမျှသော အတိုင်းအတာပမာဏဖြင့် ရဟန်းသည် သိအပ်သိသင့်သိထိုက်သည်တို့ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိပြီးလျှင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိအပ်ရာရာများကိုလည်း ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် သိနိုင်ရာပါပြီ။ ထိုသို့ သိလျှင် မျက်မှောက်ဘဝမှာပင် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းအောင် ပြုနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား"

ထိုရဟန်းက သူ၏အယူအဆကို တင်ပြသွားပြီးနောက် ဆွေးနွေး လိုသူများ ရှိပါသေးသလားဟူ၍ မဖိတ်ခေါ်ရဘဲ ရဟန်းတပါးကထ၍ ဆွေးနွေးပြန်လေသည်။

"အို သမုတိနွယ်ဝင် အရှင်သူမြတ်တို့ ဘုရား၊ အရှင်ကိုယ်တော်မြတ် နှစ်ပါးစလုံး တင်ပြသွားချက်မှာတပည့်တော်၏ အယူအဆနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဘုရားသခင်၏ အာဘော်မှာ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့ ယူဆ သွားသလိုဟုတ်မည်မထင်ပါ။ အမှန်စင်စစ် ဖြစ်သင့် သည်မှာ ဤသို့ပါ ဘုရား။

"အို အရှင်ဘုရားတို့၊ အစွန်းနှစ်ဖက်အနက် ပထမ အစွန်းဟာ သုခဝေဒနာ၊ ဒုတိယအစွန်းဟာ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပါသည်။ အလယ်သည်ကား ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား။ တဏှာသည်ကား ဘဝများစွာကို အလွှာလွှာ အထပ်ထပ် ဖြစ်အောင် ချုပ်စပ်တတ်သူပါ ဘုရား။ သုခနှင့်ဒုက္ခ၊ ဝါ၊ ချမ်းသာမှုနှင့် ဆင်းရဲမှုများကို တဏှာက တလွှာချင်းထပ် စပ်ဟပ်ချုပ်လုပ် ပေးလိုက်သည့်အတွက် ဘဝမျိုးစုံ ဖြစ်လာရပါသည်"ဟူ၍ ဆွေးနွေးသွားလေသည်။

www.dhammaransi.com

ရှိသေး၏။ အခြားရဟန်းတပါး၏ ဆွေးနွေးချက် ကလည်း လေးနက်လှ၏။ ထိုရဟန်း ဆွေးနွေး သွားပြီးနောက် ငေါက်ကနဲထ၍ သံဃာကို လက်အုပ်ချီကာ ဤသို့ လျှောက်ထားလေသည်။

"အာယသ္မန္တော၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့ဘုရား၊ အစွန်းနှစ်ဖက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤမျှအတွေး ခေါင်ရန်မလိုဟု တပည့်တော် ထင်ပါသည်။ ပညာရှင်များ အလယ်တွင် ခရုကို ခါးတောင်းကျိုက်၍ ဖမ်းသော အသွင်မျိုး မဖြစ်သင့်ပါ။

"အို အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ အမှန်စင်စစ် အားဖြင့် ရှေ့အစွန်း (ပထမအစွန်း) ဆိုသည်ကား နာမ်၊ နောက်အစွန်း (ဒုတိယအစွန်း)ဆိုသည်ကား ရုပ် ဖြစ်ပါသည်။ အလယ်ကား ဝိညာဏ်ပါ ဘုရား"ဟူ၍ သူ့အယူအဆကို တင်ပြသွားလေသည့် နည်းတူ နောက်ထပ် ရဟန်းတပါးကလည်း—

"အို အရှင်သူမြတ်တို့ဘုရား၊ အစွန်းနှစ်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ တပည့်တော်၏ ထင်မြင်ချက်ကို တင်ပြရမည် ဆိုပါလျှင် 'အဇ္ဈတ္တိ ကာယ တန (အတွင်း တည်ရာ မှီရာ) ခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတန (အပြင်တည်ရာမှီရာ)ခြောက်ပါး'ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိလေသည့်အနက်တွင် အတွင်းအဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါး သည် ပထမအစွန်း၊ အပြင် ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးကား ဒုတိယအစွန်း၊ ဝိညာဏ်ကား အလယ်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား"ဟူ၍ ဆွေးနွေး သွားလေသည်။

ရှိသေး၏။ ရဟန်းတပါးကလည်း ဤသို့ ထ၍ ဆွေးနွေး လေ၏။

www.dhammaransi.com

"အို အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ တိုတိုတုတ်တုတ် အချုပ်ကို လျှောက်ထားပါမည်။ အစွန်း နှစ်ပါး အနက် သက္ကာယဟာ ပထမအစွန်း၊ သက္ကာယဖြစ်ကြောင်း၊ ဝါ၊ သက္ကာယဖြစ်အောင် ဖန်တီးမှုအားလုံးကား ဒုတိယအစွန်း၊ သက္ကာယ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကား အလယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဒါပါဘဲ ဘုရား"

ဤသို့ အသီးသီးထ၍ ဆွေးနွေးကြလေရာ သူတမျိုးငါတဖုံ အယူအဆတွေသာ မျိုးစုံပြွမ်းနေသည်။ ပြဿနာကား ဆုံးခန်း မရောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။ ထိုအခါ မဟာမထေရ်ကြီးတပါးက ထ၍ အကြံပေးစကား မြွက်ကြားလေ၏။

"ငါ့ရှင်တို့၊ ငါတို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏ အယူအဆ၊ မိမိတို့၏ ဆန္ဒကို အသီးသီး အသက အသက ထုတ်ဖော်တင်ပြ၍ ပြီးကြလေပြီ။ သို့သော် အပြီးသတ်နိုင်ခြင်း မရှိသေး။ ပန်းတိုင် မရှိသော ခရီးကို ပြေးနေသည်နှင့်သာ တူနေချေ၏။ သို့ကြောင့် ငါ့ရှင်တို့၊ လာ သွားကြကုန်စို့။ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ လျှောက်ထားချေကြကုန်စို့။ ဘုရားသခင်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူကြပါကုန်စို့"

ဤသို့ အကြံပေးချက်ကို သံဃာများက သဘောတူ လက်ခံလိုက်ကြပြီး ဘုရားသခင် ထံတော်သို့ သွားကြလေကုန်၏။ မိမိတို့၏ အယူအဆများကိုလည်း အသီးသီး လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက မြွက်ကြားတော်မူလေသည်ကား—

"အို ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ အကြောင်းပရိယာယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် တင်ပြသွားကြသော သင်တို့၏စကားသည် သင့်မြတ်လျော်ကန်သည်သာ ဖြစ်ပေ၏။ ပါရာယန အစည်းအဝေး

www.dhammaransi.com

ဘုန်းက ငါ ဟောကြားခဲ့သော အစွန်းနှစ်ဖက် စကား၏ ဆိုလိုချက် အနက်ကို ဤသို့မှတ်ကြကုန်လော့။

"အို ချစ်သားတို့၊ ထိတွေ့မှုတည်း ဟူသော ဖဿ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောသည် တခုသော အစွန်းမည်၏။ဖဿလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော (ဖဿကို အခြေခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာလတ္တံ့သော) အနာဂတ် အတ္တဘောသည် နှစ်ခုမြောက် ဒုတိယ အစွန်းမည်၏။ ဖဿ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကား အလယ်အလတ် မည်၏။ တဏှာသည်ကား ချုပ်စပ်တတ်သော ဘရား မည်၏။ ထိုစကား မှန်၏။ ထိုတဏှာသည် ဖဿနှင့်ဖဿ သမုဒယကို ထိုထိုဘဝသစ်များ ဖြစ်ပေါ်လာရန်အတွက် ချုပ်စပ်ပေးတတ်သည် တကား။

"အို ချစ်သားတို့၊ ဤမျှသော အတိုင်းအတာ ပမာဏဖြင့် ရဟန်းသည် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော သစ္စာလေးပါးကို သိလေ၏။ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိအပ်ရာရာ တို့ကိုလည်း သိလေ၏။ ဤသို့ သိလေသော် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းအောင် ပြုစွမ်းနိုင်လေပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မိဂဒါဝုန်တောသည် သာမော ဘုယ် အတိ ဖြစ်၏။ တိတ်ဆိတ်၏။ တော၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ထွင်းဖေါက်လျက် ထွက်ပေါ်လာသော မြတ်ဘုရား၏ စကားတော်က ဖြေရှင်းပေးလိုက်သဖြင့် သံဃာထု၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အစွန်းနှစ်ဖက် ပြဿနာ၊ အလယ်အလတ် ပြဿနာ၊ တဏှာ ပြဿနာရပ်တို့ကား ဆိုအရပ်မှာပင် ပြီးပြတ်သွားလေပြီတည်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၊ ဆက္ကနိပါတ်၊ မဟာဝဂ်၊မဇ္ဈေသုတ်၊ ၃၄၉၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၅)

ရဟန်းအဖြစ်ကို ရှုးစမ်းသော မင်းအဇာတသတ်

အတင်းပြောနေခြင်းကား မဟုတ်။

သို့သော် အတင်းဆန်သည်။

သူ၏ မျက်ကွယ်၌ သူ့မကောင်းကြောင်း ပြောသည်ကို အတင်းဟု ဆိုသည်။ အဇာတသတ် မင်းသည် ပူရဏကဿပ စသော တိတ္ထိဘုရားကြီးများ အကြောင်း မကောင်းသတင်းကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားနေ၏။

သို့သော် သူ့အကြောင်း ပြောတိုင်းကိုလည်း အတင်းပြော သည်ဟု ဆိုရန် ခက်ခဲမည်။ယင်းကို ချင်းချက်ထား၍ စဉ်းစား သင့်သေးသည်။

အတင်းပြောခြင်း၏ အင်္ဂါရပ်တွင် "သူ့အကျိုးကို ပျက်စီး စေလိုမှု၊ ကွဲရှဲ ရှုတ်ချလိုမှု၊ သိက္ခာ ကျဆင်းကာ ဂုဏ်ကို ထိခိုက် စေလိုမှု၊ အရှက်တကွဲ အကျိုးနဲ ဖြစ်စေလိုမှု" များသည် အဓိက အားဖြင့် ပါဝင်သည်ကို သတိပြုသင့်၏။

အဇာဘသတ် မင်းက တိတ္ထိတို့၏ မကောင်း ကြောင်းကို ဘုရားသခင်ထံ လျှောက်ထား နေခြင်း၌ကား အထက်ပါ အတင်း ပြောခြင်း အင်္ဂါရပ်များ ပါရှိသည်ကို လုံးဝပင် မတွေ့ရ။

www.dhammaransi.com

အဇာတသတ်မင်း၏ သန္တာန်၌ အရာရာကို ဥပေက္ခာပြု၍ မထားဘဲ၊ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မနေလေဘဲ သုခတသန ပြုလိုစိတ်၊ အကြောင်းအရာ တခုခုကို အတွင်း ကျကျ၊ ခြေခြေမြစ်မြစ် သိအောင် စူးစမ်းလိုစိတ်များ ပင်္ဂသန္ဓေကပင် ပါလာခဲ့ပုံရသည်။

သူ့သမိုင်းကြောင်းတွင် လူပေါင်းမှားခဲ့၍ အဖကိုသတ်သော မင်း၊ပဥ္စာနန္တရိယ ကံကြီးထိုက်သော ဘုရင်ဟု အမဲစက် ထင်ခဲ့သော်လည်း ပင်ကိုယ် ဓာတ်ခံ အားဖြင့် အဇာတသတ်မင်းသည် ဘာသာရေးနှင့် သွေးဝေးဟန် မတူ။ သူ့မျက်စိအောက်တွင် ရဟန်းများကိုရင်း၊ ပုဏ္ဏားများကိုရင်း၊ တိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊ ပရိဗိုဇ်များကိုရင်း၊ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့မြင် နေရသောအခါ ထိုသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ စသူတို့၏ အဖြစ်သနစ်နှင့် ၎င်းတို့ ပြုမူကျင့်ကြံခြင်း၏ ရလဒ်၊ အမြတ်၊ အကျိုး အာနိသင်များကို ခြေခြေမြစ်မြစ် သိချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအချိန်သည် ဘုရား အခေါ်ခံသူတွေ အလွန်များသော အချိန် ဖြစ်၏။ ပူရဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ စသော တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးတို့သည် ဗုဒ္ဓအောင်လံထူ၍ တလှုပ်လှုပ် ဝင့်ကြွားလျက် ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ ယင်း တိတ္ထိဆရာဘုရားကြီးများကို ယုံမှတ်ကိုးကွယ်နေကြသူမှူးမတ်များစွာတို့ အဇာတသတ်မင်း၏ အပေါ်တွင် ခစားလျက် ရှိနေကြကုန်၏။

တိတ္ထိတို့၏ တပည့် ဖြစ်သော ထိုမှူးမတ်များ၏ ဆွယ်ပိုးတိုက်တွန်းချက် အရ အဇာတသတ်မင်းသည် ထို တိတ္ထိထိပ်သီးဘုရားကြီး များနှင့် တွေ့ဆုံ ရဘူးခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် မိမိစိတ်ထဲတွင် ခိုးလိုးခုလု၊ အဖုအထစ် ဖြစ်ရှိသော ပြဿနာရပ်ကို ဖော်ထုတ်၍ ထိုတိတ္ထိများအား

www.dhammaransi.com

မေးလျှောက် ကြည့်လေသောအခါ "မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်" မကိုက်လေဘဲ အထင်နှင့် အမြင် ကွာဟပုံများနှင့် ကြုံနေရပြီး တိတ္တိတို့အပေါ်၌ အားမလို အားမရ ဖြစ်ပြီး ဤသို့နှင့်သာ အချိန်ကုန်လွန်လာခဲ့ရသည်။

တချိန်သော အခါတွင်မူ ဇီဝက၏ အဆွယ်အပိုး ကောင်းမှုကြောင့် အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့်လည်း တွေ့ခွင့်ရသွား၏။ တိတ္တိတို့၏ တပည့် မှူးမတ်များက "သူတို့ဆရာ ဘုရားကြီးများထံသို့ ရောက်အောင် အဇာတသတ်မင်းအား ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်း ကြလေသည့်နည်းတူ သမားတော်ကြီး ဆရာဇီဝကကလည်း ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်သတင်းများကိုဖော်ကျူးလျက်အဇာတသတ်မင်းအား ဘုရားသခင်နှင့် ဖူးတွေ့ချင်စိတ် ပေါက်လာအောင် ဆွဲဆောင် ခေါင်ချက်အရ ဗုဒ္ဓနှင့် ရှေးဦးစွာသောတွေ့ခြင်းဖြင့် တွေ့ဆုံရခြင်း ဖြစ်၏။

တွေ့ဆုံခွင့်ရသော နေရာကား ဆရာဇီဝက ပိုင်သော အမွာန် ဥယျာဉ်(သရက်ခြံကြီး) အတွင်း၌ ဖြစ်၏။ ဇီဝကသည် မယုံမရဲနှင့် လိုက်ပါလာသော အဇာတသတ်မင်းအား ဥယျာဉ်ထဲသို့ ရောက်လေသောအခါ—

"မင်းကြီး၊ အလယ်တိုင်ကို မှီလျက် အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူ၍ ရဟန်းတော်များ၏ ရှေ့၌ ထိုင်နေသော ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရားပါတည်း"

ဇီဝကက လက်ညှိုးညွှန်ပြလျှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုရားသခင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အလ္လာပ သလ္လာပ စကားပြောကြားပြီးသည့်နောက် ပြဿနာ တခုကို မေးမြန်းခွင့်ပြုပါရန်

www.dhammaransi.com

တောင်းပန်လေ၏။ ဗုဒ္ဓကလည်း "မေးလော့" ဟု ခွင့်ပြုတော်မူလျှင် ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေသတည်း။

"အရှင်ဘုရား၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုပညာ၊ ကိုယ်စီပါ" ဆိုသော အတိုင်း လူတို့သည် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက် အတတ်ပညာများကို သင်ကြားကြရပါ၏။ တတ်မြောက်လာသောအခါ ထိုပညာကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးခြင်း ပြုကြရပါသည်။

"ဥပမာ ဆင်စီး၊ မြင်းစီးအတတ်ကို တတ်ကျွမ်းသူကလည်း ထိုအတတ်ဖြင့်ပင် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းလျက် ရှိကြပါသည်။ ယို့အတူ ပန်းချီတတ်သူကလည်း ပန်းချီပညာဖြင့်ရင်း၊ ဂဏန်းသင်္ချာအတတ် တတ်ကျွမ်းသူကလည်း ထိုဂဏန်းသင်္ချာအတတ်ဖြင့်ရင်း၊ လယ်ယာကိုင်းကျွန်းကို အမှီပြု၍ လုပ်ကိုင်နေကြသော တောင်သူလယ်သမားများကလည်း လယ်ယာလုပ်ခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ရက်ကန်း အတတ်ပညာရှင်များကလည်း ရက်ကန်းဖြင့်ရင်း အသက်မွေးခြင်းပြုလျက် ရှိနေကြပါကုန်သည်။

"ဤသို့ မိမိတို့၏ အခြေအနေအလိုက် အသက်မွေးမှုနိုင်ကြခြင်းမှာ သင်ကြားတတ်မြောက်ထားသော အတတ်ပညာများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။သင်ယူလာခဲ့သော အတတ်ပညာ၏ အကျိုးကို သင်ရကျိုးနပ်စွာဖြင့် ခံစားကြရခြင်းဖြစ်သည်ဟု တပည့်တော် ခံယူထားပါသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုထိုသော အတတ်ပညာများနှင့် ပုံဟပ်၍ သာမညဖြာဟ္မဏတို့၏ ဖြစ်ရပ်ကို တပည့်တော် တွေးမိလာပါသည်။ လူတို့အဖို့၌ ပညာသင်ကြသည်။ သင်သောပညာ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ဒိဋ္ဌမျက်မြင် လက်တွေ့ ခံစားကြရသည်။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတော်များ အနေဖြင့် သက်နှံ့ဝတ်၍ အကျင့်သိက္ခာကို ကျင့်ခြင်း သည်လည်း အတတ်ပညာတရပ်ကို ချဉ်းကပ်ခြင်း မည်ပေသောကြောင့် လူတို့ အတတ်ပညာများ ကဲ့သို့ပင် ဒိဋ္ဌ မျက်မြင် လက်တွေ့ အကျိုးခံစားဘွယ် ရှိတန်ရာသည်ဟု တပည့် တော် ထင်ပါသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ အတွေး၌ ထင်သော်လည်း ရဟန်း တို့၏ ဒိဋ္ဌမျက်မြင် လက်တွေ့ အကျိုးဆိုသည်ကို တပည့်တော် အနေဖြင့် မြင်နိုင်စွမ်း၊ သိနိုင်စွမ်း မရှိပါသောကြောင့် အရှင် ဘုရားအား မေးလျှောက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းပြုခြင်း၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောအကျိုးကား အဘယ်ပါနည်း ဘုရား"ဟု မေးလျှောက်လေ၏။

ဤလျှောက်ချက်ကို ထောက်သောအားဖြင့် အဇာတသတ် မင်း၏ သန္တာန်၌ တစုံဘုရာကို ခြေခြေမြစ်မြစ်သိအောင် ရင်း မြစ်ကို လိုက်လေ့ရှိသော ဝါသနာဓာတ်ခံရှိကြောင်း ထင်ရှား လေသည်။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် အဇာတသတ်မင်းအား ဤသို့ မေးမြန်း တော်မူ၏။

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ ဤပြဿနာကို ငါ့အား မေးသကဲ့သို့ အခြား သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏတို့အား မေးကြည့်ခဲ့ဘူးသလော"

"မှန်ပါ၊ မေးခဲ့ဘူးပါသည် ဘုရား"

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ သင်မေးသော ပြဿနာကို ထိုသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏတို့က မည်သို့ ဖြေကြကုန်သနည်း။ သင်မင်းကြီးအား ဝန်မလေးခဲ့မူ ငါ့အား ပြောပြစေချင်၏"

www.dhammaransi.com

ထိုအခါတွင် အဇာတသတ်မင်း၏ နှုတ်ဖျားမှ (အတင်းစကား မဟုတ်သော်လည်း) အတင်းဆန်ဆန်စကားများ ထွက်လာကုန်တော့သည်။ ပူရဏကဿပ စသော တိတ္ထိဆရာကြီးများထံ မေးလျှောက်ခဲ့ပုံများ၊ ထိုဆရာကြီးတို့က ဖြေဆိုပုံများကို ခရာစေ့တွင်းကျ လျှောက်ထားလေ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ယင်းပြဿနာကို ပူရဏကဿပအား တပည့်တော် ရှေးဦးစွာ မေးကြည့်ခဲ့ဘူးပါသည်။ သူ၏ အဖြေကို တပည့်တော် မကျေနပ်ပါ။ တပည့်တော်မေးသည်က တခြား၊ သူဖြေသည်က တခြား ဖြစ်နေပါသည်။ တပည့်တော်က "ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုး"ကို မေးပါလျက် သူက သူ့ဝါဒဘက် ဆွဲ၍ သူက သူ၏ "ကံမဲ့ဝါဒ"ကို ဟောပြောလွှတ်လိုက်ပါသည်။ ပမာအားဖြင့် သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသည်နှင့် တူလှပါသည်။ ယင်းပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ထံမှလည်း ကျေနပ်၊ လက်ခံနိုင်လောက်သော အဖြေကို တပည့်တော် မရရှိခဲ့ပါဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ သူတို့လုပ်ပုံကို ရှုတော်မူပါဘုရား။ မက္ခလိဂေါသာလဆိုလျှင်လည်း နာမည်ကျော် ရောမ ကိုယ်တော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ သူ့အဖြေကလည်း ကိုးရိုးကားရား နိုင်လှသည်။ အမေး တခြား၊ အဖြေတမျိုး ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

"မင်းကြီး၊ သတ္တဝါတို့ စိတ်ညစ်ညူးရန် အကြောင်းသည် မရှိ။ အထောက်အပံ့သည် မရှိ။ အကြောင်း မရှိ၊ အထောက်အပံ့မ ရှိဘဲ သတ္တဝါတို့သည် စိတ်ညစ်ညူးကုန်၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် သူ၏ "နတ္ထိကဝါဒ" ကိုသာ တပည့်တော်အား ဟောလွှတ်

www.dhammaransi.com

လိုက်ပါသည်။ တပည့်တော်၏ မေးခွန်းကိုကား ဖြေကြားခြင်း မရှိပါ ဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ ဆရာကြီး ပကုဓကစ္စာယန သည်လည်း ထိုနည်းဋ္ဌင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။တောင်ကို မေးပါလျက် မြောက်ကို ဖြေသူနှင့် တူပါသည်။ တပည့်တော် မေးသည်က တခြား၊ သူ ဖြေပုံက တလွဲ ဖြစ်နေရုံမက သူကကည်း သူ့ဝါဒ ကိုသာ တပည့်တော်အား ဟောလွှတ်ပါသည် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့လျှင် တပည့်တော်သည် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုး ပြဿနာကို ပူရဏကဿပအစ သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တအဆုံး တိတ္ထိဆရာကြီး ခြောက်ဦးထံ ချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက်ခဲ့ဘူး သော်လည်း အချီးနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူတို့၏ ဝါဒရေးရာ တရားကိုသာ တပည့်တော်အား ဟော ဟောလွှတ်လိုက်ကြပါ သည်။ သို့ကြောင့် တပည့်တော်မှာ ယင်းပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ သိလည်း သိချင်၊ သိလည်း မသိရနှင့် ကသိကအောက် ဖြစ်လာ ခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပါပြီ။ ယခု အရှင်ဘုရားနှင့် တွေ့သော အခါတွင်၊တပည့်တော်၏ပြဿနာမှာပြေလည်သွားလိမ့်မည် ဟူ၍ ယုံကြည်အားထားပါသည့် အလျောက် မေးလျှောက်အပ်ပါ သည်။ တပည့်တော်အား ငဲ့ညှာတော်မူသောအားဖြင့် ဖြေကြား တော်မူပါဘုရား။ ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို သိထင် မြင်သာအောင် တပည့်တော်အား ပြတော်မူပါ ဘုရား" ဟူ၍ ရှည်လျားစွာ စုံစုံစေ့စေ့ လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓသည် မင်းကြီးအား ဤသို့ မြွက်ကြားတော် မူလေသတည်း။

www.dhammaransi.com

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ သင်၏ မေးခွန်း၊ သင် သိလိုသော အချက်ကို ငါ ဖြေအံ့။ မဖြေမီ သင့်အား ငါ တခု မေးလို၏။ သင် ချမ်းသာသလိုသာ ဖြေပါလေ။

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ ငါ ဆိုမည့် စကားကို သင် မည်သို့ ထင်သနည်း။ မြတ်သော မင်းကြီး၊ သင်မင်းကြီး အပေါ်တွင် သင့်အား ရေပူရေချမ်း ကမ်းလှမ်းပြုစုသူ ကျေးကျွန်၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတဦး ရှိသည် ဆိုကြပါစို့။ ထိုသူသည် တနေ့သော အခါတွင် လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဘောင်ကို ငြီးငွေ့သဖြင့် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ရဟန်းကျင့်ဝတ် မချွတ်စေရအောင် စောင့်ထိန်းတာ ရဟန်း တရားကို အားထုတ်၍ နေလေ၏။

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ သင်၏ ထိုကျေးကျွန်ယောကျ်ား ရဟန်းပြုသွားကြောင်း သတင်းကို မင်းချင်းယောကျ်ားများက သင့်ထံ လာ၍ လျှောက်ထားကြသောအခါ သင့်စိတ်တွင် မည်သို့ ရှိမည်နည်း။ ထိုရဟန်းဝတ် ကျွန်ယောကျ်ားကို အမြန်ပြန်၍ ခေါ်စေပြီးလျှင် ရှေးကနည်းတူ ထိုသူအား သင်မင်းကြီးအပေါ်တွင် ခိုင်းစေခြင်းပြုမည်လော"ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသူအား တပည့်တော်တို့ကပင် ရှိခိုးမှု၊ ပူဇော်မှု၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုမှုများကို ပြုကုန်ရာပါသည်။ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်း လေးပါးတို့ဖြင့်လည်း လှူကုန်ရာပါသည် ဘုရား" ဟူ၍ လျှောက်၏။

"မြတ်သော မင်းကြီး၊ သင် မည်သို့ ထင်သနည်း။ သင်၏ ကျေးကျွန် ဖြစ်လျက် ထိုယောကျ်ားအား အဘယ်ကြောင့် ရှိခိုးခြင်းပြုရာဘိသနည်း"

www.dhammaransi.com

"အရှင်ဘုရား၊ ထိုသူကား ရှေးကလို မင်းချင်းယောက်ျား မဟုတ်လေတော့ဘဲ ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့်ပါ ဘုရား"

"မြတ်သောမင်းကြီး သို့ဖြစ်တပြီကား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး သည် ရှိသလော၊ မရှိသလော"

ဤသို့ မေးလိုက်သောအခါ၌ကား မင်းကြီး၏ အသွင်သည် ရုတ်ချင်း ကြည်လင်သွားသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ သွက်လက်စွာပင် လျှောက်ထားလေ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းဖြစ်ရကျိုးသည် ဧကန် ရှိပါသည်။ ဧကန် ရှိကြောင်းကို တပည့်တော် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လာပါပြီ ဘုရား"

"မြတ်သောမင်းကြီး၊ သင့်အား ငါ ရှေးဦးစွာ ပြအပ်သော သာမညဖလ=ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကား ဤသည်ပင်တည်း။ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဆင်းရဲသူ ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသူ ဖြစ်စေ၊ မှူးဆိုး ဖြစ်စေ၊ တံငါ ဖြစ်စေ၊ လယ်သမား ဖြစ်စေ၊ ကုန်သည် ဖြစ်စေ၊ စာရေးစာချီ ဖြစ်စေ၊ မည်သူမဆို အကြင်သူသည် လူ့အဖြစ်ကို စွန့်လျက် သာသနာ့ဘောင် ဝင်၍ သင်္ကန်းဆီးကာ ရဟန်းကျင့်ဝတ်ကို ကျင့်လေသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုသူသည် ပြည်ပိုင်ရှင် မင်း စသူတို့၏ အပူဇော်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်လာသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုနောက် ဗုဒ္ဓသည် မင်းကြီးအား စူလသီလ၊ မဇ္ဈိမသီလ၊ မဟာသီလ အကြောင်းတို့ကို ခွဲခွဲခြားခြား သန့်၍ သန့်၍ ဟောကြားတော်မူလေရာ အဇာတသတ်မင်းအဖို့ သူ၏ စိတ် သန္တာန်၌ တသွင်သွင်စီးလာခဲ့သော ပြဿနာရေစီးကြောင်းမှာ

ကောသွား လေပြီတည်း။ သံသယ ပြောင့်ခလုတ် ဟူသမျှ အကြွင်းမဲ့ ပြုတ်ကုန်လေပြီတည်း။ လူတို့ တတ်မြောက်ထားသော အတတ်ပညာရပ်များ၏ အကျိုးကို အသက်မွေးမှုရခြင်းအားဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရဘိသကဲ့သို့ ရဟန်းအဖြစ်၏ အကျိုးအာနိသင်ကိုလည်း ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရပါတကားဟူ၍ အကြွင်းမဲ့ သိရှိရလေပြီတည်း။

"မြတ်သောမင်းကြီး၊ စင်စစ်မူကား သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် စပ်၍ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရ။ ဘိသိက်သွန်းပြီးသော၊ ရန်သူကို ပယ်ပြီးသော မင်းသည် ရန်သူနှင့်စပ်၍ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ ဤအတူ ဤသို့ သီလနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည် သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် စပ်၍ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရ။ ထိုရဟန်းသည် ဤမြတ်သော သီလအစုနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ မိမိသန္တာန်၌ အပြစ်ကင်းသော ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။ မင်းကြီး၊ ဤရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် သီလနှင့် ပြည့်စုံပေ၏"ဟူ၍ သမဏသီလ၏ အကျိုးကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်လှစွာသော အမူအရာဖြင့် မြတ်ဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်လေ၏။

"အရှင်ဘုရား၊ ဟောကြားအပ်သည့် တရားတော်ကား အလွန် နှစ်သက်ဘွယ် ရှိလှပါပေသည်။ တပည့်တော်အဖို့ အသိဉာဏ် ရှင်းရှင်းနှင့် အလင်းရောင် ရရှိပါတော့သည်။ အရှင်ဘုရား၊ ဤနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို

www.dhammaransi.com

ဆည်းကပ်၊ မြတ်နိုး၊ ကိုးကွယ်စရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တပည့်တော်အား ရတနာသုံးပါးနှင့် ရင်းချာသော ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်သည် မိုက်မဲ၊ တွေဝေ၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက်၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းလှသော ပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်မိခဲ့ပါသည်။ ထိုအပြစ်သည် တပည့်တော်အား လွှမ်းမိုးလျက် ရှိနေပါ၏။ တပည့်တော်သည် တရားစောင့်သော၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော် (ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး)ကို မင်းစည်းစိမ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သတ်မှားခဲ့မိပါ၏။မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်တော် ကျူးလွန်မှားခဲ့မိသည့် ထိုအပြစ်ကို နောင်သောအခါ စောင့်စည်းခြင်းငှာ 'အပြစ်'ဟု လက်ခံတော်မူပါ ဘုရား"

အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်ဘုရားနှင့် တရား၊ သံဃာတော်ကို ကြည်ညို၍ ဥပါသကာအဖြစ် ဘုရားထံတော်၌ ခံယူပြီးနောက် မိမိ၏ အပြစ်များကိုပါ ဖော်ထုတ် ဝန်ခံ လျှောက်ထားခြင်း ပြုလေသော်-

"မြတ်သောမင်းကြီး၊ မိုက်မဲ၊တွေဝေ၊မလိမ္မာသည့်အလျောက် အပြစ်သည် သင့်အား လွှမ်းမိုးသွားခဲ့၏။ မိမိ၏ ခမည်းတော် ရင်းကိုပင်လျှင် သတ်မှားခဲ့မိ၏။ ထိုအပြစ်ကို အပြစ်မှန်းသိစွာဖြင့် ကုစားပေသောကြောင့် သင်၏အပြစ်ကို 'အပြစ်'ဟု ငါတို့လက်ခံကုန်၏။အပြစ်ကို အပြစ်ဟုမြင်၍ (အပြစ်မှန်းသိရ၍) ကုစား၏။ စောင့်စည်း၏။ ဤအပြုအမူသည် ကောင်းသော ပြုမူခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်းပေတည်း" ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်တွင်မူ အဇာတသတ်မင်းသည် အချိန်လင့်သည်နှင့် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ရိုသေစွာ ကန်တော့ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏

www.dhammaransi.com

ရွှေတော်မှောက် အမ္ဗာန်ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေသတည်း။

ထိုအခါ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် အဇာတသတ်မင်း၏ အကြောင်းနှင့် စပ်၍ ရဟန်းတို့အား မြွက်ကြားတော်မူလေသည်ကား–

"အို ရဟန်းတို့၊ ဤမင်းသည် မိမိတည်ရာ၊ မိမိဘ၀ကို မိမိပင် တူးဖြိုခဲ့၏။ မိမိကိုယ်ကိုပင် မိမိဖျက်ဆီးခဲ့၏။ ဤမင်းသည် ၎င်း၏ခမည်းတော်ကိုသာ မသတ်မိခဲ့လျှင်မူကား ဤမင်းအား ဤနေရာ၌ပင်လျှင် ကိလေသာ မြူအမှေးတို့မှ ကင်းဝေးသန့်စင်သော မျက်စိ(သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်)သည် ဧကန်ပင် ဖြစ်ပေါ်လေရာ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မြွက်ကြားလေသည့်အချိန်တွင် အဇာတသတ်မင်းကား အမ္ဗာန်ဥယျာဉ်ကြီး၏အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဆင်ဖြူတော်ကြီး၏ကျောက်ကုန်းထက်တွင်တရွေ့ရွေ့နှင့်ပါသွားလေသတည်း။

(သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်၊ သာမညဖလသုတ်၊ ဆင်ရှမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၆)

နွားကျောင်းသား ဥပုသ်

ဗုဒ္ဓခေတ်က သာသနာပြုသူများကို သန်းခေါင်စာရင်းကောက်သော် ဝိသာခါမပါလျှင် ပြည့်စုံပြီဟု မဆိုနိုင်။ သာသနာပြုသူတို့အနက်တွင် ဝိသာခါသည် ထင်ရှားသော အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဝိသာခါသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်၏အရှေ့ဘက်မျက်နှာ၌ပုဗ္ဗာရုံအမည်တွင်သော ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူခဲ့၏။ ကျောင်းအမကြီးဝိသာခါဟု ဟိုးလေးတကျော်ကျော်ဖြစ်လာ၏။

အလှူရေစက်လက်နှင့်မကွာဆိုသောဆောင်ပုဒ်သည် ဝိသာခါအတွက် ထုတ်ထားသည့်ဆောင်ပုဒ်ဟူ၍ပင် ဆိုထိုက်၏။ လှူသည်။ တန်းဘည်။ ပေးသည်။ ကမ်းသည်။ စွန့်ကြဲသည်။ ဥပုသ်ဆောက်တည်သည်။ အလွန်ကောင်းသော ဤအလုပ်၊ ထိုအလုပ်များကား ဝိသာခါ၏အလုပ်များဖြစ်၏။

ထိုနေ့ကား ဥပုသ်နေ့ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းအမကြီးဝိသာခါတယောက် ဘယ်ကိုများရောက်နေလေဘိဟု မေးစရာမလို။ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ ဥပုသ်စောင့်နေကြောင်းကို ခေတ်ကလေးများကအစ သိနားလည်နေကြ၏။

---

www.dhammaransi.com

"ဝိသာခါ၊နေမွန်းတည့်အချိန်ကြီးမှာ ဘယ်ကလာသနည်း"

"သည်ကနေ့ဥပုသ်နေ့မှာ တပည့်တော်မ ဥပုသ်စောင့်ပါသည်ဘုရား"

မေးသူကား ဗုဒ္ဓ၊ဖြေသူကား ဝိသာခါဖြစ်၏။ ဝိသာခါနှင့် ဥပုသ်၊ ဥပုသ်နှင့်ဝိသာခါမှာ လုံးထွေးနေ၏။ဝိသာခါအဖို့ ဥပုသ်မစောင့်သောနေ့ဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်။

ဗုဒ္ဓသည် ဥပုသ်သည်ကျောင်းအမကြီးဝိသာခါကိုအကြောင်းပြု၍ ဥပုသ်တရား ဟောကြားတော်မူ၏။ ဥပုသ် စောင့်ကြသည်ဆိုသော်လည်း စောင့်ရကျိုးမနပ်၊ အဖတ်မတင်သောဥပုသ်များရှိတတ်ကြောင်း၊ ယင်းဥပုသ်မျိုးမဖြစ်ရအောင် ကြပ်ကြပ်သတိထားဘို့လိုအပ်ကြောင်းကို အခြေခံလျက် ထိုနေ့ ဥပုသ်နေ့တွင် ဝိသာခါအား ဥပုသ်ဋ္ဌီကာကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ဖော်မြွက်ကြားတော်မူ၏။

"ဝိသာခါ၊ ဥပုသ်သုံးမျိုးရှိ၏။ သင်မှတ်ဘိလော့"

(၁) ဂေါပါလ ဥပုသ်တမျိုး၊

(၂) နိဂဏ္ဌ ဥပုသ်တမျိုး၊

(၃) အရိယ ဥပုသ်တမျိုး၊

ဤသုံးမျိုးဟူ၍ မှတ်။

(၁)ဂေါပါလဥပုသ်။ ။ဝိသာခါ၊ ဂေါပါလ ဥပုသ်ဆိုသည်ကား နွားကျောင်းသားဥပုသ်ဟု ငါဆို၏။ ဝိသာခါ၊ နွားကျောင်းသားအကြောင်းကို သင်အဘယ်သို့သိဘူး၊ကြားဘူးသနည်း။

www.dhammaransi.com

သည်လိုဝိသာခါ၊ နွားကျောင်းသားသည် နေ့လယ်တွင် နွားများကို ကျောင်း၏။ ညနေစောင်းသောအခါ နွားများကို အိမ်ပြန်၍သွင်းလာပြီး နွားရှင်များထံ အပ်ရ၏။ အပ်ပြီးသော အခါ ထိုနွားကျောင်းသားသည် နေ့လယ်က အဖြစ်အပျက် များကို ပြန်၍ စဉ်းစားပြန်လေ၏။

“ငါသည်ကနေ့ ဘယ်နေရာမှာ နွားကျောင်းခဲ့သည်။ ဘယ် ကန်ထဲ၊ ဘယ်ချောင်းထဲမှာ နွားများကို ရေတိုက်ခဲ့သည်။ နက်ဖြန်ခါ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်တောမှာ ငါ နွားကျောင်းမည်။ ဘယ်ရေကန်၊ ဘယ်ချောင်းမှာ နွားရေချမည်။ နွားကျောင်းရင်း ဘာတွေ၊ ဘာတွေကို ငါလုပ်ဦးမည်။” ဟူ၍ ဤသို့ နောက်ကြောင်းကိုလည်းစဉ်းစားပြန်သည်။ ရှေ့အကြောင်း ကိုလည်း တခြားတခေါက်ကြီးတွေး၍ အစီအစဉ် ပြုလုပ်သည်။ ဤသည်ကားနွားကျောင်းသား၏ဖြစ်ရပ်တည်း။

ဝိသာခါ၊ အချို့အချို့သော ဥပုသ်သည်များသည် ဤနွား ကျောင်းသားနှင့် အလားတူ၏။ နွားကျောင်းသား တွေးသကဲ့သို့ တောင်တွေး၊ မြောက်တွေးနှင့် အတွေးညွန့်အိုင်ကြီး ထဲတွင် ကျွဲရိုင်းကြီး လူးသကဲ့သို့ လူးနေ၏။

ငါ သည်ကနေ့ ဘာဟင်းနှင့်ထမင်းစားသည်။ ဟင်းကောင်း ချင်လျက် ဆား အတန်မြက်သည်။ ထမင်း စားပြီးသောအခါ ငှက်ပျောသီး စား သေးသည်။ သည်ကနေ့တော့ ဟုတ်ပါစေတော့ နက်ဖြန်အတွက် ဘာဟင်းချက်စားရလျှင် ကောင်းမည်လဲ၊ ဘာ အသီး စားရလျှင် ကောင်းလေမည်လဲဟူ၍ ထိုသူသည် ဤသို့ စိတ်ကူးယဉ်ကာ မက်မောခြင်း အဘိဇ္ဈာစိတ်ဖြင့် တနေကုန် လေ၏။

www.dhammaransi.com

ဝိသာခါ၊ ဤဥပုသ်မျိုးကား နွားကျောင်းသားဥပုသ်တည်း။ ဤနွားကျောင်းသား ဥပုသ်မျိုးကို ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ခြင်းကား အကျိုးလည်းမများ၊ အာနိသင်လည်းမရှိ။ အသွေးအရောင်လည်း မပြောင်။ ပျံ့နှံ့ခြင်းလည်း မရှိချေ။

(၂) နိဂဏ္ဌဥပုသ်။ ။နိဂဏ္ဌဥပုသ်ကို မှတ်ဦးလော့။ ရဟန်းဇာတ်နွယ်ဝင် နိဂဏ္ဌဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ရှိကုန်၏။ ယင်းတို့၏ကျင့်သုံးနည်းကား တမူ ထူးခြားချေ၏။ သူတို့သည် သူတို့၏တပည့်တပန်းကို ဤသို့ ဆောက်တည် ကျင့်သုံး စေကုန်၏။

ချစ်တပည့် အမောင်ယောကျ်ား၊ သည်ကိုလာလော့။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ဤအရပ် လေးမျက်နှာ ယူဇနာတရာထက်ဝန်းကျင်၏ အပြင်ဘက်တွင် ရှိနေကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကျရောက်စေမည့် လက်နက်များကို ချထားလေလော့။ ယင်းသတ္တဝါတို့အား တစုံတရာ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းများမပြုလေနှင့်ဟူ၍ဆောက်တည်စေကုန်၏။ ဤသို့အားဖြင့် အချို့သော သတ္တဝါတို့အား သာစေ၊ ချမ်းသာစေ၊ တချို့သော သတ္တဝါတို့အား နာစေ၊ ဆင်းရဲစေရန် ဆောက်တည်စေကုန်၏။ (သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့အပေါ်၌ မေတ္တာပျံ့နှံ့ခြင်းမရှိ၊ မိုးကွက်ကျားရှာသည်နှင့် တူ၏။)

ဝိသာခါ၊ နာဦးလော့။ ထိုသူတို့သည် ဥပုသ်နေ့များတွင် တပည့်တပန်းတို့အား ဤသို့ ဆောက်တည် ခိုင်းကုန်၏။ "ချစ်တပည့် အမောင်ယောကျ်ား၊ လာလော့၊ သင်၏ အဝတ်အစားအားလုံးကို ချွတ်လိုက်ဘိလော့။ ငါဆိုသလို လိုက်၍ ဆိုလော့။ 'ငါသည်တစုံတခုသောအရပ်ဒေသ၊ တခုခုသော အချိန်အခါဝယ် တစုံတယောက်သော သူ့အတွက် မည်သည့် ကြောင့်ကြမှုမျ

www.dhammaransi.com

မဖြစ်။ ငါ၏ အတွင်းအပ သန္တာန်ဝယ် တခုခုသော ပရိက္ခရာ၌သော်လည်း ကြောင့်ကြမှုမရှိ။'ဤသို့ဆိုလေ့ဟူ၍ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ (အားလုံးအပေါ်၌ သံယောဇဉ်ပြတ် ဖြတ်တောက်ဆောက်စေခြင်းပင်တည်း။)

ဝိသာခါ၊ ဤသို့ပင်သံယောဇဉ်ပြတ် ဖြတ်တောက် ဆောက်တည် စေငြားသော်လည်း ပြတ်ခြင်းကား မထင်၊ထိုဆောက်တည်သူ၏ မိဘတို့ကလည်း သည်ဟာ ငါ့ သားဟူ၍ ကိုယ့်သားမှန်းသိနေကြကုန်သည်။ ထိုဆောက်တည်သူကိုယ်၌ကလည်း သည်ဟာ ငါ့မိဘ၊ သည်ဟာ ငါ့သား၊ ငါ့သမီး၊ သည်ဟာ ငါ့မယားဟူ၍ မိဘမှန်း၊ သားသမီးမှန်း၊ မယားမှန်း သိနေသည်ပင်တည်း။ အားလုံးအပေါ် ပြတ်သည်၊ ကြောင့်ကြမှု၊ တွယ်တာမှု ဘာမျှမရှိသော်လည်း မပြတ်သည်မှာ ထင်ရှား၏။

ဝိသာခါ၊ဤသို့လျှင်သည်နေရာမှာ သစ္စာ၊ထိုနေရာ ကျသော်မုသားစကားဆိုခြင်းကိုဆောက်တည်စေသည်မည်၏။ဤဆောက်တည်နည်းကိုမူ မမှန်သော ဆောက်တည်ခြင်းဟု ငါဆို၏။ဘာမျှကြောင့်ကြမှု မရှိဆိုသော ထို ဆောက်တည် သူသည် တည၌လွန်မြောက်၍ နံနက်မိုးသောက်ပြီးဆိုလျှင်ပင် မည်သူကမျှ မပေးဘဲလျက် အစားအစာကို ကိုယ်တိုင်ယူ၍ စားလေ တော့သည်။ နိဂဏ္ဌဥပုသ်ကား ဤသို့ဖြစ် သတည်း။ ဤနိဂဏ္ဌဥပုသ်မျိုးကိုဆောက်တည်းခြင်းကား အကျိုးလည်းမများ၊ အာနိသင်လည်းမရှိ၊ အခသွေးအရောင်လည်း မပြောင် ပျံ့နှံ့ခြင်းလည်း မရှိချေ။

(၃) အရိယာဥပုသ်။ ။ညစ်နွမ်းနေသော စိတ်ကို မညစ်နွမ်းအောင် လုံ့လပြုခြင်း ဖြူစင်စေခြင်း၊ ဖြူစင်အောင် ပြုခြင်းသည် အရိယာပုသ် မည်ပေ၏။

---

www.dhammaransi.com

ဝိသာခါ၊ ညစ်နွမ်းနေသောစိတ်ကို ဖြူစင်အောင် ဆေးကြောနည်းကား ဤသို့တည်း။ ဝိသာခါ၊ ဥပမာအားဖြင့် ညစ်နွမ်းနေသော ဦးခေါင်းကို သန့်ပြန့်စေလိုသော် တရော်၊ ကင်မွန်းစသည်တို့ဖြင့် ဆေးကြောလျှင် သန့်ပြန့်လာသကဲ့သို့ ထိုအတူ ညစ်နွမ်းစိတ်ကိုပြေပျောက်အောင်ဖျောက်လိုသော်၊ဖြူစင်သန့်ပြန့်သောစိတ်၊ညစ်ကြေးကင်းစင်၍ ဖြူဆွတ်သောစိတ် ဖြစ်လာ စေလိုသော် ဘုရားအာရုံ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အောက်မေ့ ခြင်းဖြင့် ဆေးကြောရာ၏။ ဂုဏ်တော်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့သည် ရှိသော် စိတ်သည် ကြည်လင်လာ၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လာ၏။ စိတ်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်းမှန်သမျှ လွင့်စင် ပပျောက်ကုန်၏။ ငါးပါး၊ရှစ်ပါး၊ဆယ်ပါးသီလများကို မကျိုး မပေါက်ရအောင် ဆောက်တည် ထိန်းစောင့်ခြင်းပြု၏။

ထိုသူကို ဗြဟ္မာဥပုသ် ကျင့်သုံးသူ၊ ဘုရားသခင်နှင့် အတူနေရသူ၊ ဘုရားကို အာရုံပြု၍ စိတ်ကြည်လင်နေသူ၊ ဝမ်းမြောက်သူဟု ဆိုအပ်၏။ ညစ်နွမ်းသော စိတ်သည် ဤသို့လုံ့လပြု ကုစားခြင်း အားဖြင့် ဖြူစင်စေနိုင်၏။ ဤအရိယာ ဥပုသ်ကို စောင့်ထိန်းခြင်းကား အကျိုးလည်းများ၏။ အာနိသင်လည်း ရှိ၏။ အသွေးအရောင်လည်း ပြောင်၏။ ပျံ့နှံ့ခြင်းလည်း ရှိပေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ဤအရိယာဥပုသ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျယ်များစွာဆို၏။ ဤတွင် အချုပ်မျှသာ ဖော်ပြ ထားပါသည်။)

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ တိကနိပါတ်၊ မဟာဝဂ်၊ ဥပေါသထသုတ်၊ ၂၀၆၊ ဆဋ္ဌမူ။)

---

www.dhammaransi.com

(၃၇)

ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ဆုံသည့်တိုင်အောင်

အိမ် သာသော် ဧည့်လာ၏။ အိုးထိန်းသည် ဘဂ္ဂဝ၏အိမ်သည် အတော်ကလေး သာသာယာယာ ရှိပုံ ရသည်။ သူ့အိမ်သည် ဧည့်နှင့်ပြတ်သည်ဟူ၍ မရှိသလောက်ပင်။ လူဧည့်သည်သာ မက ရံခါရံခါ ရဟန်း ဧည့်သည်များပင် သူ့အိမ်၌ တွေ့ရတတ်သေး သည်။

ယခု သူ့အိမ်တွင် ရဟန်းဧည့်သည်တပါး တည်းခိုလျက်ရှိနေ ဆဲတွင် သူ့အိမ်ရှေ့မှ ရဟန်းဧည့်သည်တပါး ရောက်လာ ပြန်လေ ပြီကော။ ထိုရဟန်းကား အခြားမဟုတ်၊ ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ် ဘုရား ဖြစ်ချေ၏။ ဘုရားသခင်သည် မဂဓ တိုင်းတခွင် ဒေသ စာရီ လှည့်ရာမှ ဘဂ္ဂဝနေထိုင်သော ရာဇဂြိုဟ်သို့ တမင်တကာ ဝင်ရောက်တော်မူလာခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်၌ အိုးလုပ်စားသူ ဘဂ္ဂဝသည် အိမ်ရှေ့တွင်အိုးလုပ် နေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် သူ့အိမ်ရှေ့သို့ ရပ်လာသောအခါ ဘဂ္ဂဝသည် နေရာမှထ၍ ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းပြုလေ။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဘဂ္ဂဝ၊ သင့်အား ဝန်မလေးခဲ့သော် သင့်အိမ်မှာ ဘညတာမျှ ငါ တည်းခိုလိုပေ၏။

www.dhammaransi.com

ဘဂ္ဂဝ။ ။အရှင်းဘုရား၊ တပည့်တော်အဖို့ ဝန်မလေးပါ ဘုရား။ သို့ရာတွင် ညော့်သည်ရဟန်းတပါး ရောက်နှင့်လျက်ရှိနေပါသည်။ ညော့်သည် ထိုရဟန်းက ခွင့်ပြုခဲ့ပါသော် တပည့်တော် အိမ်မှာ ချမ်းသာတော်မူသလို သီတင်းသုံးနိုင်ပါသည် ဘုရား။

ဘဂ္ဂဝက ညော့်သည်ရဟန်းထံ ကျေနပ်မှု ရယူရန် လွှဲလိုက်သည်။ ဗုဒ္ဓသည် ထိုညော့်သည်ရဟန်း တည်းခိုနေသော အခန်းဆီသို့ သွားလေသည်။

ရောက်နှင့်နေသော ရဟန်းကား ဘုရားထက်ပင် အသက်ကြီးသူ ရဟန်းအိုကြီးဖြစ်၏။အမည်ကား ပက္ကုသာတိဟုတွင်၏။ တက္ကသိုလ်မြို့တော်နှင့် ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍ ရဟန်းပြုပြီး ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရန် အလို့ငှာ လာရင်း ဘဂ္ဂဝအိမ်၌ဝင်၍ ခေတ္တတည်းခိုနေခြင်း ဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ သင့်အား အကယ်၍ ဝန်မလေးခဲ့သော် သည်အခန်းမှာ တညတာမျှ ငါ တည်းခိုပါရစေ။

ပက္ကုသာတိ။ ။ငါ့ရှင်၊ တည်းခိုနိုင်ပေ၏။ ဤအခန်းသည် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှိလှ၏။ နေလောက်ပါသည် ငါ့ရှင်၊ အလိုရှိသလို နေတော်မူပါ။

ဤသို့ ခွင့်ပြုချက်ရလျှင် ဗုဒ္ဓသည်အခန်းတွင်းဝင်၊မြက်ဖျာကို ခင်းကာ ၎င်း၏ အထက်၌ ထက်ဝပ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ၏။ ထိုည အဖို့ ညလုံးပေါက် ဗုဒ္ဓသည် ဤသို့ တင်ပလ္လင်ခွေ ထိုင်နေတော်မူခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေ၏။ တခန်းတည်း အတူနေ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီးလည်း ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် ညလုံးပေါက် ထိုင်လျက်သား အချိန်ကုန်စေလေသည်။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓသည် ထိုင်လျက်မှ တချက်တချက် ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီးဘက်သို့ကြည့်ကာ မသိမသာအကဲခတ်တော်မူသည်။ ထို့အတူပင် ပက္ကုသာတိကလည်း တခါတခါလှည့်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓကို အကဲခတ်၍ ကြည့် ကြည့်နေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီး၏ ဥပဓိရုပ်ကို ကြည့်၍ အကဲခတ်ရင်းမှ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်လာ၏။ "ဤရဟန်းသည် ရည်ရည်မွန်မွန်ရှိလှ၏။ လူရည်လည်း သန့်သည်။ အနေအထိုင်လည်း ကျစ်လစ်သိမ်မွေ့သည်။ ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်ဖြစ်လေသနည်း။ သူ့ကို အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်း ကြည့်လျှင်ကောင်းမည်။ မေးမြန်းကြည့်ဦးမည်"ဟု အကြံ ဖြစ်လာသည်။

ထို့နောက် ဗုဒ္ဓကပင် စတင်လှုပ်ရှားလိုက်၏။ ထိုအခါ တိတ်ဆိတ် နေသော အခန်းယံတွင်းမှ အသံနှစ်သံ လွှင့်ပျံ၍ ထွက်လာ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း သင် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်ရွယ်၍ ရဟန်းပြုလာသနည်း။သင်၏ဆရာကား မည်သူနည်း။သင်သည်မည်သူ၏တရားကို နှစ်သက်ပါသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓသည် မသိ၍ မေးခြင်းမဟုတ်။ဤဘဂ္ဂဝအိမ်သို့မရောက်မီကပင် ပက္ကုသာတိသည် မည်သူ ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိတော်မူပြီး ဖြစ်၏။ သို့ပါလျက် မေးလိုက်သော အကြောင်းရှိသဖြင့်၊ ဝါ၊ ဤသို့ မေးမြန်းခြင်း ပြုလေမှသာ ပက္ကုသာတိ၌ လွတ်မြောက်ခြင်းအကျိုး ထိတွေ့ခံစားရမည် ဖြစ်သောကြောင့် မေးတော် မြန်းတော်မူခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအမေးကို ပက္ကုသာတိလည်း ကောင်းစွာ ဖြေပေ၏။

---

www.dhammaransi.com

ပက္ကုသာတိ။ ။ငါ့ရှင်၊ သကျပုတ္တသာကီဝင်မျိုးမှထွက်၍ ရဟန်းပြုသော ရဟန်းဂေါတမဟူ၍ ရှိပေ၏။ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ ကျော်စောသတင်းကား အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့၌ ပျံ့လျက်ရှိနေပါ၏။ မြတ်စွာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အရဟံဂုဏ်တော်၊ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိရန်မလွယ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို ဆရာမရှိ၊ မိမိအလိုလို သိတော်မူပေသောကြောင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကိုးပါးသောဂုဏ်တော်တို့၏ သခင်ဟု အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ ထင်ရှားကျော်စောလျက် ရှိပါသည်။ ငါ့ရှင် အကျွန်ုပ်သည် ထိုကိုးဂုဏ်သခင် ရဟန်းဂေါတမကို ရည်ရွယ်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ပါ၏။ ထိုရဟန်းဂေါတမကား ကျွန်ုပ်၏ ဆရာပါတည်း။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ရဟန်းဂေါတမ၏ တရားတော်ကို အလွန် နှစ်သက်ပါသည်။

ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီးကား သူ့ခမျာ ဘုရားသခင်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်နေရပါတုံလျက်လည်း ဘုရားမှန်းကား မသိရှာသေး။ သို့သော် သူ့တကိုယ်လုံးကိုကား မြတ်ဗုဒ္ဓထံ ပုံ၍ အပ်နှံထားပြီ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသည်သူ့အားဆက်၍ မေးတော်မူပြန်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ယခုအခါ သင်၏ ဆရာဖြစ်သော ရဟန်းဂေါတမသည် အဘယ်မှာပါနည်း။

ပက္ကု။ ။ငါ့ရှင်၊ ဥတ္တရဇနပုဒ်တို့၌ သာဝတ္ထိ မည်သော မြို့တမြို့ရှိ၏။ ထိုမြို့သည် အလွန်သာယာ စည်ကားသော မြို့ဟု ထင်ရှား၏။ ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ရဟန်းဂေါတမသည် ထိုသာဝတ္ထိမြို့မှာ ရှိပါသည်။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ သင့်ဆရာဖြစ်သော ရဟန်း ဂေါတမကို သင် မြင်ဘူးပါသလား။ မြင်လျှင်ကော သင် သိပါမည်လား။

ပက္ကု။ ။ငါ့ရှင်၊ ကျွန်ုပ်သည် ရဟန်း ဂေါတမကို ယခုအချိန်ထိ တကြိမ်တခါဘူးမျှ မြင်ဘူးခြင်း မရှိသေးပါ။ မြင်လျှင်လည်း ကျွန်ုပ် သိမည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ဆရာကို ဖူးတွေ့လိုသော ဆန္ဒဖြင့် ကျွန်ုပ်လာခဲ့ရင်း ဤဂေဟာတွင်ခေတ္တဝင်ရောက် တည်းခိုခြင်း ဖြစ်ပါသည် ငါ့ရှင်။

ရိုးသားစွာ ဖြေဆိုနေသော ပက္ကုသာတိရဟန်း၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ဤအမျိုးကောင်းသားကား ငါ့ကိုတကြိမ်တခါမျှ ဖူးတွေ့ရခြင်း မရှိဘဲလျက်ပင် ငါ့ကို ဆရာတင်လျက် သူရဟန်းပြုလာချေသည်။ ငါ သူ့ကို ချီးမြှောက်ထိုက်သည်။ သူ့ကို တရားဟောရလျှင် ကောင်းမည်ဟူ၍ ဗုဒ္ဓအား အကြံဖြစ်လာသည်။ ဗုဒ္ဓသည် ထိုအကြံကို လက်တွေ့အားဖြင့် အကောင်အထည် ဖော်လေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ငါ့တရားကို နာလိုဘိ မူကား သင့်အား ငါ တရားဟောအံ့။

ပက္ကု။ ။ကောင်းပါ၏ ငါ့ရှင်၊ ကျွန်ုပ်နာပါအံ့။

ဗုဒ္ဓ။ ။သို့ဖြစ်ဘိသော် ရဟန်း၊ ဂရုစိုက်၍ နာလော့။ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းလော့။

ဤသို့ ညွှန်ကြားပြီးနောက် ဗုဒ္ဓသည် ပက္ကုသာတိရဟန်းနှင့် လိုက်ဖက်မည့် ဓာတ်တရားကို ရွေးချယ်၍ ဟောကြားတော်မူလေ၏။ ဓာတ်တို့၏သဘာဝ အချက်အလက်များကို တဆင့်ထက်တဆင့် တဖြည်းဖြည်း အသေးစိပ်၍ စိတ်၌၊ နှလုံးထဲ၌ စွဲထင်လာအောင် ပြတော်မူ၏။

www.dhammaransi.com

ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဟူသမျှသည် ဓာတ်ခြောက်ပါး၏ အစုအဝေးမျှသာ ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတိုင်း ဓာတ်ခွဲကြည့်သော် 'မြေဓာတ် (ပထဝီ)၊ ရေဓာတ် (အာပေါ)၊ လေဓာတ် (ဝါယော)၊ မီးဓာတ် (တေဇော)၊ ဟင်းလင်းပွင့်ဓာတ် (အာကာသ)၊အသိဓာတ်(ဝိညာဏ)'ဟူသော ဤဓာတ်[၆]ပါး ကိုသာ တွေ့ရ၏။ သင့်မှာလည်း ဤဓာတ်ခြောက်ပါး၊ ငါ့မှာ လည်း ဤခြောက်ပါးရှိ၏။ သင်သည်လည်း ဤဓာတ်ခြောက်ပါး နှင့် လူ၊ ငါသည်လည်း ဤဓာတ်ခြောက်ပါးနှင့် လူသာ ဖြစ်၏။

(၁) ပထဝီ မြေဓာတ်

ရဟန်း၊မြေဓာတ်ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ယင်းမြေဓာတ်၏ သဘောကား မည်သို့ ဖြစ်လေသနည်း။

ရဟန်း၊ အချို့မြေဓာတ်သည် ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်၏။ အချို့ မြေဓာတ်ကား ကိုယ်ပမှာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လေရာ သင့်ကိုယ်တွင်းမှာ မည်သည့် မြေဓာတ်တွေ တည်ရှိနေလေသနည်း သင့်ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်တည်နေသော မြေဓာတ်များကို ရှာကြည့်ကြရအောင်။

ရဟန်း၊ မြေဓာတ်ကို ရှေးဦးစွာ ဤသို့ မှတ်ထားဘိလော့။ အကြင်ရုပ်သည် ကြမ်းတန်း၏။ ခက်မာ၏။ ကိုယ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်၏။ တဏှာက စွဲအောင် ဆွဲဆောင်ထား၏။ ထိုရုပ်သည် မြေဓာတ် မည်၏။ ၃၂ ကောဋ္ဌာသ အစုအဝေးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တို့၏ ကိုယ်၌ မြေဓာတ်ဖြစ်သော ထိုရုပ်ကြမ်း၊ ရုပ်မာများကို ရှာသော်–

ဆံပင် ရုပ်၊ မွေးညှင်း ရုပ်၊ ခြေသည်း လက်သည်း ရုပ်၊ သွားရုပ်၊ အရေထူး အရေပါး ရုပ်၊ အသား ရုပ်၊ အကြော ရုပ်၊

www.dhammaransi.com

အရိုး ရုပ်၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ရုပ်၊ အညှိ ရုပ်၊ နှလုံးရုပ်၊အသည်းရုပ်၊ အမြှေး ရုပ်၊ အဖျဉ်း ရုပ်။ အဆုတ် ရုပ်၊ အူသိမ် ရုပ်၊ အူမ ရုပ်၊ အစာသစ် ရုပ်၊ အစာဟောင်း ရုပ်။ ဤသည်တို့ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ဆံပင် စသော ထိုရုပ်၊ ဤရုပ်၊ အနှီရုပ် တို့သည် ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်ကြသလော။ ကိုယ်ပမှာ ဖြစ်ကြ သလော။ အဘယ်၌ ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ပက္ကု။ ။ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်ကြပါသည် ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။မှန်၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကို စွဲမှီ၍ ခန္ဓာကိုယ်၏ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းဆံပင်စသော ရုပ်တို့ကို အဇ္ဈတ္တိကရုပ် အတွင်းမြေဓာတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်လေသည်။ ဤမြေ ဓာတ်သည် သင့် ဥစ္စာလော၊ သင့် ပစ္စည်းလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဤမြေဓာတ်သည်သင် ဖြစ်သလော။သင် မဟုတ် သလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ၊ ၊ဤမြေဓာတ်သည် သင်၏ အတ္တလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ကောင်းဘိစွ။ဤနည်းအားဖြင့် မြေဓာတ် တို့ကို ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း မြင်အောင် ရှုအပ်၏။ ဤမြေဓာတ်သည် ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်။ ငါ မဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ် ဟူ၍ ဤသို့ သဘောပေါက်ကာ ပေါက်ကာ ထိရောက်စွာ ရှုမြင် လေသည်ရှိသော် မြေဓာတ်အပေါ်၌ ငြီးငွေ့လာ၏။ ယင်း မြေ ဓာတ်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ကို တပ်မက်ခြင်း ကင်းစေ၏။

---

www.dhammaransi.com

(၂) အာပေါ ရေဓာတ်

ရဟန်း၊ ထိုမှတပါး ဓာတ်ခြောက်မျိုးတွင် ရေဓာတ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရေဓာတ်ကား အဘယ်သို့ သဘောရှိလေသနည်း ဆိုသော အချက်ကိုလည်း သင် မှတ်သားလေဦး။

ရဟန်း၊ အာပေါဓာတုဟု ဆိုအပ်သော ရေဓာတ်အချို့သည် ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်၏။ အချို့ကား ကိုယ်ပမှာ ဖြစ်ပေ၏။ ထိုရေဓာတ်၏ တန်ခိုးသတ္တိကား ဖွဲ့စည်းတတ်၏။ အရာဝတ္ထုများကို တမျိုးနှင့် တမျိုး ပူးကပ်၊ စပ်နှော၊ ယှဉ်တွဲမိအောင် ဖွဲ့စပ်ပေးတတ်သော သဘောရှိ၏။

ရဟန်း၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အခေး၊ ကျင်ငယ်။ ဤသို့သော ရုပ်များကို ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၏ ခန္ဓာကိုယ်တိုင်းတွင် တွေ့ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် စသော ထိုရုပ်၊ ဤရုပ် အနှီရုပ်တို့သည် အဘယ်၌ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်သလော။ ကိုယ်ပမှာ ဖြစ်သလော။

ပက္ကု။ ။ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်ပါသည် ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်ခဲ့သော် ထိုရုပ်တို့ကို မည်သို့ ခေါ်သင့် လေမည်နည်း။ မည်သည့်ဓာတ်ဟု ပညတ်သင့်မည်နည်း။

ပက္ကု။ ။အတွင်းရုပ်၊ အတွင်းဓာတ်ဟု ပညတ်သင့်ကြောင်း ပါ ငါ့ရှင်။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ထို သွေးစသော ရေဓာတ်တို့သည် မည်သည်ကို မှီ၍ ဖြစ်ကုန်သနည်း။

ပဏ္ဏ။ ။ခန္ဓာကိုယ်ကို မှီ၍ ဖြစ်ပါကုန်သည် ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုရေဓာတ်သည် သင့် ပစ္စည်း၊ သင့်ဥစ္စာလော။

ပဏ္ဏ။ ။မဟုတ်ပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ သည်လိုဆိုလျှင် ဤရေဓာတ်သည် သင်ဖြစ်သလော၊ သင် ဟုတ်သလော။

ပဏ္ဏ။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ဤရေဓာတ်သည် သင်၏ အတ္တလော။

ပဏ္ဏ။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ကောင်းဘိစွ။ ဤနည်းအားဖြင့် ရေဓာတ်ကို ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မြင်အောင်ရှုအပ်၏။ ရှုဖန်များလတ်သော် ဤရေဓာတ်ကား ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ ငါလည်း မဟုတ်။ ငါ့အတ္တလည်း မဟုတ်ဟူ၍ ဤသို့ ထိထိရောက်ရောက်သဘောပေါက်လာလိမ့်မည်။ထိုအခါ သလိပ်၊ သည်းခြေ စသော ရေဓာတ်တို့အပေါ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း ဖြစ်လာမည်။ ရေဓာတ်နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ကို တပ်မက်ခြင်း ကင်းစေ၏။

(၃) တေဇော မီးဓာတ်

ရဟန်း၊ ဓာတ်ခြောက်ပါးအနက် မီးဓာတ်၏ အကြောင်းကို ဤသို့ သင် မှတ်လေဦး။ မီးဓာတ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ မီးဓာတ်၌ မည်သို့သော စွမ်းအားသတ္တိများ ပါရှိ၍ ထိုစွမ်းအားဖြင့် မည်သို့ ဆောင်ရွက်လေသနည်း။

စပယ်ဦးခါပေ

www.dhammaransi.com

ရဟန်း၊ မီးဓာတ်ကို အခြားသို့ သွား၍ ရှာရန် မလို။ မိမိကိုယ်မှာ ရှာလျှင် လွယ်လွယ်နှင့်ပင် တွေ့နိုင်၏။ ရဟန်း၊ မီးဓာတ်၏ လက္ခဏာကို ဤသို့ မှတ်နိုင်၏။ အကြင်ရုပ်သည် ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ လောင်ကျွမ်းခြင်းသဘော ရှိ၏။ အကယ်ပင်လည်း လောင်ကျွမ်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုရုပ်မျိုးကား အဘယ်နည်း။

ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကောင်သည် အကြင်မီးဓာတ်ဖြင့် ပူလောင်၏။ ဆွေးမြေ့၏။ လောင်ကျွမ်း၏။ စားဘွယ် သောက်ဘွယ်၊ ခဲဘွယ်၊ လျက်ဘွယ် ဟူသမျှကို ကောင်းစွာ ကြေညက်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဤရုပ်၊ ထိုရုပ်၊ အနှီရုပ်တို့ကို အတွင်းရုပ်၊ အတွင်းဓာတ်ဟူ၍ ဆိုအပ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ထို အလောင်ဓာတ်၊ အဆွေးဓာတ်တို့ အဘယ်၌ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ထိုဓာတ်တို့၏ စွဲမှီ၊ ဖြစ်တည်ရာကား အဘယ်ပါနည်း။

ပက္ကု။ ။ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်ပါသည် ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုမီးဓာတ်သည်သင့်ဥစ္စာ၊သင့်ပစ္စည်းဖြစ်သလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုမီးဓာတ်သည် သင် ဖြစ်သလော၊ သင် ဟုတ်သလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုမီးဓာတ်သည် သင်၏ အတ္တလော။

ပက္ကု။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

www.dhammaransi.com

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ကောင်းဘိစွ။ ဤနည်းဖြင့် မီးခဲတက်ကို ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မြင်အောင်ရှုအပ်၏။ ရှုဖန်များလတ်သော် ဤမီးခဲတက်ကား ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ ငါလည်းမဟုတ်။ ငါ၏ အတ္တလည်း မဟုတ်ဟူ၍ ဤသို့ ထိထိ ရောက်ရောက် သဘောပေါက်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ အလောင်ခဲတက်၊ အဆွေးခဲတက်တို့အပေါ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း ဖြစ်လာမည်။ ယင်းခဲတက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ကို တပ်မက်ခြင်းမှ ကင်းစေလိမ့်မည် ဖြစ်သဘည်း။

(၄) ဝါယော လေဓာတ်

ရဟန်း၊ လေဓာတ်ဟူ၍ ရှိသေး၏။ ယင်း လေဓာတ်၏ သဘောကို ဤသို့မှတ်ရာ၏။ အချို့လေဓာတ်သည် ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်၏။ အချို့လေဓာတ်ကား ကိုယ်ပမှာ ဖြစ်၏။ အချုပ်အားဖြင့် လေဓာတ်၏သဘောကား လှုပ်ရှား ထောက်ကန် တတ်ခြင်း၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းပင်တည်း။

အထက်သို့ ဆန်တက်သောလေ၊ အောက်သို့ စုန်ဆင်းသော လေ၊ ဝမ်း၌ တည်သော လေ၊ အအူ၌ တည်သော လေ၊ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့သို့ ကူးချည်၊ သန်းချည် လျှောက်သော လေ၊ ဝင်သက် လေ၊ ထွက်သက် လေ။

ဤလေ၊ ထိုလေ၊ အနှီလေတို့ကို ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်သောကြောင့် အဇ္ဈတ္တိကဓာတ်၊ အတွင်းဓာတ်တို့ ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ ထိုလှုပ်ရှားဓာတ်သည် အဘယ်၌ ဖြစ်သနည်း။ အတွင်းမှာ ဖြစ်သလော၊ အပြင်မှာ ဖြစ်သလော။

www.dhammaransi.com

ပဏ္ဍု။ ။ကိုယ်တွင်းမှာ ဖြစ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုလေဓာတ်သည် သင့်ဥစ္စာလော၊သင့်ပစ္စည်းလော။

ပဏ္ဍု။ ။မဟုတ်ပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုလေဓာတ်သည် သင် ဖြစ်သလော၊ သင် ဟုတ်သလော။

ပဏ္ဍု။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ထိုလေဓာတ်သည် သင်၏ အတ္တလော။

ပဏ္ဍု။ ။မဟုတ်ကြောင်းပါ ငါ့ရှင်။

ဗုဒ္ဓ။ ။ရဟန်း၊ကောင်းဘိစွ၊ကောင်းဘိစွ။ဤသို့အားဖြင့် လေဓာတ်ကို ယထာဘူတဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မြင်အောင် ရှုအပ်၏။ ဤသို့ ရှုဖန် များလတ်သော် "ဤ လေဓာတ်ကား ငါ့ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်။ ငါလည်းမဟုတ်။ ငါ၏ အတ္တလည်းမဟုတ်"ဟူ၍ ထိထိရောက်ရောက် သဘောပေါက် လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ရှန်းကန် လှုပ်ရှားခြင်း လေဓာတ် အပေါ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း ဖြစ်လာမည်။ယင်းလေဓာတ်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ကို တပ်မက်ခြင်းမှ ကင်းစေလိမ့်မည် ဖြစ်သတည်း။

(၅) အာကာသဓာတ်

ရဟန်း၊ ဓာတ်ခြောက်ပါးအနက် တခုနှင့်တခု ထိစပ်မိခြင်း မရှိ။ ဟင်းလင်း ပွင့်နေသော ဓာတ်ကို အာကာသဓာတ်ဟု ခေါ်၏။ ယင်း အာကာသဓာတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ ရှိလေသည်သာဖြစ်၏။ ယင်းအာကာသဓာတ်တို့ကား-

နားပေါက်၊ နှာခေါင်းပေါက်၊ ပါးစပ်ပေါက်၊ အစာသစ် ဝင်ပေါက်၊ အစာဟောင်းများ ထွက်ပေါက်။

www.dhammaransi.com

ဤသည်တို့ကား ရေးခြစ် မထင်၊ ဟင်းလင်းပြင်၊အာကာသ ဓာတ်များ ဖြစ်ကုန်၏။ တခုနှင့်တခု ထိစပ်ခြင်း မရှိ။ ဟင်းလင်း ပွင့်နေသော သဘောရှိ၏။ဤအာကာသဓာတ်ကိုလည်း“ငါ့ဟာ၊ ငါ၊ ငါ့အတ္တ”ဟူ၍ အယူအစွဲ မရှိစေအပ်။ ငါ့ပစ္စည်းလည်း မဟုတ်။ ငါလည်းမဟုတ်။ ငါ၏အတ္တလည်း မဟုတ်ဟူ၍ ဤသို့ ထိထိရောက်ရောက် သဘောပေါက်အောင် ရှုအပ်၏။ ဤသို့ ရှုဖန် များလတ်သော် အာကာသဓာတ်များ၌ ငြီးငွေ့လာ၏။ ယင်း အာကာသဓာတ်များအပေါ်၌ စိတ်ကိုတပ်ခြင်း ကင်းလေ၏။

(၆) ဝိညာဏဓာတ်

ရဟန်း၊ဓာတ်ခြောက်ပါးအနက် ဝိညာဏဓာတ်(အသိဓာတ်) ကျန်သေး၏။ ထိုအသိဓာတ်သည် စင်ကြယ်၏။ ဖြူဆွတ်၏။ ထိုအသိဓာတ်ဖြင့်အဘယ်ကို အဘယ်သို့ သိလေသနည်းဆိုသော်– ချမ်းသာကို ချမ်းသာဟူ၍ သိ၏။ ဝါ၊ ချမ်းသာမှန်း သိ၏။ ဆင်းရဲကို ဆင်းရဲဟူ၍ သိ၏။ဝါ၊ဆင်းရဲမှန်းသိ၏။ ဆင်းရဲချမ်း သာ မဟုတ်သည်ကို ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်ဟူ၍ သိ၏။ ဝါ၊ မဟုတ်မှန်းသိ၏။

ရဟန်း၊ ကောင်းစွာခံစားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿ ကို စွဲ၍ သုခဝေဒနာ (ချမ်းသာစွာ ခံစားရခြင်း)သည် ဖြစ်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားအပ်သည်ရှိသော် ငါ သုခဝေဒနာကို ခံစားသည်ဟု သိ၏။ သုခဝေဒနာကို ခံစား အပ်သော ထိုဖဿ၏ ချုပ်ပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ထိုထိုအကြောင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောဒေနာကို ဖြစ်စေတတ်သော သုခ

www.dhammaransi.com

ဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဖဿကိုစွဲမှီ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြင်သုခဝေဒနာသည်ရှိ၏။ ယင်းသုခဝေဒနာသည်။ ချုပ်၏။ ငြိမ်းအေး၏ဟူ၍ ကောင်းစွာသိ၏။

ရဟန်း၊ထိတွေ့မှုဖဿသည် ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ယင်းအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်လာ၏။ ထိတွေ့မှု ဖဿသည် ဆင်းရဲလည်းမဟုတ်၊ ချမ်းသာလည်း မဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အကြောင်း ဖြစ်၏။ ယင်းအကြောင်းကိုအစွဲပြု၍ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားလေသည် ရှိသော် ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ငါခံစားသည်ဟုကောင်းစွာသိ၏။ဖဿချုပ်ခဲ့သော် ဥပေက္ခာဝေဒနာ ချုပ်သွားပြီ၊ ငြိမ်းသွားပြီဟူ၍ သိ၏။

ရဟန်း၊ဥပမာအားဖြင့် သစ်သားချောင်းနှစ်ခု=ဒုတ်ဒုတ်ချင်း ထိပွတ်ဖန်များလတ်သော် အခိုး၊အလျှံ၊အငွေ့များ ထွက်လာ၏။ နောက် မီးပွင့်လေ၏။ ဒုတ်ချောင်းနှစ်ခု အချင်းချင်းထိပွတ်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော အခိုး၊ အလျှံ၊ အငွေ့များနှင့် မီးပွင့်သည် ထိုဒုတ်ချောင်းနှစ်ခုအောက်တွင် ချုပ်ပျောက်၊ ငြိမ်းအေးသွားသည်နှင့် အလားတူပေ၏။

ရဟန်း၊ထို့နောက်ပါး ဥပေက္ခာသဘောကိုပြောရန်ကျန်သေး၏ ဥပေက္ခာသည်၊သန့်၏။ဖြူဆွတ်၏။နူးညံ့၏။ အမှုခံ့ခန့်၏။ ဖြိုးပြိုး ပြက်ပြက်တခက်နက် အရောင်ထွက်နေ၏။

ရဟန်း၊ ဥပမာအားဖြင့် သော်ကား ပန်းတိမ် အတတ်၌ ကျွမ်းကျင်သော ပန်းတိမ်ဆရာသည် သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ယင်း၏တပည့်သည် သော်လည်းကောင်း မိုက်ခွက်ကို

www.dhammaransi.com

ဖွဲ့ရာ၏။ ဖွဲ့ပြီးသော် မိုက်ခွက်ဝကို လိမ်းကျံရာ၏။ လိမ်းကျံပြီးသော် ညှပ်ဖြင့် ရွှေကိုယူ၍ မိုက်ခွက်ဝ၌ ထည့်ရာ၏။ ထိုရွှေကိုရံခါ ရံခါ ရေးရှုမှုတ်ရာ၏၊ ရံခါရံခါ ရေဖြင့် ဖျန်းရာ၏။ ရံခါ လျစ်လျူရှုထားရာ၏။ ထိုရွှေသည်ကောင်းစွာလှော်အပ်ပြီးသော ရွှေ၊ အညစ်အကြေးထုတ်ပြီးသော ရွှေကောင်း၊ ရွှေသန့်ဖြစ်လာသဖြင့် လက်ကောက်၊ နားဋောင်းစသော လက်ဝတ်လက်စား၊ အဆင်တန်ဆာများ ပြုလိုခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ရွှေပြားခပ်လိုခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲကြိုး၊ ဘယက်စသည် ပြုလိုခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ထိုရွှေပန်းတိမ်သည် သို့မဟုတ် ယင်း၏တပည့်ဖြစ်သူအား အလိုရှိသလိုအသုံးပြုနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိသကဲ့သို့—

ဤအတူသာလျှင်နောက်ဆုံး၌သန့်စင်၊ ဖြူဆွတ်သောဥပေက္ခာ၊ နူးညံ့၍ အမှု၌ခန့်သော ဥပေက္ခာသာ ကြွင်းကျန်လေတော့၏။

ရဟန်း၊ ထိုအခါ ထိုသူသည် ဤသို့သိလေ၏။ "ငါသည် သို့စင်မျှ သန့်စင်၊ ဖြူဆွတ်သော ဥပေက္ခာကို အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သို့၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သို့၊ အာကိဉ္စညာယတနစျာန်သို့ အကယ်၍ ကပ်ဆောင်ငြားအံ့၊ စျာန်စိတ်ကိုလည်းဖြစ်စေငြားအံ့၊ ဤအရူပါဝစရစျာန်ကား သင်္ခတ ပြုပြင်အပ်သောသဘောပင်တည်း။ ငါသည် ဤမျှသန့်စင်၊ ဖြူဆွတ်သော ဥပေက္ခာကို နေဝသညာနာသညာစျာန်သို့ အကယ်၍ကပ်ဆောင်ငြားအံ့၊ စျာန်စိတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေငြားအံ့၊ ဤစျာန်သည်ကား သင်္ခတ ပြုပြင်အပ်သောသဘောပင်တည်း" ဟု ဤသို့ သိလေ၏။

ရဟန်း၊ ထိုအခါ ထိုသူသည် ရူပါဝစရစျာန်၊ အရူပါဝစရစျာန်ကို ကြီးပွားခြင်းငှာရင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာရင်း ပြုလည်း-

www.dhammaransi.com

မပူပြင်၊ အားလည်းမထုတ် စေ့ဆော်တိုက်တွန်းမှုကိုလည်း သူမပြု။ ဤသို့ပူပြင်အားထုတ်ခြင်း၊ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းခြင်း မရှိခဲ့သော်တစုံတခုသောအာရုံကိုမစွဲလမ်းတော့ချေ။မစွဲလမ်းခဲ့သော် မတပ်မက်တော့။ မတပ်မက်သည်ရှိသော် တသီး တခြားသာ ငြိမ်းအေးသွား၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွား၏။ "ဇာတိ=ပဋိသန္ဓေနေမှုကိစ္စအားလုံး ကုန်ပြီ၊ပြတ်ပြီ။ မြတ်သောအကျင့် မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်အပ်ပြီ။ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သမျှ မဂ်ကိစ္စများကို ပြုအပ်ပြီ။ ဤမဂ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍အခြားပြုဘွယ်ကိစ္စဘာမျှမရှိတော့ချေ" ဟူ၍ ဤသို့သိလေ၏။

ရဟန်း၊ ထိုအခါ ထိုသူသည် အကယ်၍ သုခဝေဒနာကို ခံစားလျှင်လည်း သည်ဝေဒနာ အမြဲမရှိပါတကား ဟူ၍သိ၏။ မျိုချရလောက်အောင်သော စွဲလမ်းဘွယ်မရှိဟူ၍သိ၏။မပစ်ရက်လောက်အောင် နှစ်သက်ဘွယ်မရှိဟူ၍ သိ၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာများကို ခံစားရာ၌လည်းဤနည်းတူပင်ဖြစ်၏။ မြဲသောသဘောမရှိ။မျိုချရလောက်အောင်စွဲလမ်းဘွယ်မရှိ။မပစ်ရက်လောက်အောင် စွဲနှစ်သက်ဘွယ်မရှိဟူ၍သိ၏။

ထိုသူသည် သုခဝေဒနာကို ခံစားအံ့၊ သံယောဇဉ်ကင်းကင်း ခံစား၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားရာ၌လည်း ထိုနည်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ကိုယ်လျှင်အပိုင်းအခြားရှိသောဝေဒနာကို ခံစားသည်ရှိသော် ကိုယ်လျှင်အပိုင်းအခြားရှိသောဝေဒနာကို ငါခံစားသည်ဟူ၍ သိ၏။ အသက် အပိုင်းအခြားရှိသော ဝေဒနာကို ခံစားသည်ရှိသော်လည်း ထို့အတူပင်သိ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍

www.dhammaransi.com

သေသည်၏အခြားမဲ့ကာလမှ အထက်၌၊ အသက်ကုန်ဆုံးသည်မှ အထက်၌ ဤဘဆယ်နှစ်ပါးသော အာယတနတို့၌ သာယာခြင်း အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့သည် နှစ်သက်ဘွယ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ ငြိမ်းပျောက်ကုန်လတံ့ဟူ၍သိ၏။

ရဟန်း၊ ဥပမာပုံဆောင်၍ သိထင်ဖြူင်လွယ်အောင် သင့်အား ငါပြအံ့။ ထိုဆီ၊ ထိုမီးစာ ကုန်သွားခဲ့သော်ငြင်း၊ အခြား လောင်စာများဖြည့်တင်းခြင်း မရှိခဲ့သော်ငြင်း၊ ငြိမ်းလေ၏။ ရဟန်း၊ သတ္တဝါတို့ အသက်တည်မှု၊ မတည်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဤဥပမာအတိုင်း သင်မှတ်နိုင် ပေသည်။

ရဟန်း၊ ထို့ကြောင့် ဤသို့မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် မြတ်သောတည်ရာ ဖြစ်သော ဤအရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်လေသည်။ မှန်၏။ အလုံးစုံသော ဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် ဟူ၍ ရှိ၏။ ထိုဉာဏ်သည် မြတ်သော၊ ဖြူစင်သောပညာ ဖြစ်သတည်း။

ရဟန်း၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်သည် နိုရောဓသစ္စာ၌ တည်၏။ ပျက်စီးခြင်းမရှိ ဖြစ်၏။ မှန်၏။ အကြင်သဘောသည် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိ၏။ ထိုသဘောကား မှားယွင်း၏။ အကျင်သဘောသည်ကား ပျက်စီးခြင်း သဘောမရှိ။ ရာဂမီး၊ ဒေါသမီး စသည် ငြိမ်း၏။ ထိုသဘောသည်သာ မှန်၏။

ရဟန်း၊ ထို့ကြောင့် ဤသို့ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် မြတ်သောတည်ရာ ဖြစ်သော ဤအရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်လေသည်။ ရဟန်း၊ အပြင်သဘော

www.dhammaransi.com

သည် ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ရာဂ စသောမီးအားလုံးငြိမ်း၏။ ဤပျက်စီးခြင်းသဘောမရှိသော၊ရာဂ စသောငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်သည်မှန်မြတ်သော အရိယာသစ္စာ မည်ပေတည်း။

ရှေးပုထုဇဉ်ဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်ပညာ မရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ဆင်းရဲသို့လျှောင်ရာ ကိုယ်ခန္ဓာကောင်သည် တဏှာ တင်းကြမ်း၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့် အယူအစွဲ၊အစွဲအလမ်းတင်းကြမ်းနှင့် ဖြစ်နေခဲ့၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုပုထုဇဉ်ဘဝ၌ ရှိနေသရွေ့ ကိလေသာ အားလုံးတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ အမြစ်ပြတ်အောင် ဖြတ်တောက် အပ်ကုန်ပြီ။ နောင်တဖန် ရှင်သန်မလာနိုင်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ နောင်အခါ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိတော့ကုန်။

ထို့ကြောင့် ဤသို့သော ပယ်ခြင်းမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းသည် မြတ်သော ဤတည်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်လေသည်။ မှန်၏။ အကြွင်းခန္ဓာ၊ ကာမဂုဏ်၊ ကိလေသာ၊ အဘိသင်္ခါရတို့ကို ပယ်စွန့်ခြင်း ဟူ၍ရှိ၏။ ဤပယ်စွန့်ခြင်းကား မြတ်သော ပယ်စွန့်ခြင်း၊ ဖြူစင်သောပယ်စွန့်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။

ရှေးပုထုဇဉ် ဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်ပညာ မရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ အဘိဇ္ဈာ ရှေးရှုကြံတတ်သော လောဘ၊ ဆန္ဒ-အလို၊ သာရာဂ-ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်လာသော ထိုအရာအားလုံးကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်၊ ဖြတ်တောက် အပ်ပြီ။

ဤရွေ့ဤမျှအထိ ဟောကြားလာခဲ့သော်လည်း ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီးကား ဘုရားကို ဘုရားမှန်း သိရှာ သေးဟန်မတူ။

www.dhammaransi.com

သို့သော်ဘုရားသခင်၏ ကိုယ်တော်ပွား၊ တပည့် သားကောင်း တယောက်ဟူ၍ကား အမှတ်ထားဟန်တူ၏။ တရားတော်၌ အာရုံ ပြု၍ ခံယူခြင်းဟူသော သူ၏ အမူအရာများက ထိုသဘောကို ပြနေဘိသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။

ခေတ်ခြောက်ပါးအနက် ဝိညာဏ ခေတ်အကြောင်းကို ဗုဒ္ဓ သည် ပက္ကုသာတိ ရဟန်းအား ဆက်၍ ဟောကြားတော်မူ၏။

ရဟန်း၊ ငါ ဖြစ်၏ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ ဤကိုယ်သည် ငါ ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ ငါ ဖြစ်အံ့ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ ငါ မဖြစ်အံ့ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ ရုပ်ရှိသည် ဖြစ်လတံ့သော မှတ် ထင်ခြင်း၊ ရုပ်မရှိသည် ဖြစ်လတံ့ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ သညာ ရှိလတံ့ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်း၊ သညာ မရှိလတံ့ဟူသော မှတ် ထင်ခြင်း၊ သညာမရှိမဟုတ်၊ ရှိမဟုတ်ဖြစ်လတံ့သောမှတ်ထင်ခြင်း၊ မှတ်ထင်ခြင်း ဟူသော အနာရောဂါ၊ မှတ်ထင်ခြင်း ဟူသော အိုင်းအမာ၊ မှတ်ထင်ခြင်းဟူသော ငြောင့်၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော မှတ်ထင်ခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းကို ငြိမ်းသူဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရဟန်း၊ ငြိမ်းလေပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်လည်း မဖြစ်၊ အိုလည်းမအို၊ သေလည်းမသေ၊ ပျက်လည်း မပျက်၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်။

မှန်၏။ အကြင်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုအကြောင်း သည် ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား မရှိလေ။ ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ ဇာတိ မဖြစ်ခဲ့သော် အဘယ်မှာလျှင် အိုချိမ့်မည်နည်း။ မအိုသည်ရှိသော် အဘယ်မှာ သေချိမ့်နည်း။ မသေသည်ရှိသော် အဘယ်မှာ ပျက်ပ

www.dhammaransi.com

ချိမ့်မည်နည်း။ မပျက်သည် ရှိသော်ဘောက်မဲ့ကြောင့် နှစ်သက်ပချိမ့်နည်း။

ရဟန်း၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ငါ ဟောကြား အပ်ပြီးသော ဆခါတုဝိဘင်္ဂ၊ ခေတ်ခြောက်ပါးဝေဖန်သုံးသပ်ချက်ကို မှတ်သားလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓသည် တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေတော် မူလေ၏။

ထိုအခါတွင်မှ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းသည် မိမိအား တရားဟောနေသူမှာ ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိသွားလေ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် တန်းတူ နေထိုင်၊ ဆိုပြော၊ ဆက်ဆံခြင်း ပြုမိသည်များကို အားတုံ့အားနာကြီး ဖြစ်နေလေ၏။ လွန်ပြီးသားကိစ္စကို မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့သည့်အဆုံးတွင်—

"သတ္ထာ ဘုရားသခင် ငါ့ ရှေ့မှောက် ရောက်တော်မူနေပြီကော...."

"သုဂတ မြတ်စွာ ငါ့ရှေ့မှောက် ရောက်တော်မူနေပြီကော"

"သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ငါ့ ရှေ့မှောက် ရောက်တော် မူနေပြီကော"

ဟူ၍ နေရာမှ ရုတ်တရက်ထ၊ သင်္ကန်းကို လက်ကန်တော့ထိုး၍ ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးတိုက်၍ ဤသို့ တောင်းပန်လျှောက်ထားခြင်း ပြုလေသတည်း။

ပက္ကု။ ။အရှင် ဘုရား၊ မိုက်သည့် အလျောက်၊ တွေဝေထိုင်းမှိုင်းသည့်အလျောက်၊မလိမ္မာသည့် အလျောက် အပြစ်သည်အကျွန်ုပ်အား လွှမ်းမိုးခဲ့ပါပြီ။ဘုရားတပည့်တော်သည် ရှင်တော်

www.dhammaransi.com

မြတ်ဘုရားကြီးကို "ငါ့ရှင်၊ငါ့ရှင်"ဟု အသုံးအနှုန်း၊ ဝေါဟာရ စကားလုံးများဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲ မှားခဲ့မိပါပြီ။ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်ကို နောင် စောင့်စည်းခြင်းငှာ အပြစ်ဟူ၍ လက်ခံတော်မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ပက္ကုသာတိ၊ သင်၏ အပြစ်များကို ငါတို့ လက်ခံပေကုန်၏။ ဤ ငါဘုရား သာသနာ၌ အပြစ် ရှိသည်ကို ရှိမှန်း သိလျှင် ဝိနည်း ဓမ္မကံအားလျော်စွာ ကုစား၏။ နောင်အခါ၌ ဤသို့ မဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဤအပြုအမူကား ကြီးပွားခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင် ပက္ကုသာတိသည် များစွာ ဝမ်းသာသွားလေ၏။

ပက္ကု။ ။မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရား တပည့်တော်သည် မြတ်ဘုရားထံ၌ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရလိုပါသည် ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ပက္ကုသာတိ၊ သင့်အား သင်္ကန်း၊ သပိတ် ပြည့်စုံပြီလော့။

ပက္ကု။ ။မပြည့်စုံသေးပါ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ပက္ကုသာတိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ တို့သည် သင်္ကန်း၊ သပိတ် မပြည့်စုံသူတို့ကို ပဉ္စင်းပြုပေးရိုး မရှိကုန်။

ဤသို့ မိန့်တော် မူလိုက်သော စကား၏ အဆုံးတွင် ပက္ကုသာတိရဟန်းသည် အလွန် နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော အမူအရာဖြင့် နေရာမှ ထ၍ ဘုရားသခင်အား ရှိခိုးပြီးလျှင် သင်္ကန်း၊ သပိတ် ရှာဖွေရန် အတွက် ဘုရားသခင်၏ အပါးတော်မှ ဖဲ့ထွက်ခဲ့လေသတည်း။

www.dhammaransi.com

အချိန်သည် ညနေစောင်း၊ နွားရိုင်းသွင်းချိန် ဖြစ်လေသည်။ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းသည် တမတ်စောက်စောက် လမ်းပေါ်၌ နွားအုပ်တအုပ်နှင့် ရင်ဆိုင် လျှောက်လာနေသည်။

ထို နွားအုပ်ထဲ၌ နွားမကြီး တကောင်သည် သားပျောက်သဖြင့် စိတ်နောက်သလို ဖြစ်နေသည်။ နွား အချင်းချင်းပင် ဝှေ့လား၊ ကန်လား လုပ်နေသဖြင့် သူ့အနားသို့ အခြား နွားများ မကပ်ဝံ့ကြ။ ထို နွားမကြီးသည် ရံခါ နွားအုပ်ကြားတွင် ရှိပြီး ရံခါ နွားအုပ်ရှေ့သို့ ရောက်နေတတ်သည်။ နေရာ မမှန်သည်ကို ထောက်သဖြင့် သူ၏ စိတ်များလည်း မမှန်ကြောင်းကို ရိပ်စားမိနိုင်သည်။

ပက္ကုသာတိ ရဟန်း၏ ဦးနှောက်ထဲ၌ကား နွားအုပ်လည်း မရှိ။ နွားလည်း မရှိ။ ရှိလေသည်ကား သပိတ်နှင့် သင်္ကန်းသာတည်း။ "သပိတ်နှင့် သင်္ကန်းသာ ပြည့်စုံမည်ဆိုလျှင် ငါ ရဟန်း ကောင်းကောင်း ဖြစ်ပြီ" ဤ အတွေးများသာ သူ့မှာ ရှိနေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် နွား၏ချိုကြား၌ကားကနဲ ပါသွားသည်ကိုပင် ပက္ကုသာတိ ရဟန်းခမျာ ရိပ်စားမိဟန် မတူ။ သားစိတ် မွန်နေသော နွားမကြီးသည် နွားအုပ်ရှေ့မှ လာနေသော ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကို မြင်လျှင် ရုတ်တရက် နွားအုပ်ထဲမှ ပြေးထွက်ပြီး တအား ဝှေ့လိုက်ချက်ကြောင့် နွားမ၏ ချိုဖျားတွင် အသက် ပါသွားရှာလေ၏။

ထိုသတင်းကို ရဟန်းတို့ ကြားလေသော် ဘုရားသခင်ထံ သွား၍ အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားကြ လေကုန်၏။

www.dhammaransi.com

"အရှင်ဘုရား၊ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကြီး ကွယ်လွန်သွားရှာပါပြီ ဘုရား။ ထို ပက္ကုသာတိ၏ လားရာဂတိကား အဘယ်ပါနည်း၊ သူ၏ တမလွန်ဘဝသည် အဘယ်ပါနည်း" ဟူ၍ မေးလျှောက်ကုန်၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းကား ပညာ ရှိဘိစွ။ အရဟတ္တမဂ်တရားအား လျော်သော အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ် တရားအကျင့်ကို ကျင့်ပြီး ရရှိလေပြီ ဖြစ်သည်။

"အို ရဟန်းတို့၊ ပက္ကုသာတိ ရဟန်းသည် တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့် ငါ ဘုရားကို ညှဉ်းဆဲတော့မည် မဟုတ်။ ငါးပါးသော ဩရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ် တရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေ၏။ ထိုဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံမည် ဖြစ်၏။ ထို သုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ ဆုတ်နစ်ခြင်း သဘော မရှိ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

(ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ၊ဝိဘင်္ဂဝဂ်၊
ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်။ ၂၇၁၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၃၈)

လောက အဆုံးသို့ ခြေလျင် လျှောက်လေသူ

လောကဓာတ် သိပ္ပံပညာရပ်များ ထွန်းကားလာသော ယနေ့ ခေတ်၌ အရာရာတွင် "လျင်မြန်နှုန်း" သည် အဖက် ဖက်၌ တရှိန်ရှိန် တိုးတက်လျက် ရှိနေသည် ဖြစ်၏။

လကမ္ဘာရောက် ဒုံးပျံများ၏ လျင်မြန်နှုန်းသည် ယခုအချိန် အထိ အမြင့်ဆုံးဟု ဆိုသည်။ ယင်း ဒုံးပျံများ၏ အမြန်နှုန်းမှာ တစက္ကန့်လျှင် မိုင်ပေါင်း သုံးလေးရာဟု တွက်ဆကြသည်။ ယနေ့ အထိ ဤစံချိန်သည် အမြင့်ဆုံး စံချိန်ဟု ဆိုရမည်ပင်။

သက်ရှိ လူသားတဦး တယောက်၏ အပြေးသန် လျင်မြန် နှုန်းသည် အဆိုပါ လကမ္ဘာသွား ဒုံးပျံကြီးများ၏ လျင်မြန် နှုန်းမျိုးကိုပင် စံချိန်ချိုးလိုက်သည်ဟု ပြောခဲ့သော် "ယုံတမ်း စကားလား" ဟု ဆိုကောင်း ဆိုပေမည်။ ဆိုလည်း ဆိုသင့် ပါ၏။

သို့သော် ဤကို အပြေးသန် လျင်မြန်လွန်းသော အပြေး ချန်ပီယံ တယောက်၊ ထူးထူး ဆန်းဆန်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူး ကြောင်းကို အထောက်အထားနှင့် တကွ တိတိကျကျ ဖော်ပြ ထားသော မှတ်တမ်း တခုကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ထိုသူကား လူဝတ်ကြောင် မဟုတ်။ ရသေ့ဟု ဆိုသည်။

---

www.dhammaransi.com

ထိုဖြစ်ရပ်ကား ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်းတင်ချက် ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိမျိုးဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကိုယ့်ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သော စိတ်ဝင်စားဘွယ်ရာ ဇာတ်လမ်းကောင်းတပုဒ်ဟူ၍လည်း ဆိုသင့်ပါ၏။

ထိုဇာတ်လမ်း၏ နိဒါန်းကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ အစပျိုးထား၏။ ဇာတ်လမ်းစတင် ဖြစ်ပေါ်လာချိန်ကိုလည်း ညဉ့်သန်းခေါင်ယံဟု ညွှန်းသွား၏။

တခုသော ညတည၏ သန်းခေါင်ယံ၊ လူခြေ တိတ်ချိန်တွင် ဤဇာတ်အိမ်ကို ပန္နက်စွဲခဲ့လေသည်။ ဇာတ်လိုက် ကာယကံရှင်ကား နတ်သား။ သူ့အမည်ကား ရောဟိတဟု ဆိုလေသတတ်။

ရောဟိတနတ်သားသည် မှောင်အတိ ကျနေသော သန်းခေါင်ယံ အချိန်တွင် မိမိ၏ ကိုယ်ရောင် အလင်းကို မီးရှူးတိုင်သဖွယ်ပြု၍ ဘုရားသခင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ဝင်လာပြီး ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၊ ခြေကိုစုံရပ်ကာ ဘုရားသခင်အား အလေးပြုပြီးနောက် ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်း ပြုလေသတည်း။

"အရှင်ဘုရား၊ ပဋိသန္ဓေ မနေရသောနေရာ ရှိပါသလား။ မအိုသော နေရာ၊ မဆွေးမြေ့သောနေရာ၊ မသေသော နေရာ၊ တဖန်ပြန်၍မဖြစ်သောနေရာများ ရှိပါသလား ဘုရား။ အကယ်၍ ရှိခဲ့ပါသော် ထိုနေရာသို့ ခြေဖြင့်သွား၍ ရောက်နိုင်ပါသလား။ လောက၏အဆုံး ထိုနေရာကို သိနိုင်၊ မြင်နိုင်စွမ်းကော ရှိပါသလား ဘုရား"

ရောဟိတနတ်သားသည် ခြေကို စုံရပ်လျက်မှ လက်အုပ်ချီကို မဖြုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်အား မေးလျှောက်ကြည့်လေသည်။ သူ့မှာ

www.dhammaransi.com

ခံစားချက်ရှိလေသောကြောင့်လည်း ထူးဆန်းစွာသော ဤမေးခွန်းမျိုးကို အကာလ ညအခါတွင် တကူးတက လာရောက်၍ မေးလျှောက်ခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ ထိုအခါ ဘုရားမြတ်စွာက သူ့အမေးကို ဤသို့အဖြေမေးတော်မူခဲ့လေသည်။

"အချင်း ဒါယကာ နတ်သား၊ သင် မေးသော နေရာ၊ လောက၏အဆုံးသို့ ခြေဖြင့်သွား၍ ရောက်အပ်၏ဟူ၍ ငါမဆို။ သိအပ်စကောင်းသည် ဟူ၍လည်း ငါမပြော။ မြင်အပ်စကောင်းသည် ဟူ၍လည်း ငါ မမြွက်"

ဤသို့ ဖြေလိုက်ရာ ရောဟိတ နတ်သားသည် ထိုအဖြေကို များစွာ နှစ်ခြိုက်သွားလေသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ အံ့ဘွယ်ကောင်းပါဘိစွ။ မဖြစ်စဘူး၊ ထူးကဲစွာ ဖြစ်ပါပေစွ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဖြေဆိုချက်မှာ အလွန်လေးနက် ထိရောက်လှပါသည် ဘုရား။ လောက၏ အဆုံးသို့ ခြေဖြင့်သွား၍ မရောက်နိုင်ကြောင်း၊ သိလည်းမသိနိုင်၊ မြင်လည်းမမြင်နိုင်ကြောင်းကို ဆိုလိုရိပ်ရှိကြောင်း တပည့်တော်ရိပ်စားမိရပါသည် ဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တပည့်တော်၏ဖြစ်ရပ်တခုကို လျှောက်ထားခဲ့ပါရစေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ ဘုရား"ဟု ဘုရားသခင့်ထံ ခွင့်ပန်ပြီးနောက် အတိတ်တခေတ်ဆီက သူ၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ် ဇာတ်လမ်းတိုကလေးတပုဒ်ကို ဖွင့်ထုတ်လျှောက်ထား သွားလေသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် ရှေးအခါက ဘဝတခုတွင် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ပြည့်စုံသော မြေလျှိုး၊မိုးပျံ၊ ဈာန်ရ

www.dhammaransi.com

ရသေ့ဘဦး ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါသည်။ ရောဟိတရသေ့ဟု အမည်တွင်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

"တပည့်တော်၏ လျင်မြန်ပုံမှာ ပြောရ၍ ယုံကြည်နိုင်စရာ မရှိအောင်ပင် လွန်စွာ ထူးဆန်းလှပါသည်။ တပည့်တော်၏ ခြေလှမ်းသည် အဘယ်မျှ လျင်မြန်သနည်း ဆိုပါသော် အလွန်ကျင်လည်လှစွာသော လေးသည်တော်တဦး၏ ဝိုးကနဲ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြှားသည် ထန်းပင်လုံး၏အရိပ်ကို ကန့်လန့် ဖြတ်ကျော်သွားသည့် ပမာဏရှိသော အခိုက်အတန့် ကာလအတွင်း၌ တဖက်သော စကြာဝဠာတခုသို့ အရောက်သွားနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့ဘူးပါသည်။ အရှေ့စကြာဝဠာနှင့် အနောက် စကြာဝဠာ၊ စကြာဝဠာတခုနှင့်တခုကို မျက်စိဘမှိတ်၊ လျှပ်တပြက် ကာလကလေးအတွင်း၌ ကူးလူးဖြတ်သန်း သွားလာခြင်း ပြုနိုင်သော 'ခြေမြန်တော် တဦး' ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါသည် ဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ သူတထူးတို့အနေဖြင့် စိတ်ကူးထဲမျှပင်ဆည့်၍ ကူးမိမည်မဟုတ်သော ထိုလျင်မြန်မှုကို ကိုယ်တိုင်လှုပ်ရှား သွားလာခြင်း ပြုနိုင်သော တပည့်တော်သည် ယင်း လျင်မြန်မှုကို အကြောင်းပြု၍ ဤသို့ စိတ်ကူးမိလာပါသည်။ 'ငါ ခြေဖြင့် သွားလျှင် လောက၏အဆုံးသို့ ရောက်လိမ့်အံ့။ ငါ သွားမည်။ လောကအဆုံးသို့မရောက်လျှင် ရောက်အောင် ငါ ခြေလျင် လျှောက်သွားမည်' ဤသို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပြီးလျှင် တပည့်တော် သွားခဲ့ဘူးပါသည်။

"အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်မျှ အပတ်တကုတ် ကြိုးစား အားထုတ်၍ ဇွဲနဘဲကြီးစွာဖြင့် သွားခဲ့သနည်းဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် တပည့်တော်၏ အသက်မှာ နောင်လာမည့် နှစ်ပေါင်းတရာ တိုင်

www.dhammaransi.com

တိုင် နေနိုင်သေးသည့်အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်တော်သည် ထိုအနှစ်တရာတို့ကာလပတ်လုံး လောကအဆုံးသို့ ရောက်စေမည် ဟူသော ဇွဲဖြင့် ထိုမျှလျင်မြန်သော နှုန်းထားအတိုင်း စားချိန်၊ သောက်ချိန်မှ အပ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် စွန့်ချိန်မှ အပ၊ အိပ်မှု၊ တထောက်တနား အပန်းဖြေမှုမှအပ ကြိုးစားမင်းစား တမတ်စောက်စောက် ခြေလျင်လျှောက်၍ သွားခဲ့ပါသည် ဘုရား။

"အရှင်ဘုရား၊ သို့ရာတွင် မျက်စိတမှိတ်အတွင်း တမုဟုတ်ခြင်း စကြာဝဠာတခုသို့ရောက်နိုင်သော လျင်မြန်နှုန်းဖြင့်သွားမိပါသော်လည်း စကြာဝဠာများ အကြားတွင် တပည့်တော်၏ အသက်သာ ဆုံးပါး ကွယ်လွန်သွားသည်၊ လောက၏ အဆုံးသို့ကား မရောက်ရှိခဲ့ပါ။

"အရှင်ဘုရား၊ လောက၏အဆုံးသို့ ခြေဖြင့်သွား၍ ရောက်အပ်၏ဟု ငါမဆိုဟု မြွက်ကြားတော်မူအပ်သော အရှင်ဘုရား၏ စကားတော်သည် လွန်စွာ မှတ်သား ထိုက်သော စကားဖြစ်ပါသည်။အံ့ဘွယ်လိလိဖြစ်ဘိစွဘုရား"ဟု လျှောက်၏။ ထိုနတ်သားအား ဘုရားသခင် မြွက်ကြားလေသည်ကား—

"အချင်းနတ်သား၊ လောက၏ အဆုံးသို့ ခြေဖြင့် သွား၍ ရောက်အပ်သည်၊သိအပ်သည်၊မြင်အပ်သည် ဟူ၍ကား ငါမဆို။ ဒါယကာနတ်သား၊လောကဟူသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်မှသာ ဆုံးချေ၏။ လောက၏အဆုံးဖြစ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေးဘဲလျက် ဆင်းရဲဆုံးသို့ ရောက်ပြီဟူ၍လည်း ငါ မဆို။

"အချင်းနတ်သား၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဆိုသော်ကား တလံမျှ ပမာဏရှိသော ဤခန္ဓာကိုယ်ကောင်၌ သညာလည်း ရှိ၏။

www.dhammaransi.com

စိတ်လည်းရှိ၏။ ထိုသညာ၊ စိတ်ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်၌သာလျှင် လောကကိုရှင်း၊ လောက ဖြစ်ကြောင်းကိုရှင်း၊ လောက၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရှင်း၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုရှင်း၊ ငါ ပညတ်ပေသည်”ဟု မိန့်တော်မူပြီးသည်၏အဆုံးတွင် ရောဟိတနတ်သားသည် ဘုရားသခင်၏ အပါးတော်မှ ဖဲခွာ၍ မိမိနေရာသို့ ပြန်သွားလေသတည်း။

၁။ လောက၏အဆုံးသို့ (နိဗ္ဗာန်သို့) ခြေလျှင်လျှောက်သွားခြင်းဖြင့် တခေါက်တလေမျှပင် မရောက်နိုင်။ လောက၏ အဆုံးသို့ (နိဗ္ဗာန်သို့) မရောက်သေးလေဘဲ ဒုက္ခမှု လွတ်မြောက်ခြင်း မည်သည်လည်း မရှိစဘူး။ မရှိစကောင်းချေ။

၂။ ထို့ကြောင့် စင်စစ် လောကကို သိပြီးသူ၊ လောက၏ အဆုံးသို့ (နိဗ္ဗာန်သို့)ရောက်သူ၊ ကျင့်အပ်ပြီး အကျင့်မြတ် ရှိသူ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည် လောက၏ အဆုံးကို သိလတ်သော် ဤလောကကိုရှင်း၊ တမလွန်လောကကိုရှင်း မတောင့်တတော့ချေ။ ဝါ၊ တောင့်တတော့မည် မဟုတ်။

(အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၊ စတုက္ကနိပါတ်၊ ရောဟိတဿဝဂ်၊ ရောဟိတဿသုတ်၊ ၃၅၆၊ ဆဋ္ဌမှု။)

---

www.dhammaransi.com

(၃၉)

ဝါဒစွဲပြင်းထန်သော်

သာဝတ္ထိမြို့သည် ဝါဒမျိုးစုံ စုပြုံရာ အဆောက်အအုံကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ မိမိ နှစ်သက်ရာဝါဒကို လက်ခံ၍ အယူအစွဲ သန်သူများ နေရာမလပ် ရှိနေ၏။ အချင်းချင်း ဆုံမိလေသော အခါ ငြင်းကြ၊ ခုံကြသည်။ သူမှန်၊ ငါမှန် အကြောက်အကန် ပြောကြ ဆိုကြသည်။

ထိုအခါ သူတို့ ပြောပုံ၊ ဆိုပုံများမှာ စကားရည်လုပွဲမျိုး ဆန်လာသည်။ အရှုံး၊ အနိုင် ဝါဒချင်းပြိုင်သည့် အခြေမျိုး ဆိုက်လာတော့သည်။ မိမိဝါဒ တည်မြဲရေး၊ အခြေခိုင်ရေး အတွက် "တောင့်ထားနိုင်မှ" တန်ကာကျမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝါဒတခုကို ခံယူမိလျှင် မလွှတ်တော့ဘဲ၊ နွားကုပ်လက်ကိုင် ဆုပ်ကိုင်ထားချိန်လည်း ဖြစ်သဖြင့် ဝါဒရေးရာငြင်းပွဲ၊ ရှင်းပွဲ များမှာ နေရာအနှံ့အပြားမှာပင် ရှိနေချေ၏။

အငြင်းအခုံပွဲများ အဘယ်မျှ များပြားသနည်း ဆိုသော် ရဟန်းတော်များအနေဖြင့် ဆွမ်းခံရင်းမှာပင် မကြားချင့်အဆုံး ဖြစ်တော့သည်။ ဟိုနေရာတွေ့၊ သည်နေရာတွေ့၊ ဟိုနေရာကြား၊ သည်နေရာကြား ငြင်းခုံသံများကို ကြား ကြားနေကြရကုန်၏။

---

www.dhammaransi.com

ဝါဒ အဖုံဖုံ

ထိုခေတ်သည် ဝါဒဘာခုမရှိလျှင် နေ၍မဖြစ်သော ခေတ်ဖြင့်ဟန် တူ၏။ လူ၊ ရှင်၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ တိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊ နိဂဏ္ဌ၊ ပရိဗ္ဗာဇက ဆိုသူတိုင်းလိုလိုပင် ဝါဒကိုယ်စီနှင့် ရှိနေကြသည်က များ၏။ ထိုခေတ်တွင် ရှေ့တန်းရောက် တံခွန်ဆောက်ဝါဒများကို သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်ပြသော်-

(၁) လောကသည် မြဲ၏။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အချည်းနှီး။

(၂) လောကသည် မြဲသော သဘောမရှိ။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အချည်းနှီး။

(၃) လောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အချည်းနှီး။

(၄) လောကသည် အဆုံးမရှိ။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အလကား။

(၅) အသက်သည် ကိုယ်။ ကိုယ်သည် အသက်။[၁] ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အလကား။

(၆) အသက်တခြား၊ ကိုယ်တခြား။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အလကား။

(၇) သတ္တဝါသည် သေလျှင် ပြန်၍ ဖြစ်၏။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အလကား။

၁။ ဇီဝဥ္စ သရီရဥ္စ အဒ္ဒယံ သမနုပဿတိ။ ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာ၊ ၃၀၆၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

(၈) သတ္တဝါသေလျှင် ပြန်၍မဖြစ်။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြားဝါဒများ အလကား။

(၉) သတ္တဝါသေလျှင် ပြန်၍ ဖြစ်တာ ဖြစ်၊ မဖြစ်တာ မဖြစ်။ ဤဝါဒသာ အမှန်။ အခြား ဝါဒများ အလကား။

(၁၀) သတ္တဝါသေလျှင် ပြန်၍ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဤဟာ အမှန်။ အခြားဟာ အလကား။

ဤသို့လျှင် မိမိတို့၏ဝါဒကို တင်ပြကြပြီး အခြား ဝါဒများကို ထိပါး ပုတ်ခတ်လျက် ပြောကြ၊ ဆိုကြ ကုန်လေ၏။ ငြင်းကြ၊ ခုံကြလေကုန်၏။ နှုတ်၊ ခံတွင်း၊ ပါးစပ်တည်းဟူသော လှံဖြင့် ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်ကြကုန်လေ၏။

ထိုအချိန်တွင် တမြို့လုံး သက်နံရောင်တို့ဖြင့် ဝါထိန်နေ၏။ ရဟန်းသံဃာတော်များ ဆွမ်းခံတော်မူကြသတည်း။ ထိုနေ့အဖို့ ရဟန်းတော်များမှာ ဆွမ်းသာမက ဝါဒရေးရာ အငြင်းပွားစကားများကိုပါ ဆွမ်းခံရာမှ ရရှိခဲ့ကြကုန်၏။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ရောက်ကြလေသောအခါ ရဟန်းတို့သည် တိတ္ထိတို့၏ အငြင်းပွားပုံများကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်ဘုရားသည် ရဟန်းတို့အား ဤသို့ မြွက်ကြားတော်မူလေသတည်း။

"ရဟန်းတို့၊ ထိုတိတ္ထိ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကား အကန်းတို့သာတည်း။ ပညာမျက်စိမရှိကုန်။ အကျိုး ဟုတ်၏။ မဟုတ်၏ကို မသိကုန်။ သဘော သဘာဝ ယုတ္တိတန်၏။ မတန်၏ကိုလည်း မသိကုန်။

www.dhammaransi.com

ယင်းသို့ မသိရှာလေသောကြောင့် အနိုင်၊ အရှုံး၊လုံးထွေးရစ်ပတ် ငြင်းခုံ၍ အတောမသတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ နောင်တွင်လည်း ဤနည်းနှင်နှင်ပင်ငြင်းခုံ၍မဆုံးဖြစ်နေကုန်လိမ့်ဦးမည်သာတည်း။

"ရဟန်းတို့၊ သူကန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှေးက ဖြစ်ရပ်တခုကို သင်တို့အား ငါ ပြောပြအံ့။ ရဟန်းတို့၊ ရှေးအခါက ဤသာဝတ္ထိမြို့၌ ဘုရင်တပါး စိုးစံခဲ့ဘူး၏။ ထိုဘုရင်သည် တနေ့သောအခါ ဆင်ကိုရှင်း၊ သူကန်းတဦး လျှောက်သွားနေသည်ကိုဝင်း အမှတ်မထင် မြင်လတ်သော် ဤသို့ အကြံဖြစ်လာ၏။ ဤသူကန်းတို့ကား သူဖြစ် ရှုံးကုန်စွ။ အလှအပများကို မမြင်ကြရရှာကုန်။ တမြို့လုံးရှိ သူကန်းတွေကို စု၍ တစုံတရာကို သူတို့လက်ဖြင့် အစမ်းခိုင်းပြီးလျှင် 'သည်ဟာ ဘာ'ဟု မှတ်သားရသော် ကောင်းလေစွ" ဤသို့ အကြံဖြစ်လာသည့်အလျောက် မင်းချင်းတယောက်အား သူကန်းတွေကို စု၍ အခေါ်ခိုင်းလေ၏။ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားလည်း မင်းမိန့်အတိုင်း သူကန်းများကို ဘုရင့်ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာ၏။

"ရဟန်းတို့၊ ထိုအခါ မင်းချင်းယောကျ်ားအား ဘုရင်က ဤသို့ စေခိုင်း၏။ 'အမောင်၊ ဆင်ကို အိပ်စေလျက် သူကန်းတို့အား ပြလော့'ဟု ဆို၏။ မင်းချင်းယောကျ်ားလည်း မင်းမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်လေ၏။ အချို့ သူကန်းတို့အား ဆင်၏ ဦးခေါင်းကို ပြ၍ 'သည်ဟာ ဆင်'ဟု ပြောထား၏။ ထို့အတူ အချို့ သူကန်းတို့အား ဆင်၏ နားရွက်၊ အချို့တို့အား ဆင်စွယ်၊ အချို့တို့အား ဆင်ကိုယ်လုံး၊ အချို့တို့အား ဆင်ခြေထောက်၊ အချို့တို့အား အမြီးကိုပြကာ 'သည်ဟာ အမြီး'ဟု ပြောထား၏။

www.dhammaransi.com

"ရဟန်းတို့၊ ဤသို့ သူကန်းတို့အား သင်ကြားထားပြီးသော အခါ 'အရှင်မင်းကြီး၊ သူကန်းတို့အား မေးလိုက မေးနိုင်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လျှင်' မင်းကြီးသည် သူကန်းတို့ ရှိရာသို့ ထွက်တော်မူလာပြီးလျှင် သူကန်းတို့အား မေးမြန်းခြင်း ပြုလေ သတည်း။

'အချင်းတို့၊ သင်တို့ ဆင်ကို တွေ့ဘူးကြပြီလော'

'တွေ့ဘူးကြောင်းပါ အရှင်မင်းကြီး"

'ကောင်းပြီ။ သို့ ဖြစ်ဘိသော် ဆင်သည် ဘာနှင့် တူလေ သနည်း'

"ရဟန်းတို့၊ ထိုသို့ မေးလေသောအခါ ဦးခေါင်းကို စမ်းမိ သူက 'အိုးနှင့် တူသည်'ဟု လျှောက်လေ၏။ နားရွက်ကို စမ်းမိ သူက 'ဘန်းနှင့် တူပါသည်'ဟု လျှောက်လေ၏။ အစွယ်ကို စမ်းမိသူက 'တံခါးတိုင်နှင့် တူသည်' ဟု လျှောက်လေ၏။ နှာမောင်းကို စမ်းမိသူက 'ထွန်သန်နှင့် တူသည်'ဟု လျှောက် လေ၏။ ဆင်၏ကိုယ်ကို စမ်းမိသူက 'စပါးကျီနှင့် တူသည်' ဟု လျှောက်၏။ ခြေကို စမ်းမိသူက' တိုင်နှင့် တူသည်'ဟု လျှောက် လေ၏။

"ရဟန်းတို့၊ ထိုသူကန်းတို့သည် ဆင်တကိုယ်လုံးတို့ ထိတွေ့ သုံးသပ်ရခြင်းမရှိဘဲ မိမိ ထိတွေ့ရသမျှ တစိတ်တဒေသကလေးကို ကွက်၍ ဆင်သည် အိုးနှင့် တူသည်ဟု ဆိုသူက ဆို၊ ဘန်းနှင့် တူသည်ဟု ငြင်းသူက ငြင်းနှင့် ငြင်းခုံမဆုံး ဖြစ်ကုန်လေ၏။

"ရဟန်းတို့၊ ဤဥပမာနှင့် အလားတူသာလျှင် တိတ္ထိပရိဗိုဇ် တို့သည်လည်း မိမိ မြင်သိသမျှ တစိတ်တဒေသကို ဆုပ်ကိုင်ထား

www.dhammaransi.com

ပြီးလျှင် သူ့ဟာ အမှန်၊ ငါ့ဟာ အမှန် သူကန်းတို့ကဲ့သို့ ပြောင်းဆန်အောင် ငြင်းမဆုံး ဖြစ်နေကြကုန်၏”ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူလေသတည်း။

“အချို့သော ဗြာဟ္မဏတို့သည် မမြဲသော၊ ဒုက္ခစင်စစ် ဖြစ်သော၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိသော တရားတို့၌ နှစ်နှစ်ကာကာ စွဲငြင်နေကြသည်တမုံ၊ စက္ခုနှစ်ကွင်း အလင်းမရသော သူကန်းတို့ကဲ့သို့ မိမိတို့ မြင်ရာမြင်ရာ ကွက်ကွက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်လျက် မိမိအယူဝါဒကို ရှေ့တန်းတင်၊ အခြားသူတို့၏ ဝါဒကို ချိုးနှိမ်ကာ နှုတ်လုံ့ထိုးနေကြကုန်သတည်း။ ငြင်းခုံမဆုံး ဖြစ်နေကုန်သတည်း”

(ဥဒါန်းပါဠိတော်၊ ပထမနာနာတိတ္ထိယသုတ်၊ ဇစ္စန္ဓဝဂ်၊ ၁၅၈၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၄၀)

မဟာကဿပ၏ မဟာကဿပ

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်သည် အုံ့ဆိုင်း၊ ညှို့မှိုင်းလျက် ရှိနေသော ဝါးရုံတောကြီး အတွင်း၌ တည်ရှိနေ၏။ ထိုဝါးရုံတောဝယ် ရှဉ့်နက်တွေ အလွန်ပေါသည်ဟူ၍လည်း အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ ထင်ရှား၏။ ရှဉ့်နက်သံတို့ဖြင့် ကြွက်စီညံနေသော ဝါးတောကြီး ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းပေါ်ကို ထိုးထွက်နေသော ဝါးရုံပင်များသည် လေဟာပြင် ဇာတ်ခုံပေါ်ဝယ် ယိမ်းကလေသည့်နှယ် လေအန့်တွင် တယိမ်းယိမ်းနှင့် ရှိနေကုန်၏။

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်းရှိ အရံကျောင်းဆောင် တခုမှ ငေါက်သံလိုလို၊ အသံကြီး တသံ ထွက်လာသည်။ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးက တပည့် ကျောင်းသားကလေးအား ငေါက်ငမ်းနေရော့သလားဟု ထင်ရ၏။

တော်တော် အမှန်းမသိတတ်တဲ့ ကောင်ကလေးဘဲ။ [၁]ဒေါင့်မကျိုးတဲ့ အကောင်တွေနဲ့ ဘောက်မဲ့ကြောင့် အတူသွားဘိ

၁။ န ဝါယံကုမာရကော မတ္တံ မညာသိ။ နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိ။ ၄၁၈။

www.dhammaransi.com

သနည်း။ နယ်လှည့်ပြီး သဒ္ဒါတရားကို ဖျက်ဆီးနေကြတာနဲ့ အတူတူဘဲ။ သင်နှင့်အတူ ပါသွားတဲ့အကောင်တွေ တကောင်မှ အသုံး မကျ။ အားလုံး ကပျက်ကချော်တွေ ချည်းဘဲ။ သင် လူ့ပေါင်းမှားချေပြီကော ကောင်ကလေး။

ဤသို့ ပေါက်ရောက်သော အသံဝါ ကြီးဖြင့် ငေါက်လေ သူကား အရှင်မဟာကဿပဖြစ်လေ၏။ ဤငေါက်သံ၏အောက် ဝယ် ရှုံ့ကြောက်မူရာ အသွင်ဖြင့် ရှိနေသူကား ဆံပင် ဖြူတွေ အဖွေးသားနှင့် ရဟန်းအိုကြီး တပါး။ ထိုရဟန်းအိုကြီးကား အသူနည်း။ အရှင်အာနန္ဒာ ကိုယ်တော်ကြီး ဖြစ်လေသတည်း။

အရှင်အာနန္ဒာသည် နောက်ပါ ရဟန်း အခြံအရံဖြင့် ဒက္ခိဏဂိရိအရပ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ရာမှ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ပြန် လည် ဆိုက်ရောက်သောနေ့က ဖြစ်၏။ခရီးရောက်မဆိုက်ဆိုသလို ပင် အရှင်အာနန္ဒာသည် အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးထံ ဝင်ရောက် ဖူးမြော်လေသောအခါ အရှင်မဟာ ကဿပသည် မရောက်မီကပင် ရဟန်းတို့၏ သတင်းဆိုးကို ကြားသိထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် တာဝန်ရှိသူ အရှင်အာနန္ဒာ ရောက်လာသော အခါ အထက်ပါအတိုင်း အမှန်းမသိတတ်တဲ့ ကောင်ကလေး ဟူသော အသုံးအနှုန်း စကားလုံးဖြင့် ဆီး၍ ဆုံးမတော်မူ၏။

ကဿပ။ ။အာနန္ဒာ၊ သင့်ကို ငါ မေးပါရစေ။ အဘယ် သို့သော အကျိုးထူးကိုစွဲ၍၊ မြင်တော်မူလေ၍ တိကဘောဇဉ်ကို ဘုရားသခင် ပညတ်တော်မူပါသနည်း။ သင် သတိထားမိပါစ။ မေးတော်မူ၏။ မေးထိုက်သော အကြောင်းရှိ၍ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ အရှင်အာနန္ဒာလည်း ရိုးသားစွာ ပြန်၍ ဖြေပေ၏။

---

www.dhammaransi.com

အာနန္ဒာ။ ။တပည့်တော် သတိ ထားမိပါသည် အရှင်မဟာကဿပ။ တိကဘောဇဉ်ကို ဘုရားသခင် ပညတ်တော်မူခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ (၁) သီလကြောင်း၊ အကျင့်ပျက်၊ သိက္ခာပျက် ရဟန်းဆိုးတို့အား နှိပ်ကွပ်ခြင်းငှာရင်း၊ (၂) ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်အညီ နေထိုင်ကြကုန်သော ရဟန်း ကောင်းတို့ချမ်းချမ်းသာသာ နေကြရပါစေခြင်းအကျိုးငှာရင်း၊ (၃) အလိုဆိုးရှိသူရဟန်းယုတ်တို့သည်အသင်းအပင်းပက္ခကို ကျောထောက်နောက်ခံပြု၍သံဃာကို မဖျက်ဆီးကြပါစေကုန်လင့်။ ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ရင်း ဤအကျိုးထူးသုံးမျိုးကိုအစွဲပြု၍ ပညတ်တော် မူခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရားဟူ၍လျှောက်လျှင် အရှင်မဟာကဿပသည်အရှင်အာနန္ဒာ၏မျက်နှာကို ဆတ်ကနဲမော့ကြည့်လိုက်သည်။

ကဿပ။ ။ကောင်းပြီ အာနန္ဒာ၊ ယင်းသို့ ပညတ်ချက်ကြီးအထင်အရှား ရှိပါလျက်နှင့် သင်သည် ဘောက်မဲ့ကြောင့်ဣန္ဒြေသိက္ခာမဲ့သော ရဟန်း၊ စားသောက် ရာ၌ အတိုင်းအဆ မရှိ၊ ဘရုတ်ကျလှသော ရဟန်း၊ တက်ကြွနိုးကြားခြင်းမရှိ၊ အကြံတုံးဉာဏ်တုံး ရဟန်းများနှင့်အတူ ရပ်တကာ၊ နယ်တကာလှည့်လည်တုံဘိသနည်း။ လူတို့စိုက်ပျိုးထားသော စပါးခင်း၊ ကောက်ပဲသီးနှံပင်များကို လှည့်လည် ဖျက်ဆီး နေယောင်ပါတကား။ ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိပြီးသူ လူဒါယကာတို့ကို လိုက်၍ ဖျက်ဆီးနေယောင်ပါတကား။ အာနန္ဒာ၊ သင် ခေါ်ဆောင်သွားသော သင့်ပရိသတ်ကား ဗရမ်းဗတာ ပရိသတ်၊ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ ပျက်စီးနေသော ပရိသတ်ဖြစ်ဘိ၏။ အာနန္ဒာ၊ မလောက်လေး မသောက်စား သင်ပဉ္စင်းသစ်ကလေးတွေကား ရဟန်းပျက်ကလေးတွေသာ

www.dhammaransi.com

တကား။ သည်ကောင်လေးနှယ် ဟယ် အမှန်း မသိချက်သား ကောင်းရန်ကော။

အရှင်မဟာကဿပသည် ရဟန်းမဆန်သူများ၊အကျင့်သိက္ခာ ပျက်စီးနေသူများကို ခေါ်သွားရမည်လားဟု အရှင်အာနန္ဒာ အား ပြစ်တင်ဆိုပြောရာ၌ ကုမာရ (ကောင်ကလေး) ဟူသော အသုံးအနှုန်း ပါလာသည်။ထိုစကားမှာ အရှင်မဟာကဿပအဖို့ အဆန်းတော့ မဟုတ်ချေ။ ဆိုပြောနေကျဝေါဟာရ ဖြစ်ဒေပ၏။ ထိုကုမာရ(ကောင်ကလေး)ဟူသော စကားလုံးက ထိုရောမ အဓိပတိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး နှစ်ဦးတို့၏ ရင်းနှီးမှုကိုရင်း၊ အရှင်မဟာ ကဿပက အရှင်အာနန္ဒာအပေါ်၌ ချစ်စရာကောင်းသောသူငယ် ကလေးတယောက်ဟု သဘောထားရှိပုံကိုရင်း ပေါ်လွင်စေ သည်။

ဤသို့ သူ့အား ကောင်ကလေး၊ ကောင်ကလေး ဟူသော အာလုပ်စကားလုံးဖြင့် သုံးနှုံးဆိုပြောခြင်း ခံရသည်ကိုပင် အရှင် အာနန္ဒာကလည်းဂုဏ်ယူသာယာလျက် ရှိနေပေသည်။သို့ကြောင့် ပင် မဟုတ်ပါလော။

အာနန္ဒာ။ ။အရှင်မဟာကဿပ ဘုရား၊ ရှုတော်မူပါ။ တပည့်တော်တို့၏ ဦးခေါင်းမှာ ဆံပင်ဖြူများ ပေါက်လာကုန် ပါပြီ။ ယင်းသို့ ဆံပင်ဖြူများပင် ပေါက်လာကုန်လင့် ကစား တပည့်တော်မှာကား ယနေ့အထိကောင်ကလေး၊ကောင်ကလေး

၁။ အပိစမေ ဘန္တေကဿပ သိရသ္မိံ ပလိတာနိ ဇာတာနိ၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိ၊ ကဿပသံယုတ်၊ ၄၁၈၊ဆမူဋ္ဌ။

www.dhammaransi.com

ဟု ခေါ်ဝေါ်ဆိုပြောခြင်း ပိုင်နက်တွင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သေးပါဘဲလား ဘုရား။

ကဿပ။ ။ဩ အာနန္ဒာ၊ သင့်အလုပ်ကကော ဟုတ်ပါ၏လား။လျော်ကန်ပါ၏လား။အနေမတတ်၊အထိုင်မတတ်၊အပြောမတတ်၊ အဆိုမတတ်၊ အစားမတတ်၊ လူ့တုံးပေ ကတ်သပ်တွေကို ရပ်တကာ၊ နယ်တကာ ခေါ်ပြီး ကိုယ့်အရှက်ကို ကိုယ်ခွဲရာ မကျပေဘူးလား။ သခင်မြတ်ဘုရားရဲ့ မျက်နှာတော်ကို အိုးမဲသုတ်ရာ မကျပေဘူးလား။ သင်ကား တော်တော် အမှုန်းမသိတတ်တဲ့ အကောင်ကလေး။

အရှင်မဟာကဿပက ကောင်ကလေးဟူသော စကားလုံးကို သုံးကာ ထပ်၍ ကြွေးကြော်လိုက်ပြန်လေသည်။

ဤကောင်ကလေးဟူသော အသုံးအနှုန်း စကားလုံးသည် ဤနေရာတွင် ပြီးပြီးပျောက်ပျောက် ရပ်မသွားလေဘဲ ဘိက္ခုနီမလောကထဲသို့ ဗုံးကျသလို ကျရောက်သွားလေ၏။

ထိုကောင်ကလေး ဟူသော အသုံး အနှုန်း ကြောင့် အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးအပေါ် နာလုံး ပေါက်သွားသူဘိက္ခုနီမတစ်ဦး ထူးထူးချွန်ချွန်ပေါ်လာ၏။ သူ၏ အမည်ကား ထုလ္လနန္ဒာဟု တွင်သတည်း။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကား အရှင်အာနန္ဒာအားပုဂ္ဂိုလ်စွဲအားဖြင့် အလွန်ကြည်ညိုသူဖြစ်ရာ အရှင်အာနန္ဒာအား "ကောင်ကလေး၊ ကောင်ကလေး"ဟူသော စကားလုံးဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခြင်းကို မနှစ်မြို့ချေ။ သို့ကြောင့် ယင်းစကားလုံးကြောင့် အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးအပေါ်တွင် အတော်ကလေး မျက်မာန်

www.dhammaransi.com

ရှိလာသည်။ “ဝေဒေဟမုနိတဆူ”ဖြစ်တော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာ ကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အားအရှင်မဟာကဿပက ကောင်ကလေး ကောင်ကလေး သူဆိုစရာတဲ့လား။ စင်စစ် သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်ကြည့်သော် အရှင်မဟာကဿပသည်မည်သို့သောပုဂ္ဂိုလ်နည်း တိတ္ထိဘောင်မှ ကူးပြောင်းလာသော တိတ္ထိလူထွက် ဖြစ်ချေ၏။ သို့ပါလျက် သူကများ အရှင်အာနန္ဒာကဲ့သို့ ဝေဒေဟမုနိ ကိုယ်တော်ကြီးကို ကောင်ကလေး၊ ကောင်ကလေး ဟူသော အသုံးစကားဖြင့် ဘောက်မဲ့ကြောင့် ကြိမ်းလား မောင်းလား လုပ်တုံဘိသနည်း။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ထုလ္လနန္ဒာ၏အဖို့ ရင်းတွင်းခံစားချက် မျှသာ မဟုတ်လေတော့ဘဲ နှုတ်အားဖြင့် ဖွင့်ဖော်၍ အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးအား အမနာပစကားများမြွက်ကြားဆိုပြောခြင်း ပြုသည်အထိ ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုသတင်းကိုကြားလတ်သော် အရှင်မဟာကဿပသည် အရှင် အာနန္ဒာကိုခေါ်၍ ဤသို့ပြောပြလေသည်။

“ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊သင်၏တပည့်မတဦးဖြစ်သူ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီ သည် စကားကိုမဆင်မခြင်၊အလျင်စလို ပြောဘိချေ၏။ နှုတ်လွှယ် လွှယ်နှင့်ဆိုတုံဘိ၏။ ငါ့အား တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ၊ တိတ္ထိလူထွက် ဟူ သောရင့်ရင့်သီးသီးစကားများဖြင့် နှုတ်လှံချက်ဖြင့်ထိုးနှက်နေ၏။ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ငါ့အကြောင်း သင် ကောင်းကောင်းသိသူဖြစ် သည်။ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်၊ ကျင်စွယ်များကိုပယ်ပြီး သင်္ကန်း ဆီးလျက် ငှူဘောင်၊ဝတ်ကြောင်ဘဝမှထွက်၍သာသနာဘောင် ဝင်ကာရဟန်းပြုခဲ့၏။ငါရဟန်းဖြစ်လာသည့်အချိန်ကစ၍ ဘုရား

သခင်မှတပါး ငါ့ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရမည့်သူကို ငါမသိခဲ့။ ငါ့မှာ မရှိခဲ့။

"ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ရှေး လူ့ဘဝဝတ်ကြောင်နှင့် နေခဲ့စဉ်တုန်းက ငါ့မှာသည်လိုအကြံတခု ဖြစ်ပေါ်လာဘူးသည်အာနန္ဒာ ထိုအကြံကား ဤသို့ ဖြစ်ချေ၏။ 'လူ့အဖြစ်၊ လူ့ဘဝကား ကျဉ်းမြောင်းလှဘိစွ။ ဖုံသဓနုသော လမ်းနှင့် အလားတူ၏။ ရဟန်းအဖြစ်၊ရဟန်းဘဝကား လင်းတီးခေါင်နှင့် အလားတူ၏။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်နှင့် ရှင်း၏။အိမ်ကိုစိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေရသူ၊ဝါ၊ အိမ်သံယောဇဉ် အမျှင်တန်းလန်းဖြင့် ရှိနေသူလူသားတယောက် ဖြစ်နေသဖြင့် ဤမျှ ဤမျှ မှန်မြတ်လှစွာသော ဗြဟ္မစရိယ အကျင့်ကို စင်စစ် ရာနှုန်းပြည့် ပြည့်စုံအောင်၊ စင်ကြယ်အောင်၊ ပွတ်သစ်စ ခရုသင်းအလား ဖွေးနေအောင်ကျင့်ဘို့ ဆိုသည်မှာ မလွယ်လှပါတကား။ ငါရဟန်းပြုရသော်ကောင်းလေစွ'ဟု ဤသို့ အကြံဖြစ်ခဲ့၏။

"အာနန္ဒာ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီးနောက် ထိုငါသည် အခါတပါးတွင် ပုဆိုးကြမ်းစများကို ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီး ချုပ်လုပ်ပြီးလျှင် ငါဘာလုပ်သည် ထင်သနည်း အာနန္ဒာ။ လောက၌ပွင့်ထွန်းလျက် ရှိနေကုန်သော ဘုရား၊ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်များအား ရည်စူး ဦးထိပ်ထားလျက် ဆံ၊ မုတ်ဆိတ် များကို ပယ်ပြီး ငါ့ဟာငါ သင်္ကန်းဆီးလိုက်သည်။ ငါ့ဟာငါ ရဟန်းပြုလိုက်သည်။

"အာနန္ဒာ၊ဤသို့ ငါ့ဟာငါရဟန်းပြုလိုက်ပြီးနောက် ရဟန်းဖြစ်ခါစငါသည် တမတ်စောက်စောက်နှင့် ခရီးရှည်ကြီးလျှောက်သွားနေစဉ် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒမြို့အကြား ရောက်သွားလေ

သောအခါ ဗဟုပုတ္တမည်သောစေတီအနီး၌ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်ဘုရားကို မလှမ်းမကမ်းမှ ငါမြင်ရ၏။ ထိုအခါ ငါ့အား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ ငါသည် ငါ့ကိုသွန်သင်ဆုံးမမည့်ဆရာသမားကောင်းထံ ချဉ်းကပ်ဖူးတွေ့လိုသူ ဖြစ်ဘိလျှင်မူလည်း ဤမြတ်စွာဘုရားကိုသာဖူးမြင်ရာ၏။ ဖူးမြင်ထိုက်ပေသည်။ ငါသည်ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သူကို ဖူးမြင်လိုသူ ဖြစ်ဘိလျှင်မူလည်းဤသခင်ဘုရားကိုသာဖူးမြင်ရာသည်၊ ဖူးမြင်ထိုက်ပေသည် ငါသည် သစ္စာလေးချက် အနက်ထင်ထင် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူသော ဗုဒ္ဓကို ဖူးမြင်လိုသူ ဖြစ်ဘိလျှင်မူလည်း ဤသခင်ဘုရားကိုသာ ဖူးမြင်ရာသည်၊ ဖူးမြင်ထိုက်ပေသည်ဟူ၍ အကြံဖြစ်ပေါ်လာပြီးနောက် ငါသည် ထိုဗဟုပုတ္တစေတီ၌ ထိုင်နေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်စုံကို ငါ့ဦးခေါင်းဖြင့် ဦးတိုက်၍ဘုရားသခင်အား ငါ ဤသို့လျှောက်ထားမိပေသည် အာနန္ဒာ။

ကဿပ။ ။ရှေ့ဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ဆရာပါဘုရား။ တပည့်တော်ကား အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သာဝကပါဘုရား ဟူ၍ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ငါ လျှောက်ခဲ့သည်။ ဤသို့လျှောက်သော် မြတ်ဘုရားက ငါ့အား အသို့ မိန့်တော်မူလေသည် ထင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ အကြင်သူသည် ဤသို့ အလုံးစုံသဘောထား ပြည့်ဝလှသော သာဝကကို အမှန်အတိုင်းမသိပါဘဲလျက် 'ငါသိသည်'ဟူ၍ရင်း၊ အမှန်အတိုင်း မမြင်ပါဘဲလျက် 'ငါမြင်သည်' ဟူ၍ရင်း ပြောငြားမိအံ့၊ ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းသည် ဖုတ်ကနဲ

---

* ငေါင်ဦးစေသခံ

www.dhammaransi.com

ပြုတ်ကျသွားလေရာ၏။ ကဿပ၊ ငါသည်မူကား အမှန်ကိုအမှန် အတိုင်းသိ၍သာလျှင်'ငါသိ၏'ဟူ၍ ငါဆို၏။ အမှန်ကို အမှန် အတိုင်း မြင်၍သာလျှင် 'ငါမြင်၏'ဟူ၍ ငါဆို၏။

ကဿပ၊ ထို့ကြောင့်ရကား သင်သည် ဤသို့ကျင့်ရာ၏။ ကျင့်ပါလေ။ "ငါ၏အရှက်နှင့်အကြောက်၊ ငါ့သန္တာန် ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေသော အရှက်နှင့်အကြောက်သည် အံ့ဘွယ်ကောင်း လောက်အောင် ထက်လှစွာ၏။ ထိုအရှက်နှင့် အကြောက်သည် မဟာထေရ်ကြီးတို့၌ရင်း၊ သီဘင်းငယ်တို့၌ရင်း၊ သီတင်းလတ်တို့၌ ရင်း(ရှေးရှုတည်သည် ဖြစ်လတ့်)ရှေးရှုတည်သည် ဖြစ်စေသော၀် ဟူ၍ ဤသို့ကျင့်လေ။

ကဿပ၊သင်သည် ဤသို့လည်း ကျင့်လေဘိဦး။ ကုသိုလ်နှင့် ပတ်သက်သောတရားကို ငါနာအံ့။ ကြားနာရသမျှ တရား အားလုံးကို အရိုအသေပြု၍၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့် ကောင်းစွာဆောင်၍ အာရုံစူးစိုက်စွာ နားကို စွင့်ထား လျက် ငါ နာအံ့ဟူ၍ ဤသို့လည်း ကျင့်လေ။

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏။ ခြေတော်ကိုဦးတိုက်၊ ခညောင်း တောင်းပန်လေသောအခါ၌ မြတ်ဘုရားသည် ငါ့ကို ဤဩ၀ါဒစကားဖြင့် ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ထိုင်ရာမှ ထတော်မူ၍ ဖဲသွားပါလေတော့သည်။ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ရဟန်း ဖြစ်သည်မှ စ၍ (၇)ရက်သာလျှင် ကိလေသာ မကုန်ခန်းသေးသော ပုထုဇဉ် ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ပြည်သူတို့ ဆွမ်းကို ငါစား၏။ ရှစ်ရက်မြောက် သောနေ့တွင် အရဟတ္တဖိုလ်သည် ငါ့အား ထင်ရှား ဖြစ်လာပြီ။

www.dhammaransi.com

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ဗဟုပုတ္တကစေတီအပါးမှ မြတ်ဘုရားသို့ခွာ သွားတော်မူသောအခါ ငါသည် မမိုတ်မသုန် မြတ်ဘုရားကို ဖူးမြော်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ငါ့မျက်စိအောက်မှာပင် မြတ်ဘုရား သည် လမ်းဘေးဘက်သို့ ခြေစကြာ လှည့်လိုက်သည်ကို ငါ သတိ ထားလိုက်မိ၏။ ငါ နောက်က လိုက်သွားမိတော့သည်။ ငါ ရောက်သွားသောအခါ၌ မူကား မြတ်ဘုရားကို သစ်ပင် အောက်ခြင် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ငါ့ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီးကို ထူထဲအောင် လေးခေါက် ခေါက်၍ ခင်းပေးပြီး ဤစကားကို မြတ်ဘုရားထံ ငါ ပန်ကြားခဲ့ပေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်၏ ဤသင်္ကန်း အခင်း၌ ထိုင်တော်မူပါ ဘုရား။

ဤသို့ တောင်းပန်သော် မြတ်ဘုရားသည် ငါ့ကို ချီးမြှင့်သည့် အနေဖြင့် ငါ ခင်းပေးသည့် နေရာထက်၌ ချမ်းမြေ့စွာ စံတော် မူလျက်မှ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ငါ့အား ဤသို့ မိန့်ပါသတည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ သင်၏ အခင်းကား နူးညံ့တိစွ။

ကဿပ။ ။အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို သနား စောင့် ရှောက် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ဤသင်္ကန်းကြီးကို အလှူ ခံတော် မူပါဘုရား။

ဗုဒ္ဓ။ ။ကဿပ၊ ဤ ငါ၏သင်္ကန်းကား ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ရက်လုပ်သားသော ပံ့သုကူသင်္ကန်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသင်္ကန်းကို သင် ဆောင်နိုင်ပါအံ့လော။

ကဿပ။ ။ဆောင်နိုင်ကြောင်းပါ ဘုရား။

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဤသို့အားဖြင့် ငါ၏ ပဆိုးကြမ်း ဒုကုဋ် သင်္ကန်းကို ဘုရားသခင်အား ငါ လှူလိုက်ပြီး ဘုရားသခင် ချီးမြှင့်တော်မူသော ပိုက်ဆံလျှော် ပံ့သုကူသင်္ကန်းကို ငါ ဆောင်သည် အာနန္ဒာ။

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ဟစုံတယောက် အမှတ်မထင် အကြင်သူကို ကောင်းစွာ ပြောလိုသော် ဤသို့ ပြောရာသည်၊ ပြောနိုင်ပေသည်။ ပြောရမည့်စကားမှာ “ဘုရားမြတ်စွာ၏သား၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ ရင်၌ဖြစ်၍ ခံတွင်းတော်မှ ဖွားမြင်လာသော သား၊ တရားမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သား၊ ဘုရားက ဖန်ဆင်းထားသော သား၊ တရားတော်၏ အမွေစား အမွေခံ သား၊ ဘုရားသခင် ဝတ်ရုံ သုံးစွဲတော်မူသော ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ရက်လုပ်သည့် ပံ့သုကူ သင်္ကန်းကိုသော်မှပင် ခံယူနိုင်စွမ်း ရှိသောသူ”ဟူ၍ ပြောရာသည်၊ ပြောနိုင်ပေသည်။

ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ ငါကား အာသဝေါတရားတို့ ကုန်လေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် အာသဝေါဟူ၍ မူမျှပင် မရှိသော လွတ် မြောက်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို ယခု မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုကာ ရောက်လျက် နေနိုင်၏။ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ အကြင်သူသည် ငါ၏ အဘိညာဏ်ခြောက်ပါးကို ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ ဖုံးလွှမ်း၍ ရစကောင်းသည်ဟု ထင်မှတ်လေသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုသူသည် ခုနစ်တောင် ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခုနစ်တောင့်ထွာရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီးကိုသော်လည်းကောင်း သုံးအောင် ထန်းသက်ဖြင့် ဖုံးဖိနေသည်နှင့် တူယောင်ပါတကား

www.dhammaransi.com

ဟူ၍ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ စွပ်စွဲပြောဆိုချက် စကားနှင့် ပတ်သက်၍ အရှင်မဟာကဿပသည် အရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ မိမိ၏ဘဝမှန်ကို ဇာတ်လှန်၍ ပြောပြလေ၏။

ဤသို့ အရှင်မဟာကဿပအား စွပ်စွဲ ဆိုပြောမိလေသော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကား မြတ်သောအကျင့်မှ လျှောကျသွား ရှာလေပြီကော။

(နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ကဿပသံယုတ်၊ စီဝရသုတ်၊ ၄၁၈၊ ဆဋ္ဌမူ)

www.dhammaransi.com

(၄၁)

အတွေးသစ် အမြင်သစ်

လိုလျှင်ကြံဆ၊ နည်းလမ်းရဟု အဆိုရှိ၏။ အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်ကို အုတ်မြစ်ချပေးသော ဆောင်ပုဒ်စကား ဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားသည် ရောက်လေရာရာ နေရာ များစွာတို့၌ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ သိ၊ ထင်၊ မြင်သာစိမ့်သောငှာ ဥပမာ၊ အမှတ်ပြု၍ ကျင့်ဝတ်တခု အဖြစ်ဖြင့် ကျင့်ကြံစိမ့်သောငှာ တရားဟောတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဤတရားတော်ကို ဟောချိန်၌ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်ရှိတော်မူနေ၏။ ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူခိုက် ဤသည့်တရားကိုရဟန်းတို့အား ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဤတရားတော်၏ ဦးတည်ချက်မှာ တွေးခေါ်မှုကို ရှေးရှုစေလိုကြောင်း ပေါ်လွင်၏။ သူများ ပြောဟောတိုင်းကို ကြားနာရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်၍ မနေသင့်။ (တရားနာဘက်ကချည်းမနေသင့်) တရား၏ သဘောအချက်ကို အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည်အထိ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ချင့်တွေးသင့်ကြသေးသည်ဟု ရဟန်းတို့အား သတိပေးတော်မူခြင်းဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

---

www.dhammaransi.com

တွေးခေါ်ကြံဆမှုအရာ၌ ရဟန်းတို့ အားတက်ဂိမ့်သောငှာ ကိုယ်တော်ကို သာဓကပြု၍ ဗုဒ္ဓ ဟောကြား သွားတော်မူ၏။ "ငါ့ကို ကြည့်ကြ။ နုစဉ်ဘဝကပင် သဘောအချက်ကို ပြက်ပြက် သိထင်အောင် ငါ တွေးခေါ်လာခဲ့ဘူးသည်"ဟု ရဟန်းတို့အား ပြယုဂ် ထုတ်ပြတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ သစ္စာလေးပါးကို မသိမီ၊ ရှေး နုစဉ်အခါကပင် ငါသည် ဤသို့ တွေးခေါ် ကြံဆခဲ့ဘူး၏။ ဤလောကကား ဆင်းရဲဘိစွ။ ပဋိသန္ဓေလည်း နေရ၏။ အိုလည်း အိုရ၏။ ရင့်လည်း ရင့်ရ၏။ သေလည်း သေရ၏။ သေပြီးသည့်နောက် တဖန် ပဋိသန္ဓေလည်း နေရပြန်သေး၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်လည်း အိုခြင်း၊ သေခြင်း ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ရာကို မသိ။ ဘယ်သော အခါများမှ အိုခြင်း သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်ရာ လမ်းစ ပေါ် လေမည်နည်း"ဟု ဤသို့ တွေးခေါ် ကြံဆခဲ့ဘူး၏။

ရဟန်းတို့၊ ထိုနောက်တဖန် ထို ငါ့အား "အဘယ်အရာ ရှိခဲ့သော် အိုခြင်း၊ သေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အိုခြင်း၊ သေခြင်း ကား အဘယ် အကြောင်းခံကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း"ဟု ဤသို့ ဘဆင့်တက်၍ တွေးခေါ်လာမိပြန်သည်။

ရဟန်းတို့၊ တွေးခေါ်ကြံဆသော ထို ငါ့အား အသင့် အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိလာ၏။ "ဇာတိရှိခဲ့သော် အိုခြင်း။ သေခြင်းသည် ဖြစ်၏။ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်းကား ဇာတိဟူသော-ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းအကြောင်း ခံကြောင့် ဖြစ်လေသည်တကား" ဟူ၍ ဤအသိ ဉာဏ်ပေါ်လာ သည်။

---

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတို့၊ ဤမျှသာလည်း မဟုတ်သေး။ ဘုံရေးလောင်း ဖြစ်သော ထိုငါ့အား ဤသို့သော အတွေးအခေါ်များ တသီကြီး ဖြစ်လာပြန်၏။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် ပဋိသန္ဓေနေမှု(ဇာတိ)ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် အိုမှု (ဇရာ) ဖြစ်လေသနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် သေမှု (မရဏ) ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် ဘဝ ဖြစ်လေသနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု(ဥပါဒါန်) ဖြစ်လေသနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် တပ်မက်မှု (တဏှာ) ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် ခံစားမှု (ဝေဒနာ) ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် ထိတွေ့မှု (ဖဿ) ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် တည်ရာ (အာယတန)ဖြစ်လေ သနည်း။

အဘယ်အရာ ရှိနေခဲ့သော် နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်လေသနည်း။

ထို နာမ်၊ ရုပ်သည် အဘယ်အကြောင်းခံကြောင့် ဖြစ်လေ သနည်း။

ရဟန်းတို့၊ ထိုသို့ တွေးခေါ်ကြံဆသော ငါ့အား အသင့် အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ပညာဖြင့် ထိုးထွင်း၍

www.dhammaransi.com

သိလာ၏။ 'ဝိညာဏ် ရှိပေ၍သာ နာမ်၊ ရုပ် ဖြစ်တာပါကလား၊၊ နာမ်၊ ရုပ်သည် ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းခံကြောင့် ဖြစ်တာပါကလား''ဟူ၍ ဤအသိဉာဏ် ပေါ်လာသည်။

ရဟန်းတို့၊ ထို ငါ့အား "အဘယ်အရာရှိနေခဲ့သော် ဝိညာဏ်ဖြစ်လေသနည်း။ ဝိညာဏ်သည် အဘယ်ကို အခြေခံ၍ ဖြစ်လေသနည်း" ဟူ၍ အကြံ ဖြစ်လာပြန်သည်။ ရဟန်းတို့၊ မသိလျှင်မနေဟူသော ဇွဲဖြင့် ကြံတွေးခြင်းကြောင့် ထိုငါ့အား 'နာမ်၊ရုပ်ရှိပေ၍သာ ဝိညာဏ် ဖြစ်တာပါကလား။ ဝိညာဏ်သည် နာမ်၊ ရုပ်၊ အခြေခံကြောင့် ဖြစ်တာပါကလား ဟူ၍ အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ရဟန်းတို့၊ ထို ငါ့အား ဤသို့သော အတွေးအခေါ် ဖြစ်လာပြန်၏။ ဤဝိညာဏ်သည် တဖန် နစ်၏။ (နာမ်၊ ရုပ်တည်းဟူသော ပင်မနေရာသို့ ပြန်ပြန်လာ၏။) နာမ်၊ ရုပ်မှ တပါး အခြားတနေရာသို့ ရောက်သွားခြင်း မရှိ။ ဤမျှဖြင့်ပင် ပဋိသန္ဓေလည်း နေရ၏။ အိုလည်း အိုရ၏။ သေလည်း သေရ၏။ တဖန် ပဋိသန္ဓေနေမှုလည်း နေရ၏။ နာမ်၊ ရုပ်ကြောင့် ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်၊ ရုပ်ဖြစ်ရ၏။

နာမ်၊ ရုပ်ကြောင့် တည်ရာ (အာယတန) ဖြစ်ရ၏။

တည်ရာ (အာယတန)ကြောင့် ထိတွေ့မှု (ဖဿ) ဖြစ်ရ၏။

ထိတွေ့မှု (ဖဿ)ကြောင့် ခံစားမှု (ဝေဒနာ)ဖြစ်ရ၏။

ခံစားမှု (ဝေဒနာ)ကြောင့် တပ်မက်မှု (တဏှာ) ဖြစ်ရ၏။

တပ်မက်မှု (တဏှာ)ကြောင့် ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု (ဥပါဒါန်) ဖြစ်ရ၏။

---

www.dhammaransi.com

ပြင်းစွာ စွဲလမ်းမှု(ဥပါဒါန်)ကြောင့် ဘဝ ဖြစ်ရ၏။
ဘဝအကြောင်းခံကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေမှု (ဇာတိ) ဖြစ်ရ၏။
ပဋိသန္ဓေနေမှု(ဇာတိ)ကြောင့်-

အိုမှု	(ဇရာ)	ဖြစ်ရ၏။
သေမှု	(မရဏ)	ဖြစ်ရ၏။
စိုးရိမ်မှု	(သောက)	ဖြစ်ရ၏။
ငိုကြွေးမှု	(ပရိဒေဝ)	ဖြစ်ရ၏။
ဆင်းရဲမှု	(ဒုက္ခ)	ဖြစ်ရ၏။
စိတ်ပင်ပန်းမှု	(ဒေါမနဿ)	ဖြစ်ရ၏။
ပြင်းစွာပူပန်မှု	(ဥပါယာသ)	ဖြစ်ရ၏။

ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအစု ဖြစ်၏။ ရဟန်းတို့၊ ငါ့အား "သမုဒယ၊ သမုဒယ"ဟူ၍ ရှေးက မကြားဘူးသော တရားတို့၌ ပညာမျက်စိ ပွင့်လာ၏။ အသိဉာဏ် လင်းလာ၏။ ပညာ ထင်ရှားလာ၏။ ဝိဇ္ဇာ ထွန်းပလာ၏။ အလင်းရောင် လက်လာ၏။

ရဟန်းတို့၊ တဖန် ဆက်၍ တွေးခေါ်ကြံဆ ပြန်သောအခါ ငါ့အား ဤအသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။

ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း မရှိခဲ့သော် အိုခြင်း၊ သေခြင်း မဖြစ်။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း (ဇာတိ)ချုပ်သော် အိုခြင်း၊ သေခြင်း (ဇရာ၊ မရဏ)လည်း ချုပ်လေ၏။

ရဟန်းတို့၊ ငါ့အား ဤအကြံ ဖြစ်လာပြန်၏။

အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဇာတိ မဖြစ်သနည်း။

www.dhammaransi.com

အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဇရာ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် မရဏ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဘဝ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဥပါဒါန် မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် တဏှာ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဝေဒနာ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် ဖဿ မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် အာယတန မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ မရှိခဲ့သော် နာမ်၊ ရုပ် မဖြစ်သနည်း။
အဘယ်အရာ ချုပ်သည်ရှိသော် နာမ်၊ ရုပ် ချုပ်လေသနည်း။

ဤသို့ တွေးခေါ်ကြံဆ လေသောအခါ "ဝိညာဏ်မရှိခဲ့သော် နာမ်၊ ရုပ် မဖြစ်။ ဝိညာဏ်ချုပ်သော်လည်း နာမ်၊ရုပ်လည်း ချုပ်လေ၏။ နာမ်၊ ရုပ် မရှိသော် ဝိညာဏ် မဖြစ်။ နာမ်၊ ရုပ် ချုပ်သော် ဝိညာဏ်လည်း ချုပ်လေ၏" ဟူ၍ အသိဉာဏ် ဖြစ်လာသည်။

ရဟန်းတို့၊ဤမျှသာလည်း မဟုတ်တုံသေး။ ဆက်၍တွေးခေါ်ပြန်သောအခါ "နာမ်၊ ရုပ် ချုပ်သော် ဝိညာဏ်ချုပ်၏။ ဝိညာဏ်ချုပ်သော် နာမ်၊ ရုပ် ချုပ်၏။ နာမ်၊ ရုပ် ချုပ်သော် သဠာယတန (စက္ခု၊ သောတ စသော တည်ရာ ခြောက်မျိုး) ချုပ်၏။ သဠာယတန ချုပ်သော ဖဿ ချုပ်၏။ ဖဿ ချုပ်သော် ဝေဒနာ ချုပ်၏။ ဝေဒနာချုပ်သော် တဏှာ ချုပ်၏။ တဏှာချုပ်သော်

www.dhammaransi.com

ဥပါဒါန် ချုပ်၏။ ဥပါဒါန် ချုပ်သော် ဘဝချုပ်၏။ ဘဝ ချုပ်သော် ဇာတိ ချုပ်၏။ ဇာတိချုပ်သော်ဇရာ၊ မရဏ၊သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ချုပ်၏” ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအစု ချုပ်၏။

ရဟန်းတို့၊ “နိရောဓ၊ နိရောဓ” ဟူ၍ ရှေးက မကြားဘူး သေးသောတရားတို့၌ပညာမျက်စိ ပွင့်လာပြီ။အသိဉာဏ်လင်းလာ ပြီ။ ပညာ ထင်ရှားလာပြီ။ ဝိဇ္ဇာ ထွန်းပလာပြီ။ အလင်းရောင် လက်လာပြီ။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာအားဖြင့် တောလမ်းခရီး၌ ဖြတ်သန်းသွား သော ခရီးသည် ယောကျ်ားသည် ဖုံးနေသော လမ်းဟောင်းကို တွေ့ရာ၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ထိုလမ်းအိုအတိုင်း သွားလေရာ ၏။ ထိုသို့ သွားလေသည် ရှိသော် ရှေးဟောင်းမြို့တော် မင်းနေ ပြည်ကြီးကိုမြင်ရာ၏။ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် မင်းအားရင်း၊ အမတ်တို့အားရင်း၊ မိမိ တွေ့မြင် ခဲ့ရသော တောလမ်းခရီး အကြောင်းကို အသေးစိတ် ပြောပြပြီးလျှင် ထိုမြို့ဟောင်းကို မြို့သစ် ဖြစ်အောင် တည်ဆောက်တော် မူပါရန် တိုက်တွန်းပါ၏ ဆိုရာ၏။

ရဟန်းတို့၊ ထိုအခါ ထိုမင်းသည်ရင်း၊ အမတ်တို့သည်ရင်း၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို မြို့သစ် ဖန်ဆင်းရာ၏။ ထိုမင်း၏ မြို့တော်သည် နောင်သောအခါ စည်ပင်ဝပြောလာ၏။ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်၌ အကျော်တစော ဖြစ်လာ၏။ လူနေ စည်းကားပြီး ကြီးကျယ် ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်လာ၏။

ရဟန်းတို့၊ ဤအတူသာလျှင် ငါသည် ရှေးဘုရားဟောင်းတို့ ကြွသွားတော်မူရာ လမ်းဟောင်းကို မြင်ပြီ။ တွေ့ရပြီ။

www.dhammaransi.com

ရဟန်းတို့၊ ရှေးဘုရားတို့ သွားရာ လမ်းဟောင်း ကား အခြားမဟုတ်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်၍သွား၏။ ငါသည် ဇရာမရဏ=အိုခြင်း၊ သေခြင်းကို သိရပြီ။ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယကို သိရပြီ။အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၏ ချုပ်ရာကို သိရပြီ။ အိုခြင်း၊ သေခြင်း ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ်ကို သိရပြီ။ ထိုလမ်းစဉ်အတိုင်း ငါ လိုက်သွားသည်ရှိသော် ဇာတိ ငါ သိရပြီ။ ဇရာမရဏ စသည်ကို ငါ သိရပြီ။

ရဟန်းတို့၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်သွားသော ငါသည် သင်္ခါရတို့ကိုရင်း၊ သင်္ခါရ အကြောင်းကိုရင်း၊ သင်္ခါရ ချုပ်ရာကိုရင်း၊ သင်္ခါရ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်း ကျင့်စဉ် ကိုရင်း ငါ သိရပြီ။

ရဟန်းတို့၊အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ထိုအကျင့် မြတ်သည် စည်ပင်၏။ ကျယ်ဝန်း၏။သိရှိသူ များ၏။ပြန့်ပြော၏။ နတ်လူတို့အား ထင်စွာ ပြအပ်၏။ ထိုမျှလောက်သော ကာလ ပတ်ကုံး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်စိမ့်သောငှာ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာတို့အား ငါ ဟောခဲ့ပြီ ဟူ၍ တွေးခေါ်ခြင်းမှ ရလဒ်ကို ရဟန်းတို့အား ပြယုဂ် ထုတ်ပြတော် မူသတည်း။

(နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ မဟာဝဂ်၊ နဂရသုတ်၊ ၁၂၇၊ ဆဋ္ဌမူ။)

www.dhammaransi.com

(၄၂)

ပြဿနာပိုက်၍ ဆရာရှာလေသူ

ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှအထွက် မြို့တံခါးနှင့် မလှမ်းမကမ်း အရပ်တွင် သပ်သပ်ယပ်ယပ် နေစချင့် စဘွယ် တည်ဆောက် ထားသော ကျောင်းကြီးကို အဝေးကပင် မြင်နိုင်၏။ ကျောင်းအဆောက် အဦ၏ ထယ်ဝါခန့်ညားပုံကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုကျောင်း နေပုဂ္ဂိုလ်၏ အရှိန်အဝါ၊ ဩဇာအာဏာမှာ မသေးလှကြောင်း အကြမ်းဖျဉ်းအားဖြင့် ရိပ်စားမိနိုင်ပေသည်။

သို့သော် ထိုကျောင်းကား ရဟန်းများ နေထိုင်ရာကျောင်း မဟုတ်။ ပရိဗိုဇ်ကျောင်း ဖြစ်ချေ၏။ ဝါဒကို အဓိကဘာသာ ရပ်အဖြစ်ဖြင့် သင်ကြားပို့ချနေသောကျောင်းဖြစ်၏။ ကျောင်းကို အုပ်ချုပ်သူ ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီးကား 'သဘိယ' ပရိဗိုဇ် ဖြစ်သတည်း။

သဘိယ ပရိဗိုဇ်သည် စာတတ်၊ ပေတတ်၊ ဗဟုသုတ နှံ့စပ် သူ ဖြစ်၏။ ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်သော အတတ်ကို အဓိက သင်ကြား တတ်မြောက်လာသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် မဟာဝါဒီ ဖြစ်လာသည်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံးကို လှည့်လည်၍ ဝါဒဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်လာခဲ့သည်။ "ဝါဒခြင်း ပြိုင်လိုသူရှိက ထွက်ခဲ့" ဟု နယ်လှည့်၍ စိမ်ခေါ်သူ ဖြစ်လေသည်။

www.dhammaransi.com

သို့သော် သူနှင့် မယှဉ်လိုကြ၍ ပေလော့။ သို့မဟုတ် သူကို မတုဝံ့ကြ၍ ပေလော့ မပြောတတ်။ သူနှင့် တွေ့တွေ့ဆိုင်ဆိုင် ပြိုင်လာသူ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်ချေ၏။ ထိုအခါ သူသည် မာန်ဝင့်သည်ထက်ဝင့်၊ရင့်သည်ထက် ရင့်လာသည်။ "ဇမ္ဗူတလွှား ငါဆိုမှငါ" ဖြစ်လာသည်။ ငါ့ဝါဒနှင့်တူသော ဝါဒမရှိ။ ငါ့ဝါဒကို တုနိုင်သော ဝါဒမရှိဟူ၍ နယ်လှည့်ဝါဒ ပြိုင်ခြင်း အလုပ်ကိုဖွင့်လိုက်ပြီး ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှအထွက် မြို့တံခါး၏ အနီး အရပ်တွင် ဝါဒ သင်တန်း ကျောင်းဆောက်လျက် တပည့် မွေးလေ၏။ သူ့တပည့်များသည် အထက်တန်းလွှာမှ မျက်နှာကြီး တပည့်က များလေသည်။ မင်းညီးမင်းသား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ် သားများစွာတို့ သူ့ထံတပည့်ခံ၍ ဝါဒသင်းတန်းတက်ကြသည်။

သဘိယပရိဗိုဇ်သည် ဇာတိ မညံ့လှသော်လည်း သူ့နောက်ခံ သမိုင်းကား သန့်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ ဗလုံးဗထွေးနှင့် ပြေးရင်း လွှားရင်း သူ့အမေက သူ့ကို မွေးလာခဲ့ရသည်။

သူ့သမိုင်းက သည်လိုဟု ဆိုသည်။ သူ့မိခင်[၁]သည် မထင် မရှားသော အညတရ မင်းတပါး၏ သမီးတော်ဖြစ်၏။ ထိုသမီး တော်ကို အယူဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ တီးမိခေါက်မိ ရှိပါစေတော့ ဟူ၍ သူ့မိဘနှစ်ပါးက ပရိဗိုဇ်ကျောင်းသို့ ပို့ထားကြ၏။ ထိုသမီး တော်သည် ပရိဗိုဇ်ဆရာကြီး၏တပည့်တယောက်နှင့် ဖောက်ပြား မှားယွင်းရာက ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါ ကျောင်းနှင့်မတန် ဟူ၍ ထိုအမျိုးသမီးအား ကျောင်းမှ နှင်ချလိုက်ကြကုန်၏။

၁။ သဘာကိရ အညတရဿ ခတ္တိယဿဓီတာ။ (သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၊ ၁၄၆။)

www.dhammaransi.com

ထိုအခါ သဘိယ၏ မိခင်မှာ ဗိုက်တလုံးနှင့် လွင့်ရရှာလေ၏။ သူ့အဖို့ ခြေသလုံးကို အိမ်တိုင် ပြုရသောဘဝ ရောက်နေရှာ၏။

သူ့ကိုယ်ဝန်သည် တနေ့ထက်တနေ့ ရင့်မာ လာသော်လည်း သူမှာ သွားဖွားရန် မီးနေခန်းလည်းမရှိ။ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လို မွေးရမည်ကို သူ့ကိုသူပင် မခန့်မှန်းနိုင်။ ခန့်မှန်းနိုင်ရန် အလားအလာလည်း သူ့မှာမရှိ ဖြစ်ဘိ၏။

တမက်စောက်စောက် ရှောက်နေရခြင်းသည်ပင် သူ့အဖို့ ဘဝ၏ အရသာဟု ထင်စရာဖြစ်နေ၏။ သို့ကြောင့် သူသည် ဗိုက်တလုံးနှင့် ဟိုရောက်၊ သည်ရောက် ဦးတည်ရာ လျှောက်ရာက နက္ခတ်ပွဲတခုသို့ ရောက်သွားလေသည်။

စည်ကားလှစွာသော ပွဲထဲသို့ မဝံ့မရဲနှင့် သူ ဝင်သွားလေသည်။ ထိုအခါ ကမ္ဘဇလေက သူ့ကို သတိပေးလှာ၏။ ဗိုက်နာလာသည်။ ပွဲခင်းထဲတွင် အသာကြိတ်၍ လက်ဖြင့် နှိပ်ထားသေး၏။ သို့သော် နှိပ်လေနာလေ၊ နာလေ နှိပ်လေ။ နောက်ဆုံးတွင် အောင့်၍ မရတော့သည့်အဆုံး၌ ပွဲထဲမှာပင် ပရိသတ် ဗလုံးဗထွေးကြားမှာ မွေးရလေ၏။

မိခင်ရော ကလေးပါ ချမ်းသာပါသည်။ ကလေးမှာ ယောကျ်ားကလေး ဖြစ်သည်။ သဘင်၌ မွေးဖွားသော သား ဖြစ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ 'သဘိယ' ဟုသညာဒိန္နမင်္ဂလာပြုစာ ကင်းပွန်းတပ်ထား၏။

ထိုသားငယ် သဘိယ ဆိုသူကား ယခုအခါ မဟာဝါဒီ ဆရာကြီး သဘိယ ဖြစ်လာသတည်း။ ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်၍ ထိုခေတ် ထိုအချိန်က သစ္စကပရိဗိုဇ်ကျော်ခဲ့သလို သဘိယပရိဗိုဇ် သည်လည်း သစ္စကနှင့် ရင်ဘောင်တန်း တတော တကြက်ဖ

www.dhammaransi.com

တွန်ကျုံးလျက် ရှိလေသည်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို ခြေကုတ်ပြု၍ သူ့ဝါဒကို တွင်ကျယ်အောင် ထုတ်လုပ်နေသူ ဖြစ်သတည်း။

သဘိယသည် ဝါဒ၌ ယစ်မူးနေသောကြောင့် သူ့ထက် တတ်သူ ရှိသည်ဟုမထင်။ ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား ပွင့်တော်မူလာသည်ကိုပင် သူ မသိ။

သို့ခသော် သူ့အား နှိုးဆော်မည့်သူ သူငယ်ချင်းကောင်း တယောက် ပေါ်လာသည်။ ထိုသူငယ်ချင်းကား လူ မဟုတ်။ ရဟန်းမဟုတ်။ ပရိဗိုဇ်မဟုတ်။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ ဖြစ်၏။ ကဿပ ဘုရားသခင် လက်ထက်တော်က အတူတကွ တရား ကျင့်ဘက် သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ရှိသည်တွင် တယောက်က ကျွတ်တန်း ဝင်သွားပြီး တဦးက ဗြဟ္မာ၊ တဦးက လူ့ပရိဗိုဇ် ဖြစ်နေ၏။

ထိုသူငယ်ချင်း ဗြဟ္မာက "ယခုအခါ ငါ့သူငယ်ချင်း အဘယ် ဘဝသို့ ရောက်ရှိနေသနည်း" ဟုကြည့်သောအခါ သဘိယ၏ လက်ရှိဘဝကို အထင်းသား မြင်ရလေသော် သူ့ သူငယ်ချင်း အတွက် စိတ်မခကောင်းဖြစ်လာသည်။ "ငါ့သူငယ်ချင်း၊ ဘုရားနှင့် နီးစပ်အောင် ကြံအုံးမှဘဲ" ဟူ၍ ရှေးဦးစွာ ပြဿနာပေါင်း နှစ်ဆယ်ကို စီခင်လေ၏။

ပြီးလျှင် ညအခါ သဘိယ၏ကျောင်းသို့သွားပြီး ကျောင်း၏ အထက်မိုးကောင်းကင်၌ ရပ်လျက်မှ "သဘိယ၊ သဘိယ" ဟူ၍ အသံပြုသည်။ ခေါ်သည်။ သုံးကြိမ်ခေါ်လျှင် သဘိယသည် အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။ သူ့ကျောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်၌ ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်အရောင်တွေ ယှက်သန်းနေသည်ကိုမြင်လျှင် တအံ့တသြ နှင့် ကောင်းကင်ပေါ် မော့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဗြဟ္မာမင်းကို

www.dhammaransi.com

မြင်လျှင် လက်အုပ် ချီလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဗြဟ္မာမင်းသည် သဘိယအား ဤသို့ ဆို၏။

"အချင်းသဘိယ၊ သင့်အတွက်၊ သင်ဖို့ ပြဿနာနှစ်ဆယ် ငါယူလာခဲ့သည်။ သည်ပြဿနာ နှစ်ဆယ်ကို သင်သည် တတ်မြောက်အောင် ငါ့ထံမှ သင် ယူလော့။ ရဟန်းဖြစ်စေ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်စေ၊ မည်သူပင် ဖြစ်စေ သင်မေးလိုက်သော ဤပြဿနာများကို ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သော် ထိုသူ၏ထံတွင် တပည့်ခံလျက် မြတ်သောအကျင့်ကို သင် ကျင့်ပါလေ"

ဤသို့ ဆိုပြီးနောက် ဗြဟ္မာမင်းသည် သဘိယအား ပြဿနာနှစ်ဆယ်တို့ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ သင်ပေးလေ၏။ သဘိယလည်း စိတ်ဝင်စားခြင်း ပြင်းစွာဖြင့် သင်ယူလေ၏။

တပည့်မွေးလာခဲ့သော၊ဝါ၊တပည့်ရှာလာ ခဲ့သော သဘိယသည် ယခုအခါ ဆရာရှာဖို့အလှည့် ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ သူသည် ဆရာကို ရှာကြည့်လေသည်။ "ငါ ဘယ်သူ့ကို ဆရာတင်ရမည်နည်း"

ဆရာအဖြစ်ဖြင့် သူကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရမည့်သူမှာ ဗြဟ္မာမင်း သင်ကြားပေးသည့် ပြဿနာနှစ်ဆယ်ပေါ်၌ တည်သဖြင့် အဘယ်ဆရာသည် သည်ပြဿနာများကို ဖြေနိုင်မည်နည်း

ဤသို့ တွေးကာတွေးကာနှင့်သဘိယသည်ထိုခေတ်ကိုသုံးသပ်ကြည့်လေ၏။ သည်ခေတ်တွင် အဘယ်သူတို့သည် ကျော်ကုန်သနည်း။ တော်ကုန်သနည်း။

ဆရာလိုက်ရှာနေသော သဘိယအား ဆရာရောင်ခြည် သန်းလေပြီလော့။ ထိုခေတ်တွင် တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်သော

www.dhammaransi.com

မီးပုံကြီးများအလား အလွန်ထင်ရှားလှသည့် ခြောက်ဆူသော ဘုရားကြီးတို့ကို သူ တွေ့ရလေပြီကော။ ထိုဘုရားကြီးခြောက်ဆူ တို့ကား-

(၁) ပူရဏကဿပ၊
(၂) မက္ခလိဂေါသာလ၊
(၃) အဇိတကေသကမ္ဗလ၊
(၄) ပကုဓကစ္စာယန၊
(၅) ဗေလဋ္ဌပုတ္တသဉ္စယ၊
(၆) နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ၊

ဤခြောက်ဆူတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ သူတို့သည် "ငါတို့ ဘုရားဖြစ်ကုန်၏"[၁] ဟု မိမိကိုယ်မိမိ ဘုရားဟု ဝန်ခံ သမုတ်နေကြသူများ ဖြစ်သေသည်။

သဘိယသည် ထိုခြောက်ဆူသော ဘုရားတို့အား အတော်အထင်ကြီးသွားသည့် အားလျော်စွာ အလွန် အားကိုး လိုစိတ်များလည်း တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ထိုဘုရားခြောက်ဆူတို့၏ကျောထောက်နောက်ခံ ခြေရံ သင်းပင်းများကို အကဲခတ်ပြန်လေသောအခါ သာ၍သာ၍ပင် အထင်ကြီးစရာများ တွေ့သာသည်။ တဦးတဦးလျှင် တပည့်လက်သား အခြေအရံငါးရာစီ ရှိကြောင်းကို သိရ၍ မက ထိုဘုရားကြီးများသည် ဂဏအဖွဲ့အစည်း သီးခြားရှိသူများ

၁။ သဗ္ဗညုနောမယန္တိ ဧဝံဋ္ဌိညာတာရော။ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၊ သဘိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ၁၄၇၊ ဆဋ္ဌမူ။

www.dhammaransi.com

ဖြစ်ကြသည်ဘုရားဟု ရဲဝံ့စွာ အမည်ခံနေသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ အခြွေအရံ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူများ၍ လာဘ်လာဘရှင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ နေလို လလိုလင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ အယူဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ ကူးမြောက်ရန် ကူးတို့ ဆိပ်ကြီးများ သဖွယ် ဖြစ်ကြသည်။ သူခပ်သိမ်းတို့က "သူတော်ကောင်း"ဟု သမုတ်ခြင်းကို ခံရသူများဖြစ်ကြသည်။သူတို့သည် ငါ မေးအပ်သောပြဿနာများကို ဖြေဆိုနိုင်ကုန်လတ့်။ငါသူတို့ထံချဉ်းကပ်၍ မေးကြည့်လျှင် ကောင်းမည်။ ဖြေနိုင်လျှင် သူတို့ထံ ငါ တပည့်ခံမည်။

ဤသို့တွေးကာ သဘိယသည် အတော် ဝမ်းသာ သွားလေသည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သဘိယသည် ထိုခြောက်ဆူကုန်သော ဘုရားကြီးတို့ထံ ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်လျက် သူ့ပြဿနာများကို တင်ပြပြီး အဖြေတောင်းခံခြင်း ပြုလေသတည်း။

ထိုအခါ သဘိယအဖို့ နှမ်းထွက်နှင့် မှန်းချက်မကိုက်ဘဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ စိတ်ပျက်လာသည်။ဘိက္ခု၊သမဏ၊ ဗြဟ္မဏ၊ ဗုဒ္ဓ စသည်တို့၏သမိုင်းကြောင်းကို လိုက်လံ့စွာ တင်ပြ၊ ဆွေးနွေး၊ မေးမြန်းလေသောအခါ ထိုဘုရားအခေါ်ခံ ပူရဏ ကဿပ စသူတို့သည် သူမေးသော ပြဿနာကို အဖြေမပေးကြကုန်သည်သာမက သူ့ကိုပင် ပြန်၍ မေးလားမြန်းလား လုပ်ကြသောကြောင့် သဘိယမှာ ပုထုဇဉ်သဘာဝ အလျောက် စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းများအထိ မဖြစ်တန်ဘဲလျက် ဖြစ်လာရ၏။ ဤအချက် ထိုအချက်များကြောင့် သဘိယသည် ထိုဘုရားကြီးများအပေါ်တွင် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်လာလေတော့သည်။

---

www.dhammaransi.com

ယင်းကြောင့် သဘိယသည် မိမိ တင်ပြသော ပြဿနာများ အဖြေ မရသည့်အတွက် စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ် ကျဆင်းလာလေ၏။ လောက၌ ဘုရားအခေါ်ခံနေသူများပင် ငါ မေးအပ်သော ပြဿနာများကို ပြေလည်အောင် ဖြေဆိုနိုင်သူ မပေါ်ခဲ့။ ငါ ဘယ်သူ့ကို ဆရာ တင်မည်နည်း။ ဘယ်သူ့ထံ တပည့်ခံ၍ ငါ ကျင့်ကြံတော့မည်နည်း။ ငါ့ဘဝဆုံးပြီ။မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်နိုင်ရန်အတွက် ငါ့အဖို့ တံခါးပိတ်ချေပြီ။ ဤအဝတ်ဖြင့် မနေထိုက်တော့ပြီ။ နေ၍ ငါ့အဖို့ အဘယ်အကျိုးထူးတော့မည်နည်း။ကျင့်လိုသော အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ခွင့်မရသည့်အတူတူ လူထွက်ပြီး ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားရသည်ကမှ အကျိုးရှိဦးမည်။ ပျော်ရွှင်စွာ နေရဦးမည်။ငါ လူထွက်တော့အံ့။

သဘိယသည် ပရိဗိုဇ်ဘဝကိုစွန့်၍ လူထွက်ရန် စိတ်ကူးသည် အထိ စိတ်ပျက်လာသည်။ ဤသို့လူထွက်ရ ကောင်းနိုးနိုး စိတ်လှုပ်နေစဉ်အတွင်း သူသည် ဂေါတမဘုရားကို တွေးမိလာလေသည်။

"ဩ ရဟန်း ဂေါတမထိုတာ ရှိပါသေးကလား။ သူသည် လည်း ဘုရားဆိုဘဲ။ ဂဏအဖွဲ့အစည်းလည်း ရှိသတဲ့။ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဆိုဘဲ။ နေလို လလို လင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ အခြွေအရံများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အများက သူတော်ကောင်းဟုသမုတ်ခြင်း ခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပါလား။ငါ့ပြဿနာများကို ရဟန်းဂေါတမထံ တင်ပြရလျှင် ကောင်းမည်။ သူ့ကို မေးရလျှင် ကောင်းမည်။ အို ရဟန်းဂေါတမထံချဉ်းကပ်၍ ငါမေးကို မေးကြည့်ဦးမည်"

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးကာမှ သဘိယအား အတွေးတမျိုးက ဝင်နှောက်လိုက်သဖြင့်ဦးစောက်ပြောင်းပြန်၊ဂျွမ်းပြန်၍ ကျသွား

www.dhammaransi.com

သေ၏။ "ရဟန်းဂေါတမကို မေးလို့ ဖြစ်မထင်ပါဘူး။ ဖြေနိုင်မယ် မထင်ပါဘူး။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်သူ့အဖိုးအောလောက်ရှိတဲ့ ဆရာမဘုရားကြီးတွေတောင်မှ ငါ့ပြဿနာကို အဖြေမပေးနိုင်ကြပါဘဲလျက် မနေ့တနေ့ကမှ ရဟန်းဖြစ်လာတဲ့ ဂေါတမသည် ငယ်လှပါသေးသည်။ ဝါ၊ နုလှပါသေးသည်။ အလွန်ကြီးလေးလှသည့် ပြဿနာရပ်ကို သူကိုင်တွယ်နိုင်မှာ မဟုတ်။ ဟုတ်တိ ပတ်တိ သူဖြေနိုင်ရှာမည် မဟုတ်"

ဤအတွေးကြောင့် နှောင့်နှေး သွားပြန်လေ၏။ သို့သော်သူ့အသိဉာဏ်က သူ့အား အချိန်မီ ဖမ်းအုပ်ထားလိုက်လေသည်။ "ရဟန်းဂေါတမသည် ဝါနုသေးသည်ကား မှန်၏။ သို့သော်သူ့ကို အထင်မသေးအပ်။ သူ့ကို•လျှော့၍ မတွက်အပ်။ ရဟန်းဂေါတမကား အရှယ်နှင့်မမျှအောင်ပင် တန်ခိုးကြီးသူ၊ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူ၊ သူ့ခပ်သိမ်းတို့၏ ယုံကြည်၊ ကိုးစားခြင်းကိုခံရသူ ဖြစ်လေသည်။ ငါမေးအပ်သော ပြဿနာ များကို သူမဖြေသည့်တိုင်အောင် ငါ့အဖို့ အရှုံးမရှိနိုင်။ မေးမည်။ ငါရဟန်းဂေါတမကို မေးစမ်းကြည့်အုံးမည်" ဟူ၍ ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သတည်း။

ထိုအချိန်တွင် ဂေါတမ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးလျက်ရှိနေ၏။ သဘိယသည် ဘုရားသခင်ရှိရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်သွားလေသည်။ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်မိလျှင်ဝမ်းမြောက်ဘွယ်စကား၊မှတ်လောက်သားလောက်စကားကို မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူတကွ ပြောဆိုသည်။

www.dhammaransi.com

သဘိယသည် ဘုရားသခင်၏ သာယာလှစွာသော အသံတော်နှင့် ကြည်လင်သော မျက်နှာတော်ကို ကြားရ၊ ဖူးတွေ့ရလေသောအခါ သူ၏စိတ်အာရုံများသည် ဘေးသို့ ပျံ့လွင့်ခြင်းအလျှင်းမရှိလေတော့ဘဲ အလွန်ကြည်လင်သောအခြေ၌ ရပ်တည်လျက်ရှိနေ၏။ထိုအခါ သဘိယသည် ဂါထာတွတ်တွတ်ရွတ်ကာ ဤသို့လျှောက်လေသတည်း။

သဘိယ။ ။အရှင် ဂေါတမ၊အကျွန်ုပ် ပွင့်လင်းစွာလျှောက်ပါအံ့။ ငါမေးအံ့သောပြဿနာများကို ဖြေဆိုနိုင်သူ ပေါ်မှ ပေါ်ပါအုံးမလားဟူ၍ အကျွန်ုပ်ယုံမှားစိတ် ဖြစ်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ဤပြဿနာများ၏ဆိုလိုချက်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား မည်သို့ဖြစ်လေမည်နည်းဟူ၍ စိတ်၌စနိုးစနောင့်နှင့် နေလာရပါသည်။ယင်းပြဿနာတို့ကို မေးလျှောက်ခြင်းငှာ အလွန်ထက်သန်လှသော မြော်လင့်ချက်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်ဂေါတမသည် ထိုပြဿနာတို့ကို ဆုံးခန်း တိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်အောင် ပြုတော်မူပါ။ ပြဿာနာများကို အရှင်ဂေါတမအား ကျွန်ုပ်တင်ပြပါအံ့။ အရှင်ဂေါတမသည်ကျွန်ုပ်၏ ပြဿနာများကို ပြဿနာစဉ်အတိုင်း တရားနည်းလမ်းကျကျ အကျွန်ုပ်အား အဖြေပေးတော်မူပါလော့။ ကျွန်ုပ်၏ အားကိုးရာ ဖြစ်တော်မူပါလော့။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း သဘိယ၊ သင်သည် ပြဿနာတို့ကို ထွေးပိုက်လျက် ဝေးသောအရပ်မှ ငါ့ထံ ရောက်လာသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် သင်၏ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးရန် တတ်နိုင်၏။ ပြဿနာများကို အစဉ်အတိုင်း အကန့်လိုက်အကန့်လိုက်၊တသန့်စီ

www.dhammaransi.com

စနစ်တကျ ငါဖြေအံ့။သင်မေးလိုသော ပြဿနာကို ငါ့အား မေးလော့။ သင်၏ပြဿနာများ ပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင် ငါ ပို့ဆောင်ပေးပေအံ့။

ထိုသို့ ဗုဒ္ဓထံမှ ပဋိညာဉ်စကားကြားရသောအခါ သဘိယ သည် သူ့ဘကိုယ်လုံးကြက်တက်သွားတော့မလောက်ဝမ်းမြောက် သွားလေသည်။ပညာရှိ သို့မဟုတ် ဘုရားဆိုသူတို့၏အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်လာသည်။

"အို အချင်းတို့၊အံ့ဘွယ်ကောင်းဘိခြင်း။မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်း ပါဘိခြင်း။ ငါသည် အခြားတပါးသောရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့ထံမှ 'ဖြေအံ့'ဟူသော ပဋိညာဉ်စကားမျိုးကို အရိပ်အမြွက်မျှကိုပင် မကြားခဲ့ရစဖူးပေ။ ထိုစကားမျိုးကို ရဟန်းဂေါတမထံ ကျခါမှ ငါကြားရတော့သည်။ ရဟန်းဂေါတမသည်'ငါဖြေအံ့'ဟူသော စကားကို ပြတ်သားစွာ မိန့်မြွက်၍ ငါ့အားဖြေမည်ဟု ကတိပေး လိုက်ပါပကော"

သဘိယသည်ဤသို့တွေးကာ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်၊တက်ကြွ သောစိတ်၊ နှစ်သက်ခြင်းပီတိဖြင့် ရွှန်းရွှန်းအိသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ သူ ထွေးပိုက် သယ်ဆောင်လာခဲ့သော ပြဿနာဝန်ထုပ် ကြီးကို ဖြေဖွင့်၍ ဘုရားသခင်အား ဂါထာတပုဒ်လျှင် ပြဿနာ လေးခုပုံ၍၊ဂါထာငါးခုဖြင့် ပြဿနာနှစ်ဆယ်ကို မေးလျှောက် ခြင်း ပြုလေ၏။

သဘိယ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ (၁) ရဟန်း၊ ရဟန်းဟူ၍ ဆိုပါကုန်၏။ အဘယ်အရာမျိုးကို ရအပ်၊ ရောက်အပ်သူကို ရဟန်းဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၂) အဘယ်သို့သော သူကို

www.dhammaransi.com

မွေ့လျော်သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၃) ဘယ်သူမျိုးကို ဆုံးမအပ်ပြီးသူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၄) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

မြတ်စွာဘုရားသည် သဘိယမေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာများကို ပြဿနာတခုကို ဂါထာတခုပြုလျက် အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ဇာထွတ်တပ်တော်မူ၍ ဂါထာ နှစ်ဆယ်တို့ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူလေ၏။

(၁) အချင်းသဘိယ၊အဘယ်အရာမျိုးကို ရအပ်၊ရောက်အပ်သူကို ရဟန်းဟုဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော ပထမပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် မိမိပွားများအပ်၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်အပ်၊ အားထုတ်အပ်သောမဂ်တရားဖြင့် ကိလေသာခပ်သိမ်းမှ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်၏။ယင်းသို့ငြိမ်းသည်အဖြစ်ကြောင့်လည်း ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်လေ၏။ ပျက်စီးခြင်းအဖုံဖုံ၊ ပြည့်စုံခြင်းအသွယ်သွယ်၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအခြားခြား၊ ကြီးပွားခြင်း အဝဝနှင့်တကွ ဥစ္ဆေဒဝါဒ၊ သဿတဝါဒ၊ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုအားဖြင့် ပြားသောဘဝစည်းစိမ်ကိုရင်း၊ ဘဝကိုရင်း ဖြတ်တောက်ခြင်းအကျိုးငှာ မဂ်ဖြင့် နေခြင်းကိုပြု၏။ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စ၊ ဖိုလ်ကိစ္စသည်းရှိ၏။ ဘဝသစ်၌ တဖန်ဖြစ်ခြင်းလည်း မရှိတော့ပြီ။ဤသို့ ဤသို့သော ဂုဏ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ထုတ်ဖော် ချီးကျူးခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ထိုသူကို ရဟန်းဟု ဆိုကုန်၏။

(၂) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်သို့သောသူကိုမွေ့လျော်သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော ဒုတိယပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

www.dhammaransi.com

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌ "ရူပါရုံ၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်တခုခုကို မျက်စိဖြင့် မြင်သည်ရှိသော် ဝမ်းသာခြင်းလည်းမဖြစ်။ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းလည်း မရှိ" ဤသို့ဖြစ်သော ဥပေက္ခာစိတ်ဖြင့် လျစ်လျူရှု၏။ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သောသတိဖြင့် သတိရှိသူဖြစ်၏။ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့အပေါ်၌ နိုင်လိုမင်းထက် နှိပ်စက်ခြင်းကို သူမပြု။ ဩဿလေးပါးမှ လွတ်ထွက်ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်၏။ မကောင်းမှုခပ်သိမ်းကို ငြိမ်းသတ်ပြီးဖြစ်၏။ နှလုံးမူးနှောက်၊ ဦးနှောက်ခြောက်ဘွယ်ဟူသမျှ ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားပြီးဖြစ်၏။ ကြမ်းကုန်၊ နူကုန်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကိလေသာဒုစရိုက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော တရားတို့သည် အကြင်သူအားမရှိကုန်။ ထိုသူသည် ဤဥပေက္ခာမှု လျစ်လျူရှု၍ နေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊ ဤသတိ၏ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊ ဤညှဉ်းဆဲခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊ အကျင့်ပျက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာပြတ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊ ဤဩဿ အစရှိသော အထူးထူးသော ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့်ရင်း မွေ့လျော်၏။ အချင်းသဘိယ၊ ဤသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို မွေ့လျော်သူဟုဆိုကုန်၏။

(၃) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်သို့သော သူမျိုးကို ဆုံးမအပ်ပြီးသူဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော တတိယပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူ၏ အတွင်း အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ အပြင်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌သည်းကောင်း၊ အလုံးစုံ

www.dhammaransi.com

သော ကိုယ်ကာယလောက၌ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဤကား အနိစ္စ၊ ဤကား ဒုက္ခ၊ ဤကား အနတ္တဟု လက္ခဏာရေးသုံးပါး၌ တင်၍ ပွားများအပ်ကုန်၏။ ဤမိမိ၏ သန္တတိခန္ဓာလောကကို လည်းကောင်း၊ သူတပါး၏သန္တတိခန္ဓာလောကကိုလည်းကောင်း ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် ထွင်းဖောက်သိ၍ သေရမည့် ကာလကို မျှော်လင့်၏။ သေရမည်ကို သူမကြောက်။ ထိုသူသည် ပွားများ အပ်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမအပ်ပြီးသူဟု ဆိုကုန်၏။

(၄) အချင်း သဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဘုရားဟု ဆိုအပ်သနည်းဟူသော စတုတ္ထ ပြဿနာ၌ အဖြေ သော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် အလုံးစုံသောကပ်၊ ကမ္ဘာ တို့ကိုလည်း ဤမည်သောကပ်၌ ငါသည် ထိုအမည်ရှိသူ ဖြစ်ခဲ့ ဘူးပြီ စသည်ဖြင့် သုံးသပ် ဝေဖန်နိုင်ရာ၏။ သံသရာကိုလည်း သုံးသပ်ဝေဖန်နိုင်ရာ၏။ သတ္တဝါတို့၏ စုတေ၊ ကွယ်လွန်ပုံနှင့် သတ္တဝါတခု ပြန်၍ ဖြစ်လာပုံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း သုံးသပ် ဝေဖန်နိုင်ရာ၏။ ရာဂအစရှိသော မြူလည်းမရှိ။ မရှိသောကြောင့် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ဇာတိ၏ ကုန်ဆုံးရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏။ ဤလောကုတ္တရာ ဝိပဿနာအားဖြင့် ခုတ္တပပါတဉာဏ် အသိနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်၎င်း၊ ရာဂစသော မြူတို့မှ ကင်းသော အားဖြစ် ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ထိုအကျင့်တရားဖြင့် ဇာတိကုန်ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ထိုသူကို ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဗုဒ္ဓသည် သဘိယ၏ ပြဿနာကို ဂါထာလေးပုဒ်တို့ဖြင့် တသန့်စီခွဲ၍ ဖြေဆိုတော်မူလျှင် သဘိယသည် များစွာနှစ်ထောင်း

www.dhammaransi.com

အားရ ရှိလှလွန်းသော အမူအရာဖြင့် ကျန်ပြဿနာများအတွက် ဆက်၍ အဖြေတောင်းခံပြန်လေ၏။

သဘိယ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ (၁) ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏ ဟူ၍ ဆိုပါကုန်၏။အဘယ်သို့ ရောက်အပ်၊ ရအပ်သူကို ဗြာဟ္မဏဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၂) အဘယ်သို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သမဏ ဟူ၍ ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၃) အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သည်ဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၄) အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ရဟန္တာဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။

(၁) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်သို့ ရောက်အပ်၊ ရအပ်သူကို ဗြာဟ္မဏဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော ပထမပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် ပါပညစ်ကျူ မကောင်းမှု ဟူဟူသမျှတို့ကို စတုတ္ထမဂ်ဖြင့် ပယ်၍ တည်၏။ မကောင်းမှုမှ အပပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သန့်စင်၏။ ကင်းသော အညစ်အကြေး ရှိ၏။ သူတော်ကောင်းတရားတို့၌ ဆောက်တည် လျက် တည်၏။ သံသရာဝဋ်လယ်ရပ်ကို ကူးခပ် လွန်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏။ မဂ်ကိစ္စ၊ ဖိုလ်ကိစ္စအားလုံးကို အပြီးအစီးဆောင်ရွက်ပြီး ဖြစ်၏။ တဏှာဒိဋ္ဌိစသော အမှီအတွယ်မှ ကင်း၏။ မည်သည့် လောကတရားမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရစေကာမူ အနည်းငယ်မျှပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမရှိ၊ ဤသို့ ဤသို့သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသ တို့ဖြင့် ချီးကျူးထိုက်သော၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး လူးလဲ ပေကျံခြင်း မရှိသဖြင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အမြတ်

www.dhammaransi.com

စာရင်းတွင် အကျုံးဝင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို 'ဗြာဟ္မဏ'ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ဤသို့ မှတ်လော့ သဘိယ။

(၂) အချင်း သဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သမဏဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော ဒုတိယပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေလျက် တည်၏။ ကောင်းမှု မကောင်းမှု၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ပယ်ပြီး ဖြစ်၏။ ကင်းသော ကိလေသာမြူလည်း ရှိ၏။ ဤမိမိ သန္တတိ ခန္ဓာလောကကိုရင်း၊ သူတပါး၏ သန္တတိ ခန္ဓာလောကကိုရင်း၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိ၍ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ မရဏ-သေခြင်းကို လွန်မြောက်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သမဏဟူ၍ ဆိုကုန်၏ ဟူ၍ ဤသို့ မှတ်လေလော့ သဘိယ။

(၃) အချင်း သဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ကိလေသာမှ စင်ကြယ်သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော တတိယ ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ=အတွင်း အပြင်ဟု ဆိုအပ်သော အာယတနလောကအားလုံး၌ အဇ္ဈတ္တ အာရုံ၊ ဗဟိဒ္ဓအာရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော မကောင်းမှု ဟူသမျှတို့ကို မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောခြင်းပြု၏။ ထိုသို့ စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နတ်လူတို့သည် တဏှာဒိဋ္ဌိ အမှုံးအခြယ် အစီအရင်တို့ဖြင့် မှုံးခြယ်၊ စီရင်ကြကုန်သော်လည်း

www.dhammaransi.com

မှုံးခြယ်ရာသို့ မရောက်ဘဲ ရှိလေ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ကိလေသာမှ စင်ကြယ်သူဟု ဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့ သဘိယ။

(၄) အချင်း သဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ရဟန္တာဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော စတုတ္ထပြဿနာ၌ အဖြေ သော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် အနည်းငယ်မျှဖြစ်သော မကောင်းမှုဟု ဆိုအပ်သော အပြစ်ကို မပြု။ ကာမသံယောဂ စသော သံယောဂအားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ သံယောဇဉ်ကြိုး ဆယ်မျိုးသော အနှောင်အဖွဲ့တို့ကိုလည်း ကောင်းစွာ စွန့်လျက် ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာ စသည်တို့၌ တစုံတခုသော ငြိကပ်ခြင်းဖြင့် စီရင်ခြင်းကို သူ မပြု၊ သံယောဂနှင့် သံယောဇန နှစ်ပါးတို့မှ လွတ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ရဟန္တာဟု ဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့ သဘိယ။

ဤသို့လျှင် ဒုတိယဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်သော သဘိယ၏ ပြဿနာလေးချက်ကို ဂါထာလေးခုတို့ဖြင့် တခုစီ ကန့်၍ ကန့်၍ ဖြေဆိုတော်မူလိုက်သောအခါ သဘိယသည် အလွန်အကျူး အထူးဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်လာသည်။ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုအပြည့် ဖြင့် ကျန်ရှိနေသေးသော ပြဿနာများအတွက် ဗုဒ္ဓထံတော်၌ အဖြေများကို ဆက်၍ တောင်းခံပြန်လေ၏။

သဘိယ။ ။အို အရှင်ဂေါတမ၊ (၁) အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ခေတ်ကို အောင်နိုင်သူဟု ဘုရားသခင်တို့ ဟော တော်မူပါကုန်သနည်း။ (၂) အဘယ်ကို ကုသိုလ်ဟု ဆိုပါ

www.dhammaransi.com

ကုန်သနည်း။ (၃) အဘယ်ကို ပဏ္ဍိတဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၄) အဘယ်ကို မုနိဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။

(၁) အချင်း သဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ခေတ်ကို အောင်နိုင်သူဟု ဘုရားသခင်တို့ ဟောပါကုန်သနည်း ဟူသော ပထမပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား အကြင်သူသည် နတ်၌ဖြစ်သော တည်ရာ၊ ဘဝ၊ ကံ၊[1] လူ၌ဖြစ်သော တည်ရာ၊ ဘဝ၊ ကံ၊ ဗြဟ္မာ၌ဖြစ်သော တည်ရာ၊ ဘဝ၊ ကံ ဟု ဆိုအပ်သော အကြွင်းမဲ့ အလုံးစုံသော ကံဟု ဆိုအပ်သော ခေတ်တို့ကို လွှမ်းမိုး အောင်နိုင်၏။ နတ်ခေတ်၊ လူခေတ်၊ ဗြဟ္မာခေတ် (နတ်ကံ၊ လူကံ၊ ဗြဟ္မာကံ)ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သော နှောင်ကြိုး အမျိုးမျိုးမှ အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ခေတ်ကို အောင်နိုင်သူဟု ဘုရားသခင်တို့ ဟောတော်မူကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့ သဘိယ။

(၂) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ကို ကုသိုလ်ဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော ဒုတိယပြဿနာ၏ အဖြေသော်ကား-

အချင်းသဘိယ၊ ဘဏ္ဍာ ဟူ၍ ရှိ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက် ဟူ၍ ရှိ၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်သည် ဘဏ္ဍာများ ထားသိုရာ အဆောက်အဦ ဖြစ်၏။ ၎င်းဘဏ္ဍာတိုက်ကို ကောသ[2] ဟူ၍ ခေါ်၏။

၁။ ခေတ္တာနိတိ အာယတနာနိ ဝုစ္စန္တိ။ ။ဒေဝူပဂံကမ္မံ ဒိဗ္ဗံ။ (သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၊ သဘိယ သုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ၁၅၃၊ ဆဋ္ဌမူ။)

၂။ ကောသောဝုစ္စတိဘဏ္ဍာရံ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ။

www.dhammaransi.com

အချင်းသဘိယ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဟုဆိုအပ်သော သတ္တဝါသည် ဘဏ္ဍာနှင့် အလားတူ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့သည် ဘဏ္ဍာတိုက်နှင့် အလားတူကုန်၏။ ဘဏ္ဍာသည် ဘဏ္ဍာတိုက်၌ တည်သကဲ့သို့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာဟု ဆိုအပ်သော သတ္တဝါတို့သည် ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၌ တည်ကုန်၏။

အချင်း သဘိယ၊ အကြင်သဘောတရားသည် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၌ ဖြစ်ထိုက်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်[၁] အားလုံးကို အမြစ်မှပြုတ်အောင် ဖြုတ်ပယ်တတ်၏။ အလုံးစုံသော ကောသ=ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်၏။ ထိုသဘောတရားကို ကုသိုလ်ဟု ဆိုကုန်၏ဟူ၍ မှတ်လေလော့။

(၃) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ကို ပဏ္ဍိတဟု ဆိုကုန်ပါသနည်း ဟူသော တတိယပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

အချင်း သဘိယ၊ အကြင်သူသည် ညစ်ကြေးမတင် စင်ကြယ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ၊ အတွင်း အပြင်နှစ်ပါး၌ဖြစ်ကုန်သော အာယတနတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွဲခွဲခြားခြား စိစစ်နိုင်စွမ်း ရှိ၏။ မကောင်းမှု=ကဏှ၊ ကောင်းမှု=သုက္ကကို လွန်၍ ဖြစ်၏။ ထိုသူကို ပဏ္ဍိတဟု ဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။

(၄) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ကို မုနိဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော စတုတ္ထပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား-

---

၁။ ကောသာနိတိကမ္မာနိဝုစ္စန္တိ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ ၁၅၃။

www.dhammaransi.com

အချင်း သဘိယ၊ အကြင်သူသည် အတွင်း၌ရှင်း၊ အပြင်၌ရှင်း၊ လောကအားလုံး၌ဖြစ်သော မြဲသောသဘော၊ မမြဲသောသဘောကို သိ၏။ ထိုသို့ သိလေသောကြောင့် နတ်လူတို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ တဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ပိုက်ကွန်မှလွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၏ ထိုသူကို မုနိဟု ဆိုကုန်၏ ဟူ၍မှတ်လေလော့။

သဘိယပရိဗိုဇ်သည် ဤတတိယဂါထာဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပြဿနာလေးခုကို မေး၏။ သူမေးအပ်သော ပြဿနာအတွက် ဘုရားသခင်ထံတော်မှ အဖြေများထွက်လာသောအခါ များစွာ နှစ်ထောင်းအားရဖြစ်လာသည့်အလျောက် ကျန်ပြဿနာများကို ဆက်၍ မေးလျှောက်ပြန်လေ၏။

သဘိယ။ ။အို အရှင်ဂေါတမ၊ (၁) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဝေဒဂူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၂) အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အနုဗုဒ္ဓ[၁] (သစ္စာလေးပါးကိုသိသော အရိယာ) ဟု ဆိုကုန်ပါသနည်း။ (၃) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိသူ၊ အားထုတ်သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၄) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အာဇာနည်ဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။

(၁) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဝေဒဂူဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော ပဌမပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား–

အချင်းသဘိယ၊ ဤလောက၌ ကျမ်းဟု သတ်မှတ် ထားအပ်ကုန်သော ဝေဒကျမ်းတို့သည်ရှိကုန်၏။ အကြင်သူသည် ထိုဝေဒကျမ်းအားလုံးတို့ကို ချောက်ချားနိုင်စွမ်းရှိ၏၊ ကျမ်းကျင် လိမ္မာ

၁။ အနုဝိဒိတောတိ အနုဗုဒ္ဓောဝုစ္စတိ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ ၁၅၅။

www.dhammaransi.com

ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဝေဒနာခပ်သိမ်းတို့၌ ကင်းသော ရာဂရှိ၏။ ဝေဒကျမ်းအားလုံးကို လွန်မြောက်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုသူကို ဝေဒဂူဟု ဆိုကုန်၏ဟူ၍ မှတ်လေလော့။

(၂) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အနုဗုဒ္ဓ ဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်သူသည် သံသရာကို ချုပ်ထွင်တတ်သော ပပဉ္စတရားတို့၏ အကြောင်းကိုရင်း၊ ရုပ်၊နာမ် တို့၏ အကြောင်းကိုရင်း၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ အတွင်း အပြင်၌ ဖြစ်သော နာမ်ရောဂါ၏ရင်းမြစ်၊ ရုပ်ရောဂါ၏ ရင်းမြစ်ကိုရင်း ထိုးထွင်း ဉာဏ်ဖြင့်သိ၏။ အလုံးစုံသော နာမ်ရောဂါ၊ ရုပ်ရောဂါတို့၏ ဖြစ်ပွားရာ မူလဘူတ ပင်မအနှောင်အဖွဲ့တို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏။ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို "အနုဗုဒ္ဓ"ဟုဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

(၃) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဇွဲ၊လုံ့လ၊ဝီရိယ ရှိသူ၊ အားထုတ်သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော တတိယ ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်း သဘိယ၊ အကြင်သူသည် ခပ်သိမ်းသော မကောင်းမှု ဟူဟူသမျှတို့မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသို့ ရှောင်ကြဉ် သောကြောင့် နောက်ထပ်တဖန် ပဋိသန္ဓေ နေဘွယ်မရှိတော့သဖြင့် နိရိယ ဒုက္ခဟု ဆိုအပ်သော ငရဲ၌ ကျခံရခြင်း ဆင်းရဲကို လွန်မြောက်၍ အရိယာတို့၏ နေခြင်းဖြင့် နေရ၏။ အာသဝေါ ကုန်ခန်း ရဟန္တာဟုခေါ်ထိုက်၏။ ကိလေသာ ရန်သူကိုနာလန်မထူ၊ခေါင်း မပြူနိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်း ရှိသောကြောင့် ဓီရ

www.dhammaransi.com

ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဇွဲ၊လုံ့လ၊ဝီရိယ ရှိသူ၊ အားထုတ်သူဟု ဆိုကုန်၏။ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

(၄) အချင်းသဘိယ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အာဇာနည်ဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော စတုတ္ထပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်းသဘိယ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့၊ ရာဂ စသော အနှောင်အဖွဲ့တို့သည် ပြတ်ကုန်ပြီ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ အတွင်းအပြင်၌ နှောင်ကြိုး အားလုံးတို့ကို ပညာ တည်းဟူသော ဓားဖြင့် ဖြတ်အပ်ကုန်၏။အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့အမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အာဇာနည်ဟုဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

ထိုအခါ သဘိယသည် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ဂါထာဖြင့် ပြဿနာလေးပုဒ်ကို နောက်ဆုံး မေးလျှောက်လေ၏။

သဘိယ။ ။အို အရှင်ဂေါတမ၊ (၁) အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို နာကြားပြီး သူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။(၂)အဘယ် သို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အရိယာဟုဆိုပါကုန်သနည်း။(၃)အဘယ် သို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို စရဏဟု ဆိုပါကုန်သနည်း။ (၄)အဘယ် သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ပရိဗိုဇ်ဟု ဆိုပါ ကုန်သနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်းသဘိယ၊ (၁) အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ် မျိုးကို နာကြားပြီးသူဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော ပထမ ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်းသဘိယ၊ဤလောက၌ အကြင်သူသည် သုတမယပညာ ကိစ္စ၏ အစွမ်းအားဖြင့်နာကြား၏။ဝိပဿနာ၏ အခြေခံဖြစ်သော

www.dhammaransi.com

တရားအားလုံးကို အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ အလုံးစုံသော ခန္ဓာ၊ အာယတနစသော တရားတို့၌ ဘေးရန်မရှိ ဖြစ်၏။ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ အားလုံးတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို နှာကြားပြီးသူဟု ဆိုကုန်၏ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

(၂) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အရိယာဟု ဆိုပါကုန်သနည်း ဟူသော ဒုတိယ ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

အချင်းသဘိယ၊ လေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့ကိုရင်း၊ နှစ်ပါးသော ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာတို့ကိုရင်း ပညာတည်းဟူသော သန်လျက်ဓားဖြင့်ဖြတ်၍ အသိဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် တဖန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းအစွမ်းအားဖြင့် အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ မကပ်ရောက်၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သောညွန်ဗွက်ထဲ၌ နှစ်မြုပ်ခြင်း မရှိ၊ အာသဝေါ တရားတို့ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်း အလျင်းမရှိ။ အကုသိုလ်တို့မှဝေး၏။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အရိယာဟု ဆိုကုန်၏ ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

(၃) အချင်းသဘိယ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို စရဏဟု ဆိုပါကုန်သနည်းဟူသော တတိယ ပြဿနာ၌ အဖြေသော်ကား—

သချင်းသဘိယ၊ ဤငါ့တရား သာသနာတော်၌ အကြင်သူသည် သီလ စသည်တို့ကို ကျင့်သုံးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ထိုသို့ခမ္မကိစ္စတို့၌ လိမ္မာ၏။ သင့်မသင့်၊ လျော် မလျော်ကို သိမြင် ချင့်ချိန်တတ်၏။ ခန္ဓာစသော တရားအားလုံးတို့၌ တွယ်တာ ငြိကပ်ခြင်း

www.dhammaransi.com

မရှိ။ သန့်စင်စွာ လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ် ရှိ၏။ ထိုသူအား အနီးကပ် ပူးသတ်မည့် ဘေးရန် အန္တရာယ်တို့လည်း မရှိကုန်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို စရဏဟု ဆိုပါကုန်၏။ ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

(၄) အချင်းသဘိယ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟု ဆိုအပ်သော ကာလသုံးပါးစလုံး၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအမှုသည်ရှိ၏။ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော ထိုအမှုအားလုံးကို စွန့်၍၊ ပညာဖြင့် ဖြတ်တောက်၍ လှည့်လည်လေ့ ရှိ၏။ ဤသူသည် မာန်ထောင်လွှားခြင်း၊ လောဘ ရမက်တပ်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်းလည်း မရှိ။ နာမ်ရုပ်၏အဆုံး နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အမှုကိုပြု၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပရိဗ္ဗိဇ်ဟုဆိုကုန်၏။ ဟူ၍ မှတ်ရာ၏။

သဘိယ ပရိဗ္ဗိဇ်သည် မိတ်ဆွေးဟောင်း သွေးသောက် ရောင်းရင်း ပြဟ္မာမင်းက သင်ကြား ပို့ချပေးထားသော ပြဿနာ နှစ်ဆယ်ကို ပိုက်၍ ဖြေဆိုနိုင်မည့်သူကို လိုက်ရှာလာခဲ့ရာ ယင်း ပြဿနာများ ဖြေဆိုနိုင်သူ တဦးတယောက်မျှ မတွေ့လေသည့် အဆုံးတွင် ဂေါတမရှင်တော်ဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ မေးလျှောက် လေသောအခါ အဖြေကို ရရှိလေသဖြင့် များစွာ နှစ်ထောင်း အားရ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်လာသဖြင့် ထိုင်ရာမှထ၊သင်္ကန်းကို လက်ကန်ဘော့တိုးလျက် ဘုရားသခင်အား လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် ဤသို့သော ဂါထာတို့ဖြင့် ချီးကျူးစကား လျှောက်ထားခြင်း ပြုလေသတည်း။

“ဆင်းရဲ၏ ဆုံးရာ၊ခေမာနိဗ္ဗူ၊သောင်ကမ်းငူသို့ ရောက်တော်မူလပြီးသူ အိုပါရဂူ့ရှင်တော်မြတ်ကြီးဘုရား၊အရှင်သည်ကား

www.dhammaransi.com

ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူ ဦးခိုက်၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏၊ တရားအချက်ကို ပြက်ပြက် ထင် ထင် ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူပါပေ၏၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထွင်း ဖောက်၍ တိရောက်စွာ သိတော်မူပါပေ၏၊ အာသဝေါကုန်ခန်း ပြီးသူဟု အရှင့်ကို ကျွန်ုပ်ထင်၏၊ အရှင်ကိုယ်တိုင်လည်း တလက် လက် တဝင်းဝင်း အလင်းရောင်ရှိသူဖြစ်ပါပေ၏။ သူခပ်သိမ်းတို့ အားလည်း အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ် ပါပေ၏၊ သူဟပါးကိုမယုံကြည်၊ ကိုယ်ပိုင်နှလုံးရည်ဖြင့် ပြည့်ဝသူ ဖြစ်ပါပေ၏၊ နှိုင်းတုမမျှ၊ အလွန်ကြီးမားလှသော ပညာလည်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကို ငြိမ်းသတ်တော်မူနိုင်သော အရှင်မြတ်ကြီး ဘုရား၊ အရှင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူ လေပြီ။

"ပုရိသာဇည၊ သုံးလောကနယ်ခရိုင်တွင် ပြိုင်ဘက်မပြူတဆူ တည်းသော ယောကျ်ားမြတ် အာဇာနည်ဘုရား၊ အရှင့်အား အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ ယောကျ်ားမြတ်တဆူ ဖြစ်တော် မူသော အို အရှင်သူမြတ်ကြီး ဘုရား၊ အရှင့်အား အကျွန်ုပ် အလေးပြုပါ၏။ နတ်နှင့်တကွသော လောကဓာတ် တခွင်လုံး၌ အရှင့်အား တုပြိုင်နိုင်သူ မရှိပါ။ အရှင်နှင့် တူနိုင်းစရာ ပုဂ္ဂိုလ် မရှိပါ။ အရှင်သည်သာ ဘုရား။ အရှင်သည်သာ ဆရာ။ အရှင် သည်သာ မာရ်နတ်ကို နှိမ်နင်းနိုင်သူ။ အရှင်သည်သာ အနုသယ ကို ဖြတ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို ဝဋ်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်တော်မူသူ ဖြစ်ပါသည်"

ဤသို့ ချီးကျူးစကားတို့ဖြင့် လျှောက်ထား ပြီးနောက် သဘိယပရိဗိုဇ်သည် ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကြောင်းဖြင့်

www.dhammaransi.com

မြတ်ဘုရားထံ တောင်းပန်သောအခါ မြတ်ဘုရားက မိန့်မြွက်တော်မူလေသည်ကား-

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်းသဘိယ၊ တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ တယောက်သည်ငါ ဘုရားသာသနာသို့ဝင်၍ ရှင်ရဟန်း ပြုလိုမူကား လေးလတိုင်တိုင် ပရိဝါသ်နေရ၏။လေးလလွန်သောအခါကျမှ ရှင်ရဟန်း ပြုပေးလေ့ရှိကုန်သည် သဘိယ။

သဘိယ။ ။အရှင်ဘုရား၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ပါသော် အကျွန်ုပ်သည် လေးလမျှသာမဟုတ်၊ လေးနှစ်တိုင်တိုင် ပရိဝါသ်ဆောက်တည်ပါအံ့ဟူ၍ လျှောက်၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်းသဘိယ၊ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရှိသည်ကိုသာ ငါဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သင်ကား မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသူဖြစ်ခြင်းကြောင့်¹ ပရိဝါသ်နေရန်မလို၊ သင့်ဆန္ဒအတိုင်း ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပေလတ့်။

သဘိယ ပရိဗိုဇ်သည်ရဟန်းအဖြစ်ကို ရရှိပြီး ရဟန္တာတို့တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်သွားလေသတည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ဤပြဿနာ နှစ်ဆယ်ကား သိမ်မွေ့နက်နဲလှ၏။ ဤသို့ ပြန်ဆိုချက်များသည် အဓိပ္ပာယ်တိမ်ကောင်း တိမ်နေမည်။ ထိုထက် အဓိပ္ပာယ်နက်နက်ကိုကြံတွေးယူကြပါကုန်ဦး။)

(သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော်၊ ၃ မဟာဝဂ်၊ သဘိယသုတ်၊ ၃၅၅၊ ရင်းအဋ္ဌကထာ၊ ၁၄၄၊ ဆဋ္ဌမူ။)

၁။ အတ္တတ္ထိကော၊တွံမဂ္ဂဖလပဋိလာဘာယ ဟေတုသမ္ပန္နော။ (သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၊ ၁၅၉၊ ဆဋ္ဌမူ။)

---

www.dhammaransi.com

(၄၃)

ရတနာပွန်

မဟာဝုန်တောသည် လွန်စွာသာယာလှ၏။ မှိုင်းမှိုင်းညို့ညို့နှင့် ဝေသာလီမြို့တော်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ ဘုရားသခင် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ကူဋာဂါရ ကျောင်းတော်သည် ထိုမဟာဝုန်တော၏ အဆင်တန်ဆာသဖွယ်ဖြစ်ပြီး စုလစ်မွန်းချွန် အထွဋ်တပ်ထားသောပြာသာဒ်များသည် မဟာဝုန်တောအုပ်ကြီး ပေါ် ကျော်၍ မိုးကိုမြှောက်လျက် ရှိနေကြလေသည်။

သာရန္ဒဒ အမည်ရှိသော စေတီသည် ထိုမဟာဝုန်တောနှင့် ဝေသာလီမြို့တော်၏စပ်ကြားတွင် တည်ရှိသည်ဖြစ်ရာ မဟာဝုန်တောအုပ်အတွင်း၌ ကူဋာဂါရကျောင်းတိုက်မှ ဘုရား အမှူးပြုသော ရဟန်းသံဃာတော်များ ဆွမ်းခံကြွတော်မူလေသော အခါ အဆိုပါ သာရန္ဒဒစေတီအပေါ်မှ ဖြတ်ဖြတ်သွားရလေသည်။

ထိုသာရန္ဒဒစေတီကို ဘုရင့်ဥယျာဉ်တော်ဟူ၍လည်းခေါ်ဆိုနိုင်၏။ ဝေသာလီပြည်၊ လိစ္ဆဝီမင်းသားများသည် ဤသာရန္ဒဒစေတီသို့ထွက်၍ အပန်းဖြေခြင်း၊ စည်းဝေးတိုင်ပင်ခြင်း၊ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းအမှုများကို အခါအားလျော်စွာ ပြုလေ့ရှိကြသည်

www.dhammaransi.com

ဖြစ်ရာ ထိုနေ့အဖို့ လိစ္ဆဝီမင်းသားများ (မင်းသားငါးရာ) ဤဒေသတွင် အဝင်အထွက်များသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် အစည်းအဝေးတခုရှိကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

အချိန်မှာ နံနက်ဆွမ်းခံချိန်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားသခင်သည် ဝေသာလီပြည်တွင်း၌ ဆွမ်းခံတော်မူနေဆဲဖြစ်၏။

ဥယျာဉ်တော်ပတ်လည်၌ အစောင့်တပ်များ ချထားချက်အရ လက်နက်စွဲ စစ်သည်များမှာ ဟိုအနားစုစု၊ သည်အနားစုစုနှင့် ရှိနေကြကုန်၏။

အစည်းအဝေးပွဲတွင် ရတနာကို အကြောင်းပြု၍ လိစ္ဆဝီမင်းသားများ ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၍သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ယင်းရတနာကိုအကြောင်းပြု၍ ဝမ်းပန်းတသာ ဘုရားသခင်အား လျှောက်ထားလို၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ကို အထူးမြော်လင့်လျက်ရှိနေကြကုန်၏။

သို့ကြောင့်ပင် မင်းသားအချို့ ဥယျာဉ်ထဲမှ ထွက်လာကြပြီး တံခါးစောင့် စစ်သည်တော်တဦးအား ဤသို့ မှာထားကြလေသတည်း။

"ရဲဘော်၊ ဘုရားသခင်မြို့ထဲက ဆွမ်းခံ ပြန်ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်က ချက်ချင်း ငါတို့ထံ အကြောင်းကြားပါလှည့်"

ဤသို့မှာထားပြီးလျှင် ဥယျာဉ်တွင်းသို့ပြန်၍ ဝင်သွားကြလေကုန်၏။ စစ်သည်တော်လည်း 'ကောင်းပါပြီ' ဟူ၍ အာမဘာန္တေ ခံလိုက်ပြီး သူသည် ဘုရားသခင် ပြန်လာမည့်လမ်းကိုသာ အရှုံ တမ်း မှန်း၍ စောင့်ကြည့်နေရှာလေ၏။

www.dhammaransi.com

ခဏကြာသော် ဘုရားသခင် ကြွလာသည်ကို မြင်လေသော အခါ စစ်သည်တော်သည် လျင်မြန်စွာ သွား၍ လိစ္ဆဝီမင်းသား များထံ သွားရောက်၍ "ဘုရားသခင် ကြွတော် မူလာပြီ ဖြစ်ကြောင်း" သတင်းပေးပို့လေ၏။

ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည် ဥယျာဉ်တွင်းမှ ထွက်လာ ကြ၍ ဘုရားသခင့် ရှေ့ဘော်မှောက်ရောက်လတ်သော ဒူးထောက် လျက် ရိုသေစွာ ဤသို့ လျှောက်ထားကြလေကုန်သတည်း။

"ဘုန်းတော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တပည့်တော်တို့အား ငဲ့ညှာတော်မူသော အားဖြင့် ဤ သာရန္ဒဒစေတီတော်သို့ ကြွတော်မူပါရန် အနူး အညွတ် ပင့်လျှောက်ပါကုန်သည် ဘုရား"

ဤသို့ တောင်းပန်ကုန်လတ်သော်ဘုရားသခင်သည်ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူခြင်းအားဖြင့် ပင့်လျှောက်ချက်ကို လက်ခံတော်မူပြီး လျှင် သာရန္ဒဒစေတီသို့ ကြွတော်မူ၏။ ရောက်သော အခါ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူလျက် လိစ္ဆဝီမင်းသား တို့အား ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

"အို မဟာနွယ်ဘွား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့၊ ငါ ကြွမလာမီ စပ်ကြားတွင် မည်သည့် စကားဖြင့် သင်တို့ ဆိုပြော ဆွေးနွေး နေကြကုန်သနည်း။ မပြီးမပြတ်၊ လက်စတန်းလန်းနှင့် ရပ်ထား လိုက်ရသော စကားများ ရှိသေးသလော"

ဤသို့ မေးလတ်သော် လိစ္ဆဝီမင်းသား တို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။

"ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား ယနေ့ စည်းဝေး ကြရာတွင် အစည်းအဝေးနှင့် မဆိုင်သော စကား တမျိုး

www.dhammaransi.com

ထိုးဖောက် ဝင်ရောက် လာပါသည်။ ထိုစကားမှာ ဤသို့ပါ ဘုရား။

"ဤလောက၌ ရတနာ အမျိုးမျိုး ရှိလေသည့် အနက် (၁)ဆင်ရတနာ၊ (၂)မြင်း ရတနာ၊ (၃)ပတ္တမြား ရတနာ၊ (၄)မိန်းမ ရတနာ၊ (၅)သူဌေး၊ သူကြွယ် ရတနာ၊ ဤရတနာ ငါးမျိုးတို့သည် လွန်စွာ ရခဲကုန်၏။ ရရန် မလွယ်ကူသော ရတနာများ ဖြစ်ကုန်၏။

"အစည်းအဝေးနှင့်မဆိုင်သော ဤစကားများ ကြားဖောက် ဖြစ်ပေါ် လာပါသည်။ ဤစကားထူး စကားဆန်း များကို ဆိုပြောနေကြ ပါကုန်သည်။ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထား လိုပါသောကြောင့် အရှင်ဘုရားအား ဤနေရာသို့ ပင့်ဆောင် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ တပည့်တော်များ၏ အယူအဆ၊ တွေးခေါ် ထင်မြင်ချက်များ သင့် မသင့်၊ လျော် မလျော်ကို မိန့်တော်မူစေချင်ပါသည် ဘုရား"

ယင်းသို့ မေးလျှောက်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗုဒ္ဓသည် လိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့အား ဤသို့ မြွက်ကြားတော်မူလေသတည်း။

"အို ဒါယကာ မင်းသားတို့၊ ကာမဂုဏ်ဝလေ့၌ မွေ့လျော် နေကုန်သော ဝါ၊ ကာမဓာတ်ခံ ပြင်းထန်စွာ စွဲတည်လျက် ရှိနေကြကုန်သော သင်တို့အား ကာမဂုဏ်ကိုသာ ဦးတည်၍ ကြားဖြတ် စကားများ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ် လာသည်ကား ထူးဆန်းသည်ဟူ၍ မဆိုသာ။

"အို လိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့၊ ကာမအစွန်းဘက်မှနေ၍ တွက် ချက်သော် သင်တို့ တွေ့ရှိရသော ရတနာများလည်း ဟုတ်တန် ရာပေသည်။

www.dhammaransi.com

"သို့သော် ငါ ဆိုလိုသော ရတနာမျိုးကား အို လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့၊ လောက၌—

(၁) သူခပ်သိမ်းတို့၏ပူဇော်အထူးကိုလည်း ခံထိုက်၊ တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍လည်း သိတော်မူသော ဘုရားတဆူ ပွင့်လာမှုကို လွန်စွာ ရခဲ၏။

(၂) ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မဝိနယကို ဗုဒ္ဓ အာဘော်ကျကျ ပြောဟောတတ်သူကို လွန်စွာ ရခဲ၏။

(၃) ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မဝိနယကို ဗုဒ္ဓ၏ အာဘော်ကျကျ သိတတ်သူကို လွန်စွာ ရခဲ၏။

(၄) ဗုဒ္ဓ၏ တရားစစ်၊ တရားမှန်ကို သိသည့်အတိုင်း ကျင့်တတ်သူကို လွန်စွာ ရခဲ၏။

(၅) လောက၌ သူ့ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်သူ၊ သိသည့်အားလျော်စွာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်တတ်သူကို လွန်စွာ ရခဲ၏။

"အို လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့၊ ငါဆိုလိုသော ရတနာငါးမျိုးကား ဤရတနာတို့ပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ လိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ စကားတော်ကို နှစ်ထောင်းအားရ ဝမ်းပန်းတသာ ဖြစ်ကုန်လေသတည်း။

(ပဉ္စကနိပါတ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရပါဠိတော်၊ ၅၀ တိကဏ္ဍဝဂ်၊ သာရန္ဒဒသုတ်၊ ၁၄၀၊ ဆဋ္ဌမူ။)

---

www.dhammaransi.com

(၄၄)

(၂) သေသည့်နောက်၌ ဖြစ်၊ မဖြစ် ပြဿနာ

သေသည်မှနောက်၌ သတ္တဝါပြန်၍ ဖြစ်၊မဖြစ် ဟူသောပြဿနာမှာ မသေးရုံမက လွန်စွာကြီးထွားလှသည့် ပြဿနာကြီး တရပ်ဟူ၍ပင် ဆိုအပ်၏။

ယင်းပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ပုဂံရာဇဝင်ကို ဒုတ်ထမ်း ပြောရသည့်ပမာ ငြင်းကြ၊ ခုံကြ၊ ဆွေးနွေးလာခဲ့ကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း လက်စသတ်သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ နောင်တွင်လည်း လက်စသတ်ဦးမည်မထင်။ လူ့ သက်တမ်း တလျှောက် 'မဆုံးပြဿနာ' အဖြစ်ဖြင့် ငြင်းမြဲ ငြင်းကြ၊ ခုံမြဲ ခုံကြ၊ဆွေးနွေးနေကြဦးမည့် ပြဿနာသာ ဖြစ်ချေ၏။

ပုထုဇဉ်လူသားများအနေဖြင့် ယင်းပြဿနာကို စကားစပ်မိတိုင်း ကုံင်တွယ်နေခြင်းမှာ အဆန်းမဟုတ်။ ထိုပြဿနာကား ရဟန္တာလောက၌ပင် လှိုင်းရိုက်သလို ရိုက်ခတ်လာခဲ့သည်။ရှေးမရဟန္တာ ကိုယ်တော်ကြီးများသည်ပင် အချင်းချင်း မေးလား၊ ဖြေလားနှင့် ခေါင်းအေးအေးထားကာ ကိုင်တွယ်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုစကားကို ဆိုသင့်၍ ဆိုလိုက်ပါသည်။ နေရာကား ဗာရာဏသီပြည်၊ မိဂဒါဝုန်တော။ အချိန်ကား အကာလ ညအခါ ဆွေးနွေးနေကြသူများကား ရဟန္တာ ကိုယ်တော်ကြီး နှစ်ပါး အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာကဿပတို့ဖြစ်ကြ၏။

www.dhammaransi.com

ထိုအရှင် နှစ်ပါးသည် သာသနာတွင်းဝယ် နေလို လလို လင်းခဲ့သည့်သာမက အမြင့်မားဆုံးသော "ဂေါတမ"ရ ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့ကြသည့် သာသနာ့ခေါင်း ဆောင် ရဟန္တာကြီးများဖြစ်ကြသည်။ ဤအရှင်ကြီးများသည်ပင် သေသည်မှနောက်၌ သတ္တဝါပြန်၍ ဖြစ်မဖြစ်ကို ပြဿနာ တရပ် အနေဖြင့် ကိုင်တွယ် ဆွေးနွေးတော်မူကြသည်ကို ထောက်လျှင် ထိုပြဿနာ၏ ပြဿနာမှာ အဘယ်မျှ ကြီးထွားကြောင်းကို ရိပ်စား မိနိုင်ပါ၏။

ထိုအချိန်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာကဿပ ဤ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးနှစ်ပါးသည် မိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်ရှိ နေကြလေရာ တညတွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း ထိုင်ရာမှထ၍ အရှင်မဟာကဿပ သတင်းသုံးရာ ကျောင်းသင်္ချိုင်း သို့ သွားကာ စကားစမြည် ပြောကြရင်းမှ ထိုပြဿနာဆီသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ယင်းပြဿနာကို အမေးအဖြေပြုကြလေ၏။ အရှင်သာရိပုတ္တရာက မေး၍ အရှင်မဟာကဿပက ဖြေလေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်အနေဖြင့် မမြင်ရသော်လည်း သူတို့၏ မေးဖြေသံ၊ ဆွေးနွေးသံများကား မိဂဒါဝုန် တောလုံးလျှံအောင် တုံခါ၍ လွှမ်းထွက်လာချိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ သတ္တဝါသည် ဤဘဝ၊ ဤခန္ဓာ ချုပ်ဆုံး၍ သေသည်မှနောက်၌ သတ္တဝါတမျိုးမျိုး အနေဖြင့် ပြန်၍ ဖြစ်ပါသလော။

ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက–ဘုရားဘဏ္ဍာစိုး ဖြစ်တော်မူသော အရှင် သာရိပုတ္တရာက အရှင်မဟာကဿပအား မေးလေသောအခါ

www.dhammaransi.com

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဟောတော် မမူပါ။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ သည်လိုဆိုလျှင် သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ သတ္တဝါတမျိုးမျိုးအနေဖြင့် မဖြစ်တော့ ဘူးလော။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ မဖြစ်တော့ဟူ၍လည်း မြတ်ဘုရားက ဟောတော်မမူပါ။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ သည်လိုဆိုလျှင် သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်း ရှိ၊မဖြစ်သည်လည်း ရှိဟု မှတ်ရတော့မည်လော့။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဖြစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ဤသို့လည်း မြတ်စွာဘုရားက ဟော ကြားတော်မမူပါ။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ သို့ဖြစ်ပါသော် သတ္တဝါသည် သေ သည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ် သည်လည်း မဟုတ်ဟု မှတ်ရမည်လော့။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သတ္တဝါသည် သေသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ မဖြစ်သည်လည်း

www.dhammaransi.com

မဟုတ်၊ ဤသို့လည်း မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မမူပါ။

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ခေတ္တမျှတွေး၍ စဉ်းစားဟန်ပြုနေပြီးမှ ဆက်၍ မေးပြန်လေသည်။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် ထိုအကြောင်းကို ဟောတော်မမူပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဤဖြစ်ရပ်သည် အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သော စကားလည်းမဟုတ်၊ မဂ်ဖိုလ် ရရာရကြောင်း အထောက်အကူ ဖြစ်စေသော အကျင့်လည်း မဟုတ်၊ငြီးငွေ့ဘွယ်လည်းမဖြစ်၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းဘွယ်လည်း မဖြစ် ရာဂ ချုပ်ငြိမ်းဘွယ်လည်းမဖြစ်၊ငြိမ်းအေးဘွယ်လည်းမဖြစ် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိဘွယ်လည်း မဖြစ်၊ ထိုးထွင်း၍ သိဘွယ်လည်းမဖြစ်။ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာလည်း မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့်ထိုစကားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မမူခြင်းဖြစ်ပါသည် ငါ့ရှင်။

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ ဤသို့ ဖြစ်ဘိသော် မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်သို့ ဟောတော်မူလေသနည်း။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဤသည်ကား ဆင်းရဲ (ဒုက္ခ) ဟူ၍ရင်း၊ ဤသည်ကားဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း (သမုဒယ)ဟူ၍ရင်း၊ ဤသည်ကား ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ငြိမ်းရာ(နိရောဓ)ဟူ၍ရင်း၊ ဤသည်ကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း (မဂ္ဂ) ဟူ၍ရင်း မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

www.dhammaransi.com

မေး။ ။ငါ့ရှင်ကဿပ၊ ဤစကားကိုကား အဘယ့်ကြောင့် ဟောတော်မူလေသနည်း။

ဖြေ။ ။ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ဤစကားသည်ကား အကျိုးစီးပွါးနှင့်လည်း စပ်၏။ မဂ်၏အစ မြတ်သော အကျင့်လည်း ဖြစ်၏။ ငြီးငွေ့ဘွယ်ရာ၊ ရာဂကင်းဘွယ်၊ ငြိမ်းအေးဘွယ်၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိဘွယ်၊ ထိုးထွင်း၍ သိဘွယ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ထိုတရားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူပါသည် ငါ့ရှင်။

သတ္တဝါသည် သေသည်၏ နောက်၌ ပြန်၍ ဖြစ်၊ မဖြစ် ဟူသော ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးနှစ်ပါးတို့၏ ဆွေးနွေးချက်၊ အမေး အဖြေကား ဤမျှဖြင့် လက်စပြတ်သွား၏။

သို့သော် ယင်းပြဿနာ၏အဖြေမှာ မတင်မကျ အခြေ အနေမျိုးတွင် ရပ်တည်နေသဖြင့် ဆက်ရန် ရှိသေးသည်ဟူ၍သာ ဆိုရမည် ထင်ပါသည်။

(သံယုတ္တနိကာယ်၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၊ ကဿပဝဂ်၊ ပရိမရဏသုတ်၊ ၄၁၂၊ ဆဋ္ဌမူ။)

စပယ်ဦးစာပေ

www.dhammaransi.com

(၄၅)

ရာ၊ ဒေါ၊ မော သင်တန်း

ခြေလှမ်းမှားက စားလိမ့်မည်။

သမိုင်းကြောင်းကိုသုံးသပ်ကြည့်လျှင် ထိုခေတ် (လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ခန့်) ထိုအချိန်တွင် ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ဝါဒတိုက်ပွဲများ၏ အခြေအနေမှာ အတော်ကလေး ပြင်းထန်ခဲ့ပုံရသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်အရ တဦးနှင့်တဦးမှသည် တဖွဲ့နှင့် တဖွဲ့၊တဂိုဏ်းနှင့်တဂိုဏ်းအထိ ခြေလှမ်းအမှားကို စောင့်နေချိန်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

အကြောင်းကိုဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် မဇ္ဈိမဒေသ (အိန္ဒိယ ပြည်)၌ သာဝတ္ထိ၊ရာဇဂြိုဟ်၊ဝေသာလီ၊ ဗာရာဏ စသော မြို့ကြီး များကို ဗဟိုပြု၍ ဘုရားအဆူဆူ ပွင့်တော်မူလျက် ရှိနေ၏။

၁၊ ပူရဏကဿပ။ ၂၊ မက္ခလိဂေါသာလ။ ၃၊ အဇိတ ကေသကမ္ဗလ။ ၄၊ ပကုဓကစ္စာယန။ ၅၊ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ။ ၆၊ သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ခြောက်ဦးတို့သည် ဗုဒ္ဓ အမည်ကို ခံယူလျက် ခေတ်ပြိုင်ပွင့်နေသော ဘုရားကြီးများ ဖြစ်ကုန်၏။ တပည့်ပေါင်းထောင်နှင့်ချီ၍ အသီးသီးရှိကြကုန်၏။ မိမိစိတ်ကြိုက် ဝါဒတမျိုးစီ တီထွင်ပြီးလျှင် မိမိဝါဒပြန့်ပွားမှုနှင့်

www.dhammaransi.com

မိမိသာသနာ စည်ပင်ထွန်းကားမှုကို ရှေးရှုကာ အနယ်နယ်သို့ လှည့်၍ တရားဟောခြင်း၊ စည်းရုံးခြင်းများကို အားသွန်ခွန်စိုက် လုံးပမ်းလျက် ရှိနေကြကုန်ပြီ။

ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ထိုဘုရားကြီးခြောက်ဆူတို့ အကြားတွင် နောက်မှ ပွင့်လာပြီး ဝါဒအားဖြင့်“အနတ္တဝါဒ” ဟု ကျေညာလျက် သီးခြား ဘာသာရေး ဂိုဏ်းကြီးတဂိုဏ်း ဖြစ်ပေါ်လာလည်း။

ထိုအခါ လက်ရှိပွင့်နှင့်ပြီး ဘုရားကြီးတို့အနေဖြင့် ဂေါတမ ဗုဒ္ဓနှင့် ၎င်း၏ အနတ္တဝါဒ လှုပ်ရှားမှုကို နားရွက် တစောက် စောက်နှင့် မျက်လုံးကို ဒုတ်ထောက်၍ ကြည့်နေချိန် ဖြစ်လေ သည်။

ဗုဒ္ဓ၏ အနတ္တဝါဒမှာ စစ်မှန်သောဝါဒ ဖြစ်သောကြောင့် ဟောပြောစည်းရုံးရာတွင် ခက်ခက်ခဲခဲ မရှိလှဘဲ အလွယ်တကူနှင့် အံ့သြလောက်အောင် အောင်မြင်လေသည့် အလျောက် ဗုဒ္ဓ ဂေါတမ သြဇာခံ အနတ္တဝါဒီများ တရှိန်ရှိန် ထွန်းကား လာ လေ၏။

ထိုအချိန်၌ ဂေါတမဗုဒ္ဓသည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူလာသည်မှာ ကြာသေးဟန်မတူ။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် တွက် သော် ဘုရားသက် နုနုကလေးသာ ရှိပေဦးမည်။ ရဟန်း တပည့် တပန်းအနေဖြင့် ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း အသစ်များဖြစ်နေသော ကြောင့် ဟောပြောမှုအတတ်၌ ကျွမ်းကျင်သေးဟန်မတူ။ ကျွမ်း ကျင်သော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိသော်လည်း အရေအတွက် အားဖြင့် များများစားစား ရှိသေးပုံမရ။

www.dhammaransi.com

သို့ကြောင့်သာ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် တပည့်တပန်းရဟန်းများအား တရားကို စနစ်တကျ ဟောတတ်ပြောတတ်စေခြင်းငှာ ကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မတ်၍ သင်တန်းပေးတော်မူခြင်းဖြစ်တန်ရာသည်။

ထိုစကား မှန်လောက်စရာ ရှိပေသည်။ အောက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက် ဖြစ်ရပ်များသည် ဗုဒ္ဓ၏ သင်တန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ထုတ်ပြအပ်သော ပြယုဂ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသည် ရဟန်းတို့အား ဘိက္ခဝေ ဟူသော အာလုပ်စကားဖြင့် ခေါ်တော်မူလိုက်ပြီးနောက် မိမိ၏ တပည့်များ၏ အရည်အသွေး၊ ပညာပမာဏ၊ ဟောပြောမှု အတိုင်းအတာကို သွေးတိုးစမ်းကြည့်လိုသည့် အနေဖြင့် ဤသို့ မေးမြန်း ကြည့်တော်မူလေသည်။

"အို ရဟန်းတို့၊ ငါတို့နှင့် ဝါဒချင်းမတူ၊ ဂိုဏ်းဂဏချင်းလည်းမတူ၊ ငါတို့မှသီးခြားဖြစ်သော ရဟန်းနွယ်ဝင် ပရိဗိုဇ်[၁] များ တက္ကတွန်းများနှင့် တွေ့၍ သူတို့က သင်တို့အား ဤသို့ မေးခဲ့သော်—

"ငါ့ရှင်တို့၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူ၍ တရားသုံးပါး ရှိလေ၏။ ယင်းသုံးမျိုးကို ငါ့ရှင်တို့အနေဖြင့် မည်သို့သဘော ရကြသနည်း။ ယင်းတရားသုံးပါး၏ ထူးခြားမှု၊ ပယောဂ လွန်ကဲမှု၊ သီခြားပြုမှုကား အဘယ်ပါနည်း" ဟူ၍ အမေးအမြန်း ပြုခဲ့သော် သင်တို့ မည်သို့ ဖြေကုန်မည်နည်း။

၁။ ပရိဗိုဇ်=ဦးပြည်း ခေါင်း တုံး တုံး၍ ရ ဟန်း ယောင် သကန်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်။

www.dhammaransi.com

ထိုသို့ စမ်းသပ် မေးမြန်း ကြည့်လေသော်အခါ ကျေနပ်ဘွယ်ရာသော အဖြေကို ရရှိတော်မမူလေသဲ ရဟန်းတို့က ဗုဒ္ဓကိုပင် ပြန်၍ လွှဲလိုက်ကြကုန်သည်။

"အရှင်ဘုရား၊ သဘောတရား ရေးရာ ဟူဟူသမျှ တို့သည် ဘုရားသခင်သာလျှင် ပင်မဖြစ်ပါကုန်၏။ ဘုရားသခင်သာလျှင် ဦးဆောင်မှု ရှိပါကုန်၏။ ဘုရားသခင်သာလျှင် အားထားရာရှိပါကုန်၏။

"အရှင်ဘုရား၊ မြတ်ဘုရားကိုပင် တပည့်တော်တို့ တောင်းပန်ပါရစေ။ မြတ်ဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည့် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဤတရားသုံးပါးတို့၏ သဘောအချက်အလက် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မြတ်ဘုရားသည်ပင် တပည့်တော်တို့အား သိထင်မြင်သာအောင် ပြတော်မူပါဘုရား။ မြတ်ဘုရား ဟောဇတော် မူပုံကို ကြားနာသိရှိကြရသော် တပည့်တော်များ မှတ်သား နိုင်ကြပါကုန်လိမ့်အံ့ ဘုရား" ဟူ၍ တောင်းပန်ခြင်းပြုကုန်လေ၏။

ယင်းသို့ ရဟန်းတို့ တောင်းပန်းခြင်းကား ဤသင်တန်း၏ အခြေခံ နိဒါန်း ဖြစ်လာ၏။

"အို ရဟန်းတို့၊ယင်းသို့ဖြစ်ဘိသော် သင်တို့ နာကြလေကုန်။ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဟောပုံ၊ ဟောနည်းကို သိထင်၊ မြင်သာအောင် သင်တို့အား ငါပြပေအံ့။

"အို ရဟန်းတို့၊ အကယ်၍ သင်တို့အား တိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊ ပရိဗိုဇ်တို့က ငါ့ရှင်တို့၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ယင်း သုံးပါးတို့၏ ထူးခြားချက်၊ ပယောဂလွန်ကဲချက်၊ သီးခြားပြုမူချက်သည် အသို့ပါနည်း ငါ့ရှင်တို့ ဟူ၍ မေးလျှာခဲ့သော် ဤသို့ သင်တို့ ဖြေပြကြကုန်။ ဖြေပုံကား—

www.dhammaransi.com

"ငါ့ရှင်တို့၊ ရောဂါသည် အပြစ်နည်း၏။ ရောဂါ ဖြစ်ပေါ် လာသော် ရုတ်တရက်ပြေပျောက်ခဲ၏။ တဖြည်းဖြည်းမှသာပြယ်၏။ ဒေါသသည် အပြစ်ကြီး၏။ ပျောက်လွယ် ပြယ်လွယ်၏။ မောဟသည် အပြစ်ကြီး၏။ တဖြည်းဖြည်းမှ ပြယ်၏ ဟူ၍ ဤသို့ဖြေကြလေကုန်။

"ရဟန်းတို့၊ သင်တို့အား အကယ်၍ ငါ့ရှင်တို့၊ ရာဂသည် အကြောင်းမဲ့ဖြစ်မည် မဟုတ်။ အကြောင်း ရှိရပေမည်။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်းဟူ၍ရင်း၊ ရာဂဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော် တရှိန်ရှိန် တိုးပွား၍ ကြီးထွားကာ အားကောင်း လာရာ၌လည်း အကြောင်းရှိရပေမည်။ အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်လာမည်မဟုတ်။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း ဟူ၍ရင်း၊ မေးလှာခဲ့သော် သုဘနိမိတ် ဟူ၍ ဖြေကြကုန်လော့။ တင့်တယ်သော အဆင်းရူပါရုံ၊ သာယာစွာသောအသံ၊ မွှေးပျံ့သောရနံ့၊ နူးညံ့သောထိတွေ့မှုအာရုံ၊ အဖုံဖုံတို့သည် ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ပေတည်း။ ရာဂဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ ရင်းမြစ်ကိုရှာသော် သုဘနိမိတ်ကိုသာတွေ့၏။ သုဘနိမိတ်မှတပါး ရာဂဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းမရှိဟု ဖြေကြားကုန်လော့။

"ထိုသုဘနိမိတ်၊ ဝါ၊ လှပတင့်တယ် ရှုမငြီးဘွယ်ရာသော ရူပါရုံ စသည်တို့ကို မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံး သွင်းသူအား (ချစ်စရာ၊ ကြိုက်စရာ၊ စုံမက်မြတ်နိုးစရာပါတကားဟု တပ်မက်သူအား) မဖြစ်သေးသော ရာဂလည်းဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်နေဆဲ ရာဂသည်လည်း တိုးပွားကာ အရှိန် အဟုန်နှင့်တကွ ကြီးထွားလာ၏။ ဤသည်တို့ကား ဒေါသ၊ မောဟတို့နှင့် မတူ

www.dhammaransi.com

သော ရာဂ၏ ထူးခြားမှု၊ စွမ်းဆောင်မှု၊ တခြားတခြားပြုမှုများ ဖြစ်ကုန်၏။

"အို ရဟန်းတို့ အကယ်၍ သင်တို့အား ပရိဗိုဇ်တို့က 'ငါ့ရှင်တို့ ဒေါသသည် အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ဒေါသ ဖြစ်နိုင်လောက်သော အကြောင်းတခုခု ကေန်ရှိလေအံ့။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း' ဤသို့မေးခဲ့သော်လည်းကောင်း၊ ဒေါသ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော် တရှိန်ရှိန်တိုးပွား၍ အားကောင်းလာရာ၌လည်း အကြောင်းရှိလေအံ့။ ထိုအကြောင်းကားအဘယ်ပါနည်း။ဤသို့ မေးခဲ့သော်လည်းကောင်း ပဋိဃနိမိတ် (ဒေါသဖြစ်ကြောင်း အာရုံ)ဟု ဖြေကြကုန်။ (ဒေါသထွက်လောက်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာသော မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံ၊ နှာခေါင်းအာရုံ စသည် ဟူသမျှကို ပဋိဃ ဟု ခေါ်ရ၏။)

"ထိုပဋိဃ နိမိတ်ကို မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းလေသူအား (ကိုယ်ကြမ်း၊နှုတ်ကြမ်း၊ကြမ်းခက်တရော်သော အပြုအမူများကို ကြံတွေးနေသူအား) မထွက်သေးသော ဒေါသလည်း ထောင်းကနဲထွက်လာ၏။ ထွက်ပြီးထွက်ဆဲဒေါသလည်း ဗြုံးကနဲ ရုတ်တရက် ကြီးထွားကာ အားကောင်းလာ၏။ ဤသည်တို့ကား ရာဂ၊ မောဟတို့နှင့်မတူသော ဒေါသ၏ ဝိသေသဂုဏ်ပုဒ်၊ ထူးခြားသော အချက်အလက်၊ ကွဲပြားခြားနားသော အပြုမူအတို့ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဖြေကုန်လော့။

"အို ရဟန်းတို့၊ သင်တို့အား အကယ်၍ ပရိဗိုဇ်တို့က 'ငါ့ရှင်တို့ မောဟဟူ၍ ရှိလေ၏။ ထိုမောဟသည် အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်မည်မဟုတ်။ မောဟ ဖြစ်နိုင်လောက်စရာ အကြောင်း တခုခု ကေန်

www.dhammaransi.com

ရှိလေအံ့။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့မေးခဲ့ကုန်သော်ငြင်း၊ ဖြစ်လေပြီး၊ ဖြစ်နေဆဲမောဟသည် လေမုန်တိုင်းကြီးများပမာ တရှိန်ရှိန် အင်အားကြီးထွား၊ တိုးပွားလာရာ၌လည်း အကြောင်းရှိလေအံ့။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း' ဤသို့မေးခဲ့ကုန်သော်လည်းကောင်း အယောနိသော မနသိကာရ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဖြေကုန်လော့။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံစသော အာရုံဟူဟူသမျှကို မသင့်သောအာရုံဖြင့် နှလုံးသွင်းလေသူအား (အာရုံထဲ၌ စိတ်နှလုံးကို ဆွဲနှစ်ထားသူအား) မောဟ မဖြစ်သေးလျှင်လည်း ဖြစ်လာ၏။ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်လျှင်လည်း တိုးပွားကြီးထွားလာ၏။ ဤသည်တို့ကား ရာဂ၊ ဒေါသနှင့်လုံးဝမတူ၊ တမူထူးခြားကွဲလွဲသော မောဟ၏ ဝိသေသဂုဏ်ပုဒ်၊ မောဟ၏ အရည်အသွေး၊ မောဟ၏ သီးခြားလုပ်ဆောင်ချက်တို့ ဖြစ်ကုန်၏ ဟု ဖြေကုန်လော့။

"အို ရဟန်းတို့၊ အကယ်၍ သင်တို့အား တိတ္ထိ၊ တက္ကတွန်း၊ ပရိဗိုဇ်များက ဤသို့ မေးခဲ့သော်'ငါ့ရှင်တို့၊ မဖြစ်သေးသော ရာဂ ဖြစ်မလာမှု၌ အကြောင်းရှိရပါမည်။ အကြောင်းနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဖြစ်ပြီးသောရာဂ ပျက်ပြယ်မှု၌လည်း အကြောင်းရှိရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းနှင့် မကင်းနိုင်ပါ။ သို့ပါ၍ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း' ဟူ၍ အမေးအမြန်းရှိလာခဲ့သော် အသုဘနိမိတ်(မတင့်တယ်သောအာရုံ)ဟု ဖြေကုန်လော့။

"အသုဘနိမိတ်ကို သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား (စက်ဆုပ်ဘွယ်ပါကလားဟူ၍ ထိထိရောက်ရောက် သဘောပေါက်လေသူအား) မဖြစ်သေးသော ရာဂလည်းဖြစ်၍မလာ။

www.dhammaransi.com

ဖြစ်ပြီးသားရာဂလည်း ပျက်ပြယ်သွားရလေ၏။ ဤသည်ကား ရာဂ မဖြစ်မှုနှင့် ဖြစ်ပြီးသားရာဂ ပျက်ပြယ်မှု၏ အကြောင်းပေတည်းဟူ၍ ဤသို့ ဖြေကုန်လော့။

"အိုရဟန်းတို့၊ အကယ်၍ သင်တို့အား ဤသို့ မေးလာခဲ့သော် 'ငါ့ရှင်တို့၊ မဖြစ်သေးသော ဒေါသ မဖြစ်ပေါ်မှု၌ အကြောင်းရှိရပါမည်။ ဖြစ်ပြီးသောဒေါသ ချုပ်ပျောက် ပျက်ပြယ် မှု၌လည်း အကြောင်းရှိရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း'ဟူ၍ ဤသို့ အမေးအမြန် ရှိလာခဲ့သော် စိတ်၏ ဗျာပါဒမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း မေတ္တာ ဟု ဖြေရာ၏။ မေတ္တာကို သင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား (ကြီးပွား ချမ်းသာ စေလိုသောစိတ်မျိုး ထားရှိသူအား) မဖြစ်သေးသော ဒေါသလည်း ဖြစ်မလာ။ ဖြစ်ပြီးဒေါသလည်း ချုပ်ပျောက် ပျက်ပြယ်သွားရလေ၏။ ဤကား ဒေါသဖြစ်မလာမှုနှင့် ဖြစ်ပြီးဒေါသ ပျက်ပြယ်သွားရမှု၏ အကြောင်းပေတည်းဟု ဖြေကြကုန်လော့။

"အိုရဟန်းတို့၊အကယ်၍ သင်တို့အား ဤသို့မေးလာခဲ့သော် 'ငါ့ရှင်တို့ မဖြစ်သေးသောမောဟ ဖြစ်ပေါ်မလာမှု၌အကြောင်း ရှိရပါမည်။ ဖြစ်ပြီးမောဟ ချုပ်ပျောက် ပျက်ပြယ် မှု၌လည်း အကြောင်းရှိရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်နည်း' ဟူ၍ ဤသို့ အမေးအမြန်းရှိလာခဲ့သော် အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ဟု ဖြေရာ၏။ အာရုံဟူသမျှကို အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသူအား မဖြစ်သေးသော မောဟလည်းဖြစ်မလာ။

www.dhammaransi.com

ဖြစ်ပြီး မောဟလည်း ချုပ်ပျောက် ပျက်ပြယ်သွားရလေ၏။ ဤကား မောဟဖြစ်မလာမှုနှင့် ဖြစ်ပြီးမောဟ ချုပ်ပျောက် ပျက်ပြယ်သွားမှု၏ အကြောင်းပေတည်းဟု ဖြေကုန်လော့”

သင်တို့အား ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့အကြောင်း၊ ယင်းတို့၏ခြားနားချက်၊ ကွဲလွဲချက်၊ ထူးခြားချက်များကို တစုံတယောက်က အမေးအမြန်းရှိလာခဲ့သော် သင်တို့မည်သို့ဖြေကုန်မည်နည်းဟူ၍ ဖြေတတ်၏၊ မဖြေတတ်၏ကို သိလို၍ သွေးတိုးစမ်းသည့် အနေဖြင့် တပည့် ရဟန်းတို့အား ဗုဒ္ဓက မေးမြန်းကြည့်ခဲ့၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့ထံမှ အားရ၊ ကျေးနပ်ဘွယ်ရာသော အဖြေကိုမရခဲ့။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သော် ပင်လယ် လှိုင်းလုံးကြီးများ ထလေသည့်အလား ဝါဒတိုက်ပွဲဆင်နေသူတို့ ဒုနှင့်ဒေး ရှိနေကုန်သည်။ တရား အချက်အလက်တို့ကို အစိပ္ပာယ် သက်ရောက် ထိမိအောင် အသိရှင်း၊အမြင်ရှင်းအောင် ဟောပြောခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့သော် ကျဆုံးအံ့သည်ကိုမြင်၍ ထိုအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန် အလို့ငှာ ဗုဒ္ဓသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မတ်၍ ရဟန်းတို့အား ဟောပြောမှု အတတ်ကို ပို့ချပေးတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

တနေ့ရာ၌ ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားရတနာကိုရခဲကြောင်း၊တရားတော် သိသူကို ရခဲကြောင်း၊ သိသည့်အတိုင်း တရားတော်ကို သဘောပေါက်အောင်၊ ရှင်းလင်းအောင် ဟောတတ်သူကို ရခဲကြောင်း

www.dhammaransi.com

ဖြင့် ဟောတော်မူဘူးသည်ဖြစ်ရာ တရားတော်ကို သဘော ပေါက်အောင် ဟောနိုင်စွမ်းသူ ပေါ်ထွက်ရေးအတွက် စနစ် တကျ ဟောပြောတတ်အောင် သင်ကြားပို့ချ၍ ပေးတော် မူခြင်းပင်တည်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ တိကနိပါတ်၊မဟာဝဂ်၊ အညတိတ္ထိယသုတ်၊ ၁၉၉၊ ၂၀၁၊ ဆဋ္ဌမူ။)

စပယ်နှိုးစာမေ

www.dhammaransi.com

(၄၆)

ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတော်က လှေကားထစ် ဥပမာ

"မိဂါရမာတာ"ဟူသော ဝေါဟာရသည် ဝိသာခါ၏ဂုဏ်ပုဒ် တခုဖြစ်၏။ မှန်၏။ မိဂါရသူဌေးသည် သူ့အားဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လာအောင် ညွှန်ကြားပြသ ဩဝါဒပေးဘူးသော ကျေးဇူးတရားကို ထောက်၍ ဝိသာခါကို မိခင်အမှတ်ဖြင့် ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုထား၏။ ထိုကြောင့် မိဂါရ မာတာ မိဂါရသူဌေးသည် "အမိအရာ၌ ထားအပ်သော ဝိသာခါ" ဟူ၍ ဆိုစမှတ် ပြုကြကုန်သတည်း။

ဝိသာခါ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတော် ကြီးသည် သာဝတ္ထိမြို့တော်၏ အရှေ့ဘက်၌တည်ရှိ၏။ တည် ဆောက်ထားပုံမှာ သုတ်ပါဠေယျအဋ္ဌကထာ၊ ဝါသေဋ္ဌဘာရ ဒွါဇသုတ်အဖွင့်တွင် ထောင်နှင့်မြောက် အလျားရှည်သည်ဟု ဆိုပေသည်။

ကျောင်းတော်၏အမြင့်၊ အစောက်ပမာဏကို ပြဆိုထားခြင်း မတွေ့ရသော်လည်း အတော်ကလေး မြင့်ပုံရသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ကျောင်းတော်၏ လှေကားသည် စာဖွဲ့ယူရသည် အထိ "ဂန္ထဝင်ကျော်လှေကား"ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

www.dhammaransi.com

ထိုမှတပါး ယနေ့ခေတ်၌ ရေပန်းစားနေသော လှေကားထစ်သင်နည်း၊ လှေကားထစ်သဖွယ် စိုက်ပျိုးနည်း စသော ဝေါဟာရများမှာ ယခုမှ ပေါ်လာသော ရွှေကြာပင်ဝေါဟာရများ မဟုတ်လေဘဲ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော် ခေတ်ကတည်းက ဗုဒ္ဓကြမ်းအောင် သုံးစွဲ လာခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သမိုင်းအထောက် အထားနှင့်တကွ ကိုးကား၍ ပြစရာ လက်ဆောင်မွန်သဖွယ် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

လှေကားထစ် သမိုင်းကြောင်းကား ဤသို့ ဖြစ်ပါသတည်း။

ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် မိဂါရသူဌေး၏မယ်တော် ဝိသာခါ၏ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုသာဝတ္ထိမြို့၌ ဂဏန်းအတတ် ကျွမ်းကျင်သူ 'သင်္ချာပါရဂူ' ဆရာကြီး ဂဏကမောဂ္ဂလာနဟူ၍ ရှိလေသတတ်။ သူသည်ပြာဟ္မဏ နွယ်ဘွား ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၍ ပညာရှိပဏ္ဍိတဆူ ဟူ၍လည်း ထင်ရှားကျော်စောသူဖြစ်၏။

တနေ့သောအခါ ထိုဆရာဗြာဟ္မဏမောဂ္ဂလာနသည် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့သွား၍ ဘုရားသခင်နှင့် ဝမ်းမြောက်ဘွယ်စကား မှတ်လောက် သားလောက်စကားများကို ပြောဆိုပြီးနောက် ကျောင်းတော် လှေကားထိပ်တွင် ဗုဒ္ဓအား ဤစကားကို လျှောက်ထားလေသည်။

ဗြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ဤကျောင်းတော်၏လှေကားထစ် ဥပမာဖြင့် တပည့်တော် မေးလျှောက်ပါရစေ။ ဤပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၏ အောက်ဆုံးလှေကားထစ် တိုင်အောင်—

www.dhammaransi.com

၁။ အစဉ်အတိုင်း သင်ကြားခြင်း၊[၁]

၂။ အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း၊[၂]

၃။ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ခြင်း၊[၃]

ဤသုံးမျိုးကို တပည့်တော် တွေ့မြင်ရပါ၏။

အရှင်ဂေါတမ၊ ပုဏ္ဏားလူမျိုးတို့ ဝေဒကျမ်းများ သင်စဉ်၌လည်း အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ခြင်း ဟူသော ဤသုံးမျိုးကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့မှတပါးတို့လည်း အရှင်ဂေါတမ၊ လေးသည်တော်များ လောက၌လည်း လေးအတတ်ကို သင်ကြားရာတွင် အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ဤသုံးမျိုးကိုပင် တွေ့ရပါသည်။

အရှင်ဂေါတမ၊ ဂဏန်းအတတ်ကို တတ်ကုန်သော၊ ဂဏန်းအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့ ရေတွက်ကြရာ၌လည်း အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဤသုံးမျိုးကိုပင် တွေ့ရပြန်ပါသည်။

အရှင်ဂေါတမ၊ ထင်ရှားအောင်လျှောက်ပါအံ့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာသင်တပည့်များအား ရှေးဦးစွာ—

တစ် တလီ တစ်။

နှစ် နှစ်လီ လေး။

၁။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊ ၂။ အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ ၃။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ။ (ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိ၊ ၅၃။)

www.dhammaransi.com

သုံး သုံးလီ ကိုး။
လေး လေးလီ တဆယ့်ခြောက်။
ငါး ငါးလီ နှစ်ဆယ့်ငါး။
ခြောက် ခြောက်လီ သုံးဆယ့်ခြောက်။
ခုနစ် ခုနစ်လီ လေးဆယ့်ကိုး။
ရှစ် ရှစ်လီ ခြောက်ဆယ့်လေး။
ကိုး ကိုးလီ ရှစ်ဆယ့်တစ်။
တဆယ် ဆယ်လီ တရာ။

ဟူ၍ ဤသို့ ရေတွက်စေကြပါကုန်သည်။ အရှင်ဂေါတမ။ စာရာကိုဂုဏ်း၊ တရာထက် အလွန်ကိုသော်ဂုဏ်း ရေတွက်စေကြပါကုန်သည်။

အရှင်ဂေါတမ၊ ဓမ္မဝိနယ ဖြစ်သော အရှင်ဂေါတမ၏ သာသနာ၌လည်း ဤနည်းတူ အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်း၊ အစဉ်အတိုင်း ကျင့်ခြင်းများကို ပညတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါသလားဟူ၍ လျှောက်လေ၏။

မောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည် လောကားထစ်နည်းကို အလွန် စိတ်ဝင်စား၍ မေးလျှောက်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။ စိတ်ဝင်စားမည်ဆိုကလည်း ဝင်စားထိုက်ပေသည်။ ဤနည်းသည် နောက်ပေါ်ရှေ့ကြာပင်နည်း မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ထောက်ကွက်အမျိုးမျိုးပြကာ ပြကာနှင့်လျှောက်ထားချက်များအရ ထင်ရှားပေသည်။

ထိုအမေးကို ဗုဒ္ဓက မည်သို့ဖြေတော်မူသည် ထင်သနည်း။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ တရားသဖြင့် ဆိုးမရာ ဖြစ်သော ဤငါ့ဘုရား သာသနာ၌လည်း—

www.dhammaransi.com

(၁) အစဉ်အတိုင်းသင်ခြင်း (အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ)
(၂) အစဉ်အတိုင်းပြုခြင်း (အနုပုဗ္ဗကိရိယာ)
(၃) အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်း (အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ)
ဤသုံးမျိုးကို ပညတ်နိုင်စွမ်း ရှိပေ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ ဥပမာဖြင့် ငါပြအံ့။ မြင်းကိုဆုံးမခြင်း အတတ်၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော မြင်းဆရာသည် အာဇာနည် မြင်းကောင်းတကောင်ကို ရလေသည်ရှိသော် ရှေးဦးမဆွ မြင်း ဆက်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စများကို ပြုစေ၏။ ထိုမှတပါး အဆင့်ဆင့် ပြုဘွယ် ကိစ္စများကို ပြုစေ၏။

ထို့အတူလျှင် ငါသည်တုံလည်း ဆုံးမထိုက်သူကို ရလတ် သော် ရှေးဦးစွာ ဤသို့ ဆုံးမပေ၏။ ချစ်တပည့်ရဟန်း၊ ငါ့ထံ လာလေ့။ သီလရှိသူဖြစ်လေ့။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို စောင့်ထိန်းသူဖြစ်လျက် အကျင့်၊ ဂေါစရဂါမ်နှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်လျက်နေလေ့။ မပြောပဘွယ် အနည်းငယ်သော အပြစ်ပင် ဖြစ်စေဦးလေ့ ဘေးဟု ရှု၍ကျင့်လေ့။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တို့၌ လုံခြုံအောင် ဆောက်တည်၍ ကျင့်လေ့ ဟူ၍ ဤသို့ ရှေးဦး မဆွ ငါ ဆုံးမပေ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါးဆုံးမသည့် အတိုင်း ကျင့်ပေ၏။ ထိုရဟန်းကို ထိုထက်အလွန် ငါဆုံးမ ပြန်၏။ ချစ်တပည့်ရဟန်း၊ ငါ့ထံလာလေ့။ ဣန္ဒြေတို့၌ တံခါး မရှိ၊ ခါးမရှိ မဖြစ်စေလင့်။ တံခါးပေါက်များကို လုံအောင် စောင့်လေ့။ ဆို့ပိတ်ခြင်းပြုလေ့။ မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကို မြင် လတ်သော် 'သည်ဟာ ယောကျ်ား၊ သည်ဟာ မိန်းမ' ဟူ၍

www.dhammaransi.com

အမှတ်မထားလေနှင့်။ ပြောပုံ ဆိုပုံ အမူအရာစသည်ကို မှတ်မှတ်သားသား စိတ်မဝင်စားလေနှင့်။ စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းလေဘဲ နဖားကြိုး ကျွတ်လွတ်၍ထားသော ထိုရဟန်းအား အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်သော အကုသိုလ်အယုတ်တရားတို့သည် စုပြုံအုံခဲ၍ လာတတ်ကုန်၏။ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းငှာ ကျင့်လော့။ စက္ခုန္ဒြေကို ကြပ်ကြပ် စောင့်စည်းလော့။ စက္ခုန္ဒြေ၌စောင့်စည်းခြင်းသို့ရောက်လော့။

နားဖြင့် သဒ္ဒါရုံကို ကြားလတ်သော်ရင်း၊
နှာခေါင်းဖြင့် ဂန္ဓာရုံကို နံလတ်သော်ရင်း၊
လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်လတ်သော်ရင်း၊
ကိုယ်ဖြင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ထိတွေ့လတ်သော်ရင်း၊
စိတ်ဖြင့် ဓမ္မာရုံကို သိလတ်သော်ရင်း၊

နိမိတ်ကို မယူလေနှင့်။ အသေးစိတ် မှတ်သား၍ စိတ်မဝင်စားလေနှင့်။ မနိန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းမရှိသော ထိုရဟန်းအား ထိုသို့ မစောင့်စည်းမှုကို အကြောင်းပြု၍ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿ၊ ပါပ ညစ်ကျူ၊ အကုသိုလ်အထုတ်တို့သည် စုပြုံအုံခဲ၍ လိုက်လာ တတ်ကုန်၏။ ထိုမနိန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းငှာ ကျင့်လော့။ မနိန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်လော့ဟူ၍ ငါ ဆုံးမတော်မူ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ အကြင် ရဟန်းသည် ငါ့စကားကို နာယူ၍ ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၏။ ဆို့ပိတ်ခြင်းကိုပြု၏။ ထို ရဟန်းကို ထိုထက်အလွန် ငါ ဆုံးမပြန်ပေ၏။ ချစ်တပည့်ရဟန်း ငါ့ထံ လာလှည့်။ စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအတာ ပမာဏကို သိလော့။ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်၍ အစားအစာကို

www.dhammaransi.com

စားလော့။ မြူးတူးလိုခြင်းငှာ ငါစားသည်မဟုတ်။ အားခွန်ဗလ တောင့်တင်း ဆူဖြိုးခြင်းငှာ ငါ စားသည်မဟုတ်။ အင်္ဂါကြီးငယ် လှပတင့်တယ်စေခြင်းငှာ ငါ စားသည်မဟုတ်။အသားအရေ စိုပြေ၍ တသွေးတမွေးလှပစေခြင်းငှာ ငါစားသည်မဟုတ်။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကာယ တည်ပါစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ မျှတစေခြင်းငှာ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို ဖြေဖျောက်ခြင်းငှာ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ သုံးဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းအားဖြင့် အဟောင်းဖြစ်သော ဝေဒနာကို ပယ်ဖျောက် ဟန့်တားနိုင်လေအံ့။ ဝေဒနာအသစ်လည်း နောက်ထပ်ဖြစ်မလာနိုင် ဖြစ်လေအံ့။ ငါ့အား မျှတခြင်းသည်၎င်း၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤသို့ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ စားလေလော့ဟု ငါ ဆုံးမတော်မူ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါ၏ဩဝါဒအတိုင်း လိုက်နာ၍ အစားအသောက်နှင့် ပတ်သက်ရာ၌အတိုင်းအတာ ပမာဏကို သိ၏။ ထိုရဟန်းကို တဖန် ထိုထက်အလွန်ငါ ဆုံးမပြန်ပေ၏။ ချစ်တပည့်ရဟန်း၊ လာလော့။ တက်တက်ကြွကြွ၊ နိုးနိုးကြားကြား ရှိသည်ဖြစ်၍ နေလော့။ နေ့အခါစင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်၎င်း၊ကုသိုလ်တရားတို့ကိုဆို့ပိတ်ဟန့်တားတတ်ကုန်သော တရားတို့မှ မိမိ၏စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ပြုလော့။ သုတ်သင်လော့။ ညဉ့်ဦးယံ ကာလပတ်လုံး၊ သန်းခေါင်းယံ ကာလပတ်လုံး၊ လကျာခြေ၌ လက်ဝဲခြေကိုအနည်းငယ် လွန်ထားလျက် သတိမလွတ်စေမူဘဲ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ထမည်ဟူသော သညာကို နှလုံး

www.dhammaransi.com

သင်္ကန်းလျက် လက်ျာနံတောင်းဖြင့် လျောင်း၍ ခြသေ့်မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်လော့။ မိုးသောက်ယံ၌ စောစောထပြီးလျှင် စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ထိုင်နေခြင်းဖြင့်ရင်း ကုသိုလ်ကို ဆိုပိတ်ဟန့်တားတတ်သော တရားတို့မှ စိတ်ကို ဖြူစင်အောင် ပြုလော့။ သုတ်သင်လော့ဟု ငါဆုံးမတော်မူ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါ၏ ဩဝါဒကို ဦးလည်းမသုန်လိုက်နာလျက် တက်ကြွနိုးကြားသူရဟန်းကောင်း ဖြစ်လာ၏။ ထိုရဟန်းကို တဖန် ငါသည် ထို့ထက်အလွန် ဆုံးမ ပြန်ပေ၏။ ချစ်သားရဟန်း လာလော့။ သတိသမ္ပဇဉ်ဖြင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်လော့။ ရှေ့သို့ သွားရာ၌ဖြစ်စေ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ရာ၌ ဖြစ်စေ၊ အသိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ပြုလေ့ရှိသည် ဖြစ်လော့။ ရှေ့ရှု တည့်တည့်ကြည့် ရာ၌ရင်း၊ စောင့်ငဲ့၍ကြည့်ရာ၌ရင်း၊ အသိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ကြည့်လော့။ လက်ကို ကွေးရာဆန့်ရာ၌ရင်း၊ ဒုကုဋ် သပိတ်၊ သင်္ကန်းဆောင်ရာ၌ရင်း၊ အသိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ပြုလော့။ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ် စွန့်ရာ၌ရင်း၊ သွားရာ၊ ရပ်ရာ၊ ထိုင်ရာ၊ အိပ်ရာ၊ နိုးရာ၊ စကားပြောရာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာတို့၌ အသိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ပြုလော့ ဟူ၍ ငါသည် ငါ့တပည့်များအား ပြောပုံ ဆိုပုံကအစ၊ သွားပုံ၊ လာပုံက အစ၊ ချေးယို သေးပေါက်ပုံကအစ မလစ်လပ် ရအောင် ငါဆုံးမတော်မူ၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ အကြင်ရဟန်းသည် ငါ့ဩဝါဒ၌တည် ၍ သတိသမ္ပဇဉ် ရှိသူဖြစ်လာ၏။ ထိုရဟန်းကို ငါသည် ထို့ထက် အလွန် ဆုံးမပြန်ပေ၏။ ချစ်တပည့်ရဟန်း လာလော့။ လူသူ တိတ်ဆိတ်သည့် သစ်ပင်ရိပ်သို့ ချဉ်းကပ်လော့။ တောသို့ရင်း၊

www.dhammaransi.com

သစ်ပင်အောက်သို့ရင်း၊ တောင်သို့ရင်း၊ မြောက်သို့ရင်း၊ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း၊ သုသာန်၊ တောစိုးသစ်ပင်၊ လွင်တီးခေါင်၊ ကောက်ရိုးပုံသို့ ချဉ်းကပ်လော့ဟု ငါ ညွှန်ကြား၏။

ထိုငါ့တပည့်ရဟန်းသည် ငါ့စကားကို နာယူကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ချဉ်းကပ်လေသည်။ ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်လာသော အခါ သစ်တပင်ရင်း၊ ဝါးတပင်အောက်၌ တင်ပလ္လင်ခွေ ထိုင်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှုသတိကို ဖြစ်စေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် စိတ်ကို အစွမ်းကုန် ဖြူစင်အောင် သုတ်သင်၏။

အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ အတုမရှိသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တကြလျက် နေကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၌ ဤသို့ သဘောရှိသော ငါ့ အဆုံးအမတော်သည် ဖြစ်တည်ခဲ့လေပြီ။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုန်ပြီသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ကျင့်သုံး အပ်ပြီးသော ၁၆ ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ခန္ဓာ၏ ကိလေသာဝန်ထုပ်ကြီးကို ချပြီး ဖြစ်ကုန်၏။ ရောက်အပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်၏။ ကောင်းစွာသိ၍ ကိလေသာတို့မှ ကျွတ်လွတ်ပြီး ဖြစ်ကုန်၏။ ဤရဟန်းတို့အတွက် ဤ ငါဟောအပ်သော တရားတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း အကျိုးငှာရင်း၊ သတိသမ္ပဇဉ် အကျိုးငှာရင်း ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့ လျှောကားထစ်သဖွယ် အစဉ်အတိုင်း သင်ကြားပုံ၊ အစဉ်အတိုင်းပြုပုံ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ပုံများကို မြွက်ကြား လေသော

www.dhammaransi.com

အခါ သင်္ချာပါရဂူတဆူဖြစ်သော ဂဏကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်အား ဤစကားကို မေးလျှောက်ဖြစ်လေသတည်း။

ပြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၏ တပည့်သာဝကတို့သည် ဤသို့လျှင် နှုတ်တော်တွတ်တွတ်ဖြင့် အရှင်ဂေါတမက ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သည်ရှိသော် တပည့်သာဝကအားလုံးတို့သည် စင်စစ် ဆင်းရဲခပ်ထိမ်းတို့မှ လွတ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်ပါကုန်သလော။ သို့မဟုတ် အချို့ အဝက်သော ရဟန်းတို့သာ ပြီးစေနိုင်ပါကုန်သလော။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ ငါ့တပည့် သာဝကများစွာတို့အနက် အချို့တို့သာ နိဗ္ဗာန်ကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်ကုန်သည်။ အချို့တို့ကား မပြီးစေနိုင်ကြရှာကုန်သေး။

ပြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း ထင်ရှားအရှိသား။ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာလမ်းသည်လည်း ဖြူးဖြူး ဖြောင့်ဖြောင့် အဖွေးသား။ နည်းပေးလမ်းညွှန် ပြုလုပ်သူ ဆရာသည်သည်း အရှင်ဂေါတမ အထင်အရှား အရှိသား ဖြစ်ပါလျက် အရှင်ဂေါတမ၏ တပည့်တို့သည် ဘောက်မဲ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကိစ္စကို မပြီးစေနိုင်ကြကုန်သနည်း။ ထိုအကြောင်းကား မည်သို့ ပါနည်းဟူ၍ မေးလျှောက်ခြင်းပြုလေ၏။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း မောဂ္ဂလာန၊ သို့ဖြစ်ဘိသော ဤပြဿနာအရာ၌ သင့်ကိုပင် ငါ ပြန်၍ မေးရဦးမည်။ သင် ချမ်းသာသလို ဖြေပါလေ။ အချင်းပြာဟ္မဏ၊ ငါ ဆိုမည့်စကားကို သင် မည်သို့ ထင်သနည်း။ သင်သည် ရာဇဂြိုဟ်သို့ သွားရာလမ်းကို သိသည် မဟုတ်ပါလော။

www.dhammaransi.com

ပြာဟ္မဏ။ ။သိပါကြောင်း အရှင်ဂေါတမ။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ပြာဟ္မဏ၊ ငါ့စကားကို မည်သို့ သင် ထင်သနည်း။ ရာဇဂြိုဟ်သို့ သွားလိုသူတစ်ယောက် သင့်ထံသို့ လာမေးသည် ဆိုပါတော့။ 'အရှင်၊ ကျွန်ုပ် ရာဇဂြိုဟ် သွားလို ပါ၏။ ရာဇဂြိုဟ် သွားရာလမ်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါ' ဟု လာမေးခဲ့သော ထိုသူအား သင် မည်သို့ ပြောမည်နည်း။

ပြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ ထိုသူအား 'အမောင် ယောကျာ်း၊ ဤလမ်းကား ရာဇဂြိုဟ်သွားရာလမ်းတည်း။ထိုလမ်း အတိုင်း ခေတ္တလျှောက်သွား။ ခေတ္တသွားမိသောအခါ ညို့ညို့ မှိုင်းမှိုင်းနှင့် နိဂုံးကြီးကို လှမ်းမြင်လိမ့်မည်။ ထိုနိဂုံးလမ်းအတိုင်း တမုဟုတ်လောက် သွား။ ခဏမျှသွားမိသော် စေတီပုထိုး၊ဘုရား တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်တို့ဖြင့်ရင်း၊ ဥယျာဉ်ပန်းမာလ်တို့ဖြင့် ရင်း၊ရှုမငြီးဘွယ်ရာအလွန်တင့်တယ်သောရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ကြီးကို လှမ်းမြင်ရလိမ့်အံ့' ဤသို့ ညွှန်ကြားမည် ဖြစ်ပါသည် အရှင် ဂေါတမ။

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ပြာဟ္မဏ၊ ထိုခရီးသွား ယောကျာ်းသည် သင်က ဤသို့ ညွှန်ကြားလိုက်သော်လည်း ညွှန်သောအတိုင်း မသွားလေဘဲ လမ်းမှားကိုယူလျက် နောက်ပြန် သွားရာ၏။ ထိုနောက် ရာဇဂြိုဟ်သို့ သွားလိုသူ နောက်တယောက်ကလည်း ရှေးနည်းတူ လမ်းမေးလာသောအခါ သင်ကလည်း ယခင် နည်းအတိုင်း လမ်းညွှန်းရာ၏။ထိုသူသည်ကားသင်ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း သွားလေသော် ရာဇဂြိုဟ်သို့ ကောင်းမွန် ချောမောစွာ ရောက်သွားလေ၏။

www.dhammaransi.com

အချင်း ပြာဟ္မဏ၊ အကြောင်း အသို့ပါနည်း။ ရာဇဂြိုဟ် မြို့တော်သည်လည်း ထင်ရှား အရှိသား။ ရာဇဂြိုဟ်သွားရာ လမ်းလည်း ဖြူးဖြူး ဖြောင့်ဖြောင့် အဖွေးသား။ လမ်းညွှန်သူ လည်း သင်ကိုယ်တိုင် ထင်ထင်ရှားရှား အထင်းသားရှိပါလျက်နှင့် သင် ညွှန်ကြား လွှတ်လိုက်သော ခရီးသွား နှစ်ယောက်အနက် တယောက်သောသူမှာ မရောက်လေဘဲ တယောက်တည်းသာ ဘောက်မဲ့ကြောင့် ရောက်လေသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

ပြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ ဤသို့ လမ်းမှန်၊ လမ်းမှား သွားကြရာ၌ အကျွန်ုပ် မည်သို့ တတ်နိုင်မည်နည်း။အကျွန်ုပ်ကား ခရီးညွှန်သူမျှသာ အရှင်ဂေါတမ။

(၁) နိဗ္ဗာန်လည်း ရှိလျက်သား၊

(၂) နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းလည်း ရှိလျက်သား၊

(၃) နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်သူလည်း ရှိလျက်သားနှင့်

ဗုဒ္ဓ။ ။အချင်း ပြာဟ္မဏ၊ ဤဥပမာအတိုင်းသာပင်-

ငါ့တပည့် သာဝကတို့သည် ဤသို့ ငါ တတွတ်တွတ် ဆုံးမ အပ်ကုန်သော်လည်း အချို့တို့သာ နိဗ္ဗာန်ကိုစွပြီးစေကုန်သည်။ သချို့တို့ကား မပြီးစေကုန်၊ အချင်းပြာဟ္မဏ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကိစ္စ ပြီး၊ မပြီး ပြဿနာ၌ ငါအသို့ တတ်နိုင်ပါချိမ့်နည်း။ ငါကား သင် ကဲ့သို့ပင် လမ်းညွှန်သူသာ ဖြစ်ချေသည်တမုံ့ ဟူ၍ ဆိုတော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော် ဂဏကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည် ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထားလေသတည်း။

ပြာဟ္မဏ။ ။အရှင်ဂေါတမ၊ အကြင်သူတို့သည် သဒ္ဓါ တရား လုံးဝမရှိကုန်ဘဲလျက် အသက်မွေးမှု ချောင်လည်သော

www.dhammaransi.com

ကြောင့် ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဒ္ဓါရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖြစ်ကို စွန့်ကာ ရဟန်းပြုကြမည် မဟုတ်ကြကုန်။ ကောက်ကျစ်ကုန်၏။ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ပျံ့လွင့်ကုန်၏။ ထောင်လွှားသော မာန ရှိကုန်၏။ လျှပ်ပေါ်လော်လီကုန်၏။ နှုတ်၊ အာ ကြမ်းကုန်၏။ စကား ဖွာကုန်၏။ ဣန္ဒြေတို့၌ စောင့်စည်းအပ်သော တံခါး မရှိ။ ဟင်းလင်း ပွင့်ကုန်၏။ အစားအစာ၌ ပမာဏမသိကြကုန်။ နိုး ကြားမှု မရှိကုန်။ ရဟန်းကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်များကို ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်း။ အကျင့်သိက္ခာ၌ ထက်မျက်စွာ ရိုသေလေးစားခြင်း မရှိကုန်။ လာဘ်လာဘများအောင် အား ထုတ် ကြ ကုန် ၏။ သာသနာ့အယူကို ပေါ့ပေါ့ ဆဆ ယူကုန်၏။ အပျင်းထူကုန်၏။ လုံ့လဝီရိယမှ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ သတိမေ့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် နေကုန်၏။ ဆင်ခြင်တုံတရား ရှိသူများမဟုတ်ကုန်။ တည်ကြည် စိတ် မရှိကုန်။ ပညာမဲ့ကုန်၏။ တံတွေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်၏။ အရှင်ဂေါတမသည် ထိုသို့သော အကျင့်ပျက် သိက္ခာမဲ့ ရဟန်း တို့နှင့်အတူ မပေါင်းဖော်ခဲ့။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတရဟန်းတို့နှင့်အတူတကွ အရှင်ဂေါတမ ပေါင်းဖော်တော်မူ၏။

အရှင်ဂေါတမ၊ ဥပမာတခု ဆောင်ပြပါရစေ။ ခွင့်ပြုတော်မူပါ။

(၁) အမြစ်နံ့သာတို့တွင် ကရမက်ကို အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

(၂) အနှစ်နံ့သာတို့တွင် စန္ဒကူးနီကို အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

(၃) ပန်းတကာတို့တွင် မြတ်လေးပန်းကို အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

www.dhammaransi.com

(၄) ယခုလက်ရှိ တရားထူး တို့တွင် အရှင်ဂေါတမ၏ ဩဝါဒကို အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုအပ်ပါသည်။

အရှင်ဂေါတမ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ကောင်းပါပေစွ။ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ကောင်းပါပေစွ။ အရှင်ဂေါတမ၊ မှောက်ထားသော အိုးကို လှန်၍ ပြဘိသကဲ့သို့၊ ဖုံးထားသော အရာဝတ္ထုကို ဖွင့်၍ ပြဘိသကဲ့သို့၊ မျက်စိလည် လမ်းမှား နေသူအား လမ်းမှန်ပြဘိသကဲ့သို့၊ အမှောင်ခန်းမကြီးအတွင်း မီးထွန်း၍ ပြဘိသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ အရှင်ဂေါတမသည် ပရိယာယ် အသွယ်သွယ် တို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား တရားပြအပ်ပါပြီ။ ထိုအကျွန်ုပ်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးအား ဆည်းကပ်တတ်သော ဒါယကာဟု ယနေ့မှစ၍ အသက်ထက်ဆုံး အကျွန်ုပ်ကို မှတ်တော်မူပါဟု၍ လျှောက်လေပြီတည်း။

(ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ ဒေဝဒဟဝဂ်၊ ပဉ္စကမောဂ္ဂလာနသုတ်၊ ၅၂၊ဆဋ္ဌမူ။)

ဒဂုန်ဦးစန်းငွေ

www.dhammaransi.com